PHOTII PATRIARCHAE

LEXICON.

PHOTII PATRIARCHAE

LEXICON.

RECENSUIT, ADNOTATIONIBUS INSTRUXIT ET PROLEGOMENA ADDIDIT

S. A. NABER.

VOLUMEN ALTERUM.

CONTINET LEXIC. Ο—Ω CUM APPENDICE ET INDICE.

LEIDAE, E. J. BRILL.
1865.

Ἀρχὴ τοῦ Ο ϛοιχείου.

Ὀαὶ τῶν ἱματίων· Ἀριϛοφάνης Δαιταλεῦσιν· — ὅτε τὰς ὀὰς ἴσας ἐποιήσατο· οἱ γὰρ παλαιοὶ καὶ ταύταις οἰὸς δέρμα προσέρραπτον, ἵνα ἥκιϛα τρίβοιντο [1].

ὀαρισμοί· διάλογοι.

ὀάς· μηλωτάς, οἶς γὰρ πρόβατον [2].

ὀάς· τὰς τῶν ἱματίων [3].

ὀβελίας ἄρτος· ὁ ἐπ' ὀβελῶν ὀπτώμενος· λέγονται δὲ καὶ ὀβελιαφόροι, οἱ ἐν τοῖς Διονυσίοις τοὺς ὀβελίας ἄρτους αἴροντες· ἐτάσσετο δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἐργατῶν καὶ ἀγροίκων [4].

ὀβελίας ἄρτος· περιπεπλασμένος μακρῷ ξύλῳ καὶ οὕτως ὀπτώμενος· γίνεται δὲ παραμήκης καὶ γαϛρώδης.

ὀβολὸν ἐκβαλεῖν· τὸ ἐλάχιϛον καὶ τὸ μηδὲν σημειωθῆναι [5].

---

[1]) Vide Eustathium qui p. 1828. 48 eadem laudat ex lexico rhetorico anonymo, e quo constat hic quidem ὀαί scribendum esse, quamquam legitima forma sit ᾤα. Indidem supple: ἵνα ἥκιϛα τρίβοιτο τὰ κάτω τῶν ἱματίων. Vide praeterea infra v. ὀάς bis et ᾤα. Poll. X. 182. Arist. Byz. apud Nauck. p. 197. Plura congesta in Thes. V. 1710 sq.

[2]) Aelius Dionysius apud Eustathium p. 1828. 48: ᾤα· μηλωτή, διφθέρα· οἶς γὰρ τὸ πρόβατον. Hinc suspecta mihi videtur forma ὄα pro ᾤα. Hermippus apud Polluc. X. 181: νικᾷ δ' ᾤα λιθίνην μάκτραν, de quo loco vide Meinek. Fragmt. Com. II. 403. Numquam ni fallor metrum requirit penultimam brevem.

[3]) Adde infra v. οἶαι.

[4]) Rectius Moeris ὠπτημένος. Antiatticista Bekk. p. 111. 7: Ὀβολίας ἄρτους· τοὺς ὀβολοῦ πωλουμένους. Ἀριϛοφάνης Πελαργοῖς. Plura Pierson. ad Moerid. Cf. Poll. VI. 75. Athen. III. 111 B.

[5]) Dobraeus quem vide mavult ζημιωθῆναι.

ὀβολός· ὁ τόκος· εἶδος νομίσματος· ὀβολὸς δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἓξ ἐϛι χαλκῶν, ὁ δὲ χαλκοῦς λεπτῶν ἑπτά· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου λιτρῶν τῶν νῦν τεσσάρων καὶ νομισμάτων ὀκτὼ καὶ ἕξ· ἡ δὲ μνᾶ ἑξηκοϛόν ἐϛι τοῦ ταλάντου· τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἑξαπλάσιόν ἐϛιν [1]).

ὀβολοῦ χίμαιρα· ἐν Ἅιδου [2]).

ὀβολὸς ἡλιαϛικός· ὃς τοῖς δικάζουσιν ἐδίδοτο.

ὀβολοϛάτης· δανειϛὴς ἐπ' ἐνεχύροις· ϛήσασθαι γὰρ τὸ δανείσασθαι [3]).

ὀβολοϛατῆσαι· τὸ λαβεῖν τόκους [4]).

ὄβριαι καὶ ὀβρίκαλα· τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκυμνία· Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς [5]).

ὀγκίαν· τὸν ϛαθμόν. Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος [6]).

ὀγκύλλεσθαι· ὑψαυχενεῖν· καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι, σεμνύνεσθαι [7]).

ὠγκυλμένος· ὑπερήφανος [8]).

ὀδαξησμός· κνησμὸς καὶ ὀδόντων τρισμός [9]).

ὀδαγός· διὰ τοῦ ἄλφα, οὐχ ὀδηγός [10]).

ὄδιος Ἑρμῆς· ὁ ἐνόδιος [11]).

ὀδακτάζειν· δάκνειν [12]).

---

[1]) Apparet glossam corruptam esse: certam medicinam non praestiterim. Cf. Hultsch. Metrol. p. 291. Quid lateat quodammodo suspicari poteris inspectis locis quos Rankius laudat de Hesych. lexico p. 128 sqq.

[2]) E Pherecratis Cratapalis ut videtur, cf. Dobr. et Hemst. Polluc. IX. 83.

[3]) Antiphanes apud Athen. III. 108 F, alibi. Cf. Schol. Aesch. Tim. § 39. Harpocr.

[4]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 286. 32.

[5]) Similia Eustathius e lexico rhetorico affert p. 1395. 47, ex Aristophane Byzantio p. 1625. 45. Aristophanis locus plenius servatus est ab Aeliano N. A. VII. 47, cf. Nauck. p. 112. 125. Alia indidem excerpsit Phryn. Bekk. p. 30. 31. Codex δικτυουλικοῖς.

[6]) Malim οὐγκίαν, cf. Antiatt. Bekk. p. 110. 22.

[7]) Hesych. Arist. Pac. 465: ὀγκύλλεσθε. Codex ὀγκύλεσθαι.

[8]) Codex ὠγκυλωμένος. Cobetus ὀγκυλλόμενος, sed malo quod dedi.

[9]) Hesychius. Cf. supra v. ἀδαξῆσαι.

[10]) Hesychius. Cf. Porson. ad Eur. Or. 26.

[11]) Codex ὄδαῖος. Cf. Hesychium et infra.

[12]) Cf. Hesychium.

ὀδῆσαι· τὸ ὠνήσασθαι· Εὐριπίδης Ἀλόπῃ καὶ Κύκλωπι [1]).
ὅδιος· Ἑρμοῦ ἐπίθετον [2]).
ὁ Διὸς Κόρινθος· παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων, ὕϛερον δ' οὐ καλῶς ἀπαλλαξάντων [3]).
ὁδοιδόκος· ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος, κλώψ [4]).
ὁδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς· λεγόμενον· Ἀριϛοφάνης Ἀναγύρῳ· ὅρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρύην [5]).
ὀδοντισμός· εἶδος αὐλήσεως [6]).
ὁδοποιοί· οἱ ὁδῶν ἐπιμεληταί [7]).
ὀδός· ἀρσενικῶς· καὶ οὐδὸς· ὁ τῆς θύρας, οὗ χρὴ ὀδός .... Ὀδεύειν· οὐδεὶς εἴρηκε τῶν Ἀττικῶν, ὅσα γε καὶ ἡμᾶς ἐπίϛασθαι· παρ' Ὁμήρῳ δέ ἐϛιν [8]).
ὅδουρις· πρῶτος [9]).
ὀδουρεῖς· προπορεύῃ.
ὁδουρούς· τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς κακουργοῦντας [10]).
Ὀδυσσέα· ἡ ἐσχάτη μακρά· καὶ τὰ ὅμοια [11]).
ὀδωρεῖν· ὁδοφυλακεῖν.
ὄζαι· τὰ δέρματα τῶν ὀνάγρων.
ὄζειν· οὐ μόνον ὀδωδέναι λέγουσιν [12]).
ὀϊϛούχου· φαρέτρας [13]).

---

1) Brevius Hesych. Locus est in Cyclope vs. 98.

2) Hesychius. Cf. supra.

3) Cf. infra v. Πυθῶδε ὁδός et ὑπέρου περιτροπή. Zenob. 221. Plura Schol. Plat. Euthyd. 292 E e Demone, cf. Schol. Pind. Nem. VII. extr.

4) Cf. Hesychium. Codex ὀδοιδοκώς.

5) Brevius App. Vat. Prov. 512. Senarium restituam: ζητεῖς λαβεῖν. In Aristophanis fragmento malim Οἴμου.

6) Hesychius. Plura HSt. V. 1756 C.

7) Aesch. Ctesiph. § 25.

8) Lacunam indicavit et supplevit Cobetus Mnem. VIII. 45. Aliter Dobraeus. Cf. Eustath. p. 156. 30. Homeri locus est in Iliad. λ. 569.

9) Hoc dele; emendata glossa continuo sequitur.

10) Hinc corrige Hesychium. Ex Euripidis Archelao laudat Schol. Pind. Pyth. II. 54.

11) Cf. Piers. Moer. v. ἱππέας.

12) Infra: ὤζηκεν λέγουσιν.

13) Codex ὀϊϛόχου. E poeta quodam Epico, cf. Hes. et Eust. p. 1024. 62.

οἰςόν· δισυλλάβως Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ βέλος [1]).
οἴδια· προβάτια [2]).
οἷ· ὅπου.
οἷ· περισπωμένως ἀντὶ τοῦ ἑαυτῷ, ὀξυτόνως δὲ τὸ οὗτοι· Συμποσίῳ· οἷ μὲν γὰρ εὐθὺς παῖδά τινα τῶν ἔνδον ἀπαντήσαντα· καὶ οὗ· ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ· Πολιτείᾳ· πλὴν οὗ [3]).
οἰήτας· τοὺς κωμήτας· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ [4]).
οἶαι· διφθέραι, μηλωταί [5]).
οἴακες· πηδάλια, αὐχένες [6]).
οἰακίζει· κυβερνᾷ.
οἰακιςής· κυβερνήτης.
οἰακοςρόφος· κυβερνήτης [7]).
οἰακοςροφῶν· κυβερνῶν [8]).
οἰγνύει· ἀνοίγει.
οἰδαίνων· φλεγμαίνων, ψύχων [9]).
οἰδεῖ· φλεγμαίνει, πεφύσηται [10]).
οἴδημα· ὄγκωμα, φλεγμονή, ἀπόςημα· ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν σωμάτων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται [11]).
οἰδήματα· ἐπάρματα ἢ φυσήματα.
οἴδησις· φλεγμονή, φύσημα.
οἴησις· ἔπαρμα, ὑπόνοια [12]).

---

1) Cf. Hesychium et Moerid. p. 275. Codex ὀϊςόν.
2) Codex ὄϊδια.
3) Plat. Symp. 174 E et Rep. X. 617 E. Vide de his locis Pors. ad Eur. Med. 734 et Cobet. Mnem. IV. 310. Legitur in Codice ἔνδον non ἔνδοθεν, quod propter Cobetum moneo. Tum συμπόσιον οἱ.
4) Codex οἴητας.
5) Vide supra: haec quoque plenius exstant apud Eustath. p. 1828. 48 e lexico quodam rhetorico, opinor Pausaniae.
6) E lexico rhetorico apud Eustath. p. 1533. 47, cf. Hesych. et Diogenianum apud Eustath. ll.
7) Hesychius. Usurpavit Aesch. Prom. 515. Sept. 62.
8) Hesychius. Cf. Aesch. Pers. 767.
9) Cf. Hesychium. Pro ψύχων malim φυσῶν.
10) Fortasse e Plat. Gorg. 518 E.
11) Cf. Hesychium.
12) Ἔπαρμα nihil ad οἴησις pertinet, sed ad οἴδησις.

οἰκέα· τὸν οἰκογενῆ οἰκέτην οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι· οἰκέτας καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ καὶ τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν πάντας [1]).
οἰκάριον· τὸ οἰκίδιον [2]).
οἰκείαν· τὰ τοιαῦτα παρεσημειοῦτο Ἀριςοφάνης πρὸς τὴν οἰκείαν, ὅτι οὐ κυρίως κέχρηνται τῷ ὀνόματι· οἰκείους γὰρ ἐκτίθεται ἐν τῷ περὶ Συγγενικῶν τοὺς κατ' ἐπιγαμίαν παρεσηγμένους ἔξωθεν· ὁ δὲ Μένανδρος ἐνίοτε ἐπὶ τῶν συγγενῶν λέγει οὐχ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τῶν κατ' ἐπιγαμίαν Φίλων· ὁ γὰρ τὴν ἐπιγαμίαν λαμβάνων ἐςὶ συγγενής, οἰκεῖος δὲ ὁ συγγενής [3]).
ὀκεῖλαι· ἐκβληθῆναι [4]).
οἰκεῖος· ἴδιος.
οἰκίδιον· τὴν δευτέραν συλλαβὴν ἐκτείνουσιν, ὡς καὶ χρυσίδιον καὶ τὰ ὅμοια [5]).
οἰκίσκος· περδικοτροφεῖον. Ἀριςοφάνης Πελαργοῖς [6]).
οἰκογενές· τὸ οἰκόθρεπτον ἀνδράποδον [7]).
οἶκοι γενοίμην· ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων [8]).
οἰκόπεδον· ἔρημον κατάπτωμα οἴκου [9]).
οἰκόσιτος· ὁ τὰ οἴκοθεν καὶ τὰ ἑαυτοῦ ἐσθίων, οὐχὶ τὰ τῶν πέλας [10]).
οἰκητήρια· τὰ κατ' οἰκίαν σκεύη [11]).

---

[1]) Eadem Eustathius p. 1423. 2 procul dubio e lexico rhetorico. Cf. Harp. Fluxere haec ex Aristophane Byzantio, cuius observationem vide apud Eust. p. 566. 12. Vide Nauck. p. 196.

[2]) Vide Lysiam apud Poll. IX. 39, coll. Hesych.

[3]) Codex κέχρηται — ἐκτίθενται — συγγενῶν. Quae in fine addita sunt', aliunde irrepsere, iudice Dobraeo. Aristophanis locum tractavit Nauckius p. 129.

[4]) Codex οἰκεῖλαι. Idem vitium in Hesych. M. Schmidtius refert ad Thucyd. IV. 12. Cf. Prolegom. p. 28.

[5]) V. c. Arist. Nub. 92.

[6]) Photius habet e lexico rhetorico, cf. Eustath. p. 1423. 2, ubi additur Aristophanis versiculus: τί δὲ τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον φέρεις; vide praeterea Harpocr. Observatio e Didymo fluxit, de quo vide M. Schmidt. Didym. p. 311. Codex παιδικοτροφεῖον.

[7]) Scripserim οἰκογενής. Cf. Hes. Fortasse e Plat. Men. 82 B.

[8]) App. Provv. 314.

[9]) Cf. HSt. V. 1794 C.

[10]) E lexico rhetorico, cf. Eust. p. 1423. 2. Plura Athen. VI. 247 F, cf. Hesych.

[11]) E lexico rhetorico, cf. Eustath. p. 1423. 2 qui οἰκοπορεῖα;

οἰκότριψ· οἰκέτης [1]).
οἰκοτρίβαιον· τὸ οἰκογενὲς παιδάριον [2]).
οἰκουρός· οἰκονομικὸς ἢ οἰκοφύλαξ· οὐρὸς γὰρ ὁ φύλαξ [3]).
οἰκουρὸν ὄφιν· τὸν τῆς Πολιάδος φύλακα· καὶ Ἡρόδοτος· Φύλαρχος δὲ αὐτοῦ δύο [4]).
οἰκούρια· ἃ καταλείπουσιν ἢ φέρουσιν αἱ μητέρες τοῖς οἴκοι τῶν παιδίων ἀπολειφθεῖσιν· ἢ παίγνια [5]).
οἰκουρουμένης· τῆς ἀσφαλῶς τηρουμένης καὶ ὑποικουρουμένης ὑγρότητος· ἤτοι τῆς ἐνδομυχούσης καὶ ἔνδον κατεσπαρμένης [6]).
οἰκονόμους· τοὺς κατὰ τὸν οἶκον νεμομένους [7]).
οἰκότριβες· οἱ ἐκ δούλων δοῦλοι, οἳ καὶ οἰκογενεῖς λέγονται· ἐνομίζοντο δὲ τὸ παλαιὸν ἀτιμότεροι τῶν ὠνητῶν· ὅτι οἱ μὲν ἐκ δούλων οἱ δ' ἐξ ἐλευθέρων ἐγένοντο, καὶ οἱ μὲν ἀεὶ δοῦλοι, οἱ δὲ ὕστερον [8]).
οἰμώκτιαν· ἀντὶ τοῦ οἰμώξειαν [9]).
οἰνάνθη· ἡ τῆς ἀμπέλου ἔκφυσις, καὶ φυτὸν ὀρεινὸν εὔοδμον [10]).

Photii Codex similiter οἰκυπορεῖα. Hesychius οἰκητόρια. Emendatam lectionem Pollux X. 11 affert ex Alcaco comico. Cf. Prolegg. p. 51.

[1]) Plura apud Hesych. et apud alios.

[2]) Codex οἰκοτρύβλιον. Et ita quoque Hesychius et Eustathius p. 1423. 2, secundum lexicon rhetoricum. Emendata lectio apud Polluc. III. 76. Cf. M. Schmidt. ad Hesych. et Prolegom. p. 52.

[3]) Cf. Hesychium.

[4]) Respicitur Arist. Lysistr. p. 759. Cf. Hesychium. Photius habet e lexico rhetorico cf. Eustath. p. 1423. 2. Herodoti locus est VIII. 41. Creuzerus apud Mueller. Fragmt. Hist. I. p. 355 locum sic restituit: καὶ Ἡρόδοτος μὲν ἕνα φησὶν ἐν τῷ ἱερῷ, Φύλαρχος δὲ αὐτοῦ δύο. Sed aliud quid in αὐτοῦ subesse crediderim.

[5]) Codex οἰκουρία — οἴκοις. Similia lexicon rhetoricum apud Eustath. p. 1423. 2 et Hesychium.

[6]) Cf. infra ὑποικουροῦν.

[7]) Cf. Hesychium.

[8]) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 286. 18. Cf. Hesychium et Eustath. p. 1854. 16.

[9]) M. Schmidt. ad Hesychium corruptam glossam rectissime interpretatus est. Latet adverbium οἰμωκτί, quod vide apud Zonaram et οἰμώξειαν quae glossa petita est e Soph. Ai. 962.

[10]) Hesych. Cf. Cratinum apud Athen. XV. 685 D.

οἰνήρυσις· κοτύλη, οἰνοχόη [1]).

Οἰναῖοι τὴν χαράδραν· ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ παρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ· τῶν γὰρ Οἰναίων παροχετευόντων τὴν χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ κατέκλυσε πάντα [2]).

οἰνιςήρια· σπονδὴ τῷ Ἡρακλεῖ ἐπιτελουμένη ὑπὸ τῶν ἐφήβων πρὶν ἀποκείρασθαι· Εὔπολις Δήμοις [3]).

Οἴνη· βόλος κενὸς καὶ ἀντικείμενος τῷ ἑξίτῃ [4]).

οἰνίζει· μονάζει [5]).

οἱ νομοφύλακες τίνες· ἔδοξέ τισι τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς θεσμοθέταις, ἀλλ' οὐκ ἔςιν οὕτως· οἱ μὲν γὰρ θεσμοθέται κατὰ τὰ πάτρια ἐςεφανωμένοι ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἀνέβαινον· οἱ δὲ νομοφύλακες ςροφίοις λευκοῖς ἐχρῶντο· καὶ ἐν ταῖς θέαις ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο καταντικρὺ τῶν ἐννέα ἀρχόντων καὶ τῇ Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμουν, ὅτε κομίζοιτο τὸ ξόανον ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ἠνάγκαζον δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων κωλύοντες ψηφίζειν, εἴ τι παράνομον αὐτοῖς εἶναι δόξειεν ἢ ἀσύμφορον τῇ πόλει [6]).

οἰνόπται· εὐτελὴς ἀρχὴ Ἀθήνησιν, παρέχουσα λύχνους καὶ θρυαλλίδας ἐν ἑορταῖς τισίν [7]).

οἰνόπται· ἐπιμεληταὶ τοῦ τοὺς φράτορας ἡδὺν οἶνον ἔχειν· Δίδυμος οὕτως ἀποδίδωσιν· εὐτελὴς ἀρχή τις Ἀθήνησιν [8]).

οἶνος ἄνευ παιδευτῶν· δύο παροιμίαι, ἡ μέν· οἶνος καὶ ἀλήθεια,

---

[1]) Hesych. Ex Arist. Acharn. 1067. Cf. Phryn. Bekk. p. 39. 15 et 55. 7.

[2]) Ex Hesychio apparet haec e Demone fluxisse. Cf. Zenob. 429. Codex οἰνέοι vel οἱ νέοι et οἰνέων vel οἰνέων.

[3]) Similia apud Hesychium et Eustathium p. 907. 18, qui cum Photio perperam scribit οἰνιαςήρια. Cf. Athen. XI. 494 F et Polluc. III. 52.

[4]) Codex: Οἰνηβόλος· κχινὸς καὶ ἀντικείμενος τ εξει. Cf. Hes. ibiq. M. Schmidt. Poll. VII. 204. Schol. Plat. Legg. XII. 968 E.

[5]) Hesychius add. κατὰ γλῶσσαν.

[6]) Cf. Harp. et Lex. rhet. p. Phot. p. 673. 27, unde constat haec excerpta esse e Philochoro.

[7]) Convenit Athen. X. 425 B, qui laudat Eupolidis fragmentum. Cf. Poll. VI. 21. Hesych. E Didymo, vide mox.

[8]) Cf. M. Schmidt. Didym. 38.

ἡ δέ· οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλοϊζομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων [1]).

οἰνόσπονδοι· αἱ γινόμεναι θυσίαι μετ' οἴνου σπονδῆς [2]).

οἰνοῦττα· μᾶζα οἴνῳ δεδευμένη, μελιτοῦττα δὲ ἡ μέλιτι [3]).

οἰνώνης· οἷον οἶνον συνωνούμενος.

οἰνωπός· οἰνώδης, διαυγὴς ἢ μέλανος.

οἷοι· μόνοι ἢ δυνατοί [4]).

οἷόν τε· δυνατόν, ἀρκούντως ἔχον, κατὰ δυνατόν [5]).

οἷος· ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος. καὶ οἷός τε· ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος. καὶ οἷος ἦν· ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος ἦν· τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζεν· Λυσίας· ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἷος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν· τοιοῦτος οἷος ὁ πατήρ [6]).

οἷον· τὸ ἀνταποδοτικὸν τοῦ τοιοῦτον· καὶ τὸ ἐπὶ παραδειγμάτων παραλαμβανόμενον· καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμοῦ· ὡς τό· οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου· οὐδὲν οὕτως καλὸν οἷον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου [7]).

οἶσθα· ἀντὶ τοῦ οἶδας· λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ σ· μετὰ δὲ τοῦ σ ποτε ἢ διὰ μέτρον ἢ διὰ τὸ μὴ συγκροῦσαι σύμφωνα [8]).

οἰςά· φορητά [9]).

οἰσπώτη· οἰῶν ῥύπος, οἴσυπος. Ἀριςοφάνης Λυσιςράτῃ· ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην ἐκ τῆς πόλεως ἐπικλινεῖς [10]).

---

[1]) Non sum loco restituendo. Cf. Athen. II. 37 F. Diogen. 628. Schol. Plat. Symp. 217 E. Meinek. Fragmt. Com. IV. 307 et ad calc.

[2]) Codex οἰνόσπονδα. Cf. Hes. et Lex. rhet. Bekk. p 287. 22.

[3]) Hesych. Cf. Arist. Plut. 1121. Codex μελίττουτα.

[4]) Confundit οἶοι et οἷοι, ut vides. Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 284. 27.

[5]) Codex ἔχειν. Cf. Hesychium.

[6]) Lysiae locus est ex oratione κατὰ Λυσιθέου, ut conficio ex Harpocr. in v.: οἷος εἶ καὶ οἷός τε εἶ. Cf. Cobet. Mnem. IX. 290. Codex θῆραν.

[7]) Locus est Demosth. Midian. § 46. Nota interpretamentum οὕτως καλόν.

[8]) Ex Aelio Dionysio apud Eust. p. 1773. 20. Laudat Hom. Odyss. α. 337: θελκτήρια οἶδας. Cf. HSt. III. 199 B.

[9]) Hesychius. Ex Thucyd. VII. 75.

[10]) Codex οἷον ρ. οἴσοπος — ἐπικλίνη. Ex Arist. Lysistr. 575. Glossa mutila est, cf. M. Schmidt. Didym. p. 35.

οἰςρεῖ· ἐρεθίζει, ἐκμαίνει[1]).
οἰςρηλατούμενοι· πυρούμενοι, ἐκμαινόμενοι[2]).
οἰςροπλῆγα· τῇ μανίᾳ πεπληγότα[3]).
οἶςρος· ἐρεθισμός, ἔκκαυσις, πύρωσις ἐμμανής[4]).
οἰσύπη· ἡ ῥύπος τῶν ἐρίων[5]).
οἰσυπηρός· ῥυπαρός[6]).
οἴχεται· πορεύεται[7]).
οἰχήσομαι· πορεύσομαι.
οἰχόμενος· πορευόμενος.
ὁ κάνης τῆς κοίτης ὑπερέχει· ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀναγκαῖα μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων[8]).
ὀκέλλει· προσορμεῖ, ἐκρίπτεται· εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν[9]).
ὀκιμβάζειν καὶ σκιμβάζειν· τὸ ςραγγεύεσθαι[10]).
ὀκλαδίας δίφρος· ὃν οἱ ἀκόλουθοι τοῖς πλουσίοις εἰς ἀγορὰν ἠκολούθουν φέροντες[11]).
ὀκλάζει· χωλεύει, εἰς τὸ γόνυ κάμπτεται, διςάζει, ἀποκάμνει, λαγγάζει[12]).
ὀκλάξ· οὕτως καὶ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ὡς ἡμεῖς[13]).
ὀκνεῖν· τὸ φοβεῖσθαι δηλοῖ παρὰ τοῖς παλαιοῖς.
ὀκνῶν· ἀναδυόμενος[14]).

---

1) Cf. Hesych. ibiq. M. Schmidt. Codex ἐκμαίνοι.
2) Cf. Hesychium.
3) Hesychius. Lexicon rhetoricum apud Eustath. p. 629. 54 laudat Soph. El. init.
4) Plenius apud Hesychium.
5) Cf. HSt. V. 1840 A.
6) Cf. Hesychium. Usurpavit Arist. Acharn. 1176.
7) Lex. rhet. Bekk. p. 284. 26.
8) Pollux X. 90 laudat e Cratete Ἥρωσιν. Cf. App. Prov. 317.
9) Cf. Hesychium.
10) Codex στρατεύεσθαι. Vide glossas κιμβάζειν et σκιμβάζειν. Et apud Hesych. οἰκιμβάζειν ibiq. M. Schmidt. Res admodum obscura; praestare videtur forma σκιμβάζειν.
11) Cf. Hesych. et Athen. XII. 512 C. Fortasse ex Arist. Eq. 1384. Plura apud HSt. V. 1855 B.
12) Similiter Hesychius.
13) Cf. Hesychium.
14) Cf. Hesychium. Fortasse ex Thucyd. I. 120.

ὀκρίβαντας· ἐμβάτας [1]).
ὀκρίβας· ὄχημα ἡνιόχου [2]).
ὀκρίβας· σκηνή, ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων· τὰ πλασικὰ πήγματα ἐφ' οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας· καὶ τὰ ὑπερείσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων· βέλτιον φαίνεται τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ ἵσανται οἱ τραγῳδοί.
ὀκρίβας· τὸ λογεῖον ἐφ' οὗ οἱ τραγῳδοὶ ἠγωνίζοντο· καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Συμποσίῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι [3]).
ὀκορνούς· τοὺς πάρνοπας· Αἰσχύλος Φιλοκτήτῃ· οἱ δὲ Ἴωνες ἀττελέβους [4]).
ὁ Κρὴς τὴν θάλασσαν· ἰδὼν γὰρ αὐτὴν γαληνίζουσαν ἔφη· εἰ μὴ ᾔδειν σε [5]).
ὀκριάζων· τραχυνόμενος. Σοφοκλῆς [6]).
ὀκτώπηχυς καὶ ὀκτώπους· Φιλήμων [7]).
Ὀκτώπαν ποταμόν· Αἰσχύλος διαπέπλακε ἐν Νεανίσκοις [8]).
ὀκτώπους ἤτοι ὁ σκορπίος [9]).
ὀκτώπους· ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν [10]).
ὀκτώπουν· Κρατῖνος Θρᾴτταις· Ὀκτώπουν ἀνεγείρεις· ἀντὶ τοῦ σκορπίον· παροιμία γάρ· [σκορπίον] ὀκτώπουν ἀνεγείρεις· ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάκχαις φησίν· — ἐκ ποδῶν δ' ἄνω Ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα· Κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω [11]).
ὀλὰς οὐχὶ οὐλὰς λεκτέον [12]).
ὀλαγμεύειν· ὀλὰς βάλλειν [13]).

---

1) Codex ἐμβάντας. Vide Hesych. et HSt. V. 1859 A.
2) Sic marg. Codicis Lex. Bachm. Photii Codex: σχῆμα.
3) Cf. Schol. Plat. Symp. 194 B. Adde Hes. Tim. et Prolegom. p. 60.
4) Similia Hesychius, sed omissa Aeschyli mentione.
5) Aliter Zenob. 430.
6) Hesychius omittit Sophoclis nomen.
7) Haec glossa et sequentes referendae sunt ad Aelium Dionysium, quem vide apud Eustath. p. 1417. 30.
8) Codex διαπέπλευκε. Corr. Cobet. Var. Lect. p. 121.
9) Codex ὀκτώπας. Vide mox Cratini locum.
10) Eiecto ὀκτώπους Cobetus coniungit cum gl. sup.
11) Uncinis circumdedi σκορπίον· aliter Meinekius.
12) Codex οὐχὶ ἄλας. Correxit Cobet. Mnem. VIII. 20. Cf. HSt. V. 2379 C.
13) Cf. Hesychium v. ὀλαιμεύς ibiq. M. Schmidt.

ὀλβοδότης· πλουτοδότης.
ὀλέθρου πεῖραρ' ἐφῆπται· ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται τὸ τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας, οἱ ἐνδέδεσθε τῷ ὀλέθρῳ [1].
ὄλεθρον· τὸ μόριον τὸ γυναικεῖον [2].
ὀλέκρανον· ἀγκών, οἷον τῆς ὠλένης κάρα ἢ κράνιον [3].
ὀλέκρανον· τὸ ὀστοῦν τοῦ ἀγκῶνος [4].
ὀλέκρανα· τοὺς ἀγκῶνας καὶ τοὺς πήχεις τῶν ποδῶν λέγουσι [5].
ὀλίγα ἄττα· ὀλίγα τινά [6].
ὀλιγαρχούμενοι· ὑπ' ὀλίγων ἀρχόμενοι· τρεῖς δέ εἰσι πολιτεῖαι, βασιλεία, ὀλιγαρχία, δημοκρατία [7].
ὄλιγγοι· γένος ἀκρίδων [8].
ὀλιγίστου· παρὰ μικρόν [9].
ὀλίγωρος· σὺν τῷ γ.
ὀλιγογνώμων· ὀλίγωρος [10].
ὄλιγγος· ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων [11].
ὀλιγοδεής· ὀλίγα χρήζων [12].
ὀλιγοδρανής· ὀλίγα ἰσχύων [13].
ὀλίγου δεῖν· σχεδόν, παρὰ μικρόν· λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν.
ὀλισθηρός· εὐόλισθος, εὐχερῶς μεταγινώσκων.

---

[1]) Codex οἷον δεδέσθαι. Corr. Cobet. Hesychius. Proverbium vide quoque apud Diogen. 596.

[2]) Sic Porsonus, sed Codex μοίριον vel μώριον, hinc cum M. Schmidtio ad Hesychium scribere malim κοσμάριον γυναικεῖον, coll. Polluc. V. 101 et Aristophanis fragmento apud eundem VII. 95.

[3]) Codex ὠλέκρανον et sic ter. Dobraeus edidit quod scripserat Porsonus, sed in Codice exstare videtur τῆς ὠλένης κάρανον.

[4]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 286. 22.

[5]) Cf. Moerid.

[6]) Rectius scribetur ὀλίγ' ἄττα. Cf. Cobetum Mnem. VI. 14. VIII. 45 et supra λοίπ' ἄττα.

[7]) Ex Plat. Rep. VIII. 552 B. Convenit Hesychius. In Lex. rhet. Bekk. p. 285. 3 ὀλιγαρχία pro ὀλιγαρχούμενοι.

[8]) Cf. infra et Hesychium v. ὀλίγιοι.

[9]) Hesychius.

[10]) Hesychius.

[11]) Cf. supra.

[12]) Hesychius. Cf. Polluc. VI. 28.

[13]) Hesychius.

ὄλισβοι· δερμάτινα αἰδοῖα.
ὁλκάδες· πλοῖα [1]).
ὁλκεῖον· χαλκοῦς λέβης τρεῖς πόδας ἔχων [2]).
ὁλκῇ· δυνάμει ἢ βάρει ἢ σταθμῷ.
ὁλκήν· ἐπαγωγήν, τροπήν [3]).
ὁλκοί· σχοινία εἰς τὸ ἕλκειν ἐπιτήδεια [4]).
ὁλκὸς ἄνθρωπος· ὁ ἑλκυστικὸς καὶ ἐπαγωγὸς ἄνθρωπος [5]).
ὁλκοῖς· ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι δυναμένοις [6]).
ὁλκόν· ἰσχυρὸν τόνον ἢ ἑλκυστικὸν ἢ ὅρμον ἢ ὁδόν [7]).
ὁλκός· ὁδὸς ἢ ἀγωγὸς ῥεύματος ἢ οὐρὰ ἢ ὁλκός· κυρίως τὸ τῶν δρακόντων σύρμα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ τῆς τρόπιδος ἔκταμα· δρακοντοειδὲς γὰρ διὰ πάσης τῆς νεὼς διήκον.
ὁλκούς· ἐφελκομένας.
ὁλκούς· ναυστάθμους [8]).
ὅλμοι καὶ ὑφόλμια· ἐπ' αὐλῶν· Εὔπολις Φίλοις· Ῥέγκειν δὲ τοὺς ὅλμους οἴμοι τῶν κακῶν [9]).
ὁλοκαρπούμενον· ὅλον προσφερόμενον [10]).
ὁλόκληρος· οἱ ἄρχοντες ἐδοκιμάζοντο, εἰ ὁλόκληροί εἰσιν· Μένανδρος Θετταλῃ· ὁλόκληρος οὗτός σοι, ξένε.
ὁλοκαυτισμός· ὁλοκαρπία [11]).
ὀλός· θολός [12]).
ὁλοσχερῶς· ὁλοτελῶς [13]).

---

[1]) Hesychins ὁλκάδεσσι.
[2]) Menandri et Philemonis locos vide apud Poll. X. 176.
[3]) Glossa fortasse referenda ad Plat. Phileb. 57 D.
[4]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 285. 9.
[5]) Antiatt. Bekk. p. 111. 1 add.: Πλάτων Πολιτείας πέμπτῳ. Hoc quidem non memini me legere. Sed cf. Rep. VII. 527 B.
[6]) Codex δυνάμενον. Emend. lect. in Lex. Bachm.
[7]) Hinc M. Schmidtius emendat Hesychinm.
[8]) An ex Thucyd. III. 15?
[9]) Ut senarius restituatur, nil novi commodius quam: Ῥέγκειν δὲ τοῖς ὅλμοισιν· οἴμοι τῶν κακῶν. Meinekins rem reliquit integram.
[10]) Hesychius.
[11]) Cf. Phryn. Bekk. p. 56. 14.
[12]) Hesychius. Cf. Phryn. Bekk. p. 12. 23. Plura Dind. ad HSt. V. 1910 A.
[13]) Antiatt. Bekk. p. 110. 18 laudat Diphilum Ἐγκαλοῦσιν. Cf. Hes.

ὀλοσπάδες· ὅλαι καταπινόμεναι καὶ κατασπώμεναι. Σοφοκλῆς [1]).
ὀλόσφυρον· τὸ ὁλοσφύρατον [2]).
ὅλολυν· Μένανδρος τὸν γυναικώδη καὶ κατάθεον καὶ βάκηλον [3]).
ὀλολύττουσιν· οὐχὶ ὀλολύζουσι. Μένανδρος [4]).
ὀλόλυας· τοὺς δεισιδαίμονας ἐκάλουν οἰωνιζόμενοι· Μένανδρος Δεισιδαίμονι, Θεόπομπος Τισαμενῷ καὶ ἄλλοι [5]).
ὀλόσχοινος· ἡ σχοῖνος· καὶ Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι [6]).
ὀλούφειν· τίλλειν ἢ κατασπᾶν· οἷον ὀλοσφίζειν [7]).
ὀλοφυκτίς· Φλύκταινα ἐπὶ τῆς γλώττης.
ὀλοφυκτίς· οἷον ἐπινυκτὶς ἢ δοθίην· ὅταν δὲ ἐπὶ τῆς γλώττης τοῦτο γένηται, λέγουσιν αἱ γυναῖκες, ὅσα ποθεῖς τις σοι μερίδα ἀπέδωκε· δοκεῖ δὲ ταῦτα ἐπιγίνεσθαι τῇ γλώττῃ καὶ ὅταν ὑπὲρ ἀπόντος καλοῦ ἢ καλῆς διαλέγηται [8]).
ὀλόφωνος ἀλέκτωρ· ὁ ἀλεκτρυών· οὕτως Κρατῖνος [9]).
ὀλοφυρμός· θρῆνος [10]).
Ὀλύμπια· τὰ ἐν Πίσῃ Ὀλύμπια· Ἀθήνησι καὶ τὸ ἱερὸν Ὀλυμπιεῖον πεντασυλλάβως, ὡς Ἀσκληπιεῖον· Ἀριστοφάνης [11]).
ὄλυρα· ζειαί, εἶδος σπέρματος [12]).
ὀλώλαμεν· ἀπολώλαμεν [13]).

---

[1]) Hesychius omittit Sophoclis nomen.
[2]) Cf. Phryn. Lobeck. p. 203 et Hesychium.
[3]) Vide infra.
[4]) Proba forma est ὀλολύζειν, quam vide apud Menandrum ipsum eo loco quem Meinekius IV. p. 166 affert e Strabone VII. p. 297.
[5]) Codex ὀλόλους. Vide Anaxandridis locum apud Athen. VI. 242 E. Cf. HSt. V. 1904 C.
[6]) Plura apud Harp. et Lex. rhet. Bekk. p. 287. 3.
[7]) Hesych. Cf. Dind. ad HSt. V. 1913 D. Sed aliud quid latet ni fallor.
[8]) Cf. Hesych. et Erotian. qui perperam περινυκτίδες. Plura apud HSt. V. 1914 A. Praeterea Codex ἐπέδωκεν. Correxit M. Schmidtius.
[9]) Cobetus add. ἀλέκτωρ. Cf. Athen. IX. 374 D. Hesych.
[10]) Fortasse e Thucyd. VII. 71.
[11]) Cf. HSt. V. p. 1922 extr. Cobet. Praef. Novi Test. p. 58 et in Mnemosyne X. 85.
[12]) E Dem. Cherson. § 45, ut patet e Lex. rhet. Bekk. p. 284. 28 quod ὀλυρῶν habet.
[13]) Hesychius.

ὅλῳ ποδί· ὅλῃ δυνάμει.
ὅμαιμος καὶ ὁμαίμων· ἀδελφὸς ἢ συγγενὴς καὶ ὁμονήδυος [1]).
ὁμαιχμία· ὁμομαχία, συμμαχία· παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς · τίθεσθαι [2]).
ὁμαλές· ἐπὶ τοῦ πράγματος· ὁμαλόν, ἐπὶ τόπου· Θουκυδίδης· καὶ προελθόντες εἰς τὸ ὁμαλόν· καὶ πάλιν· ἐν τῷ ὁμαλῷ τὴν μάχην ποιεῖσθαι [3]).
ὁμίχματα· τὰ οὐρήματα, Αἰσχύλος [4]).
ὄμμα ῥαπτόν· ἐπὶ τῶν παλευτριῶν περιςερῶν [5]).
ὅμαυλον· ὁμόκοιτον [6]).
ὀμβρήσαντος· πηγάσαντος.
ὁμέθνιον· ὁμόφυλον.
ὁμηρεῖν· ὁμοῦ ἡρμόσθαι [7]).
ὁμέςιον· ὁμόοικον, ὁμωρόφιον [8]).
ὁμηρέταις· ὁμοψήφοις, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἐρέσσειν· ὁμογνώμοσιν [9]).
ὁμήρους· τὰ ἐνέχυρα, παρὰ τὸ ὁμηρεῦσαι, ὅ ἐςι συντυχεῖν καὶ συμβαίνειν ἀλλήλοις περὶ τῶν διαφόρων [10]).
ὁμευνέτου· συγκοίτου, ἀνδρός [11]).
ὁμηρεύειν· συμφωνεῖν [12]).
ὅμηρον· ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον [13]).
ὀμνύναι καὶ ὀμνύειν· διττῶς λέγουσιν· μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ ναι· καὶ ζευγνύναι καὶ τὰ ὅμοια· τὸ δὲ ἱςάναι μόνως οὕτως, ἀλλ' οὐχ ἱςάνειν [14]).

---

[1]) Cf. Nauckium Arist. Byz. p. 152.
[2]) Cf. Hesychium. Fortasse e Thuc. I. 18.
[3]) Thucydides V. 65.
[4]) Codex ὁμαμαιτα. Emendavi ex Hesychio.
[5]) Nescio quid lateat.
[6]) Hesychius.
[7]) Codex ὁμείρειν. Cf. Hesychium.
[8]) E Callimacho, cf. Cobetum in Mnemosyne X. 417.
[9]) Codex ὁμηρίταις. Hesychius.
[10]) Breviter in Lex. rhet. Bekk. p. 287. 26.
[11]) Eur. Med. 953. Corrige Hesychium v. ὁμευνήτου.
[12]) Hesychius. Cf. supra ὁμηρεῖν.
[13]) Cf. Hesychium voce ὅμηροι.
[14]) Indidem atque Photius, sua habet Phryn. Bekk. p. 51. 29, alibi.

ὄμνυθι καὶ ἔκδυθι καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ θι [1]).
ὁμόδουλος· σύνδουλος [2]).
ὁμόγνια· ὁμογενῆ ἢ γνήσια ἢ φίλα.
ὁμοθυμαδόν· ὁμοφρόνως, ὁμοψύχως [3]).
ὁμοδίαιτος· ὁμοτράπεζος [4]).
ὁμοίας λαβάς· ἀντιμεταλήψεις καὶ ἀντιμεταθέσεις [5]).
ὁμοθύμως· ὁμοψύχως, ὁμοφρόνως, ὁμολόγως [6]).
ὁμογάλακτες· οἱ τοῦ αὐτοῦ γάλακτος, οὓς καὶ γεννήτας ἐκάλουν [7]).
ὁμοερκής· ὁμότοιχος [8]).
Ὁμολῷος Ζεύς· ἐν Θήβαις καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι Βοιωτίας· καὶ ὁ ἐν Θεσσαλίᾳ ἀπὸ Ὁμολῴας προφήτιδος τῆς Ἐνυέως, ἣν προφῆτιν εἰς Δελφοὺς πεμφθῆναι ὁ Ἀριστόδημος ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν· Ἴστρος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς συναγωγῆς διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσιν τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηνικὸν ὅμολον λέγεσθαι· ἔστι δὲ Δημήτηρ Ὁμολῴα ἐν Θήβαις [9]).
ὁμόπτεροι· ὁμότριχες [10]).
ὁμονήδυος· ἀδελφὸς γνήσιος.
ὁμόνοια· συνέδριον, ἀρχή τις· καλεῖται δὲ ὁμονοίας ἐπιστάται.
ὅμορος· πλησιόχωρος [11]).
ὁμοροῦσα· γειτνιῶσα, πλησίον ἐλθοῦσα [12]).

---

[1]) Indidem atque Photius, Phrynichus Bekk. p. 41. 8.
[2]) Hesychius. Legitur Plat. Phaed. 85 B.
[3]) Hesychius.
[4]) Hesychius.
[5]) E Plat. Phaedr. 236 B.
[6]) Hesych. et Lex. Bachm. adiectivum interpretantur.
[7]) Cf. Hes. Schol. Plat. Crit. 51 E. Poll. VI. 156. Videtur adnotatio fluxisse e Philochoro, cf. Harp. v. γεννῆται.
[8]) Codex ὁμοείρκτης — ὁμόστοιχος. Corr. ex Hesych. et Poll. VI. 156 qui vocabulum e Solone affert. Cf. quoque Harp. et Lex. rhet. Bekk. p. 286. 33. Additur in Codice ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, quod pertinet ad sequentem Homericam glossam ὁμόθεν.
[9]) Codex Ἀριστοφάνης pro Ἀριστόδημος, cf. Valck. ad Schol. Eur. Phoen. 1120 et 1126. Vide Aristodemi fragmentum apud Muellerum III. 308. Adde Schol. Theocr. VII. 103 et plura apud HSt. V. 1978 sq.
[10]) Ex Eur. Electr. 530. Cf. Hesych. et Poll. VI. 156.
[11]) Hesychius.
[12]) Hesychius.

ὁμορροθεῖ· συμφωνεῖ [1]).
ὁμωρόφιον· ὁμόσκηνον [2]).
ὁμόσιτον· ὁμοῦ τρεφόμενον [3]).
ὁμόσπονδος· φίλος [4]).
ὁμοτέρμονας· πλησιοχώρους, τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντας [5]).
ὁμότεχνον· οὐ σύντεχνον [6]).
ὁμότιτθον· οὐχ ὁμότηθον [7]).
ὁμοῦ· ἐν τῷ αὐτῷ· λέγουσι δὲ καὶ τὸ ἀναμὶξ ὁμοῦ.
ὁμοῦ· Δημοσθένης τῷ ὁμοῦ κέχρηται ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος ἐπὶ τοῦ ἐγγύς· φησὶ γὰρ οὕτως· εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι· ἐνθάδε γὰρ βούλεται δηλοῦν ὅτι ἐγγὺς τῶν δισμυρίων εἰσίν· ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι φανερόν· Ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ ἐπὶ χρόνου ἔταξεν ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον· Λυσίας δὲ καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τόπου· γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων· δοκεῖ δὲ καὶ Ὅμηρος ὁμοίως τῷ Λυσίᾳ κεχρῆσθαι ἐν τοῖς Πατρόκλου λόγοις πρὸς Ἀχιλλέα· Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ' Ἀχιλλεῦ· Ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν [8]).
ὄμπνην· Ἀθηναῖοι ὅταν τὸν νεὼν ἱδρύωνται πυροὺς μέλιτι δεύ-

---

[1]) Hesychius. E Soph. Antig. 536 ut videtur.

[2]) Codex ὁμορρόφιον. Fortasse e Dem. Cor. § 287.

[3]) Cf. Hesychium et Pollucem III. 61.

[4]) Hesychius. Fortasse e Dem. Cor. § 287, cf. ὁμωρόφιον.

[5]) Glossa referenda videtur ad Plat. Legg. VIII. 842 E. Cf. Timaeum.

[6]) Convenit Thom. M. p. 649. Plura apud HSt. V. 1990 A.

[7]) Codex οὐχ ὁμότιθον. Pollux ubi colligit τὰ ἐκ τοῦ ὁμο σύνθετα VI. 155, plura habet eorum quae vidimus apud Photium et ὁμότιτθον e Dinarcho affert.

[8]) Haec multo pleniora quam quae apud Harpocrationem servata sunt. Demosthenis locus est c. Aristog. I. § 51. Duos locos Isaei ex Orationibus contra Dorotheum et contra Callicratem exscribit Suidas, quem miraberis Photio nunc esse pleniorem. Cf. Prolegom. p. 108. Lysiae locus teste Suida legebatur ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν ἐπιστολῇ. Homeri locus est in Iliad. ψ. 83. Alia e veteribus commentariis servavit Schol. Plat. Phaed. 72 C. Paucis verbis res absoluta in Lex. rhet. Bekk. p. 255. 1. Plura quae huc pertinent vide apud HSt. V. 1995. Cobet. Mnemos. IV. 295. Codex ἐγγὺς τῶν μυρίων.

σαντες, ἐμβαλόντες εἰς καδίσκον, εἶθ' οὕτως ἐπιθέντες τὸ ἱερεῖον, συντελοῦσι τὰ ἑξῆς· χρῶνται δὲ τούτῳ καὶ πρὸς ἄλλας ἱδρύσεις καὶ θυσίας, προσαγορεύοντες ὄμπνην, εὐθένειαν οἰωνιζόμενοι· ὅθεν καὶ ἡ Δημήτηρ Ὀμπνία [1]).

ὀμπνεύειν· αὔξειν [2]).

ὄμπναι· πυροὶ μέλιτι πεφυραμένοι [3]).

ὀμπνίου νέφους· μεγίστου [4]).

ὀμφαλητομία· ὅτε αἱ μαῖαι τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους ἀποτέμνουσι· καὶ αὐταὶ δὲ ὀμφαλητόμοι λέγονται [5]).

ὄμφακα· πᾶν τὸ αὐστηρὸν λέγουσιν [6]).

ὀμφάλειος· εἶδος σύκου, ἰσχάδος.

ὀμφαλιστήρ· ᾧ τοὺς τῶν παιδίων ὀμφαλοὺς ἀποτέμνουσιν [7]).

ὀμφύνειν· σεμνύνειν [8]).

ὀμώμοκα· Ἄρχιππος Ὄνῳ [9]).

ὀμωχέτας· Θουκυδίδης τοὺς συνναόυς θεοὺς καὶ ὁμωροφίους· Βοιωτιακὴ δὲ ἡ λέξις [10]).

ὀναίμην· ἀπολαύσω, ἐπιτύχοιμι [11]).

ὄναιντο· ὠφεληθεῖεν· καὶ ὄνασθαι· ὠφεληθῆναι.

ὀνειρόπληκτον· ὑπ' ὀνείρων πληττόμενον [12]).

ὀνειροπολεῖ· φαντάζεται [13]).

(ὄνασθαι)· ὀνήσασθαι, ὠφεληθῆναι, ἀπολαύειν [14]).

ὀνησιφόρος· ὠφέλειαν φέρων [15]).

---

[1]) Codex ὄμπην bis et Ὄμπνια.

[2]) Cf. ὀμφύνειν.

[3]) Cf. Hesych. et Lex. rhet. Bekk. p. 287. 21.

[4]) Hesych. Glossa desumta e Sophoclis Theseo, vide infra.

[5]) Codex αὖται. E Plat. Theaet. 149 D.

[6]) Cf. Phryn. Bekk. p. 53. 9: ὄμφακας βλέπειν.

[7]) Hesychius. Cf. Pollucem II. 169.

[8]) Hesychius ὀμφύνειν· αὔξειν, σεμνύνειν, ἐντιμότερον ποιεῖν. Cf. Hesychium v. ὤμφυναν. Mira res.

[9]) Scilicet istiusmodi exemplis Atticistae docebant perperam aequales ὤμοκα pronunciare; vide exempla in Phryn. Ecl.

[10]) Codex ὀμορροφίους. E Thuc. IV. 97. Similia Hes.

[11]) Hesychius.

[12]) Hesychius.

[13]) Hesychius. Ex Arist. Nub. 15.

[14]) Supplevi ὄνασθαι quod in Codice deest. Cf. ὀνίνασθαι.

[15]) Hesychius. Cf. Polluc. V. 136. Codex ἀπολαβεῖν.

ὠνητήν· ἀγοραςήν, ἐναπόλαυςον[1]).
ὀνήτωρ· ὤνησιν φέρων· καὶ ὀνάτωρ ὁμοίως[2]).
ὀνίδια· τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα[3]).
ὀνίνασθαι· ὀνεῖσθαι, ὠφελεῖσθαι.
ὀνίνησιν· ὠφελεῖ.
ὄνοι· ἐν ᾧ κρόκην νήθουσιν[4]).
ὄνοι κανθήλιοι·[5]).
ὀνοκίνδιος· ὀνηλάτης, ἀςραβηλάτης[6]).
ὄνος· τὸ ἐπάνω τοῦ μύλου· Ἀριςοτέλης δὲ κατ' ἀμφοτέρων τάσσει[7]).
ὄνος ἄγων μυςήρια· ἐπὶ τῶν ἑτέροις κακοπαθούντων καὶ παρεχόντων εὐφροσύνην· διὰ τὸ τῷ καιρῷ τῶν μεγάλων μυςηρίων ἐξ ἄςεος Ἐλευσῖνάδε τοὺς ὄνους κομίζειν αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια· τότε γὰρ θλίβονται μᾶλλον τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἀγόμενα βαςάζοντες. Δήμων ἐπὶ τοῦ μύλου λέγεσθαί φησιν, ὅτι ςεφανοῦσιν αὐτὸν τότε[8]).
ὄνος εἰς ἄχυρα· παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων καὶ τούτοις ἀπολαυςικῶς χρωμένων[9]).
ὄνος ἐν μελίτταις· Κράτης Τόλμαις· καὶ ὄνος ἐν μύρῳ· παροιμία[10]).
ὄνος λύρας· Μένανδρος Ψοφοδεεῖ· ἡ δ' ὅλη παροιμία· Ὄνος λύρας ἤκουε καὶ σάλπιγγος ὗς· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων μηδὲ ἐπαινούντων[11]).
ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος· Εὔπολις Ταξιάρχαις[12]).

---

[1]) E Thucyd. III. 40.
[2]) Codex ὀνιάτωρ.
[3]) Codex ὀνιαία et ita quoque Hes. qnem correxit M. Schmidt. Cf. Poll. V. 91.
[4]) Cf. Hes. Poll. VII. 32. X. 125 sed ibi ἐφ' οὗ pro ἐν ᾧ.
[5]) Interprctationem pete e Lex. Bachm. Ὄνοι κανθήλιοι· οἱ σεσαγμένοι· κανθήλια γὰρ τὰ σάγματα.
[6]) Hesych. Usurpavit Eupolis apud Schol. Arist. Av. 1556.
[7]) Cf. Hesych. Fortasse ex Aelio Dionysio, vide Eustathinm p. 862. 38. Aristotelis locnm non inveni.
[8]) Ex Arist. Ran. 159. Cf. Hesych. et Diogen. 598.
[9]) E Philemone apud Athen. II. 52 E. Idem reddidit Meinekius Phrynicho Bekk. p. 7. 23. Cf. Diogen. 591.
[10]) Cf. Diogen. 632 ibiq. Intt.
[11]) Codex ἤδοχη π. Cf. Interpr. ad Diogen. 633. Imprimis compone Schol. Plat. Theaet. 146 A et Eust. p. 1601. 44.
[12]) Cf. Meinek. Fragmt. Com. II. 530.

ὄνος ἰσόσπριος· ζῷον πολύπουν σκωληκῶδες, ὃ συνειληθὲν ὅμοιον κυάμῳ φαίνεται [1]).

ὄνος ὕεται· ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιςρεφομένων. Κηφισόδωρος Ἀμαζόσι· Σκώπτεις μ'· ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι. Κρατῖνος Δραπέτισιν· Οἱ δὲ πυππάζουσι περιτρέχοντες· ὁ δ' ὄνος ὕεται.

ὄνου γνάθος· τόπος τῆς Λακωνικῆς· ἅμα δὲ εἰς πολυφάγον [2]).

ὄνου πόκοι· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων, ὥσπερ αἱ τοιαῦται· πλίνθον πλύνειν, ἀσκὸν τίλλειν, χύτραν πλύνειν [3]).

ὄνου θάνατος· ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.

ὄνου παρακύψεως· ὄνου παρακύψαντος, ὄρνιθες πτοηθεῖσαι ἱςὸν ἀνέρρηξαν, ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἱςοῦ τῷ τοῦ ὄνου δεσπότῃ ἐνεκάλεσεν· ὅθεν ἡ παροιμία [4]).

ὄνου πόκαι· ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ τῶν μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ὥσπερ αἱ τοιαῦται· πλίνθον πλύνειν, ἀσκὸν τίλλειν, χύτραν ποικίλλειν, εἰς κοπρῶνα θυμιᾶν· Ἀρίςαρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν Ἅιδου σχοινίον πλέκοντα, ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα οἷον ἀποκείροντα [5]).

ὄνου σκιά· καὶ περὶ ὄνου σκιᾶς. Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι· Ὅτι ἂν τι γίγνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά· Ἀριςοφάνης Δαιδάλῳ· Περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος νῦν ἐςί; περὶ ὄνου σκιᾶς. Ἀριςοτέλης δὲ ἐν Διδασκαλίαις καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφὴν Ὄνου σκιάν· οἱ δὲ πρῶτον φθέγξασθαι τοῦτο Δημοσθένην ἀπολογούμενον ὑπέρ τινος ἐπὶ μεγάλαις αἰτίαις κρινομένου, ὡς ἑώρα θορυβοῦντας τοὺς ἀκροωμένους· παρακαλέσας γὰρ αὐτοὺς μικρὰ προσέχειν ἤρξατο διηγεῖσθαι ὡς Μέγαράδε ἀπιὼν μισθώσαιτο ὄνον· καύματος δὲ ἐν τῇ ὁδῷ γενομένου ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου βουληθείη ἀναπαύσασθαι· οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δένδρον οὔτ'

---

[1]) Hesych. Glossa desumta e Sophocle qui ἐν Κωφοῖς σατύροις dixit: κυλισθεὶς ὥς τις ὄνος ἰσόσπριος, cf. Schol. Apoll. Rhod. I. 972.

[2]) Ex Eupolide, vide Hesych. et Diogen. 600.

[3]) Fortasse e Pausania, cf. Eustath. p. 787. 7. Zenob. 438. Ceterum malim χύτραν ποικίλλειν ut infra.

[4]) Zenob. 439 laudat Menandrum ἐν Ἱερείᾳ.

[5]) Vide Hesychium. Fortasse locus referendus ad Arist. Ran. 188, cf. supra. Ceterum de proverbiis non Aristarchus egit quantum scimus sed Aristophanes, cuius nomen fortasse Photio reddendum. Cf. Prolegg. p. 41.

ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν· τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν φάσκοντα ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον, οὐ μὴν καὶ σκιάν· ὥςε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι· ταῦτα δὲ εἰπὼν, ὡς εἶδε τοὺς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα καὶ ἡδομένους καὶ ποθοῦντας τὰ ἑξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοὺς, εἰ περὶ ὄνου μὲν σκιᾶς ἀκροᾶσθαι δέονται καὶ παρακαλοῦσιν, ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύοντος οὐκ ἐθέλουσιν ἀκούειν· δῆλον δὲ ὅτι λεγομένῳ τούτῳ ἐχρήσατο Δημοσθένης· διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς παρῳδῶν τὴν παροιμίαν φησὶ διαφέρεσθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς [1]).

ὀνοταζομένη· ἐκφαυλιζομένη· Ἴων Μεγάλῳ δράματι [2]).

ὄντως· ἀληθῶς [3]).

ὀνυχίζεται· ἀκριβολογεῖται· οὕτως Ἀριςοφάνης [4]).

ὄνυχος ἕλκος· οἷον ἕλκυσμα ἢ μακρὰ γραμμή [5])·

ὄνῳ τις ἔλεγε μῦθον· ἐλλείπει ὅτι ὁ δὲ ἀκούων ἐκίνει τὰ ὦτα [6]).

ὀξάλειοι· συκαῖ τινές [7]).

ὀξίνη διάθεσις· ἥν φασιν οἱ πολλοὶ τοῦ ςομάχου ὀξίδα [8]).

ὀξίνην· τὸν οἶνον, οὐκ ὀξίναν· καὶ Ἕρμιππος καὶ Φιλωνίδης καὶ οἱ ἄλλοι [9]).

ὀξίς· λαγύνιον ὀξηρόν [10]).

---

[1]) Archippi fabula fuit Ὄνου σκιά. Hesychius in voce laudat Arist. Vesp. 191 qui locus simillimus est verbis hic ex Aristophane laudatis, ita ut errorem quendam subesse crediderim. Partim alia apud Zenob. 528. App. Provv. 526 ubi vide Intt. Schol. Arist. Vesp. 191. Schol. Plat. Phaedr. 260 C.

[2]) Hesychius.

[3]) Hesychius.

[4]) Malim ὀνυχίζει. Cf. Phryn. Ecl. 126 et Bekk. p. 13. 13; 55. 9 et 74. 2.

[5]) Dobraeus confert Arist. Vesp. 108.

[6]) Cf. Intt. ad Zenob. 542.

[7]) Hesychius. Athen. III. 76 A secundum Heracleonem et Nicandrum vocabulum affert ex Apollodoro Carystio. Adde Poll. VI. 81.

[8]) Mendum latere suspicor.

[9]) Antiatt. Bekk. p. 110. 17 e Diphilo affert.

[10]) Cf. Moer. p. 281. Thom. M. p. 651. Plura HSt. V. 2048 D.

ὄξος Σφήττιον· ἴσως ἂν οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς, ὡς οἱ Ἀχαρνεῖς κακολόγοι [1]).

ὀξύβαφον· οὐχὶ ὀξόβαφον λεκτέον [2]).

ὀξυθύμια· ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας Ἀθηναῖοι νύκτωρ ἔθος ἔχουσιν ἐν ταῖς τριόδοις τεθῆναι, ταῦτα ὀξυθύμια καλεῖται [3]).

ὀξυθύμια· τὰ ἀποκαθάρματα τῶν μυσαρῶν· οἱ δὲ τὰ ἀγχονιμαῖα ξύλα· οἱ δὲ τοὺς τόπους, ἐν οἷς τὰ τοιαῦτα κατεκαίετο· Εὔπολις Δήμοις [4]).

ὀξυθυμεῖσθαι· οὐχὶ ὀξυθυμεῖν λέγουσιν, τὸ ὀργίζεσθαι ἀκραχόλως [5]).

ὀξυπρῴρῳ ταύρῳ· ὀξυκέρατι [6]).

ὀξυρεγμεῖν· ὅταν μεθ' ἡμέραν ἐποξίσῃ ἡ τροφή· Ἀριςοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις τὴν ὀξυθυμίαν οὕτως ἔφη· Καὶ μὴν ἄκουσον ὦ γύναι θυμοῦ δίχα Καὶ κρῖνον αὐτὴ μὴ μετ' ὀξυρεγμίας [7]).

ὀξύρροπον· ὀξέως θέον [8]).

---

[1]) Arist. Plut. 720. Cf. Hesychium. Adnotatio est Didymi, ut patet coll. Athen. II. 67 D. Vide M. Schmidt. Didym. p. 76. 247.

[2]) Indidem atque Photius Phryn. Bekk. p. 56. 21 qui plura conservavit. E Phrynicho habet Helladius apud Schol. Dioscorid. in Matth. Med. p. 361, quem locum debeo HSt. V. 2051. C.

[3]) Breviter Lex. rhet. Bekk. p. 288. 7, sed plura et docte Harpocration, qui docet nostram explicationem e Didymo fluxisse, cf. M. Schmidt. Didym. p. 39. Prolegom. p. 109.

[4]) Breviter Lex. rhet. Bekk. p. 287. 24. Vide Eupolidis locum apud Harpocr. ll. Prior glossae pars Aristarchi est, quam sine dubio Didymus servavit, altera est ipsius Didymi explicatio, cf. M. Schmidt. Didym. p. 319. Codex *ἀγχονομαῖα*.

[5]) Hinc vide an corrigi debeat Eur. Androm. 689.

[6]) Hinc corrige Hesychium. Respicitur tragoediae locus qui hodie ignoratur. Fortasse latet in corruptela Soph. Tr. 13, cuius versiculi integram lectionem solus Strabo servavit, ut notum est.

[7]) Cf. Phryn. Bekk. p. 56. 19 de quo loco vide Thes. V. 2062 C. Adde Teletis locum in Stob. Flor. V. 76 qui ridicule interpolatus est ut alii viderunt. Obiter elue in fine unam maculam: *ὅτι ἡ ὄρνις ἐπιςᾶσα καταβάλοι·* imo *ἐπιπτᾶσα*. Codex *σκηναῖς — ἀκούσιον — αὐτῇ*.

[8]) Fortasse e Plat. Rep. III. 411 B.

ὀξυωπέςερος· ὀξύτερον βλέπων.
ὀξυωπεῖν· ὀξέως βλέπειν.
ὀπαζόμεναι· θεραπεύουσαι καὶ ἑπόμεναι [1]).
ὀπασθεὶς· ἐκ τῶν ὀπίσω δεθεὶς [2]).
ὀπαία κεραμὶς· ἡ τὴν κάπνην ἔχουσα· Δίφιλος Χρυσοχόῳ· — διακύψας ὁρῶ Διὰ τῆς ὀπαίας κεραμίδος καλὴν σφόδρα [3]).
ὀπαδός· ἀκόλουθος [4]).
ὀπάζει· θεωρεῖ ἢ παρέχει ἢ διώκει [5]).
ὀπὴν λεκτέον, οὐχὶ τρώγλην [6]).
ὀπή· δι' ἧς ἐςὶν ἰδεῖν· ἔνθεν καὶ ὀπήτιον [7]).
ὀπισθοδόμος· τὸ ὄπισθεν παντὸς οἰκήματος· ἢ ταμιεῖον τῆς πόλεως ἐν ἀκροπόλει ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς νεώ [8]).
ὀπισθοτίλαν· τὴν σηπίαν οἱ Βοιωτοὶ ὄπισθεν ἀ(ποτιλῶσαν) [9]).
ὄπισθεν καὶ κατόπιν· Ἱππεῦσιν [10]).
ὀπίαν τυρόν· τὸν πεπηγότα ὑπὸ ὀποῦ [11]).
Ὀπικίαν· τὴν τῶν Ὀπικῶν χώραν. Θουκυδίδης [12]).
Ὀπικοί· οἱ περὶ τὴν Ἰταλίαν οἰκοῦντες.
ὁπλαί· αἱ πυξίδες· τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες [13]).
ὁπλή· ὁ κυκλοειδὴς πούς τῶν κτηνῶν, οἷον βοῶν, προβάτων καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις.

---

1) Hesychius.
2) Hesych. ibiq. M. Schmidt. cuius tamen rationem improbo.
3) Brevius Hesychius.
4) Hesychius.
5) Pro *θεωρεῖ* malim *θεραπεύει*, vide supra. Aliter Dind. ad HSt. V. 2075 A.
6) Cf. Moer.
7) Cf. Polluc. II. 53. Vide Heringae Obs. Crit. p. 55.
8) Similia Lex. rhet. Bekk. p. 286. 26. Cf. Harp.
9) Codex *ὀπισθοτείλαν*, sed praestat *ὀπιτθοτίλαν*, nam observatio ducta est e Strattidis loco quem servavit Athen. XIV. 622 A. Cf. Hesychium et Eustath. p. 1818. 4. Locum supplevit Porsonus.
10) Scilicet Arist. Eq. 625. Nempe hoc vult Athenienses non tantum dixisse *ὄπισθεν* sed etiam *κατόπιν*.
11) Codex *ὀπιάντορον*. Respicitur Eur. Cycl. 136, cf. Athen. XIV. 658 C.
12) Thucyd. VI. 4.
13) Hesychius. Cf. Thes. V. 2094. A.

ὀπλιτεύειν· ὁπλίζεσθαι.
ὀπλίττομαι· οὐ πείθομαι· καὶ τοῦτο Βοιώτιον· Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις [1]).
ὄμπνιος χείρ· πλουσία χείρ, πλούσιος [2]).
ὄμπνιον νέφος· μέγα, πολύ, ηὐξημένον. Σοφοκλῆς Θησεῖ [3]).
ὄμπνιος λειμών· ὁ σῖτος καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποί, ἐπεὶ Ὀμπνία ἡ Δημήτηρ λέγεται [4]).
ὀμπνιηρὸν ὕδωρ· τὸ τρόφιμον [5]).
ὄποι· ὅπου.
ὅποι ποτέ· ὅπου ποτέ [6]).
ὀπός· τὸ τῶν δένδρων δάκρυον· καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος [7]).
ὅπου γε δή· [8]).
ὁ προτυχών· οὐχ ὁ προστυχών [9]).
ὀπτάνιον· τὸ μαγειρεῖον [10]).
ὀπτήρια· ἀνακαλυπτήρια [11]).
ὀπωπέναι· ἑωρακέναι [12]).
ὀπωρώνας· ὠνητὰς ὀπώρας [13]).
ὅρα δὴ καὶ σκόπει· Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην· ἀντὶ τοῦ· βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς [14]).
ὁρᾶτε· ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθε· ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας [15]).

---

1) Nihil ejusmodi in Eccles. legitur. Cobetus corrigit ὁ πίττομαι· adi quoque M. Schmidt. ad Hesych. Equidem ἐπέχω· fortasse latet proverbium quod in App. Vatic. 217 est, de quo cf. Erasmum et Nauck. Arist. Byz. p. 238.
2) Codex ὄπνιος. Hesychius ὀμπνειόχειρ.
3) Codex ὄπνιον. Supra ὀμπνίου νέφους.
4) Codex ὄπνιος et Ὀπνία. Cf. supra et Hesychium.
5) Codex ὀπνιηρόν. Recte Hesychius.
6) Hesychius.
7) Cf. Hesych. Indidem atque Photius, sua habere videtur Eust. p. 619. 44. Plura HSt. V. 2108 sqq.
8) Parva lacuna in Codice.
9) Imo plane contra est, quod vidit Cobetus.
10) Codex ὀπτανεῖον. Cf. Phryn. Ecl. p. 120. Hesych.
11) Cf. Hesych. et Poll. III. 36.
12) Vide an illud reddi debeat Platoni in Cratyl. 399 C.
13) Cf. Phryn. Ecl. p. 88 laudantem Dem. Cor. § 262.
14) Demosth. Leptin. § 84.
15) Demosth. Fals. Leg. § 48.

ὀργᾶν· τὸ ἐπείγεσθαι· καὶ κατοργᾶν· τὸ κατεπείγειν [1]).

ὄργανα χρόνου· ἐν Τιμαίῳ· τοὺς πλάνητας, τοὺς δ' εἰς σελήνης, τοὺς δ' εἰς ἄλλα ὅσα ὄργανα χρόνου [2]).

ὀργάς· χωρίον οἷον ἄλσος μέγα· καὶ ὀργεῶνες· οἱ εἰς τοῦτο συνάγοντες καὶ τοῖς ἐνταῦθα θεοῖς ὀργιάζοντες [3]).

ὀργάς· θυσία, τελετή, μυςήρια [4]).

ὀργάς· ἡ εὔγειος καὶ σύμφυτος καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία [5]).

ὄργια· μυςήρια, ἱερά [6]).

ὀργεῶνες· οἱ τοῖς ἰδίᾳ ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες· ὀργιάζειν δέ ἐςι τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν, τουτέςι μυςήρια καὶ νόμιμα· Νόμων δ'· μὴ κεκτῆσθαι ἔσω ἐν ἰδίαις οἰκίαις ἱερά· τὸν δὲ φανέντα κεκτημένον ἕτερα καὶ ὀργιάζοντα πλὴν τὰ δημόσια. Σέλευκος δὲ ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος ἀξόνων ὀργεῶνάς φησι καλεῖσθαι τοὺς συνόδους ἔχοντας περὶ τινὰς ἥρωας ἢ θεούς· ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτω καλοῦσιν· ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ· Γενεᾷ Καβάρνους θῆκεν ἀγακλέας ὀργειῶνας· καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐν Μυσοῖς τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων· Ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών· Εὐχαῖς δὲ σῴζοις δεσπότας Παιωνίας· περὶ δὲ τῶν ὀργεώνων γέγραφεν καὶ Φιλόχορος· τοὺς δὲ φράτορας ἐπάναγκες δέχεσθαι καὶ τοὺς ὀργεῶνας καὶ τοὺς ὁμογάλακτας οὓς γεννήτας καλοῦμεν [7]).

---

1) Convenit fere Timaeus.

2) Plat. Tim. 42 D. Quaedam corrupta sunt in hac glossa.

3) Plenius de hac voce apud Harpocr. ibiq. Intt.

4) Malim certe ὄργια scribere.

5) Timaeus omittit καὶ σύμφυτος.

6) Hesychius.

7) Glossa Platonica, ut vides. Confer Harpocrationem in v. et apparebit non integras superesse Harpocrationis observationes quod multi credunt, sed ad breviorem formam redactas. Platonis locus legitur in Legg. X. 910 B, sed ibi recte est μὴ κεκτῆσθαι θεῶν ἐν ἰδίαις. De Antimachi fragmento vide quae Bernhardyus ad Suidam congessit. Philochori fragmentum laudavit quoque Harpocr. v. γεννῆται, unde restitues: οὓς νῦν γεννήτας καλοῦμεν, vide quoque Phot. v. ὁμογάλακτες. Ceterum memoratu digna est ingeniosa Gaisfordi conjectura: Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ γ'· ἔνθα Κ.- Cf. Cobetum Mnem. IX. 429. Codex .β.
ἀγακλέας ὀργίωνας.

ὀργάδες· τὰ ἱερὰ χωρία· ἤτοι ἀπὸ τῶν ὀργίων ἢ τῶν μυςηρίων· ἢ παρὰ τὸ ὀργᾷν ὅ ἐςιν ἐπιθυμεῖν· καὶ γὰρ ἐπιθυμοῦντες τρυγᾷν τὰ ἱερὰ φυτά, οὐ τολμῶσι διὰ τὸ ἐπάρατα εἶναι [1]).
ὀργεῶνες· πρῶτοι ὀργίων καὶ τελετῶν συγγενικῶν· ἀλλαχοῦ οὕτως [2]).
Ὀργάνη ἡ Ἐργάνη· ἡ Ἀθηνᾶ [3]).
ὀργεῶνες· σύνταγμά τι ἀνδρῶν, ὡς (τὸ) τῶν γεννητῶν καὶ φρατόρων· ὀνομασθὲν ἀπὸ τοῦ κοινῇ ὀργιάζειν οἷον θύειν καὶ εὔχεσθαι [4]).
ὀργεωνικὰ ἐςι θύματα· τὰ κοινὰ τῶν ὀργεώνων [5]).
ὀργῶσα· ἐπιθυμοῦσα ἢ μανιῶσα [6]).
ὀριγνωμένοις· ἐπιθυμοῦσιν [7]).
ὀρέγει· παρέχει [8]).
ὀρέγεται· ἐπιθυμεῖ [9]).
ὄρειοι πόδες· αἱ κῶπαι [10]).
ὀρεχθεῖν· ἐπιθυμεῖν· ταὐτὸν καὶ ὀρεκτιᾶν [11]).
ὀρείχαλκος· ὁ διαυγὴς χαλκός [12]).
ὀρέξει· δώσει, ἐκτείνει [13]).
ὄρεξις· ἐπιθυμία [14]).

---

[1]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 287. 14. Harp. et Phot. supra.
[2]) Vide infra.
[3]) Hesychius. Cf. supra v. Ἐργάνη.
[4]) Haec coniungenda sunt cum illo ἀλλαχοῦ οὕτως in gl. sup. Inserui τό e Lex. rhet. Bekk. p. 286. 11.
[5]) Cf. Harp. v. δημοτελῆ.
[6]) Cf. Hesychium v. ὀργῶσαν.
[7]) Codex ὀργιωμένοις. Corr. Dobr. Cf. Hesychium v. ὀριγνώμενοι. Perperam Porsonus: ὀργιουμένοις. Adde Cobet. Mnem. IX. 43.
[8]) Hesychius.
[9]) Hesychius.
[10]) Rectius Hesychius ὀρείοις ποσί, e tragoedia quadam, ut apparet.
[11]) Codex ὀρεκτεῖν, sed vide Arist. Nub. 1368. Adi quoque Hesychium.
[12]) Hesychius. Plura servavit Schol. Apoll. Rhod. IV. 973 qui in fine addit: Οὕτως ἦν ἐν τῇ κωμικῇ λέξει τῇ συμμίκτῳ, de quo loco vide Nauckium Aristoph. Byzant. p. 222 et Didym. M. Schmidt. p. 70.
[13]) Cf. Hesychium et Timaeum.
[14]) Hesychius.

ὀρεωκόμος· ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων· ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος [1]).

ὀρέςης· ἐν ὄρεσι διαιτώμενος.

ὀρεῖς· ἡμιόνους· καὶ ὀρεωκόμους· τοὺς ἐπιμελουμένους τῶν ἡμιόνων.

ὀρδάνιον· ἐν ᾧ ἦν ὕδωρ ἵν' οἱ περιρραινόμενοι καθαροὶ ἀπέρχωνται [2]).

Ὀρθάνης· Πριαπώδης θεός· ἐντέτακται Ἑρμῇ καὶ Νύμφαις [3]).

ὀρθοκέρως· ὀρθόθριξ· Σοφοκλῆς [4]).

ὀρθόκωμος Ἡρακλῆς· ἵδρυται Ἀθήνησιν.

ὀρθοῖ· σώζει.

ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις· ἀντὶ τοῦ κεκινημένης καὶ πεφοβημένης· Ὑπερείδης φησίν· ὀρθῆς δ' ἡμῖν τῆς πατρίδος οὔσης· Αἰσχίνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἀκεραίου [5]).

ὀρθὴν δ' ἐντυγχάνει· ἀντὶ τοῦ εὐθύς· Ὑπερείδης.

ὄρθιον νόμον καὶ τροχαῖον· τοὺς δύο νόμους ἀπὸ τῶν ῥυθμῶν ὠνόμασεν Τέρπανδρος· ἀνατεταμένοι δ' ἦσαν [6]).

ὀρθοπλὴξ ἵππος· ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσσων· Ἀριςοφάνης Ἀναγύρῳ· Ὡς δ' ὀρθοπλήξ· πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις [7]).

ὀρθόπτερον· Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν ὀρθοὺς ἔχοντα κολωνούς· τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερὰ ἔλεγον· καὶ τὰ περίςφα [8]).

ὀρθρογόη· χελιδών [9]).

ὀρθόφρων· ἀνατεταμένος καὶ μετέωρος ταῖς φρεσίν· οὕτως Σοφοκλῆς [10]).

---

[1]) Cf. infra gl. ὀρεῖς. De orthographia HSt. V. 2169 B.

[2]) Rectius scribetur ἀρδάνιον, cf. Lex. rhet. Bekk. p. 441. 30, Polluc. VIII. 66, Eust. p. 707. 32. Hesych.

[3]) Sic Porsonus, sed vix recte. Codex ἐντέτεκται ἑρμοῦ καὶ νύμφης. Quid lateat apparct ex Hesych.; ipsa verba restitui non possunt. Vocabulum e comoedia desumtnm est.

[4]) Cf. Hesych. et Poll. II. 31.

[5]) Aeschinis locum nondnm inveni.

[6]) Cf. Hesych. et Poll. IV. 65. Omnes indidem. Codex ἀνατετραμμένοι· emendata lectio apud Suid.

[7]) Eustathius p. 629. 54 laudat e rhetorico lexico.

[8]) Cf. Hesychium qui ὤμους pro κολωνούς. Conf. Photinm v. ἐσφηκωμένον.

[9]) Codex ὀρθογόη. Idem vitium in Hesychio. Usurpavit Hesiod. Oper. 566.

[10]) Hesych. om. Sophoclis nomen.

ὀρθοστάδιοι· οἱ στατοὶ χιτῶνες· οἱ γὰρ συρόμενοι συρτοί [1]).
ὄρθριον· ἀντὶ τοῦ ὄρθρου.
ὀρθριάζειν· μαντεύεσθαι [2]).
ὀρθριοφοίτης· ὁ παραγενόμενος ὄρθρου.
ὀρθῶς· κατ' ὀρθὴν γνώμην· καὶ ἐστὶν ἀμείνων ἡ λέξις τοῦ καλῶς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐννοιῶν [3]).
ὀριγνώμεθα· ὀρεγόμεθα.
ὀρκάνη· περίφραγμά τι ἀκανθῶδες [4]).
ὀρκάνη· ὁ περιέχων τοῖχος οἴκησιν ἢ χωρίον· λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἕρκος, ὅ ἐστι περιβόλου φράγμα [5]).
ὀρκάνας· εἱρκτάς [6]).
ὀρκαπάτην· χλευαστὴν δι' ὅρκων.
ὀρκάνην· τὴν σαργάνην λέγουσιν [7]).
ὀρκίζειν καὶ ὁρκοῦν· ἑκατέρως.
ὀρκίλλεσθαι· τὸ διακενῆς ὀμνύναι [8]).
ὀρκύπτεσθαι· ὑπερκύπτειν ἐπ' ὀνύχων ἱστάμενον [9]).
ὁρκωμοσία· τὰ θύματα καὶ ἱερεῖα [10]).
ὁρκωμοτεῖν· τὸ ὀμνύναι· Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.
ὁρκωτὰς οὐχὶ ὁρκιστὰς οὐδὲ ὁρκωμότας λέγουσιν [11]).
ὁρμᾶν· οὐ τὸ ἐξιέναι που, ἀλλὰ τὸ ὁρμῇ πρός τι χρῆσθαι [12]).
ὁρμαθός· σύνδεσμος, στοῖχος [13]).
ὅρμενα· τὰ τῆς κράμβης· Ποσείδιππος Συντρόφοις· ἔνδοθι προνο-

---

[1]) Observatio e Pausania desumta videtur, cf. Eust. p. 1166. 51. Cf. porro Hesych. Poll. VII. 84. Phryn. Ecl. p. 102.
[2]) Hesych. ὀρθιάζειν, sed cum Alberto malim θριάζειν, cf. Phot. v. θριαί et Lex. rhet. Bekk. p. 265. 15.
[3]) Cf. supra v. καλῶς.
[4]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 285. 11. Cf. Eust. p. 233, 41.
[5]) Cf. Harp. et Hesych.
[6]) Fortasse ex Eur. Bacch. 611. Cf. Hesych.
[7]) Cf. Hesychium.
[8]) Albertus mavult ὀρκίδδεσθαι. Sed vide Thes. V. 2199 B et M. Schmidt. ad Hesych.
[9]) Cf. Hesych. ὀρκύπτειν et Suid. v. ὤρκυπτεν et ὤρκυπτον.
[10]) Cf. Poll. I. 38 et Phryn. Bekk. p. 53. Hesych.
[11]) Codex ὀρκωντας.
[12]) Codex ἐξεῖναι.
[13]) Fortasse e Plat. Ion. 539 E. Codex στῖχος.

μεύειν ὅρμενα· παρὰ τοῖς παλαιοῖς οὐχ εὕρομεν· Νικοςράτῳ· ῥήτορες Ἐξωρμενικότες δυσχερεῖς·παλιναίρετοι [1]).

ὁρμιάν· Ἀντιφάνης Ἀλιευομένῃ.

ὅρμενον· τὸ ἄγριόν τι λάχανον κυρίως οὕτως καλούμενον· καταχρηςικῶς δὲ καὶ πᾶν τὸ ἐκκεκαυληκὸς παντὸς λαχάνου καὶ ἄνθους [2]).

ὁρμίσκος καὶ ὅρμος· περιτραχήλιος κόσμος, ἐνώτια, χαλαςήρια [3]).

ὁρμωμένους· προθυμουμένους· λέγεται δὲ καὶ ὁ γενεαλογούμενος [4]).

ὀρνιθευομένου· μαντευομένου δι' ὄρνιθος.

ὀρνίθεια δίκτυα· ἐν οἷς τὰ ὄρνεα ἁλίσκεται [5]).

ὀρνιθευτήν· ἰξευτήν [6]).

ὀρνιθοκόοι· ὀρνιθοσκόποι [7]).

ὄρνις· Ἀττικοί· Ἴωνες δὲ ὄρνιξ· καὶ αἱ πλάγιαι ἀκολούθως· καὶ Δωριεῖς ὄρνιξ· παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ ἅπαξ ὄρνις· Ἀδεὲς ἦτορ ἔχων ἁλιπόρφυρος εἴαρος ὄρνις [8]).

ὄροβοι· ὀσπρίου τι εἶδος γνωρίμου [9]).

ὀρογυίας λέγουσιν οὐχὶ ὀργυίας. Ἀριςοφάνης [10]).

ὀρόγκους· τοὺς τῶν ὀρῶν ὄγκους [11]).

ὅρος· καὶ τὰ ὅρια τῆς χώρας καὶ τὰ τέλη ὅροι ὀνομάζονται [12]).

ὅρος· ἐπιγραφόμενος τοῖς ὑποκειμένοις χωρίοις καὶ ταῖς οἰκίαις [13]).

---

[1]) Recte Meinekius Fragmt. Com. III. 290 quem vide, reponit Νικόςρατος. Repete corruptelam ex omisso fabulae nomine. Cf. Phryn. Ecl. p. 111. Bekk. p. 38. 18.

[2]) Cf. supra. Adde Hesychium.

[3]) Cf. Hesychinm et Moer. p. 289.

[4]) Cf. Arist. Plut. 257.

[5]) Plat. Legg. VII. extr. Cf. Harp.

[6]) Cf. Harpocr.

[7]) Codex ὀρνιθοκλόνοι, cf. Thes. V. 2222 A.

[8]) Alcmanis locum laudat quoque Athen. IX. 574 D, sed plenius exstat apnd Antig. Caryst. Hist. Mir. c. 27 ubi νηλεές pro ἀδεές. Bergkius scribit νηλεγές. Apparet Athenaeum et Photinm sua indidem habere, nempe e Pamphilo.

[9]) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 286. 24.

[10]) Hinc Porsonus emendat Arist. Av. 1130, vid. Alb. Indic.

[11]) Cf. Hesychium ibiq. M. Schmidt.

[12]) Plura in Lex. rhet. Bekk. p. 285. 12. Cf. Harp.

[13]) Coniunge cum gl. sup. cf. Lex. rhet. Bekk. ll.

ὀρός· τὸ λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν ῥύπον· ἐςὶ δὲ ὑποςάθμη γάλακτος[1].
ὀροσάγγαι· σωματοφύλακες βασιλέως[2].
ὀρονύχιον· ὅρος νυκτερινὸς τουτέςι φυλακή.
ὀρρωδεῖν· ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι· καὶ ὀρρωδία· τὸ δέος[3].
ὀροτύπος· ὑλοτόμος[4].
ὀροτύπους· τοὺς γίγαντας ὅτι ταῖς τῶν ὀρῶν κορυφαῖς ἔβαλλον[5].
ὄροφος καὶ ὀροφή· ςέγη[6].
ὀροφοιτῶντα· εἰς ὄρη περιερχόμενα[7].
ὄρρος· τράμις καὶ ὀρροπύγιον· οὕτως καὶ οἱ Ἴωνες· ὀρθοπύγιον δὲ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων[8].
ὄρρος· ὁ ταῦρος[9].
ὀρσολοπεῖν· λοιδορεῖν, πολεμεῖν.
ὀρσολοπεῖται· διαπολεμεῖται[10].
ὀρτάλιχοι· οἱ μηδέπω πετόμενοι νεοττοί[11].
ὄρτυγας· συςέλλοντες οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι τὸ υ· καὶ τὸν ὀρτυγοκόπον βραχέως· δηλοῖ Ἀριςοφάνης Δαιταλεῦσιν[12].
ὀρτυγοκόπος· παιδιά τις ἐν ᾗ ὄρτυγας ἱςᾶσιν ἐν γύρῳ οὓς τύπτουσιν εἰς τὴν κεφαλήν· καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ γύρῳ καταβαλὼν τὸν ὄρτυγα λαμβάνει ἑξῆς οὓς ἂν δύνηται· ὁ δὲ ἀποτυχὼν παρέχει θατέρῳ τοὺς ὄρτυγας τύπτειν· καὶ τοῦτο ἀνὰ μέρος ποιοῦσιν· λέγει οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ· οὐκ, ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν

---

[1] Cf. Eust. p. 906. 59 et 1625. 64. Hesych.

[2] Cf. Hesychium et plenius in Lex. rhet. p. Phot. p. 585. Respicitur Sophoclis locus ut videtur, nam Herodotus aliter usurpat.

[3] Plura in Lex. rhet. Bekk. p. 284. 30.

[4] Cf. HSt. V. 2256 B. Ὀροτόμος Porsonus.

[5] Ad Hesych. locum cf. M. Schmidt.

[6] Cf. Hesychium.

[7] Hesych. περιερχόμενον, cf. M. Schmidt.

[8] Cf. Moer. ibiq. Piers. et M. Schmidt. Didym. p. 77. 249. Hesych. Vide Prolegg. p. 38.

[9] Cf. Ammonium quocum convenit Hereunius Philo apud Eustath. p. 906. 50.

[10] Hesych. Ex Aesch. Pers. 10. Codex ὀρσοπλῆται.

[11] Hesychius.

[12] Codex ὀρτυγοκόμον. Olim de hac re quaesitum fuisse videmus ex Athen. IX. 393 B, qui laudat Demetrium Ixiona, qui contrariam doctrinam tuetur.

δεῖ σε ἀποβλέποντα τὸν ὀρτυγοκόπον καὶ τοιούτους ἄλλους· ἐμφαίνων ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόντας ὁ ἀγὼν ἐςί, πρὸς δὲ τοὺς ἀρίςους· διόπερ οὐ ῥᾳθυμητέον[1]).

ὀρτυγομήτρα· ὄρτυξ μέγας[2]).

ὀρτυγοκοπεῖν· ἐν γύρῳ τιθέντες ὄρτυγα εἰώθασιν ἐπ' αὐτὸν βαδίζειν· ἔπειτ' ἐὰν μὲν πληγεὶς ὁ ὄρτυξ ἔλθοι πτερυσσόμενος, περὶ τὸν πατάξαντα γίνεται τὸ βραβεῖον καὶ ἀποφέρει τὸν ὄρτυγα· ἐὰν δὲ μείνῃ περὶ τὸν ἄντικρυς, καὶ ἀποφέρει τοῦτόν τε αὐτὸν καὶ ἕτερον παρὰ τοῦ λειφθέντος[3]).

ὀρφανιςαί· ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν ἵνα μηδὲν ἀδικῶνται.

ὀρχάτοις καὶ ὄρχοις· ςίχοις ἀμπέλων ἢ ἑτέρων φυτῶν[4]).

ὀρχίλος· βασιλικὸς σαλπιγκτής· ὄρνεον ὁμοίως σάλπιγγι φθεγγόμενον[5]).

ὀρχιπεδεῖν· τὸ περὶ τὰ παιδία κακοσχολεῖσθαι[6]).

ὀρχήςρα· πρῶτον ἐκλήθη ἐν τῇ ἀγορᾷ· εἶτα καὶ τοῦ θεάτρου τὸ κάτω ἡμίκυκλον οὗ καὶ οἱ χοροὶ ᾖδον καὶ ὠρχοῦντο· εἰς τὴν ὀρχήςραν· — ἔτι γὰρ τὴν θέαν ᾠκεῖτ' ἐκεῖ, φησὶν ὁ κωμικός[7]).

ὄρχους· τὰς κατὰ ςίχον φυτείας[8]).

ὀρχήςρα· τὸ νῦν τοῦ θέατρου λεγόμενον σίγμα· ἐκεῖ γὰρ ὠρχοῦντο οἱ χοροί[9]).

---

[1]) Vides glossam Platonicam esse. Respicitur Alcib. I. 120 A ubi minus recte ὀρτυγοτρόφον, quod in ὀρτυγοκόπον mutandum est non tantum fide Photii sed etiam Athen. XI. 506 D et Schol. Arist. Av. 1297. Pro ἐμφαίνων Codex ἐν Φαίδωνι, quod primus correxit Leopardus ad Suidam. Cf. Cobetum Mnemos. IX. 430.

[2]) Hesych. Vocabulum est apud Cratinum et Aristophanem.

[3]) Codex ὀρτυγοσκοπεῖν. Manent quaedam corrigenda sed medicina non satis certa est. Vide supra et Pollnc. IX. 107.

[4]) Convenit Schol. Arist. Acharn. 995.

[5]) Ex Arist. Av. 568, cf. Hesych.

[6]) Etymologia valde inepta. Praeterea vera forma est ὀρχιπεδίζειν, sed apud Arist. Av. 142 olim legebatur ὠρχιπέδησας pro ὠρχιπέδισας. Cf. Cobet. Mnem. V. 202.

[7]) Codex ὠῖκειτ', vide Dobraeum et Meinekium Fragmt. Com. IV. 658.

[8]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 287. 16.

[9]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 286. 16.

ὅσα μὴ ἀπῆν τό γε ἀτρεμεῖν· ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον οὐκ ἀπῆν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν [1]).

ὅσα μὲν τὸ δοκεῖν κακωθεῖσαι, τὸ δ' ἀληθὲς κακῶν ἀπαλλαγεῖσαι· ἀντὶ τοῦ τὸ μὲν δοκεῖν κακωθεῖσαι καὶ ἑξῆς.

ὁσημέραι· διαπαντός, πάντοτε, καθ' ἡμέραν [2]).

ὅσια· ταῖς θυσίαις ἐπιλέγεσθαι ἀπηρτισμέναις· οἷον ἐφεῖται καὶ ὅσιόν ἐςι γεύεσθαι ἤδη τῶν ἀποτεθυμένων [3]).

ὅσιον χωρίον· τὸ βέβηλον καὶ μὴ ἱερόν, εἰς ὃ ἔξεστιν εἰσιέναι· Ἀριςοφάνης Λυσιςράτῃ· ὦ πότνι' Εἰλείθυι', ἐπίσχες τοῦ τόκου, ἕως ἂν εἰς ὅσιον ἀπέλθω χωρίον· καὶ ὅσια χρήματα τὰ μὴ ἱερά· λέγεται δὲ καὶ τὸ δίκαιον ὅσιον [4]).

ὁσίους θαλάμους· τοὺς μὴ θείους ἀλλ' ἀνθρωπίνους [5]).

ὁσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τινός· οἷον μὴ ἱερὰς ἀλλ' ὁσίας νομισθῆναι [6]).

ὀσμή· ἡ δὲ ὀδμή Ἰακόν [7]).

ὀσμύλια· ἰχθύδια εὐτελῆ· Ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια· φησὶν Ἀριςοφάνης [8]).

ὅσον βιώσιμον· ὅσον ζῆσαι.

ὅσον οὐκ ἀποτετέλεσο· ἀντὶ τοῦ σχεδόν [9]).

ὅσον οὔπω· ταχύ, μετ' ὀλίγον ἢ ἀντὶ τοῦ ἤδη [10]).

ὄσσος· ὀφθαλμός· ἐν τῇ τραγῳδίᾳ ἀρσενικῶς, παρ' Ὁμήρῳ οὐδετέρως [11]).

---

1) **Desumtum ex Aristide III. p. 404 notante Abreschio. Unde haec glossa in Photium manaverit non exputo. Cf. Prolegom. p. 62.**

2) **Conveniunt Schol. Plat. Charmid. 176 B. et Hesych.**

3) **Malim sane** ἐπιλέγεται.

4) **Convenit Schol. Plat. Rep. I. 344 A. Apud Aristoph. Lysistr. 743 pro** ἀπέλθω **legitur** μόλω' γώ. **Codex** Εἰλείθυα.

5) **Hesych. E tragoedia petitum crediderim.**

6) **Glossa petita videtur e Xen. Hell. III. 3. 1, cf. HSt. V. 2286 C. Adi quoque Cobet. Mnem. V. 385.**

7) **Cf. Antiatt. Bekk. p. 110. 23. Eandem observationem vide apud Phryn. Bekk. p. 56. Lobeck. p. 89.**

8) **Cf. Hesych. Fragmentum petitum ex Aristoph. Danaidibus, vide Poll. II. 76 coll. cum Athen. VII. 324 B.**

9) **Thuc. IV. 69.**

10) **Thuc. VI. 34. Cf. Cobet. Mnem. VIII. 300.**

11) **E lexico rhetorico idem excerpsit Eust. p. 855. 37.**

ὀςακός· οἱ δὲ ἀςακός· καράβου εἶδος· καὶ τὴν πόλιν τὴν Ἄςακον Ὄςακον Ἴωνες· Κάρ᾽ ὦ χάρων· Ὄςακος ἐκτίσθη ὑπὸ Χαλκηδονίων [1]).

ὀςαφίδα· οὐχ ὅπως Κρατῖνος Νόμοις· — ὁ δὲ Ζεὺς ὀςαφίσιν ὕσει τάχα· ἀλλὰ καὶ Πλατων η' Νόμοις· τῆς δ' εἰς ἀπόθεσιν ὀςαφίδος [2]).

ὄςινον· οὐκ ὀςέϊνον· Ἀριςοφάνης Ἀχαρνεῦσι [3]).

ὀςοῦν· δισυλλάβως οὐκ ὀςέον λέγουσιν οἱ Ἀττικοί [4]).

ὀςολογεῖν· ὀςᾶ συλλέγειν [5]).

ὀςολόγος· παρ' Ἐπιλύκῳ· καὶ δρᾶμα Αἰσχύλου Ὀςολόγοι.

ὀςράκων· τῶν τοῦ ᾠοῦ· Αἰσχύλος [6]).

ὀςρακίνδα· παιδιὰ ἡ ἐπ' ὀςράκων [7]).

ὀςράκου περιςροφή· παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη [8]).

ὀςρακισμός· οἱ κακονούςατοι τῷ δήμῳ ἐξωςρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο, ὀςράκοις ἐγγραφόντων τὸ ὄνομα τοῦ φευξομένου [9]).

ὀςρακισμὸς καὶ ἐξοςρακισμός· φυγῆς ἐςιν εἶδος ὀνομασθὲν ἐκ τοῦ εἰς ὄςρακον ἐγγράφειν ἕκαςον τῶν Ἀθηναίων, εἴ τις αὐτοῖς ἐνομίζετο πρέπειν μεθίςασθαι τῆς πόλεως [10]).

ὄςρεια· σὺν τῷ ι μᾶλλον [11]).

---

[1]) Brevius Hesych. Dobraeus corrigit καὶ ὁ Χάρων pro Κάρ' ὦ χάρων. Cf. Athen. III. 105 B.

[2]) Hinc corrigendus videtur Plat. Legg. VIII. 845 B. Cf. Athen. III. 105 B. Vide quoque Lex. rhet. Bekk. p. 455. 28 ubi docemur apud Atticos utramque formam in usu fuisse. Aliter Lex. rhet. Bekk. p. 453. 27.

[3]) Ex Arist. Acharn. 863. Conveniunt Poll. II. 232. Antiatt. Bekk. p. 110. 27. Phryn. Bekk. p. 54. 30. Hinc Platonis Timaeum corrigit Lobeckius, vid. HSt. V. 2305 B.

[4]) Cf. Moer. p. 284. Thom. M. p. 659.

[5]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 286. 23.

[6]) Ipsum Aeschyli versum vide apud Hesychium.

[7]) Fortasse ex Arist. Eq. 851. Cf. Hesych. qui interpretatur παιδιὰ ἣν ἐπὶ τῷ ὀςράκῳ. Poll. IX. 110.

[8]) Glossa Platonica, cf. Schol. Plat. Rep. VII. 521 C. Plura congessit Schneidewinus ad Diogen. 595.

[9]) Hesychius.

[10]) Plura in Lex. rhet. Bekk. p. 285. 20 sed docta imprimis est adnotatio in Lex. rhet. p. Phot. p. 675. 12.

[11]) Cf. Moer. p. 285. Cobet. Mnem. XI. 241.

ὄϛριμα· περίβολοι κτηνῶν καὶ οἷον ἐπαύλεις· Ἀντίμαχος Θηβαΐδι· — βοῦς ὀϛρίμου ἐξήλασσεν [1]).

ὀσφραίνεσθαι λέγουσιν ὡς ἡμεῖς.

ὄσχη· τὸ σὺν τοῖς βότρυσι κλῆμα.

ὀσχοφορεῖν· ἑορτή τις ὀσχοφόρια καλουμένη· ὄσχος γὰρ καλεῖται κληματίς, ἐκκειμένους ἔχουσα τοὺς βότρυας, ἣν εὐγενὴς παῖς ἔφερεν εἰς τὸ ἱερὸν Σκιράδος· ὁ τρόπος δι' ὃν τοῦτο ἐγίνετο, διάφορος τοῖς παλαιοῖς ἀπεδόθη [2]).

ὅτ' ἂν οὖν· πάνυ μὲν οὖν [3]).

ὄτλος· ὁ πόνος καὶ ὁ μόχθος· καὶ ὀτλεῖν τὸ μοχθεῖν [4]).

ὄτοβος· θόρυβος.

ὁ τὸν πατέρα εὑρὼν χαλκοῦ χρείᾳ [5]).

ὁ τὸν κυσὸν τρωθεὶς ἤδη Αἰσώπου μάλιϛα τοῦ κράνους χρεία [6]).

ὅτου χάριν· τίνος ἕνεκεν [7]).

ὀτρυγηφάγον· τὸν κριθοφάγον· Ἀρχίλοχος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο· τρύγη γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός [8]).

ὄττα· φήμη· μαντεία διὰ κληδόνος· καὶ ὀττεύεσθαι τὸ μαντεύεσθαι [9]).

ὁ τυχών· ὁ παρατυχών· λέγουσι δ' ὅταν τὴν προσπάθειαν καὶ τὸ φιλόϛοργον δηλώσῃ, οὐχ ὁ τυχών [10])·

ὅτῳ γὰρ φίλον· ᾧτινι ἀρέσκει.

---

1) Cf. Hesychium.

2) Codex ἡ οὖν εὐγενής, quod correxi. Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 285. 29 et Harpocr. Scribitur etiam per ω, cf. Hesych. et Lex. rhet. Bekk. p. 318. 27. Codex ὠσχοφορεῖν et ὠσχοφόρια.

3) Non expedio.

4) Cf. Hesychium.

5) Nihil expedio.

6) Dobraeus corrigit Ἤιδεις ὅπου μ. recte ut opinor, sed praestat fortasse ᾔδησθ'. Versus sunt choliambici ut vides; alibi ni fallor non exstant.

7) Hesych. Bernhard. ad Suid. laudat Arist. Plut. 260. 281.

8) Cf. Hesychium. Archilochi versiculum vide apud Eustath. p. 1597. 28. Cf. Bergkium Archil. fragmt. 31. Cf. Hesychium v. ἀτρυγηφάγου.

9) Convenit Schol. Plat. Legg. VII. 800 C. Brevius Timaeus.

10) Non prorsus intelligo.

οὐ γὰρ ἄκανθαι· λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων ἀπὸ τῆς τοῦ βίου ἐπὶ τὸ ἠρεμώτερον μεταβολῆς [1]).

οὐδαμῇ· ἀντὶ τοῦ οὐδαμόθι· Τηλεκλείδης Ἡσιόδῳ [2]).

οὐδαμά· οὐδέποτε· Ἀριστοφάνης [3]).

οὐδαμῶς· κατ' οὐδένα τρόπον.

οὐδ' ἀπὸ γείσων ὕσεν· ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου [4]).

οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο· τοὺς γὰρ Μολιονίδας ἔφυγε· Δήμων δὲ ἐν β' τῆς δευτέρας συντάξεως Ἡρακλέα τὸν Ἰδαῖον Δάκτυλον καταδείξαντα Ὀλύμπια, πρὸς δύο διαπυκτεύσαντα ἡττηθῆναι [5]).

οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὄψωνεῖ κρέας [6]).

οὐδείς· οἱ παλαιοὶ διὰ τοῦ δ· οἱ δὲ νεώτεροι καὶ διὰ τοῦ θ οὐθείς [7]).

οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ περαίνεται [8]).

οὐδὲν ἄπο τρόπου· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός· Ἀττικοί [9]).

οὐδένες· τὸ πληθυντικὸν τοῦτο σύνηθες τοῖς παλαιοῖς· καὶ οὐδένων καὶ οὐδέσι καὶ οὐδένας.

οὐδ' ἐν δέρματι· ἀντὶ τοῦ γυμνός, ὑπερβολικῶς [10]).

οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου· οὐ γὰρ τοιοῦτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν οἷον ὁ νόμος [11]).

οὐδὲν ἱερόν· Ἡρακλῆς εἶπεν Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον· ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους μόνων ὀφειλόντων τιμᾶσθαι· ἢ ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι ἄδειαν οὐκ εἶχον [12]).

οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος [13]).

---

[1]) Proverbium quod bis usurpavit Aristophanes, cf. Hesych. in v. Cf. Intt. ad Greg. Cypr. Cod. Mosq. 21.

[2]) Antiatt. Bekk. p. 110. 25.

[3]) Codex οὐδαμᾷ. Hesych. omittit Aristophanis nomen.

[4]) Nota corruptelam apud Apostol. 1314: οὐδ' ἀπὸ γῆς ὤνησεν.

[5]) Codex Δίων pro Δήμων. Cf. Interpr. ad Zenob. 449.

[6]) Ex Aelio Dionysio, cf. Eust. p. 455. 37. Plura Interpr. ad App. Prov. 335. Codex ὄψον ἢ κ.

[7]) Cf. Phryn. Ecl. 76. Thom. M. p. 661. Ammon. 105.

[8]) Vide Intt. ad Apostol. 1231.

[9]) Hesych. om. Ἀττικοί. Cf. Schol. Plat. Theaet. 143 C. Exempla apud Stallbaumium ad Plat. Rep. V. 470 B.

[10]) Cf. Hesych. Codex οὐδὲν δ.

[11]) Demosth. Med. § 46. Vide supra v. οἷον.

[12]) Vide de hoc proverbio Intt. ad Zenob. 447.

[13]) Ex Aelio Dionysio, cf. Eust. p. 455. 37. In Codice duo semiversus vacui.

οὐδὲν πρὸς ἔπος [1]).

οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον· Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τραγῳδίαν εἰς αὐτὸν ποιήσαντος ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο· ὅθεν ἡ παροιμία· βέλτιον δὲ οὕτως· τὸ πρόσθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες τούτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ Σατυρικὰ ἐλέγετο· ὕϛερον δὲ μεταβάντες εἰς τραγῳδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱϛορίας ἐτράπησαν, μηκέτι τοῦ θεοῦ μνημονεύοντες· ὅθεν καὶ ἐπεφώνησαν· καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος τὰ παραπλήσια ἱϛορεῖ, Θεαίτητος δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμίας Παρράσιόν φησι τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιϛον· τοὺς δὲ ὁρῶντας τά, τε τῶν ἀνταγωνιϛῶν ἔργα ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παρρασίου Διόνυσον ἐπιφωνεῖν· τί πρὸς τὸν Διόνυσον· ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων [2]).

οὐδ' ἐν σελίνοις· ἐπὶ τῶν μηδ' ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων· ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοὺς κήπους ἰόντων· ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα, τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον· βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία· οὔπω οὐδ' ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος, καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν [3]).

οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐϛυκὼς ἀνήρ [4]).

οὐδὲ πυρφόρος· ὅταν πολλοὺς ἀποφῆναι βουλώμεθα τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη· οἷον· οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ εἴσων εἰς τὴν πόλιν, καθάπερ εἰ ἐλέγομεν· οὐδὲ σκηνοφύλαξ ἤ τις τῶν παραπλησίων [5]).

οὐδὲ τἀρχαῖον ποιεῖ· ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων· ὁ δ' ὀξὺ κριθεὶς ἐπὶ τῶν ἐλαχίϛων [6]).

οὐδ' ὑφ' ἕνων· Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑπ' οὐδένων λέγουσιν ὑπερβιβάζοντες [7]).

---

[1]) Arist. Eccl. 751. Cf. Intt. ad Greg. Cypr. Cod. Mosq. 372.

[2]) Cf. Intt. ad Zenob. 440.

[3]) Usurpavit Arist. Vesp. 478. Cf. Hesych. et App. Provv. 338 ibiq. Intt.

[4]) Ex Aelio Dionysio, cf. Eustath. p. 455. 37. Cobet. Mnem. V. 201. In Codice versus vacuus.

[5]) Cf. Intt. ad Zenob. 434. Proverbium usurpavit Herodt. VIII. 6, alii.

[6]) Haec corrupta sunt. Proverbium alibi non invenio.

[7]) E Xen. Hell. V. 4. 1 cui reddidit Cobet. Mnem. VI. 55.

οὐ καθέςηκεν· οὐ νήφει, μαίνεται.
οὐκ ἂν δύναιο γαςρὶ πενθῆσαι νεκρόν [1]).
οὐ καλῶς· ἀντὶ τοῦ κακῶς.
οὐκ ἂν ἐβίων· οὐκ ἂν ἐβίωσα [2]).
οὐκ αἰσθήσομαι· οὐ προσποιήσομαι.
οὐκ ἄπο τρόπου· οὐ πόρρω τρόπου.
οὐκ ἂν φθάνοιμι τὴν μάχαιραν παρακονῶν [3]).
οὐκ ἀσκίῳ· ἀντὶ τοῦ κενῷ· ἀσκίοις γὰρ τὰ παιδία μορμολύσσεται [4]).
οὐκ ἀποτευκτήσεις· οὐκ ἀποτεύξῃ λέγουσι καὶ οὐκ ἀτυχήσεις [5]).
οὐκ ἀψάλακτος· οὐκ ἀκρότητος οὐδὲ ἀράπιςος [6]).
οὐκ ἄτραχυς· ὁ τραχύς [7]).
οὐκ ἐμποίνιμον· οὐ δόκιμον [8]).
οὐκ ἐκφρῶσιν· οὐκ ἐξαφῶσι. Σοφοκλῆς [9]).
οὐκ ἐντελεῖς· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐγκαλέσεις [10]).
οὐκ ἐπιγλωττήσομαι· οὐ βλασφημήσω [11]).
οὐκ ἐπαινεθείης οὐδ' ἐν περιδείπνῳ· ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἡ παροιμία· εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν [12]).
οὐκ ἐσκοράκισεν·. οὐχ οἷον ἔφη οὐκ ἐς κόρακας, ἀλλ' οἷον οὐχ ὑπερηφάνησεν, οὐκ ἐφρυάξατο.

---

1) Proverbium ductum ex Hom. Iliad. τ. 225. Codex γαςήρ.
2) Codex ἐβίω.
3) Codex φθανοίμην. Cf. Dobr. et Cobet. Mnemos. V. 201. VIII. 146.
4) Codex ἀσκίω et μορμύσσεται. Respicitur Crates Ἥρωσιν, cf. App. Provv. 346. Locum ipsum servavit Hesych. in voce.
5) Aelium Dionysium hic laudasse suspicor Arist. Nub. 426. Cf. Lobeck. Phryn. 764.
6) Codex ἀποψάλακτος quod Lobeckius correxit ad Phrynich. 764. Cf. Hesych. v. ἀψάλακτος qui addit Σκύθαις Σοφοκλῆς, sed perperam habet ἀκράτητος.
7) Cf. M. Schmidt. ad Hesych.
8) Refer ad versiculum: Ἀφροδίσιος γὰρ ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.
9) Videtur potius Euripidis esse e Phoen. 264, ubi vide Scholion, de quo Dindorfius egit in Praef. Poet. Scen. p. 29. Cobet. Mnem. XI. 442.
10) Cobet. ἐγκαλεῖς. Mihi locus videtur gravius vitium alere.
11) Hesych. Ex Arist. Lysistr. 37.
12) Similiter Zenob. 428.

οὐκ ἐς μακράν· ἀντὶ τοῦ ταχέως.
οὐκ ἐτός· οὐκ ἀπεικότως ἢ οὐ μάτην· παρὰ τὸ ἐτώσιον ὅ ἐςι μάταιον· οἱ δὲ οὐκ ἀλόγως [1]).
οὔκουν· οὐδαμῶς.
οὐ κωφεῖ· οὐ βλάπτει· Σοφοκλῆς ἐν τῷ ἐπὶ Ταινάρῳ Σατύροις [2]).
οὐλάδες· πῆραι [3]).
οὐ λελήθασι· φανεροί εἰσιν [4]).
οὐλόκομος· Ἄλεξις [5]).
οὐλόθριξ· οὐχὶ οὐλότριχος· καὶ οὐλότριχα οὐχὶ οὐλότριχον.
οὐ μάλα κυκκᾶ· τὸ μηδέν [6]).
οὐ μάλα κυκκᾶς· παροιμία οὐδὲν σημαίνουσα [7]).
οὐ μηκέτι· ἀντὶ τοῦ οὐκέτι· Μένανδρος.
οὐ μὴ δ' ἐρεῖς· ἀντὶ τοῦ παῦσαι λέγων [8]).
οὐ μήν· ἀλλὰ μήν, οὐδαμῶς, οὐ μόνον· ἢ ἔτι μήν, ὅμως δέ [9]).
οὗ· ἑαυτοῦ· ὧν δὲ ἑαυτῶν [10]).
οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς· διὰ τὸ τὰς ἑταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὔξασθαι, φασίν, ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ· ἢ διὰ τὸ δυσείσβολον εἶναι τὸν πλοῦν· ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς [11]).
οὐ παρῆν· οὐ παρήμην [12]).
οὐραγεῖ· τὸ τέλος ἄγει τοῦ ςρατοῦ [13]).

---

[1]) Cf. Schol. Plat. Rep. VIII. 568 A. Brevius Timaeus.

[2]) Codex οὐκ ὤφιξεν — ἐν ἐπὶ τεράρῳ — correxit Dobraeus. Recte Hesychius οὐ κωφεῖ, ubi vide M. Schmidt. Adde HSt. IV. 2213 D et VII. 1771 D. Apud Dindorfium Sophoclis fragmentum est 223.

[3]) Hesych. Ruhnkenius mavult θυλάδες, cf. HSt. V. 2380 C.

[4]) Isocr. Panegyr. § 12.

[5]) Cf. Poll. II. 23. In Codice deest semiversus.

[6]) Sic Cod. Plura Hes. sed itidem corrupta. Cf. M. Schmidt. et Intt. ad Diogen. 604.

[7]) Vide glossam super.

[8]) Legitur alicubi apud Sophoclem, ni fallit memoria.

[9]) Convenit Schol. Plat. Legg. VIII. 822 C.

[10]) Sophron dixit ὤν, cf. Apollon. de Pron. 122 C.

[11]) Cf. Hesych. et Zenob. 437, ibiq. Intt.

[12]) Malim παρῆ.

[13]) Cf. Hesych. Fortasse e Sap. Sir. 35. 11.

οὔπως· οὐδένα τρόπον· καὶ Θουκυδίδης ε' καὶ Ὅμηρος· Ὦ γέρον οὔπως τοῦτο ἐγὼ τελέεσθαι ὀΐω [1]).

οὐ ῥᾳδίως· ἀντὶ τοῦ κακῶς· Θουκυδίδης· Ἀριϛογείτων ὕϛερον λαμφθεὶς οὐ ῥᾳδίως διετέθη, Ἁρμόδιος δὲ αὐτοῦ παραχρῆμα ἀπόλλυται [2]).

οὐρανία αἶξ· ἢ οἱ εὐχόμενοι πάντως ἐπετύγχανον· ἴσως διὰ τὸ τὴν Σελήνην αὐτῇ ἐποχεῖσθαι· Κρατῖνος Χείρωσιν· Αἶξ οὐρανία [3]);

οὐράνιον· μέγα [4]).

οὐρανίαν παιδιάν· ὅταν τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβάλλωσιν [5]).

οὐρανιζέτω· πρὸς τὸν οὐρανὸν διικνείσθω· Αἰσχύλος [6]).

οὐράνιον ἄχος· τὸν κονιορτόν· Σοφοκλῆς [7]).

οὐράνιον νέφος· ἤτοι τὸ κατ' οὐρανὸν ἢ ὑπ' οὐρανὸν ἐλαυνόμενον [8]).

οὐράν· αἰδοῖον· Σοφοκλῆς [9]).

οὐρητιᾶν ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν.

οὔρια πλεῖν λέγουσιν.

οὐρίσαι· ἀποκαταϛῆσαι εἰς οὔριον [10]).

οὔριος· ἐπιδέξιος, ἐπιτήδειος ἄνεμος [11]).

οὐροδόκην· τὴν ἀμίδα· Ξενοφῶν· οὔρειον δὲ βῖκον, Ἀντισθένης [12]).

οὐσίας δίκη· οὐσίας εἰσάγουσι δίκην πρὸς τοὺς ἑαλωκότας ἐν προτέρᾳ δίκῃ χρέους ἢ καρποῦ, ὡς δέον ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας ἃ κατεδίκασαν [13]).

---

[1]) Thucyd. V. 15. In Hom. Odyss. *γ*. 226 legitur: *οὔπω τοῦτο ἔπος τ.*

[2]) Thuc. VI. 57. Brevius Hesych.

[3]) Cratinus dixerat *δωροδοκούντων αἶγ' οὐρανίαν*, cf. Zenob. 26. Similiter atque Photius Hesychius. Aliter Pausanias apud Eust. p. 917. 33.

[4]) Cf. Arist. Ran. 781. 1135. Similiter Hesych.

[5]) Codex *οὐράνιον*. Cf. Hesych. Poll. IX. 106.

[6]) Hoc malo quam Hesych. *οὐρανίζετο*.

[7]) Hesych. E Soph. Antig. 418.

[8]) Hoc e Cratino est, cuius locum servavit Hephaest. p. 46. Cf. M. Schmidt. ad Hesych.

[9]) Cf. Hesych. v. *οὐραί* qui omittit Sophoclis nomen.

[10]) Eadem e veteribus laudat Eust. p. 1452. 46.

[11]) Cf. Hesychium.

[12]) Xenophontis nomen hic vitiosum videtur M. Schmidtio. Vide quoque Cobet. Mnem. VI. 304. Xenophon nominaverat *προχοΐδα*.

[13]) Cf. Harpocr. et infra.

οὐσίαν· τὰ χρήματα ὡς ἡμεῖς· Εὔπολις Πόλεσιν· Ὃς τὴν Μαραθῶνι κατέλιφ' ἡμῖν οὐσίαν· Ἀριςοφάνης Πλούτῳ· — κοὐσίαν τ' εἶχον συχνήν [1]).

οὐσίας δίκη· οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίου καὶ οἰκιῶν πρὸς τοὺς ἔχοντας οὐσίας λέγονται δικάζεσθαι, προτέραν μὲν δίκην τὴν τῶν οἰκιῶν, περὶ ἐνοικίων· δευτέραν δὲ περὶ καρποῦ τῶν χωρίων· τρίτη δὲ ἐπὶ τούτοις ἐγίνετο ἡ ἐξούλης· καὶ ἐξῆν τοῖς ἑλοῦσι τοῦτο κρατεῖν τῶν κτημάτων κἂν ἡττηθεῖεν τὴν πρώτην τοῦ ἐνοικίου δίκην καὶ τοῦ καρποῦ τὴν δευτέραν· εἰ δὲ καὶ τὴν τρίτην ἡττηθεῖεν τὴν ἐξούλης οὐκέτι ἐξῆν ἐπικρατεῖν ἀλλ' ἐξίςασθαι ἤδη τῶν κτημάτων [2]).

οὖς· ὠτὸς ἡ γενική· οἱ δὲ Ἴωνες οὔατος.

οὑτοσί· ἀναφορικῶς καὶ δεικτικῶς λέγουσιν.

οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθάκους· ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινὸς κερδαίνειν σπουδαζόντων· ἐρίθακος δ' ἐςὶν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον [3]).

οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ· παροιμία ἧς μέμνηται Ἕρμιππος ἐν Δημόταις· Ἱπποκλείδης ὁ Τισάνδρου μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίςην τὴν Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίου θυγατέρα τοῦ τυράννου, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρα, ἀπωρχήσατο περιττῶς· μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθένους καὶ Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἱπποκλείδην φανερῶς εἰπόντος ὅτι ἀπώρχηται τὸν γάμον τὸν Ἀγαρίςης, ὑποτυχὼν ἔφη· οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ [4]).

οὐχ ἥκιςα· μάλιςα, πάνυ, οὐχ ἧττον [5]).

οὐχὶ καὶ ναίχι· Ἑλληνικά.

οὐχ οἷόν τε· οὐ δυνατόν [6]).

ὄφελμα· αὔξημα· Σοφοκλῆς [7]).

---

[1]) Codex ἐν Μαραθῶνι. Tum Dobraeus in Indice mavult: Πλούτῳ β'· οὐσίαν. Locus est in Arist. Plut. 754.

[2]) Cf. Harpocr. et Lex. rhet. Bekk. p. 285. 34. Codex ἐξῆν τοῖς ἐθέλουσι.

[3]) Cf. supra v. μία λόχμη.

[4]) Historia ducta ex Herodt. VI. 129. Cf. Hesych. et Zenob. 431 ibiq. Intt.

[5]) Cf. Timaeum et supra v. ἥκιςα.

[6]) Hesych. interpr. οὐχ οἷοί τε.

[7]) Hesych. omittit Sophoclis nomen. Cf. Eust. p. 1887.

ὄφελον καὶ ὄφελες καὶ ὄφελε· τοῖς προσώποις συσχηματίζουσιν ὡς ῥῆμα· καὶ διὰ τοῦ ω· ὤφελον ἐγὼ καὶ ὤφελες σὺ καὶ ὤφελεν οὗτος· τάττουσιν αὐτὰ ἐπὶ πραγμάτων ἤδη γεγονότων ἃ ἐβουλόμεθ' ἂν ἄλλως γεγονέναι· οἷον ὤφελε μὴ γεγενῆσθαι τόδε· ὤφελον μὴ πεπραχέναι τοῦτο· Μένανδρος [1]).

ὄφεις· ψέλια δρακοντωτά [2]).

ὄφις· ἐκτείνουσι κατὰ τὸ ἑνικόν [3]).

ὄφις ὀροφίας· λέγεται οὕτως [4]).

ὄφεις παρείας· τοὺς ἐπηρμένας ἔχοντας τὰς παρειάς· δοκοῦσι δὲ ἤπιοι εἶναι καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους, ἐσθίειν δὲ τοὺς ἔχεις καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροί [5]).

ὀφθαλμιᾶσαι· φθονῆσαι, ἐπιβαλεῖν ἐπιθυμητικῶς ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν [6]).

ὀφθαλμὸν ἐπιβαλεῖν· τὸ περιέργως θεάσασθαι· οὕτως Ἄλεξις [7]).

ὀφθαλμὸν βασιλέως· [8]).

ὄφλημα· χρεώστημα [9]).

ὄφλησις· χρέος, ὀφειλή.

ὀφλάνειν· ἀντὶ τοῦ ὀφλισκάνειν [10]).

ὄφλειν καὶ ῥόφειν· τὰς πρώτας συλλαβὰς τῶν τοιούτων οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνουσιν [11]).

ὀφλισκάνουσι καὶ ὄφλουσι· χρεωστοῦσιν.

ὀφρυάζειν· τὸ συνάγειν τὰς ὀφρῦς [12]).

---

[1]) Cf. Moer. et Thom. M. p. 665.

[2]) Hesychius in v. Menandrum laudat; hinc eius nomen e superiore glossa huc retraxerim.

[3]) Exemplum est apud Aesch. Choeph. 542.

[4]) Cf. Poll. VII. 120 et Eust. p. 1448. 62. Codex ὀφισυροφειας.

[5]) Dem. Cor. § 260. Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 286. 29. Cf. Schol. Arist. Plut. 690.

[6]) Codex ὀφθαλμίσαι. Corr. ex Hesych. et Lex. Bachm.

[7]) Codex ἐπιβάλλειν. Antiatt. Bekk. p. 110. 15 add. Ἄλεξις Τροφωνίῳ.

[8]) Ex Hesych. supple τὸν πεμπόμενον κατάσκοπον. Refero ad Arist. Acharn. 92. In Codice semiversus vacuus.

[9]) Cf. Herodian. Piers. 471. Thom. M. p. 666. Hesych.

[10]) Hesychius.

[11]) Observatio est Aelii Dionysii, cf. Eust. p. 1430. 40. Ad rem vide Cobet. Mnem. VIII. 48. XI. 247.

[12]) Cf. Hesych. Phryn. Bekk. p. 53. 29 et Poll. II. 50.

ὀΦρύην· τὸ μετέωρον· Εὐριπίδης[1]).
ὀΦρυόεντες· ὑπερήΦανοι[2]).
ὀΦρυόεις· ὑπερήΦανος.
ὄχανον· ὅθεν ἡ ἀσπὶς κρατεῖται τῇ χειρί.
ὀχάνοις· δεσμοῖς[3]).
ὀχεία· μίξις, συνουσία[4]).
ὀχεῖον· ἅρμα, δίΦρος, ἅμαξα[5]).
ὄχετλα· ὀχήματα· ἐν ἄλλῳ σχήματα[6]).
ὀχετόκρανα· τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανημάτων· εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι ἢ κεράτιναι· οἱ δέ Φασι τοὺς ὑπονόμους καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν ὀχετούς[7]).
ὀχετεύει· σαλεύει, μεταΦέρει[8]).
ὀχετός· σωλήν, ἀγωγός, ῥύαξ[9]).
ὄχθοι· αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι· αἱ ἐξοχαί[10]).
ὄχθοιβος· λῶμα· Φερεκράτης Λήροις· Μίτραν ἁλουργῆ, στρόΦιον, · ὄχθοιβον, κτένα[11]).
ὀχθοίβους· τὰ λώματα· ἔστι δὲ περὶ τὸ στῆθος τοῦ χιτῶνος ἁλουργὲς πρόσραμμα[12]).
ὄχθους· ὕψη, ὑψηλοὺς αἰγιαλούς[13]).
ὄχλος· τὸ πλῆθος καὶ τὴν ὄχλησιν[14]).

---

[1]) Ex Eur. Heracl. 394. Cf. Hesych.
[2]) Hesychius.
[3]) Plura Hesychius.
[4]) Hesychius.
[5]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 287. 32. Harp. Hesych.
[6]) Bene ὀχήματα, perperam σχήματα. Cf. Hesych. et Proleg. p. 130 et 169.
[7]) Fere eadem in Lex. rhet. Bekk. p. 287. 6. Poll. X. 30 ex Hyperide laudat. Vide quoque Etym. M. p. 644. 48 unde rectius scribes κεράμεαι quam κεράτιναι.
[8]) Credo respici Plat. Legg. II. 666 A. Pro σαλεύει scripseram σωληνεύει, sed nunc vide M. Schmidt. ad Hesych.
[9]) Cf. Hesychium.
[10]) Fere eadem Hesychius.
[11]) Cf. Hesychium. Etym. M. p. 570. 54 et infra.
[12]) Fortasse respicitur altera Arist. Thesm. editio, cf. Poll. VII. 95.
[13]) Cf. Hesych. Fortasse respicitur Aesch. Agam. 1161.
[14]) Lex. rhet. Bekk. p. 287. 30.

ὀχῶν· ὀχευτικῶς ἔχων [1]).

ὀχμάζεται· συνέχεται, χειροῦται [2]).

ὄχος Ἀκεσσαῖος· ἐδόκουν αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι εἶναι σπουδαῖαι· ἡ γὰρ Ἄκεσσα Σικελικὴ πόλις· Σοφοκλῆς Ὑδροφόροις· Ὄχοις Ἀκεσσαίοισιν ἐμβεβὼς πόδα [3]).

ὄψανον· τὴν ὄψιν [4]).

ὀψαρτυτής· μάγειρος [5]).

ὀψαρτυτική· μαγειρική.

ὀψιπέδων· οὐχὶ ὀψὲ πεπεδημένος ἀλλὰ ὀψὲ λελυμένος [6]).

ὀψὲ ὁδοῦ· ὀψὲ πορείας.

ὀψιαίτερον· οὐκ ὀψίτερον.

ὀψιπέδων· ὁ μέχρι πολλοῦ ἐν πέδαις γεγονώς· σύνηθες Μενάνδρῳ τὸ ὄνομα [7]).

ὄψιν· οὐ τὸ πρόσωπον οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ τὴν πρόσοψιν λεκτέον [8]).

ὀψισθῆναι· τὸ ὀψὲ ἐλθεῖν λέγουσιν [9]).

ὀψ' ἦλθες ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἴεσο· παροιμία· λέγεται ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων [10]).

ὀψιγενής· βραδέως γεννηθείς [11]).

ὄψος· μοχθηρός [12]).

ὀψώνιον· τὴν ὀψωνίαν· τὸ δὲ παρ' ἡμῖν ὀψώνιον μισθὸν λέγουσι καὶ σιτηρέσιον [13]).

Τέλος τοῦ Ο ϛοιχείου.

---

1) Codex ὀχλῶν· ὀχ. ὀχῶν, correxi ex Hesych.
2) Cf. Hesychium voce ὀχμάζει.
3) In Codice Sophoclis senarius perperam adhaeret glossae ὄχανον. Cf. Hesych. qui rectius Ἀκεϛαῖος et Ἀκέϛη.
4) Hesych. Ex Aesch. Choeph. 534 ut videtur.
5) Hesych. Poll. VI. 37 ex Hyperide laudat.
6) Codex ὀψεπέδων. Cf. Hesych. qui perperam ὀψιπαίδωνας.
7) Cf. supra.
8) Cf. Thom. M. p. 668.
9) Cf. Hesych. et Antiatt. Bekk. p. 110. 29.
10) Cf. Hesych. Poll. VII. 133. App. Provv. 349 ibiq. Intt.
11) Codex ὀψιγεννής, sed cf. Hesych.
12) Mira glossa. Convenit Hesych.
13) Cf. Poll. VI. 38.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Π΄ στοιχείου.

Πάγας· δίκτυα, παγίδας [1]).
πάγη· θηρατικὸν ὄργανον· καὶ ἔστι τετράγωνον [2]).
παγκάλης· πάνυ καλῆς [3]).
παγκρατιασταῖς· ἀθληταῖς, πύκταις [4]).
παγκράτιον· πυγμή, ἀγών, ἄθλησις [5]).
πάγκυφος ἐλαία· ἡ κατακεκυμμένη [6]).
πάγον εὐτειχῆ· ἐν ὄρει τετειχισμένην [7]).
παθαίνεσθαι· οὐ δεινοπαθεῖν [8]).
παιάν· εἶδος ᾠδῆς [9]).
παιᾶνας· κώμους, εὐφημίας [10]).
Παιανίαζε ἐπορεύετο· μὴ Παιανιοῖ· τὸ γὰρ Παιανιοῖ τὴν ἐν τόπῳ σημαίνει δύναμιν [11]).
παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν· ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν [12]).
παιδάριον· οὐ μόνον τὸ ἄρρεν ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ λέγουσι [13]).
παιδάρια· τὰ μείζονα καὶ τὰ ἄρτι γεγονότα λέγεται [14]).

---

[1]) Fortasse e Sophoclis fragmento 378 Dind. Cf. M. Schmidt. ad Hesychium.
[2]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 294. 29.
[3]) Scripserim: Παγκαλής· πάνυ καλή. Illud παγκαλής olim legebatur Plat. Min. 319 C.
[4]) Plat. Legg. VIII. 830 A legitur παγκρατιαστάς, cf. Hesych.
[5]) Plat. Legg. VII. 795 B, alii.
[6]) Poll. VI. 163 ex Aristophane laudat. Cf. Hesych. et supra κυφός. Codex κατακεκαμμένη quod correxi.
[7]) Ex Eur. Androm. 1010. Rectius Hesych.: τετειχισμένον.
[8]) Imo contra est.
[9]) Cf. Hesychium.
[10]) Reddiderim Plat. Symp. 177 A, ubi cf. Schol. Vide quoque Hesychium.
[11]) Codex Παιάνιζε. Corr. Porsonus.
[12]) Plat. Legg. VI. 752 C.
[13]) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 298. 10. Cf. Moer. p. 321.
[14]) Hesychius. De hoc argumento copiose egit Aristophanes Byzantius, cf. Nauck. p. 92.

παιδέρως· (οἱ μὲν) σφραγῖδος ὄνομα, οἱ δὲ ἀλείμματος.[1]).

παιδεύειν· παιδοτροφεῖν[2]).

παιδιὰν καὶ παίγνιον ἑκατέρως λέγουσιν.

παιδικά· ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις· παραδείγματα δὲ τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλά· καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δ' ἐρασαῖς δῆλον ὡς οὕτω ἐξείληπται· ἐπιδόντων γάρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοίνιξ· Παπαῖ τὰ παίδιχ' ὡς ὁρᾷς ἀπώλεσας. καὶ Κρατῖνος Πανόπταις· Μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπῃ νῦν. Ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας Εὔπολις· Φησὶ γὰρ [ὡς] πρὸς αὐλητρίδα τις· Ἐγὼ δὲ χαίρω πρός γε τοῖς σοῖς παιδικοῖς· καὶ Κρατῖνος δὲ Ὥραις τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ· μακάριος τῶν παιδικῶν. Οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ· κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων· Πλάτων Φαίδρῳ· ἐσπούδακας ὦ Φαῖδρε ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐλαβόμην ἐρεσχελήσων σε· λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί· ἡ δὲ λέξις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων[3]).

παιδεύειν· παιδοτροφεῖν[4]).

παιδικώτερον· ἱλαρώτερον.

παιδισκάριον· κοράσιον δὲ οὐ λέγεται, ἀλλὰ καὶ κεκωμῴδηκε Φιλιππίδης ὡς ξενικόν[5]).

παιδείαν· παιδικὴν ἡλικίαν[6]).

---

[1]) Locnm supplevi ex Hesych.

[2]) Hesychius.

[3]) Glossam Platonicam esse apparet coll. Schol. Plat. Parm. 127 B. Boethus sua habet e Pamphilo, cf. Schol. Aristoph. Vesp. 1021 nbi itidem in eodem argumento laudatur Sophoclis locus quem tamen non prorsus intelligo. De priore Cratini loco quid viri docti sentiant vide apud Meinek. Fragmt. Com. Poet. II. p. 105. Apud Plat. Phaedr. 236 B legitur ἐπελαβόμην et ἐρεσχηλῶν. Cf. Cobet. Mnem. IX. 429. Proleg. p. 66 et 86.

[4]) Supra iam habuimus.

[5]) Cf. Hesych. De nostro loco vide Meinek. Fragmt. Com. IV. 477. Phryn. Ecl. p. 24 et 102. Adde Cobet. Philostr. p. 70.

[6]) Malim certe παιδίαν.

παιδιά· παῖγμα.
παιδοκόμον· παῖδα τρέφοντα.
παιδολέτειρα· παιδοφόνον[1]).
παιδοτρίβας· ἀλείπτας, γυμναστάς[2]).
παιδοῦσσα· ἐγκύμων[3]).
παίει· τύπτει[4]).
παίειν· ἐσθίειν[5]).
παιπάλη· ἄλευρον, ἀπὸ κριθῶν ἢ ἀπὸ κέγχρου[6]).
παιπάλημα· τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ[7]).
παιπάλημα· οἱ μὲν ὁ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος ἄνθρωπος· καὶ γὰρ Ὅμηρος τὰς ἀνωμαλίας τῶν ὀρῶν παιπάλημα λέγει· οἱ δὲ τὸν εὐρίπιστον καὶ εὐμετάβολον, ἀπὸ τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου[8]).
παῖσαι· τύψαι[9]).
παισθείς· τυπτηθείς[10]).
πεττείαις· παιδιαῖς, τάβλαις[11]).
παιῶνας· ἰατροὺς καὶ ἀλαλαγμούς· καὶ παιωνίζειν· τὸ ἀλαλάζειν.
παιώνιον· ἰατρεῖον, θεραπευτήριον· ἢ σωτήριον φάρμακον[12]).
πακτῶσαι· σφηνῶσαι θύραν[13]).
παλαιόν· οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιὸν ἐπ' ἀργυρίου ἐκ δα-

---

1) Scribendum est παιδολέτειραν, ob Eur. Med. 849. Cf. Hes.
2) Convenit Schol. Plat. Lysid. 207 D.
3) Codex παιδοῦσα. Callimachus dixit. Cf. Cobet. Mnemos. X. 416.
4) Plura Hesychius.
5) Aristoph. Acharn. 835. Cf. Hesychium.
6) Arist. Nub. 262. Photius habere videtur ex Aelio Dionysio, cf. Eustath. p. 898. 7.
7) Brevius Hesychius.
8) Brevius Lex. rhet. Bekk. p. 295. 18 fortasse ad explicandum Aesch. F. L. § 40. Homerus non παιπάλημα dixit, quod mirabundus audies fuisse qui frustra apud eum »quaereret", sed παιπαλοέσσας, cf. Schol. Odyss. κ. 97.
9) Hesych. Usurparunt Arist. Plut. 1055, alii.
10) Aesch. Sept. 961.
11) Cf. Hesychium.
12) Codex παιωνεῖον. Cf. Cratet. apud Athen. VI. 268 A et Aesch. Agam. 848: φαρμάκων παιωνίων.
13) Fortasse ex Archilocho, cf. Poll. X. 27.

νείσματος ὀφειλομένου· οὕτως Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίβιον· καίτοι εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ τὰς ν' παλαιάς, ὥσπερ οὗτός φησι [1]).

πάλαι· τὸ ἤδη λέγειν εἰώθασιν.

πάλαι καὶ τρίπαλαι καὶ δεκάπαλαι λέγουσιν [2]).

παλαιοθέτης· παλαιοπράγμων καὶ δραστήριος [3]).

πάλαι θεοῦ· παλαιᾶς θεοῦ [4]).

παλαιότερον· καὶ ἄνευ τοῦ ο λέγουσι· καὶ τὸ ὑπερθετικὸν παλαίτατον [5]).

παλαιστάς· σπιθαμάς, ἢ ἔμπαλιν [6]).

παλαμᾶσθαι· τεχνάζεσθαι [7]).

παλαμίς· τεχνίτης [8]).

παλαμναῖος· φονεὺς ἢ μιαρός· παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες· παρὰ τὴν παλάμην· καὶ Ζεὺς παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος· καὶ προστροπαῖος ὁ προστρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς [9]).

παλαμωμένων· χερσὶν ἐργαζομένων.

παλάσια· τὰ συγκεκομμένα σῦκα· παλάθην λέγουσι καὶ παλαθίδα· εἰσὶ δὲ ἐξ ἰσχάδων ἢ σύκων κεκομμένοι βῶλοι πλινθοειδεῖς [10]).

παλαστή· θηλυκῶς· Κρατῖνος Νόμοις· μεῖζον τὸ δέος παλαιστῆς· Φιλήμων Ἐφεδρίταις· Σκιμπόδιον ἓν καὶ κώδιον καὶ ψιαθίον Ἴσως παλαιστῆς [11]).

---

[1]) Fortasse rectius scribetur Ἀλκιβιάδην.

[2]) Ex Arist. Eq. 1154.

[3]) Hesychius.

[4]) Codex παλαιθέου et sic quoque Hes. Sed cf. HSt. VI. 63 D.

[5]) Codex παλαίτερον.

[6]) Lex. Bachm. ἢ ἐν πάλῃ. Neutrum intelligo.

[7]) Cf. Hesych. παλαμήσασθαι.

[8]) Hesych. add. παρὰ τοῖς Παλαμνίοις quod Meinekius scribit παρὰ τοῖς Σαλαμινίοις, cf. M. Schmidt.

[9]) Alia Harp. Hesych. et Lex. rhet. Bekk. p. 293. 12.

[10]) Cf. Hesych. Adde HSt. VI. 62 A.

[11]) Ruhnkenius recte pro δέος scribit πέος. Phrynichus Ecl. p. 130 unice probat formam παλαστή, non παλαιστή. Cf. HSt. VI. 70. C. Crediderim veram formam esse παλαστή, nam video tum aequales Phrynichi nominis formam docendos fuisse, tum librarios ubique inferre παλαιστή. Hinc Photii ipsa glossa παλαστή est, quae forma literarum ordine commendatur, sed

παλεύετε· θηρεύετε· καὶ τὰς περιϛερὰς τὰς θηρευούσας παλευτρίας καλοῦσιν [1]).

παλευταί· (οἱ) τὰ λίνα (ἱϛῶντες) οἷς τὰ θηρία ἁλίσκεται· ὡς καὶ παλευτρίδες· αἱ περιϛεραί [2]).

παλεῦσαι· ἐξαπατῆσαι, ὑπαγαγέσθαι· καὶ παλεύτρια· περιϛερὰ πλάνος [3]).

παλεῦσαι· ὑπαγαγέσθαι· ἀπὸ τῆς πάλης ἢ τοῦ παλαίειν· οὕτως δ' ἔλεγον τὸν εὐεξαπάτητον.

παλημάτιον· λεπτὸν ἄλευρον [4]).

παλιλλογία· ταυτολογία [5]).

παλιμβαλής· ὁ ἀνάταυρα πεσών.

παλίμβιος· ὡς ἐξ ἀναβιώσεως [6]).

παλιμβολία· ἡ εὐμετάβλητος γνώμη.

παλίμβολος· ἀδόκιμος, εὐμετάβολος, ἀνελεύθερος· Κλήμης· δύναται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβουλος, ἐναντιόβουλος, ἐναντιογνώμων· ὡς καὶ παλίνδης ὄνος [7]).

παλίμφημα· δύσφημα, κακά, ἐναντία [8]).

παλινάγγελος· ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος [9]).

παλιναίρετα· ἐπεσκευασμένα καὶ οἷον ἐπίγναφα, οὐ καινὰ οὐδὲ ὑγιῆ [10]).

παλινδικεῖ· ἐπισυνάπτει δίκην [11]).

---

in versiculis Cratini et Philemonis perperam legitur παλαιϛή. Codex pr. m. σκηπόδιον.

[1]) Hesych. interpr. παλεύεται.

[2]) Codex παλευτά et om. οἱ et ἱϛῶντες. Locus correctus ex Hesych. Cf. HSt. VI. 77 D.

[3]) Cf. Hesych. v. παλεύσας.

[4]) Hesych. Pollux VI. 62 ex Aristophane laudat.

[5]) Hesychius.

[6]) Hinc emendatus Hesych.

[7]) Adnotatio est Boethi referenda ad Plat. Legg. IV. 705 A. Ex eodem sua descripsit Hesychius. Scripsi παλίμβουλος altero loco pro Codicis lectione παλίμβολος. Ultima vocabula non intelligo. Suidas habet: παλίνδης ὄνομα.

[8]) Rectius fortasse Hesych. pro κακά habet κακόφημα.

[9]) Cf Hesychium.

[10]) Glossa Platonica referenda ad Tim. 82 E. De Timaei glossa e Photio emendanda dixi in Prolegg. p. 114. Cf. Hes. Harp.

[11]) Hesychius.

παλινδορία· σκύτος [1]).
παλινδρομῶν· ὑποςρέφων [2]).
παλιγκάπηλος· ὁ μεταπράτης [3]).
παλιγκάπηλος· ὁ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ πωλῶν· λέγουσι δὲ καὶ παλινέμπορος [4]).
πάλιν· καὶ αὖθις· καὶ αὖτις· ταῦτα τὰ τρία ταὐτὸν σημαίνει, ὥςε καὶ ἐκ παραλλήλου χρῶνται ἀμφοῖν, αὖτις πάλιν, πάλιν αὖτις λέγοντες [5]).
παλινοδία· ἐναντία ὁδός [6]).
παλινοςήσας· ἐπανελθών [7]).
παλινσκίῳ· σκοτεινῷ· τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ ὡς παλιγκάπηλος καὶ παλίμπρατος [8]).
παλιντράπελον· ἀντίςροφον, ἐναντίον, ἀντεςραμμένον [9]).
παλινῳδία· ἐναντία ᾠδή ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις [10]).
παλίρρυτα κύμβαλα· [11]).
παλίνσκιον· τὸ ὑπ' ἄλλου σκιαζόμενον [12]).
παλιώρους· ἀκοντιςάς [13]).
Παλλάδος πρόσωπον· τοὺς ςατῆρας, ἀπὸ τοῦ σεσημασμένου· ἐκ θατέρου γὰρ Ἀθηνᾶς πρόσωπον ἦν [14]).
παλλακόν· τὸν παλλακευόμενον [15]).

---

[1]) Addit Hesychius Platonis Comici testimonium.
[2]) Hesychius παλινδρομεῖ.
[3]) Vide quae diximus ad v. κάπηλος.
[4]) Hesych. Respicitur fortasse Arist. Plut. 1156.
[5]) Rectius scribes: καὶ αὖ· καὶ αὖθις.
[6]) Infra παλινῳδία. Notatur discrimen, nihil aliud. Sic supra habuimus μεθόδιον et μετῴδιον. Cf. Prolegom. p. 127.
[7]) Hesychius.
[8]) Harpocration e Sophoclis Inacho laudat χειμῶνι σὺν παλινσκίῳ, ubi fere praetulerim λειμῶνι.
[9]) Cf. Pindar. Olymp. II. 69.
[10]) Lex. Bachm. add. οἷα Στησίχορος ἐπὶ τῆς Τρωϊκῆς Ἑλένης.
[11]) Codex παλίνρυτα.
[12]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 294. 6.
[13]) Hesych. παλινώρους· ἄκοντας. Res obscura.
[14]) Vide Hesych. et Poll. IX. 76.
[15]) Hes. παλλακός· ἐρρωμένος, ubi Musurus scribit ἐρώμενος. Fortasse praestat apud Photium παλλάκιον scribere ob Aelii Dionysii adnotationem apud Eustath. p. 1419. 51.

παλμός· τρόμος, σεισμός[1]).
παλτά· τὰ δόρατα[2]).
πολτάριον· σεμίδαλις[3]).
παμμάχιον· παγκράτιον[4]).
παμμήσορα· πάντων τεχνίτην[5]).
παμπήδην· παντελῶς[6]).
παμπησία· παγκτησία[7]).
παμπληθεῖς· πάνυ πολλάς[8]).
Παμύλης· Αἰγύπτιος θεὸς Πριαπώδης[9]).
παμφαής· ἡ πᾶσι φαίνουσα, φαιδροτάτη[10]).
πάμφορος· παντοῖα φέρων[11]).
παναγές· καθαρόν· ἄγος γὰρ καὶ ἁγνεία καὶ μύσος κατ' ἀντίφρασιν[12]).
παναγής· ὁ κατὰ πάντα ἁγνός[13]).
Παναθήναια· Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως γενομένῳ συνοικισμῷ, πρὸ τοῦ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίςου καὶ Γῆς· Ἀθηναίων· ὕςερον δὲ ὑπὸ Θησέως· πεντέτης· καὶ ἀγωνίζεται παῖς, Ἰσθμικοῦ πρεσβύτερος· καὶ ἀγενείου· ἀνήρ· τὸ δὲ νικῶντι δίδοται ἆθλον ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι· καὶ ὁ νικῶν ςεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ[14]).

---

[1]) Hesychius.
[2]) Hesychius.
[3]) Codex παλτάρια· correxit Cobet.
[4]) Cf. Dind. ad HSt. VI. 112 A.
[5]) Hesychius.
[6]) Hesychius. Schol. Soph. Ai. 916.
[7]) Hesychius. Idem Eustath. p. 1502. 48 sec. veteres.
[8]) Plat. Legg. VI. 782 B.
[9]) Codex Παμύλης. Corr. Cobet. Addit Hesych. testimonium Cratini minoris Γίγασιν.
[10]) Codex φαιδρότης· scripsi φαιδροτάτη. Cf. Hesychium.
[11]) Hesychius παμφόρῳ.
[12]) Codex ἄγος.
[13]) Cf. M. Schmidt. ad Hesychium.
[14]) Repraesentavi corruptam Codicis lectionem. Est glossa Platonica quae non multum emendatius legitur apud Schol. Parm. 127 A: ἡ τῶν Παναθηναίων ἑορτὴ καὶ ὁ ἀγὼν ἐτέθη μὲν πρῶτον ὑπ' Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίςου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὕςερον δὲ ὑπὸ Θησέως συναγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄςυ· ἄγεται δὲ ὁ

Παναθήναια· ἀγὼν πεντετηρικὸς Ἀθήνησιν [1]).
πανάκεια· θεραπεία [2]).
παναλκές· ἰσχυρότατον [3]).
πανάμερον· δι᾽ ὅλης τῆς ἡμέρας [4]).
πανάνυτον· παντοδύναμον.
πανάπυστος· ἀνήκοος.
παναρμόνιον· παντόθεν ἡρμοσμένον [5]).
παναυγές· πάνυ λαμπρόν.
πανδαισίας· πολυτελοῦς τραπέζης, εὐωχίας [6]).
πανδαισία· πολυτελὴς τράπεζα [7]).
Πάνδια· ἑορτή τις ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης· ἢ ἀπὸ Πανδίονος οὗ ἐστὶ καὶ Φυλὴ ἐπώνυμος· ἄγεται δὲ αὕτη τῷ Διί, ἐπονομασθεῖσα ἴσως οὕτως ἀπὸ τοῦ πάντα δεῖν θύειν τῷ Διί [8]).
πανδείνως· εὐφήμως· λέγεται δὲ ὡς παναθλίως.
πανδερκεῖς· πάντα δρῶντες [9]).
πανδήμου· παντὸς τοῦ πλήθους ἢ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου [10]).
πανδοκεῖον· καταγώγιον· τὸ διδόμενον μισθοῦ στεγανόμιον· λέγεται καὶ διὰ τοῦ χῖ διὰ τὴν τῶν στοιχείων συγγένειαν [11]).
πανδωρία· ἡ γῆ [12]).
Πανιὰς αἶσα· ἀπὸ τοῦ Πανός [13]).

ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν· καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἴσθμια οὐ πρεσβύτερος καὶ ἀγένειος καὶ ἀνήρ· τῷ δὲ νικῶντι διδόασιν ἔλαιον ἐν ἀμφιφορεῦσι καὶ στεφανοῦσιν αὐτὸν ἐλαίᾳ πλεκτῇ. Cf. Proleg. p. 60.

[1]) Cf. Harpocr.
[2]) Hesychius.
[3]) Cf. Hesychium.
[4]) Hesychius πανάμερος.
[5]) Hesychius. Fortasse e Plat. Rep. III. 404 D.
[6]) Cf. Hesychium et Harpocr.
[7]) Codex πανδαίσιον.
[8]) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 292. 10. Cf. Harpocr.
[9]) Hesychius.
[10]) Hesychius. Fortasse e Soph. Ai. 844.
[11]) Cf. infra v. στεγανόμιον. Codex στεγανομεῖον.
[12]) Ex Hesych. corrige πανδώρα. Cf. Aristoph. Av. 971.
[13]) Aeschyli glossa est apud Hesych. Πανίας βήσσας, quam hic quoque reposuerim. Cf. M. Schmidt.

παγκαρπία· πανσπερμία [1]).

πανόν· ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέν, κατὰ μεταβολὴν τοῦ φ· Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμῳ [2]).

πανόπτης Ζεύς· πολυόφθαλμος· καὶ πανόπτρια [3]).

Πανὸς σκῶλος· ὄνομα σχήματος [4]).

πανός· δέσμη κληματίδων· οἱ δὲ νεώτεροι Ἀττικοὶ φανόν· Ἀριστοφάνης [5]).

Πανὸς σκοπός· μανιώδης, ἐπεὶ τῶν φαντασιῶν αἴτιος ὁ Πάν· παρὰ τὸ φαίνειν λελεγμένος [6]).

πανοσπρία· ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μῖξις [7]).

Πάνοψ· ἥρως Ἀττικός· καὶ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις [8]).

πανοῦργος· ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος· λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος [9]).

πανσέληνον λεκτέον οὐ πληροσέληνον.

πανσθενέστατον· ἰσχυρότατον [10]).

πανσπερμία· παγκαρπία [11]).

πανστρατιᾷ· οὕτως λέγει καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ ἄλλοι [12]).

πάντα θεῖ κάλαύνεται· παροιμία ἐπὶ τῶν εὐπόρων [13]).

---

1) Hesychius. Legitur apud Soph. fragmt. 464, alibi.

2) Codex σχηματισθέντα.

3) Sic Porsonus. Codex γάμῳ· ζευς: ‑ Πανόπτης· π. κ. π. Sed malim cum Dind. ad HSt. VI. 157 C scribere Πανόπτης· Ζεύς: ‑ Πανόπτης· πολυόφθαλμος· καὶ πανόπτρια: ‑

4) Cf. Hesychium ibiq. M. Schmidt.

5) Intelligitur fortasse Arist. Lysistr. 308 ubi nunc φανόν.

6) Fortasse ex Eupolide, cf. Phot. v. σκοπός. Apud Hesych. omnia turbata. Ultima verba παρὰ τὸ φ. λ. superiori glossae reddiderim. Dobraei est longa adnotatio de hac glossa in Adversariis.

7) Hesychius. Pollux I. 248.

8) E Platon. Lysid. init. M. Schmidt. ad Hesych. coniicit ἐν τοῖς ρ' ἐπ.

9) In bonam partem accipiunt paullo minus antiqui.

10) Hesychius πανσθενεστάτῳ.

11) Fortasse e Plat. Tim. 73 C.

12) Codex πανστρατεία. Intelligitur Thuc. II. 31.

13) Plenius Schol. Arist. Eccl. 109: ὅκ' ἀργύριον ᾖ πάντα θεῖ κάλαύνεται. ubi corrigam: οἷς ἀργ.

πάντα κάλων σείειν· παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων· παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλώντων [1]).

πάντα κάλων· ἐπὶ τῶν μετὰ πάσης προθυμίας πραττόντων.

πάντα λίθον κινεῖν· Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμὸς ἐξέπεσεν πριαμένῳ τόπον ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, εὑρεῖν χρυσόν· οἱ δὲ εἰρῆσθαί φασιν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρευόντων [2]).

πάντα ὀκτώ· οἱ μὲν Στησίχορόν φασιν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορείοις πύλαις λεγομέναις· καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς καὶ ὀκτὼ γωνίας· οἱ δὲ ὅτι Ἀλήτης κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων ὀκτὼ φύλας ἐποίησεν πολίτας καὶ ὀκταμερῆ τὴν πόλιν [3]).

παντάπασιν· ἀντὶ τοῦ παντελῶς καὶ ὁλοσχερῶς, σφόδρα [4]).

πανταχῇ· πάντα τρόπον· καὶ πανταχοῦ· ἐν παντὶ τόπῳ· καὶ πανταχόθι· πανταχοῖ δὲ καὶ πανταχόσε· εἰς πάντα τόπον [5]).

παντέλειον· ὁλόκληρον.

παντευχίαν· πανοπλίαν [6]).

παντὶ σθένει· ὅλῃ δυνάμει [7]).

παντί τῳ· παντί τινι [8]).

παντοδαπά· παντοῖα [9]).

παντοδαπώτερον· συγκρίνοντες λέγουσιν.

παντὸς μᾶλλον· ἀντὶ τοῦ πάντως.

πάνυ· λίαν.

πάνυ σφόδρα· ἀνάπαλιν δ' οὐ λέγουσι σφόδρα πάνυ [10]).

---

[1]) Hesych. Vide Intt. ad Zenob. 462. Similiter Schol. Plat. Sisyph. 389 C.

[2]) Hesychius similia; sed malim legere ἧς μέμνηται Ἀριστοφάνης quam Ἀρίσαρχος. Vide praetcrea Intt. ad Zenob. 463.

[3]) Cf. Polluc. IX. 100. Alia et deteriora Zenob. 478.

[4]) Hesychius.

[5]) Pro καὶ πανταχόθι legerim: καὶ πανταχόθεν· ἐκ παντὸς τόπου.

[6]) Hesychius. Haud raro tragici.

[7]) Hesychius.

[8]) Hesychius.

[9]) Cf. Hesychium.

[10]) Non assentior, cf. Aesch. F. L. § 36, qui locus laudatur ab HSt. VI. 179 C.

παμφάλυγα· τὸν πομφόλυγα· Σώφρων [1]).
πανώλης· πανώλεθρος [2]).
Πάξοι· νῆσοι κατ' Ἰταλίαν [3]).
παππάζοιεν· πατέρα καλοῖεν [4]).
πάππας· τοὺς πατέρας καλοῦσιν [5]).
πάππος· αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες, μύςαξ δὲ αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω [6]).
πάπποι· αἱ τῶν ἀκανθῶν ἐξανθήσεις [7]).
παρά· διά.
παραβαλέσθαι· τὸ παύσασθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.
παραβάλλεσθαι· τὸ ἐξαπατῆσαι· Θουκυδίδης α'· οὕτως καὶ Ὅμηρος· παραβλήδην ἀγορεύων [8]).
παραβαλοῦ· παύου· κυρίως δὲ παραβάλλειν λέγεται τὸ παῦσαι τὴν κώπην τῆς εἰρεσίας [9]).
παραβάλλεσθαι· παρακαθῆσθαι, συνθέσθαι [10]).
παραβεβάσθαι τὰς σπονδάς· τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι, πάνυ ἀκολούθως· Θουκυδίδης [11]).
παραβιβάζεσθαι· παραβαίνεσθαι.
παραβλέπειν· ὑποβλέπειν.
παραβληθησόμενος· συγκριθησόμενος, ὁμοιωθησόμενος [12]).
παράβολος· [13]).

---

1) Codex παμφάλυα.
2) Hesychius.
3) Hesychius.
4) Codex παπάζοιεν· παρακαλοῖεν. Bene Hesychius.
5) Codex πάπας. Haec et superior observatio e lexico rhetorico quod Eustath. laudat p. 565. 19.
6) Eadem laudat Eustath. p. 1496. 51 e rhetorico lexico, sed diserte memorat scripturam μάςαξ. Cf. p. 1353. 57.
7) Cf. Hesychium. Eustath. p. 565. 34.
8) Thucyd. I. 133. Hom. Iliad. δ. 6.
9) Cf. Hesychium. Ex Aristoph. Ran. 180, ut videtur.
10) Legerim παρακαταθέσθαι pro παρακαθῆσθαι.
11) Thucyd. I. 123.
12) Hesychius.
13) Interpretationem vide apud Phrynich. Bekk. p. 60. 16. In Codice semiversus vacuus.

παραβύουσα· παρακαλύπτουσα [1]).
παράβυςον· παρακεκρυμμένον, λάθρᾳ γινόμενον [2]).
παραγγείλας· [3]).
παραγκωνίσας· ἀποςρέψας, ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας [4]).
παραγνούς· παρανοήσας.
παραγραφή· δίκη λεγομένη ὑπὲρ τοῦ μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, μηδὲ ἀγωνίσασθαι τὴν εὐθυδικίαν· παρεγράφοντο δὲ διὰ τρόπων δ'· διὰ προσώπων, διὰ χρόνων, διὰ τόπων, διὰ τρόπων [5]).
παραγράφεται· ἐξουθενεῖ, παραιτεῖται, ἀποβάλλεται [6]).
παραγραφή· ὅταν λέγῃ τις ὅτι τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ τὸ ἔγκλημά ἐςιν, εἰσήχθη πρότερον εἰς δικαςήριον καὶ γένηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις· καὶ διὰ τοῦτό φησι μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίςασθαι κρίσιν· μάλιςα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκει τοῖς δικαςαῖς, οἳ πλεονάκις περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσιν· λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἅμα τοῖς δικαςαῖς παραδεικνύς, ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες καὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες· καὶ τοῦτό ἐςι παραγραφή· καὶ ἐπ' ἐκείνῃ τῇ δίκῃ περὶ ἧς οὐδὲν ὥριςαι παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἔνεσιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας· τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἑκάςῳ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά· παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοσοῦτόν τι ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται [7]).
παράδειγμα· εἰκὼν ἢ χαρακτὴρ ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος· ἰςέον δὲ ὅτι ἄλλο παράδειγμα καὶ ἄλλο παραβολή· παράδειγμα μὲν γάρ ἐςιν ὅταν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίῳ, οἷον λογικῷ λογικόν· παραβολὴ δὲ ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ οἷον ἀλόγῳ λογικόν ἢ ἔμπαλιν.
παράδειξις· ὁμοιότης, δήλωσις.
παραδιαιτᾶσθαι· τὸ παρ' ἑτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι.

---

1) Cf. Hesychium ibiq. Ruhnkenium.
2) Cf. Hesych. Harpocr. et Lex. rhet. Bekk. p. 292. 24.
3) In Codice semiversus vacuus.
4) Hesychius παραγκωνίσασθαι.
5) Brevius Lex. rhet. Bekk. p. 297. 17. Cf. Harp. et infra.
6) Hesychius tantum ἐκβάλλεται.
7) Malim ψηφίσαιντο et τοιοῦτόν τι.

παρὰ δίκην· παρὰ τὸ δίκαιον [1]).

παράδοξον· ἀπροσδόκητον, θαυμαστόν [2]).

παραθέουσι· παρατρέχουσιν [3]).

παραθήγειν· ἀκονᾶν, παροξύνειν [4]).

παραθήκην· Πλάτων Συμμαχίᾳ [5]).

παραιρημάτων· τῶν ἱματίων. Θουκυδίδης [6]).

παρασαβάζειν· παραμαίνεσθαι· ἀπὸ τοῦ σαβοῦ· τοὺς γὰρ παρὰ τῷ Σαβαζίῳ βακχεύοντας καλοῦσι σαβοὺς καὶ τὸ βακχεύειν σαβάζειν [7]).

παραθήξονται· παρακονήσονται.

παραθρήσειας· παρίδοις [8]).

παρεξόρουσον· Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς· ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν παιδιᾶς εἶδός τι· Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν ἢ ἀπαλλάττεσθαι [9]).

παραιρήσεται· ἀφαιρήσεται.

παραιροῦνται· ἀφαιροῦνται [10]).

παρ' ἀκαρῆ· ὀλίγου [11]).

παραιτεῖσθαι· παρακαλεῖν, συγγνώμην αἰτεῖν [12]).

παραιτητής· παρακλήτωρ, ἀπολογούμενος.

παρακαταθήκη· ἐνέχυρον [13]).

παρακατάστασις· ἀργυρίδιον ἣν μία δραχμὴ ὑπὸ τῶν ἰδίας δικαζομένων δίκας τοῖς διαιτηταῖς καταβαλλόμενον· ἔτι δὲ καὶ παρὰ

---

1) Hesychius.

2) Hesychius. Corrige Lex. rhet. Bekk. p. 289. 2.

3) Hesychius.

4) Hesychius.

5) Vide an παρακαταθήκη verum sit ob Phryn. Ecl. 138.

6) Cf. Hesych. et Antiatt. Bekk. p. 112. Ex Thuc. IV. 48.

7) Hesych. παραισαβάζειν et haec quoque scriptura in Photii codice.

8) Codex παρίδης. Conferenda est Hesych. glossa: παραθροξίας· περιδραμείας, quae nunc editur παραθρέξειας· παραδράμοις.

9) Codex παραιξορουσον, de quo monstro vide Dobraeum, Dindorfium, Meinekium, Cobetum.

10) Hesychius.

11) Codex παρακαρής. Corr. Bernhardyus. Plat. Axioch. 366 C.

12) Idem Lex. rhet. Bekk. p. 289. 21.

13) Hesychius.

τῶν ὑπομνυμένων αὐτάς· κατεβάλλετο δὲ καὶ τοῖς θεσμοθέταις ἐπί τισι γραφαῖς [1]).
παρακεκομμένος· ἐξεστηκώς, παράφρων, μαινόμενος [2]).
παρακελεύεται· προτρέπεται, διεγείρει [3]).
παρακελευστοί· οἱ ἐκ παρακελεύσεως καὶ παρακλήσεως συλλαμβάνοντες καὶ οὐ στασιάζοντες [4]).
παρακελευστοί· οἱ σπουδασταί· ὁ γὰρ σπουδαστὴς τὸν αὐστηρὸν καὶ σπουδαῖον οἰκεῖον δηλοῖ [5]).
παρακινοῦντα· ἐξιστάμενα.
παράκλητος ὡς ἡμεῖς εἴρηκεν Λυκοῦργος.
παρακοᾶν· παρανοεῖν καὶ παραφρονεῖν· κοᾶν γὰρ καὶ κονᾶν τὸ φρονεῖν [6]).
παρακονᾶν· τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν [7]).
παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν· παροιμία, ἐπὶ ἀναισθήτων [8]).
παρακροτοῦντες· παραθαρσύνοντες, παρορμῶντες.
παρακεχόρδικεν· οἷον παρημάρτηκεν λέγουσιν Ἀττικοί, καὶ παράχορδον [9]).
παρακρούεσθαι· ἐξαπατῆσαι· ἤτοι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν οὐ βίᾳ ἀλλ' ἐξ ἐνέδρας παρακρουόντων χειρὶ ἢ ποδί [10]).
παρακρουσιχοίνικος· παρακρουόμενος ἐν τῷ μετρεῖν· τὸ γὰρ ἀπατᾶν παρακρούσασθαι ἔλεγον, ὅθεν καὶ κρουσιμετρεῖν καὶ θυροκρουστεῖν [11]).
παραλέγειν· τὰς ὑπερεχούσας ἐν ταῖς ὀφρύσι τρίχας ἐκλέγειν [12]).
πάραλοι· οἵ τε ἐν τῇ νηὶ τῇ παράλῳ πλέοντες καὶ οἱ τὴν παρά-

---

1) Codex ἀργύριον ἐν μιᾷ δραχμῇ, corr. ex Lex. rhet. Bekk. p. 290. 19. Vide quoque Harpocr. v. παράστασις.
2) Hesychius παρακεκομμένον· ἄνανδρον.
3) Sic Plat. Legg. VIII. 837 C.
4) Cf. Thucyd. VI. 13.
5) Non prorsus intelligo et nescio quo referendum sit.
6) Cf. Hesychium. Supra v. μακκοᾶν.
7) Hesychius exp. τὸ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι παρατρίβειν τὸ γένειον καὶ τὰς παρειάς.
8) Codex ἀποπέρδειν. Corr. Cobet. Hesychius. Cf. Intt. ad Diogen. 643.
9) Cf. Hesychium.
10) Cf. Harpocr.
11) Hesychius. Pollux IV. 169.
12) Ex Aristoph. Eccl. 904. Cf. Hesych. et Poll. II. 35.

λιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες, ὥσπερ ἕτεροι πεδιάσιοι καὶ διάκριοι· πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἥτις διηνεκῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρετεῖ· ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν ἠβούλοντο ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ παράλῳ ἐχρῶντο· λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία· ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς Ἀντιγονίς τε καὶ Δημητριάς [1]).

παραλογισμός· ἀπάτη λογισμοῦ [2]).

παραλογιστής· ἀπατεών [3]).

παράλογον· λέγουσιν ἀρσενικῶς οἵ τε ἄλλοι καὶ μάλιστα Θουκυδίδης· τὸ παράδοξον καὶ ὃ οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν· οἷον τοῦ πολέμου τὸν παράλογον· καὶ ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος [4]).

παράλογος· τὸ ἀνέλπιστον, τὸ παρὰ προσδοκίαν.

Παράλιον· ἡρῷον Παράλου τινὸς ἥρωος ἀφ' οὗ τάχα καὶ ἡ Πάραλος ναῦς [5]).

πάραλος· ἱερὰ τριήρης ὥσπερ καὶ ἡ Σαλαμινία· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τριήρεις δύο Ἀντιγονὶς καὶ Δημητριάς, ἔτι δὲ καὶ Ἀμμωνιάς· ἀλλ' ἡ μὲν πάραλος ἐπέμπετο πρὸς τὰς θεωρίας, εἴς τε Δῆλόν φημι καὶ Ὀλυμπίαν· ἡ δὲ Σαλαμινία πρὸς τὸ μεταπέμπεσθαι τοὺς ἐξ αὐτῆς Ἀττικοὺς ἀδικεῖν δοκοῦντας· ἐπολέμουν δὲ ὅμως καὶ αὗται αἱ τριήρεις [6]).

πάραλος· ναῦς ἱερά, θεωρίς· ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλαμινία [7]).

παραλοῦμαι· παροιμιακῶς· εἰώθεσαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πένητας. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ· Ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν· (οἷον) συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι [8]).

---

1) Fortasse haec pertinent ad Thucyd. VIII. 74. Vide infra et Lex. rhet. p. Phot. p. 675. 28. Codex ἀντιγόνης — δημητρίας et sic mox sed ἀμμωνιάς.

2) Hesychius.

3) Hesychius.

4) Thucyd. I. 78. II. 85.

5) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 294. 1. Pro ἥρωος Codex ἡρῴου.

6) An ἐξ αὐτῆς Ἀττικῆς? Ceterum cf. supra et Harpocr.

7) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 293. 3.

8) Supplevi οἷον. Cf. Polluc. VII. 168 et Hesychium ibiq. M. Schmidt. Rem non satis intelligo.

παράλληλον· ὅμοιον, ἀκόλουθον, ἐγγὺς ἀλλήλων, ἐξ ἴσου [1]).

παραλουργίς· παράβαφος [2]).

παραμείψας· παραλλάξας [3]).

παραμπυκίζεται· παραπλέκεται τὰς τρίχας [4]).

παραμυθῆσαι· συμβουλεῦσαι· καὶ παραμυθήσασθαι, ὡσαύτως [5]).

παραπαίων· ληρῶν [6]).

παραπέτασμα· τὸ προκάλυμμα κυρίως τῶν πορνῶν ὃ προβάλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ὁρᾶσθαι τοὺς εἰσιόντας· ἔχει δὲ καὶ ἄλλα σημαινόμενα ἡ λέξις [7]).

παράπηγμα· κανόνα· καὶ εἶδός τι ὀργάνου ἀςρονομικοῦ [8])

παραπλαγιάσας· πλαγιασάμενος [9]).

παράπηχυ· ἱμάτιον τὸ παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν· τοῦτο δὲ καὶ πάρυφες καλοῦσι· τὸ δὲ κύκλῳ τὴν πορφύραν ἔχον, ἔγκυκλον [10]).

παραπλέξαι· ἐμπλέξαι [11]).

παραπλήξ· μαινόμενος, παράφρων, τὰς φρένας βεβλαμμένος [12]).

παρὰ πόδας· εὐθέως ἢ ἐγγὺς ἢ πλησίον [13]).

παραπτερυγίζειν· κολακεύειν, ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων.

---

1) Cf. Hesychium.

2) Poll. VII. 56. Cf. M. Schmidt. ad Hes. v. παραλουργεῖς.

3) Perperam Hesychius παραμήξας.

4) Idem sec. veteres Eustathius tradit p. 1280. 51, credo ex Arist. Lysistr. 1316 ubi παραμπύκιδδέ·τε, quod olim legebatur uno vocabulo παραμπυκίδδετε, quod proxime abest a παραμπυκίδδεται vel παραμπυκίζεται.

5) Nunquam in usu fuit activa forma. Fortasse aliud quid latet.

6) Hesychius παραπαίει.

7) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 294. 9.

8) Vocabulum Democriteum, cf. Diog. Laert. IX. 48. Prolegom. p. 125.

9) Codex πλασάμενος. Emendata lectio apud Hesychium.

10) Usurpavit Macho apud Athen. XIII. 582 D. Cf. Hesych. Poll. VII. 53. IV. 118 et 120. Postrema glossae verba in Codice perperam iterata post vocem παρ' ἕκαςα.

11) Hesychius. Rectius fortasse παρεμπλέξαι, cf. infra v. παρεπλεξάμην.

12) Hesychius.

13) Hesychius παρὰ πόδα.

πανχρμόνιον· ὄργανον μουσικόν. Ἄλεξις· — ἐν ᾧ Τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἔντεινον τεχνῶν [1]).

παράρρυμα ποδός· τὰ ὑποδήματα τὰ ῥυόμενα τοὺς πόδας [2]).

παρασάγγης· εἶδος μέτρου Περσικοῦ ὅ ἐςι ςάδια τριάκοντα [3]).

παρασημαίνει· δηλοῖ, χαράττει [4]).

παράσημος· ἀδόκιμος [5]).

παράσημος ῥήτωρ· ὁ Φαῦλος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων· τούτων γὰρ τὰ Φαῦλα παράσημα λέγεται [6]).

παράσιτοι· οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου ἐκλογὴν αἱρούμενοι· κεῖται ἡ λέξις ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ [7]).

παρασεῖσαι τὰς χεῖρας· τὸ ἐν τῷ τρέχειν γινόμενον.

παρασκήνια· αἱ εἴσοδοι αἱ εἰς τὴν σκηνήν [8]).

παράσιτος· κοσσοτράπεζος [9]).

παρασπιςής· παρεςὼς ὁπλίτης [10]).

παράςασις· ἡ διδομένη δραχμὴ ὑπὲρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην· Ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριςοι καταβαλεῖν παράςασιν [11]).

παρασπονδήσας· παραβὰς τὰς σπονδάς [12]).

παρασπονδοῦμαι· παραβαίνομαι.

παραςησάμενος· παραλαβών, ἑλών, καταςρεψάμενος [13]).

---

[1]) In ἐν ᾧ Dobraeo et Meinekio visum est latere fabulae nomen, Λίνῳ vel Ὕπνῳ. Pro τεχνῶν equidem praetulerim τρέχων. Cf. Meinek. Fragmt. Com. III. 524.

[2]) Codex παράρυμμα. Plura apud Hesychium qui laudat Sophoclis Polyxenam.

[3]) Hesychius. Cf. Prolegom. p. 112.

[4]) Rectius quam Hesych. qui exp. παραχαράττει, παραδηλοῖ.

[5]) Cf. Hesychium.

[6]) E Demosth. de Cor. § 242. Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 292. 15. Cf. Harpocr.

[7]) Hesych. Fluxisse hoc videtur e Polemone, cf. Athen. VI. 234 F. 235 B. C. Plura HSt. VI. 379 C. Preller. Polem. p. 119.

[8]) Paulo plura Lex. rhet. Bekk. p. 292. 12. Cf. Harpocr.

[9]) Hesychius. Cf. HSt. IV. 1874 C.

[10]) Hesychius.

[11]) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 298. 32. Cf. Harp. Cobet. in Mnemosyne V. 201.

[12]) Hesychius.

[13]) Cf. Hesychium qui exp. μετακαλεσάμενος.

παραστάται· οἷον οἱ παριστάμενοι ἢ ὑπηρετοῦντες τοῖς ἕνδεκα, τουτέστι, τοῖς βασανισταῖς [1]).

παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν· Πολιτείας η'· ἀντὶ τοῦ καταστήσομεν αὐτὸν εἰς κρίσιν· τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀντωμοσία καλεῖται· ὁ δ' ἐγκαλῶν γράψας τὸ ὄνομα εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπίσημον μεθ' ὑπηρέτου τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσιν [2]).

παρασχεδόν· παραυτίκα.

παρατέθηγμαι· ἠκόνημαι [3]).

παρατηρημάτων· ἐπιτηρήσεων, κληδονισμῶν καὶ ἀπαντήσεων καὶ οἰωνοσκοπιῶν καὶ μαντειῶν [4]).

παρατίλτρια· οὐ δρωπακίστρια· καὶ παρατιλλόμενος· ὁ πιττούμενος [5]).

παρὰ τούτου· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου· καὶ παρὰ τοῦτον ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον· οὕτως πανταχοῦ Ἀρριανός.

παρατρύζει· παραφωνεῖ· εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερὰ ἐπιφωνῶσιν [6]).

παρατεῖναι· τὸ ἐπιτρῖψαι καὶ ἀπολέσαι· ὁ κωμικὸς ἐπὶ Εὐβοίας· Οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους [7]).

παραύλια· πρόσχωρα [8]).

παραυτίκα· ἔγγιόν τι τοῦ αὐτίκα σημαίνει καὶ ὑπογυώτερον· Θουκυδίδης· εἰ δέ τις τὸ παραυτίκα μὴ ἐθέλοι ξυμμαχεῖν [9]).

παραφέρων· παράγων [10]).

παράφορος· ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος [11]).

---

[1]) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 296. 32. Sed apud Photium scribendum est οἱ βασανισταί.

[2]) Codex γράψας τὸ ο. Glossam refer ad Plat. Rep. VIII. 555 B.

[3]) Hesychius.

[4]) Cf. Hesychium.

[5]) Vocabulo Cratinus usus est, cf. Athen. XIV. 638 F.

[6]) Codex παραφρονεῖ. Recte Hesychius et Lex. Bachm.: παραφωνεῖ.

[7]) Codex ἐπιστρέψαι. Corr. Cobet. Respicitur Arist. Nub. 212. Ad Timaei glossam παρατενεῖς, cf. Ruhnk. et Cobet. Mnemos. VII. 124.

[8]) Hesychius qui πρόχωρα.

[9]) Thucyd. I. 27 recte habet ξυμπλεῖν pro ξυμμαχεῖν. Cf. Cobet. in Mnemosyne VIII. 49.

[10]) Fortasse ex Aesch. Tim. § 132.

[11]) Similiter Hesychius. Fortasse e Plat. Legg. VI. 775 D.

παραχαράκτης· διαςροφεύς [1]).
παραχειμάζοντι· Δημοσθένης. καὶ παρεχείμασεν Ὑπερείδης [2]).
παραχρᾶται πολύ· σφοδρῶς συνουσιάζει, ἀκολάςως μίγνυται· εἴρηται δὲ καὶ ἐφ' ἑκάςου πράγματος ὃ ἐκ περιουσίας γίνεται [3]).
παραχορδίζειν· διαφωνεῖν, ἁμαρτάνειν [4]).
παραυχενίζων· παρακρούων [5]).
παρέγγραπτον· νόθον [6]).
παρεγγεγραμμένος· ὁ μὴ ἀςός [7]).
παρεγγράπτους· ξένους, νόθους.
παρεγγυᾷ· παραδίδωσι, παραγγέλλει, παραινεῖ, παρακατατίθεται [8]).
παρεγγυήσαντος· παρασχόντος [9]).
παρεγγυῶν· παραινῶν, διαβεβαιούμενος.
παρεθείς· παραλυθείς.
παρεθέντος· ἐκλυθέντος.
παρεῖαι ὄφεις· ὄφεις παρειὰς ἔχοντες μεγάλας, ἱεροί, οὐ τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ὄφεις ἀδικοῦντες [10]).
παρίετο· παρῃτεῖτο.
παρεικάθῃ· παρέλθῃ [11]).
παρήκοντα· παρατείνοντα· ὡς διήκοντα, ἐπεκτεινόμενα.
παρεικότος· παραλελυμένου.
παρειμένον· κεχαυνωμένον.
παρειμένος· παρεωραμένος [12]).

---

[1]) Vocabulum παραχαράκτης novicium est. Excidit fortasse glossa παρατρώκτης, cf. Albert. ad Hesych. cuius ratio probatur in Thes. VI. 439 D. Vide quoque M. Schmidt. ad Hes. π. 708.

[2]) Demosth. c. Phorm. § 8.

[3]) Aliud quid latere videtur. Attici certe dicebant παραχρῆται.

[4]) Supra παρακεχόρδικεν. Antiatt. Bekk. p. 115. 2 ex Aristophane laudat παραχορδίσαι, cf. Eccl. 295.

[5]) Hesychius exp. παρακλίνων.

[6]) Hesychius.

[7]) Haec fortasse coniungenda cum gl. sup. cf. Hesych.

[8]) Hesychius.

[9]) Hesychius. Cf. Harpocr.

[10]) Demosth. de Cor. § 260. Explicatius Harpocr.

[11]) Plat. Soph. 254 C. Pro παρέλθῃ Cobetus Mnem. IX. 387 scribit παρείκῃ.

[12]) Plenius Hesychius.

πάρειμι· παρελεύσομαι.
παρείς· ἐάσας, ἀφείς [1]).
πάρεισι· παρελεύσεται.
παρήσεται· παραιτήσεται [2]).
πάρεισι· παραρρηδήσεται [3]).
παρεισκρίνει· παρεισέρχεται, παρεισβάλλει [4]).
πάριτε· παραγίνεσθε [5]).
παρ' ἕκαςα· ἑκάςοτε.
παρεκβατικῶς· συντόμως.
παρεκόπτου· ἠφάνιζες· ἀπὸ τῶν τὰς πτέρυγας παρακοπτομένων ὀρνέων [6]).
παρεκότει· ὠργίζετο.
παρέλαβον τὴν πόλιν οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων (τὴν Μαραθωνομάχον) ἀλλὰ γραῦν σανδάλια ὑποδεδεμένην καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν [7]).
παρελαχάνιζες· παρέπρασσές τι καὶ μετεῖχες [8]).
παρέλεξας· τὰς ὑπερεχούσας τρίχας ἐν ταῖς ὀφρύσιν εἰώθασιν ἐκλέγειν· ἔνιοι δὲ ἐκσύρουσι τὴν τοιαύτην θεραπείαν γίνεσθαι [9]).
παρελθών· ἀντὶ τοῦ εἰσελθών.
παρ' ἆλκον· περιττὸν ἢ παρατεῖνον [10]).
παρέλυσαν· ἀπήλλαξαν, μετέςησαν. Θουκυδίδης· τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς [11]).
παρεμβαλόντων· κυκλωσάντων.
παρέμφασις· παραίνεσις, συμβουλή.

---

[1]) Hesychius.
[2]) Codex παρείσεται. Corr. Cobet. Mnem. VII. 478.
[3]) Sic Porson. sed Codex παρερηδήσεται. In Indice a Dobraeo laudatur Arist. Eqq. 330.
[4]) Hesychius παρεισκρίνεται.
[5]) Sic emendo Codicis lectionem: παρεῖτε· παραγίνεσθαι. Cf. Arist. Acharn. 43.
[6]) Hesychius. Ex Arist. Eqq. 804. 858.
[7]) Nota vox est Demadis. Scripsi παρέλαβον pro παρέλαβεν et addidi τὴν Μαραθωνομάχον. Cf. Cobet. Var. Lect. p. 182.
[8]) Dindorfio in Thes. VI. 310 B desumtum videtur e poeta comico Euripidem carpente. Interpretationem non prorsus intelligo.
[9]) Supra παραλέγειν.
[10]) Vide an delendum sit ἢ παρατεῖνον· mihi certe διττογραφία videtur.
[11]) Thucyd. VII. 16. Cf. Phrynich. Bekk. p. 59. 16.

παρενδατη· παρεντεθῇ [1]).
παρενθήκη· ἐπὶ τῶν παρεργαζομένων τεχνιτῶν [2]).
παρεξειρεσίαν· τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων. ἐν δ' Θουκυδίδης [3]).
παρεξηυλημένον καὶ κατατετριμμένον· τὸ ἀμυδρόν· ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν αὐλῶν τῶν κατατετριμμένων· Ἀριςοφάνης· Οὐδὲν ὄντας ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηυλημένους [4]).
παρενείρει· παρεμβάλλει· ἤγουν λέγει.
παρεπλεξάμην· παρέπλεξα τῶν τριχῶν ἀπὸ τοῦ ἐμπλέκειν [5]).
παρέπτη· παρῆλθεν.
πάρεργος· ὀλίγωρος· καὶ παρέργως· ὀλιγώρως.
παρέρχεται· ὑπερβάλλει [6]).
πάρες· ὑποχώρησον.
πάρεσις· νέκρωσις.
παρετέον· σιωπητέον, παραλειπτέον [7]).
παρευδοκιμησάσης· νικησάσης ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης.
παρευθύνει· παραφέρει, βιάζεται [8]).
παρευνηθείς· παρακοιμηθείς.
παρηβηκώς· γεγηρακώς [9]).
παρηβῆσαι· παρακμάσαι.
παρηγορίας· συμβουλῆς ἢ παρακλήσεως.
παρήκαμεν· ἐπέμψαμεν ἢ ἀφήκαμεν.
παρῆν· παρήμην [10]).
παρῆσθα· παρῆν [11]).

---

[1]) Sic Codex et idem apud Hesych. Coniicit Albertus: παρενδοθῇ· παρεντεθῇ. Res incerta. Malim certe: παρενταθῇ· παρεντεθῇ.
[2]) Plenius haec vide apud Hesychium.
[3]) Codex παρεξερεσίαν. Hesych. Respicitur Thuc. IV. 12.
[4]) Aristophanis locus legitur Acharn. 681. Vide quoque Hes. Ceterum legendum videtur: παρεξηυλημένον· ὃν καὶ κατατετριμμένον vel simile quid.
[5]) Supra παραπλέξαι. Dindorf. in Thes. VI. 358 D mavult παρενεπλεξάμην et παρενέπλεξα.
[6]) Hesychius.
[7]) Codex παραληπτέον. Plat. Legg. VII. 796 A.
[8]) Cf. Hesychium παρευθύνουσι.
[9]) Herodt. III. 53.
[10]) Vide seq. gl.
[11]) Cobetus latere suspicatur παρῇ, παρῆσθα, παρῆν.

παρήσω· παράσχω [1]).

παρθένοι· οἱ γεννώμενοι παρθένῳ πρὸ τοῦ γήμασθαι· ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες· παρὰ δὲ Γοργίᾳ παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται· καλοῦνται δὲ ἐκ μεταλήψεως καὶ ἄφθοροι [2]).

παρθένοι· τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτίμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ, πρεσβυτάτη μὲν Πρωτογένεια, δευτέρα δὲ Πανδώρα, τρίτη Πρόκρις, τετάρτη Κρέουσα, πέμπτη Ὠρείθυια, ἕκτη Χθονία· τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας· ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων· διὸ καὶ οὕτως καλοῦνται παρθένοι Ὑακινθίδες, καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος ἐν τῇ ε' Ἀτθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν· καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ [3]).

παρίαμβοι καὶ παριαμβίδες καὶ ἴαμβοι· κιθαρῳδικοὶ νόμοι οἷς προσηύλουν [4]).

παριεμένους· παρερχομένους.

παρίεται· παραλύεται [5]).

παριλλαίνουσαν· παραβλέπουσαν [6]).

παριππεύσαντες· παραδραμόντες.

παρ' ἵππον καὶ κόρην· τόπος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος, ἐπειδή τις τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν Ἱππομένης τοὔνομα ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσεν, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου διότι λαθραίᾳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο· καὶ ὁ ἵππος τὴν κόρην βορὰν ἐποιήσατο ἀφ' οὗ παρ' ἵππον καὶ κόρην ὁ τόπος ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη καλεῖται [7]).

---

1) Hesychius παρήσομεν.

2) Apparet interpretationem initio corruptam esse, sed certam medelam non video. Fortasse quaedam desunt.

3) Valckenaerius legit ὑπὲρ τῶν Σφενδαλέων. Glossa mihi fluxisse videtur e Didymi commentario in Euripidis Erechtheum. Cf. Bernh. ad Suid. Intt. ad Apostol. 1307. Preller. Myth. Gr. II. 100. Addo fortasse rectius scribi Σφενδονῶν, coll. Lex. rhet. Bekk. p. 202. 22.

4) Codex οἱ πρ. Cf. Poll. IV. 83. 66. Phot. v. ὄρθιον νόμον. Vide quoque Hesychium.

5) Aliter Hesychius.

6) Hesychius exp. παρεμβλέπουσα.

7) Similia in Lex. rhet. Bekk. p. 295. 12. Adnotationem

παρισθι· παραγίνου, παρατύγχανε· Ἕρμιππος Δημόταις[1].
παρίσθμια· τὰ περὶ τὸν φάρυγα[2].
Πάρνης· τὸ ὄρος, θηλυκῶς· Ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκάβηττον· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις, καὶ ἑξῆς[3].
πάρνοπες· ἀττέλαβοι· οἱ δὲ τὰς Κυπρίας ἀκρίδας οὕτως ἀπέδοσαν[4].
παροιμία· λόγος ὠφέλιμος, καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ παροδικὸν διήγημα· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός[5].
παροινίας· ὕβρεις[6].
πάροινος· μέθυσος[7].
παροισθέντι· παρενεχθέντι[8].
παροιστρῶσι· παρακαθίσωσι θυμῷ.
παρό· διό.
παροκλάζων· γονατίζων[9].
παροκωχή· παροχή παρὰ Θουκυδίδῃ· ὡς ἡ ἀνοκωχή καὶ διοκωχή[10].
παρολκή· ὑπέρθεσις[11].
παρομαρτεῖ· παρακολουθεῖ[12].
παρ' ὅντινα οὖν· παρὰ πάντα[13].
παρορμᾷ· διεγείρει, παροξύνει[14].

---

refero ad Aesch. Tim. § 182. Cf. Intt. ad Diogen. 301, Heraclid. Pont. in Rep. Athen. 3, alios multos. Ceterum Codex βοᾶν habet, Porsonus βοράν, de qua correctione dubito, nam nihil refert βορὰν legi apud Suidam. Historiam non esse sed meram fabulam de Hippomene, Aeschines docere poterit.

[1]) Codex παράπνου.

[2]) Hesychius φάρυγγα.

[3]) Dindorf. legit καὶ τὸν Λ. Cf. Tim. ibiq. Ruhnk. et HSt. VI. 527 D. Codex θηλυκῶς ἐστιν — φροῦδε.

[4]) Brevius Hesychius. Cf. Timaeum.

[5]) Similia Hesychius.

[6]) Hesychius παροινίαι.

[7]) Hesychius.

[8]) Suspiceris contra: παρενεχθέντι· παροισθέντι, nam παρενεχθέντι Erotianus affert ex Hippocrate. Hesychius c. Phot. conv.

[9]) Hesychius παροκλάζοντες.

[10]) Thucyd. VI. 85. Codex ἀνακωχὴ καὶ διακωχή. Cf. Cobet. in Mnemosyne V. 188. X. 89.

[11]) Hesychius.

[12]) Hesychius.

[13]) Plat. Theag. 128 B.

[14]) Hesychius.

παρ' οὐδέν· εὔκολον, εἰς οὐδέν [1]).

παροχετεύει· παραπλαγιάζει· ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ [2]).

παροχετεύοντες· μεταφέροντες.

παροχλίζουσι· μετακινοῦσιν.

παροχήσομαι· πάροχος ἔσομαι [3]).

πάροχος· ὁ παροχούμενος ἐκ τρίτων τῷ νυμφίῳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐπὶ τῆς ἁμάξης [4]).

παροψίδας· [5]).

παροψίς· ἐμβάφιον, ὀξυβάφιον [6]).

παροψίς· οὐ τὸ ἀγγεῖον ἀλλὰ καὶ ὄψον κεκαρυκευμένον [7]).

παρουσία· λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψιλείας, ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος Φάωνι· ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας· καὶ πολύ ἐστιν ἐπὶ τούτου παρ' Ἀττικοῖς· καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται· ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους· τὴν παρουσίαν Τῶν ἐγγὺς ὄντων· Θουκυδίδης ἐν τῇ α'· Βυζάντιον γὰρ ἑλὼν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ· τούτῳ γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἡ ἀπουσία [8]).

παρρησία· ἐξουσία, ἄδεια [9]).

παρυφή· ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία.

παρύφως· [10]).

παρῶ· ἀφῶ, συγχωρῶ [11]).

---

1) Hesychius. Exempla in Thes. VI. 205 D.

2) Cod. παροχεύει. Cf. Hes. Usurpavit Plato Legg. VIII. 844 A.

3) Convenit Polluc. III. 40.

4) Fortasse adnotatio est Pausaniae, cf. Eustath. p. 835. 48 et Phot. v. ζεῦγος ἡμιονικόν.

5) Supplet Porsonus e Suida σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης, sed Lex. Bachm. exp. πίνακας, καυκίας.

6) Hesychius.

7) Codex ὄψον καὶ μακαποιαι. Corr. ope Phryn. Bekk. p. 60. 5, cf. Ecl. p. 74. Exempla poetarum apud Athen. IX. 368 D.

8) Codex παρ' αὐτοῖς. Cf. Harp. Corr. Meinekius. Perperam Suidas Φαίδωνι, cf. Porson. Eur. Med. 140 et Wyttenb. Plat. Phaedr. 265. Thucyd. locus legitur I. 128. Vocabulum a Dindorfio redditur Dem. p. 166. 11, cf. Cobet. Mnem. VII. 20.

9) Hesychius.

10) Latet παρυφασμένη vel simile quid, fortasse coniungendum c. gl. sup.

11) Cf. Hesychium.

παρῶαι· ἵπποι μεταξὺ τεφροῦ καὶ πυρροῦ χρώματος [1].

παρῳδούμενος· ψεγόμενος [2].

παρωθοῦντες· ἐκβάλλοντες.

παρῶμμαι· ἐν ὑπεροψίᾳ εἰμί· Μένανδρος Ἡνιόχῳ [3].

παρώνυμον· ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον [4].

παρώπια· καὶ ἀντήλια· τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων δερμάτια [5].

παρῶπτο· παρεώρατο [6].

παρώσας· ἐκβαλών [7].

πάσῃ τέχνῃ· ἐκ παντὸς τρόπου· Ἀριςοφάνης Λυσιςράτῃ· Σὺ δ' ἢν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν Ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον [8].

πασπάλη· τὸ τυχόν· οἱ δὲ κέγχρον· οἱ δὲ τὰ κέγχρινα ἄλευρα· Ἱππῶναξ· πασπαληφάγον γρόμφιν [9].

πάσσακι· πασσάλῳ [10].

πασσυδί: παντελῶς· ὁ Θουκυδίδης η'· μὴ οὕτω γε πασσυδὶ διεφθάρθαι· ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες γράφουσι πανσυδί· ἔςι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους [11].

παςά· ἔτνος ἀλφίτοις μεμιγμένον [12].

πάσσους· παχυτέρους.

---

[1] Cf. Hesychium. Usurpavit Arist. H. A. IX. 45.

[2] Codex λεγόμενος.

[3] Codex ἡνιόβῳ.

[4] Hesychius. Cf. Aesch. Eum. 8.

[5] Ex Aelio Dionysio apud Eustathium p. 914. 44, ubi quod addit ὅπερ οἱ θεωρικοὶ πάρωπον λέγουσι lego οἱ νεώτεροι. Similia Hesych. et Polluc. II. 53 et X. 54, sed hi ἀνθήλια scribunt, Codex ἀντίλια.

[6] Hesychius.

[7] Codex παρεκβαλών. Cf. Hes. M. Schmidt. Didym. p. 107.

[8] Arist. Lysistr. 412. Codex οὐδ' ἦν.

[9] Arist. Vesp. 91, cf. Schol. Similiter Hesych. sed omittit Hipponactis auctoritatem. Codex πασπάλιν φαγών.

[10] Codex πασπακίῳ· π. Correxi ex Aristoph. Acharn. 763, cf. M. Schmidt. ad Hesych.

[11] Codex οὕτω τε et γράφουσι. πασσυδί — Φερεκράτου. Observatio est Aelii Dionysii, cf. Eustath. p. 166. 14. Dixit de hoc loco Cobetus in Mnem. X. 93.

[12] Excerptum ex Aelio Dionysio, cf. Eustath. p. 1278. 50. Vide quoque Hesychium.

πασχητιᾷ· πάσχειν θέλει [1]).

πατάνια· τὰ ἐκπέταλα καὶ τὰ ἀναπεπταμένα λοπάδια· οἱ δὲ πολλοὶ διαςρέφουσιν ὡς Ῥωμαϊκὸν τὸ ὄνομα [2]).

πάταχνα· ποτήρια φιαλοειδῆ ἐκπέταλα [3]).

πάτορες· κτήτορες [4]).

πατάγημα· ἀντὶ τοῦ λάλος καὶ πανοῦργος· Μένανδρος· Οἷον πατάγημ' ἥκεις [5]).

πατραλοίας· πατρατύπτης [6]).

πατρίληκτος· ἡ οὐσία ἡ πατρικὴ καὶ ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰληγμένη κλήρῳ [7]).

πατριώτης· ὁ βάρβαρος λέγεται τῷ βαρβάρῳ καὶ οὐ πολίτης [8]).

πατριῶται· οἱ δοῦλοι ἀλλήλων· πολῖται δὲ οἱ ἐλεύθεροι· οἱ δὲ τοὺς βαρβάρους πατριώτας [9]).

πατριαί· χῶραι, φυλαί, τοπαρχίαι [10]).

πατρονομούμενοι· οἱ τοὺς ἀπὸ τῶν πατέρων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες [11]).

πατρῴζοντα· τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα [12]).

πατρῴων πατρίων καὶ πατρικῶν· πατρῷα λέγουσιν οἱ παλαιοί, ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ᾖ περὶ χρημάτων ἢ τόπων· οὕτως Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα· πάτρια δὲ τὰ ἔθη καὶ τὰ νόμιμα καὶ τὰ μυςήρια καὶ τὰς ἑορτάς, ὡς Ἀντιφῶν· πατρικῶν δέ, ὅταν περὶ προσώπων ποιῶνται τὸν λόγον, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος [13]).

---

[1]) Hesychius.

[2]) Isti scil. dicebant *πατίνιον* a *patina*: Dobr. Cf. Hesychium. Poll. VI. 90. X. 107. Athen. IV. 169 E. F. Codex *ἀναπεπταμένα*.

[3]) Cf. Hesychium.

[4]) Cf. Hesychium. Vide Dind. Thes. VI. 624 B

[5]) Codex *ἀντίλαλος*. Correxit Mehl. Mnem. IV. 41.

[6]) Hes. Lex. rhet. Bekk. p. 384. 8, alibi. Cf. Thes. VI. 607 C.

[7]) Codex *εἰλημμένη*. Corr. Cobet. Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 294. 12.

[8]) Hesych. Poll. III. 54. Antiatt. Bekk. p. 113. 20 et gl. seq.

[9]) Codex *οἱ δοῦλοι ἑλλήνων·* corr. Cobet. Var. Lect. p. 244 et in Mnemosyne VIII. 50.

[10]) Fortasse glossa sacra.

[11]) Plat. Legg. III. 680 E, cf. Tim.

[12]) Hesychius exp. *πατρῴζουσαι*.

[13]) Laudatur Aesch. Ctes. § 52. Brevius in Lex. rhet. Bekk. p. 297. 30.

πατταλεῦσαι· προσπῆξαι.
παῦ· τὸ παῦσαι λέγουσι μονοσυλλάβως [1]).
παῦλα· ἀνάπαυσις [2]).
παυσικάπη· μηχάνημα τροχῷ ἐμφερές, δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυγίων ὥςε μὴ ἐσθίειν καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ ςόματι προσάγειν [3]).
παχεῖς· Ἀττικοὶ τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως [4]).
παχνουμένης· ἀνιωμένης [5]).
παχύνοι· παχύνοες, ἀνόητοι [6]).
παχύτερον· ἀμβλύτερον, οὐκ ἀκριβές [7]).
πεδιακὰ πρόβατα· τόπος Ἀθήνησιν ἰδίως οὕτως ὀνομάζεται ἐν ᾧ πρόβατα ἐγίνετο καλὰ νεμόμενα [8]).
πεδίον· ἁπλῶς μὲν τὴν γῆν σημαίνει τὴν ὁμαλήν· σημαίνει δὲ καὶ τόπον τινὰ Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον [9]).
πεδοικούσης· μετοικούσης [10]).
πεδῆται· πεπεδημένοι, συνδεδεμένοι [11]).
πεδότριψ· ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς· καὶ πέδων ὁ αὐτός, καὶ ὀψιπέδων [12]).
πέδαυρος· μετέωρος [13]).
πεζέταιροι· οἱ ἀπὸ ἱερατικῶν ἔργων ἑταῖροι καὶ φίλοι γεγονότες· Δημοσθένης δὲ τοὺς περὶ τὸ σῶμα τοῦ Φιλίππου φρουροὺς οὕτως

---

[1]) Ex Aelio Dionysio, cf. Eustath. p. 1408. 28.
[2]) Hesychius.
[3]) Ex Aelio Dionysio qui apud Eustath. p. 1280. 36 rectius: ὥςε μὴ ἐσθίειν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἀνθρώπων ὥςε μὴ δ. Cf. quoque Hesych. et Schol. Arist. Pac. 14, qui laudat Aristophanem.
[4]) Ex. gr. Aristoph. Pac. 639.
[5]) Hesychius. Cf. Aesch. Choeph. 81: παχνουμένη.
[6]) Hesychius.
[7]) Hesychius pro ἀμβλύτερον habet ἁδρότερον.
[8]) Codex παιδία καὶ πρόβατα. Emendatius haec leguntur in Lex. rhet. Bekk. p. 296. 14. Plura Harpocr. Vide quoque Hesych.
[9]) Refero eodem.
[10]) Cf. Hesychium v. πεδοίκους.
[11]) Cf. Hesych. Sic Callias et Crates fabulas suas inscripserunt.
[12]) Cf. Eustath. p. 1542. 48.
[13]) Codex πέδουρος· correxit Cobet. Mnem. VIII. 50. Cf. M. Schmidt. ad Hesych.

ὀνομάζει, οἳ ἦσαν καὶ πιστοὶ καὶ ἰσχυροί· ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ λέγεται τῶν πεζῶν αἵ εἰσι τῶν ἱματίων ᾦαι, ἐπεὶ ἔξωθεν εἰσὶν αὗται περὶ τὰ ἱμάτια κατεσκευασμέναι [1]).

πεζὰς μόσχους· ἀντὶ τοῦ ἑταίρας· ἐλέγοντο γάρ τινες οὕτως ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ· τὰς χωρὶς ὀργάνων· Κάνθαρος Συμμαχίᾳ· αὐλητρίδα πεζήν· καὶ Εὔπολις Κόλαξι [2]).

πεζίδα· τὴν ᾦαν τοῦ ἱματίου· Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις· καὶ τὴν ἀργυρόπεζάν τινες οὕτως εἰρῆσθαι [3]).

πεζῇ· τὸ τοῖς ποσὶν ἐλθεῖν λέγουσιν· καὶ πεζῇ φράσαι τὸ ἄνευ μελῶν· Παῦσαι μελῳδοῦσ' ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον, ὁ Κωμικός·. τὰς ἑταίρας τὰς μὴ μουσικὰς ἀλλ' ἄνευ ὀργάνων καὶ ψιλὰς πεζὰς καλοῦσιν [4]).

πέζα· τὸ ἄκρον ἢ τὸ ἀπολῆγον τοῦ χιτῶνος, ὃ ἡμεῖς ᾦαν λέγομεν· πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι δέρμα προβάτων προσέρραπτον [5]).

πεζολόγος· συγγραφεύς.

πεζοφοροῦσιν· ἤτοι πέζαν ἐχόντων τῶν ἱματίων ἢ τοῖς ποδήρεσιν [6]).

πεζῷ γόῳ· ἄνευ αὐλοῦ ἢ λύρας, ὡς καὶ πεζαὶ ἑταῖραι, αἱ χωρὶς ὀργάνων μισθαρνοῦσαι [7]).

πειρᾶν· τὸ πειράζειν ἐπὶ φθορᾷ καὶ συνουσίᾳ· Μένανδρος [8]).

πεισόμενον· παθεῖν μέλλοντα [9]).

πείσονται· πάθωσιν [10]).

πεκτούμενος· τιλλόμενος [11]).

---

[1]) Respicitur Dem. Olynth. § 17. Brevius Lex. rhet. Bekk. p. 289. 8. Cf. Harpocr. Ceterum in Etym. M. p. 699. 47 pro ἱερατικῶν legitur ὁδοιπορικῶν. Codex λέγονται.

[2]) Brevius Hesychius. Codex κάνθαροι.

[3]) In fine deesse suspicor φασιν.

[4]) Quod adhaeret τὰς ἑταίρας cet. loco motum videtur. Codex μὲν ᾠδούς.

[5]) Haec compone c. gl. ὀαὶ τῶν ἱματίων. Vide quoque Poll. VII. 62.

[6]) Recte Hesychius: πεζοφόροις ζώμασιν· Αἰσχύλος Τοξότισιν addita simili expl.

[7]) Similiter Hesychius. Codex καὶ πεζέταιραι χ.

[8]) Hinc supple Hesychium. Cf. Timaeum.

[9]) Hesychius.

[10]) Hesychius.

[11]) Hesychius. Ex Arist. Lysistr. 684.

πεκτεῖν· κείρειν πρόβατον [1]).

πελαγίζειν· Ὑπερείδης· τὸ ἀπὸ πελάγους περαιοῦσθαι [2]).

πελάζειν· πλησιάζειν, ἐγγίζειν [3]).

πειρᾶν· τὸ λόγους περὶ συνουσίας προφέρειν· καὶ πειραθῆναι· τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους· Θουκυδίδης· πειραθεὶς δὲ ὁ Ἁρμόδιος ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιςράτου καταγορεύει τῷ Ἀριςογείτονι· σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι [4]).

πέλανοι· πέμματα ἐκ παιπάλης, τουτέςιν ἀλεύρου, εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια· »καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι". Διονύσιος Θρᾷξ· θεοῖς ἀπαρχαί τινες· λέγεται δὲ πέλανος καὶ ὁ περὶ τῷ ςόματι πεπηγὼς ἀφρὸς καὶ τὸ περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον, οἷον· λιβανωτός, κόμμι· καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός [5]).

πελαργικοὶ νόμοι· ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς· οὕτως Ἀριςοφάνης [6]).

πελαργικόν· τὸ ὑπὸ τῶν Τυρρηνῶν κατασκευασθὲν τῆς ἀκροπόλεως τεῖχος· τούτους γὰρ κληθῆναι Πελαργούς, οἷον Πελασγούς, ὡς πλάνητάς τινας· ἢ ὅτι ἰδόντες αὐτοὺς πρῶτον οἱ Ἀθηναῖοι σινδόνας λαμπρὰς περιβεβλημένους, πελαργοῖς εἴκαζαν [7]).

πέλας· πλησίον, γείτων [8]).

πελάται· οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι καὶ θῆτες· οἱ αὐτοὶ

---

[1]) Hesychius. Ex Arist. Av. 714.

[2]) Hoc corrigendum ex Antiatt. Bekk. p. 111. 24: τὸ διὰ πελάγους πορεύεσθαι.

[3]) Hesychius. M. Schmidtio glossa Homerica videtur.

[4]) Thucyd. VI. 54. Locum laudat quoque Eustath. p. 445, Aelii Dionysii fide, opinor.

[5]) Codex ἐκ πολῆς. Cf. Ruhnk. ad Tim. 211 et Intt. Suidae apud quem locus paulo integrior exstare videtur. Glossa Platonica est, referenda ad Legg. VI. 702 C. Mira hic est mentio Dionysii Thracis. Vide Prolegg. p. 66 et 126. Suidas Θρᾳξίν. Vide porro Harp. qui laudat Eur. Or. 213. Sed potuitne umquam πέλανος significare obolum vati datum? Cf. Hesych. v. πεδανός ubi M. Schmidt. sui est dissimilis, et Nicandr. Alex. 488.

[6]) Refero ad Arist. Av. 1353. Cf. Hesychium.

[7]) Codex τυράννων — δόντες. Corr. Cobet. cf. Etym. p. 659. 12. Ex Arist. Av. 832. Vide quoque Hesych. et Lex. rhet. Bekk. p. 299. 16.

[8]) Convenit Hes. Aliter Lex. rhet. Bekk. p. 299. 10.

καὶ ἐκτήμοροι ἐπειδὴ ἕκτῳ μέρει τῶν καρπῶν εἰργάζοντο τὴν γῆν [1]).

πελάται· οἱ μισθῷ δουλεύοντες, ἐπεὶ τὸ πέλας ἐγγύς· οἷον ἔγγιστα διὰ πενίαν προσιόντες· Ἀριστοτέλης [2]).

πέλεκυς· ὁ δὲ πέλυξ βάρβαρον [3]).

Πελληνικαὶ χλαῖναι· διάφοροι· καὶ τοῖς νικήσασι τὰ Ἑρμαῖα ἐδίδοντο [4]).

πελιδνόν· μέλαν· λέγεται καὶ πελιτνὸν παρὰ Θουκυδίδῃ [5]).

πελιοί· μέλανες, ὠχροί [6]).

πελίκαν· Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην διὰ τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι· Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου εἶδος [7]).

πελιτνόν· Θουκυδίδης διὰ τοῦ τ [8]).

πέλται· λόγχαι καὶ ἀσπίδια τετράγωνα [9]).

πελτασταί· τοξόται ἢ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες [10]).

πελτασταί· οἱ πέλτας ἔχοντες στρατιῶται· πέλτη δὲ εἶδος ἀσπίδος οὐκ ἐχούσης ἴτυν, οὐδ' ἐπίχαλκον, οὐδὲ βοὸς ἀλλ' αἰγὸς δέρματι περιτεταμένη [11]).

πέλλυτρα· κόσμος τις [12]).

πέμματα· πλακούντια [13]).

---

[1]) Codex τὸν καρπόν. Glossa Plat. cf. Schol. Euthyphr. 4 C et Prolegg. p. 56.

[2]) Haec coll. Schol. glossa Platonica videtur. Vide porro Ruhnkenium ad Timaeum.

[3]) Indidem atque Phot. Eust. habet p. 583. 27 et 1656. 12.

[4]) Cf. Hesychium et Poll. VII. 67.

[5]) Observatio est Aelii Dionysii, cf. Eustath. p. 735. 57. Laudat Thucyd. II. 49. Requiritur forma πελιτνόν in versu Alexidis apud Athen. III. 107 D. Cf. Piers. Moer. p. 325. Plura in Thes. VI. 700 D.

[6]) Convenit Hesychius.

[7]) Usurpavit Cratinus ἐν Θράτταις. Cf. Hesych., Athen. XI. 495 A, Pollucem X. 67. 73. 78. Utilis est horum locorum comparatio.

[8]) Observatio ex altera editione Dionysii.

[9]) Confundit πέλται et παλτά.

[10]) Iterum errat eundem errorem.

[11]) Paulo plura in Lex. rhet. Bekk. p. 297. 8.

[12]) Codex πελλοίρα. Cf. Hesych. Poll. II. 196. VII. 91 qui Aeschylum laudat ἐν Φρυξίν apud Bekk., vulgo ἐν Φοινίσσαις.

[13]) Haud satis scio utrum glossa Platonica an sacra sit. Con-

πέμπε· τὰ πέντε καὶ Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες καὶ Ἀττικοί· πεμπάζειν γὰρ τὸ κατὰ πέντε ἀριθμεῖν· καὶ Ξενοφῶν πεμπάδαρχον καὶ Πλάτων πεμπάδα [1]).

πέμπειν· τὸ πομπεύειν· Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγροίκῳ· Μικρὰ Παναθήναια, ἐπειδὴ δι' ἀγορᾶς πέμποντά σε, Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος· καὶ πέμψαντες· τὸ πομπεύσαντες. Θουκυδίδης [2]).

πέμπτῃ φθίνοντος· ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο· Μένανδρος Χαλκίδι.

πέμφιξ· πνοή· Αἰσχύλος Ξαντρίαις ἐπὶ τῶν ἀκτίνων [3]).

πέμψιν· ἀποστολήν [4]).

Πενέσται· οἱ παρὰ Θεσσαλοῖς μὴ γόνῳ δοῦλοι· ἀπὸ τῶν ὑφ' Αἵμονος ἐν Ἄρνῃ νικηθέντων Βοιωτῶν, οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτῷ δουλείαν ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς τρίτης γενεᾶς, φιληδούντων τῇ χώρᾳ· παρέδοσαν δ' ἑαυτοὺς ἐφ' ὅρκῳ ἐπὶ τῷ μήτε παθεῖν τι ἐργαζόμενοι μήτε ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῆς χώρας· καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι μενέσται καλούμενοι, ὕστερον πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος [5]).

---

venit Schol. Plat. Rep. II. 373 A, sed convenit quoque Lex. XII. proph. p. Cyr. Voss., ubi respicitur Ezech. 45. 24.

[1]) Codex πέμπτα· πεντε καὶ Αἰολ. — πεμπτάζειν — καὶ πεμπώλαρχον· καὶ Πλάτων πέμπελα καὶ Ξενοφῶν. Xenophontis locus est in Cyrop. II. 3. 21, Platonis in Phaed. 110 A. Observatio Aelii Dionysii videtur.

[2]) Thucydidis locus est VI. 56. In Menandri versibus viri docti restituunt trochaeos: equidem malim sic:

τὰ μικρὰ Παναθήναι' ἐπειδὴ δι' ἀγορᾶς
πέμποντά σε . . . . . . Μοσχίων,
μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος.

[3]) Cf. Hesychium. Aeschyli locum cum paucis aliis excerptum e lexico tragico servavit Galen. ad Hippocr. Epidem. Vol. IX. p. 385. Codex πέμψιξ.

[4]) Thucydides VII. 17.

[5]) Codex Αἰγίνῃ. Dobraeus Ἄρνῃ. Vide quae Eust. p. 295. 29 profert e rhetorico lexico, de quo loco docta est disputatio Ruhnkenii ad Timaeum in voce. Similia supra habuimus, vide Κλαρῶται, Καλλικύριοι, Κιλλικύριοι: omnia ni fallor fluxere e Callistrato, cf. R. Schmidt. p. 331 Nck. et Prolegg. p. 81.

Πενέσαι· οἱ τῶν Θετταλῶν δοῦλοι ἴσως παρὰ τὸ πένεσθαι, ὥσπερ οἱ τῶν Λακεδαιμονίων Εἵλωτες καὶ τῶν Κρητῶν Κλαρῶται [1]).

πενιχρὰν λέγουσι τὴν γυναῖκα καὶ πένησσαν [2]).

πενθερά· τῷ νυμφίῳ ἡ τῆς κόρης μήτηρ· καὶ πενθερὸς ὁ πατήρ· Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει· ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησί· Καὶ σὲ ὦ γεραιὲ τήν τε παῖδα μὴ δῷς ἐμοί Γαμβρὸς νομίζῃ καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμός· καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀλκάθῳ φησίν· ἄξιος δὲ ἐμὸς Γαμβρὸς κεκλήσει παῖδά μοι ξυνοικίσας. Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν· εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείᾳ· Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυταιμνήστραν περὶ Ἀχιλλέως· Σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν· ἀντὶ γαμβρῶν [3]).

πεντέπηχυ· καὶ πεντέκλινον· καὶ πεντέχαλκον· καὶ πεντέμηνον· καὶ πάντα τὰ ὅμοια οὕτω λέγουσι διὰ τοῦ ε [4]).

πεντέκτενοι· περιπόρφυροι, διὰ τὸ ἐνυφάνθαι παρὰ τὰς ὤας πέντε κτένας πορφυροῦς [5]).

πεντεσύριγγον ξύλον· πέντε ὀπὰς καὶ τρήματα ἔχον, τραχήλῳ, χερσί, ποσίν· Ἀριστοφάνης [6]).

πέντε κριταί· οἱ τοῖς κωμῳδοῖς ἀποδεικνύμενοι [7]).

Πεντέλεια· ὄρος Ἀρκαδίας, ἐξ οὗ ὁ Λάδων ποταμός [8]).

πεντελιθίζειν· διὰ τοῦ ε λέγουσιν [9]).

---

[1]) Codex Καλαρῶται: cf. apud Eustath. Il. Ἀρότται. Lex. rhet. Bekk. p. 292. 7 ubi καροταί. Vide quoque Lex. rhet. p. Phot. p. 676. 18.

[2]) Codex πένισσαν. Cf. Hesychium.

[3]) Fragmentum ex Alcmaeone corruptum est; hoc video legendum esse τήνδε παῖδ' ἣν δῷς ἐμοί, de ceteris ἐπέχω. Doctrina est Aristophanis Byzantii, cf. Nauckium p. 134. Codex
ει
γερεέ — πρωτελαος — ἀλκάσω — ξυνοικήσας.

[4]) Observatio est Aelii Dionysii, cf. Eustath. p. 1417. 32. E Dionysio sua habet Phryn. Ecl. p. 182. Vide Cobet. Var. Lect. p. 248 et Mnem. VII. 423.

[5]) Indidem ut videtur. Vocabulum e Menandro laudat Phot. v. περίνησα. Adde Poll. VII. 52. Codex περὶ — πεντεκτένας πορφύρους.

[6]) Arist. Eqq. 1049. Cf. Hesych. Codex τρίματα.

[7]) Cf. Hesychium et Zenob. 264.

[8]) Hesychius.

[9]) Cf. supra vide πεντέπηχυ. Comicorum locos voce apud Pollucem IX. 126.

πεντηκόνταρχος· ὁ τῆς πεντηκοστῆς τοῦ τέλους ἄρχων [1]).
πεντηκοστολόγοι· τελῶναι· Μένανδρος [2]).
πεντετηρίς· πενταετηρίς [3]).
πέξαι· κεῖραι [4]).
πεπαλημμένος· βεβαμμένος· καὶ πεπαληκέναι λέγεται τὸ ἐκπίπτειν τὰ πλοῖα [5]).
πεπαίνει· πραΰνει.
πεπαρῳνήκασιν· ἡμαρτήκασι [6]).
πέπειρον· ἀκμαῖον· εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὡρίμου [7]).
πεπιναρωμένα· [8]).
πεπελτωμένα· πεπιναρωμένα [9]).
πεπεμμένην λέγουσιν οὐ μόνον ἀπεσταλμένην [10]).
πεπιλημένη· συνεσφιγμένη.
πεπλαδηκός· ὑγρανθέν, σεσηπός [11]).
πεπλασμένον· κακοῦργον [12]).
πέπληκται· ἥττηται· Μένανδρος [13]).
πεποιωμένον· ποιότητα ἔχον [14]).
πεπρωμένη· εἱμαρμένη, τύχη, γένεσις [15]).

---

[1]) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 297. 11. Sed legendum videtur πεντηκόσταρχος. Cf. Harp. et Thes. VI. 742 A.
[2]) Plura vide in Lex. rhet. Bekk. p. 297. 21 et apud Harp.
[3]) Cf. supra v. πεντέπηχυ et Phryn. Ecl. p. 180.
[4]) Hesychius.
[5]) Codex πεπαλμένος et πεπαλκέναι. Corr. Cobet. Cf. Hesych. πεπαληκέναι et πεπαλημέναι, qui βεβλαμμέναι exp. Utrum verum sit dubito.
[6]) Hesych. πεπαρῳνηκότων. Moer. p. 332. Eust. p. 1325. 34.
[7]) Cf. Hesych. et Moer. p. 120.
[8]) Delendum videtur: cf. gl. seq.
[9]) Malim πεπελιωμένα vel πεπελιτνωμένα.
[10]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 423. 5. Legitur Dem. Aristocr. § 159. Cf. Cobet. Var. Lect. p. 253.
[11]) Codex πεπλαδικός. Emendata lect. in Lex. Bachm. Hesychius πεπλαδηκώς.
[12]) Cf. Hesychium.
[13]) Codex πέπλεκται. Corr. Dobr. Vide quoque Cobet. Mnem. VIII. 50.
[14]) Hesychius.
[15]) Cf. Hesychium. Codex πεσπρωμένη.

πέποσχα· Δωριέων τινὲς τούτῳ κέχρηνται, ὧν καὶ Στησίχορός ἐστιν [1].
πεπραδῖλαι· πορδαὶ ἢ γένος ἰχθύων ὅμοιον μεμβράδι [2].
περᾷ· πλέει.
περαίνοντας· τελειοῦντας [3].
περαιτέρω· πλέον πάνυ [4].
περγάμιον· δήμιον [5].
πέργαμον· τὴν πόλιν Ἴωνες λέγουσιν· οἱ δὲ πάντες τὰ ὑψηλά [6].
Πέρδικος ἱερόν· παρὰ τῇ ἀκροπόλει· Εὐπαλάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ, ἧς υἱὸς Τάλως, ᾧ φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως, ἐφ' ᾧ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν· Σοφοκλῆς δὲ ἐν Καμικίοις τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι τοὔνομα [7].
περίτρια· ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν [8].

---

[1]) Etymol. M. p. 662. 11 laudat Epicharmi: Ἀ δὲ Σικελία πέποσχε. Codex Στησίχωρος.

[2]) Codex πεπραδίδαι. Cf. M. Schmidt. ad Hesych.

[3]) Plat. Legg. IV. 723 E.

[4]) Cf. Hesychium.

[5]) Hesychius.

[6]) Cf. Schol. Plat. Phaedr. 243 A. Suidas πάντα. Itaque legam; Ἀττικοὶ δὲ πάντα τ.

[7]) Codex ἧς υἱὸς Καλὸς et Κωμικοῖς. Cf. Apollod. III. 15. 9 et Athen. IX. 388 F qui exscribit Sophoclis locum.

[8]) Hesychius περάτρια. Lex. Bachm. περήτρια. De hoc vocabulo alii alia quae vide apud M. Schmidt. Mihi placet περιαγύρτρια legere. Sequenti glossa videbis quid sit περιαγείρεσθαι. Confirmat emendationem litterarum ordo. Refero ad eum morem de quo Athen. VIII. 360 B: Εἶδος δέ τι τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζειν οἱ Ῥόδιοι καλοῦσιν ὃ γίνεται τῷ Βοηδρομιῶνι μηνί. Χελιδονίζειν δὲ λέγεται διὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι·

Ἦλθ' ἦλθε χελιδὼν
καλὰς ὥρας ἄγουσα κτέ.

Ciconia ipsa περιαγύρτρια dicebatur, quum pueri περιαγειρόμενοι eius adventum nunciarent.

Ἀ χελιδὼν καὶ λεκιθίταν
οὐκ ἀπωθεῖται.

Hoc est οὐκ ἀπωθούμεθα. Et statim addebant πότερ' ἀπίωμες ἢ λαβώμεθα. Saepe vidi Leidae, quum sub anni finem pueri vesperi civium domos adirent et ianuis adjacentes nunciarent instare Christi diem natalem.

περιαγειρόμενοι· ὥσπερ οἱ νικηΦόροι περιαγειρόμενοι ἀθληταί· Πολιτείας ε' ἐπὶ τέλει· λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξαρχῆς ἆθλα προὐτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις, ὃν τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱςοροῦσιν· ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ Φιλίαν ἢ συγγένειαν προςήκοντες ςεΦάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν σύνεγγυς καθήμενοι καὶ περιουσιάζοντες πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν· οἱ δὲ πορρώτερον ἄνθεσι καὶ Φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιΦανῶς ἀγωνισαμένοις ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας, οἱ δὲ χιτῶνας. Ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς περιαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα. ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀςύλου Φησὶν οὕτως· Τίς δὴ τῶν νῦν τοσάςδε πετάλοισι μύρτων ἢ ςεΦάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων; Ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ Φύλλοις ἔβαλλον καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων [1]).

περιαγές· ἐπικαμπές.

περιαγκώνισμα· [2]).

περιαλγής· ὡς πενήρης τῷ τόνῳ· καὶ τοῦ δράματος τοῦ Πλατωνικοῦ [3]).

περιαγοραῖος· λάλος [4]).

περιαθρεῖν· περισκοπεῖν [5]).

---

[1]) Codex νικηΦόροι περιαγόμενοι — περισιάζοντες — ἐπαγείρειν καὶ λ. Adnotatio est Boethi et pertinet non ad Plat. Rep. V sed X extr. Cf. Ruhnk. Tim. 216. Boethus sua inveuit apud Pamphilum qui laudabat Eratosthenem, cf. Schol. Eur. Hec. 569. Vide Eratosth. post. Herodt. Didotii p. 203, Aelium Dionysium apud Eustath. p. 1430. 37, Lex. rhet. Bekk. p. 331, 14. De Astylo Rutgers. ad Afric. Olymp. p. 32. Cf. Cobet. Mnem. IX. 431. XI. 388. — Pind. Pyth. IX. extr. Periit verbum apud Dionys. Halicarn. II. 19: περιάγουσιν ἀνὰ τὴν πόλιν οὗτοι μητραγυρτοῦντες· malim περιαγείρουσιν. In versu Simonidis malim ἀγῶσι.

[2]) In Codice semiversus vacuus.

[3]) De hoc loco vide Dobr. in Adv. et Thes. VI. 783 D. Quod scripsi, Porsoni est, Codex: ὁ σπενήρης. Cobet. Plat. Com. Rel. p. 166: Περιάλγης· ὡς πενθήρης τῷ τόνῳ· ὄνομα κύριον τοῦ δρ. τοῦ Πλ.

[4]) Hesych. Bernhardyus mavult περιαγόραιος.

[5]) Hesych. Cf. Plat. Axioch. 370 D.

περίαλλος· τὸ ἰσχίον [1]).
περιαμησάμενος· θερίσας [2]).
περιάοιδος· ἐγκύκλιος ᾠδή [3]).
περιαυθαδίζεται· ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀνασρέφεται· ἢ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ [4]).
περιαυτά πως· οἷον ἐγγὺς καὶ παρὰ μικρόν [5]).
περιαυτίζεται· περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει [6]).
περιαυτολογεῖν· περὶ ἑαυτοῦ λέγειν τουτέςι μετὰ ὑπερηφανίας.
περίβαλε· οἷον περίλαβε· καὶ κατὰ τὸ ἐναντίον λέγουσι· σπανίως δέ.
περιβάλλων· περιλαμβάνων [7]).
περίβαρα· ὑποδήματα [8]).
περιβαρίδες· ὑποδήματα γυναικῶν [9]).
περίβλεπτος· ἔξοχος, μέγισος [10]).
περιγηθής· περιχαρής [11]).
περιγράψαι· οἷον ἀποκτεῖναι, ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρχείων [12]).
περιγίνεται· περιττεύει· Ἀρισοφάνης [13]).
περιγυρίδα· περιφέρειαν [14]).
περιδαρδάπτεσθαι· κατεσθίεσθαι [15]).
περιδόσθαι· τὸ συνθέσθαι· καὶ Ὅμηρος· Εἰ δ' ἄγε νῦν τρίποδος περιδώμεθον [16]).

---

[1]) Codex περίαλος. Cf. Hesychium.
[2]) Hesychius.
[3]) Hesychius.
[4]) Hesychius.
[5]) Sic Codex. Quo glossa referenda sit nescio.
[6]) Cf. Hesychium. Vide quoque Thes. VI. 789 D.
[7]) Cf. M. Schmidt. ad Hesych. v. περιβάλλειν.
[8]) Hesychius. Poll. VII. 94.
[9]) Hes. E Cephisodoro ap. Poll. VII. 87. Cod. fortasse γυναικεῖα.
[10]) Hesychius.
[11]) Hesychius.
[12]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 295. 28.
[13]) Cf. Hesychium qui omittit Aristoph. nomen. Plut. 554.
[14]) Hesychius. Cf. Hemst. Aristoph. Plut. 376.
[15]) Hesychius.
[16]) Codex περιδεδόσθαι. Corr. Cobet. ex Arist. Eq. 791. Homeri locus est in Iliad. ψ. 485.

περιδεής· περίφοβος [1]).
περίδειπνον· ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἑςίασις γινομένη [2]).
περιδέραια· περιτραχήλια κόσμια [3]).
περίδινον· πειρατήν [4]).
περιδράττεσθαι· περιέχεσθαι.
περιδύεται· κρύπτεται, εἰσδύεται [5]).
περιδοῦ· σύνθου· λέγουσι δὲ καὶ περὶ συνθήκης· οὕτως Δίφιλος [6]).
περιεῖχεν· ὑπερεῖχεν [7]).
περιιλάμενος· περιειλησάμενος [8]).
περιεκόκκασα· περιεγέλασα καὶ κατωρχησάμην· Ἀριςοφάνης [9]).
περιεκτικόν· περιέχον [10]).
περιέπειν· φυλάσσειν ἢ ἐνεργεῖν.
περιεπτισμένον· λελεπισμένον, περιεξεσμένον, περικεκαθαρμένον [11]).
περιερέττων· κωπηλατῶν [12]).
περιεργάζεσθαι· ἀντὶ τοῦ πολυπραγμονεῖν.
περιέσεσθαι· περιγενήσεσθαι.
περίςια· καθάρσια [13]).
περιεσκεμμένος· ἠκριβωμένος [14]).
περιεσόμεθα· περιγενησόμεθα.
περιέςηκεν· περιίςαται, περιέςραπται [15]).

---

[1]) Hesychius.
[2]) Lex. rhet. Bekk. p. 294. 22.
[3]) Hesychius. Legitur in Aristoph. fragmt. 309.
[4]) Codex περιδήλιον. Hesych. Respicitur ut videtur Plat. Legg. VI. 777 D ubi vide Schol. Cf. Athen. VI. 264 F.
[5]) Hesychius.
[6]) Hesychius. Cf. Arist. Nub. 644.
[7]) Cobet. coni. περρεῖχεν· περιεῖχεν. Cf. Hesych. v. περρέχειν et Ahrens. Dial. Aeol. p. 151.
[8]) Codex περιειλάμενος. Correxit Cobet. Var. Lect. p. 361. Mnem. V. 202. Arist. Ran. 1066 perperam: περιιλλόμενος.
[9]) Nempe Arist. Eq. 697 ubi olim περιεκόκκυσα.
[10]) Hesychius.
[11]) Cf. Hesychium. Arist. Acharn. 507 legitur περιεπτισμένοι.
[12]) Hesychius.
[13]) Codex περίεσι· καθαρά. Corr. Toupius. Cf. Thes. VI. 940 D. Infra vide gl. περιςίαρχος.
[14]) Hesychius.
[15]) Fortasse e Thuc. I. 32. Pro περιίςαται malim περιέςαται.

περιέστιξαν· περιεκύκλωσαν [1]).
περιεστήξει· περιστάθήσεται [2]).
περιέχεσθαι· ἀντέχεσθαι [3]).
περιεχόμενον· ἀντιποιούμενον [4]).
περιήγγελλεν· ἐκέλευεν [5]).
περιῆλθεν· ἐξηπάτησεν [6]).
περιῆν· ἐνίκα, περιεγίνετο, ὑπῆρχεν [7]).
περιήγητος· ὁ περιπόρφυρος χιτών [8]).
περιηχήθην· περιεψιθυρίσθην [9]).
περίθετος κεφαλή· ἡ περιθέτη. Ἀριστοφάνης· κεφαλὴ περίθετος ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ [10]).
Περιθοῖδαι· δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς· ἀπὸ Πειρίθου τοῦ Ἰξίονος· νόμος δ' ἦν Ἀθήνησι ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων, Θεσσαλοὺς δ' ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο διὰ τὴν Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενίαν· τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἣν ἐκάλεσαν Περιθοΐδας· Ἔφορος ἱστορεῖ ἐν γ' [11]).
περιθρέξει· περιδραμεῖ [12]).
περιθειῶσαι· περικαθᾶραι [13]).
περιθυρεῖν· περὶ θύρας εἶναι.
περιιόντα· περιερχόμενον [14]).
περιιππεύων· περιτρέχων [15]).

---

[1]) Codex περιέστηξαν. Correxit Cobet. Conferri iubeo Herodt. IV. 202.
[2]) Hesychius.
[3]) Conf. Herodt. I. 71.
[4]) Conf. Herodt. III. 53.
[5]) Cobetus παρήγγελλεν. Dubito.
[6]) Conf. Herodt. III. 4.
[7]) Cf. Hesychium.
[8]) Codex περιήτητος. Recte Hesychius. Usurpavit Antiphanes apud Poll. VII. 57.
[9]) Hesychius.
[10]) Arist. Thesm. 258.
[11]) Brevius Harpocr. Cf. Prolegg. p. 108.
[12]) Arist. Ran. 194.
[13]) Hesych. Cf. Menandrum apud Clem. Alex. Strom. p. 844.
[14]) Hesychius περιιόντας.
[15]) Hesychius περιιππεύοντας.

περιιςάμενος· φεύγων [1]).

περὶ κάτω τραπήσεται· ἀντὶ τοῦ περιτραπήσεται κάτω συνήθως λέγουσιν [2]).

περικόπται· κλῶπες [3]).

περικεφαλαία· ἡ ἐκ τῶν τριχῶν (περιθετή) [4]).

περικνύων· περιξύων.

περικωνῆσαι· σπογγίσαι [5]).

περικόρημα· τὸ περισάρωμα· κόρημα γὰρ λέγεται τὸ σάρον· ἀφ' οὗ καὶ νεωκόρος, ὁ τὸν ναὸν κορῶν καὶ σαρῶν [6]).

περίνησα· περιβόλαια περιφερῆ καὶ νησοειδῆ, ὅμοια ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμέναις χλαίναις· Μένανδρος Βοιωτίᾳ· Πεντεκτένους μὲν καὶ περίνησα πορφυρᾶ [7]).

περίνεως· ὁ δεύτερος ἱςὸς καὶ πάντα τὰ περιττά [8]).

περινοεῖ· νοεῖ περιττῶς [9]).

περίνεως· τοὺς περιττοὺς καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς λιπόνεως τοὺς λιποτάκτας· Θουκυδίδης [10]).

περίνοια· ὑπερηφανία ἢ μηχανὴ ἢ τέχνη [11]).

περινομαί· περιχωρίαι· Ἦσαν περινομαὶ τῇ θεῷ· Μένανδρος [12]).

περινοςοῦντας· περιερχομένους [13]).

περίοδος· περιέλευσις, κύκλος [14]).

---

[1]) Cf. Cobet. Mnem. VIII. 52.

[2]) Cf. Cobet. Var. Lect. p. 90 et Mnem. XI. 174.

[3]) Hesychius.

[4]) Supplevi locum ex Hes. em. a Dind. in Thes. VI. 844 B.

[5]) Codex περικονῆσαι· περισπογγῆσαι. In interpretatione praepositio solemni vitio iterata. Photium cum Hesychio contulit Cobetus sed non tulit assensum M. Schmidtii. Respicitur credo Aristoph. Vesp. 600.

[6]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 296. 27. Codex νεακόρος.

[7]) Cf. Hesychium et Poll. VII. 52.

[8]) Cf. Hesychium e Photio emendatum.

[9]) Hesychius.

[10]) Codex λειπόνεως et λειποτάκτας. Respicitur Thuc. I. 10.

[11]) Brevius Hesychius.

[12]) Albertus περιχορεῖαι scribit: Hesych. exp. περιφοραί. Dubius haereo quid probem. Cf. Thes. VI. 870 D.

[13]) Hesychius περινοςήσαντες et περινοςοῦντι.

[14]) Alia Hesychius.

περιοίκιον· ὁ περὶ τὴν πόλιν ἢ ὁ περὶ τὴν ἔπαυλιν τόπος [1]).
περιοίσειν· τὸ περιέσεσθαι καὶ ἀνθέξειν· Θουκυδίδης ζ'· σημαίνει καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τῆς νόσου [2]).
περιοιστικός· ὁ Φορητός.
περιόν· ὑπερβάλλον.
περὶ ὄνου σκιᾶς· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις [3]).
περίοπτον· περιθέατον, μέγα, ὑψηλόν [4]).
περιορᾶσθαι· καραδοκεῖν, ἀποθεωρεῖν, περισκέπτεσθαι, Φροντίζειν· Θουκυδίδης· καὶ τοὺς Μεγαρέας περιορωμένους ποτέρων ἔσται ἡ νίκη· καὶ πάλιν περιορωμένους τὸν πόλεμον λέγει· καὶ ὁ Βρασίδας τῆς Μένδης περιορώμενος [5]).
περιοργῶς· ἄγαν παρωρμημένος [6]).
περιοργής· ὡς περιχαρής· ἐν δ' Θουκυδίδης εἴρηκεν· ὀργιζόμενος [7]).
περιορίσαι· περινοῆσαι [8]).
περιορισθῆναι· γνωρισθῆναι ἢ ὑπὸ ὅρον γενέσθαι [9]).
περιορισμός· ἐξορισμός.
περιοχή· περιπέτεια καὶ ὑπόθεσις, θλίψις, συνοχή [10]).
περιόψεται· παρίδῃ, καταφρονήσει [11]).

---

[1]) Hesychius. Cf. Harpocr. qui ex Isaeo laudat.
[2]) Thucyd. VII. 28. Alteram partem adnotationis quae ad Thucydidem non pertinet, vide quoque apud Hesychium.
[3]) Plura de hoc proverbio in voce ὄνου σκιά.
[4]) Cf. Hesychium.
[5]) Thuc. IV. 73 legitur ὁποτέρων. Secundum locum nondum inveni. Tertius legitur IV. 124.
[6]) Codex περιόργως et sic quoque Hesych. Fortasse ex Aesch. Agam. 215.
[7]) Thucyd. IV. 130. Codex περιεργής.
[8]) Hesychius.
[9]) Cf. Hesychium. Malim certe ὑπὲρ ὅρον et pro γνωρισθῆναι arridet ὑπερορισθῆναι, quod si verum est in superiore glossa non περινοῆσαι legerim sed ὑπερορίσαι.
[10]) Partim glossa sacra videtur: explicatio certe ὑπόθεσις referenda ad Act. Apost. 8. 32. Quod sequitur θλίψις, συνοχή, contulerim cum II. Regg. 33. 14. Cf. Hesych. et Ernest. Gloss. Sacr. Hesych. et Suid.
[11]) Hesychius. Vide apud Arist. Nub. 125.

περιπαθῶς· συμπαθῶς, λυπηρῶς [1]).
περιπείρει· περικεντεῖ [2]).
περιπέτεια· προπέτεια ἢ σύμπτωμα ἢ σύμβασις [3]).
περιπετῆ γενέσθαι· περιπεπτωκέναι [4]).
περίπλεον· πλήρη.
περὶ πλήθουσαν ἀγοράν· περὶ ὥραν τετάρτην ἢ πέμπτην ἢ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιςα πληθύει ἡ ἀγορά [5]).
περὶ πόδα· οἷον ἁρμόττον σφόδρα ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί· Πλάτων· Ὡς ἔςι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα· καὶ ἐν Σκευαῖς· Καὶ τοῖς τρόποις ἁρμόττον ὥσπερ περὶ πόδα [6]).
περιποιήσει· κτήσεται.
περιποίησιν· κτῆσιν [7]).
περίπολος· οἱ ἔφηβοι περίπολοι τῆς χώρας καὶ φύλακες ἐγένοντο, προγυμναζόμενοι εἰς τὰ πολέμια [8]).
περὶ πολλοῦ ποιοῦ· τίμα, θεράπευε [9]).
περιπολῶν· περιτρέχων.
περιπτώσεις· συμφοράς.
περίπυςον· ἐξάκουςον, διαβόητον.
περιρρηδεῖς· οἱ ἐπὶ ὀχημάτων ἢ οἱ ἐπικείμενοι ἢ οἱ ἐρριμμένοι [10]).
περισσά· τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα· οἷον ἕν, τρία καὶ τὰ ὅμοια· ἄρτια δὲ τὰ ζυγά· οἷον δύο, τέσσαρες.
περίσημα· διαβόητα [11]).
περισκελές· σκληρόν, δυσχερές [12]).
περισκεπές· κεκαλυμμένον.

---

[1]) Hesychius.
[2]) Hesychius περιπείρη.
[3]) Cf. Hesychium qui omittit προπέτεια, quam ob rem διττογραφίαν crediderim.
[4]) Nota Arrian. Anab. IV. 8. 16.
[5]) Legitur Xen. Anab. II. 1. 7. Plura servavit Phryn. Bekk. p. 54. 7. Codex καὶ ἕκτην.
[6]) Cf. Hesychium et Pollucem II. 196.
[7]) Hesychius περιποίησις.
[8]) Plura Hatpocration.
[9]) Hesychius.
[10]) Cf. Hesych. et Erotian. Cogitavit grammaticus de vocabulo ῥέδιον· hinc οἱ ἐπὶ ὀχημάτων, quod quam absonum sit vides.
[11]) Hesychius περίσημον.
[12]) Hesychius.

περισκυθίζοντος· ἐκδερματίζοντος [1]).
περισπᾶν· ἐξαπατᾶν καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαί τι.
περισπώμενος· ἐμπαιζόμενος, ἐξαπατώμενος.
περισοβεῖν· περιφέρειν· Εὐριπίδης [2]).
περισσοεπῆσαι· περισσολογῆσαι.
περίϛενος· οὗτος δράκων καλεῖται.
περιϛερόν· ἀρσενικῶς· Φερεκράτης [3]).
περιϛέριον· τὸ περιϛερίδιον· ἐϛὶ δὲ κοσμάριόν τι [4]).
περιϛίξαι· περικυκλῶσαι, περιελθεῖν, περιελάσαι· ἀπὸ τοῦ ϛίχους [5]).
περιϛίαρχος· ὁ περικαθαίρων τὴν ἑϛίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν, ἀπὸ τῆς ἑϛίας ἢ τοῦ περιϛείχειν· Ἴϛρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς περίϛιά φησι προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες περιϛίαρχοι· ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται χοιροφοροῦντες, ἑκάϛου τῶν ἱερῶν οἰκίαις περιειλημμένου δημοσίαις καὶ περίδρομον ἔχοντες [6]).
περιϛοιχίζεται· περιαιρεῖ, λαμβάνει· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν οἵτινες ϛοίχους περιβάλλουσιν τοῖς ὄρεσι· ϛοῖχοι δ' εἰσὶν αἱ λεγόμεναι ϛάλικες [7]).
περιϛοιχίσαντος· περιλαβόντος [8]).
περιϛολή· περιβολή, ἐπαγωγή [9]).
περίϛῳον· περίϛυλον ϛοὰς ἔχον [10]).

---

[1]) Codex περισκυτίζοντος.

[2]) Codex περισο. Correxit Schleusnerus. Non ipse Euripides dixit περισοβεῖν sed Pamphilus eum laudarat in disputatione de hoc verbo; planissime hoc conficitur ex Athen. XI. 504 A. Cf. Hesychium et Prolegg. p. 52.

[3]) Vide locum Pherecratis apud Athen. IX. 395 B, quem nullus dubito Pamphilum sequi.

[4]) Codex περιϛέριον et περιϛερνίδιον. Cf. Hesychium et Poll. V. 101.

[5]) Cf. Hesych. et supra περιέϛιξαν. Retulerim ad Herodt. IV. 2.

[6]) Pauca supersunt apud Hesychium. Adnotationem refero ad Arist. Eccl. 128.

[7]) Haec plenius quam in Lex. rhet. Bekk. p. 288. 23. Vide quoque Harp. Respicitur Dem. Philipp. I. § 9. Codex περιαίρει.

[8]) Hesychius. M. Schmidt. laudat e Polyb. VIII. 5. 2.

[9]) Hesychius.

[10]) Cf. Hesychium. Poll. I. 78.

περισφάτως ἔχων· περιωδύνως [1]).
περισχέσθαι· ἀγαπῆσαι [2]).
περισχιδεῖς· οἰκετικὸν ὑπόδημα [3]).
περισχών· κατασχών, περιβαλών [4]).
περιτεύξεται· συντύχῃ, περιπεσεῖται [5]).
περιτροπῇ· ἐν περιόδῳ [6]).
περιτρόχαλα κείρονται· Ἡρόδοτος [7]).
περιττότης· δύο σημαίνει ἡ λέξις τό τε ὑπερβάλλον οἷον· εἰς περιττότητά σε φιλῶ· καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον ἀλλ' ἄχρηστον [8]).
περιτυλίξας· περιειλήσας.
περιφερές· κύκλῳ στρογγύλον [9]).
περιφοιτῶντα· περιερχόμενα [10]).
περιφορά· κίνησις [11]).
περιφρονεῖν· ὑπερφρονεῖν [12]).
περιχάρειαν· περιττὴν χαράν [13]).
περιχλαινίζεται· περιβάλλεται [14]).
περίχολος· ὑπέρχολος.
περίψημα· κατάμαγμα ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη ἢ ἀπολύτρωσις· οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῇ θαλάσσῃ νεανίᾳ ἐπ' ἀπαλλαγῇ τῶν συνεχόντων κακῶν· περίψημα ἡμῶν γενοῦ· ἤτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλον τῇ θαλάσσῃ, ὡσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτιννύντες [15]).

---

[1]) Hesychius omittit ἔχων.
[2]) Hesychius.
[3]) Codex περισχιδές· οἰκτικόν. Cf. Hesychium.
[4]) Aliter interpretatur Hesychius.
[5]) Hesychius.
[6]) Cf. Herodt. II. 168.
[7]) Herodt. III. 8.
[8]) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 296. 24.
[9]) Hesychius.
[10]) Hesychius exp. περιερχόμενον.
[11]) Hesychius.
[12]) Respicitur Arist. Nub. 225. Cf. Hesychium.
[13]) Plat. Legg. V. 732 C.
[14]) Hesych. habet περιχλανίζεται et exp. καλλωπίζεται, nempe τῇ χλανίδι quod intelligo, sed nemo καλλωπίζεται τῇ χλαίνῃ.
[15]) Codex κάταγμα. Cf. Hesychium. Vocabulo usus est Pau-

περιψῆν· διὰ τοῦ η, οὐ περιψᾶν[1]).

περιωδυνίαν· ἀλγηδονίαν καὶ περιττὴν ὀδύνην[2]).

περιωπή· καὶ πισύνη· καὶ πύςις· πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ Θουκυδίδῃ· καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν Φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον ὡς Ὅμηρος[3]).

περιώσας· ὠθήσας[4]).

πέρπερος· ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· οἷον, λάλος, προπετής, μηδὲν λογισμῷ ποιῶν[5]).

Περσέα καὶ Θησέα καὶ Αἰγέα καὶ Ἀχιλλέα· καὶ τῶν ὁμοίων πάντων ἐκτείνουσι τὸ α τὸ τελευταῖον καὶ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς πτώσεως[6]).

Περσικαί· καὶ περιβαρίδες· ὑποδημάτων εἴδη[7]).

πέσημα· πτῶμα[8]).

πεσκέων· δερμάτων[9]).

πεσσεύων· μετατίθησι τὴν γνώμην ἐπὶ τὸ κρεῖσσον, ἀπὸ τῶν πεσσῶν[10]).

πεσσοί· αἱ παιδιαὶ ἀπὸ τῶν πεσσῶν, οἵπερ εἰσὶν ἀςράγαλοι[11]).

πέταυρα· τίγνα[12]).

πέταχνον· ποτήριον ἐκπέταλον[13]).

πεταχνοῦνται· ἐξυπτιοῦνται, τρυφῶσιν[14]).

---

lus Apostolus in priore Epist. ad Cor. IV. 13, neque tamen sacram glossam putaverim, nam hae exilius scriptae sunt. Ubi et quando mos invaluerit de quo hic Photius, nescio.

1) Vide Arist. Eq. 909.

2) Plat. Legg. V. 732 C.

3) Thucydides IV. 86. V. 14. I. 136.

4) Hesychius.

5) Brevius Hesychius.

6) Cf. Piers. Moer. p. 192. Porson. Eur. Med. 870.

7) Codex περσικά. Cf. Hesychium. Ex Arist. Nub. 151.

8) Hesychius.

9) Hesychius.

10) Apud Hesychium glossa est πεσσεύων μετατίθεσο.

11) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 295. 1, sed habet ὅπερ ἐςὶν ἀςράγαλος.

12) Hesychius. Cf. infra v. πέτευρον. Codex σίγνα.

13) Hesychius. v. πέτακνον. Cf. Athen. XI. 496 A et Alexin apud Athen. III. 125 F.

14) Aristophanis locum servavit Athen. II.

πέτευρον· πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον ξύλον· Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε [1]).

πετρόβλητον· τὸ ὑπὸ πέτρας τιτρωσκόμενον· καὶ πετροβλήτους νεφροὺς τοὺς ὑπὸ λίθων βαλλομένους καὶ πάσχοντας [2]).

πεττεύει· μεταφέρει· ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι τῶν κύβων [3]).

πεττεύουσι· ταβλίζουσι [4]).

πεττοί· βόλια ἐν οἷς ταβλίζουσιν [5]).

πευθῆνες· ἐπήκοοι [6]).

πεφασμένον· εἰρημένον ἢ πεφανερωμένον [7]).

πεφενάκικεν· ἠπάτησεν [8]).

πέφηνας· τὸ εἴρηκας· Μένανδρος [9]).

πέφηνεν· ἐφανερώθη [10]).

πεφρασμένος· παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν· Αἰσχύλος [11]).

πεφοριῶσθαι· πεπαχύνθαι τὸ δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ· κατ' ἔνδειαν δὲ πρόκειται τοῦ ν· φορίνιον γὰρ λέγεται τὸ παχυνθὲν δέρμα τοῦ ὀφθαλμοῦ [12]).

πέφυκεν· φύσει ὑπάρχει [13]).

πεφυκώς· φύσει ὑπάρχων [14]).

---

1) Quia video viros doctos fuisse qui hoc minus intelligerent, addo hoc velle Photium, Aristophanem dixisse *πέτευρον* non *πέταυρον*. Cf. Hesych. et Poll. X. 156.

2) Rectene *νεφρούς*? An *νεβρούς*?

3) Cf. Hesychium. Tim. et Schol. Plat. Legg. VII. 820 C.

4) Hesychius exp. *κυβεύουσιν*.

5) Hesychius.

6) Vocabulum novicium videtur.

7) Hesychius. Cf. Harpocrationem.

8) Hesychius. E Demosth. Olynth. II. § 7.

9) Vix credam.

10) Hesychius.

11) Hesychius habet *προσακτικήν* et omittit *Αἰσχύλος*.

12) Breviter Lex. rhet. Bekk. p. 293. 20, explicatius Harpocration qui Lysiam laudat. Verba *κατ' ἔνδειαν δ. π. τ. ν.* non intelligo: hoc video, agi de scriptura *πεφορινῶσθαι*, de qua vide Harpocrationem.

13) Hesychius.

14) Hesychius.

πεφυσιγγωμένοι· οἷον ἐσκοροδισμένοι· φύσιγγες γὰρ αἱ τῶν σκορόδων ἐντεριῶναι [1]).
πεφώραται· πεφανέρωται, εὕρηται.
πεφορημένα· ἐνηνεγμένα [2]).
πηδάλια· οἴακες, αὐχένες [3]).
πηκτίς· πανδούριον ἤτοι Λύδιον ὄργανον, χωρὶς πλήκτρου ψαλλόμενον [4]).
πηκτὸς θάνατος· ὁ τοῦ Αἴαντος· περιεπάγη γὰρ τῷ ξίφει [5]).
Πηλέως μάχαιρα· παροιμία· ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐν τῇ μαχαίρᾳ· ἐδόκει σωφροσύνης γέρας Ἡφαιστότευκτος ἣν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεύς· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν σπανίων καὶ τιμιωτάτων κτημάτων· διὰ γὰρ σωφροσύνης ὑπερβολὴν παρὰ θεῶν λαβεῖν φασὶ τὸν Πηλέα ξίφος, Ἡφαίστου κατασκευάσαντος [6]).
πήλασθαι· κληρώσασθαι.
πηλαμύς· διὰ τοῦ υ [7]).
πηλὸς οὗτος· ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος εἰς ὑπερβολήν.
πήλυξ· ῥαγάς [8]).
πηνήκη· περικεφαλαία τριχωτὴ καὶ περιθετὴ κόμη· ἔνθεν καὶ πηνηκίζειν τὸ ἀπατᾶν· τῆς δὲ περιθετῆς κόμης τὸ μὲν ἔντριχον, τὸ δὲ προκόμιον τὸ δὲ πηνήκην ἐκάλουν [9]).
πηνίκα· πότε.
πηνίον· ζῷον ὅμοιον κώνωπι· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Κείσεσθον

---

[1]) Hesychius. Ex Arist. Acharn. 526.
[2]) Codex πεφωρημένα. Alia Hesychius.
[3]) Cf. Hes. v. πηδαλίοις. Phot. v. οἴαξ, Diogen. laudatum in rhetorico lexico apud Eust. p. 1533. 46 et Prolegg. p. 27 et 30.
[4]) Cf. Hesychium. Usurpavit Plato Rep. III. 499 C.
[5]) Cf. Hesychium. E tragoedia quadam.
[6]) Malim ἐπὶ τῇ μ.-pro ἐν τ. Respicit quidem ad eiusmodi proverbium Aristophanes poeta in Nub. 1063, sed nunc intelligitur Aristophanes grammaticus. Cf. Nauck. Arist. B. p. 240. Vide quoque Hesychium. Zenob. 420 et Eustath. p. 1101. 63.
[7]) Add. Hesychius ἰχθὺς ἐν Πόντῳ.
[8]) Hesychius. M. Schmidt. Laconicam glossam esse censet.
[9]) Haec partim quoque apud Hesychium. Cf. Poll. II. 30 et X. 170. Cobeto Mnem. VI. 19 vera forma videtur πηνίκη et πηνικίζειν.

ὥσπερ πηνίω βινουμένω· ἀντὶ τοῦ ξηροί· σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ ΧαιρεΦῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν· ὅτι δὲ κώνωπος εἶδός ἐςι, Σπεύσιππος ἐν τῷ β τῶν ὁμοιοτήτων Φησὶν οὕτως· πηνίον, ἐμπὶς, κώνωψ [1].

πηνώμενον· πηνιζόμενον, τριβόμενον [2].

πήχεων· οὕτως, οὐ πηχῶν· ὡς καὶ πήχεως, οὐ πήχους [3].

πυτία· κνῆκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων [4].

πιεζόμενος· βαρούμενος, δαμαζόμενος.

Πιερίδες· αἱ Μοῦσαι αἱ ἐν Μακεδονίᾳ [5].

Πιερία· ὄρος [6].

πιθάκνη· μικρὸς πίθος ὃν οἱ παλαιοὶ Φιδάκνην λέγουσιν [7].

πιθανοὺς· τοὺς εὐπειθεῖς· ΞενοΦῶν Κύρου Παιδείᾳ· πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσί τινες ὥςε πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον, πρότερον πείθεσθαι· ὥσπερ Φοβεροὺς τοὺς Φοβουμένους. Θουκυδίδης [8].

πιθανώτατος τοῖς πολλοῖς· ὁ πιςικώτατος καὶ πείθων τοὺς πολλοὺς παρὰ Θουκυδίδῃ [9].

πῖλον χαλκοῦν· εἶδος περικεΦαλαίας εἰς ὀξὺ ἡγμένης [10].

πιλήσεσιν· πυκνώσεσιν.

πίλοις· πιλωτοῖς [11].

πιμελή· πάχος, λιπαρότης [12].

---

[1]) Cf. Dind. Poet. Scen. p. 572. Ad rem vide Aristot. Hist. Anim. V. 19. Codex: κείσχισθον — πηνίῳ κινουμένῳ ἂν ξηροῖς.

[2]) Hesychius.

[3]) Cf. Phryn. Ecl. p. 104. Moerid. p. 327.

[4]) Codex πηγύνη· κνίκος. Imprimis vide Moerid. v. ὀπός. Plura in Thes. VI. 2291.

[5]) Vide gl. seq.

[6]) Convenit Hesychius sed equidem utraque glossa conflata in unam legerim: Πιερίδες· αἱ Μοῦσαι, ἀπὸ Πιερίας ὄρους ἐν Μακεδονίᾳ.

[7]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 290. 23 ubi respicitur Dem. Onet. I. § 28. Adde Hesych. Moer. p. 392. Usurpavit Arist. Eq. 792. Plut. 546.

[8]) Xen. Cyrop. II. 2. 10 ubi προσταττόμενον et πείθονται. Thucyd. II. 3.

[9]) Thucyd. VI. 35.

[10]) Aristoph. Lysistr. 562. Cf. Hesychium.

[11]) Hesychius.

[12]) Cf. Hesychium.

πίμπραται· καίεται, ἐμπυρίζεται[1]).

πινάκιον· σύμβολον δικαςικὸν χαλκοῦν ἢ πύξινον, ἐν ᾧ γέγραπται τὸ ὄνομα τοῦ κρινομένου καὶ ὁ δῆμος καὶ τὰ γράμματα ἀπὸ α ἕως κ· ἦσαν γὰρ δέκα Φυλαί[2]).

πινακοπώλην· ὀρνιθοπώλην· τίλλοντες γὰρ αὐτὰ ἐπὶ πίνακος ἐτίθεσαν οἱ πωλοῦντες[3]).

πίννα· εἶδος ὀςρέου[4]).

πιναρά· εὐτελῆ, ῥυπαρά, ταπεινά[5]).

πινώδης· ῥυπαρά[6]).

πιννοτήρης· καρίδιον ἢ καρκινίδιον ἐγκαθήμενον ταῖς πίνναις, οὗ ςερηθεῖσαι διαφθείρονται· λέγεται δὲ καὶ πιννοφύλαξ[7]).

πιπίζειν καὶ τιτίζειν· μίμησις ὀρνέων φωνῶν[8]).

πίσαι· ποτίσαι[9]).

πίσον· τὸ ὄσπριον. Ἄλεξις[10]).

πισσοκωνήτῳ πυρί· τῷ εὐκαύτῳ, ἐπεὶ τὰ καιόμενα πίσσῃ χρίεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις[11]).

πιςήριον· ποτιςήριον[12]).

πισύγγιον· σκυτεῖον[13]).

---

[1]) Hinc supple Hesychium.

[2]) Brevius in Lex. rhet. Bekk. p. 299. 3. Vide Harpocr.

[3]) Hesychins. Ex Arist. Av. 14.

[4]) Hesychius *πῖνα*, de qua scriptnra vide M. Schmidt. Cf. infra gl. *πιννοτήρης*.

[5]) Hesychius.

[6]) Cf. Hesychium.

[7]) Usurpavit Arist. Vesp. 1510. Cf. Hesych. et Athen. III. 89 D. Convenit ad verbum Aristotel. H. A. V. 15, sed habet *καρκίνιον* quod rectius fortasse quam *καρκινίδιον*. Notum est Aristophanem Byzantium usnrpasse Historiam Animalinm; hinc eiusmodi excerpta fluxere in Pamphili lexicon. Cf. Prolegg. p. 72.

[8]) Codex *πιππίζειν*, cf. HSt. VI. 1102 D. Adde Hesychium. Usurpat Arist. Av. 307.

[9]) Rectius *πῖσαι*. Cf. Hesych. et Thes. VI. 1102 C.

[10]) Cf. Enstath. p. 802. 3. Vide alios Comicorum locos apud Athen. IX. 406 C et Poll. VII. 181.

[11]) Cf. Hesych. in v. et v. *κωνῆσαι*. Codex *πισσοκώνη· τῷ π.*

[12]) Hesychius.

[13]) Codex *σκυτίον*. Convenit Hesychius. Cf. Poll. VII. 82.

Πιτάνη· φυλὴ καὶ τόπος τῆς Λακωνικῆς· λόχος δὲ οὐκ ἐγίνετο Πιτανάτης, ὡς Θουκυδίδης [1]).

Πιτάνη εἰμί· αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται· λέγεται δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ εὐπραγίαις· παρ' ὅσον καὶ τῇ Πιτάνῃ τοιαῦτα συμβέβηκε πράγματα, ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται· φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι καὶ πάλιν ὑπ' Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι [2]).

πυτίνη· ἀσκὸς μικρός [3]).

πίτυλος· κτυπητής, φαντασιοσκόπος.

πλαγγών· κοροκόσμιον κήρινον, ὅπερ δάγυν οἱ Ἴωνες [4]).

πλαγίως· δολίως.

πλαδαρόν· χαῦνον, ὑγρόν· πλάδος γὰρ καὶ πλάδωσις [5]).

πλάθανον· ᾧ διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους [6]).

Πλάδος· δούλου ὄνομα.

πλαδῶσιν· ὑγροῖς, χαύνοις, ἀσθενέσιν [7]).

πλαίσιον· τετράγωνος τάξις ϛρατεύματος καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετράγωνον πῆγμα, ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν [8]).

πλαισός· οὐ κὰν τῷ β βλαισός· ὁ γονύκρουσος· οἱ Ἴωνες ἐγγονύκρουτος [9]).

πλάξ· καὶ ἡ γαϛὴρ καὶ τὸ ἐν τῷ πλακοῦντι ῥύμμα [10]).

πλάκα· τὴν χώραν ἢ τὴν γαϛέρα [11]).

πλάνον· τὴν πλάνην ἐνίοτε λέγουσιν ἀρρενικῶς [12]).

πλανύττειν· πλανᾶσθαι ἢ πλανᾶν [13]).

---

[1]) Cf. Thuc. I. 20. Vide Hesychium. Cobet. Mnem. XI. 346.
[2]) Cf. Intt. ad Zenob. 461.
[3]) Codex πιτυάνη. Hesychius πιτυδάνη. Corr. Sopingius.
[4]) Codex πλάγγων et δάγυνον. Cf. Hesych. et Schol. Theocr. II. 110.
[5]) Cf. Hesychium, Erot. et Etym. M. p. 674. 22.
[6]) Codex πλάδανον. Recte Hesych. Cf. Poll. VII. 22. X. 112.
[7]) Similiter Hesychius.
[8]) Similia Hesych. Cf. Schol. Thuc. VI. 67. Moer. p. 312.
[9]) Sic Codex. Dindorf. mavult: ὁ κὰν τ. et γονύκροτος — ἐγγονύκροτος.
[10]) Cf. Hesychium. Lobeck. Paral. p. 94.
[11]) Cf. Hesychium qui plura.
[12]) Cf. Schol. Soph. Oed. Tyr. 67. Moer. p. 315. Eust. p. 353.
[13]) Arist. Av. 3. Cf. Hesychium.

πλάςιγξ· τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον [1]).

πλαταγώνιον· τὸ μηδέν· κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος Φύλλον· καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν τουτέςιν ἠχεῖν· καταχρηςικῶς δὲ ὠτινιοῦν πλάτος ἔχοντι, ὅθεν καὶ ἡ πλαταγή· ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων ςοργήν, τιθέντες ἐπί τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ καὶ ἀντικόπτοντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐςέργοντο [2]).

πλαταμών· πλατὺς τόπος· καὶ τὸ παραθαλάσσιον πλατὺ χωρίον [3]).

πλατειάζειν· ἀλαζονεύεσθαι [4]).

πλατειάσαι· τὸ πλατείᾳ τῇ χειρὶ παῖσαι· Φερεκράτης [5]).

πλατίστακος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον [6]).

πλατυγίζει· τοῖς πτεροῖς κρούει.

πλέα· πλήρη [7]).

πλέθρα· μέτρα γῆς ἤγουν ἄρουραι· ἢ τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις· ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ξς' δίμοιρον [8]).

πλέθρισμα· δράμημα [9]).

πλέθρον· τὸ τοῦ ςαδίου ἕκτον μέρος, ὅπερ ἐςὶ πηχῶν ξη'· ὅλον γὰρ τὸ ςάδιόν ἐςι τετρακοσίων [10]).

πλείω καὶ πλέω· ἄμφω Ἑλληνικά.

πλέκος· πλέγμα [11]).

πλειόνως· καὶ τὸ πολὺ λέγουσι καὶ πλέον.

πλειςηριάσας· πλείονος πωλήσας οὗ ὠνήσατο [12]).

---

[1]) Plura Hesychius.

[2]) Codex πλάσσειν et πλάτη, quae correxi. Brevius Hesych. Cf. Schol. Theocr. III. 29.

[3]) Codex πολὺς ποταμός: correxi ope Hesychii.

[4]) Codex πλατιάζειν. Hesychius πλατεάζειν. Cobet. Mnemos. VII. 479 correxit ἰταλιάζειν. Cf. Thes. VI. 1167. C. Equidem coll. Hesych. malim πλατυγίζειν.

[5]) Codex πλατιάσαι. Correxit Meinekius.

[6]) Hesychius.

[7]) Cf. Hesychium.

[8]) Vide Schol. Plat. Criti. 115 D. Schol. Hom. Iliad. ε. 245. Hultsch. Metrol. p. 31 et de ἄρουρα p. 38.

[9]) Hesychius exp. δρόμημα.

[10]) Brevius Timaeus.

[11]) Hesychius. Fortasse ex Aristoph. Pac. 528.

[12]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 296. 17 ubi πλειςηριάσαντες, quod e Lysia excerptum est, cf. Harp. Hesych. Etym. M. p. 676. 18.

πλειϛοβολίνδα παίζειν λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Ἀττικοί[1]).
Πλειϛός· ποταμὸς Δελφῶν[2]).
πλεῖϛον ὅσον· (πολύ)[3]).
πλεκτάναι· οἱ πόδες τοῦ πολύποδος[4]).
πλευμονίαν· νόσον τὴν ἐρωτικήν[5]).
πλεύμων· διὰ τοῦ λ — καὶ Ὅμηρος· πάγη δ' ἐν πλεύμονι χαλκός[6]).
πλίγμα· βῆμα[7]).
πλῆκτρα· τὰ τῶν ὀρνίθων κέντρα[8]).
πλῆμα· πλήρωμα[9]).
πλημμελεῖν· τὸ ἀτακτεῖν καὶ ὑβρίζειν καὶ ῥᾳθυμεῖν· καὶ πλημμελές· τὸ ἐκμελὲς καὶ ἀπαίδευτον· Λύσις· τὸ δὲ ἄχρηϛον φίλον ὁμολογεῖν πλημμελές· Νόμων θ'· σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγων οὕτω πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν[10]).
πλήμμυρα· οὐ πλήμμη λεκτέον· καὶ πλημμυρίδα.
πλησιφαής· ἡ πληροσέληνος ἡμέρα[11]).
πλινθεύεται· ἐξαπατᾶται· ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ[12]).
πλῴζει· πορεύεται· πλοῦς γὰρ ἡ ὁδός.
πλοιάρια· ὑποδήματά τινα[13]).
πλόϊμα· πλευϛικὰ ἢ τὰ πλῷ πεμπόμενα[14]).

---

[1]) Codex πλειϛοβολεῖν· διαπαίζειν: — πλειϛοβολεῖν· λ. ω. ἡ. Ἀ. Corr. Cobet. Cf. Hesych. et Poll. IX. 95.

[2]) Hesychius. Fortasse ex Aesch. Eum. 27.

[3]) Porsonus addidit πολύ.

[4]) Plura in Lex. rhet. Bekk. p. 293. 10. Cf. Diphilum apud Athen. VII. 316 F.

[5]) Hesychius. Cf. Meinek. Fragmt. Com. IV. 659.

[6]) Cf. Moer. p. 309. Eust. p. 485. 10, 1436 extr. Plura in Thes. VI. 1261. Homeri locus legitur in Iliad. υ. 486.

[7]) Codex πλῆγμα. Cf. Eustath. p. 1564. 48. Plura Cobet. in Mnemosyne VIII. 54.

[8]) Hesychius. Cf. Arist. Av. 759.

[9]) Hesychius.

[10]) Plat. Lys. 222 B. Legg. IX. 859 E.

[11]) Cf. Hesychium. Eustath. p. 1692: Σελήνη πλήθουσα, ὅθεν τοῖς ὕϛερον συντέθειται τὸ πλησισέληνον, ὅπερ ἄλλοι μετέλαβον εἰς τὸ πλησιφαές.

[12]) Hesych. in v. et v. ἐπλινθεύθησαν. Lex. rhet. Bekk. p. 253. 8. Cf. Thes. VI. 1231 C.

[13]) Hesychius. Poll. VII. 93 laudat Aristophanem.

[14]) Thucydides I. 8. Cf. Hesychium.

πλοιάριον· λεκτέον ὡς παιδάριον· Ἀριςοφάνης [1]).

πλοῖ· τὸ πληθυντικὸν οἱ πλόες· καὶ τοὺς πλοῦς· ἐς τὴν τῶν πλῶν χρείαν, Φησὶ Πλάτων [2]).

πλοκαμῖδα· Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι.

πλοκαμίς· ὁ οὖλος βόςρυχος· κατὰ συςολὴν δὲ ἐκΦέρεται· καὶ ἡ τῶν τριχῶν ἐμπλοκή.

πλόκιον· ἁλυσίου χρυσείου πλοκή.

πληθόχωρον· τὸ πολλὰ χωροῦν.

πληθόχορος· ὁ πολλὰ χορεύων ἢ ὁ περὶ αὐτὸν πλῆθος χορείας συνιςῶν [3]).

πληθοχορεία· ἡ ἐπὶ πολὺ ἐκτεινομένη χορεία.

πλόκιον Γοργάδος· τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργόνος Ἀςεροπῇ τῇ ΚηΦέως, καθ' ὃν χρόνον ΚηΦεὺς Ἡρακλεῖ συνεςράτευσεν εἰς Λακεδαίμονα, ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ [4]).

πλύνεται· λοιδορεῖται, αἰσχρῶς ὑβρίζεται [5]).

πλόχανον· πλέγμα ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται [6]).

πλύσμα· οὐ πλύμα [7]).

πλῶτες· εἶδος ἰχθύων [8]).

πλωτὸν· πλεόμενον [9]).

πνεύσας· σΦοδρῶς ὀργισθείς [10]).

πνιγεύς· ὁ Φοῦρνος [11]).

πνῖγος· καῦμα [12]).

---

[1]) Arist. Ran. 139.

[2]) Hinc Cobetus correxit Plat. Politic. 298 D. Cf. Tim. 89 A. Locum sic constitue: πλοῖ· τὸ πληθυντικόν· καὶ τοὺς πλοῦς· κατὰ τοὺς πλοῦς κτέ. Cf. Cobet. Mnem. VII. 96.

[3]) Traditur discrimen vocum πληθόχωρος et πληθόχορος. Cf. v. μετῴδιον. Prolegg. p. 127.

[4]) Cf. Apollod. Biblioth. II. 7. 3. Videtur desumtum e tragoedia quadam.

[5]) Cf. Hesychium.

[6]) Convenit Schol. Plat. Tim. 52 E.

[7]) Imo πλῦμα verum est. Cf. Cobet. Mnem. VIII. 41.

[8]) Hesychius. Cf. Epicharmum apud Athen. VII. 307 B.

[9]) Hesychius.

[10]) Hesychius.

[11]) Plura Hesychius. Usurpavit Arist. Nub. 97.

[12]) Hesychius.

Πνύξ· Ἀθήνησιν ἐκκλησία· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τὸν ὄχλον ἐκεῖ· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνὰ εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν οἰκήματα [1]).

πόα· ἑκάστη βοτάνη οὕτως λέγεται· ἡ δὲ σμήχουσα ποία λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ [2]).

ποάστριαι· αἱ τὴν πόαν ἐκλέγουσαι τοῦ σίτου καὶ τὴν καλάμην [3]).

ποδανιπτῆρα καὶ λεκάνην λέγουσιν [4]).

ποδαπόν· διὰ τοῦ δ, οὐχὶ διὰ τοῦ τ· ἐστὶ γὰρ οἷον ποίου δαπέδου [5]).

ποδεῖα· ἐνειλήματα ποδῶν [6]).

ποδεών· κυρίως τοῦ ἀσκοῦ τὰ προὔχοντα, ἤτοι τῶν ποδῶν τὰ δέρματα [7]).

ποδηγέστερον· ὁδηγητικώτερον.

ποδήρης· ἕως τῶν ποδῶν χιτών, οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου ῥάκιον [8]).

ποδοκάκκη· ξύλον ᾧ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦστος λέγεται [9]).

ποδοστράβη· εἶδος πάγης, ᾧ οἱ κυνηγοὶ πρὸς τὰς θήρας ἐχρῶντο [10]).

ποδώνυχον· ἐσθὴς τῆς Πανδρόσου κυκλοτερής [11]).

πόει· χωρὶς τοῦ ι λέγουσι.

ποῖ θεῖς· ποῦ τρέχεις [12]).

ποιητέον· ἀντὶ τοῦ ἃ δεῖ ποιεῖν.

ποιήσειας καὶ γράψειας καὶ ποιήσειαν καὶ γράψειαν Ἀττικοὶ μᾶλλον, οἱ Ἴωνες δὲ καὶ οὕτω καὶ ποιήσαις καὶ γράψαις.

---

[1]) Convenit Schol. Plat. Criti. 112 A. Brevius in Lex. rhet. Bekk. p. 292. 30.

[2]) Non videtur legi apud Demosthenem et Lysiam.

[3]) Hesychius. Comici vocem usurparunt.

[4]) Cf. supra v. λεκάνη.

[5]) Cf. Phrynich. p. 56 Lobeck., Thom. M. p. 724, Cobetum in Mnemosyne VIII. 410.

[6]) Hesychius. Usurpavit Crates apud Poll. VII. 92.

[7]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 295. 21. Lectio vix sana est.

[8]) Alia Hesychius.

[9]) Hesychius laudat e Platone Comico. Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 292. 21 et Harpocr. qui Didymum laudat. Ceterum Codex κοῦσπος, quod correxi.

[10]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 290. 25. Plura Harpocr.

[11]) Perperam Codex πανδώνυχον. Cf. Hesych. et Poll. X. 191.

[12]) Arist. Vesp. 854.

ποῖ· εἰς τίνα τόπον· τὸ δὲ ποῦ· ἐν τίνι τόπῳ καὶ εἰς τίνα τόπον.

ποῖ κῆχος· ποῖ γῆς, εἰς τίνα τόπον· Ἐρατοσθένης δὲ τὸ ἐγγύς[1].

ποικιλόπτερος· ποικιλόβουλος[2].

ποικιλτής· ὁ ποικίλα ποιῶν ἔργα[3].

ποικίλον· τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως ἔλεγον[4].

ποιμένας· καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ λέγουσιν.

ποιμάνωρ· ποιμὴν ἀνδρῶν[5].

ποινᾶν καὶ ἀποινᾶν· τὸ λυτροῦν. Σόλων[6].

ποκάδες· τρίχες[7].

πολέμαρχος· Ἀθήνησιν ἄρχων εἷς τῶν θ'· οὗτος τὸ μὲν παλαιὸν τῶν ἐν πολέμοις ἡγεῖτο, ἀφ' οὗ καὶ τὴν κλῆσιν ἔχει, ὕϛερον δὲ τῆς ἡγεμονίας ἐκείνης ἀφαιρεθεὶς, προείϛηκει μὲν τῶν τε ξένων καὶ τῶν μετοίκων, οὐκ ἤμειψε δὲ τὴν κλῆσιν[8].

πολεμησείειν· πολεμητικῶς ἔχειν· Θουκυδίδης ἐν τῇ α'· ὡς καὶ τὸ Ὁμηρικόν· Τῷ ῥ' οἵγ' ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο· οὕτως καὶ γαμησείειν Ἀττικοί φασι καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσιν[9].

πολεμιϛὴς ἵππος· οὐχ ὡς ἄν τις οἰηθῇ, ὁ εἰς τοὺς πολέμους ἐπιτήδειος, ἀλλ' ὁ ἐν τοῖς ἀγῶσι σχῆμα φέρων ὡς εἰς πόλεμον εὐτρεπισμένος· ἦν γὰρ τοιοῦτον ἀγώνισμα[10].

πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει· ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν· ἰϛέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιρρήματα ἔχουσιν ἐν αὑτοῖς ἢ χρὴ ἢ τὸ

---

1) Codex *ποῖ· ἦχος: – ποῖ· ἐγγύς, εἰς τ. κτέ.* Plenius apud Herodianum in Etym. M. p. 682. 55, qui laudat Aristophanem et Pherecratem. Leviter errat M. Schmidt. Didym. p. 59, cf. supra v. *εὐθὺ Λυκείου.* Vide quoque HSt. IV. 1539.

2) Codex *ποικιλόϛερον.* Hesychius *ποικιλόϛερνος.* Quod scripsi retulerim ad Eur. Hipp. 1270.

3) Ex Aesch. Tim. § 97. Plura in Lex. rhet. Bekk. p. 295. 25.

4) Plura Lex. rhet. Bekk. p. 289. 22. Cf. Hes. et Poll. IV. 115.

5) Codex *ποιμανδρῶν.* Cf. Hesych. Ex Aesch. Pers. 241.

6) Codex *λύτρον.* Corr. Cobet. Cf. Dem. Aristocr. § 33.

7) Codex *πλοκάδες.* Cf. Hesych. Ex Arist. Thesm. 567.

8) Cf. Harpocr. et Lex. rhet. Bekk. p. 290. 27.

9) Thuc. I. 33. Hom. Iliad. ξ. 37.

10) Paullo brevius Lex. rhet. Bekk. p. 289. 6 a quo accipe *ηὐτρεπισμένον.* Cf. Hesych. et Schol. Arist. Nub. 28. Sed *ἵππος πολεμιϛήριος*, Dem. Phaenipp. § 24.

δεῖ· οἷον γαμητέον· ἀντὶ τοῦ χρὴ γαμῆσαι· ἢ πλευςέον· ἀντὶ τοῦ δεῖ πλεῦσαι· καὶ οὐ παραδοτέα· ἀντὶ τοῦ οὐ χρὴ παραδοῦναι [1]).

πολιορκία· Φυλακή [2]).

πόλεις παίζειν· τὰς νῦν χώρας καλουμένας ἐν ταῖς ζ' ψήφοις [3]).

πολισσούχοις· τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσιν [4]).

πολιτεύμασιν· ταῖς πολιτείαις ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσιν [5]).

πολιτοκοπεῖν· Δίφιλος [6]).

πολιτικός· ἀςεῖος μετά τινος τέχνης [7]).

πολλὰ χαίρειν Φράσας· ἀποταξάμενος, ἀπογνούς [8]).

πολλοςημόριον· τὸ ἐλάχιςον μέρος [9]).

πολλοςόν· ἐπὶ τάξεως καὶ μορίου· Δημοσθένης καὶ ἄλλοι [10]).

πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα [11]).

πολλοῦ γε καὶ δεῖ· οὐδ' ὅλως [12]).

πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν· σιωπῶ, πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν, οὐ βούλομαι λέγειν.

πόλου· οὐρανοῦ ἢ κόσμου [13]).

Πολυγνώτου λαγώς· ἐζωγραφημένος ἐν τῷ 'Ανακείῳ ὑπὸ τοῦ Πολυγνώτου [14]).

---

[1]) Thuc. I. 79. 86.

[2]) Codex πολεορκία. Cf. Hesych. qui plura habet. M. Schmidt. refert ad Thuc. I. 98.

[3]) Codex χαράς. Vide Hesych. Schol. Plat. Rep. IV. 422 E. Praeter Platonem ll. usurpavit Cratinus ἐν Δραπέτισιν, cf. Zenobium 467.

[4]) Codex πολιούχοις. Ex Aesch. Sept. 271.

[5]) Hesychius.

[6]) Cf. Poll. IX. 26. Phryn. Bekk. p. 57. 34 laudat e Platone comico.

[7]) Hesychius.

[8]) Hesychius. Cf. gl. μακρὰ χαίρειν.

[9]) Thucydides VI. 86.

[10]) Dem. Phil. III. § 25, alibi. Interpr. Dem. Timocr. § 196.

[11]) Cf. Intt. Zenob. 468. Porson. Opusc. 204. Versus spatium in Codice.

[12]) Hesychins.

[13]) Cf. Plat. Axioch. 371 B.

[14]) Cf. Leutsch. Paroemiogr. Gr. II. 768.

πολυειδής· πολύμορφος [1]).
πολύθεσον· καὶ πολύσεπτον· ὑπὸ πολλῶν λιτανευόμενον [2]).
πολυθρύλητον· πεφημισμένον, διαβεβοημένον, ὀνομαςότατον [3]).
πολυσμαράγοιο· ἠχητικοῦ [4]).
Πολυμνήςει' ἀείδειν· γένος τι μελοποιίας· Κολοφώνιος δὲ ὁ Πολύμνηςος [5]).
πολλύνεται· πολὺς γίνεται, αὐξάνει, πληθύνει.
πολύποδος δίκην· αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών [6]).
πολύςιπτος· πολυπόρευτος [7]).
πολύς· σφοδρός.
πολυσχιδής· πολυμερής [8]).
πολυτελές· τὸ δαπανηρόν· Θουκυδίδης [9]).
πολυτελεῖν· τὸ πολυδαπάνως ζῆν [10]).
πολυτιμητιζόμενος· θεραπευόμενος [11]).
πολύτορον· δέρμα τὸ τοῦ ἐχίνου [12]).
πολυφασίας· πολυλογίας [13]).

---

1) Cf. Plat. Rep. X. 612 A. In Codice in summae paginae margine manus valde recens, Πολυδάμας· σκουτουσσαῖος ut apud Suid. cd. Med. nisi quod ms. Καὶ εἰς ἀγέλην β. — ταῦρον τῶν δ. π. τῆς χ. δραξάμενος, ἐπεὶ οὐκ ἀνίει ὁ τ. πηδῶν — τρεῖς δὲ τῶν ἀθηναίων — ἐδηλοῦτο ἐν ὀλυμπίᾳ.

2) Codex πολύθετον. Cf. Bentl. Callim. Hymn. Cerer. 48.

3) Codex πολυθρύλλητον. Plat. Rep. VIII. 566 B. Cf. Hesych.

4) Codex πολυμάργοις· ἠχητικοῖς. Correxi ex Hesychio.

5) Hesychius. E Cratino cuius locum vide apud Schol. Arist. Eqq. 1287. Cf. Herwerden. Addend. ad Meinek. p. 3.

6) Collato Hesychio senarium subesse crediderim: ὁ πουλύποδος δίκην — ἑαυτὸν αὐτὸς καταφαγών. De forma πουλύπους satisfaciet Athen. VII. 316 A. Vide quoque Intt. ad Diogen. 676.

7) Codex πολυςείνοις. Cf. Intt. Hesychii.

8) Hesychius πολυσχιδές.

9) Thucydides VII. 27.

10) Nusquam alibi hoc legitur.

11) Cf. Cobetum Mnem. VIII. 20.

12) Apud Hesychius lemma est πολύτορον δέρμα ἐχίνου quod exponitur: ἤτοι διὰ τὰς ἀκάνθας, ἐπεὶ τιτρώσκουσιν, ἢ ἐπεὶ ἐκφύσεις πολλὰς ἔχουσιν. M. Schmidtius sibi agnoscere videtur senarii fragmentum δέρμ' ἐχίνου πολύτορον.

13) Hesychius.

πολυφραδέστερον· συνετώτερον ἐν λόγῳ[1].
πολύχουν· πολυφόρητον ἢ πολυειδῆ[2].
πολφοί· τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ ἐκ τῆς ἐρεικτῆς ἑψόμενα[3].
πομπεία· λοιδορία· καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι[4].
πομπεύει· ὡς νενικηκὼς μεγαληγορεῖ.
πομπή· θεώρημα.
πομπή· ἀπόπεμψις· σημαίνει δὲ καὶ τὸ κοινῶς[5].
πομπὴν ἔπεμπον· ἢ ἀνεπόμπευον[6].
πομπήν· τὴν πέμψιν· Θουκυδίδης δ΄· ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπήν[7].
πομποστολεῖ· ἐκπέμπει τῇ νηῒ τὸν στόλον[8].
πομφόλυγες· αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερόμεναι ....[9].
πομφόλυξ· ἐκβρασμὸς ὕδατος[10].
πόνηρος· ἐπίπονος, ἡ πρώτη ὀξεῖα[11].
πόντια ῥάκη· τὰ σπαράγματα τῶν σπόγγων[12].
ποντεινοί· σπόγγοι[13].
Πόντος· κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερρονήσου καὶ Εὐξείνου καλούμενος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ θάλασσα.
πόνῳ πονηρός· σφόδρα πονηρός[14].

---

[1]) Codex *συνετόν*, cum Hesychio.
[2]) Duae glossae sunt apud Hesychium.
[3]) E Phot. Hesych. emendat M. Schmidt. Cf. Poll. VI. 61 qui Aristophanem laudat.
[4]) Harpocration laudat Dem. Cor. § 11.
[5]) Timaeus nihil praeter *ἀπόπεμψις*. Supple ex Eustathio *τὸ κοινῶς προέλευσις λεγόμενον*, cf. Prolegom. p. 115.
[6]) Conjunge cum gl. seq. Refero ad Plat. Rep. I. 327 A.
[7]) Thucyd. IV. 108. Coniuncta cum sup. gl. prodit Aelium Dionysium auctorem.
[8]) Hesychius.
[9]) Plenius Etym. M. p. 682. 10 exp.: *αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλων καταφερομένων ὑδάτων ἐπὶ ὕδασιν εὐδιάλυτοι κυρτώσεις.* Alia Hesychius. Cf. Prolegom. p. 171.
[10]) Hesychius exp. *ὕδατος κάχλασμα.*
[11]) Cf. HSt. V. 1232. Phot. supr. v. *μόχθηρος.*
[12]) Codex *ποντα ῥάκη*. Corr. ex Hes. Agnosco poetam tragicum.
[13]) Hesychius *ποντινοί*. Malim certe *πόντιοι.*
[14]) Codex *πονοπόνηρος*. Cf. Hesychium. Ex Arist. Vesp. 466 vel Lysistr. 350. Cf. Thes. VI. 1470 C.

ποππύσματα· κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάςους ἵππους [1]).

πορεῖα· τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα [2]).

πορθήσειας· ἕλοις, λάβοις.

πόρθησις· ἐρήμωσις [3]).

πόρδαλιν· οἱ ἄλλοι Ἕλληνες, Ἀττικοὶ πάρδαλιν· Ὅμηρος τὸ μὲν ζῷον διὰ τοῦ ο, τὴν δορὰν δὲ διὰ τοῦ α [4]).

πορθμός· πέραμα, ἀμφίγειος θάλασσα· ἰσθμὸς γάρ ἐςι γῆ ςενή, ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν· πορθμὸς δὲ θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη [5]).

πόριμον· εὐπόριςον [6]).

ποριςαί· οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν λυσιτελεῖ [7]).

πόρον· διέξοδον, τρίβον καὶ περαίωσις ποταμοῦ [8]).

πόρος· πέρας ἢ ποταμὸς ἢ ὁδὸς ἢ φυσήματα ὑδάτων ἢ μηχανὴ ἢ τέχνασμα [9]).

πόρπαξ· τὸ ἐντὸς τῆς ἀσπίδος πρόσθημα δι' οὗ τὴν χεῖρα διεῖρον [10]).

πορποῦσθαι· φιβλοῦσθαι.

πορσύνεται· ὁδεύεται, ἀπὸ τοῦ πόρου· Σοφοκλῆς [11]).

Ποσειδεών· καὶ οὗτος μὴν Ἀθήνησιν ὀνομασθεὶς ἀπὸ τοῦ καθιερῶσθαι τῷ Ποσειδῶνι [12]).

---

[1]) Idem apud Eustath. p. 565. 19. Brevius Hesychius.

[2]) Legitur Plat. Tim. 44 E. Legg. III. 678 C. Similia in Lex. rhet. Bekk. p. 296. 12.

[3]) Hesychius.

[4]) Idem Eustathius affert p. 1251. 52 e vetere rhetorico lexico. Convenit Apollonii doctrina. Homeri loci sunt Odyss. δ. 457 et Iliad. γ. 17.

[5]) Hinc emendanda corrupta Photii glossa ἰσθμός. Cf. Mus. Rhen. XVI 481.

[6]) Hesychius.

[7]) Aliter in Lex. rhet. Bekk. p. 294. 19. Cf. Dem. Philipp. I. § 33 et Thucyd. VIII. 48.

[8]) Cf. Hesychium v. πόρος.

[9]) Sic Porsonus, sed Codex ποταμοῦ, unde malim πόρος· πέρασις ποταμοῦ κτέ.

[10]) Ex Aelio Dionysio, cf. Eustath. p. 905. 52.

[11]) Hes. om. Soph. nomen. Legitur vocabulum Philoct. 781.

[12]) Legerim ἔκτος οὗτος μήν, cf. Lex. rhet. Bekk. p. 297. 16 et Harpocr.

πόσθιον· αἰδοῖον· ἢ τὴν Ἀφροδίτην [1]).

πόσθων· κυρίως λέγεται παιδάριον· οὕτω γὰρ ὑποκοριζόμενοι ἔλεγον ἀπὸ τοῦ αἰδοίου· πόσθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσιν· δηλοῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφοράν [2]).

ποταγωγίδες· Φάνται ἢ μηνυταί [3]).

ποταίνιος· πρόσφατος· Δώριος δὲ ἡ λέξις [4]).

πότε· λέγεται πρὸς τὸ νῦν κατ' ἄμφω καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς καὶ κατὰ τὸ μέλλον· κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθός· πότε ἐγένετο· κατὰ δὲ τὸ μέλλον· πότε ἔςαι.

πότερον· τὸ πευςικὸν βαρυτόνως, ὀξυτόνως δὲ ποτερὸς, ἅτερος· καὶ προστιθέντες τὸ ἕτερον λέγουσι συνήθως ἕτερον [5]).

πότερον· ἆρα, ὁποῖον, ποταπόν.

ποτίκρανον· προσκεφάλαιον· ὅτε δὲ τὸ ὑπειρέσιον ἐφ' οὗ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες [6]).

πότις· ἡ γυνὴ ἡ μεθύση [7]).

ποτήριον λέγουσιν, οὐ μόνον ἔκπωμα· Ἀριςοφάνης [8]).

Ποτνιάδας· Βάκχας· Εὐριπίδης [9]).

ποτνιᾶται· παρακαλεῖ, ἐπικαλεῖται θεούς [10]).

ποτνιώμενος· δυσφορῶν, μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν [11]).

ποτώμεναι· διατρίβουσαι [12]).

ποῦ μήν· ποῦ δὴ οὖν.

πρακτικόν· ἀνυςικόν [13]).

---

[1]) Haec corrupta, emendanda ex Arist. Thesm. 254; νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.

[2]) Pro δηλοῖ Cod. δεῖ. Corr. Dobr. Nota Lex. Bachm.: Πόσθων· ὁ παιδαριώδης καὶ ἀναγωγός· Μένανδρος ἐν Ὑμνίδι. Cf. Prolegom. p. 128.

[3]) Apud Syracusanos, cf. Arist. Pol. V. 11. Vide Thes. VI. 1849 A.

[4]) Cf. Hesychium.

[5]) Codex προςιθὲν cum spatio vacuo. Tum nota in margine locum esse corruptum.

[6]) Cf. Hes. Poll. II. 42. VI. 9. Rectius scribetur ὑπηρέσιον.

[7]) E Phrynicho Comico laudat Poll. VI. 19.

[8]) Nempe Arist. Eqq. 120. 123. 237. 1289. Cf. infra v. ὕαλος.

[9]) Eur. Bacch. 663. Plura Hesychius.

[10]) Cf. Hesychium.

[11]) Cf. Tim. Moerid.

[12]) Ex Arist. Pac. 815. Cf. Hesychium.

[13]) Hesychius.

πράγματ' ἐξ ἀπραξίας· λεγόμενόν τι [1]).
πραμεῦσαι· παρελθεῖν, παραλλάξαι [2]).
Πράμνειος οἶνος· Ἀρίσαρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον Πράμνειον ἔλεγεν· τινὲς τὸν ὤνιον οἶνον ἢ παραμόνιον· τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνείας ὀνομαζομένης· οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν πραΰνοντα τὸ μένος· Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τρίτῳ ἔφη καὶ Πράμνον πέτραν εἶναι ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι [3]).
πρανὴς ὁδός· κατωφερής.
πρανιχθῆναι· τὸ ἐπὶ σόμα πεσεῖν [4]).
Πραξιδίκη· θεὸς ἧς κεφαλὴν μόνον ἱδρύοντο· Μνασέας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης Σωτῆρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδίκης γενέσθαι Κτήσιον υἱὸν καὶ θυγατέρας Ὁμόνοιαν καὶ Ἀρετήν, ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδίκας κληθῆναι· Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσεσιν Ὠγύγου θυγατέρας Ἀλαλκομένειαν Θελξινόην Αὐλίδα, ἃς ὕσερον Πραξιδίκας ὀνομασθῆναι [5]).
Πράσιλλος· πόλις Μακεδονική [6]).
πρασοκουρεῖς· χλωροί [7]).
πρατήρ· οὐχὶ πράτης ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται [8]).
πρατίας· ὁ τὰ δημόσια πωλῶν, κήρυξ δημόσιος [9]).
πραττομένους· ἀπαιτουμένους· Ἰσοκράτης· καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους [10]).

---

[1]) Cf. Diogen. 659.

[2]) Scripserim παραμεῦσαι ut referam ad Pind. Nem. XI. 13: μορφὰν παραμεύσεται ἄλλων, h. e. παραβήσεται.

[3]) Codex ἐν τρίτῳ ἐν ἧ καὶ ὁ πράγμων πέτραν, quod correxi. Boethi glossa est et pertinet ad Plat. Ion. 538 C. Excerpsit autem e Pamphilo, quem palam est Athenaeum quoque sequi I. 30 C. Pro ὤνιον malim μόνιον. Cf. Prolegom. p. 15.

[4]) Cf. Hesychium πρανιχθέντα et πρηνιχθέντα.

[5]) Codex Ἀλκομενία Θελξινία. Vide quae congessit Mehlerus ad Mnaseam p. 66.

[6]) Ex Eupolide ubi sic legebatur pro Γράσιλλος, cf. Hesych. et Steph. Byz.

[7]) Rectius Hesychius: πρασοκουρίς· ζῷον χλωρὸν κεῖρον τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα. Conf. Strattis apud Athen. II. 69 A.

[8]) Conf. Poll. VII. 8 qui πράτης affert ex Isaeo et Hyperide.

[9]) Hesychius. Poll. VII. 8 c comoedia affert.

[10]) Legitur Isocr. Soph. § 7.

πράως· οὐ πραέως· καὶ πρᾶον οὐ πραΰ· καὶ πρᾶος οὐ πραῦς[1]).

πρέμνα· τὰ παχέα ξύλα[2]).

πρεμνίζειν· καταβάλλειν τὰ πρέμνα, τουτέστι τὰ παχέα καὶ μεγάλα ξύλα[3]).

πρέψαι· τὸ ὁμοιῶσαι· Αἰσχύλος.

πρεσβεύειν· προτιμᾶν· Εὐριπίδης[4]).

πρέσβεων καὶ πρεσβευτῶν· ἑκατέρως ὑπὸ τῶν ῥητόρων εἴρηται· ἔστι δὲ τὸ καθωμιλημένον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν σῶζον ὅταν εἴπωσι πρέσβεις· καὶ χρῶνται τούτῳ συνήθως ἅπαντες· εὑρίσκεται δὲ καὶ τὸ πρεσβευτάς[5]).

πρεσβυγένεια· παλαιοτέρα γένεσις· καὶ συγκριτικῶς προὐργιαίτερον[6])

πρεσβύτερος Κόδρου· παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν, ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου[7]).

πρηγοριών· ὁ πράτης καὶ προαγορεύων καὶ προλέγων[8]).

πρῆμναι καὶ πρημνάδες· γένος ἰχθύων[9]).

πριάμενος· ἀγοράσας[10]).

πριαμωθῆναι· ξυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστίν[11]).

πριμιλιγίων· τιμῶν ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν ἢ προνομίων[12]).

πριμικήριος· ὁ πρῶτος τάξεως τυχούσης[13]).

---

[1]) Cf. Lobeck. Phryn. p. 404.

[2]) Hesychius. Usurpat Arist. Lysistr. 267.

[3]) Hesychius *πρεμνιάσαι* habet. Cum Photio convenit Lex. rhet. Bekk. p. 293. 21. E lege quadam laudat Poll. VII. 146.

[4]) Hes. Laudatur Eur. Hipp. 5. Cf. Schol. Plat. Symp. 186 B.

[5]) Cf. Intt. ad Thom. p. 734.

[6]) Hesychius. Usurpat Herodt. VI. 51. Tria ultima verba expunxerim; desunt quoque apud Hesychium.

[7]) Hesychius. Intt. ad Diogen. 645.

[8]) Cf. Hesych. *πρηγορεύων· προαγορευτὴς ἢ δημοκόπος.* Mira glossa.

[9]) Codex *πρῆμαι καὶ πρημάδες.* Cf. Hesychium et poetarum locos apud Athen. VII. 328 E.

[10]) Hesychius. Convenit Schol. Plat. Legg. XI. 915 E.

[11]) Hesych. *Πριαμωθήσομαι.* Convenit quoque Eust. p. 1344. 8.

[12]) Codex *πριμιγγιλίων.* Est Romana vox *privilegia*, cf. Hes. et Veter. Gl. Verb. Iur.: *πριβιλέγια· προνόμια.* Cf. Prolegom. p. 126.

[13]) Hesychius: *ὁ πρῶτος τῆς τυχούσης τάξεως.* In Veteri Gloss. Verb. Iur. *Πριμοισκρίνιοι· οἱ πρῶτοι τῆς τάξεως.* Vides quid lateat.

πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα· παροιμία· καὶ· Πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν σὺ τὴν ἅλμην κυκᾷς· καὶ· Πρὶν ἐσφάχθαι δέρεις[1]).

πρηστήρ· πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ[2]).

πριών· ὀξυτόνως τὸ ἄρμενον· πρίων δὲ ὡς παίων ὁ τέμνων τῷ ἀρμένῳ τούτῳ· τὸ δὲ πληθυντικὸν πρίονες διὰ τοῦ ο Κρατῖνος[3]).

πρίω· ἀγόρασον[4]).

πρό· ἀντὶ τοῦ ἀντί. Φιλήμων Παγκρατιαστῇ· Δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου. Ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος, Ὅμηρος[5]).

προαγήλη· τιμήσει[6]).

προαγωγός· διδάσκαλος κακῶν[7]).

προαιρούμενοι· προφέροντες[8]).

προαλέστατον· προπετέστατον[9]).

προαλίσαντες· προαθροίσαντες[10]).

προαναθρώσκειν· προπηδᾶν[11]).

προανάσχοι· προανατείνοι[12]).

προαύλια· προαυλήματα, ὡς προαμβολὰς καὶ προανακρούσεις[13]).

προαύλιον· ὃ προενδιδοῦσιν οἱ αὐληταί, οἷον προαύλημα[14]).

---

1) Convenit Eust. p. 1792. 42. Vide adnot. ad Diogen. 693. Quid scribendum sit pro ἰχθῦς nescio, sed senarium latere video.

2) Plura Hesychius.

3) Pluribus de hac glossa Dindorfius egit ad Thes. VI. 1609. Videtur Photius errare; *serra* certe πρίων est non πριών. Codex τέμνων τὸ ἄρμενον.

4) Codex ἀγοράσω. Hesychius. Arist. Acharn. 34, alii.

5) Convenit Antiatt. Bekk. p. 112. 5. Homeri locus legitur in Iliad. α. 734.

6) Sic Codex. Rescribendum videtur προσαγῆλαι· τιμῆσαι, cf. Eupolidem in Lex. rhet. Bekk. p. 329. 19. Videatur Thes. VI. 1842 D.

7) Hesychius.

8) E Plat. Lysid. extr.

9) Videtur Photius pervertisse Atticistae doctrinam, nam προαλέστατον novicium est, probum προπετέστατον. Hesychius tamen προαλεστάτην.

10) Legitur προαλίσαντας Joseph. B. J. III. 7. 25.

11) Hesychius.

12) Codex προανατείλοι. Cf. Hesychium.

13) Hinc emendandus Hesychius.

14) Codex προενδίδωσιν. Cf. Plat. Cratyl. 417 E.

προβάλλεσθαι· ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι· Θουκυδίδης· τὰ δὲ Μηδικὰ καὶ ὅσα αὐτοὶ ξυνίστε καὶ δι' ὄχλου μᾶλλον· ἔςαι δὲ ἀεὶ προβαλλομένοισι. καὶ ὁ ῥήτωρ· τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ ἀεὶ προβαλλομένους [1]).

προβαλλόν· ἀσπίδα.

πρόβατα· πάντα τὰ τετράποδα [2]).

προβατεία· ἡ τῶν προβάτων κτῆσις καὶ νομή [3]).

προβατοκάπηλος· προβατοπώλης· ἐλέγετο δὲ Λυσικλῆς [4]).

προβιβάσαντες· προάξαντες [5]).

προβουλεύματα· τὰ τῆς βουλῆς περὶ τῶν ψηφισμάτων βουλεύματα ἃ πρὸ τοῦ δήμου ἐβούλευεν· τὰ γὰρ ψηφίσματα πρῶτον μὲν εἰσίετο εἰς τὴν βουλήν, εἶτα δεξαμένης εἰσεφέρετο εἰς τὸν δῆμον ἤδη προκυρωθέντα καὶ προβουλευθέντα· εἰ δὲ μὴ ἐδέξατο ἡ βουλή, οὐδ' εἰς τὸν δῆμον εἰσεφέρετο ἀλλὰ παρανόμων ὁ εἰσάγων ἡλίσκετο· μετὰ μέντοι καὶ τὸν δῆμον χειροτονῆσαι, κύρια ἦν τὰ προβουλεύματα, εἰ μή τις ἐγράψατο [6]).

πρόβολον· πρόμολον, πρόμαχον [7]).

πρόβουλος· ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου [8]).

προβῦσαι· ἐξελκύσαι [9]).

πρόδικον δίκην· τὴν ἐπὶ Φίλων καὶ διαιτητῶν· Ἀριςοφάνης Κεν-

---

[1]) Thucydidis locus corruptus est in Photii Codice cuius lectionem repraesentavi, emendate exstat I. 73. Sed Demosth. de F. L. § 2 hinc emendandus est; ibi enim pro προβαλλομένους legitur glossema προτεινομένους.

[2]) Antiatt. Bekk. p. 112. 1 add. Ἡρόδοτος τετάρτῳ, nempe IV. 61.

[3]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 294. 21. Cf. Poll. VII. 184. Codex μόνη.

[4]) Codex προβατοπῶλος. Cf. Arist. Eq. 132 et Schol. Arist. Eq. 765.

[5]) Hesychius προβιβάσαντα. Codex προάρξαντες.

[6]) Cf. Harpocr. et Lex. rhet. Bekk. p. 289. 26 et 31. Pro εἰσίετο malo εἰσήγετο.

[7]) Expunge πρόμολον. Glossa pertinet ad Arist. Nub. 1164. Habet etiam Hesychius.

[8]) Cf. Schöm. Antiq. Jur. Publ. p. 181. Hesychius add. ἢ ὁ προσκεπτόμενος.

[9]) Ex Arist. Vesp. 249. Plura Phrynich. Bekk. p. 59. 18. Poll. II. 72.

ταύρῳ· Ἐγὼ γὰρ εἴ τί σ᾽ ἠδίκηκ᾽ ἐθέλω δίκην Δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν Φίλων τῶν σῶν ἑνί [1]).

προδωσίκομπος· ὁ ὑποσχετικός, ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς [2]).

προδοτίϛερον λέγουσιν ὡς λαγνίϛερον καὶ κλεπτίϛερον καὶ πτωχίϛερον [3]).

πρόδρομοι· ἄδοξοι [4]).

προεγκεῖσθαι· ἐπικεῖσθαι [5]).

πρόεγμα· ϛήριγμα.

πρόεδροι· οἱ τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας Ἀθήνησι διοικοῦντες· εἷς ἐκληροῦτο ὑπὸ τῶν πρυτάνεων καθ᾽ ἑκάϛην ἐκκλησίαν ἐξ ἑκάϛης Φυλῆς· πρόεδροι δὲ ὅτι προεδρίαν εἶχον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις [6]).

πρόεδρος· ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμών [7]).

προειδόμενοι· προγνῶϛαι [8]).

προείλαντο· ἠθέλησαν [9]).

προείμεθα· προήκαμεν [10]).

προέμενος· ἐκδούς, προδούς, περιΦρονήσας [11]).

προέμενος· ἀντὶ τοῦ προαΦεὶς τῶν αὑτοῦ τι πρὶν πίϛιν λαβεῖν [12]).

προέπεσον· προπετῶς ἐποίησαν. Ὑπερείδης [13]).

προδικασία· οἱ τὰς ἐπὶ Φόνῳ δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν Πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρου μέρους λόγοι προάγονται· τοῦτό Φασι προδικασίαν [14]).

---

1) Sic Porsonus. Codex εἴ τις ἢ δίκη θέλω — ἕν — ἕνι (τῶν an τῶ ante Φίλων incertum, sed primo videtur fuisse τόν). Cobetus Mnem. V. 193 rescribit: ἐπὶ τῶν Φίλων τῶν σῶν τινός.

2) Convenit Eust. p. 710. 12; intelligis unde habeat.

3) Codex λεπτίϛερον.

4) Nescio quid lateat.

5) Hesychius exp. προϋπάρχειν.

6) Similia lex. rhet. Bekk. p. 290, 8. Cf. Harpocr.

7) Hinc emendatus Hesychius.

8) Forma novicia.

9) Hesychius. Glossam sacram esse crediderim: Gl. Provv. Salom. p. Cyr. Voss.: οὐ προείλατο· οὐκ ἠθέλησεν.

10) Codex προειλόμεθα. Corrigunt Dobraeus et Cobetus.

11) Codex ἐκδιδούς. Hesychius.

12) Convenit Plat. Legg. VIII. 849 E. Codex προαΦιϛῶν.

13) Antiatt. Bekk. p. 112. 10 habet προπεσεῖν et add. Ὑπερείδης Ῥοδιακῷ.

14) Pollux VIII. 24 ex Antiphonte laudat.

προέντες· προδόντες[1]).

προέσθαι· προδοῦναι[2]).

προετικός· χαριςικός[3]).

προεχόμεθα· ὑποβαλλόμεθα ἢ προβαλλόμεθα[4]).

προηγγελκέναι· προμεμηνυκέναι.

προήκατο· προέδωκεν[5]).

προμνώμενον· τὸν περὶ γάμου ἐντυγχάνοντα καὶ μνηςευόμενον[6]).

προηροσία· ἡ ὑπὲρ τῶν καρπῶν θυσία γινομένη ὑπ' Ἀθηναίων κατὰ μαντείαν ἐν Ἤλιδι[7]).

προηροσίαι· αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσίαι[8]).

προήσομαι· προδώσω[9]).

προήχθην· προετράπην· ὡς ἐξήχθην καὶ ἐξετράπην[10]).

πρόθεσις· τὸ τὸν νεκρὸν προθεῖναι· προετίθεσαν δὲ πρὸ τῶν θυρῶν ὥςε φανερὸν γίνεσθαι ὅτι οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς τινὸς ἀνήρηται· ὡς δὲ ἔνιοι, πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἀνηλῶσθαι· τὰ παλαιὰ γὰρ ἤσθιον ἀλλήλους[11]).

προιέμενος· προδιδούς.

προσίςαται· ἐπιπολάζει· ἀπὸ τῆς τροφῆς μετενήνεκται[12]).

προΐςορες· οἱ μαρτυροῦντες[13]).

προΐσχεται· προβάλλεται[14]).

προκόλπιον· πρὸ τοῦ κόλπου· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκων[15]).

---

1) Hesychius.

2) Hesychius.

3) Hesychius.

4) Hesychius tantum προβαλλόμεθα. M. Schmidtio glossa sacra est, ducta ex Epist. ad Rom. III. 9.

5) Hesychius.

6) Codex προημώμενον. Corr. Schleusnerus. Glossa pertinet ad Plat. Menex. 239 A. Cf. Cobet. Mnem. VII. 477.

7) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 294. 7. Cf. Harpocr.

8) Paullo plura Hesychius v. προηρόσια. Cf. Schol. Aristoph. Plut. 1054. Codex ἀρότρου.

9) Hesychius.

10) Cf. Hesychium.

11) Tribus verbis Lex. rhet. Bekk. p. 291. 3.

12) Codex προίςαται. Idem vitium in Hesychio.

13) Hesychius.

14) Hesychius.

15) Cf. Hesych. qui exp.: πρὸ τοῦ κόλπου ἢ πρὸ τοῦ σκοποῦ, quam dittographiam habeo.

προκόμιον· κόμην [1]).

προκαλεῖσθαι· οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας. Θουκυδίδης· οἱ δὲ δικανικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως [2]).

προκαταβολὴ καὶ προσκατάβλημα· τῶν τελῶν πιπρασκομένων δύο προθεσμίαι ἐδίδοντο τοῖς ὠνουμένοις, ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον· ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολὴ καλεῖται· τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμίᾳ διδόμενον προσκατάβλημα [3]).

προκόττα· κουρᾶς εἶδος [4]).

προκότταν· τὴν πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσιν· κοττὶς γὰρ παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν ἡ κεφαλὴ λέγεται [5]).

προκνίς· γένος ἰσχάδων [6]).

προκόττα· ἡ πρὸ τῆς κεφαλῆς τρίχωσις [7]).

προκεχωρηκότες· προεληλυθότες· Θουκυδίδης [8]).

πρόκριτον· ἐκλεκτὸν ἢ πονηρόν [9]).

προκώνια· ἢ ὡς Κράτης *πυροκώνια· αἱ ἄφρυκτοι κριθαὶ ἢ πυροὶ μέλιτι κεχρισμένοι* [10]).

προκώνια· κριθαὶ ἄφρυκτοι, εἰς ἄλφιτα ἁδρὰ κεκομμέναι· οἷον πυροκώνια [11]).

πρόκωπος· ἕτοιμος, πρόχειρος [12]).

πρόληψις· γνῶσις [13]).

---

1) Coniunge cum gl. *πηνήκη*. Vide Pollucem II. 30. Utitur Xenophon Equ. V. 6, alii.

2) Thucydides IV. 18.

3) Codex *προσκαταβόλημα*. Cf. Demosth. Timocr. § 97.

4) Plura Pollux II. 29.

5) Haec compone cum Hesychio e Photio emendato.

6) Hesychius. Athenaeus XIV. 653 B e Pamphilo laudat, Eustath. p. 1688. 31 e rhetorico lexico.

7) Codex *προκόπα*. Vide supra.

8) Thucydides III. 111. Phot. exp. *προκεχωρηκότος*.

9) Hesychius *Προικός· πονηρός* – *Πρόκον· ἠλίθιον* et *Πρόκοος· πονηρός*.

10) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 294. 24. Plura Harpocr. Codex *πυρὶ μέλιτι*.

11) Codex *οἷον προκεώνια*.

12) Codex *πρὸ κώπης*. Cf. Aesch. Agam. 1653. Sed Cobetus mavult *προνωπής* ex Eur. Androm. 729.

13) Hesychius.

προμαντεία· τὸ πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων χρῆσθαι τῷ ἐν Δελφοῖς μαντείῳ· ἦν δὲ προεδρία τὸ αὐτό [1]).
προμήθεια· πρόνοια [2]).
προμηθεῖσθαι· προβουλεύεσθαι, προνοεῖσθαι.
προμηθεύσασθαι· προνοήσασθαι [3]).
προμνῶμαι· προξενῶ, προμνηστεύομαι [4]).
προμυχθίζει· πρόσω χωρεῖ [5]).
προμυλαία· θεὸς προμύλιος ἣν ἀφίδρυντο ἐν τοῖς μυλῶσιν ὡς εὔνοστον [6]).
Προνάπης· ὄνομα κύριον [7]).
πρόνοια· πρόγνωσις [8]).
προναία Ἀθηνᾶ· οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἑστάναι αὐτήν, οἱ δὲ ὅτι προὐνόησεν ὅπως τέκῃ ἡ Λητώ [9]).
προνομή· διαρπαγή [10]).
προνομίας· τιμῆς πλείονος.
προνομίων· προλημμάτων [11]).
προνωπής· προτεταγμένος, προέχων [12]).
προνώπιον· τὸ προεκκείμενον [13]).
προώδων· ὁ τοὺς ὀδόντας ἐξωτέρω ἔχων τοῦ δέοντος [14]).
προοίμιον· πρόλογος [15]).

---

[1]) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 289. 18.
[2]) Hesychius.
[3]) Novicium est.
[4]) Plat. Theaet. 151 B.
[5]) Codex προμυθίζει. Vide elegantissimam emendationem Dindorfii ad HSt. VI. 1783 B. Adde M. Schmidt. ad Hesych.
[6]) Brevius Hesych. et Poll. VII. 180. Cf. Phot. v. εὔνοστος.
[7]) Plura neque tamen certiora Lex. rhet. Bekk. p. 294. 14.
[8]) Vide supra.
[9]) Codex πρόνοια. Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 293. 26. Conf. Harp. et Lex. rhet. Bekk. p. 299. 5. Plura in Thes. VI. 1783 D.
[10]) Cf. Hesychium ibiq. M. Schmidtium.
[11]) Hesychius.
[12]) Vox e tragoedia sumta. Legam προτεταμένος c. Hesychio.
[13]) Ex Eur. Hipp. 374. Cf. Hesych. et Poll. II. 53.
[14]) Codex προδδων, cf. Lobeck. Paral. 248. Photius habet e Pausania, cf. Eustath. p. 854. 13. Vide quoque Hesychium. Phryn. Bekk. p. 58. 21. Poll. II. 96.
[15]) Hesychius.

πρόοπτον· τὸ προορώμενον καὶ προφανές· οἷον τὸ προκείμενον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν [1]).

προπάτωρ· ἢ ὁ πάππος ἢ ὁ πρόγονος [2]).

πρόπεμπτα· τὸ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας προγράφειν ὅτι ἔςαι ἡ ἐκκλησία εἰ τύχοι, ἵνα καὶ οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς συνέλθωσι καὶ ἕκαςον τῶν βουλῶν προευτρεπισθῇ [3]).

προπέρυσιν λέγουσιν ὡς ἡμεῖς [4]).

προπηλακίζων· ἀδικῶν, ὑβρίζων, διασύρων, ἐξουθενῶν [5]).

προπίνει· διὰ τοῦ οἴνου τιμᾷ καὶ δίδωσι· καὶ Δημοσθένης δὲ τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς [6]).

πρόποδες· μεγάλους πόδας ἔχοντες [7]).

πρὸ ποδῶν· τὸ παρατυχόν, οἱονδήποτε [8]).

προπολέμια· ἔοικεν εἶναι τὰ πρὸ τοῦ πολέμου θυόμενα ὑπὲρ τῆς νίκης [9]).

πρόπολος· δούλη προπολεύουσα [10]).

προπόλῳ· θεράποντι.

πρόρριζον· ἐκ ῥιζῶν [11]).

προσαγώγιον· τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ ςρεβλὰ ξύλα [12]).

πρὸς ἀκτῖνα· ἀνατολή [13]).

---

[1]) Breviter Hesych. Cf. Moer. p. 329. Eodem modo προῦπτον exp Lex. rhet. Bekk. p. 288. 26. Utitur vocabulo Thuc. V. 99.

[2]) Photius confundit προπάτωρ et πατροπάτωρ, notante Cobeto. Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 294. 31.

[3]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 296. 8. Alia Harpocr.

[4]) Sed Phryn. Bekk. p. 60. 32 commendat formam πρωπέρυσι, quam Apollonius quoque habet in Bekk. Anecd. p. 577. 25. E Pherecrate laudat Zonaras Lex. p. 1745 ex emendatione Bergkii.

[5]) Cf. Schol. Plat. Theaet. 164 E. Gorg. 483 B. Hesych.

[6]) Codex προδίδωσι pro δίδωσι, et προσπίνειν. Cf. Xen. Anab. VII. 3. 26. Demosthenis locus legitur de Cor. § 296.

[7]) Plura Hesychius.

[8]) Cf. Hesychium.

[9]) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 292. 19.

[10]) Codex προπόλιος.

[11]) Cf. Hesychium.

[12]) Glossa Platonica, cf. Schol. Phileb. 56 B. Vide quoque Hes.

[13]) Malim πρὸς ἀνατολήν.

προσανέχων· προσέχων, προσκεκολλημένος [1]).
πρόσαντες· δυσχερὲς καὶ ἐναντίον [2]).
πρὸς ἀπαλέξησιν· πρὸς βοήθειαν [3]).
προσαρασσόμενα· προσρηγνύμενα, προσκρουόμενα [4]).
προσαύρετο· προσηγάγετο [5]).
προσβάλλει· προσέρχεται.
προσγράφει· προσκρίνει [6]).
προσδοκᾶν· ὑπονοεῖν, ὑπολαμβάνειν, προσδέχεσθαι.
πρόσεισι· προσελεύσεται [7]).
πρόσειλος· πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν ἐστραμμένος [8]).
προσείσας· προανακινήσας [9]).
προσέκειτο· ἀντὶ τοῦ προσεῖχε· Θουκυδίδης ἐν α′ [10]).
προσδεχόμενοι· προσδοκῶντες.
προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρουσι· τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν, τὸ δὲ παντελῶς ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ [11]).
προσείρων· προσάπτων [12]).
προσέκοψεν· ἀντὶ τοῦ προσέπαισεν· Ἄλεξις [13]).
προσέκοψεν τῷ ἀνθρώπῳ· ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο· οὕτως Ποσείδιππος.
πρὸς ἐμοῦ εἶ· οἰκεῖός μου, ἐγγύς μου, φίλος μου, παρ' ἐμοί [14]).
προσεποίσω· προσεπάξω [15]).

---

1) Cf. Hesychium.
2) Similiter Hesychius προσάντης.
3) Codex προσαπολέξησιν.
4) Hesychius προσαρασσόμενον.
5) Hesychius προσηύρετο.
6) Hesychius.
7) Codex προσείσεται.
8) Ex Eupolide apud Schol. Aesch. Prom. 450 habet Phryn. Bekk. p. 14. 26, sed ibi rectius τετραμμένη.
9) Codex προσανακινήσας. Idem vitium in Hesych.
10) Thucydides I. 93.
11) Grammaticus ante oculos habebat Dem. Olynth. I. § 19. Codex κτίσιν.
12) Hesychius προσίρων. M. Schmidtius προσείρων reddendum suspicatur Eur. Erechth. XX. vs. 10.
13) Antiatticista Bekk. p. 112. 9 προσέπταισεν, quod recte et Ἄλεξις Ἐπιστολῇ.
14) Hesychius brevius.
15) Hesychius.

προσερήσομαι· προσερωτήσω[1]).
προσερρύη· προσεφοίτησεν, προσῆλθεν, σὺ προσέρρευσεν[2]).
προσέχειν· ἀντὶ τοῦ ἀκούειν καθόλου τιθέασιν καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάσσεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ παρακεῖσθαι· τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐνοούντων καὶ φιλοςοργούντων.
προσεχές· ἐγγύς[3]).
προσηγλάϊςο· ἐλελάμπρυντο[4]).
προηγμένον· ὑψηλόν, τίμιον[5]).
προσηγορία· προσφώνησις[6]).
προσημπόλησα· προσέλαβον.
προσηροσίαι· αἱ πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι θυσίαι[7]).
προσηρτημένος· προσκεκολλημένος[8]).
προσθεῖναι τὰς θύρας· ἀντὶ τοῦ ἐπικλεῖσαι· Ἡρόδοτος ἐν γ'[9]).
προσίσχε· τὸ πρόσεχε· Κρατῖνος· καὶ μὴ προσίσχε βαρβάροισι βουκόλοις· καὶ Εὔπολις· προσίσχε τὸν νοῦν τῇδε· καὶ Θουκυδίδης γ'· παρανῖσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως· οὕτως δὲ καὶ ὑπίσχομαι οἵ τε τραγικοὶ καὶ Ἀριςοφάνης· Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι[10]).
προσίασι· προσέρχονται[11]).
προσίενται· προσάγονται[12]).
προσίεται· ἀρέσκεται, προσδέχεται[13]).
προσιζήσαντες· προσκαθίσαντες[14]).

---

1) Codex ἐρωτήσω. Hesychius exp. ἐπερωτήσω.
2) Cf. Lobeck. Phryn. 739. Cobet. Mnem. VIII. 60.
3) Hesychius.
4) Codex προσηγλαΐσθω· ἐλαμπρύνετο. Recte Lex. Baehm. προσηγλάϊςο. Legitur Joseph. B. J. V. 5. 2.
5) Codex προσηγμένον et τιμιώτατον. Alterum iam Dobraeus correxit.
6) Cf. Hesychium.
7) Lege προηροσίαι, ut recte supra. Cf. Cobet. Mnem. VIII. 61.
8) Hesychius.
9) Herodt. III. 78. Convenit Antiatt. Bekk. p. 111.
10) Thucydides III. 22.
11) Hesychius.
12) Hesychius.
13) Hesychius.
14) Hesychius quem e Photio emenda.

προσιμεν· προσερχόμενα[1]).
προσιτόν· προσδεχόμενον[2]).
προσιών· προσερχόμενος[3]).
προσκαλέσαι· ἀντὶ τοῦ προσκαλέσασθαι[4]).
προσκεφάλαιον κλητέον, ἀλλ' οὐ τὸ Ῥωμαϊκὸν ὄνομα· καλεῖται δὲ οὕτως καὶ τὸ ὑπηρέσιον[5]).
προσκέψομαι· περισκοπήσω[6]).
προσκείμενοι· οἱ κολλώμενοι, οἱ προσεγγίζοντες[7]).
πρόσκλησις· κλῆσις ἐπὶ δίκην[8]).
προσκλήσεις· πρὸς ἃς καλεῖ τις (εἰς) δικαστήριον ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων· πρόκλησις δὲ χωρὶς τοῦ σ καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητὴν καὶ οἷον ἐπὶ βάσανόν τινος ἀνδραπόδου ἢ μαρτυρίαν τοῦδέ τινος βάλλεσθαι[9]).
προσκομιστέον· προσενεκτέον[10]).
προσκυρεῖ· προσεγγίζει[11]).
πρόσοδος· εἰσφορά, εἴσοδος ἢ παρουσία, ὡς Θουκυδίδης καὶ ἕτεροι[12]).
προσμερεῖται· προσαρμόζει.
προσουρίου· ἐπιτηδείου[13]).
πρόσοψιν· θεωρίαν[14]).
προσπελάζει· προσεγγίζει[15]).
προσποιεῖται· οἰκειοποιεῖται ἢ πλάττεται καὶ ὑποκρίνεται.
προσπορισθέν· ἐπινοηθέν, προσοδευθέν.

---

1) Hesychius.
2) Cf. Hesychium. Glossa vix sana est.
3) Hesychius.
4) Retulerim ad Thucydidem VIII. 98.
5) Cf. supra v. *ποτίκρανον*, Cratinum apud Pollucem X. 40. Improbatur Romanum vocabulum *cervical*, *κερβικάριον*, sec. Dobraeum.
6) Vide Arist. Eq. 154.
7) An e Thucydide II. 84?
8) Cf. Harpocrationem.
9) Certam medicinam non video. Cf. Bernhard. ad Suidam.
10) Hesychius.
11) Codex *προσκυροῖ*. Recte Hes. Forte ex Aesch. Choeph. 13.
12) Thucydides IV. 110.
13) Hesychius *πρὸς οὐρίου*.
14) Thuc. II. 89. Perperam Codex: *πρὸς ὄψιν· πρὸς θεωρίαν*.
15) Hesychius. Plat. Symp. 206 D: *προσπελάζῃ*.

προσρήσεσι· προσηγορίαις [1]).
προςατήριος· Ἀπόλλων· ἐπεὶ πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν ἱδρύοντο· Σοφοκλῆς [2]).
προσεστερνισάμην· περιεπτυξάμην [3]).
προστέτηκεν· προσκεκόλληται.
πρόστιμον· ζημίαν, παραγραφήν [4]).
προστρόπαιος· δαίμων τις ἐπὶ τῶν ἐναγῶν, ἐπεὶ οἱ μετὰ τὸ ςαθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιροῦντές τινα τῶν πολεμίων πρόςροποι καὶ ἐναγεῖς εἰσίν [5]).
προστρόπαιος· παρακαλῶν.
προστυχής· ὁ κατὰ τύχην ἐντυχών [6]).
προστρέπεσθαι· ἀποπέμπεσθαι, τρέπεσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ [7]).
πρόσφατος· κυρίως μὲν ὁ νεωςὶ ἀνῃρημένος· φάσαι γὰρ τὸ φονεῦσαι, ἀφ' οὗ καὶ φάσγανον· καταχρηςικῶς δὲ καὶ πᾶν ὅτι οὖν ἄρτι συμβεβηκός [8]).
προσφέρωνται· ἀντὶ τοῦ προστεθῶσιν [9]).
πρὸς φθεῖρα κείρασθαι· Εὔβουλος Δούλῳ [10]).
πρόσφορον· οἰκεῖον, ἁρμόδιον, ἐπιτήδειον [11]).
προσφερεῖς· ὁμοίας [12]).
προσφυές· προσοικειούμενον [13]).
προσφυῶς· οἰκείως, ἀκολούθως.
προσχίσματα· εἶδος ὑποδήματος· Ἀριςοφάνης [14]).

---

[1]) Hesychius πρόσρησις.
[2]) Similiter Hesych. Ex Electra Soph. 637. Vide Schmidt. Didym. p. 103.
[3]) Codex προςέρνησα. Hesychius προσςερνισάμενος.
[4]) Hesychius.
[5]) Breviter Lex. rhet. Bekk. p. 296. 4. Pro ἐπεὶ οἱ malim ἐπειδή.
[6]) E Platone laudat Moeris 321, nempe Politic. 264 C.
[7]) Codex ἐφ'. Cf. Plat. Legg. IX. 866 B.
[8]) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 293. 29. Ridicule Phrynich. Ecl. p. 14. 164.
[9]) Codex προσφέρονται· ἀντιπρ. Emendata lect. in Lex. Bachm.
[10]) Imo Δόλωνι legendum est. Cf. praeterea Poll. II. 29.
[11]) Cf. Hesychium.
[12]) Ex Eur. Or. 408. Vide Hesychium.
[13]) M. Schmidt. in Hesych. scribit προσῳκειωμένον.
[14]) Cf. Poll. VII. 91. Habet quoque Hesychius.

πρόσχορδα· σύμφωνα [1]).
πρόσχωροι· περίοικοι [2]).
προσῳδία· ἡ μετὰ τοῦ ὀργάνου ᾠδή [3]).
προσωπεῖον· πρόσχημα.
προσοκείλαντες· προσορμίσαντες.
προτέλεια· ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία· Μένανδρος [4]).
προτέλεια· τὰ προθύματα· ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ γάμου· τέλος γὰρ λέγεται ὁ γάμος· καὶ προτέλειος ἡ πρὸ τῶν γάμων τελουμένη θυσία [5]).
προτέρα καὶ προτεραία· καὶ ὑςέρα καὶ ὑςεραία.
προτήνιον· ἡλικία τις αἰγός· ἐν Καμειρέων ἱεροποιίᾳ τράγον προτήνιον θύειν νόμος [6]).
προτιμᾶν· τὸ φροντίζειν· καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς καὶ Ἀριςοφάνης [7]).
προτέλεια· ἡμέραν ὀνομάζουσιν ἐν ᾗ εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς ὡς τὴν θεὸν, καὶ θυσίαν ἐπιτελοῦσιν [8]).
προτεμενίσματα· προπύλαια ἢ προάςεια [9]).
προτομίζεσθαι· προάρχεσθαι [10]).
προτομαὶ βασιλικαί· εἰκόνες βασιλικαί· καὶ προτομαὶ λέοντος· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων [11]).
προτόνιον· ἱματίδιον ὃ ἡ ἱέρεια ἀμφιέννυται· ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι· προτόνιον δὲ ἐκλήθη ὅτι πρώτη Πάνδροσος μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα [12]).

---

1) E Plat. Legg. VII. 812 D.
2) Vide Plat. Legg. V. 737 D.
3) Hesychius.
4) E Pausania, cf. Eustath. p. 881, 25.
5) Cf. Eust. ll. Vide quoque Lex. rhet. Bekk. p. 293. 5 et Hes.
6) Vox obscura, cf. Nauck. Arist. Byz. 106 qui coniicit Καβείρων pro Καμειρέων. Prolegom. p. 72.
7) Dem. Halonn. § 16. Arist. Ran. 638. Thucyd. VIII. 64. Vide Phryn. Bekk. p. 60. 2. Codex φορτίζειν, corr. Porsonus.
8) Codex προτελείαν — θυσίας ἐπιςέλλουσιν.
9) Hesychius.
10) Suid.: προτολμίζεσθαι. Cf. Thuc. III. 84: προετολμήθη.
11) Cf. Hesychium. Poll. II. 47. Ammon. p. 46.
12) Non prorsus intelligo. Cf. Hesychium et Pollucem X. 191.

πρότριτα· τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ· Θουκυδίδης ἐν β'· τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς [1]).

προύνεικον· οὐ τὸν ἀκόλαςον, ἀλλὰ τὸν κομίζοντά τινα ἐξ ἀγορᾶς μισθοῦ· καὶ ἔγκειται τὸ ἐνείκω [2]).

προύνεικος· δρομαῖος, γοργός [3]).

προῦπτον· φανερόν [4]).

προνούςερος· ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος· Σοφοκλῆς [5]).

προὐργιέςατον· προτιμότατον [6]).

προὔργου· πρὸ ἔργου, συμφέρον, πλέον· Ἰσοκράτης φησίν· ἵνα προὔργου τι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον [7]).

προὔχειν· προέχειν [8]).

προὐργιαίτερον· τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἱρετώτερον.

προὔχοντο· προέβαλον· οὕτως καὶ Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν α' ἱςοριῶν λέγων· εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιςα προὔχονται· ἀντὶ τοῦ προβάλλουσι, προτείνουσιν [9]).

προφορούμενοι· Ἀριςοφάνης Ὄρνισιν· ἀντὶ τοῦ δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι, εἰς τὰ ἐναντία· προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ παραφέρειν τὸν ςήμονα τοῖς διαζομένοις [10]).

προχάζοις· προβαίνοις [11]).

---

[1]) Thucydides II. 34.

[2]) Observatio est Aelii Dionysii, cf. Eustath. p. 983. 47. Rectius scribes cum Hesychio τὸν κομίζοντα τὰ ὤνια ἐξ ἀγορᾶς. Pollux VII. 132 e nova comoedia affert. Vide quoque Etym. M. p. 691. 19, de scriptura nominis grammaticum in Bekk. Anecd. p. 1415. Plura in Thes. VI. 2079 A.

[3]) Cf. Hesychium.

[4]) Hesychius. Lex. rhet. Bekk. p. 297. 7.

[5]) Codex προυνουςέρως. Sophoclis locus est in Aiac. 119. Cf. Antiatt. Bekk. p. 111. 25. M. Schmidt. Didym. p. 100.

[6]) Codex προυνουργέςατον. Correxit Albertus. Hesychius habet προὐργιαίτερον.

[7]) Isocr. 44 D.

[8]) Hesychius.

[9]) Hom. Odyss. γ. 8. Thuc. I. 140. Vide quomodo Aelius Dionysius utriusque scriptoris studium coniunxerit. Thucydidis locum emendat Cobetus Mnem. XI. 378.

[10]) Codex παραφθείρειν. Arist. Av. 4 ubi vide Schol. Polluc. VII. 32. Phryn. Bekk. p. 60. 7.

[11]) Hesychius.

προχοΐδιον· ςαμνίσκιον, ὡς εἰς κατάχυσιν [1].
πρόχους· ξέςης, τὸ μέτρον [2].
πρόωμαι· παραχωρήσω [3].
πρύμναν ἐκρούοντο· πρύμναν ἀνακρούεσθαί ἐςι τὸ κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ ςρέψαντας τὸ πλοῖον· ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερῶς φεύγειν κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες, ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες τιτρώσκωνται [4].
πρύτανις· διοικητής, προστάτης, φύλαξ, βασιλεύς, ἄρχων, ταμίας, ἔξαρχος [5].
πρυτανεῖα· πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια καταταςσομένη, ἣν οἱ δικασάμενοί τισι καὶ ἡττηθέντες κατέβαλον, ὡρισμένην ζημίαν κατατιθέντες ἑκάςοις [6].
πρυτανεία· ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς ἀριθμός τις ἡμερῶν· οὐδετέρως δὲ σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπεν τί δηλοῖ· τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι, ἐξ ὧν τὸ δικαςικὸν ἐδίδοτο τοῖς ἑξακισχιλίοις· πρυτανεῖαι δὲ ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμός· δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτόν, ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί· ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον· ἐπέβαλεν δὲ ἑκάςῃ φυλῇ τῶν δέκα λε' ἡμέρας καὶ ἐπερίττευον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσαρες, ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς· καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρῶτον ἑκάςη εἶχε τὴν πρυτανείαν ἀπαρτιζομένην εἰς λς' ἡμέρας, αἱ δὲ λοιπαὶ ἓξ ἀνὰ λε' [7].
πρῴην· τὴν τρίτην ἡμέραν· λέγουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπάνω ἡμερῶν.
πρωΐ· καὶ τὸ πρὸ μεσημβρίας δηλοῖ καὶ τὸ πρὸ τοῦ καιροῦ, καὶ θᾶττον τοῦ δέοντος, ὥσπερ ὀψέ· καὶ τὸ ἑσπέρας καὶ τὸ βραδέως [8].

---

[1] Codex εἰ κ. Cf. Hesych. Phryn. Bekk. p. 59. 10. Polluc. X. 70, alibi.
[2] Hesychius πρόχοος.
[3] Cf. Hesychium et Lex. rhet. Bekk. p. 288. 15.
[4] Thucydides I. 50.
[5] Hesychius.
[6] Cf. Harp. et Lex. rhet. Bekk. p. 291. 15.
[7] Fere eadem Schol. Plat. Legg. XII. 953 C. Cf. Harpocr. In glossa media quaedam corrupta.
[8] E Pausania, cf. Eust. p. 1025. 38. Vide quoque Hesych. et Phryn. Bekk. p. 61. 18. Praestat πρῴ scribere.

πρωϊαίτερον· θᾶττον ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.
πρῷα· οὐ πρώϊμα· καὶ δισυλλάβως πρῷα [1]).
πρωΐαν· οὐ λέγουσι καθ' ἑαυτὸ ἀλλ' ἐν συντάξει δείλην πρωΐαν· τὸ πρῶτον τῆς δείλης μέρος· καὶ δείλην ὀψίαν· τὸ περὶ ἡλίου δυσμάς.
πρωΐ· ταχέως, πρὸ ὥρας.
πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνη· παροιμία ὅταν τις μὴ δύνηται ἀπονίψασθαι ἀλλ' ἡ κοιλία ἐπιφέρηται· ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ εἰκῇ πραττομένων ἐλέγετο [2]).
πρωτόλειον· ἀπαρχήν [3]).
πρωτόλεια· τὰ ἀπάργματα τῆς λείας ἃ τοῖς θεοῖς ἀνετίθεσαν ἢ αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί, οἷον πρωτολήϊα.
πρῶτον ξύλον· πρῶτον βάθρον ἢ προεδρία [4]).
πρωτοπραξία· τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον, εἰσπραττόμενον [5]).
πρωτόνεῳ· οἱ πρῶτον πλέοντες ἢ πρῶτον εἴς τινα τόπον καταπεπλευκότες.
πρωτόνεως καὶ ἀρχένεως καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως· καὶ περίνεως Θουκυδίδης α' [6]).
πτακίδες· δειλοί [7]).
πτακίς· δειλός, ὁ ἐπτηχώς [8]).
πτακωρεῖν· πτήσσειν, δεδοικέναι [9]).
πτακίδες· δειλοί [10]).
πτέον· διὰ τοῦ ε λέγουσιν, οὐ πτύον [11]).
πτέρνη, οὐ πτέρνα.

---

[1]) Codex δισυλλάβως πρωΐ. Corr. Cobet. Cf. Phryn. Bekk. p. 61. 17. Πρῷα legitur Arist. Vesp. 264, vide Mnem. VIII. 64.
[2]) Arist. Vesp. 604, ubi vide Schol. Hesych. et Intt. ad App. Provv. 361.
[3]) Hesychius.
[4]) Arist. Acharn. 25. Cf. Poll. IV. 121.
[5]) Hesychius.
[6]) Thucydides I. 10. Codex ἀρχαίνεως.
[7]) Codex δεσμοί. Vocabulum comicum, cf. Hesych. et Poll. III. 136.
[8]) Codex ὀπτικώς. Correxit Cobet. Mnem. VIII. 64.
[9]) Hesychius.
[10]) Codex πτεκάδες. Idem supra iam habuimus.
[11]) Ex Aelio Dionysio, cf. Eust. p. 948. 10. Cf. Poll. I. 245. X. 128.

πτερνίδες· τὰ πυθμένια τῶν λεκανίων [1]).
πτερνίζει· ἀπατᾷ ἢ λακτίζει [2]).
πτεροφόρους· πτερὰ εἰώθασιν ἔχειν ἐν ταῖς περικεφαλαίαις οἱ στρατιῶται παρὰ τοὺς λόφους [3]).
πτέρυγας· τὰ πηδάλια· Σοφοκλῆς [4]).
πτερυγίζων· πετόμενος [5]).
πτερυγίζειν· ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύειν, ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν· Ἀριστοφάνης Πλούτῳ [6]).
πτήσσει· πτοεῖται [7]).
πτίλον· πτερὸν ἁπαλώτερον [8]).
πτισάνη· κεκομμένη κριθὴ καθαρά.
πτίσαι· κόψαι [9]).
πτοίαν· πτόησιν, θόρυβον, τάραχον, συναθροισμόν, πτυρμόν [10]).
πτόλισμα· πόλις.
πτόρθους καὶ κλῶνας· τὰς ἐκφύσεις τῶν δένδρων· οἱ δ' Ἀττικοὶ πρέμνα καὶ κλάδους καλοῦσιν [11]).
πύκτης· παγκρατιαστής, ἀθλητής [12]).
πτυκτίον· βιβλίον [13]).
πτύσχλοι· ὑποδημάτιόν τι· καὶ κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ σ πτύχλοι [14]).
πτυχαί· αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα [15]).

---

[1]) Ex Aelio Dionysio, cf. Eust. p. 870. 27. Hesych. Poll. II. 197. IV. 182 qui ex Alexide affert.
[2]) Paulo plura Hesychius.
[3]) Similia Hesychius.
[4]) Plura Hesychius.
[5]) Aristoph. Eq. 522.
[6]) Arist. Plut. 574. Cf. Hesych.
[7]) Arist. Vesp. 1490.
[8]) Cf. Hesychium v. πτίλα.
[9]) Hesychius.
[10]) Cf. Hesychium et Erotianum.
[11]) Respicitur Plato Protagor. 334 B.
[12]) Codex πτύκτης. Infra recte suo loco.
[13]) Hesychius.
[14]) Hesych. πτύοχλον, sed verum est ἔπτυσχλον, cf. Hemst. ad Hesych. et Cobet. Mnemos. VIII. 65. Phryn. Bekk. p. 16. 11. Codex καὶ omittit.
[15]) Cf. Hesychium v. πτύχες.

πτῶμα· σῶμα.

πύανοι· κύαμοι· ἀφ' ὧν Πυανόψια [1]).

Πυανόψια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν Ἀπόλλωνος· ὠνομάσθη δὲ καὶ διὰ τὸ ἑψόμενον ἔτνος τῶν κυάμων· τὸ γὰρ ἔτνος καὶ τὴν ἀθάραν πύανα καλοῦσιν· ἀφ' οὗ καὶ μὴν ἐςι Πυανεψιὼν λεγόμενος [2]).

Πυανεψιών· μὴν Ἀθήνησι δ', ἐν ᾧ καὶ τὰ πύανα ἕψεται εἰς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος· πύανα δὲ πάντα τὰ ἀπὸ γῆς ἐδώδιμα ὀσπριώδη, ἃ συνάγοντες ἕψουσιν ἐν χύτραις, ἀθήραν ποιοῦντες [3]).

πύγαργος· ἀετοῦ γένος [4]).

πυγαῖα· τὰς σπείρας τῶν κιόνων καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀςοῦν [5]).

πυγμή· πάλη, σύγκλεισις δακτύλων, γρόνθος [6]).

πυγοςόλος· μαυλίςρια [7]).

πυγών· τὸ ἀπὸ τοῦ ὀλεκράνου πρὸς τὸν κόνδυλον τοῦ μικροῦ δακτύλου [8]).

πυδαρίζειν· σκιρτᾶν καὶ οἷον μετὰ τάχους σπαράττεσθαι [9]).

πυελίς· ὁ σφραγιδοφύλαξ [10]).

πύελος· ὄρυγμα, ἐμβατή, ἔνθα ἀπολούονται [11]).

Πύθια· πανήγυρις, ἑορτὴ Ἑλληνική [12]).

πύθη· ἀντὶ τοῦ ἰσορήσῃς καὶ μάθῃς· ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκούειν [13]).

---

[1]) Cf. Hesychium. Poll. VI. 61.

[2]) Plura Pausanias apud Eust. p. 1283. 6. Cf. Harpocr.

[3]) Breviter Lex. rhet. Bekk. p. 297. 15.

[4]) Hesychius. Plura in Etym. M. p. 695. 43.

[5]) Hesychius. Cf. Poll. II. 183.

[6]) Similiter Hesychius. Poll. II. 158. Cf. Hultsch. Metrol. p. 35.

[7]) Cf. Etym. M. p. 695. 31. Ex Hesiod. Op. 371.

[8]) Similiter Hesychius. Poll. II. 158. Cf. Hultsch. Metrol. p. 35.

[9]) Cf. Hesychium. Etym. M. p. 696. 3. Schol. Arist. Eq. 697. Vides σπαράττεσθαι corruptum esse. An ἀρραβάττειν? Cf. Pausaniam apud Eust. p. 1853. 60 et Phot. v. ῥαβάττειν.

[10]) Lex. rhet. Bekk. p. 295. 10. Cf. Hesych. et Harp. qui ex Aristophane affert.

[11]) Cf. Hesychium. Poll. X. 63. Phryn. Bekk. p. 60. 6.

[12]) Hesychius. Codex πυθεία.

[13]) Codex ἱςορήσεις. Cf. infra glossam πυνθάνεσθαι.

Πύθιον· ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονός, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῷ νικήσαντες τὰ Θαργήλια [1]).

Πύθιος· ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη Ἀπόλλωνι, ἀπὸ τοῦ Πυθῶνος.

Πύθια καὶ Δήλια· φασὶ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα ἅμα ἐν Δήλῳ πέμψαι εἰς θεοῦ χρησόμενον εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον· τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν· ταῦτά σοι Πύθια καὶ Δήλια, βουλομένην δηλοῦν ὅτι ἔσχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι συνέβη· Ἐπίκουρος δ' ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα [2]).

πυθόληπτος· ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθείς [3]).

πυθοῦ χελιδόνος· παροιμία ἀπὸ τινὸς Χελιδόνος θεολόγου ἀνδρὸς καὶ τερατοσκόπου καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου, ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ περίπλῳ· οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζῷον· οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔαρ προσημαίνει [4]).

Πυθῶδε ὁδός· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεὶ ταὐτὰ πρασσόντων ὡς καὶ Διὸς Κόρινθος [5]).

πύθω· σήπω· καὶ τὸ πυθόμενος· σηπόμενος· ἔνθεν καὶ ἡ Πυθία διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα· Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ πύον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναί φησιν· ἐστὶ γὰρ σεσηπὸς αἷμα.

πυκάζεται· σκεπάζεται, κοσμεῖται [6]).

πυκνί· ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων οὕτως λέγεται· παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι τοὺς συνερχομένους ἐν αὐτῇ [7]).

πυκασμός· δασύτης [8]).

---

[1]) Thucydides II. 15.

[2]) Plura Zenob. 515 qui Menandrum laudat. Alia Lex. rhet. Bekk. p. 299. 8. Codex ποιήσαντες — χρησόμενον εἶτα.

[3]) Hinc supple Hesychium.

[4]) Hesychius cfdus. et App. Provv. 363. Proverbium usurpavit Aristophanes. Mnaseae fragmentum vide apud Mehlerum p. 118.

[5]) Codex ἐπὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πρ. et ὡς πρὸς Δ. Locus plenius servatus est in v. ὑπέρου περιτροπή. Cf. Hesychium et Diogenianum 234.

[6]) Cf. in App. gl. sacr. πυκάζει et πυκάζουσι.

[7]) Codex πυκνή. Cf. Harpocr. Lobeck. Paral. p. 320.

[8]) Gl. XII Proph. p. Cyr. Voss. interpr. σκεπασμός.

πυκτεύειν· εἶδος γυμνασίου καὶ παλαίςρας.

πύκτης· παγκρατιαςής, ἀθλητής.

πυλαγόρος· ὁ πεμπόμενος ἐκ τῶν πόλεων εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν ῥήτωρ ὥςε ἐκεῖ ἀγορεῦσαι· Πυλαγόρος δὲ παρὰ τὸ ἐν τῇ Πυλαίᾳ ἀγορεύειν· Πυλαία δὲ τὸ Ἀμφικτυονικὸν συνέδριον· ἦσαν δὲ Πυλαγόροι τρεῖς [1]).

πυλαϊςάς· τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας μήτε πράσσοντας διὰ τὸ παραγίνεσθαι τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον [2]).

Πυλάρτης· δούλου ὄνομα [3]).

πυλωρεῖ· φυλάσσει.

πύνδαξ· πυθμήν [4]).

πυνθάνεσθαι· μανθάνειν, διδάσκεσθαι, ἱςορεῖν, ἐρωτᾶν· ἢ ἕτερόν τι σημαίνει παραπλήσιον μὲν τοῦ ἐρωτᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν· ἔςι γάρ τις ὡς δῆλον διαφορὰ μάλιςα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος [5]).

πυόν· τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν, τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα, αὐτὸ τὸ γάλα, τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν, γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἑψηθὲν ἔνιοι [6]).

πυόν· τὸ πυρίεφθον· τινὲς δὲ πᾶν γάλα νέον· ἢ ὃ ἂν μετὰ γάλακτος ἑψηθῇ χθεσινοῦ.

---

[1]) Codex εἰς τὸν πόλεμον. Porsonus εἰς τὴν Πυλαίαν· scripsi ἐκ τῶν πόλεων, coll. Lex. rhet. Bekk. p. 292. 26. Vide quoque Harpocrationem.

[2]) Codex πυλαιςάτους. Corr. Cobet. post Hemst. Vide apud Hesych. πυλαιαςάς. Vocabulum reddendum mihi videtur Dem. Olynth. II. § 19: λοιποὺς δὴ περὶ αὐτὸν εἶναι λῃςὰς καὶ κόλακας κτέ. Cf. Cobet. Mnem. VIII. 65. — Οἶδεν Πυλαία ταῦτα καὶ Τυττυγίας proverbium est apud Zenob. 436, ubi vide interpretationem.

[3]) An Ἅιδου ὄνομα?

[4]) Ex Aelio Dionysio, cf. Eustath. p. 870. 28. Poll. X. 179 et Hesych.

[5]) In Lex. rhet. Bekk. p. 297. 27 laudatur Thucydides, nempe I. 5. Cf. gl. περιωπή et πύθῃ. HSt. VI. 2290 C. Aquil. Rom. p. 152 Ruhnk. Codex διαφθορά.

[6]) Cf. Schol. Arist. Pac. 1150, Hesych. et Ael. Dion. apud Eustath. p. 1626. 5. HSt. VI. 2243. Coqui negant γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος coqui posse.

πύππαξ· ἐπίφθεγμα σχετλιασμοῦ, ὡς πένθους ἀμετάφρασον· ὡς τὸ τρισαιδέκατον [1]).

πυρακτῶν· ἐμπυρσεύων, σφοδρῶς καίων.

πυραμειδής· πυροειδής [2]).

πύραυνος· ὁ τὸ πῦρ ἐναυόμενος [3]).

πυργηρούμεθα· ἐντὸς ἐσμὲν τῶν πύργων [4]).

πυργοῦται· ὑψοῦται [5]).

πυργηρούμενοι· τὰ τείχη φυλάττοντες [6]).

πύρδανα· τὰ λείψανα [7]).

πυριάτη· θηλυκῶς, τὸ πυρίεφθον· οὐχὶ πυρίατος, οὐδὲ πυριατὴ ὀξυτόνως, οὐδὲ πυρίεφθος [8]).

πυριλαμπίς· πτηνόν τι μικρόν, ὃ ἐν τῷ σκότῳ λάμπει· καλεῖται δὲ ὑπ' ἐνίων λαμπυρίς [9]).

πυριλαμπίς· τὸ ζῷον καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν οὐ λαμπυρίς [10]).

πῦρ ἐπὶ πυρί· παροιμία ἧς μέμνηται καὶ Πλάτων· κακὸν ἐπὶ κακῷ [11]).

πυρἱρραγής· σαθρός, ἄχρηστος· ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμίνοις διαρησσομένου κεράμου [12]).

---

[1]) Ad ultimum vocabulum sic Porsonus, »αι per tale fere compendium f quod nisi τῷ σ adhaereret esset καί. Legendum videtur ἰού quod in ιγ' facile mutari potuit". Vide praeterea Hes. Schol. Plat. Euthyd. 303 A. M. Schmidt. Didym. p. 54.

[2]) Sic Codex, sed ex Hesych. correxerim: πυραμίδες· πυραμοειδεῖς λαμπάδες. Et sic iam M. Schmidt.

[3]) Idem Eust. p. 1547 extr. Plura Hesych.

[4]) Euripid. Or. 762. Cf. Hesych.

[5]) Hesychius.

[6]) Aesch. Sept. 22. Corrige Hesychium.

[7]) Plura Hesychius. Suspicor πύραυνα verum esse, cf. HSt. VI. 2257 D.

[8]) Itaque recte Eubul. apud Athen. XIV. 640 C. Plura de hoc argumento congesta in Thes. VI. 2265 A.

[9]) Codex πυριλάμπη.

[10]) Cf. Thes. V. 93 C.

[11]) Nempe Legg. II. 666 A. Conveniunt Hesych. et Zenob. 469, ubi vide Intt. Gotting.

[12]) Hanc formam tuetur quoque Pollux VII. 164, laudans Cratinum et Aristoph. Acharn. 933, sed alibi legitur πυρορραγές. Cf. HSt. VI. 2275 C.

πυροὶ ἐπικάλαμοι· οἱ μήπω θερισθέντες ἢ οἱ ἐπὶ τῆς ἅλω, οἱ μήπω ἀπηλοημένοι ἀλλ' ἐν τοῖς δράγμασιν ὄντες· ἢ πυροὶ ἐπικάλαμοι λέγονται οἱ ἐπὶ τῆς αὐτῆς γῆς ἥτις οὐκ ἔσχεν ἀνάπαυμα ἐπισπαρέντες, τουτέϛιν ὅταν σῖτος ἐπὶ σίτῳ χωρὶς διαλείμματος ἐπισπαρῇ [1]).

πυρραῖς γένυσι· ξανθαῖς θριξίν [2]).

πυρόεσσαν· πυρίπνουν, πῦρ πνέουσαν [3]).

πυρπαλάμη· ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί [4]).

πυρπολεῖται· καίεται, ἐμπυρίζεται.

πυρρίχαις· ταῖς ἐνόπλοις ὀρχήσεσιν [5]).

πυρσεύει· πῦρ ἐξάπτει [6]).

πυρσοκόρσου λέοντος· Αἰσχύλος ἐν Κάρυξι Σατύροις [7]).

πυρσολόφους· τοὺς ἐκ παροπτηθεισῶν βυρσῶν ἱμάντας τεμνομένους· Ἀντίμαχος [8]).

πυρφόρος· πῦρ φέρων· πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας· ἐν τοῖς οὖν πολεμίοις εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φείδεσθαι· ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτω λέγειν ὅτι οὕτως ἀπώλοντο ὥϛε οὐδὲ πυρφόρος, ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν ἱερεύς, ὑπελείφθη τῷ ϛρατῷ [9]).

πύϛμα· ἐρώτημα [10]).

πύϛεις· ἐρωτήσεις [11]).

πυϛιᾶσθαι· πυνθάνεσθαι [12]).

---

[1]) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 291. 23. Cf. Lysiam apud Suidam v. *ἐπὶ καλάμῃ ἀροῦν*. Locum debeo Dindorfio in Thes. III. 1613 C. Adde Lex. rhet. Bekk. p. 216. 25.

[2]) Hesychius. Ex Eur. Phoen. 32 ubi *πυρσαῖς*.

[3]) Codex *ἐπίπνουν*· scripsi *πυρίπνουν* cum Kustero.

[4]) Codex *πυρπαλάμην*. Cf. Hesych. et Thes. VI. 2277 C.

[5]) Hesychius *πυρρίχας*.

[6]) Plura Hesychius.

[7]) Interpretationem ex Hes. pete. Cf. Bentl. Epist. ad Mill. 465.500.

[8]) Perperam Hesychius *πυρώλοφοι*.

[9]) Malo *πολέμοις*. Cf. Hesych. Diogen. 615. Zenob. 434. Supra *οὐδὲ πυρφόρος*.

[10]) Cf. supra gl. *πυνθάνεσθαι*.

[11]) Thucydides I. 5.

[12]) Hesychius *ἐπυϛιᾶτο*.

πίτυλος· ἡ συςροφὴ τῶν χειρῶν, ὅταν πυκνῶς ἐπιφέρηται [1]).
πίτυλος· ἡ συνεχὴς τῶν πυκτῶν κροῦσις [2]).
πυτίνη· πλεκτὴ λάγυνος. Ἀριςοφάνης [3]).
πώγωνα πυρός· τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός· Εὐριπίδης Φρίξῳ [4]).
πωληταί· οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσμίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας· ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον· ἔτι δὲ καὶ οἱ ξενίας ἁλόντες καὶ ὁ μέτοικος προςάτην οὐκ ἔχων καὶ ὁ ἀποςασίου γραφείς· τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες παρακατέβαλον εἰς τὸ δημόσιον [5]).
πωλητήριον· τὸ πρατήριον· οὕτως Ὑπερείδης [6]).
πωλοδάμνης· πωλοδαμαςής [7]).
πῶλοι· καὶ ἐπὶ βοῶν· Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ· Ἀνδράποδα πέντε, πωλικὸν ζεῦγος βοῶν [8]).
πῶμα· τὸν πότον οὕτως λέγουσιν [9]).
πώμαλα· οἷον οὐ μάλα [10]).
πώρινον· λίθον [11]).
πωτᾶσθαι· πέτασθαι [12]).

Τέλος τοῦ Π ςοιχείου.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Ρ.

Ῥαβάττειν· σοβεῖν καὶ τρέχειν καὶ συντόνως ποδοκτυπεῖν [13]).

---

1) Codex πύτυλος. Idem vitium in Hesychio.
2) Codex πύτυλος. Cf. Poll. II. 147.
3) Cf. Hesych. et Poll. VII. 174. Codex λάννος.
4) Cf. Hesych. et Poll. II. 88.
5) Cf. Harpocr. et Lex. rhet. Bekk. p. 291. 17.
6) Cf. Poll. VII. 11 et Moerid. 314.
7) Hesychius. Utitur Xen. de Re Eq. 2. 1.
8) Codex pro ἐν Ἱερῷ habet ἐνιθρῷ et pro πέντε, πέμπεται.
9) Codex τὸ πότον.
10) Codex οἴνου μᾶλα quod correxi. Cf. Harpocr. Hesychium et Lex. rhet. Bekk. p. 289. 3.
11) Hesychius.
12) Malim ποτᾶσθαι.
13) Cf. Hes. et ἀρραβάσσειν apud Paus. apud Eust. p. 1853. 60. Lex. rhet. Bekk. p. 446. 26. Codex συντόμως. Cf. Prolegom. p. 153.

ῥαβάττειν· ἀντὶ τοῦ ἄνω κάτω βαδίζειν [1]).
ῥᾶγα· ῥῶγα [2]).
ῥαγδαῖον· ἄθρουν καὶ πολύ, ἀπὸ τοῦ καταράσσειν· καὶ μεταφορικῶς ἄνθρωπον ῥαγδαῖον τὸν πολὺν καὶ ἄθρουν· καὶ ὀξὺς ἄνεμος καὶ πολύς· ῥαγδαῖος [3]).
ῥάδα· τὰ ῥόδα· ὅθεν καὶ ῥαδινή [4]).
ῥᾴδια· ὑπόδημά ποιον [5]).
ῥᾳδιουργός· οὐχ ὁ γράμματα παραποιῶν ἀλλ' ὁ κακοῦργος ἁπλῶς· καὶ ῥᾳδιουργία· ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία καὶ εὐκαιρία καὶ θρασύτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπ' εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει [6]).
ῥαθαίνεται· ἀντὶ τοῦ σπείρεται.
ῥαθαπυγίζειν· τὸ πλατεῖ τῷ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ῥαπίζειν [7]).
ῥαθασσόμενοι· ῥαινόμενοι [8]).
ῥαιβόν· σκαμβόν, καμπύλον [9]).
'Ραικούς· οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας· Σοφοκλῆς τῇ λέξει κέχρηται [10]).
ῥαίοιτο· φθείροιτο [11]).
ῥά· ἀντὶ τοῦ δή· οὕτως Πλάτων [12]).
ῥαγδαῖος· ταχὺς ἢ σφοδρός [13])
ῥαγδαίους· κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων· τοὺς κεκινημένους καὶ σφοδροὺς καὶ βιαίους· 'Αντιφάνης 'Αγροίκοις· 'Ραγδαῖος,

---

1) Codex *ἄνω κάτω ἀντιβαδίζειν.*
2) Vide infra v. *ῥάξ.* et Hesych. Plat. Legg. VIII. 845 A.
3) Cf. Hesych. et infra, ubi comicorum loci adducuntur.
4) Nihil extundo.
5) Hesych. Poll. VII. 94 e comoedia affert.
6) Observatio Aelii Dionysii, cf. Eustath. p. 1509. 44. Ex altera recensione petitum est quod infra sequitur. Vocabulum usurpavit Xen. Mem. II. 1. 20, alibi.
7) Similiter Hesych. Poll. IX. 122. 126. Usurpavit Aristoph. Eq. 796. Vide Nauck. Aristoph. Byz. p. 164. Cobet. Mnem. IX. 165.
8) Hesych. Codex *ῥαθασσώμενοι.*
9) Similiter Hesychius. Ex Archilocho affert Polluc. II. 193. Vide de hoc loco disputationem Dindorfii in Thes. VI. 2418.
10) Eustathius p. 890. 15 invenit in veteri rhetorico lexico, barbaros dixisse *'Ραικούς*, Sophoclem *Γραικούς*. Cf. Hesychium.
11) Hesychius. E Soph. Trach. 268.
12) Merus error. cf. v. *ῥακετρίζειν.*
13) Lex. Bachm.: *ῥαγδαίου· σφοδροῦ ἢ ταχέος.*

ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς· Δίφιλος Πολυπράγμονι· Τί ποτ' ἐςίν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν· ἐςὶ καὶ ἐν Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριςοφάνους [1]).

Ῥαδαμάνθυος ὅρκος· ὁ κατὰ χηνὸς ἢ κυνὸς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἤ τινος ἄλλου τοιούτου. Οἷς ἦν μέγιςος ὅρκος ἅπαντι λόγῳ κύων Ἔπειτα χήν· θεοὺς δ' ἐσίγων· Κρατῖνος Χείρωσι. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι [2]).

ῥᾴδιον· εὐχερές.

ῥᾳδιουργός· πλαςογράφος· καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς· καὶ ῥᾳδιουργία· ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία καὶ εὐκαιρία καὶ θρασύτης· Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπ' εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει [3]).

ῥᾳδίως· εὐχερῶς, ταχέως [4]).

ῥάζειν καὶ ῥύζειν· τὸ ὑλακτεῖν· Ἕρμιππος Εὐρώπῃ· Ῥύζων ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους· ἀπὸ τούτου δὲ ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη· Κρατῖνος Δηλιάσιν· Ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν λοιπὸν χρόνον· καὶ ἑξῆς· Ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν· ὁ δ' ἠσκάριζε κἀπεπόρδει [5]).

ῥᾳθυμία· ἀμέλεια [6]).

ῥαῖσας· ὑγιάνας [7]).

ῥᾳθυμεῖν· οὐχ ὡς ἡμεῖς φαμὲν τὸ τοῖς Ἀφροδισίοις σχολάζειν, ἀλλ' ἁπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν, παρὰ τὸ τὰ ῥᾷςα τῷ θυμῷ διδόναι [8]).

ῥαχετρίζειν· τὸ εἰς τὴν ῥάχιν παίειν· οὕτως Πλάτων [9]).

---

[1]) Codex μεῖζον εἰ — πολυπραγμονεῖ.

[2]) Eadem Schol. Plat. Apolog. 21 E. Cf. Zenob. 581. Hes. et Schol. Arist. Av. 521. Codex θεοῖς δὲ σιγῶν.

[3]) Conf. supra. Videatur quoque Hesych.

[4]) Hesychius.

[5]) Codex ῥυζὸν ἅπαντας — ὁ δὲ σκαρίζει κατέπαρδε. Conf. Meinek. Fragmt. Com. Gr. II. 33. Cobet. Mnem. VIII. 48. Vide quae Eust. p. 1792. 22 laudat e rhetorico lexico. Cratini fragmenta nondum persanata sunt. An respicit et ridet Soph. Ai. 299?

[6]) Utrumque coniungit Dem. Philipp. III. § 5.

[7]) Hesychius. E Dem. Olynth. I. § 13. Cf. Harpocr.

[8]) Brevius Lex. rhet. Bekk. p. 300. 8.

[9]) Codex ῥακετρίζειν. Cf. Poll. II. 136. Plato intelligitur Comicus, ut vides.

ῥαχίζειν· τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως ἤτοι διακόπτειν, ὥς φησι παρ' Εὐριπίδῃ [1]).

ῥάκιον καὶ ῥάκος· ἄμφω λέγουσιν.

Ῥακίδαι· δῆμος Ἀκαμαντίδος.

ῥακτρίαι· ῥαβδία μικρὰ οἷς τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσι [2]).

ῥάμνος· φυτὸν ὃ ἐν τοῖς Χουσὶν ὡς ἀλεξιφάρμακον ἐμασῶντο ἕωθεν· καὶ πίττῃ ἐχρίοντο τὰ σώματα· ἀμίαντος γὰρ αὕτη· διὸ καὶ ἐν ταῖς γενέσεσι τῶν παιδίων χρίουσι τὰς οἰκίας εἰς ἀπέλασιν τῶν δαιμόνων [3]).

Ῥαμνουσία Νέμεσις· αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας· ἱδρύσατο δ' αὐτὴν Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τόπῳ· τὸ δ' ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν, οὗ τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ, ὃς καὶ Ὀλυμπίασι τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψε· Παντάρκης καλός· ἦν δὲ οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ [4]).

ῥάμφος· ῥύγχος ὄρνιθος [5]).

ῥαμφάξει· ῥύγχῳ ὠθήσει [6]).

ῥάξ· θηλυκῶς ἡ ῥάξ· ὁ δὲ ῥώξ καὶ βαρβαρισμὸς καὶ σολοικισμός [7]).

ῥάξαι· ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν· οὕτως Ἀπολλόδωρος [8]).

ῥάξας· τὸ δὲ ῥήξας οὐκ Ἀττικόν· καὶ παρὰ τοῖς δικανικοῖς ἐστὶν ἡ χρῆσις.

---

[1]) Codex ῥακχίζειν. Postrema corrupta sunt. Cf. Hesychium et infra ῥαχίζειν et ῥαχίζων. Itidem M. Schmidt. Didym. p. 99. 269, qui coniicit ὥς φησι παρ' Εὐριπίδῃ Δίδυμος, quod multis nominibus displicet.

[2]) Codex ῥάκτρια· ῥαιδία· μικρά· τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσα. Cf. Hesych. Poll. VII. 146. X. 130. HSt. VI. 2335 B.

[3]) Breviter Hesychius. Codex πίττην.

[4]) Breviter Hesych. De Agoracrito idem tradit Zenob. 482 secundum Antigonum Carystium. Pausanias Agoracritum memorat IX. 34. 1, Pantarcem V. 11. 3; VI. 10. 2, sed Eleum fuisse dicit. Codex μηλαίας — ἐπέγραψεν ἀοτάρχης· καλὸς δὲ ἦν.

[5]) Hesychius.

[6]) Codex ῥυγχωθήσει. Corr. Cobet. Cf. Hesych.

[7]) Observatio Aelii Dionysii, vide Eustath. p. 1485. 59. Convenit Phryn. Ecl. 26.

[8]) Antiatt. Bekk. p. 113. 12 laudat Dem. Conon. § 8.

ῥᾷον· εὐχερές, εὔκολον.
ῥαπίσαι· πατάξαι τὴν γνάθον ἁπλῇ τῇ χειρί, ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόρρης [1]).
Ῥάρ· Τριπτολέμου πατήρ [2]).
ῥάρον· ἰσχυρόν [3]).
ῥᾷστα· ῥᾳδίως, εὐχερῶς [4]).
ῥαστώνη· ἀνάπαυσις, τέρψις, τρυφή, εὐκολία, ῥᾳθυμία, ἡδυπάθεια, χαυνότης, ἀργία· εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν ἐν τῷ λη' Δίωνος Ῥωμαϊκῶν [5]).
ῥάφανον· τὴν ῥαφανῖδα· Ἐπίχαρμος [6]).
ῥάφανος· κράμβη· ῥαφανὶς δέ, ἣν ἡμεῖς ῥάφανον [7]).
ῥάττει· ἐπιφώνημα χαιρόντων καὶ ὑπορχουμένων [8]).
ῥᾷον ἄν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν ἢ τοὺς δακτύλους [9]).
ῥαχάδας· τὰ δενδρώδη χωρία [10]).
ῥάχετρον· τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου, ἀφ' οὗ ἡ ἀρχὴ τῆς ῥάχεως· Δίδυμος δὲ πλευρόν [11]).
ῥαχθέντος· ῥαγέντος [12]).
ῥαχίαν· οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτήν, καὶ τὸν τόπον αὐτὸν ᾧ προσαράττει τὸ κῦμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως· οἱ δὲ Ἴωνες τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάσσης [13]).

---

[1]) Lex. rhet. Bekk. p. 300. 10 ubi male ἀπλείστῳ χειρί. Cf. Hes.
[2]) Hesychius Ῥᾶρος.
[3]) Hesych. Grammaticorum locos vide in Thes. VI. 2342 C.
[4]) Cf. Hesychium.
[5]) Alia Hesych. Breviter Lex. rhet. Bekk. p. 300. 14. Dionis locus est 38. 39.
[6]) Cf. Tryphonem apud Hesychium. Videatur Velsenus p. 88.
[7]) Cf. Poll. I. 247.
[8]) Malim ῥυππαπαί, vide infra.
[9]) Fragmentum est Lysiae ex oratione πρὸς Αἰσχίνην, cf. Athen. XIII. 612 C, ubi eiice ὅσῳ ἐλάττους ἦσαν et τῆς χειρός. Cf. Plat. Euthyd. 294 B. Arist. Plut. 1057. Philetaerus apud Athen. XIII. 587 F. Martial. I. 20. Similis est glossa παρέλαβε τὴν πόλιν. Vid. Observ. meas Crit. in Platonem, 1864 p. 72.
[10]) Cf. Hesychium v. ῥαχάς.
[11]) Codex ῥάχετον. Cf. Hesych. et Poll. II. 136. M. Schmidt. Didym. p. 41.
[12]) Hesychius exp. σπαραχθέντος.
[13]) Corrigit Dobraeus: οἱ δὲ Ἴωνες τὴν πλήμμην· ἄμπωτιν δὲ

ῥαχίζειν· τὸ ἀλαζονεύεσθαι· καὶ ῥαχιςής· ὁ ἀλαζών· Θεόπομπος Παμφίλῃ· Τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχιςὴς Δημοφῶν[1]).
ῥαχίζων· διακόπτων· καὶ τοὺς κακούργους ῥαχιςάς[2]).
ῥαχιςής· ὁ διατέμνων.
ῥάχοι· οἱ μυρικίναι ῥάβδοι[3]).
ῥάχοισιν ὀρχάδος ςέγης· Σοφοκλῆς δὲ τοὺς φραγμοὺς τῆς ποίμνης.
ῥάχους· τὰς ἀκανθώδεις καὶ τραχείας ῥάβδους λέγουσι[4]).
ῥαψῳδοί· τὸ δ' ἔμπροσθεν ἀρνῳδοί ἐκαλοῦντο, ἐπάθλου αὐτοῖς ὄντος ἀρνός.
ῥαψῳδὸς κύων· ἡ Σφίγξ· οὕτως Σοφοκλῆς[5]).
ῥάψαι· συνθεῖναι[6]).
ῥαψῴδημα· ψεῦσμα[7]).
ῥαψῳδοί· οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες, οἳ ἐκλήθησαν οὕτως ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες ἀπήγγελλον· ῥαψῳδῆσαι δέ ἐςι τὸ φλυαρῆσαι ἢ τὸ ἁπλῶς λαλεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ἔργου τινός[8]).
ῥαψῳδία· φλυαρία, λόγων συναφή, ἀδολεσχία[9]).
ῥᾴων· εὐθυμότερος καὶ ἀπήμων.
Ῥέας πόντος· ὁ Βόσπορος· ἢ ὅτι καὶ Ἀδρίας καλεῖται ἀπὸ τοῦ εἰσβάλλοντος ποταμοῦ Ἀδρίου[10]).
ῥέθος· πρόσωπον, ἐρύθημα, μέλος, σπλάγχνον[11]).
Ῥῖπαι· ὄρη Σκυθικά, ὅθεν ὁ Βορρᾶς πνεῖ[12]).

τὴν ἀ. Idem error in Lex. rhet. Bekk. p. 388. 8. Thucydidis locus est IV. 10. Cf. rhetoricum lexicon apud Eust. p. 1540. 27.

1) Vide supra.

2) Soph. Ai. 56. Redde vocabulum Polybio XIII. 6. 4 ubi παρασχίςαι.

3) Plura Hesychius.

4) Cf. Hesychium. Idem Eust. p. 1540. 27 tradit, e rhetorico lexico ut videtur.

5) Soph. Oed. Reg. 391. Cf. Hes. M. Schmidt. Didym. p. 98.

6) Hesychius.

7) Hesychius.

8) Codex ἁπλῶς λαβεῖν. Conveniunt Schol. Plat. Ion. 530 A et Lex. rhet. Bekk. p. 300. 3.

9) Cf. Hesychium.

10) Cf. Hesychium et App. Provv. 365.

11) Similiter Hesychius.

12) Codex Ῥεῖπαι. Hesych. Cf. Schol. Soph. Oed. Col. 1248.

Ῥειτά· ἐν Ἐλευσῖνι δύο ναμάτια φερόμενα ἐκ μιᾶς πηγῆς καλούμενα Ῥειτά· οὕτως Σοφοκλῆς [1]).
Ῥειτῶν τόπος· ἱερῶν ῥευμάτων [2]).
ῥέκος· ζῶμα, ζώνη [3]).
ῥελατόρια· ἀνάφορα [4]).
ῥέμει· πειρᾷ, ὀδυνᾷ, σήπει [5]).
ῥέξαι· ποιῆσαι, πρᾶξαι· Ἀθηναῖοι δὲ θῦσαι, παρ' Ἐπιχάρμῳ τὸ βλάψαι [6]).
ῥέπει· κλίνει [7]).
ῥερυθμῶσθαι· ἐσχηματίσθαι, συγκεκρίσθαι [8]).
ῥεῦμον· βρέφος νεογνόν [9]).
Ῥηγίνους· τοὺς δειλούς. Ξέναρχος γὰρ ὁ Σώφρονος τοῦ μιμογράφου υἱός, ἐκωμῴδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλούς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς [10]).
Ῥηγίνου δειλότερος· [11])....
ῥῆγμα· ἡ κατὰ μῆκος τοῦ τραύματος οὐλή [12]).
ῥήγνυται· διαιρεῖται καὶ διακόπτεται [13]).
ῥῆμα· οὐ μόνον ἐπὶ μιᾶς λέξεως λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλειόνων.
ῥηξίφλοια· ῥήξαντα τὸν φλοῦν [14]).
ῥήσεις· λόγοι [15]).
ῥῆσις· δημηγορία καὶ συμβουλὴ καὶ ὅλως ὁ τοῦ ῥήτορος λόγος· οὕτως Ἀριστοφάνης [16]).

---

1) Cf. M. Schmidt. ad Hesych. et Thes. VI. 2558 D.
2) Ellendtius coniungit c. gl. sup.
3) Hesychius.
4) Codex ῥελατρεία· ἀναφορά.
5) Hesychius.
6) Breviter Hesychius.
7) Hesychius.
8) Cobetus Mnem. VIII. 66 contendit Democriteam vocem esse et scribendam ἐρρυσμῶσθαι, sed vide Anecd. Bekk. p. 1287.
9) Hesychius ῥεῦμιν, ubi vide Albert.
10) Breviter Hesych. Cf. Intt. ad Zenob. 485. Codex μηνογράφου.
11) Cf. supra λαγωὸς περὶ τῶν κρεῶν.
12) Lex. rhet. Bekk. p. 300. 7. Cf. Hesychium.
13) Hesychius.
14) Hesychius.
15) Plura Hesychius.
16) Uter Aristophanes intelligatur, non pro certo dixerim.

ῥησείδιον· λεξείδιον [1]).

ῥησικοπεῖν· δημηγορεῖν [2]).

ῥήσεις· καλεῖται τὰ ὑπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων λεγόμενα· ἀναμέσον δὲ τούτων τὰ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ· οἷον· Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.

ῥῆσις· τὸ ψήφισμα· οὕτως Κράτης.

Ῥησίαρχος ὃς ἐρέει τὰ θέσφατα· παρ' Ἐπιχάρμῳ· ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηται· ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ς' τραγῳδουμένων ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν· ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος [3]).

ῥησκόμενον· ἀντὶ τοῦ λεγόμενον [4]).

ῥητόν· Φανερόν.

ῥήτορα· καὶ τὴν γυναῖκα. Ἀριστοφάνης.

ῥητορικὴ γραφή· ἣν ἠγωνίζοντο οἱ ῥήτορες· οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τὸ παλαιὸν οἱ ῥήτορες, ἀλλ' ἐνίας· ἄλλοι δὲ ῥητορικὴν γραφὴν εἶναι λέγουσι τὴν κατὰ ῥήτορος γινομένην, γράψαντός τι ἢ εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ γραφὴ καὶ ἡ κατὰ πρυτάνεως, καὶ ἐπιστατικὴ ἡ κατ' ἐπιστάτου [5]).

ῥήτορες· οὐχ οἱ συνήγοροι, ἀλλ' οἱ τὴν ἰδίαν γνώμην λέγοντες· καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ (ῥητὴρ) οὕτως ὑπολαμβάνεται [6]).

ῥῆτραι· συνθῆκαι, λόγοι, ὁμολογίαι. Ταραντῖνοι δὲ νόμους καὶ οἷον ψηφίσματα· παρὰ Λακεδαιμονίοις ῥήτρα Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος· οἱ δὲ ῥήτρας ὁμολογίας, οἱ δὲ συγγράμματα· καὶ ῥητροφύλακας τοὺς συγγραμματοφύλακας [7]).

ῥήτωρ· τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο ὁ δήμῳ συμβουλεύων καὶ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων, εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος, εἴτε

---

1) Hesychius ῥησίδιον. Cf. HSt. VI. 2375 A.

2) Cf. Poll. VI. 119.

3) Codex Ῥηστός· ἀρχός· ὃς αἱρέσει. Cf. Thes. VI. 2375 B. Non satisfacit M. Schmidt. ad Hesych.

4) Hesychius ῥησκομένων.

5) Codex τῶν παλαιῶν. Correxit Dobraeus. Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 299. 21. Cf. Harpocrationem et Lexic. rhetor. p. Photium p. 677. 14.

6) Addidi ῥητήρ et correxi Cod. lect. ὑπολαμβάνει. Compone gl. ῥήτωρ infra.

7) Codex ῥῆτρα — λύτρα Λυκούργου.

καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίςου καὶ δικαιοτάτου συμβουλεύων, εἴτε ἐπ' οἰκείοις λήμμασιν· καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδὰν λέγῃ· ῥήτωρ ἡγεμὼν καὶ ςρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ· καὶ ἑτέρωθι· ἐγὼ δὲ εἰ μὲν ὡς συμβουλεύων ὑμῖν ὅτι ἂν συμφέρειν ἡγῆται ῥήτωρ ἐςίν, οὔτε ἀρνοῦμαι οὔτε φύγοιμ' ἂν τοὔνομα τοῦτο· εἰ δὲ, οἵους ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ. Καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται Ῥητορικὴ ἐκ βουλῆς, (εἰ) εἰσφέρει τις γνώμην ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίᾳ τύχῃ εἰσηγούμενος [1]).

ῥήτωρ· συνήγορος, δικολόγος· καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτής, παρὰ Σοφοκλεῖ [2]).

ῥηχιάδαι ἢ ῥηχάδαι· οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες [3]).

ῥία· ἀκρωτήρια, ὄρθια καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα [4]).

ῥιγοῖ· ψύχει, συνέχεται ὑπὸ κρύους [5]).

ῥιζοτόμοι· φαρμακεῖς, βοτανικοί [6]).

ῥικνά· ἐρρυτιδωμένα, ἀσθενῆ [7]).

ῥικνόν· καμπύλον [8]).

ῥικνός· ὁ πεφρικώς, παρὰ Σοφοκλεῖ [9]).

ῥινᾶν· ἐξαπατᾶν· οὕτως Μένανδρος [10]).

ῥικνοῦσθαι· τὸ διέλκεσθαι καὶ παντοδαπῶς διαςρέφεσθαι κατ' εἶδος· λέγεται δὲ καὶ ῥιγνοῦσθαι τὸ καμπύλον γίγνεσθαι ἀσχημόνως καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὀσφύν· Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς [11]).

---

1) Dem. π. συντ. § 20. Mid. § 189. Nota Photium habere ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας. In fine Codex: ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν τύχης ἡγούμενος, quod correxi.

2) Hesychius habet ἢ κριτής, sed omittit Sophoclis nomen. Cf. supra glossam ῥήτορες.

3) Hesychius omittit ἢ ῥηχάδαι.

4) Hesychius. Cf. Thucyd. II. 86.

5) Codex ἀπό.

6) Ita fabulam inscripsit Sophocles.

7) Codex ἐρυτιδωμένα.

8) Cf. Ruhnk. Tim. 228.

9) Cf. Hesych. ῥικνὴν ὄψιν· quae ipsa Sophoclis verba videntur.

10) Idem tradunt Aelius Dionysius et Pausanias apud Eustath. p. 1822. 43 et 998. 51 et addunt ipsa Menandri verba: ἐγὼ γ' ἐπίςαμαι ῥινᾶν.

11) Brevius Hesych. et Poll. IV. 99.

ῥιπάς· ἀνέμου συςροφήν [1]).
ῥιπίζεται· παρακαλεῖται [2]).
ῥίψασπις· δειλός [3]).
ῥινώμενος· μυκτηριζόμενος [4]).
ῥίσκος· ὁ τὰ ἀργυρώματα ἔχων καὶ τὸ πρόχειρον ἀργύριον [5]).
ῥιψάδ' ἀγείρων· [6]). * * * *
'Ρόδια· μύρα [7]).
'Ροδιακὸν καὶ 'Ροδιάς· εἶδος ἐκπώματος· οὕτως Δίφιλος [8]).
'Ροδίων χρησμός· 'Ρόδιοι τῇ Λινδίᾳ 'Αθηνᾷ θύοντες καθ' ἑκάςην ἡμέραν ἐνδιετέλουν τῷ ναῷ εὐωχούμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδα εἰσφέρειν . . . . . . ἀμίδα· συγκαταινέσαντος δὲ, πάλιν ἀνεπυνθάνοντο χαλκῆν ἢ ὀςρακίνην· ὁ δ' ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο μηδετέραν· διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων [9]).
'Ροδώπιδος ἀνάθημα· ἐν Δελφοῖς ὀβελίσκοι πολλοί· 'Απελλᾶς δὲ ὁ Ποντικὸς οἴεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, 'Ηροδότου ἐλέγχοντος τὴν δόξαν· ἦν δὲ Θρᾷσσα τὸ γένος, ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ 'Ιάδμονι Μιτυληναίῳ, ἐλυτρώσατο δ' αὐτὴν Χαράξας ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός· ἡ δὲ Σαπφὼ Δωρίχαν αὐτὴν καλεῖ [10]).
ῥύζειν· κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν, μεταφορικῶς δὲ ἐπ' ἀνθρώπων [11]).

---

1) Codex ῥίπας et συςροφή.
2) Arist. Eccl. 837. Hesych. exp. ἀνακινεῖται. Supra habuimus ἐρριπίζετο.
3) Cf. Hesychium et Poll. VI. 151.
4) Codex ῥινόμενος.
5) Poll. X. 137 ex Antiphane affert.
6) Latet Γαδείρων, scribit Bernhardyus. Haud satis evidens ea suspicio est. Equidem contulerim Pind. Pyth. IX. 104; διψάδ' ἀκειόμενον ἐγεῖραι ex emendatione Hermanni.
7) Cf. Hesychium. Vide Arist. Lysistr. 944.
8) Cf. Hesych. et Poll. VI. 96. Diphili locum servavit Athen. XI. 496 F.
9) Codex ἐδιετέλουν. Porsonus διετέλουν ἐν τ. Nullum est lacunae signum in Codice. Cf. Diogen. 704.
10) Cf. Herodt. II. 134. Apellas laudatur quoque in glossa Κυψελιδῶν ἀνάθημα. Adde Athen. XIII. 596 B. Codex ἄδμονι — ἐλυτρώσατο δ' αὐτόν.
11) Codex ῥόζειν, cf. supra ῥάζειν.

ῥοθεῖ· ὁρμεῖ [1]).
ῥόθιον· ἡ εἰρεσία· καὶ ῥοθιάζειν τὸ ἐρέσσειν συντόνως [2]).
ῥοδωνιά· ἐςὶ μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών· ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι· ἕτεροι δὲ εἶδος ἀμπέλου φερούσης ςαφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα [3]).
ῥόθιον· τὸ μετὰ ψόφου κῦμα ἢ ῥεῦμα· σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν· καὶ ῥοθιάζειν τὸ ἐρέσσειν συντόνως· Ἀριςοφάνης Βαβυλωνίοις· κατάγου ῥοθιάζων φησίν· καὶ πάλιν· Ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ [4]).
ῥόθῳ· ὁρμῇ [5]).
ῥοιάς· Ἴωνες· ἄνευ δὲ τοῦ ι ῥόας· οὕτως Ἐπίλυκος [6]).
ῥοίβδην· ὡς ἐπὶ ῥεύματος, σφοδρῶς, φοβερῶς [7]).
ῥοίδια· ῥόας [8]).
ῥοῖζος· παρ' Ὁμήρῳ θηλυκῶς· πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε [9]).
ῥομβεῖν· σφενδονᾶν.
ῥόμβον· κίνησιν ἢ κύλινδρον [10]).
ῥόμβος· ὃ ἔχουσιν οἱ ἐπιθειάζοντες ὡς τύμπανον· οὕτως Εὔπολις [11]).
ῥοπαλίζει· κινεῖ, ςρέφει ὡς ῥόπαλον [12]).
ῥοπή· κλίσις [13]).

---

[1]) Hesychius.
[2]) Codex εὐτόνως. Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 300. 12. Cf. Harpocr. et infra.
[3]) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 299. 33. Cf. Harp. Schol. Theocr. XI. 10 e Cratino affert.
[4]) Codex εὐτόνως. Brevius supra.
[5]) Hesychius.
[6]) Vide Epilyci locum apud Athen. XIV. 650 E.
[7]) Codex ῥοίβδειν. Cf. Hesychium ῥυβδην.
[8]) Haec sincera forma est, cf. Athen. XIV. 651 A et Phryn. Ecl. p. 86.
[9]) Hom. Odyss. ι. 315.
[10]) Cf. Pindar. Olymp. XIII. 134 et gl. seq. Item Eust. ad Dion. Perieg. 1134.
[11]) Plura e Didymi commentariis servavit Schol. Apoll. Rhod. I. 1134 et IV. 143. Cf. Eustath. p. 1387. 47 et Etymol. M. p. 706. 30. Vide Thes. VI. 2420 B et M. Schmidt. Didym. p. 60.
[12]) Hesychius.
[13]) Hesychius.

ῥόπτρον· ῥόπαλον ἢ παγὶς ἢ τιμωρία [1]).
ῥοῦν· τὸ ἥδυσμα· Σόλων.
ῥοφήσομαι· ἀντὶ τοῦ ῥοφήσω λέγουσιν [2]).
ῥοώδης· ῥεῦμα ἔχων.
ῥυάχετον· θόρυβον [3]).
ῥυάχετον· τὸν ῥέοντα ὀχετόν.
ῥοίβδην· δαψιλῶς [4]).
ῥυγχάσαι· τὸ μυκτηρίσαι [5]).
ῥύγχος· τὸ πρόσωπον· Κρατῖνος καὶ ἕτεροι [6]).
ῥύδην· ὁρμήν [7]).
ῥύδην· σφοδρῶς καὶ ἀθρόως· οὕτως Κρατῖνος [8]).
ῥύζειν· ὑλακτεῖν [9]).
ῥύζων· πενθῶν [10]).
ῥυθμίζει· διατυποῖ, κανονίζει, εὐθύνει [11]).
ῥυθμός· τάξις ἔμμελος ἀκόλουθος ἁρμονίᾳ [12]).
ῥυμβονᾶν· διαρρίπτειν [13]).
ῥυπαίνω· ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω· Φερεκράτης [14]).
Ῥύπες· πόλις τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν· οὕτως Αἰσχύλος [15]).
ῥύπον καὶ ῥύπους· τὰ δεχόμενα τὰς σφραγῖδας· οὕτως Ἀριστοφάνης [16]).

---

1) Refero ad Eur. Hipp. 1172. Cf. Hesych. Harpocr.
2) Cf. Cobetum Mnem. V. 406.
3) Ex Arist. Lysistr. 170. Cf. Hesych.
4) Hesychius ῥύβδην. Vide supra.
5) Hesychius habet ῥυγχιάζειν.
6) Cf. Antiatt. Bekk. p. 113. 9. Athen. III. 93 D. Omnes indidem.
7) Dobraeus verum suspicatur ὁρμῇ.
8) Cf. Hesychium.
9) Cf. ῥάζειν et Hesychium.
10) Spectat Hermippi locum quem vide supra v. ῥάζειν. Cod. ῥυζ.˜ν.
11) Brevius Hesychius. Codex διατυπεῖ.
12) Similia Hesychius.
13) Respicitur Aeliani quidam locus quem servavit Eustath. ad Dion. Perieg. 1134. Cf. HSt. VI. 2437 C.
14) Alia exp. Hesych. Glossa in summa pag. a correctore antiq.
15) Cf. Hesychium v. Ῥύπας. Aeschyli versum vide apud Strab. VIII. 387. Codex ῥύπαις.
16) Arist. Lysistr. 1199. Cf. Hesych. Poll. X. 59. Phryn. Ecl. p. 58.

ῥυπᾶν· μεςὰ ῥύπου εἶναι [1]).
ῥυππαπαί· ναυτικὸν ἀναφώνημα [2]).
ῥύπτει· ἀποκλύζει, σμήχει [3]).
ῥύπτομαι· σμήχομαι [4]).
ῥυσά· ἡ μαρανσις ἡ γῆρας [5]).
ῥυσήματα. τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα.
ῥύσια· ἐνέχυρα· καὶ ῥυσιάζεσθαι· τὸ ἐνεχυριάζειν.
ῥυσίαν· τὴν τῶν τόξων τάσιν [6]).
ῥυσίοισιν· ἑλκυςαῖς [7]).
ῥυτῆρας καὶ βρυτῆρας· τὰς ἡνίας [8]).
ῥυτά· εἶδος φιαλῶν, τάχα δὲ οἷον ῥυτίδας καὶ συναγωγὰς ἐχουσῶν [9]).
ῥυτά· πήγανα· οὕτως Κρατῖνος [10]).
ῥυτήρ· ἁπλῶς μὲν ὁ ἱμάς, κυρίως δὲ ἡνία, παρὰ τὸ ῥύεσθαι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἀναβάτας ὅπερ ἐςὶ σώζειν· ἢ παρὰ τὸ ῥεύειν ὅ ἐςιν ἀνακόπτειν καὶ ἀνεγείρειν τοὺς ἵππους [11]).
ῥυτῆρες· χαλινοί, ἡνίαι, ἱμάντες [12]).
ῥυτῆρι κρούων γλουτὸν ὑπτίου ποδός· Σοφοκλῆς [13]).
ῥυτίς· ἀσθένεια.
ῥυτίσματα· αἱ ἀκέςριαι τῶν διερρυηκότων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα ῥυτίσματα ἐκάλουν· οὕτως Μένανδρος.
ῥυφεῖν· τὸ ῥοφεῖν· οὕτως Ἱππῶναξ [14]).

---

[1]) Usurpavit Arist. Plut. 266. Codex ῥυπά.
[2]) Hesychius. Ex Arist. Ran. 1073. Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 446. 32.
[3]) Hesychius.
[4]) Arist. Acharn. 17.
[5]) Cf. Lobeck. Paral. p. 333.
[6]) Hesychius habet ῥυσίαν βολάν, e tragico poeta ut videtur.
[7]) Hesychius habet ῥυσίοις ἐνταφαῖς, ad quem locum vide M. Schmidt.
[8]) Codex ῥυςῆρας. Corr. Cobet. Cf. Hesychium ῥυτῆρες.
[9]) Hinc emenda Lex. rhet. Bekk. p. 299. 31. Cf. Harpocr.
[10]) Nempe ἐν Ὥραις, ut ex Harpocr. patet. Alia Hesych.
[11]) Contraxit Lex. rhet. Bekk. p. 299. 28.
[12]) Cf. Hesychium v. ῥυτήρ.
[13]) Plura servavit Hesych. q. v.
[14]) Antiatt. Bekk. p. 113. 11 laudat ex Aristophanis Pluto. Vide praeterea Eustath. p. 1430. 39.

ῥύψαι· σμῆξαι [1]).
ῥῶμα· ὅρμημα [2]).
ῥῶμα· τὴν ῥώμην· ὡς γνῶμα τὴν γνώμην [3]).
ῥωμαλέως· ἰσχυρῶς [4]).
ῥώμη· ἰσχύς [5]).
ῥώξ· κόκκος [6]).
ῥῶπος· μίγματα, χρώματα ὅσα βαφεῦσι ζωγράφοις μυρεψοῖς χρησιμεύει· ὅθεν ῥωποπώλης· ὁ μυροπώλης· τινὲς δὲ καὶ τὸν παντοδαπὸν φόρτον ῥῶπον εἰρήκασιν [7]).
ῥῶπος· μηθενὸς ἄξιον [8]).
ῥῶπος καὶ γέλγη· ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς φόρτος [9]).
ῥῶσαι· ῥῶξις [10]).
ῥῶσθαι· σπουδάζειν [11]).
ῥωςήριον· παρορμητήριον [12]).

Τέλος τοῦ Ρ ςοιχείου.

---

[1]) Plura Hesychius.
[2]) Hesychius.
[3]) Hesychius.
[4]) Hesychius ῥωμαλέος.
[5]) Plura Hesychius.
[6]) Suspicor sacram glossam esse ductam e Jes. Vat. 65. 8. Vocabulum certe barbarum habetur ab Atticistis, cf. Ael. Dion. apud Eustath. p. 1485. 59 coll. 1633. 45. Vide quoque Hesych. Antiatt. Bekk. p. 103. 25 et Phot. v. ῥάξ.
[7]) Ex Aelio Dionysio, cf. Eustath. p. 927. 53. Fere eadem Hesych. habet, quocum scripsi μίγματα pro μίγμα. Praeterea adi Phot. v. ἐρρωπίζομεν. Phryn. Bekk. p. 61. 31. Bentl. ad Mill. p. 499. Osann. ad Philem. p. 113.
[8]) Hesychius.
[9]) Vide supra Aelium Dionysium, Lex. rhet. Bekk. p. 299. 27 et Hesychium.
[10]) Cf. Hesychium v. ῥωςήριον.
[11]) An pro ῥώεσθαι? Cf. Hesychium.
[12]) Componendae sunt glossae Hesych. ῥωπητήριον et ῥωςήριον, sed res obscura est.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Σ.

Σᾶ· περισπωμένως τὰ σῶα· εἴρηται δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ σᾶ ἡ πόλις οἷον σῶα ἡ πόλις [1]).

σᾶ· τὰ σῶα λέγουσι μονοσυλλάβως ἀπὸ τοῦ σῶα συναιροῦντες· καὶ τὸν σῶον καὶ σῶν· καὶ σῶοι σοῖ· παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ δισυλλάβως σῶοι [2]).

σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας δ' ἐν μεγάλοις ἔσομαι· καὶ τὸν ἀμφέποντ' ἀεὶ φρεσὶ δαίμον' ἀσκήσω· εἰ μικρὰ ἢ τὰ περὶ ἐμὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀνάγκης ἔσομαι μικρός· εἰ δὲ μεγάλα, εἰκότως ἐπαρθήσομαι καὶ μεγαλοφρονήσω καὶ τὴν περιέπουσάν με τύχην οἴσω τῇ διανοίᾳ [3]).

σαβαρίχην· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· Τηλεκλείδης [4]).

Σαβοὺς καὶ Σαβὰς καὶ Σαβαζίους· τοὺς βακχεύοντας τῷ Σαβαζίῳ· τὸ γὰρ σαβάζειν τῷ θεῷ τοῦτο· ὑπὸ δέ τινων ὁ Διόνυσος Σαβὸς καλεῖται [5]).

σαβύττης· ξυρήσεως εἶδος [6]).

---

[1]) Convenit Schol. Plat. Criti. 111 C ubi corrupta sunt verba χρόνος δ' οὐ πάμπολυς ὅτε δένδρων αὐτόθεν εἰς οἰκοδομήσεις τὰς μεγίστας ἐρεψίμων τμηθέντων στεγάσματ' ἐστὶν ἔτι σᾶ, de quo loco vide Ruhnk. Tim. p. 187. Equidem praetulerim στεγάσματα ἐστὶν ἃ ἔτι ἦν σᾶ. Cf. Prolegom. p. 33. Unde Boethus sua habeat, videbis in adnotatione sequenti.

[2]) Cf. Dobr. Lex. rhet. Bekk. p. 302. 20 simpliciter σᾶ· σῶα. Tenemus observationem Aelii Dionysii, teste Eustath. p. 959. 41, qui duos affert Aristophanis senarios ἡ μᾶζα γὰρ σᾶ καὶ τὰ κρέα χὠ κάραβος et οὕτω παρ' ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς ἂν εἴη, quos locos vides Boethum confudisse cum diceret εἴρηται δὲ ἐπὶ θηλυκοῦ σᾶ ἡ πόλις. Palam est rectissime correxisse Dobraeum καὶ σῶοι σῷ παρὰ Θουκυδίδῃ· οἱ δὲ δισυλλάβως σῶοι. Locus est in Thucyd. I. 74 med., cf. Phot. v. σῷ. Σῶν legitur Thucyd. III. 34. Vide praeterea Piers. Moer. p. 348 et Dind. ad HSt. VII. 1729. Cobet. Orat. p. 89. Mnem. IX. 394. X. 90.

[3]) Glossa in margine a manu antiqua. Verba sunt Pindar. Pyth. III. 191 sqq. Convenit Scholiasta.

[4]) Codex σαβαρίχιν. Cf. Photium post σαράβαρα et Hesych.

[5]) Plenius Harp. Post τῷ θεῷ τοῦτο quaedam deesse videntur.

[6]) Vide Hesychium v. σάβυττος qui plura habet.

σαβάξαι· διασαλεῦσαι [1]).
σάβυττος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι καὶ βύεσθαι ὡς καὶ σάθη [2]).
σάγαρις· κοπὶς ἢ πέλεκυς.
σάγδας· μύρον τι [3]).
σάγη· τὸ πλῆθος.
σάγη Φερέσβιος· τὴν πρὸς τροφῆς παρασκευὴν θύλακον [4]).
σάγη· ἡ πανοπλία· οὕτως Μένανδρος [5]).
σάγμα· τὸ τῆς ἀσπίδος ἔλυτρον [6]).
Σάγρα· *ἀντὶ τοῦ ἀλήθεια· οὕτως* Κρατῖνος [7]).
Σάγρα· *ποταμὸς ἐν* Ἰταλίᾳ· *καὶ τόπος ἀφ' οὗ ἡ παροιμία· ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ* Σάγρᾳ [8]).
σάθων· ὑποκόρισμα παιδίων ἀρρένων· οὕτως Τηλεκλείδης [9]).
σαθρόν· οὐ σαβακὸν χρὴ λέγειν [10]).
σαικονῆσαι· ἀντὶ τοῦ κινηθῆναι· Ἀριστοφάνης [11]).

---

1) Cf. Hesychium v. *σαβάξας*.
2) Cf. Hesychium v. *σάβυττος*.
3) Hesychius praeterea habet formam *ψάγδας*. Cf. Poll. VI. 104 et plura apud Athen. XV. 690 D.
4) Glossa fortasse petita ex Jone, cf. Pollucem X. 92. Vide quoque Hesych. v. *σαγίς*.
5) Cf. Hesychium v. *σάκος*.
6) Hesych. Usnrpavit Arist. Acharn. 574. Cf. Etym. M.
7) Codex *αἱ τοῦ* | *ἀληλήθεια*. Correctum in Thes. Ea ratione usurpavit Aelian. Hist. Anim. XI. 10. Cf. Niebuhr. Hist. Rom. III. n. 906.
8) Plura e Pausania descripsit Eustath. p. 278. 3. Vide Intt. ad Zenob. 117. Suid. v. *ἀληθέστερα*.
9) Hesychius omittit Teleclidis auctoritatem.
10) Hesychius docet *σαβακὸν* Chiorum esse.
11) Cf. Hesychium *σαί· τὸ κινηθῆναι ἁπλῶς* et *σαικωνῆσαι· διασαικωνή*. Vides utramque glossam coniungendam esse sic: *σαικωνῆσαι, διασαικωνῆσαι· τὸ κινηθῆναι ἁπλῶς*. Lex. Bachm. *σαικωνίσαι* habet. Adnotat Dobraeus: forsan *σαλακωνίσαι*, memor opinor Aristoph. Vesp. 1169: *ὡδὶ προβὰς τρυφερόν τι διασαλακώνισον*. Quid hoc significet ignorabant veteres Grammatici; quae Scholiasta servavit, e Pamphili lexico magnam partem finxere, cf. Rankium de Hesych. Lex. p. 105. Legebant *διασαλακώνισον, διαλυκώνισον, διαλακώνισον*. Qui laudatur Hermippi locus foede corruptus est. Sed *σαλάκων* dicitur *ὁ προσποιούμενος*

σαίνει· κολακεύει, σείει· ὡς ἐπὶ τῶν κυνῶν σαινόντων τῇ οἰκείᾳ οὐρᾷ [1]).

σαίνουροι· τὰς οὐρὰς σείοντες [2]).

σαίρει· κοσμεῖ ἢ χαίνει [3]).

σαίρειν· οὐ σαροῦν· μᾶλλον δὲ κορεῖν λέγουσιν· καὶ ἀκόρητον τὸν ἀσάρωτον· καὶ κορηθῆναι καὶ τὸ σαροῦν κόρηθρον· καὶ κόρημα τὸ κάθαρμα [4]).

Σάκαι· ἔθνος Σκυθικόν [5]).

Σάκας· ἐπεκαλεῖτο ὁ τραγῳδοποιὸς Ἀκέσωρ, ὡς ξένος καὶ βάρβαρος· οἱ γὰρ Σάκαι Σκυθικὸν γένος [6]).

σακέλλιον· βαλάντιον [7]).

σακεσφόροι· ὁπλοφόροι, ἀσπιδηφόροι [8]).

σακεύουσι· τὸ ὑλίζουσι παρ' Ἡροδότῳ [9]).

σακυφάνται· οἱ πλέκοντες τοὺς γυργάθους ἢ τῶν λινοῦφων οἱ τοὺς σάκκους ὑφαίνοντες [10]).

πλούσιος εἶναι πένης ὤν et σαλακωνίσαι idem significat quod ἀλαζονεύεσθαι, sicut Photius infra docet. Hoc certe nunc nihil ad Aristophanem, cuius versiculus praeterea contra artem est, nam tribrachys et anapaestus insuaviter coniunguntur. Non premo suspicionem poetam dedisse διασαικώνισον, cf. Meinek. Hist. Crit. Com. p. 98.

[1]) Cf. Hesychium.

[2]) Cf. Hesych. et Eustath. p. 1821. 51.

[3]) Codex χαίρει. Cf. Schol. Plat. Rep. I. 337 A. Vide quoque Hesych.

[4]) Codex καὶ τὸ σάρον. Cf. ad Photii glossam καλλύνειν. Ἀκόρητος explicatur in Lex. rhet. Bekk. p. 365. 28 et legitur Arist. Nub. 44. Vide Piers. Moer. p. 365, alios.

[5]) Hesychius.

[6]) Arist. Av. 31. Cf. Hesych.

[7]) Hesychius σακέλιον. Glossa novicia.

[8]) Eur. Phoen. 139.

[9]) Herodt. IV. 23 cui redde sinceram formam. Eadem Antiatticista Bekk. p. 113. 32. Observatio est Aelii Dionysii, quem vide apud Eustath. p. 940. 19. Codex ηὐλίζουσι — ἡρωδότῳ. Cf. M. Schmidt. Didym. p. 52.

[10]) Codex σακηφάνται. Demosth. Olympiod. § 12 ubi perperam σακχυφάνται. Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 302. 23 ubi nota Codicem σάκους habere, Bekkerum scripsisse σάκκους. Cf. Poll. X. 192. VII. 191. IX. 39.

σακίζειν· τὸν τρυγώδη διὰ σάκκου καὶ στρέβλης ἠθεῖν οἶνον· οὕτως Λυκόφρων [1]).

σακοδερμίτης· Σοφοκλῆς Τρωίλῳ· οἱ μὲν τὸν ὄφιν, οἱ δὲ σκώληκα τὰ δέρματα διεσθίοντα· ἄμεινον δὲ τὸν ἐπὶ τῷ δέρματι χαλκὸν ἔχοντα, παρ' ὅσον τὰ σάκη ἐπίχαλκα [2]).

σάκτρα· φορμός· ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι· οἱ δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον [3]).

σάκος· οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ τοῦ ἑνὸς κ [4]).

σακτός· ὁ τεθησαυρισμένος καὶ πολύς [5]).

σαλάμβην· Σοφοκλῆς τὴν ὀπήν [6]).

Σαλαβακχώ· πόρνης ὄνομα [7]).

σάλα· φροντίς· οὕτως Αἰσχύλος [8]).

σαλακωνία· ἀλαζονεία ὑπὲρ τὸ δέον· καὶ σαλακωνίσαι ἀλαζονεύεσθαι· σαλάκωνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψεύστας καὶ μεγαλαύχους [9]).

σαλάκων· προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὤν.

σάλος· σαλευμός, τάραχος καὶ ἡ φροντίς [10]).

---

[1]) Plura Poll. VI. 18, alia Hesych. Cf. M. Schmidt. Didym. p. 51.

[2]) Cf. Hesychium v. σακκίζειν et σακκοδερμιστής, Harpocr. v. δερμηστής et Lex. rhet. Bekk. p. 240. 14. Equidem praetulerim formas δερμηστής et σακκοδερμηστής, collatis nominibus vernaculis ***schildpad***, ***schildluis***. Cf. M. Schmidtii disputationem Didym. p. 20.

[3]) Latet error, cf. Phot. v. σάμακα et Poll. X. 43. Fortasse scribendum est σάκτης, cf. Hesych. v. σάμαξ ibiq. Intt. Itidem M. Schmidt. Didym. p. 56. Codex σαίτεσθαι.

[4]) Ex Aelio Dionysio apud Eustath. p. 940. 18. Recte praecepit, cf. Arist. Acharn. 745. 822. Indidem Phrynich. p. 108. Moer. Thom. M. p. 789.

[5]) Hesychius quocum fortasse scribe πολυχρόνιος. Ex Eupolide laudat Poll. VI. 18.

[6]) Codex σαλάβην. Infra recte σαλάμβη, cf. Hesychium. Plura HSt. VII. 34 A.

[7]) Arist. Eq. 765, alibi. Plura habet Hesych.

[8]) Hesychius omittit Aeschyli nomen.

[9]) Codex ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον· correxit Dobraeus. Praeterea videtur aliquid excidisse glossae initio, v. c. sic: ἀλαζονεία, (δαπάνη) ὑπὲρ τὸ δέον, cf. Hesych. Plura HSt. VII. 32 cuius copiis adde Schol. Plat. Rep. VI. 495 E.

[10]) Similia Hesychius. Cf. HSt. VII. 41 D.

Σαλαμίνιος· ὁ ἐκ τῆς Σαλαμινίας καλουμένης νεὼς ἐρέτης· οἱ δὲ ὅτι Σαλαμίνιοι ἀγαθοὶ ἐρέται [1]).
σαλάμβη· ὀπή, καπνοδόκη· οὕτως Σοφοκλῆς [2]).
σαμάκιον· κοσμαρίου τι γένος [3]).
σαλάκων· ἀλαζών [4]).
Σαλμυδησός· αἰγιαλὸς καὶ ποταμὸς Εὐξείνῳ πόντῳ [5]).
σαλοῦσα· φροντίζουσα· σάλα γὰρ ἡ φροντίς [6]).
σαλπίττει· ἀντὶ τοῦ σαλπίζει [7]).
σάμακα· Ἐρατοσθένης ἀπέδωκε τὸν φορμόν, ἄμεινον δὲ τὸν τοξικὸν κάλαμον· οὕτως Λύσιππος [8]).
Σάμαιναι· πλοῖα Σάμια ὑσὶν ἐμφερεῖς τὰς πρώρας ἔχοντα [9]).
σαμάκια· κοσμαρίου τι γένος τοῖς νεωτέροις [10]).
σάμβαλα· ὑποδήματα [11]).
σαμβύκη· εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ [12]).
Σαμιακὸν τρόπον· Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις· εἰς ὑηνίαν ἐπισκώπτων μιννύω· ὑσὶ γὰρ ἐμφερεῖς εἶχε τὰς πρώρας τὰ τῶν Σαμίων πλοῖα, ὡς Χοιρίλος ὁ Σάμιος [13]).

---

[1]) Referam ad Arist. Eccl. 38 ubi vide Schol.
[2]) Confer supra.
[3]) Codex σαλμακίον, cf. infra, Hesych. et Poll. V. 101.
[4]) Codex σαλαμός. Correxit Schleusnerus.
[5]) Sic Codex. An ἐν Εὐξείνῳ π.? Cf. Hesych. et Tzetzem ad Lycophr. 186 et 1286.
[6]) Hesychius.
[7]) Cf. Thes. VII. 43 C.
[8]) Videantur Hesych. Poll. X. 43 et Phot. supra v. σάκτρα. Lysippi nomen corruptum esse suspicatur M. Schmidt. Didym. p. 56: res non satis explorata est.
[9]) Similiter Hesychius. Cf. Photium v. Σαμιακὸν τρόπον. Codex σαμιαυσιν.
[10]) Codex σαμακιν· κομάρου κτέ. Cf. supra p. σαλάμβη.
[11]) Forma Aeolica pro σάνδαλα. Cf. Hesychium.
[12]) Cf. Hesychium et Photium v. ἰαμβύκη.
[13]) Codex εἰσυαμιαν ἐπισκώπτων μιννύω ναυσὶ cum corruptelae indicio in margine. Emendavit Dobr. qui praeterea pro μιννύω corrigit Ἀμυνίαν, sed hoc non satis certum est. Praeterea pro Χοιρίλος Codex Χοιρίλοχος. Choerilo Naekius vindicavit versiculum quem Hesych. in v. servavit. Plura Meinekius Fragmt. Com. Gr. II. 23 et M. Schmidt. Didym. p. 35 qui nunc αὐτὸς αὐτοῦ χείρων est.

Σαμικόν· ἀντὶ τοῦ Σάμιον.

Σαμίων ὁ δῆμός (ἐςιν) ὡς πολυγράμματος· Ἀριςοφάνης Βαβυλωνίοις ἐπισκώπτων τοὺς ἐςιγμένους· οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων σπάνει τῶν πολιτευομένων ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε ςατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν, ὡς Ἀριςοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ· ἢ ὅτι παρὰ Σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ' γράμματα ὑπὸ Καλλιςράτου, ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι· τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν Ἀρχῖνος ὁ Ἀθηναῖος ἐπ' ἄρχοντος Εὐκλείδου· τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιςράτου Ἀριςοφάνης ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου κε' ἐπ' Εὐκλέους· περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱςορεῖ Θεόπομπος· οἱ δὲ ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔςιζον γλαυκί, Σάμιοι (δὲ τοὺς Ἀθηναίους) τῇ Σαμαίνῃ, ὅ ἐςι πλοῖον δίκροτον ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον παρασκευασθὲν τοῦ Σαμίων τυράννου, ὡς Λυσίμαχος ἐν β' Νόςων· τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος· οἱ δὲ τὴν Σάμαιναν νόμισμα εἶναι [1]).

σαμφόρας· ἵππος χαρακτῆρα ἔχων ἐγκεκαυμένον σίγμα, ὡς κοππατίας καὶ βουκέφαλος [2]).

---

[1]) Codex omittit *ἐςίν*: tum *γράμμασιν ἄρχειν· οἱ δ' Ἀθηναίοις ἐπὶ ἄρχοντος — καὶ ἐπὶ Εὐκλέους — γλαυκισαμιοι τῇ σαμενῆς ἐςι ποιον*. Correxerunt Porsonus et Dobraens in Advers. In Addendis Porsonus affert Scholiastam Townl. ad Iliad. *η*. 185. Praeterea compone Hesych. et Phot. v. *τὰ Σαμίων*, ubi: *ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν ἀπέκτειναν τοὺς δ' ἔςιξαν τῇ καλουμένῃ Σαμαίνῃ ἥ ἐςιν εἶδος πλοίου Σαμιακοῦ, ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἁλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίους ἔςιξαν.* Vides doctrinam prorsus contrariam, cui adstipnlatur Plutarch. Pericl. 26 quem e Duride profecisse existimo, cf. Hullemann. *τὸν μακαρίτην* p. 161, quocum supplevi *Σάμιοι (δὲ τοὺς Ἀθηναίους)*. Sed Photius nostro loco vera tradit: Athenienses inurebant *γλαῦκα*, Samii *Σάμαιναν*: hoc est naturae rei consentaneum et adeo perspicuum ut mnltum mirer Dobraeum in Adversariis ultro corrnpisse Photium ne sibi contradiceret, quasi hic locus esset unicus eius generis. Denique adi Meinekium Fragmt. Com. Gr. II. 972. Veram ut opinor Aristophanis versiculi interpretationem vide apud Hullemannum sec. Fritzschium.

[2]) Similiter Hesychius. Vide apud Arist. Nub. 122, alibi. Plura apud HSt. VII. 54 D.

σανδαλοθήκην· οὐ σανδαλιοθήκην λέγουσιν [1]).
σάνδυξ· χρῶμα κόκκινον [2]).
σανίδα· τὸ δεσμωτικὸν ξύλον [3]).
σανίδα· τὸ λεύκωμα ὅπου αἱ δίκαι λέγονται [4]).
σαννίον· τὸ αἰδοῖον, ἀντὶ τοῦ κέρκιον, παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν [5]).
σανίς· καὶ ἐν ᾗ τοὺς κακούργους ἔδουν, καὶ ἐν ᾗ τὰς δίκας ἐνεχάραττον· τὸ μὲν ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, τὸ δὲ ἐν Σφηξὶ δεδήλωται [6]).
σάννας· τὸν μωρόν· οὕτως Κρατῖνος [7]).
σάξας· ἀντὶ τοῦ ἀμάξας· οὕτως Εὔπολις [8]).
σαπέρδης· ἰχθὺς ὁ κορακῖνος [9]).
σαπρόν· οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον, ἀλλὰ τὸ παλαιόν· Εὔπολις [10]).
Σάπαι· ἔθνος Θρᾴκιον [11]).
σάρβον· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι καὶ σάκταν καὶ σάβυττον καὶ σέλινον καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλά [12]).

---

[1]) Codex σανδανοθήκην. Correxit Dindorfius. Poll. VII. 87 e Menandro affert, cf. X. 50. 112.

[2]) Plenius Hesychius.

[3]) Arist. Thesm. 931. 940. 1124. 1165. Hesych. δῆσαι πρὸς σανίδα, emendatus a Cobet. Mnem. V. 100.

[4]) Mavult Dobraeus ἀναγράφονται vel simile quid. Cf. Arist. Vesp. 848. Similia Hesychius.

[5]) Codex σαννίονον et ἀντικέρκιον. Convenit Hesych. Eodem sensu Poll. X. 145 e Cratino laudat σαύνιον. Cf. HSt. VII. 104 B.

[6]) Idem Eustathius p. 1923. 46 laudat e rhetorico lexico. Codex σφιγξί.

[7]) Convenit Eustathius p. 777. 61. Cf. quoqne 1761. 21 et 1669. 46 unde discimus Cratinum hoc nomine risisse Theodotidem. Adde Nauck. Aristoph. Byz. p. 153 et 173.

[8]) L. Dind. ad HSt. VII. 97 D. suspicatur legendum esse: νάξας· μάξας. Codex omittit τοῦ.

[9]) Similiter Hesychius. Plura Pollux VI. 49 et Athen. III. 117. A. VII. 308 E. Alios comicorum locos vide in Thes. VII. 66 D.

[10]) Breviter Lex. rhet. Bekk. p. 305. 18. Vide quoque Phryn. Ecl. p. 166.

[11]) Hesychius. Cf. HSt. VII. 66 B.

[12]) Rectius scribes σάκαν coll. Hesych. quam σάκταν. Pro Codicis σάβυτταν scripsi σάβυττον. Talia curasse Patriarcham!

σαράβαρα· ἐσθὴς Περσική· ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία [1]).

σαβαρίχη· γυναικὸς αἰδοῖον [2]).

σάραπις· χιτὼν Περσικὸς μεσόλευκος [3]).

σαργάναισι· δεσμοῖς [4]).

Σαρδαναπάλους· ἐν β' Περσικῶν δύο Φησὶ γεγονέναι Καλλισθένης, ἕνα μὲν δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλλον δὲ μαλακόν· ἐν Νίνῳ δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· 'Ανακυνδαράξου παῖς Ταρσὸν τε καὶ 'Αγχιάλην ἔδειμεν ἡμερῇ μιῇ· ἔσθιε, πῖνε, ὄχευε, ὡς τἆλλα οὐδὲ τούτου ἐστὶν ἄξια· τουτέστιν τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος· τὸ γὰρ ἐφεστὼς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίηται, ὡς ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις· ταὐτὸ καὶ ἐν 'Αγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσῷ ἐπιγέγραπται, ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον [5]).

σαρδάζων· μετὰ πικρίας γελῶν [6]).

σαρδόνιος γέλως· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελώντων, ἣν Δήμων μὲν διαδοθῆναι ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες αἰχμαλώτων τε τοὺς καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθυον, γελῶντας ἕνεκα τοῦ τὸ ἔπανδρον ἐμφῆναι· Τιμαῖος δὲ τοὺς ἱκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ συνωθουμένους σχίζαις ὑπὸ τῶν υἱῶν εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον γελᾶν· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι μετ' ἀνοίας· καί Φασιν ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιθέντας (ἵδρυται δὲ χαλκοῦς προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας, ὑφ' ᾧ κρίβανος·) ἔπειτα ὑποκαίειν, τὸν δὲ συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς δοκεῖν γελᾶν· Σιμωνίδης δὲ τοῦ σιαλοντον 'Ηφαιστότευκτον

---

[1]) Cf. Hesych. Ex Antiphane laudat Poll. VII. 59 et X. 168.

[2]) Photius supra e Teleclide laudavit.

[3]) Addit Hesychius Ctesiae fragmentum. Adde Athen. XII. 525 C et Poll. VII. 61.

[4]) Cf. Hesychium et Lex. rhet. Bekk. p. 301. 23. Respicitur Cratinus, cuius versiculum vide apud Athen. III. 119 B, sed ibi Dind. σαργανίσιν scribit.

[5]) Similia Schol. Arist. Av. 1021. Epigrammatis initio excidit ipsum regis nomen, quod habet tamen Suidas. Porro vide Athen. XII. 529 D et Intt. ad Provv. App. 468. Codex pro ἕνα habet ἔνιοι et νίννω pro Νίνῳ· tum λλην ἔδει μὲν.

[6]) Malim σαρκάζων, vide infra.

Σαρδονίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίνωα εἰς πῦρ καθαλλόμενον ὡς ἂν χαλκοῦν προσςερνιζόμενον ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας· Σειληνὸς δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Συρακούσας λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδονίοις ἡδὺ σελίνῳ ἐμφερές, οὗ τοὺς γευσαμένους τάς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀποδάκνειν· ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπὶ κακῷ γελῶντας, ὡς καὶ Ὀδυσσέα φησὶν Ὅμηρος· — μείδησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς Σαρδόνιον· καὶ ἐν ἄλλοις· ἡ δ' ἐγέλασσε Χείλεσιν οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν Ἰάνθη [1]).

σαρκάσας· τὰς τῶν χειλῶν σάρκας (διανοίξας) [2]).

σάρητον· βαρβαρικὸς χιτών [3]).

σάρισα· εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ [4]).

σαρκάζων· μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν.

Σαρπηδών· μεγάλη καὶ Σαρπηδόνιον δέσμα· τὸ μέγα [5]).

Σαρπηδὼν ἀκτή· ἄκρα τῆς Θρᾴκης· Κράτης τὴν μεγάλην· καὶ νῆσος πρὸς τῷ Ὠκεανῷ, ἐν ᾗ αἱ Γοργόνες [6]).

Σαρωνία· Ἄρτεμις· ἀπὸ τοῦ ἐν Τροιζῆνι Σαρωνικοῦ πελάγους [7]).

σάσσειν· καθοπλίζειν.

σάτραι· σατράπαι.

σασσέτω· καθοπλιζέτω· παρὰ τὴν σάγην.

---

[1]) Plura e veteribus commentariis vide apud Schol. Plat. Rep. I. 337 A cuius ope scribe: Σιμωνίδης δὲ τὸν Τάλων τὸν Ἡφαισςότευκτον. Rem brevius transigit Zenob. 485, ubi vide Intt. Vide quoque Hesych. Eustath. p. 1893. 6 et Schol. Hom. Odyss. υ. 302, qui locus laudatur in extrema adnotatione et itidem Iliad. ο. 103. In Suida pro ἔπανδρον legitur εὔανδρον. Codex γελῶντες et correctum γελῶντας — ὑποκαίει — σέλινος δὲ ἐν δ' τῶν περὶ συκόσσας — σαρδονοις. Cf. Prolegom. p. 41.

[2]) Codex σαρείσας. Scripsi σαρκάσας et addidi διανοίξας coll. Hesych. An glossa petita ex Herodt. IV. 64 ubi nunc σαρκίσας? Cf. Arist. Pac. 482.

[3]) Coll. Hesych. v. σάρητον et σαλητόν dixeris glossam desumtam esse e Sophoclis Andromeda.

[4]) Codex σάρρισσα. Convenit Hesychius.

[5]) Cf. Hesychium. Plura HSt. VII. 92 D.

[6]) Codex pro Κράτης τὴν habet κρατίςην, cf. Suid. Simillimum vitium in Lex. rhet. Bekk. p. 365. 12. Plenius servavit Herodian. π. μ. λ. 9. 8. Cf. Hesych. Glossa desumta videtur e Sophoclis Captivis.

[7]) Addit Hesych. Ἀχαιὸς Θησεῖ.

Σάτραι· Αἰθιόπων γένος [1]).
σατράπης· ἀρχηγός, ϛρατηγός [2]).
σάτυρος· χορευτής [3]).
σαῦλον· τρυφερόν [4]).
σαυλοῦσθαι· θρύπτεσθαι, ἁβρύνεσθαι [5]).
σαύνιον· ἀκόντιον βαρβαρικόν [6]).
σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀϛυδάμας ποτέ· Ἀϛυδάμᾳ τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ Παρθενοπαίου δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ· τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο· Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν, Οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν· Ὡς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος· Νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ' ᾧ φθόνος οὐχ ἕπεται. Διὰ γοῦν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφήν· καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλήμονι· λέγεται δὲ καὶ κατ' ἀποκοπὴν τό· σαυτὴν ἐπαινεῖς [7]).
σαφήνισον· σαφέϛερον λέγε [8]).
σαφής· ἀντὶ τοῦ σαφοῦς [9]).
σεβίζει· σέβεται.
σεβαϛός· προσκυνητός [10]).
σέδας· καθέδρας [11]).
σέες· οὐχὶ σῆτες· καὶ αἱ πτώσεις σέων σῆσιν σέας· οὕτως Ἀριϛοφάνης [12]).

---

1) Hesychius Σατριάς, ubi vide M. Schmidt.
2) Cf. Hesychium v. σατράπαι.
3) Hesychius.
4) Plura Hesychius qui addit Ἀττικοί.
5) Hesychius.
6) Hesychius. Poll. X. 143 e Menandro laudat.
7) Cf. Eust. p. 121. 40 et Intt. ad Zenob. 600, qui scribit ὥσπερ Ἀϛυδάμας γύναι et sic quoque Athen. I. 33 E. Vide quoque Bentl. Men. Em. p. 135. Codex δι' ἀλαζονικόν — γενοίμην — δοκούσης — ἐκρίθη — προσεχούσαις οἷς χρόνος.
8) Cf. Hesychium.
9) Fortasse σαφές· ἀντὶ τοῦ σαφῶς.
10) Hesychius.
11) Hesychius. Latine *sedes*, sec. Dobr.
12) Arist. Lysistr. 729. De forma nominis vide Moer. Thom. M. p. 790. Plura HSt. VII. 199 A.

σείεις· διασείεις, συκοφαντεῖς [1]).

σεῖν· τὸ λεγόμενον τοῖς παιδίοις ὑπὸ τῶν τροφῶν ὅταν αὐτὰ βούλωνται οὐρῆσαι· οὕτως Ἀριςοφάνης.

σειραφόρον ἵππον· .... [2]).

σεμνά· τὰ ἄρρητα μυςήρια· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἡσύχου καὶ καταςύγνου [3]).

σειραῖς· λεπτοῖς ἱμᾶσιν [4]).

σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεῖνον δὲ μέλισσα· σειρὴν ζῷόν ἐςι κηροποιὸν μελίσσῃ παραπλήσιον [5]).

Σειρῆνας· γυναῖκάς τινας εὐφώνους γεγενῆσθαι μῦθος πρὶν Ἑλληνικός, αἵτινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι οὕτως ἔτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥςε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου· εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος καὶ ἄνω εἶδος ςρουθῶν, τὰ δὲ κάτω γυναικῶν.

σειρῆνες· αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις [6]).

σειρίδες· αἱ σειραί [7]).

σείριος· κυρίως τὸν τοῦ κυνός, ὅτε δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀςέρας [8]).

σειροί· αἱ ἐπαύλεις [9]).

σείρωσις· δέσμευσις· καὶ σειρᾶν· τὸ δεσμεῖν.

σεῖσαι· τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων· Τηλεκλείδης Ἀμφικτυόσιν· Ἀλλ' ὦ πάντων ἀςῶν λῷςοι σεῖσαι καὶ προσκαλέσασθαι Παύσασθε δικῶν ἀλληλοφάγων· Ἀριςοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ἔσειον, ἤτουν χρήματ', ἠπείλουν, πάλιν, Ἐσυκοφάντουν [10]).

---

[1]) Cf. Hesychium et infra σεῖσαι.

[2]) Alia Hesychius.

[3]) Hesychius.

[4]) Cum Hesychio rectius scribes πλεκτοῖς.

[5]) Cf. Zenob. 497.

[6]) Perperam infra σιρῆνες.

[7]) Cf. Hesych. et Poll. X. 141.

[8]) Cf. infra σίριον. Sumsit Photius glossam e lexico rhetorico, cf. Eustath. p. 1709. 54, quocum omnino confer qui multo plenior est, Theonem de Astrolog. p. 202 ed. Martin. laudatum ab HSt. VII. 2638 B. E Theone apparet lexici rhetorici adnotationem pertinuisse ad Plat. Rep. X. 617 B. Ceterum noli credere cum HSt. Eustathium usurpasse Hesychium.

[9]) Cf. M. Schmidt. ad Hesych.

[10]) Codex ἀλλ' ὡς π. δὲ τῶν λῶιςοις — προσκαλέσαντες παύ-

σεισάχθεια· χρεωκοπία δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἣν εἰσηγήσατο Σόλων· εἴρηται δὲ παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθήνησι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσαις· ἀποδόντας δὲ οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι, ὡς Φιλόχορος δὲ δοκεῖ, ἀποψηφισθῆναι τὸ ἄχθος [1]).

σελαγεῖν· φλέγειν, ἀπὸ τοῦ σέλαος [2]).

σέλας· πῦρ ἢ τὸν κεραυνὸν καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης ἢ λαμπηδών [3]).

σελατοῦλαν· δᾷδα τὴν καιομένην καὶ λάμπουσαν [4]).

σελάχια· τὰ ἔσω λεχάζοντα καὶ λοχεύοντα· ᾠοτοκοῦντα γὰρ πρότερον ἐν ἑαυτοῖς, εἶτα ζωοτοκεῖ· τοιαῦτα δὲ τὰ χονδρώδη καὶ ἀλέπιδα καὶ σελάχια, βραχέως· οὕτως Εὔπολις [5]).

Σελήνας· Ἴσιδος τῆς λαμπηδόνος· τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ πέμματος [6]).

σελήνη· πόπανον ὅμοιον τῷ ἀστέρι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ σεληνὶς καὶ ἐπισελήνιον καὶ ἀρεστὴρ καὶ βοῦς καλεῖται [7]).

σελάχιον· ἰχθύδιον ὃ μόνον ζωοτοκεῖ, πρῶτον ᾠοτοκῆσαν ἐν αὐτῷ πλὴν βατράχου· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω λεχάζειν· Καλλίστρατος δὲ τὸ τοῦ ἰχθύος κόπαιον· λέγεται δὲ καὶ σαλάχιον [8]).

σελίδες· τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς· ὡς καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν [9]).

σέλινον· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον [10]).

σασθαι — ἐσυκοφάντουν πάλιν. Corr. Pors. Cf. eius Opusc. 287. Dindorfius et Meinekius induennt πάλιν. Breviter Hesych.

[1]) Similia Hesych. sed brevius. Codex χρεοκοπίαι.

[2]) Codex σελανος. Corr. Schleusnerus. Usurpat Arist. Nub. 604.

[3]) E lexico rhetorico, cf. Eustath. p. 1908. 40 quem locum corrigit Herwerdenus Obs. Crit. p. 30. Cf. Hesych. σ. 372.

[4]) Codex δαῖδαν. Aut fallor aut verum est σελαγοῦσαν.

[5]) Cf. Hesychium. Eupolidis locum invenies in Erotian. Lexic. p. 348, emendandum ex Herodian. Piers. p. 453. Cf. Meinek. Fragmt. Com. Gr. II. p. 428. Cobet. Plat. Com. Rell. p. 150.

[6]) Vide gl. seq. Non prorsus intelligo.

[7]) Vide fragmentum Pausaniae, apud Eustath. p. 1165. 6. Adde Suidam v. ἀνάστατοι, βοῦς, σελῆναι et Photium v. πέλανον. Ael. Dion. apud Eust. p. 1178. 52. Alciphr. II. 4. 16.

[8]) Codex λεχώζειν et λέγεται δὲ καὶ μαλάχιον. Scripsi σαλάχιον. Cf. R. Schmidt. Comm. de Callistrato p. Nauck. Arist. Byz. p. 330.

[9]) Convenit Hesychius.

[10]) Hesychius.

σελίνου ςέφανος· πένθιμος· τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσήκει, ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ περὶ ἀγώνων [1]).

σελευκίς· ὄρνεόν ἐςιν εὔπεπτον καὶ ἀκόρεςον καὶ πανοῦργον.

Σελλασία· τόπος τῆς Λακωνικῆς.

σεμναὶ θεαί· κατ' εὐφημισμὸν αἱ Ἐρινύες, ὥσπερ αἱ αὐταὶ καὶ Εὐμενίδες ἐκαλοῦντο· ἦσαν δὲ τρεῖς [2]).

σεμνομυθοῦσιν· ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις.

σεμνόν· ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν· Εὐριπίδης Μηδείᾳ· οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν Σεμνοὺς γεγῶτας· καὶ ἐν Ἱππολύτῳ· Μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον. καὶ τὸ ἔνδοξον· Πῶς οὖν σὺ σεμνὴν δαίμον' οὐ προσεννέπεις; καὶ τὸ μέγα [3]).

σεμνόν· μέγα, ἔνδοξον, ἀξιωματικόν, ὑπερήφανον [4]).

σεμνυνόμενος· κομπάζων [5]).

σεπτά· θαυμαςά [6]).

Σέριφον· τὴν Λακεδαίμονα, διὰ τὸ σκληρῶς ζῆν· καὶ χρησμὸς αὐτοῖς ἐξέπεσεν [7]).

σέρφοι· οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες οὓς ἡμεῖς νύμφας· οὕτω Δίδυμος· Κάσσιος δὲ Λογγῖνος· σέρφος πτηνόν τι μικρὸν κώνωπι ἐμφερὲς κατὰ τὸ μέγεθος· μετὰ δὲ τοῦ τ ςέρφους φησὶν εἶναι τοὺς πτερωτοὺς μύρμηκας [8]).

σέσακται· ἔςαλται [9]).

---

[1]) Paullo aliter Hesych. Cf. Hulleman. Durid. Sam. p. 185. Codex τὸ γὰρ σελίνου.

[2]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 303. Harp. Hesych. Plura Schol. Soph. Oed. Col. 42. Preller. Polem. p. 73.

[3]) Eur. Med. 216. Hipp. 94. 99. Codex μειδίᾳ — γεγότας et post ἔνδοξον ms. add. εὐριπίδης ἱππολύτῳ tum οὐ pro σύ.

[4]) Vide gl. sup. Apud Hesychium corrige ἀξίωμα ἔχον pro ἕξιν ἔχον.

[5]) Hesychius. Ex Arist. Ran. 1020.

[6]) Hesychius.

[7]) Codex Σέρειφον. Dixit Aristophanes, ut ex Hesychio discimus.

[8]) Codex πτηνόν τι μακρόν — ςέρφνους. Breviter Hesychius. Didymi fragmentum M. Schmidtius habet p. 37. Vocabulum usurpavit Arist. Av. 82 et 569 ibiq. vide Schol. Formam ςέρφος olim lectam fuisse suspicor Vesp. 352. Cf. Prolegom. p. 13 et 126.

[9]) Hesychius.

σεσάχθαι· *καθωπλίσθαι* [1]).

σεσέλλισαι· *μάτην ἐπῆρσαι· ἀπ' Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου, ὃς ἦν κομπαςὴς καὶ ἀλαζών, ἔν τε τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν· Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι* [2]).

σεσήκασμαι· *οἷον ὡς βόσκημα* [3]).

σέσηρεν· *κέχηνε, διήνοιγεν* [4]).

σεσηρέναι καὶ σαρκάζειν· *τὸ τοὺς ὀδόντας φαίνειν ἐπὶ διαμωκήσει* [5]).

σεσοβημένος· *ἄτακτος τὴν κίνησιν, τεθορυβημένος, τεταραγμένος* [6]).

σέσωται καὶ σεσωμένος· *οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ σ· καὶ διεζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης· οἱ δὲ νεώτεροι σέσωσμαι· ἐπ' ἐνίων ἁπλῶς παραλείπουσι τὸ σ· κεκλειμένον, πεπρημένον* [7]).

σέφθησαν· *καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ Πλάτων Φαίδρῳ· ἀντὶ τοῦ ἐσεβάσθησαν* [8]).

σέων· *σητῶν· οὕτως Ἕρμιππος* [9]).

σητάνιοι πυροί· *οἱ τῷ ἔαρι σπειρόμενοι τριμηναῖοι λέγονται* [10]).

---

1) Hesychius qui perperam *καθοπλίζεσθαι.*

2) Hesychius v. *σεελλίσαι* addit Phrynichi fragmentum de quo vide Meinek. Fragmt. Com. Gr. II. 584. Vestigia Lycophronis doctrinae vide apud M. Schmidt. Didym. p. 50. Codex *σεσάλλισαι.*

3) Mire Hesych. exp. *πεπλάνημαι.* Codex *βόκημα.*

4) Cf. Hesychium.

5) Cf. Hesychium et Anecd. Bekk. p. 1417.

6) Hesychius.

7) Thucydides I. 6. Vides observationem esse Aelii Dionysii eamque referendam ad usum Platonis, de quo dictum est in Thes. VII. 1703 A. Cobet. Mnem. VI. 379 grammatici doctrinam reiicit et scribit: *οἱ παλαιοὶ ἐπ' ἐνίων ἁπλῶς παραλείπουσι τὸ σ, κεκλῃμένον (λέγοντες καὶ) πεπρημένον καὶ διεζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης.* Vide Mnem. XI. 340.

8) Codex *ἀντεσεβάσθησαν.* Correxit Cobet. Mnemos. VIII. 18. Platonis locus est in Phaedr. 254 B. Sophocles *Δαιδάλῳ* dixit *ἐσέφθην* vide supra in voce. Adde Antiatt. p. 113. 31. et Anecd. Bekk. p. 1418.

9) Hesychius omittit Hermippi nomen. Cf. supra v. *σέες.*

10) Codex *σηγάνιοι.* Correxit Cobetus. Cf. v. *τητινοί* et Etym. M. p. 711. 42. Scribendum est ni fallor *τετραμηνιαῖοι*, coll. Poll. VI. 73. Plura vide in Thes. VII. 283 sq. Hodie in Sicilia *Tumenia* vocatur, cf. Göthium, Diar. Ital. p. 629. Ed. Paris.

σηκίδες· τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια· κυρίως δὲ σηκύλη καὶ σηκὶς ἡ ἐν ἀγρῷ ταμιεῖον φυλάττουσα [1]).

σίκιννις· Σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγική· κόρδαξ δὲ κωμική, ὡς Ἀριςόξενος ἐν α' περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως [2]).

σηκός· ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ, ναός, οἶκος, τάφος [3]).

σηκός· σημαίνει μὲν τὸ περίφραγμα καὶ τὴν ἔπαυλιν τῶν προβάτων· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡρῷον, ἔτι δὲ καὶ ἐλαίαν οὐ μονοςέλεχον ἀλλὰ πολύκλαδον, ὥςε καὶ καλάμην ἔξωθεν ἔχειν περικεχυμένην καὶ πολλὴν καὶ πυκνήν· ἔνεςι γὰρ ὑπὸ ταῖς τοιαύταις ἐλαίαις καὶ σηκάζεσθαι, ὥςε τρία εἴδη ἐλαίας· καὶ αἱ μὲν γὰρ ἁπλῶς ἐλαῖαι καλοῦνται· αἱ δὲ μορίαι, ὅσαι καὶ ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἦσαν· αἱ δὲ σηκοὶ αἱ πολύκλαδοι καὶ κομήτριαι· οὐκ ἐξῆν δὲ οὔτε τὰς σηκοὺς οὔτε τὰς μορίας ἐκκόπτειν· ἡ γὰρ θάνατος ἦν ἡ ζημία [4]).

σήλεκτος· χαμαιδικαςής [5]).

σημαῖαι· σίγνα, προτομαί [6]).

σημαίνειν καὶ ἐπισημαίνειν· τὸ σφοδρῶς αὐλεῖν, ὥσπερ οἱ σαλπιγκταί· οὕτως Μένανδρος.

σημαίνειν· τὸ σαλπίζειν ἔλεγον· καὶ τὸ ἐνσημαίνειν.

σήμαντρα· σφραγῖδας [7]).

Σήμαχος· δῆμος Ἀντιοχίδος [8]).

σημεῖα· μίλια.

σημεῖον· τὴν σφραγῖδα· καὶ σημαίνεσθαι· τὸ σφραγίζεσθαι [9]).

σήραγγες· αἱ ὑπὸ γῆν ὑπομήκεις ἐκρήξεις, οἱονεὶ φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς, ἃς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ ζητεῖ διέξοδον· ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ διατετρημένος [10]).

---

[1]) Observatio est Aelii Dionysii, quam itidem servavit Eust. p. 1625. 24. Vide quoque Hesych. Usurpavit Arist. Vesp. 768.

[2]) Codex σηκιννίς. Prorsus eadem infra, sed ibi recte σίκιννις.

[3]) Hesychius. Cf. HSt. VII. 171 D.

[4]) Codex καλάμην, pro λα spatium. An κόμην? Brevius Lex. rhet. Bekk. p. 304. 18. Cf. Harpocr. Videatur Ruhnk. Tim. in v.

[5]) Hesychius. Glossa Romana.

[6]) Cf. Hesychium v. σημαία.

[7]) Eur. Iph. Aul. 325, alii. Cf. Hesychium.

[8]) Rectius Hesychius Σημαχίδαι.

[9]) Cf. Harpocr.

[10]) Codex φβλεβες — ὑποτρέχων.

Σηράγγειον· τόπος τοῦ Πειραιῶς, κτισθεὶς ὑπὸ Σηράγγου· καὶ ἡρῷον ἐν αὐτῷ [1]).

σήραγξ· χάσμα, κοιλὰς καὶ ὕφαλος πέτρα ῥήγματα ἔχουσα [2]).

Σῆρες· ἔθνος ἔνθα ἡ μέταξα γίνεται, ἐξ οὗ καὶ Σηρικὰ τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα λέγεται [3]).

σήσαμον· μετὰ μέλιτος κεκομμένον, πρῶτον μὲν παρὰ τοῦ νυμφίου τὸ παλαιὸν ἐδίδοσαν τοῖς ἀπαντῶσι περιιόντες τῶν ἐντίμων ἢ φίλων, ἐπιλέγοντες ὡς παρὰ τοῦ γαμοῦντός ἐςιν ἢ τῆς γαμουμένης· νῦν δὲ δεῖπνα ποιοῦντες κατ' οἰκίαν διανέμουσι τοῖς κεκλημένοις· ἔςι δ' ὅτε τὴν σησάμην θέλοντες περιφέρειν δεῦρο πολυτελῆ· ἐν δὲ τοῖς γάμοις ἐδίδοσαν σησάμην, ἐπεὶ πολυγονώτατον σήσαμον [4]).

σησαμῆν· περισπωμένως καὶ Ἀρίςαρχος καὶ Σέλευκος· ἡ δὲ χρῆσις ἑτέρως.

σησαμοῦσι· πλακοῦσιν.

σθένει· δύναται [5]).

σιγηλός· ἄφωνος, σιγηρός [6]).

σιγύνους· τὰ δόρατα [7]).

σιδίων· κόκκων ῥοᾶς [8]).

σικάριοι· λῃςῶν γένος· σίκας δὲ τὰ ἐπικαμπῆ ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, οἷς χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι [9]).

Σικελίζειν· τὸ ἀτηρεύεσθαι παρ' Ἐπιχάρμῳ· οἱ δὲ πονηρεύεσθαι [10]).

σικλός· ὀβολοὶ ὀκτώ [11]).

---

[1]) Cf. Harpocrationem.

[2]) Cf. Hesychium.

[3]) Similiter Hesychius.

[4]) Codex παρὰ τῷ νυμφίῳ. In fine quaedam corrupta sunt. Albert. ad Hesych. δῶρα pro δεῦρο. Cf. Schol. Arist. Pac. 869 et Pausan. apud Phot. v. ζεῦγος ἡμιονικόν.

[5]) Hesychius.

[6]) Hes. Cf. Antiatt. Bekk. p. 113. 23 qui Nicophontem laudat.

[7]) Cf. Herodt. V. 9. De huius nominis formis vide HSt. VII. 214 A.

[8]) Codex σιδίῳ· κόκκῳ ῥ. Idem vitium in Hesych. Respicitur Arist. Nub. 881.

[9]) Glossa adventicia.

[10]) Codex Σικελίζεις. Emend. lectio in Hesych. Sed ibi om. Epicharmi nomen.

[11]) Codex εἴκοσι. Glossa legitur in inf. marg. a m. antiq.

Σικελὸς ὀμφακίζεται· ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη μεγάλως βλαπτομένων· δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὡραιότερα ἐκλεγομένων τάττεσθαι [1]).

σίκιννις· Σατυρικὴ ὄρχησις, ἐμμέλεια δὲ τραγική, κόρδαξ δὲ κωμική, ὡς Ἀριςόξενος α' περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως [2]).

σίκλος· καὶ τὸ ἐνώτιον καὶ ςαθμὸς βαρβαρικός, δυνάμενος ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς· οὕτως Σοφοκλῆς [3]).

σικύαν· τὴν τῶν ἰατρῶν· οὕτως Εὔβουλος.

Σικυών· ἀρρενικῶς· Ξενοφῶν [4]).

σικχός· σκώπτης.

σικχός· ὁ μικρόσιτος [5]).

σιλλαίνει· μυλλαίνει, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει καὶ μυλλίζει [6]).

Σιληνοί· οἱ σάτυροι· Εὔπολις [7]).

σιλλοῦν· τοὺς ὀφθαλμοὺς ἠρέμα παραφέρειν· οὕτως Ἄρχιππος [8]).

σιληπορδεῖν· τρυφᾶν· καὶ σιληπορδία· ἡ ἄγαν τρυφή [9]).

σίλφιον· πᾶν τὸ ξηρὸν καὶ κοῦφον λέγουσιν· τοιοῦτος γὰρ ὁ τοῦ σιλφίου καυλός· οὕτως Ἀριςοφάνης [10]).

Σίμαιθα· Μεγαρικὴ ἑταίρα [11]).

---

[1]) De hoc proverbio vide Intt. ad Zenob. 484 qui ex Epicharmo laudat.

[2]) Codex κάρδαξ. Conf. supra post σηκίδες. Idem Hesychius sed brevius; hunc quoque vide v. ἐμμέλεια. Photius hausit ex Aelio Dionysio, cf. Eustath. p. 1167. 19. Aristoxeni locum vide apud Antiatt. p. 101. 16. De Aristoxeni opere de Tragica Saltatione Mahnius egit p. 130 et 151.

[3]) Codex ἐναντίον. In Lex. Bachm. recte ἐνώτιον. Pro Sophocle reposuerim Xenophontem quem vide Anab. I. 5. 6. Adi quoque Dind. apud HSt. VII. 221 C et Cobet.

[4]) Nempe Xen. Hell. IV. 2. 14 et VII. 2. 11. Cf. Steph. Byz. Cobet. Mnem. VIII. 126.

[5]) Hesychius. Codex ὁ μικρὸς σῖτος.

[6]) Fortasse ex Aelio Dionysio, cf. Eustath. p. 204. 25. Aliter Hesychius. Codex μυλαίνει.

[7]) Hesychius omittit Εὔπολις.

[8]) Ex Aelio Dionysio, cf. Eustath. p. 204. 25. Malim certe περιφέρειν.

[9]) Cf. Hesychium et Lucian. Lexiph. 21, cuius Schol. σιληπορδεῖν e Sophrone laudat.

[10]) Breviter Hesych. et omisso οὕτως Ἀριςοφάνης.

[11]) Hesychius. Ex Arist. Acharn. 524.

σίμβλοι· θῆκαι τῶν μελισσῶν [1]).
σιμόν· ἄναντες· οὕτως Ἀριςοφάνης [2]).
σινάμωρος· ἐν τῷ α, οὐχὶ σινόμωρος, ὁ λίχνος καὶ ἀψίκορος [3]).
Σινδοί· Σκυθικὸν γένος [4]).
σινδονίτης χιτών· λινοῦς.
σίνδρων· πονηρός [5]).
σίνεσθαι· βλάπτεσθαι [6]).
σίνος· βλάβη [7]).
σινοῦται· βλάπτεται [8]).
Σινωπίσαι· τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην· ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις ἔφη [9]).
σίραιον· τὸν ἐψημένον οἶνον καὶ γλυκύν [10]).
Σιρῆνες· αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις [11]).
Σείριον· τὸν κύνα, ὅτε δὲ τὸν ἥλιον· Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄςρα Σείρια [12]).
σιροῖς· ὄρυγμα ἐν οἷς κατετίθετο τὰ σπέρματα [13]).
σισάριον· χρυσοῦν κοσμάριον σισάρῳ ὅμοιον [11]).

---

[1]) Plenius Hesychius.
[2]) Hesychius. Cf. Arist. Lysistr. 288 ibiq. Schol.
[3]) Cf. Hesychium et Schol. Arist. Pac. 1009.
[4]) Corrupte Hesych.
[5]) Cf. Hesychium et Seleucum apud Athen. VI. 267 C. Sed vide HSt. VII. 264 D.
[6]) Lex. Bachm. add. ἢ βλάπτειν. Cf. Hesychium.
[7]) Cf. Hesychium.
[8]) Hesychius.
[9]) Codex Σινωπῆσαι. Cf. Hesych. Sinopen nominavit Alexis ἐν Κλεοβουλίνῃ, cf. Athen. XIII. 586 A.
[10]) E Pausania, cf. Eustath. p. 1385. 13. Lex. Bachm. add. καὶ τὸ ἕψημα· βραχεῖα ἡ πρώτη συλλαβή· Ἀριςοφάνης. v. c. Arist. Vesp. 878. Cf. Prolegom. p. 117.
[11]) Rectius supra Σειρῆνες.
[12]) Codex Σίριος et Σίρια. Cf. supra v. Σείριος. Plenior est Hesych. glossa Σειρίου κυνὸς δικην, quae verba sunt Sophoclis, Archilochus pro sole usurpavit. Ibyci locum vide apud Theonem de Astrolog. loco supra laudato.
[13]) E Dem. Cherson. § 45. Apud Hesych. rectius ὀρύγμασιν.
[14]) Codex κοσμαρίῳ ὅμοιον. Corr. Dind. ad HSt. VII. 276 D. Cf. Hesych. et Poll. V. 101.

σίσυβοι· κροσσοί, ἱμάντες [1]).

σισύρα· βαίτη· τοῦτό ἐςι τὸ ἐκ κῳδίων συνερραμμένον ἱμάτιον· οὕτως Ἀριςοφάνης [2]).

σισύρα· ἱμάτιον παχύ, περιβόλαιον ἀγροικικόν, δουλικόν, παλαιόν· ἢ χιτὼν δερμάτινος [3]).

σίτου δίκη· ὅταν γυνὴ ἀποδικεῖν ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα μὴ ἀπολαμβάνῃ τὴν προῖκα καὶ διαγένηται χρόνος καὶ δίκην εἰσάγῃ πρὸς αὐτὸν καὶ ἀπαιτῇ τὴν προῖκα καὶ τροφὰς ἀφ' ἧς ἀπηλλάγη ἡμέρας, αὕτη καλεῖται δίκη σίτου [4]).

σιταρχία· ἡ σῖτον διδοῦσα τοῖς ἐπιβάταις [5]).

σιτηρέσιον· ἐν τῷ ε, οὐ σιτηρόσιον.

σιτήσεων· τροφῶν, δαπανῶν [6]).

σιτοδεία· λιμός, ἔνδεια [7]).

σῖτος· πᾶς ὁ σιτικὸς καρπός, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον· καὶ αὐτὰ τὰ σιτία· Θουκυδίδης δ'· καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ᾑροῦντο, αἱ δὲ μετέωροι ὥρμουν [8]).

σίτου ἐκβολή· Θουκυδίδης· ὅταν ὁ ςαχὺς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδοται τὰ σπέρματα [9]).

σιτούμενος· ἐσθίων [10]).

σιτοφύλακες· ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν ἥτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται καὶ τὰ ἄλφιτα καὶ οἱ ἄρτοι· ἦσαν δὲ τὸν

---

1) Convenit Eustath. p. 976. 28.

2) Codex συρρεραμμένον. Lacinia videtur Eratosthenis doctrinae, cf. Schol. Plat. Eryx. 400 E et Schol. Arist. Av. 122 qui sua se habere profitetur e lexico comico. Uberius de hoc argumento agit M. Schmidt. Didym. p. 62.

3) Scripsi παχὺ pro τραχὺν cum Hesych. De discrime inter σισύρα et σισύρνα difficile est statuere. Fortasse in superiore glossa σισύρνα praestat. Locis laudatis adde Timaeum et Schol. Arist. Ran. 1459.

4) Salmasius corrigit ἀπόλειψιν ποιησαμένη. Codex ἀποδικὴν — ἀπαιτῇ προῖκα.

5) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 301. 26 et Hesychium.

6) Codex σιτίσεων.

7) Hesychius.

8) Thuc. IV. 26, emend. a Cobet. Mnem. X. 94.

9) Thuc. IV. 1. Cf. Hesych. et Eustath. p. 1405. 11.

10) Hesychius. Dixit Arist. Eq. 417.

ἀριθμὸν πάλαι μὲν πέντε καὶ δέκα ἐν ἄςει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ, ὕςερον δὲ τριάκοντα μὲν ἐν ἄςει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ [1]).

σίττυβα· δερμάτια [2]).

σιτώνης· ὁ προεςὼς τοῦ δημοσίου σίτου [3]).

σίφλος· μῶμος [4]).

Σιφνιάζειν καὶ Λεσβιάζειν· ἀπὸ τῆς νήσου Σίφνου· ὡς καὶ τὸ Κρητίζειν· καὶ Σίφνιος δὲ ἀρραβὼν ὁμοίως· Σιφνιάζειν γὰρ τὸ ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ· Λεσβιάζειν δὲ τῷ ςόματι παρανομεῖν [5]).

σιοκόρος· νεωκόρος· Εὔπολις [6]).

Σκαμβωνίδαι· δῆμος Λεοντίδος [7]).

σκάζει· χωλεύει [8]).

σκαιεμβατεῖν· τὸ σκαιῶς καὶ ἀρρύθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κενεμβατεῖν [9]).

σκαιός· ἀριςερός, ἄφωνος, κακός [10]).

σκαιότης· μωρία, ἀπαιδευσία, ἀγριότης, ἀπάτη [11]).

σκαλαθυρμάτια· σκαριφήματα· Ἀριςοφάνης [12]).

σκαληνός· ἄνισος [13]).

σκάλλοντες· σκάπτοντες [14]).

---

1) Haec paulo pleniora neque tamen saniora quam apud Harpocrationem. Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 300. 19. Vide Dobr. in Advers. et Dindorf. ad Harp. I. 274. Codex pro ἄρτοι habet ἄριςοι

2) Cf. Hesych. et Poll. VII. 70.

3) Legitur Dem. Cor. § 248.

4) Hesychius.

5) Alia Hesych. Cf. Intt. App. Provv. 373.

6) Codex σιωκολλος. Porson. σιωκόμος. Cf. Hesych. deque eo HSt. VII. 271 D. Res non satis clara.

7) Codex Σκαβωνίδαι. Cf. Harpocr.

8) Hesychius.

9) Eodem modo Eustath. p. 1469. 1 interpr. σκαιοβατεῖν. Cf. corruptam glossam Hesych. σιχαβαττεῖν et Phot. v. κενεμβατεῖν.

10) Alia Hesychius.

11) Cf. Hesychium.

12) Codex σκαλαθύρματα. Cf. Arist. Nub. 629.

13) Cf. Schol. Plat. Euthyphr. 12 D. Codex σκαλινος.

14) Hesychius. Ex Herodt. II. 14.

σκάλμη· Θρᾳκία μάχαιρα [1]).

σκαλμοί· τὰ ξύλα ὧν δέονται αἱ κῶπαι πρὸς τὴν εἰρεσίαν [2]).

σκάλοψ· ὃν ἡμεῖς σπάλακα [3]).

σκάλοψ· ὁ σπάλαξ· ἐν Κλεοβουλίναις Κρατῖνος [4]).

Σκαμανδριαίους· ποταμιαίους [5]).

σκανδάληθρα· καὶ σκάνδαλα λέγουσιν· σκανδάληθρ' ἱςὰς ἐπῶν· Κρατῖνος [6]).

σκάνδιξ· λάχανον ἄγριον, παρὸ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν, ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναί φασι [7]).

σκαπανέα· λέγουσιν οὐ σκαφέα [8]).

σκαπάνη· σκαφεῖον, ὀρύγιον, δικέλλιον [9]).

σκαπέρδα· παιδιά τις· δοκίδος γὰρ ἐκτετρημένης σχοινίον διεκβαλόντες προσάπτουσι τοῖς νεανίσκοις καὶ ὁ προσαγαγὼν πρὸς τὴν δοκίδα τὸν ἕτερον νικᾷ [10]).

σκαρδαμύττει· πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ ἀνοίγει [11]).

σκάρκη· ἀργύρια Θρᾳκιςί [12]).

σκατοφάγος· ἀκάθαρτος· οὕτως Μένανδρος· Ἀλλὰ σκατοφάγος ἐςὶ καὶ λίαν πικρός [13]).

σκάφας· ἔφερον οἱ μέτοικοι ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων οἱ

---

[1]) E Sophocle apud Poll. X. 165. Cf. Hesych.

[2]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 302. 1.

[3]) Codex σκαλος — πάλακα. Vide mox.

[4]) Codex σκάλωψ. Cf. Hesychium.

[5]) Dindorfius ad HSt. rescribit Σκαμανδρίους· cf. Eur. Troad. 1151.

[6]) Imo ex Aristoph. est Acharn. 687. Cf. Hesychium. Codex σκανδαλίθρα et σκανδαλίθρας τὰς ἑ.

[7]) Convenit Hesych. Cf. Arist. Acharn. 478. Codex pr. m. σκανδυκοπόλην — λαχανοπωλιτρίας.

[8]) Codex οὐ σκαφανέα. Correxerunt Albert. et Cobet. Mnem. IX. p. 67, coll. Hesych. Phrynichus Bekk. p. 62. 3 contra probat σκαφεύς, improbat σκαπανεύς· hunc potius sequar, coll. Eur. El. 252 et Archippo apud Poll. VII. 148.

[9]) Codex σκαφίον. Cf. Hesych. Poll. VII. 148. X. 129.

[10]) Cf. Eustath. p. 1111. 25. Hesych. Poll. IX. 16.

[11]) Cf. Hesychinm.

[12]) Hinc corrigendus Hesychins.

[13]) Alios comicorum locos vide in Thes.

μὲν χαλκᾶς οἱ δὲ ἀργυρᾶς κηρίων καὶ ποπάνων πλήρεις, ἐνδεδυκότες Φοινικίους χιτῶνας· οὕτως Μένανδρος [1]).
σκαφεῖον· ἡ νῦν λεγομένη ἄμη, ἐν ᾗ σκάπτουσιν [2]).
σκαφίον· τάχα λέγει τὸν καδίσκον ᾧ καταχέονται αἱ γυναῖκες· ἔχει γάρ τι ἐμφερὲς πρὸς τὸ σκάφος ὅ ἐϛιν εἶδός τι πλοίου [3]).
σκαφηφορεῖν· τὸ τοὺς μετοίκους ἐν ταῖς πομπαῖς σκάφας φέρειν πλήρεις θυσιῶν· αὕτη γὰρ ἦν ἡ τῶν μετοίκων λειτουργία [4]).
σκαφίδας· οὐ σκάφας τὰ σκεύη [5]).
σκαφίδας, μάκτρας, Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα· Ἀριϛοφάνης [6]).
σκαφίον ἀποκεκαρμένην· καὶ σκαφιόκουρον· τὸν κείροντα [7]).
σκαφίον· κουρὰ περιτρόχαλος· οὕτως Ἀριϛοφάνης [8]).
σκεδάζει· σκορπίζει [9]).

---

[1]) Cf. infra v. συϛομώτερον σκάφης et Harpocr. Zenob. 495 Menandri Eunuchum laudat. Codex πλήρις.

[2]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 301. 25. Cf. Phryn. Bekk. p. 62. 9.

[3]) Plura in Lex. rhet. Bekk. p. 301. 30. Cf. Arist. Thesm. 633.

[4]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 304. 27. Cf. Harpocr. Codex σκάφος — πλήρις.

[5]) Observatio mutila ut videtur. Coniungenda est cum glossa seq. ut apparet e Poll. X. 102.

[6]) Codex μίξας, Poll. X. 102 μάκτρας, qui praeterea docet fragmentum esse desumtum ex Aristophanis Ὁλκάσιν. Glossa coniungenda est cum sup. Cf. Dindorf. ad HSt. V. 1210 D, Meinek. Fragmt. Com. II. p. 1123, M. Schmidt. Didym. p. 34 ubi affertur Hesych. v. Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα.

[7]) Ex Arist. Thesm. 838. Σκαφιόκουρον Eustath. p. 907. 41 interpr. τὸν κειρόμενον quod praefertur in Thes. VII. 331 C. Glossa locanda est post gl. seq. Codex σκάφον.

[8]) Vide gl. sup.

[9]) Cobetus corrigit Mnem. VIII. 67: σκαριφᾶται vel διασκαριφᾶται· σκεδάζει, σκορπίζει. Cf. Praef. Nov. Lect. p. XXXIII. Non adsentior. Σκαριφᾶσθαι vel διασκαριφᾶσθαι aliud quid significat. Apud Hesych. enim est ξύειν, σκάπτειν, γράφειν. Apud Harpocr.: τὸ ἐπιϛεσυρμένως τι ποιεῖν καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν. Διασκαριφᾶσθαι apud Isocr. exponitur διαλύειν. Sed memini glossae quam inter sacras retuli: μυωπιζόμενος· μυωπάζων, ubi contra scribendum fuerat μυωπάζων· μυωπιζόμενος, nam glossam refero ad alteram Petri quae dicitur epistolam I. 9. Eandem corruptelam hic odoror: legam: σκορπίζει· σκεδάζει, quae itidem glossa sacra est et pertinet ad Matth. XII. 30.

σκεδαστήν· τὸν μεριστήν.
σκεθρόν· ἀκριβές [1]).
σκελετεύεσθαι· ξηραίνεσθαι· Ἀριστοφάνης [2]).
σκελλόμενα· ἀφαυαινόμενα.
σκέπαρνον· ἀρρενικῶς οἱ παλαιοὶ τὸν σκέπαρνον· καὶ παρ' Ὁμήρῳ [3]).
σκέρβολλε· λοιδόρει [4]).
σκευοθήκη· τόπος τις ὅπου ἀπετίθετο τὰ σκεύη τῶν δημοσίων τριήρων [5]).
σκεῦος· τὸ αἰδοῖον.
σκευοφόριον καὶ ἀνάφορον· τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμφίκοιλον ξύλον οὗ ἐξαρτῶσι τὰ βάρη [6]).
σκευωρία· κατασκευή, ἐπιβουλή, βλάβη [7]).
σκέψομαι· θεωρήσω [8]).
σκηνή· ἡ οἰκία καὶ καταγωγή, ὡς Ἀσιαγενῆ τὴν λέξιν· οὕτως Μένανδρος [9]).
σκίπων· ῥόπαλον· παρὸ καὶ σκαπάνιον [10]).
σκήπτεται· προφασίζεται [11]).
σκηπτόμενος· ἀξιῶν ἢ ἐμφαίνων.
σκηπτός· κεραυνὸς ἄνωθεν διάπυρος [12]).
σκῆψις· πρόφασις ἢ φροντίς, ἀναβολή [13]).

---

1) Hesychius.
2) Suspicor excidisse lemma σκέλλεσθαι. Cf. Hesychium v. σκελλόμενα et gl. seq.
3) Hom. Odyss. ε. 234.
4) Codex σκέρβορε· λοίδορε. Cf. Hesych. Ex Arist. Eq. 821.
5) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 303. 29.
6) Codex σκευοφορεῖον et ἀναφορεῖον, quae correxi e Platonis et Aristophanis locis quos Pollux laudat X. 17.
7) Hesychius. Usurpavit hoc sensu Dem. Callicl. § 2.
8) Hesychius.
9) Cf. Hesychium v. σκηνάς. Itaque ex Asia repeto usum verbi σκηνοῦν pro σιτεῖσθαι soli Xenophonti proprium, cf. Cobet. in Mnemosyne VII. 514.
10) Σκῆπον m. pr. Cf. Hesychium. De forma nominis egit HSt. VII. 393 B.
11) Hesychius. Cf. Timaeum v. σκηπτόμενος.
12) Hesychius. Codex m. pr. διὰ πυρός.
13) Quod interpretatur φροντίς, hoc pertinet ad σκέψις. Vidit iam Dind. ad HSt. VII. 380 B.

σκῆψις· πρόφασις· καὶ ἦν δίκη τις οἷον ὑπωμοσία καὶ παραγραφή. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ· ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκήψεως εἰσελθὼν ἀμφότερ' αὐτὸν ἐπιδείξω [1].

σκιαγράφος· ὁ νῦν σκηνογράφος· οὕτως Ἀπολλόδωρος [2].

Σκιάποδες· Λιβυκὸν ἔθνος· οὕτως Ἄρχιππος [3].

σκιάς· ἀναδενδράς· σημαίνει δὲ καὶ τὴν παρ' Ἀθηναίοις λεγομένην θόλον [4].

σκιὰς καὶ σκιάδειον· ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται· οὕτως Εὔπολις [5].

σκιδνάμενος· σκορπιζόμενος [6].

σκιμαλίσαι· καταδακτυλίσαι ἀσχημόνως [7].

σκιμβάζειν· χωλεύειν· καὶ ἀσκωλίζειν· τὸ αὐτὸ τοῦτο· οὕτως Ἀριϛοφάνης [8].

σκίμπους· κράββατος ἢ σκάμνος [9].

σκινδακίσαι· τὸ νύκτωρ ἐπαναϛῆναί τινι ἀσελγῶς [10].

σκινδάλαμοι· τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα ἢ σκόλοπες [11].

σκινδαλεύειν· ἀναϛαυροῦν [12].

---

1) Codex σκέψεως. Locus legitur Orat. initio.

2) Scilicet ipse Apollodorus vocabatur σκιαγράφος, cf. Hesych. qui plura servavit ex adnotatione ad Plat. Rep. II. 365 C.

3) Plura Harpocr. Cf. Schol. Arist. Av. 1552 et Hesych.

4) Cf. Hesych. et Moer. p. 341. Plura in Thes. VII. 386 C.

5) Cf. Hesych. Poll. VII. 174. Athen. V. 198 F.

6) Hesychius v. σκιδναμένου.

7) Ex Arist. Acharn. 443. Cf. Hesych. Phryn. Bekk. p. 48. 24. Moer. p. 360.

8) Cf. Hesychium et supra v. κιμβάζειν et ὀκιμβάζειν. Vide quoque Lex. rhet. Bekk. p. 452. 18, ubi pro Ἀριϛοφάνης invenies οἱ Ἀττικοί. Ἀσκωλιάζειν Aristophanes dixit Plut. 1130. Vide quoque Schol. Arist. Nub. 254. Codex σκιμα σ ν a m. (β) pr. supersunt post correctoris lituras qui fecit σκιμάζειν.

9) Arist. Nub. 709. Cf. Hesych. Phryn. Ecl. p. 20. Moer. p. 354. Thom. p. 799.

10) Hesychius habet σκινδαρίσαι quae forma commendatur in Thes. VII. 395 A. Vide infra σκίνδαρον.

11) Cf. Hesychium. Usurpavit Arist. Ran. 819 et Nub. 130, ubi vide Schol. Sed Attica forma vocabuli fuit σχινδάλαμοι, vide Hesych. et Moer. Codex σκώλωπες.

12) Cobet. Mnem. VIII. 67 refert ad Plat. Rep. II. 362 A, qui ἀνασχινδυλευθήσεται dixit.

σκίνδαρον· πρόσκυνημα· καὶ τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναι ἀκολάστως σκινδακίσαι [1].

σκιραφεῖα· τὰ κυβεῖα, ἢ διότι σκίραφός ἐστιν τὸ ὄργανον τὸ κυβευτικόν, ἢ ἀπὸ Σκιράφου τινὸς κυβευτοῦ, ὃς πρῶτος εὑρηκέναι δοκεῖ τὰ κυβευτικὰ ὄργανα, ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερῷ ἔπαιζον οἱ κυβευταί [2].

σκιραφεῖον· κυβευτήριον [3].

Σκίρον· τόπος Ἀθήνησιν ἐφ' οὗ οἱ μάντεις ἐκαθέζοντο· καὶ Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱερόν· καὶ ἡ ἑορτὴ Σκίρα· οὕτω Φερεκράτης [4].

Σκίρος· ἑορτή τις ἀγομένη τῇ Ἀθηνᾷ ὅτε σκιαδείων ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος· σκίρα δὲ τὰ σκιάδεια. Οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτό φασιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ σκίρων Ἀθηνᾶν, ἣν Θησεὺς ἐποίησεν ὅτε ἐπανῄει ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον· ἡ σκίρα δέ ἐστι γῆ λευκὴ ὥσπερ γύψος. Οἱ δέ φασιν ἀπὸ Σκίρου τοῦ Ἐλευσινίου μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην. Ἄλλοι δὲ ἀπὸ Σκίρῳ τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα [5].

Σκιροφόρια· ὄνομα ἑορτῆς [6].

Σκιροφοριών· μὴν Ἀθηναίων ιβ'· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς [7].

σκίτων· ἀσθενής, οὐδενὸς ἄξιος· οὕτω Φερεκράτης [8].

σκληραύχενας· ἀκαμπεῖς.

σκληφρόν· τὸν κατεσκληκότα καὶ ἀγεννῆ τὴν ἰδέαν [9].

σκνίψ· ζῷον κωνωπῶδες [10].

---

[1]) Hesychius in v. exp. προσκύνημα. Iocularis ibi est suspicio M. Schmidtii conjectoris interdum infelicis. Codex ὑπαναστῆναι.

[2]) Codex σκιραφία· τὰ κυβία. ἢ διότι σκιραφές. Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 300. 23 ubi in fine add. ἔξω τῆς πόλεως ὄντι, adi quoque Harpocr.

[3]) Codex σκιράφιον.

[4]) Cf. Hesychium v. Σκειρόμαντις et gl. seq.

[5]) Codex ὅτι σκιάδιον, corr. e Lex. rhet. Bekk. p. 304. 2. Cf. quoque Harpocr. et Lex. rhet. Bekk. p. 304. 8. Plura in Thes. VII. 399 B,

[6]) Hesychius.

[7]) Brevius in Lex. rhet. Bekk. p. 304. 22,

[8]) Cf. Hesych. v. σκίταλοι et Schol. Arist. Eq. 643.

[9]) Cf. Hes. Poll. II. 10. Tim. Schol. Plat. Euthyd. 271 B.

[10]) Cf. Hesychium.

σκνὶψ ἐκ χώρας· ἐπὶ τῶν ταχὺ μεταπηδώντων ἡ παροιμία· ἐςὶ γὰρ ὁ σκνὶψ ζῷον μικρὸν ξυλοφάγον [1]).

σκόθης· διάβολος [2]).

σκοῖδος· ταμίας τις καὶ διοικητής, Μακεδονικὸν δὲ τοὔνομα, διόπερ Μένανδρος ἐν Κιθαριςῇ σκοῖδον Διόνυσον λέγει [3]).

σκολιόν· ἡ παροίνιος ᾠδή· ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ᾀδόμενον καθ' ἕνα ἑξῆς, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων ὡς ἔτυχεν τῇ τάξει, ὃ δὴ καλεῖται διὰ τὴν τάξιν σκολιόν. Ὡς δ' Ἀριςόξενος καὶ Φύλλις ὁ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες παρὰ μέρος ἑξῆς μυρρίνας ἔχοντες ᾖδον γνώμας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα· ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν [4]).

σκόλοψ· ξύλον ὀξύ· καὶ οἱ τῶν φοινίκων [5]).

σκολύθρια· ὑποπόδια [6]).

σκόλυθρον· σκνιφὸν καὶ ἀνελεύθερον.

σκομβρίζει· γογγύζει [7]).

---

[1]) Cf. Diogen. 725. Zenob. 535 qui proverbium e Strattide affert.

[2]) Hesychius v. σκοιθης et σοίθης. Hanc formam M. Schmidt. unice probat, coll. gl. ψοίθης.

[3]) Cf. Poll. X. 16. Hesychius affert ex Alexandri Epistolis. Codex ταμείας m. pr. et Μένανδρος καὶ ἐν Κ. Crediderim in Hesych. Alexandrum pro Menandro nominari.

[4]) Codex φίλης ὁ μ. Glossa Platonica est quae paulo plenior exstat in Schol. Plat. Gorg. 451 E, sed ibi quoque ante verba καθ' ἕνα ἑξῆς quaedam deesse apparet. In brevius contraxit Hesychius. Quid apud Photium desit aperiet Athen. XV. 694 A. B. Coniicit Dobr.: τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ᾀδόμενον, τὸ δὲ καθ' ἕνα. — Hanc quoque adnotationem Boethus et Athenaens Pamphilo debebant, Pamphilus Didymo, ut conjicere licet ex Etym. M. p. 718. 36, cf. M. Schmidt. Didym. p. 371.

[5]) Excidit κλάδοι vel αἱ βαΐαι, de quo vocabulo Ernestum vide in gl. sacr. Hesych. p. 167. Post φοινίκων in Lex. Bachm. signum lacunae est. Codex σκώλωψ.

[6]) Cf. Schol. Plat. Euthyd. 278 B. Tim. Hesych. Lex. rhet. apud Eustath. p. 1515. 50. Etym. M. p. 718. 40.

[7]) Suspicor verum esse σκολαβρίζει et Hesychium eodem modo corrigendum esse. Dicam quare. Apud Job. 5. 4 legitur κολα-

σκομβρίσαι· παρὰ Ἴβῳ ἐν β' διεφθορυίας λέξεως· παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος· ἀποδίδοται καὶ κατὰ τὸ ἦτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος ὡς ψόφον ἐργάσασθαι [1].

σκόνθυλλε· τονθόρυζε [2].

σκόνυζαν· καὶ χωρὶς τοῦ σ κόνυζαν λέγουσι· Φερεκράτης· Ἀρκεῖ μία σκόνυζα καὶ θύμω δύο [3].

σκοπεῖν καὶ σκοπιᾶν λέγουσιν· καὶ σκοπᾶν, Ἀριστοφάνης [4].

σκοπιωροῦνται· φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου [5].

σκοπός· σχῆμα ὀρχηστικόν· οὕτως Εὔπολις [6].

σκορακίζειν· εἰς ἐρημίαν πέμπει ἢ χλευάζει [7].

σκορακίζειν· οἷον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν· ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται, ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν ἀπὸ τοῦ οἴμοι.

βρισθείησαν. Hinc in Lex. Bachm. legitur κολαβρισθείη· χλευασθείη ἢ κολασθείη. In Glossario sacro p. Cyr. Voss.: κολαβρισθείησαν· ἐκτιναχθείησαν. Similiter Suidas: κολαβρισθείη· χλευασθείη. ἐκτιναχθείη, ἀτιμασθείη· κόλαβρος γὰρ ὁ μικρὸς χοῖρος· ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς λόγου ἄξιος νομισθείη. Conf. quoque Hesych. v. καλαβρισθείησαν et κωλαβρισθείησαν. Iam χοῖρος recte dici potest γογγύζειν ut apud Photium est. Sed videamus de sequenti glossa.

[1]) Codex ἐν β' φθορᾶς λ. vide Cobet. Vocabulum hac quoque significatione agnoscit Hesych.: malim tamen σκολαβρίσαι. Unicus est praeterea locus quo σκομβρίσαι legitur, nempe apud Hesych. v. ῥαθαπυγίζειν. Iam vide apud Poll. IV. 100 quid sit κολαβρισμός vel apud Athen. XIV. 629 D, ubi minus recte scribitur καλαβρισμός. Κολάβριον est τῶν ἀγριῶν ὑῶν τὸ νέον sec. Aristoph. Byz. apud Eustath. p. 1817. 19, cf. Nauck. p. 117. Hoc compone cum iis quae supra e Suida laudavi et Polluc. V. 88 ubi videbis egisse Iubam περὶ φωνῶν ζώων. Adde Hesych. v. κολαβρευομένη et κολαβρίζειν. Sic fiet verisimile nihili esse σκομβρίσαι sed veteres dixisse κολαβρίσαι et σκολαβρίσαι, sicuti μικρός et σμικρός, κνίψ et σκνίψ, κώψ et σκώψ, κουτάλη et σκυτάλη, μήρινθος et σμήρινθος, mox κόνυζα et σκόνυζα, al. Iudicent doctiores et acutiores.

[2]) Codex τόνθρυζε m. pr.

[3]) Aliter Hesych. Codex μιᾶς κονυζα — θύμων.

[4]) Codex σκοπὴν κ. σ. Cf. Thes. VII. 430 C. Forma σκοπᾶν aliunde non cognita.

[5]) Ex Arist. Vesp. 361. Cf. Hesych.

[6]) Cf. supra v. Πανὸς σκοπός.

[7]) Cf. Hesychium.

σκορακίζονται· ὑβρίζονται καὶ ἐκρίπτονται· πεποίηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς ἐς κόρακας [1]).

σκορδινᾶσθαι· τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνειν τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι [2]).

σκοτοδινιᾷ· σκοτοῦται, μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστρέφει, ὅ ἐστιν ἰλιγγιᾷ [3]).

σκότος καὶ σκότον· ἑκατέρως· οὕτως Ἀμειψίας [4]).

σκυβαλίζεται· ἀποδοκιμάζεται, ἀτιμάζεται [5]).

σκυθρός· αὐθέκαστος, αὐστηρός· Μένανδρος· Ἐγὼ δ' ἀγροῖκος, ἐργάτης, σκυθρός, πικρός, Φειδωλός [6]).

σκῦλα· τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνῃρημένα.

Σκυθαίνας· Σκυθίδας· Ἄλεξις.

σκῦλα· λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· καὶ σκυλεύματα Θουκυδίδης [7]).

σκυλόδεψος· ὁ τὰ κώδια ἐργαζόμενος [8]).

σκυρθάνια· τοὺς ἐφήβους οἱ Λάκωνες [9]).

Σκυρίαν δίκην· οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασκον εἰς Σκῦρον ἀποδημεῖν [10]).

σκυτάλη· ἐπιστολὴ Λακωνική· ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπίμηκες· δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι· καὶ

---

[1]) E Dem. adv. Epist. § 11. Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 304. 13. Cobet. Var. Lect. p. 48.

[2]) Arist. Acharn. 30. Cf. Hesych. Poll. V. 168. Erotian. Galen. Lex.

[3]) Haec corrupta videntur. Cf. Hesychium v. σκοτοδινιᾷ et σκοτοδινιάσας.

[4]) Cf. Moer. Thom. M. p. 800. Aelius Dionysius apud Eust. p. 1390. 50, Pausan. apud Eust. p. 953. 51, porro Eust. p. 520. 20 et 1869. 48.

[5]) Hesychius.

[6]) Cf. Hesych. Dobr. confert Terent. Adelph. V. 4. 12.

[7]) Thuc. IV. 44. Cf. Lex. rhet. apud Eustath. p. 952. 10.

[8]) Legitur Dem. c. Aristog. I. § 58. Vulgo σκυλοδέψης.

[9]) Cobetus mavult κυρσανίας· Arist. Lys. 1248 habet κυρσανίως quod Photius supra retulit. Sed Hesych. glossae σκυρθαλιάς, σκυρθάλιος, σκυρθάλια faciunt ut credam fuisse quoque formam σκυρσανίως. Cf. supra v. σκομβρίσαι.

[10]) Alia Hesych. in v. Cf. Poll. VIII. 81 et Phot. v. Ἴμβριοι.

τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων, τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ παρ᾽ αὐτῶν στρατηγῷ παρεῖχον· καὶ ὁπότε ἐβούλοντό τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιεῖλλον τὴν σκυτάλην καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι· τοῦτο δὲ ἐποίουν ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιείλιττεν καὶ ἀνεγίνωσκεν οὕτως τὰ γεγραμμένα· λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ σκυτάλη καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ ἐπιστολή. Διοσκουρίδης δὲ ἐν τοῖς περὶ νομίμων τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι, καὶ τὸ μὲν ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι, τὸ δὲ δι᾽ ἑαυτοῦ ἔχειν· ἐχρῶντο δ᾽ αὐτῷ καὶ ἄλλοι, ὧν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ μνημονεύει [1]).

σκύτη· δέρματα. Ἀριστοφάνης [2]).

σκυτοδέψης· δερματομαλάκτης· καὶ βυρσοδέψης [3]).

σκῦτος· πᾶν δέρμα, ἀφ᾽ οὗ καὶ σκυτεύς [4]).

σκυτοτόμος· σκυτεύς, λωροτόμος [5]).

σκώληξ· τὸ πρὸς τῇ γῇ οἴδημα τῆς θαλάσσης, οἷον τὸ προσαράσσον κῦμα [6]).

σκώπτει· παίζει [7]).

σκώρ· τὸ ἀποπάτημα· οὐ σκατόν· οὕτως Ἀριστοφάνης [8]).

---

1) Codex ὡς Ἀ. ἐν τῇ Ἰθ. π. μβ. Correxit Muellerus Fragmt. Hist. Gr. II. p. 147. Priorem partem huius adnotationis vide apud Schol. Thuc. I. 131.

2) Arist. Eq. 868.

3) Convenit Schol. Plat. Gorg. 517 E, sed ibi σκυτοδέψος. Cf. Hesychium.

4) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 302. 21. Cf. Hesych.

5) Convenit Schol. Plat. Gorg. 517 E. Cf. Hesychium et Piers. Moer. p. 353.

6) Antiatt. Bekk. p. 114. 8 e Platone Comico laudat. Cf. Phryn. Bekk. p. 62. 20. Hesych. Schol. Hom. Iliad. ξ. 16.

7) Hesychius.

8) Cf. Phrynich. Ecl. p. 128. Quod Lobeckius affert e Cod Coisl. apud Goettl. ad Theod. p. 245, hoc et ipsum ni fallor e Phrynicho descriptum est, qui saepe σεμνομυθεῖ in re levi.

σκώπευμα· σχῆμα Σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπός· οὕτως Αἰσχύλος [1]).

σμῆνος· πλῆθος μελισσῶν [2]).

σμήρινθοι· σπάρτα, σχοινία λεπτά [3]).

σμικρόν· καὶ χωρὶς τοῦ σ λέγεται.

σμιλεύματα [4]).

σμινύην· σκαφεῖον ἢ δίκελλαν ἢ ἀξίνην [5]).

σμοκορδοῦν· συνουσιάζειν· καὶ τὸ σπλεκοῦν ταὐτὸ τοῦτο σημαίνει· καὶ τὸ σποδεῖν [6]).

σμυχόμενος· καιόμενος, ἀναλισκόμενος [7]).

σμώχειν· σπουδῇ ἐνεργεῖν [8]).

σοβάδες· διώκουσαι πόρναι [9]).

σοβαρός· οὐχ ὁ σεμνός ἀλλ' ὁ καταπληκτικός.

σοβαρός· λαμπρός, ἐπαιρόμενος, τολμηρός, αὐθάδης, ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος· τὸ δὲ σοβαρὸς λέγουσι γεγονέναι, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Συβαριτῶν ἀρχῆς τὸ ὄνομα, οἱ δὲ γεγενῆσθαί φασιν αὐτὸ παρὰ τὸ σέβας, ἄλλοι δὲ σοβαρὸν ὠνομάσθαι λέγουσιν ἀπὸ τοῦ σοβεῖν, ὅπερ ἐςὶ μετὰ σεμνότητος προϊέναι· χρῶνται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ κυνικοί [10]).

σοβεῖ· διώκει, κομπάζει [11]).

Σόλοι· πόλις Κιλικίας ἢ Κύπρου, ἀφ' ὧν ὁ Σολοικισμός· βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν [12]).

---

1) Cf. Hesychium v. σκωπευμάτων· Aeschyli locum servavit Athen. XIV. 629 F. Adde Poll. IV. 103.

2) Cf. Phryn. Bekk. p. 37. 22 et 64. 4. Hesych.

3) Hesych. Pausan. apud Eustath. p. 1333. 36 laudat Plat. Legg. I. 644 E.

4) Ex Arist. Ran. 819. Interpretationem supplebit Hesych.

5) Plat. Rep. II. 370 D, cf. Tim. qui fere eadem habet et Schol. ad l. l.

6) Cf. Hesych. Ingeniose Dind. ad HSt. VII. 496 B. Codex σποδοῦν.

7) Hinc supple Hesychium.

8) Hesychius. Cf. Arist. Pac. 1306.

9) Cf. Hesych. Athen. XIV. 629 F. Schol. Arist. Pac. 812, ui Eupolidem laudat.

10) Haec pleniora quam apud Hesychium. Albertus suspicatur Photium scripsisse οἱ κωμικοί pro οἱ κυνικοί, quod arridet.

11) Usurpavit Dem. Mid. § 158, cf. Hesych.

12) Codex πόλεις Σικελίας καὶ Κύπρου. Cf. Harpocr.

Σούνιον· δῆμος Λεοντίδος.

σορέλλη· σκῶμμα εἰς τοὺς γέροντας παρὰ τὴν σορόν· οὕτως Ἀριϛοφάνης [1]).

σοφίαν· κοινῶς ἁπάντων μάθησιν, καὶ τὴν τέχνην, τὴν φρόνησιν καὶ ἐπιϛήμην, τὸν νοῦν [2]).

σόφισμα· μάθημα καὶ ἐπινόημα καὶ εὕρημα πᾶν· οὕτως Φερεκράτης [3]).

σοφιϛής· ἀπατεών, παρὰ τὸ σοφίζεσθαι ὅ ἐϛι λόγοις ἀπατᾶν· λέγεται δὲ σοφιϛὴς καὶ ὁ διδάσκαλος ὁ σοφίζων· τὸ δὲ παλαιὸν σοφιϛὴς ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο [4]).

σοφιϛής· πᾶν τεχνίτης, καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἠσκηκώς· καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἑκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

σπάδων· εὐνοῦχος [5]).

σπαδών· ὀξυτόνως τὸ σπάσμα [6]).

σπαθᾶν· Μένανδρος Μισουμένῳ· τὸ ἀλαζονεύεσθαι [7]).

σπαθᾶν· εἰκῇ λέγειν ἢ ἀναλίσκειν ἀσώτως.

σπάθημα φρενῶν· τὸν ἄγαν φρόνιμον [8]).

σπαθίδα· τὴν τῶν μυρεψῶν σπάθην· οὕτως Ἀριϛοφάνης [9]).

σπαθῶσι· σκορπίζουσιν [10]).

σπαίρει· ἅλλεται, σκαρίζει, ἐκπνεῖ τὴν ψυχήν [11]).

σπάλαυθρον· σκάλαυθρον [12]).

---

1) Eustath. p. 1289. 15 laudat e rhetorico lexico. Aristophanis locum vide apud Galen. Praef. Lex. Adde Diogen. 258 ibiq. Intt.

2) Codex κοινὸν, ἀπάτην, μάθησιν. Emendata lectio in Lex. Bachm. Suidas: κοινῶς ἁπάντων μ.

3) Traditur discrimen inter σοφίαν et σόφισμα ut vides.

4) Alia Hesychius.

5) Coniunge cum gl. seq. Vide praeterea Hesych. Moer. p. 347. Thom. M. p. 392. 803.

6) Notatur discrimen in accentu positum, nihil aliud. Cf. Thes. VII. 539 B. Cf. Erotian. et Galen. Lex.

7) Cf. Hesychium.

8) Cf. Hesychium v. σπάθημα.

9) Nempe Δαιταλεῦσιν, cf. Poll. X. 120.

10) Hesychius.

11) Cf. Hesychium et Lex. rhet. apud Eust. p. 416. 38.

12) Cf. Hesych. v. σπάλαθρον ibiq. M. Schmidt. et Poll. X. 113. Plura in Thes. VII. 312 A.

σπάνις· ἔνδεια.

σπανίαν· σπάνιν [1]).

σπαργανώματα· αἱ πρῶται Φασκίαι καὶ οἱ δεσμοὶ τῶν ἀρτιτόκων παιδίων [2]).

σπαργῶσα· ἀνθοῦσα ἢ σπαραττομένη ὑπὸ θλίψεως καὶ δεομένη ἐκκρίσεώς τινος [3]).

σπαργῶσιν· ὀρεκτικῶς καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχουσιν [4]).

σπαρνόν· σπάνιον· οὕτως Πλάτων [5]).

σπαρτοπόλιον, ὡς ἡμεῖς· καὶ Μένανδρος· σπαρτοπόλιος ὠμόγραυς [6]).

σπατάγγαι· ἰχθύες τινές, οἱ δὲ τοὺς μεγάλους ἐχίνους· οὕτως Ἀριστοφάνης [7]).

σπεῖρα· ἡ συστροφὴ καὶ τὸ ἄθροισμα, οὐχ ὅπως παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἀλλὰ καὶ ἐν Μαμμακύθῳ [8]).

σπεῖραι· πλήθη στρατευμάτων, φάλαγγες, νούμερα, λεγεών [9]).

σπειρηδόν· περιπεπλεγμένως [10]).

σπένδεται· θύεται ἢ θυμιᾷ ἢ Φιλιοῦται [11]).

σπένδοντας· θύοντας, προσφέροντας, παρὰ τὴν σπονδήν, καὶ τὸ Φιλιοῦσθαι· οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις καὶ σπονδὰς ἐνόρκους [12]).

---

[1]) Hesychius. Usurpavit Eur. Rhes. 245.

[2]) Paulo plura in Lex. rhet. Bekk. p. 304. 14. Medici mirabundi audient, Graecos h. e. homines corporum pulchritudine insignes, adhibuisse συνδέσμους ἐν οἷς συνδεῖται τῶν ἄρτι τεχθέντων παιδίων τὸ σῶμα, ῥυθμιζόμενον ἐπὶ τὸ ὀρθότερον καὶ εὐμορφότερον.

[3]) Timaeus omittit ἀνθοῦσα ἤ.

[4]) E Plat. Rep. V. 460 C cf. Schol.

[5]) Si revera usurpavit Plato philosophus, nullum novi locum aptiorem ubi reponatur quam in Euthyphr. 3 D, sed malo credere verba οὕτως Πλάτων ad superiorem glossam referenda esse.

[6]) Codex σπαρτοπώλιον et σπαρτήπωλις ὀμογραῦς. Vid. Dobr. Cobet. et Dind. in Thes. VII. 560 C. Cf. Poll. IV. 134. Adde Meinek. Fragmt. Com. V. 109.

[7]) Athen. III. 91 C laudat Aristophanem ἐν Ὁλκάσιν. Cf. Hesych. Poll. VI. 47. Aristotel. Hist. Anim. IV. 5.

[8]) Meinekius Aristagorae tribuit, Fragmt. Com. II. 762.

[9]) Glossa longe recentior.

[10]) Codex παραπεπλεγμένως.

[11]) Brevius Hesychius.

[12]) Haec corrupta videntur.

σπερματίαν· τὸν εἰς σπέρμα παρειμένον· οὕτως Κρατῖνος [1]).
σπερμολόγος· εὐρυλόγος, ἀκριτόμυθος· καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων [2]).
σπερχνός· ταχύς [3]).
σπῆλυγξ· σπήλαιον [4]).
σπιθαμή· τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον [5]).
σπιθαμήν· οἷον χρόνου στιγμήν.
σπιθαμή· τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρόν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ λιχανοῦ λιχάς· τὴν δὲ σπιθαμήν τινες καὶ δόχμην καλοῦσιν· οὕτως Κρατῖνος [6]).
σπίλος· μιασμός, ῥύπος [7]).
σπίνος· διὰ τοῦ ἑνὸς ν λέγουσιν· Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς [8]).
σπλήνιον· οὐ τὸ φάρμακον ἀλλὰ τὸ ὀθόνιον, καὶ σπλῆνα αὐτὸ τὸ πτύγμα τοῦ ὀθονίου [9]).
σποδοῦν· τὸ συνουσιάζειν· καὶ τύπτειν, ὡς παῖσαι καὶ πατάξαι, τὸ αὐτό· οὕτως Ἀριστοφάνης [10]).
σποδιοῦσιν· ἐν σποδῷ ὀπτήσουσιν· οὕτως Πλάτων [11]).
σπολάς· δερμάτιον ἐφαπτῶδες πρὸς τὰς ἐν πολέμῳ μάχας χρήσιμον [12]).

---

[1]) Cratini locum vide apud Athen. II. 68 C. Eodem pertinent Phryn. Ecl. p. 108 et Herodian. Piers. p. 463.
[2]) Usurpavit Dem. Cor. § 127. Breviter exponitur in Lex. rhet. Bekk. p. 303. 4, explicatius ab Harpocr. Adde Hesych. et Eustath. p. 1547. 53. Manus recentissima: σπεῖσαι· ἐκχῦσαι, προσενέγκαι, περιρᾶναι, θῦσαι.
[3]) Codex τραχύς. Plenior interpr. apud Hesych.
[4]) Cf. Hesychium.
[5]) Convenit Diogen. 717.
[6]) Brevius Hesychius. Vide de nostro loco Hultsch. Metrol. p. 34. Adde Ael. Dion. apud Eust. p. 1291. 43, qui Bergkio servasse videtur ipsum Cratini versum.
[7]) Fortasse glossa sacra est, referenda ad Epist. ad Ephes. V. 27. Cf. Phryn. Ecl. p. 12.
[8]) Alios comicorum locos vide in Thes. VII. 597 C.
[9]) Contendunt rectius scribi σπληνίον.
[10]) Locus vitium alit, sed quid velit apparet. Latet ni fallor σποδοῦνται ex Arist. Eccl. 113.
[11]) E Plat. Rep. II. 372 C.
[12]) Cf. Hesych. Suid. Poll. I. 135. VII. 70. X. 142. Dindorfius Xenophonti reddidit Anab. III. 3. 20 et IV. 1. 18.

σπονδή· οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων ἢ Φιλίᾳ.

σπονδοφόροι· οἱ τὰς σπονδὰς φέροντες τοῖς πολεμοῦσιν· ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς σπονδοφόρους περιερχομένους κελεύειν σπονδὰς ποιεῖσθαι τοὺς πολεμοῦντας [1]).

σποράδα γῆς· κονιορτὸν ἢ χνοῦν γῆς [2]).

σποράδην· διεσπαρμένως ὧδε κἀκεῖσε [3]).

σπόρθυγγες· αἱ συνεστραμμέναι μετὰ ῥύπου τρίχες [4]).

σπουδάζω περὶ τὸν ἄνδρα· Δημοσθένης κατὰ Μειδίου· ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγομαι, Θεόπομπος ἐν ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου· ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἐπιτομῇ· ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς ἀλλ' ἐσπουδασμένως Πλάτων Πολιτείας γ'· ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω Ἀπολλόδωρος Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσιν· ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν τὸ σπουδαιολογεῖν Ξενοφῶν Συμποσίῳ· — τίνι σπεύδεις ἀντὶ τοῦ τίνι σπουδάζεις· οὕτως καὶ Ἄλεξις [5]).

σπουδαίως· σοφῶς.

σπουδαρχιάσας· ἐπιθυμήσας ἄρξαι, σπουδάσας, ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς [6]).

σπουδὴν ποιεῖσθαι· τὸ ὀργίζεσθαι· οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις [7]).

σπυρθίζειν· τὸ ἀνασκιρτᾶν, ἀπὸ τῶν ὄνων· οὕτως Ἀριστοφάνης [8]).

σπυρθίζειν· σφαδάζειν, σφύζειν [9]).

σπυρίς· κυρίως τὸ τῶν πυρῶν ἀγγεῖον [10]).

---

[1]) Brevius in Lex. rhet. Bekk. p. 303. 19. Aeschines habet de Fals. Leg. § 133.

[2]) Sic Codex. Non prorsus intelligo.

[3]) Similiter Hesychius.

[4]) Hesychius. Poll. II. 28 scribit σέρθυγγες, quod praetulerim.

[5]) Locum in Midiana nondum inveni. Theopompi Epitome haud raro laudatur ab Antiatticista. Platonis videtur indicari Rep. III. 403 B. 405 A. Xenophontis locus est in Symp. VIII. 41 de quo vide Cobet. Mnem. VII. 170. Diligenter de hac glossa videndum est, cuius ratio a ceteris paulo diversa est.

[6]) Verbum σπουδαρχιᾶν saepe legitur apud Dionem Cassium, sed nunquam participium σπουδαρχιάσας.

[7]) Arist. Ran. 522. Cf. HSt. VII. 630 D. Cobet. Mnemos. V. 411.

[8]) Cf. Hesychium.

[9]) Codex σπυρίζειν. Cf. Hesychium.

[10]) Cf. Hesychium. Eustath. p. 1534. 47 laudat ex Aristoph. Ὁλκάσιν, coll. cum Poll. X. 172.

Σποράδες νῆσοι· ἃς ἔνιοι Κυκλάδας λέγουσιν, αἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ. εἰσὶ δὲ δέκα [1]).

ϛάδια καὶ ϛαδίους· ἑκατέρως λέγουσιν· ὁ Θουκυδίδης δὲ ϛαδίους ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν· ἅπαξ δὲ μόνον ϛάδια εἴρηκεν ἐν ζ'· ἐν γὰρ τῷ πρόσθεν ἐπὶ πολλὰ ϛάδια μέλλων ἰέναι [2]).

ϛάδιον· ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου· ἑπτὰ γὰρ ἥμισυ ϛάδια ποιοῦσι μίλιον· λέγεται ϛάδιον καὶ ἁπλῶς τὸ ἵϛασθαι καὶ ἀκινητίζειν· Δίων ἐν λθ' Ῥωμαϊκῶν· τῷ δὲ δὴ ϛαδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι δεινῶς ἤσχαλλον· ἀντὶ τοῦ· τῇ ϛάσει καὶ ἀκινησίᾳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι σφόδρα ἠνιῶντο [3]).

σταθείς· ὑφ' ἑτέρου· ϛὰς δέ, ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ ϛαθεῖσα καὶ ϛᾶσα ἀνάλογον.

ϛαθερόν· μόνιμον, ϛάσιμον [4]).

ϛαθερόν· ὀξύ, ἰσχυρόν· τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑϛάναι δοκοῦν· καὶ ϛαθερὰν μεσημβρίαν ἐν Φαίδρῳ Πλάτων, τὸ μεσαίτατον καὶ πνιγηρότατον τῆς ἡμέρας δῆλον ὅτι [5]).

ϛαθερόν· ὀξύ, ἰσχυρὸν ἢ θερμόν, τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑϛάναι δοκοῦν· ἐν Φαίδρῳ· μή πως ὦ Σώκρατες πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ· οὐχ ὁρᾷς ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵϛαται, ἡ δὴ καλουμένη ϛαθερά· δύναται μέντοι καὶ θερμοτάτη εἶναι ἡ ϛαθερά, ὀξεῖα οὖσα· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον ὅταν μᾶλλον ἐγκάῃ ὀξὺν εἰώθασι λέγειν· σημαίνοι δ' ἂν καὶ τὸ ϛάσιμον τῷ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας καὶ μηδὲ ἐφ' ἕτερον κλίνειν· καὶ Κρατῖνος δ' ἐν Σεριφίοις ἐπὶ τοῦ ὀξέος ἢ ἰσχυροῦ· Οὕτω ϛαθερῶς τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι παφλάζει· Ἀντίμαχος· θέρεος ϛαθεροῖο· τινὲς καὶ ἐπὶ τοῦ ϛασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς· ϛαθεροῦ χεύματος· καὶ Ἀριϛοφάνης ἐν Προαγῶνι· Σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης· σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον [6]).

---

[1]) Similiter Hesychius. Suidas habet δώδεκα. Codex αἰγέγω.

[2]) Legitur in Thuc. VII. 78. Cf. Ael. Dion. apud Eustath. p. 1390. 50. Cobet. Mnem. X. 87. Prolegom. p. 25.

[3]) Dionis locus exstat XXXIX. 43. Cf. Schol. Plat. Criti. 115 D.

[4]) Cf. Hesychium.

[5]) Codex ὀξύν bis — πνιγηρότερον. Cf. Plat. Phaedr. 242 A. Compone gl. seq.

[6]) Cf. Prolegg. p. 57. Videbis glossam Platonicam esse coll.

ςαθεῦσαι· Ἀχαρνεῦσι· (Κατάχει σὺ) τῆς χορδῆς τὸ μέλι, τὰς σηπίας ςάθευε, τουτέςιν ἡσυχῆ τῷ πυρὶ χλίαινε [1]).
ςαθμός· οὐ τὰ διάςημα τῆς ὁδοῦ ἀλλ' ἡ κατάλυσις [2]).
ςαθμούς· Ἀριςοφάνης Δράμασιν· Αὐτοῖς ςαθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας, οἷον τοῖς Φλειοῖς [3])
ςαθμώμενον· δοκιμάζοντα [4]).
ςαλαγμόν· ὡς ἡμεῖς· Ἀριςοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Σὺ δ' ἀλλά μοι ςαλαγμὸν εἰρήνης ἕνα [5]).
ςάλικας· πασσάλους [6]).
ςαμνία· τὰ Θάσια κεράμια, οἱ δὲ καὶ τὰ Χῖα καὶ τὰ Μενδαῖα [7]).
ςατήρ· τετράδραχμον νόμισμα καὶ τὸ ἑξάγιον καὶ τὸ ζύγιον [8]).
ςαμίνες· τὰ ἐν ταῖς σχεδίαις ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα [9]).
ςᾶς· ἄνευ τοῦ ι ὁ Ἀττικὸς λέγει, ὁ δ' Ἴων ςαῖς [10]).
ςασιασμόν· τὴν ςάσιν· Μένανδρος.
ςάσις· οὐχ ἡ Φιλονεικία, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ςασιάζοντες· καλοῦσι δὲ καὶ τὰ πεφυκότα σπέρματα· οὕτως Ἀριςοφάνης [11]).
ςατῆρα· καὶ ἐπὶ τῆς ὁλκῆς λέγουσι καὶ τὸν ςαθμὸν ἁπλῶς.

Schol. Plat. Phaedr. 242 A. Apud Platonem legendum est: μήπω γε et eiiciendum ἡ καλουμένη ςαθερά, cf. Ruhnk. ad Tim. In brevius contraxit Lex. rhet. Bekk. p. 305. 7. Cf. Cobet. Mnem. IX. 429.

1) Κατάχει σύ in Codice d. Laudatur Arist. Acharn. 1040. Cf. Hesychium.

2) Similiter Eustath. p. 257. 11. Respicitur, credo, Xenoph. Anab. I. 8. 1.

3) Codex Σταθμοῖς· ἐξ. τὰς σ. οι. τ. Φλειοῖς: – Σταθμούς· ἀρ. δράμασιν αὐτοῖς: – Ita divisa et turbata. Correxerunt Angli. Recte praeterea Dindorfius scripsit ταῖς Φλιαῖς.

4) Cf. Plat. Gorg. 465 D.

5) Arist. Acharn. 1033.

6) Fortasse e Xen. Cyneg. VI. 7 et II. 8. Cf. Poll. X. 141.

7) Arist. Lysistr. 196 ibiq. Schol. Poll. X. 72. Moer. Phryn. p. 178.

8) Codex τετράγραμμον. Cf. Boeckh. Oec. Civ. I. 17. Hultsch. Metrol. p. 150.

9) Cf. Hesychium et Aristarchum apud Etym. p. 724 extr. Codex ςαμνίοναις.

10) Cf. Lobeckium Paral. p. 89.

11) Fortasse respicit Arist. Eq. 526, cf. HSt. VII. 665 B.

στατήρ· βάρβαρόν τινες οἴονται εἶναι τὸ ὄνομα, τὸ δὲ τετρᾶχμον καὶ τετράδραχμον Ἀττικά.

σταφυλήν· τὸν ἐν τῷ στόματι κίονα· οὕτως Νικοφῶν [1]).

σταφυλοβολεῖον· οἱ μέν φασι σταφυλοβολεῖον εἶναι ἐν ᾧ ἀνακόπτουσιν ἐν τῇ ληνῷ τοὺς βότρυς οἱ πατοῦντες, ἀπὸ τοῦ βάλλειν τὴν σταφυλήν· οἱ δὲ τοὺς κοφίνους φασίν, ἐν οἷς ἀπὸ τῶν ἀγρῶν φέροντες τὴν σταφυλὴν βάλλουσιν εἰς τὴν ληνόν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν σταφυλοβολεῖον εἶναι ἄγγος τι χωρητικὸν οἴνου [2]).

στέατα· ἄλευρα [3]).

στεγανόμιον· ὁ διδόμενος φόρος ὑπὲρ τῶν στεγῶν [4]).

στεγανώτερον· στερεώτερον, πεπυκνωμένον, συνεχέστερον, στερέμνιον [5]).

στεγανόν· πυκνόν, σφιγκτόν [6]).

στεγόμενα· κρυπτόμενα.

στειλάμενοι· στείλαντες [7]).

στειλάμενος· εὐσταλῶς ἐπελθών [8]).

στείλασθαι· ὁδεῦσαι, πλεῦσαι [9]).

στέμφυλον· τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς ἢ τῶν ἐλαῶν, οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο [10]).

στενολεσχία· λεπτολογία [11]).

στενόπρωκτος· ἄπυγος.

στεργέτω· οἷον στεγέτω, ὑπομενέτω· οὕτως Πλάτων [12]).

στέρεσθαι καὶ στερίσκεσθαι· ἄμφω λέγουσιν Ἀττικοί.

στερέμνιον· στερεόν, ἰσχυρόν [13]).

---

1) Plenius Hesychius. Codex κίωνα.

2) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 303. 14. Breviter Harpocr. Scripsi ἐν τῇ ληνῷ pro τῷ. Cf. Hesych. et Poll. VII. 151.

3) Hesychius. Cf. HSt. VII. 680.

4) Similiter Lex. rhet. Bekk. p. 302. 28. Cf. Hesychium, Poll. I. 75. X. 20. Eustath. p. 1761. 25.

5) Aliter Hesychius.

6) Plura Hesychius.

7) Hesychius exp. συστείλαντες.

8) Cf. Hesychium.

9) Cf. Hesychium v. στειλάμενοι.

10) Cf. Hesychium. Tim. Schol. Arist. Nub. 45. Phrynich. Ecl. p. 180.

11) Hesychius.

12) Plat. Legg. VIII. 849 E.

13) Hesychius. Cf. Cic. de Nat. Deor. II. 18.

ϛερίφη· ϛεῖρα, μὴ τεκοῦσα μηδὲ τίκτουσα [1]).

ϛεκτικόν· τὸ ἔμμονον καὶ βέβαιον καὶ ἀσφαλές [2]).

ϛέριφος· ϛεῖρος καὶ ἄγονος, παρὰ τὸ ϛερεὰν ἔχειν τὴν ὑϛέραν [3]).

ϛερίφοις· ϛερεοῖς ἢ πικροῖς [4]).

ϛερνοτυπής· ὁ τὸ ϛῆθος τύπτων· καὶ ϛερνοτυπούμενος [5]).

ϛερτοι· ϛερροί, πεπιλημένοι [6]).

ϛλεγγίς· ἡ ξύϛρα· καὶ ϛλεγγιζόμενος· ἀποξυόμενος· Ἀριϛοφάνης Γήρᾳ· Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ ϛλεγγίδ' ἔχοντα. Δαιταλεῦσιν· Οὐδ' ἐϛὶν αὕτη ϛλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος. Καλεῖται δὲ ϛλεγγὶς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν [7]).

ϛερρός· ϛερεός, ἰσχυρός.

ϛόμιν· ὀξὺν ἢ τραχύν [8]).

ϛήνια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἐν ᾗ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος· ἐλοιδοροῦντο δ' ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις· οὕτως Εὔβουλος [9]).

ϛήριγμα· τὸ ὑποτιθέμενον τῇ ἁμάξῃ δίκρουν· οὕτως Νικόϛρατος [10]).

ϛιβάδες· τράπεζαι ἢ ϛρωμναί.

---

[1]) Hesychius. Ex Arist. Thesm. 641. Codex ϛερέφη m. pr.

[2]) Codex ϛερκτικόν. Correxit Cobetus. E Plat. Politic. 280 C. In Codice iterum leguntur eadem post v. ϛερνοτύπτης.

[3]) Fere eadem Timaeus.

[4]) Hesychius. An e Thucyd. VII. 36?

[5]) Codex ϛερνοτύπτης et ϛερνοτυπτόμενος. Correxit Cobetus. Cf. Lobeck. Phryn. p. 593. Usurpavit Eur. Suppl. 604.

[6]) Codex πεπημένοι. Correxit Porsonus. Conf. de loco emendando Dobr. Mihi simplicissima ratio videtur ϛερεοί scribere, cf. Hom. Iliad. ρ. 493.

[7]) Glossa Platonica, cf. Schol. Hipp. Min. 368 C, adde Schol. Charmid. 161 E. Similiter Schol. Arist. Eq. 577. Vide praeterea Poll. VII. 179. Erotian. Herodian. Piers. p. 460. Phryn. Lobeck. p. 299. HSt. VII. 784 B. Dindorf. ad Xen. Anab. I. 2. 10. Codex γηραει· π. α. δεισφέρων — ϛεγγίς.

[8]) Codex ϛημον· ὀξὺ ἢ τράχύ. Vide infra v. ϛόμις ἵππος.

[9]) Habet quoque Aristoph. Thesm. 834. Breviter exponit Hesychius.

[10]) Conf. Pollucem X. 157.

σιβάς· χαμαικοίτιον ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων· καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρεμόνες [1]).

σιγμήν· ὡς ἡμεῖς, τὸ ἐλάχιστον· οὕτως Μένανδρος.

σιγών· ὁ σιγματίας· Βαβυλωνίοις [2]).

σίλβη· λύχνῳ τι ἐοικός· Ἕρμιππος Θεοῖς· ἐξ ἀγορᾶς δ' ἐγὼ Ὠνήσομαι λύχνον τιν' ἢ σίλβην [3]).

σίλην· τὸ ἐλάχιστον· Ἀριστοφάνης Σφηξίν· Τί οὐ κατεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον σίλην; [4]).

σίμμι καὶ σίμμιν· ὅ τινες σίβι· Ἀντιφάνης Παροιμιαζομένῳ· Στίμμιν κάτοπτρα κρωβύλους κεκρυφάλους [5]).

σίξαι· τὸ ἐγκαῦσαι ἵππον.

σιλπνόν· λαμπρόν, σίλβον [6]).

σειριακῇ ὁδῷ· [7]).

σῖφος· τάξις πολεμικὴ ἢ φάλαγξ, συστροφή, πλῆθος συστάσεων [8]).

σιφρόν· τὸ πεπηγός· στρυφνὸν δὲ τὸ πρὸς τὴν γεῦσιν [9]).

σίχος· τάξις [10]).

σλεγγιδοποιός· ὁ χαλκεύων τὰς σλεγγίδας, ἃ νῦν ξύστρα καλεῖται [11]).

---

[1]) Codex σιβάο. Porsonus σιβαί.

[2]) Cf. Hesych. et Poll. III. 79. Eustath. locum p. 1542. 48 Meinekius reddit Aelio Dionysio.

[3]) Cf. Hesychium. Hermippi fragmentum plenius servavit Pollux VI. 103 sed laudat tanquam Platonis Comici. Error subest, neque cum Meinekio duo fragmenta credam esse, sed utri tribuam incertus haereo. Cf. Prolegg. p. 23 et Cobet. Plat. Com. Rell. p. 64.

[4]) Arist. Vesp. 213 e Photio emendatus a Porsono.

[5]) Codex σίμην καὶ σίμιν ὅ τ. σίβην. — σίμιν κ. Cf. HSt. VII. 775.

[6]) Hesychius σιλπναί.

[7]) Codex σιρακη· ὁδός. Glossa Platonica est, quae pertinet ad Hipparch. 229 A. Excidit interpretatio.

[8]) Similiter Hesychius. Codex φάλαξ.

[9]) Recte distinguere videtur, vide exempla congesta ab HSt. VII. 895.

[10]) Hesychius σίχους.

[11]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 303. 5. Codex σλεγγηδοποιός mut. fortasse a m. pr.

ϛοαί· τὰ ταμιεῖα· παραμήκη γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς[1]).

ϛοάν· καὶ σὺν τῷ ι ϛοιὰν ἑκατέρως λέγουσιν[2]).

ϛοιβήν· ὡς ἡμεῖς, τὸ ἀναπλήρωμα καὶ διακόλλημα· τὸ αὐτὸ τοῦτο Εὔπολις[3]).

ϛοιχεῖον· ἐκάλουν τὴν αὐτῶν σκιὰν ἢ τὰς ὥρας ἐσκοποῦντο[4]).

ϛοιχεῖον· ἡ σκιά· Φιλήμων Ὑποβολιμαίῳ.

ϛιχομυθεῖν· ἐφεξῆς λέγειν[5]).

ϛοιχείωσις· ἀκριβεϛάτη ἐπιτομή, ἡ πρώτη μάθησις ἤτοι διάταξις[6]).

ϛοῖχος· ϛίχος· καὶ περιϛοίχους ἐλαίας εἴρηκε Δημοσθένης οὐχὶ περιϛίχους ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα περὶ χωρίου βλάβης· Ἀριϛοφάνης Βαβυλωνίοις· Ἤπου κατὰ ϛοίχους κεκράξονταί τι βαρβαριϛί[7]).

ϛόλον· τὰ πλοῖα· Ἄλεξις.

ϛόλοκρον· κορδύλη· τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ συνεϛραμμένον[8]).

ϛολήν· μᾶλλον μὲν τὴν ἀποϛολὴν καὶ ἔκπεμψιν· λέγουσι δὲ καὶ τὴν ἐσθῆτα ὡς ἡμεῖς.

ϛόλοκρον· καὶ ἡ ἔσωθεν τῶν κεράτων ἔκφυσις· καὶ τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας[9]).

ϛόμις ἵππος· ἀπειθὴς καὶ βίαιος, ὃν τινες ἄϛομον[10]).

ϛόμφακα· τὸν κομπαϛήν· καὶ ϛομφάσαι· τὸ ἀλαζονεύσασθαι[11]).

ϛόμωμα· τὸ ὀξῦνον τὸν σίδηρον, ἀφ' οὗ καὶ αἱ ἀκμαὶ γίνονται τῶν μαχαιρῶν[12]).

ϛόρθυγξ· τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήριον.

---

[1]) Convenit Poll. I. 78. Cf. Aristoph. Eccl. 14 ibiq. Schol. Codex ταμεῖα.

[2]) Cf. Lobeck. Phryn. p. 495. HSt. VII. 786 C.

[3]) Arist. Ran. 1178. Cf. Dobraeum.

[4]) Codex ναυτῶν. Correxit Cobetus. Sed praestare crediderim τὴν σωμάτων σκιάν, coll. Schol. Luc. Bachm. II. p. 546. Plura quae huc faciunt vide apud HSt. VII. 792 A.

[5]) Codex ϛοιχομυθεῖν.

[6]) Hesychius.

[7]) Cf. Dem. Nicostr. § 15. Similiter Harpocr. v. περίϛοιχον.

[8]) Glossa satis obscura. Cf. M. Schmidt. ad Hesychium.

[9]) Vide supra.

[10]) Ex Aeschylo, cf. Eustath. p. 1538. 51, Hesychium, Phryn. Bekk. p. 64. 24. Poll. II. 100 et supra ante ϛήνια.

[11]) Arist. Nub. 1367. Cf. Hesych.

[12]) Aliter in Lex. rhet. Bekk. p. 302. 19.

στράγγα· Μένανδρος Θησαυρῷ· Ἄσιτος ἑπτὰ μῆνας ὕδατος στράγγ' ἔχων [1]).

στραγγαλᾶν· εἴρηκέ που Μένανδρος.

στραγγαλίδες· τὰ δύσλυτα ἅμματα· Φερεκράτης Αὐτομόλοις· Ὑμεῖς γὰρ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε [2]).

στραγγίς· σταγών [3]).

στραγγεύει· ἀναβάλλει, οὐκ εὐθὺς πορεύεται, ὥσπερ νεάζει· καὶ χρονίζει, ῥᾳθυμεῖ [4]).

στραγγός· ἀναιδής, σκολιός, στρεβλός, δύσκολος [5]).

στραγγότερος· ἀναιδέστερος [6]).

στρατήγημα· σόφισμα ἢ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία ἢ κατόρθωσις.

στρατηγίς· ἡ γυνή· οὕτως Φερεκράτης.

στρατηγιᾶν· ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος [7]).

στρατιάν· συστέλλοντες τὴν δευτέραν συλλαβήν, οὐ μόνον τὸ στράτευμα λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν στράτευσιν· οὕτως Ἀριστοφάνης [8]).

στράτιος· Ἄρης καὶ Ζεύς· ἡ δευτέρα συλλαβὴ βραχεῖα· καὶ στράτιον· τὸ μέγα καὶ σοβαρόν [9]).

στρατοπεδευσάμενοι· ἀπληκεύσαντες.

στρατόπεδον ἐποιήσαντο· ἀντὶ τοῦ σκηνάς· δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ στράτευμα καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος [10]).

στρατός· τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων· ὁ δὲ τόπος στρατόπεδον· λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον [11]).

Στρατοφάνη· τὴν κλητικὴν πτῶσιν· Μένανδρος Σικυωνίῳ· Στρατοφάνη, Λιτόν ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ παῖδ' ἕνα· καὶ ἀεὶ οὕτως λέγε [12]).

---

[1]) Cf. M. Schmidt. Didym. p. 69.

[2]) Cf. Dobr. Vide Poll. X. 183 et Hesych.

[3]) Scripserim στραγγαλίς.

[4]) Codex στραγεύει· διαβάλλει. Hesychius usque ad πορεύεται.

[5]) Codex στραγός. Similiter Hesychius.

[6]) Codex στραγώτερος.

[7]) Cf. Hesychium. Codex στρατιᾶν.

[8]) Cf. Arist. Acharn. 251. 1143. Lysistr. 592. Thesm. 1169, laudatum ab HSt. VII. 846 C.

[9]) Cf. Hesychium et Arist. Vesp. 618. Codex καὶ στράτειον.

[10]) Thuc. I. 47. II. 19. III. 107. Cf. Ruhnk. Tim. p. 240.

[11]) Partim Hesychius.

[12]) Codex λέγει, quod correxi. Πέλα pro παῖδα corr. Porsonus.

ϛρεβλούμενος· δεσμούμενος, μαϛιζόμενος [1]).
ϛρεβλόν· τὸν ϛραβὸν λέγουσιν· οὕτως Εὔπολις [2]).
ϛρέμμα· ἡ τοῦ ϛρογγύλου ἕλκους οὐλή [3]).
ϛρεπτοί· ψέλια [4]).
ϛέρφος· δέρμα, βύρσα [5]).
Στρεψαίους· Ἀριϛοφάνης Γεωργοῖς [6]).
ϛρεψίμαλλος ἄνθρωπος· ὁ μὴ ἁπλοῦς, ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν συνεϛραμμένους τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων [7]).
ϛρηνές· οἱ μὲν τὸ ὀξὺ καὶ τὸ ἀνατεταμένον. Νικόϛρατος δὲ τὸ τραχὺ καὶ πρόσαντες τῇ ἀκοῇ φθέγμα [8]).
ϛριφνός· σφιγκτός, ϛερεός [9]).
ϛρόβει· τάραττε, κίνει, περισόβει, καταπόνει [10]).
ϛρόβελος· καμπύλος [11]).
ϛρόβιλοι· καὶ οἱ κοχλίαι καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες· καὶ ϛρόβιλος· εἶδος ὀρχήσεως καὶ ἀνέμων εἶδος καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπός [12]).
ϛροβῆσαι· συϛρέψαι· καὶ ϛρόβιλος· ἡ συϛροφὴ καὶ ὁ λαῖλαψ.

---

1) Hesychius ϛρεβλούμενοι.

2) Eupolidis locum servavit Schol. Aristoph. Av. 1556. Cf. Phryn. Bekk. p. 62. 23. Idem invenit Eustathius p. 206. 26 apud veteres, sed qua erat negligentia rem invertit. Cf. supra v. ἰλλόν.

3) Lex. rhet. Bekk. p. 302. 13. E Demosth. Olynth. II. § 21.

4) Codex ϛρεπτά.

5) Codex ϛρέφος, sed recte ϛέρφος in Lex. Bachm. Idem vitium in Hesych.

6) Cf. Hesychium.

7) Usurpavit Aristophanes ut videtur Dindorfio, coll. Schol. Arist. Ran. 787. Cf. Hesychium et Eustathium p. 1561. 37 et 1638. 14.

8) Codex ϛρῆνον. Cf. HSt. VII. 868 A et M. Schmidtium ad Hesychium.

9) Similiter Hesychius sed praetulerim ϛιφρός. Cf. Moer.

10) Codex ϛροβεῖ· ταράττει κινεῖ περιφοβεῖ καταπονεῖ. Quod περισόβει scripsi, cf. supra v. περισο. Respicitur Aristophanes v. c. Nub. 700.

11) Convenit Hesychius. Sed Porsonus scribit ϛρόβιλος.

12) Similiter Hesych. Cf. Phryn. Ecl. p. 174. Poll. IV. 101. Athen. XIV. 630 A. Phryn. Bekk. p. 63. 27. De nuce pinea Spanhem. de usu N. I. p. 308 sqq. Codex ϛρόβηλοι et sic ter in seqq.

Στρόβιλος δὲ ἐν ὅσῳ συϛρέφεται· καὶ ὁ καρπὸς τῆς πιτύος καὶ εἶδός τι ὀρχήσεως [1]).

ϛροβῆσαι· συϛρέψαι [2]).

ϛρουθός· ὁ λελωβημένος [3]).

ϛροφαῖος· ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἱδρυμένος Ἑρμῆς, παρὰ τὸν ϛροφέα τῆς θύρας [4]).

ϛρόφιον· τὸ ϛρογγύλον ζωνάριον· Ἀριϛοφάνης· τὸ ϛρόφιον ἤδη λύομαι [5]).

ϛροφιοπανοῦργος· τὸν δεσμὸν Ἡρόδοτος [6]).

ϛρωματίτης· ἐν ᾧ ἑαυτοῖς ϛρώματα παρεῖχον· οὕτως Κρατῖνος [7]).

ϛρυφόν· ϛρυφνόν, σκληρόν [8]).

ϛρωτήρ· λέγεται μὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ πλέγμα τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηνὰς καὶ καλύβας πεποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες ϛρωτῆρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δόκια εἰς ὀροφὰς πεποιημένα· ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν ϛρωτῆρα ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὀρόφωσιν πεποιημένον [9]).

ϛυρακίζειν· κεντρίζειν [10]).

ϛυγητός· μισητός [11]).

---

[1]) Cf. gl. sup. Adde Porson. Advers. p. 294. Pro ἐν ὅσῳ Codex ἐνῶ: corr. Dobr. Tangitur Menandri locus quem vide apud Meinek. p. 231:

ϛρόβιλος; ἐν ὅσῳ συϛρέφεται, προσέρχεται,
προέλαβεν, ἐξέρριψεν, αἰὼν γίγνεται.

Cf. Herwerdenum in Add. ad Meinek. p. 41.

[2]) Codex ϛρομβῆσαι.

[3]) Codex λελοβημένος. Lex. Bachm. λελωβημένος. Dobr. non satisfacit, cf. HSt. VII. 884 D.

[4]) Hesychius. Vide quae notavi ad gl. Ἑρμῆς ϛροφαῖος.

[5]) Ex Arist. Lysistr. 930. Cf. Hesychium.

[6]) Recte Dobr.: ϛρόφις· πανοῦργος: — ϛρόφον· τὸν δεσμόν Ἡρόδοτος. Illa glossa pertinet ad Arist. Nub. 450, haec ad Herodt. IV. 60.

[7]) Compone cum Hesych. qui ἔρανόν τινα fuisse pronunciat. Codex ϛρωματήτης. ἐνῶ ἐναυτοῖς. Corr. Porsonus.

[8]) Eiice ϛρυφόν quod nihili est. Cf. Phryn. Bekk. p. 63. 4.

[9]) Codex εἰς ϛροφάς. Recte εἰς ὀροφάς, Lex. rhet. Bekk. p. 302. 5. Brevius Harp. Cf. Poll. X. 173. HSt. VII. 902 B. M. Schmidt. Didym. p. 320.

[10]) Hesychius.

[11]) Hesychius ϛυγηρῷ, perperam.

ϛυππεῖον ἢ ϛυππίον· λίνου εἶδος [1]).

ϛῴδιον· καὶ ϛοίδιον λέγουσιν [2]).

ϛωμύλος· λάλος, πολύκομψος, πιθανολόγος, εὐτράπελος, ἔφεδρος τῶν λόγων, ἀπατεών, κόλαξ [3]).

Συβαριτικαῖς· καὶ Συβαρικαῖς· τρυφηλαῖς, λαμπραῖς, πολυτελέσιν· τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται [4]).

Συβαριτικοὶ λόγοι· οἱ Αἰσώπειοι [5]).

συβήνη· ἡ δερματίνη αὐλοθήκη ἢ ἡ φαρέτρα· Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριϛοφάνης· Ἀλλ' οὐκ ἔχω οὐδέν, ἀλλὰ συβήνην λαβέ [6]).

Συβρίδαι· δῆμος Ἐρεχθηΐδος [7]).

Συπαληττός· δῆμος Κεκροπίδος [8]).

συγγραφῆς· ἄνδρες ᾑροῦντο (δέκα) ἵνα συγγράψωσι τοὺς μεθέξοντας τῆς τῶν υ' ἀρχῆς· καὶ τῆς τῶν λ'· ἐκαλοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογεῖς [9]).

συγγραφικῶς· ϛρογγύλως, ὡς οἱ συγγραφεῖς· περὶ ψυχῆς [10]).

συγχεῖ· ἀφανίζει, συμμιγνύει [11]).

συγχυθείς· συνταραχθείς.

συγκλύδων· συμμίκτων, ἐπηλύδων, παρεισάκτων [12]).

---

[1]) Codex ϛυπτιον: ἢ ϛισπύον. Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 302. 16. Dindorf. in Thes. VII. 913 C. Adde Etym. M. p. 731 extr.

[2]) Codex ϛωΐδιον· κ. Cf. Etym. M. p. 550. 10.

[3]) Cf. Hesychium.

[4]) Codex τρυφηταις· correxit Porson. Rectius quoque scribes τρυφηλοὶ γὰρ cum Lex. Bachm. Cf. Zenob. 487.

[5]) Plura Hesychius. Codex σοιβαρητικοί.

[6]) Arist. Thesm. 1197. Cf. Hesych. De vocabuli orthographia consule Thes. VII. 213 B. Aristophanem e nostro loco emendat Cobet. Mnem. V. 236.

[7]) Codex Συβριται. Cf. Palmer. ad Hesych.

[8]) Codex Συγγαληττος. Correxit Cobet. Mnem. VII. 476.

[9]) Codex συγγραφῆς· correxit Cobet. qui suppl. δέκα. Plura habet Harpocr. Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 301. 13. Collato Schol. Plat. Lysid. 206 E, ubi in docto Scholio haec leguntur: εἷς γὰρ Εὐριπίδης τῶν τεσσαράκοντα Ἀθήνησι προϛατῶν τῶν μετὰ τὴν τῶν λ' τυράννων καταϛαθέντων κατάλυσιν, scribes fortasse in Photio ἢ τῆς τῶν μ'.

[10]) Plat. Phaed. 102 D.

[11]) Cf. Hesychium.

[12]) Similiter Hesychius. Cf. Plat. Rep. VIII. 569 A. Codex ἐπιλύδων.

συγκαχρῦσαι· συνταράξαι [1]).

συγκεκορδυλημένα· συγκεκυφότα, συνεστηκότα [2]).

σύγκρισις· ὁμοίωσις [3]).

συγκομιδή· ὡς ἐπὶ καρπῶν· Θουκυδίδης ἐν γ'· καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν· καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα· συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον [4]).

συγκριτικῶς· ὁμοίως [5]).

συγκροτεῖ· συνάγει, αὔξει, συνιστᾷ καὶ συνδεῖ, πρὸς ἁρμονίαν ἄγει [6]).

συγκρούειν· συναθροίζειν [7]).

συγκυκῶν· συνταράσσων.

συηνία καὶ ὑηνία· ἀμαθία, σκαιότης, παρὰ Φερεκράτει· καὶ συηνεῖν Πλάτων *ὁ φιλόσοφος τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι καὶ συῶδές τι ποιεῖν* [8]).

συκάμινα· τὰ μόρα· Φιλιππίδης Φιλαθηναίῳ· Τοῖς *συκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκους ὅλον* Τὸ *πρόσωπον· τὰ δὲ μόρα Δώριον μᾶλλον· καὶ* Ἐπίχαρμος· Μόρων *νέον τὸ φυτόν* [9]).

συκίδα· συκίδαφος, ὁ ἐπὶ παντὶ δυσαρεστούμενος καὶ ἀνάγωγος [10]).

συκίνη μάχαιρα· συκοφαντία [11]).

σύκινον· ἀσθενές [12]).

---

1) Codex *συγκαρύγαι.* Correxerunt Dobr. et Cobet. Cf. Hesych. et Phot. v. *κάχρυς* et *κατακαχρύσω.*

2) Codex *συγκεκορδημένα.* Cf. Cobet. Mnem. VIII. 69.

3) Hesychius.

4) Thuc. III. 15. Cf. Etym. M. p. 733. 22: . . . . *Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοκράτην· συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδοὺς τὸν ἀγρόν*, quod amplectitur Dindorf. ad HSt. VII. 978 A et praeterea scribit *συγκομίσας τὰ ὡραῖα.*

5) Hesychius *συγκριτικός.*

6) Similiter Hesychius.

7) Similiter Hesychius.

8) Plat. Legg. VII. 819 D: *ὑηνῶν.* Theaet. 166 C: *ὑηνεῖς.* Codex *συηνία καυηνία — συήνειν.*

9) Brevius Hesychius.

10) Cf. Hesychium v. *συκιδαφόρος.* De loco valde corrupto egit Dindorf. in Thes. VII. 1017 C, sed non tulit assensum M. Schmidtii.

11) Hesychius exp. *συκοφάντρια.*

12) Hesychius. Fortasse ex Arist. Plut. 946.

σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ· τὸ ἐκκείμενον εἰς ὠφέλειαν τῷ βουλομένῳ· τὸ γὰρ πρῶτον φανὲν σῦκον Ἑρμῇ ἐτίθεσαν· οἱ δὲ παριόντες ᾖρον [1]).
συκάζειν· συκοφαντεῖν [2]).
σῦκον αἰτεῖν· κολακεύειν· νεωστὶ γὰρ τῶν σύκων φαινομένων ὡς ἂν εἰς ὥρας ἥκοντες ἐλιπάρουν τοὺς συκωροὺς δοῦναι [3]).
συκοφαντεῖν· τὸ ψευδῶς τινὸς κατηγορεῖν· κεκλῆσθαι δέ φασι τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις πρῶτον εὑρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα, τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων· συνέβη δὲ καὶ τοὺς ὁπωσοῦν κατηγοροῦντάς τινων φιλαπεχθημόνως οὕτως προσαγορευθῆναι [4]).
σύλαι· αἱ συλήσεις παρὰ Δημοσθένει [5]).
συλλήβδην· συλλαβών, ἀθρόως [6]).
συλλήπτορα· βοηθόν [7]).
σύλλογος· ἄθροισις [8]).
συμβαίνοντα· συμφωνοῦντα [9]).
συμβαλεῖν· νοῆσαι, διακρῖναι, συγκρῖναι [10]).
σύμβασις· φιλία, συντυχία, καταλλαγή, σύμμιξις.
συμβατήριοι· εἰρηνικοί, φιλικοί [11]).
συμβόλαια· τὰ συναλλάγματα· οὕτως Μένανδρος.
σύμβολον· ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες, εἶτα τοῦτο δόντες τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο [12]).
σύμβολον· οἰώνισμα, σημεῖον, μάντευμα [13]).

---

[1]) Codex ἐγκείμενον et πάρνοπες pro παριόντες. Alterum corr. Dobr. Cf. Hesych. Eustath. p. 1572. 57 et Zenob. 492.
[2]) Plura Hesychius.
[3]) Respicit Arist. Vesp. 303. Cf. Hesych. et Zenob. 491. Photii interpretatio vitio laborat.
[4]) Convenit Schol. Plat. Rep. I. 340 D. Paulo diversa in Lex. rhet. Bekk. p. 304. 30.
[5]) Dem. Lacrit. § 26. Cf. Harpocr.
[6]) Plura in Lex. rhet. Bekk. p. 303. 25.
[7]) Cf. Hesych. Fortasse e Plat. Symp. 218 D.
[8]) Cf. Hesychium.
[9]) Hesychius. Fortasse e Soph. Trach. 1164.
[10]) Hesychius.
[11]) Hesychius. E Thucyd. V. 76.
[12]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 303. 32.
[13]) Cf. Philochorum apud Schol. Pind. Olymp. XII. 10 et Hesychium v. ξυμβόλους.

σύμβουλοι· συνωμόται [1]).
συμβόλους· τοὺς οἰωνοὺς Ἀττικοὶ λέγουσιν [2]).
συμβραβεύσω· συνδιοικήσω.
συμμορία· σύνταγμα ἢ φρατρία [3]).
συμπαίστορα· συμπαίζοντα [4]).
συμπαρομαρτῶν· συνακολουθῶν [5]).
συμπεπηγός· συνειρμένον, συνεστραμμένον [6]).
συμπλάττεται· ψεύδεται [7]).
σύμπτωμα· συμβεβηκός [8]).
συμφέρεται· συναρμόττει, συμφωνεῖ, ὁμονοεῖ [9]).
συμφορά· ἀτυχία, κακῶν συντυχία [10]).
συμφορῆσαι· συναγαγεῖν [11]).
συμφυοῦς· συγγενοῦς.
συμφύρεται· συμμίγνυται, συνανακρᾶται, συμμιαίνεται.
σύμψηφα· σύμφωνα [12]).
συναγηγερμένοι· συνηγμένοι [13]).
συναγορεύειν· συνηγορεῖν, ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν [14]).
συνᾴδων· ἁρμόττων, συντρέχων, συμφωνῶν [15]).
σύναιμος· ἀδελφός [16]).
συναιρόμενος· συμβαλλόμενος, συνερχόμενος, συμβοηθῶν [17]).

---

[1]) In Hesych. parum placet ratio M. Schmidtii.
[2]) Codex συμβούλους.
[3]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 300. 28. Multo plura Harp.
[4]) Restituendum fortasse Plat. Minoi p. 319 E.
[5]) Cf. Hesychium συμπαρομαρτοῦσαν. An e Xenoph. Cyrop. VIII. 7. 7?
[6]) Codex συμπέπηγεν· συνειρημένον.
[7]) Praestat συμπλάττει, cf. Hesych. Codex συμπλάτεται.
[8]) Hesychius.
[9]) Fortasse e Plat. Sophist. 242 E.
[10]) Hesychius.
[11]) Hesychius συμφορήσας.
[12]) Cf. Hesychium. Σύμψηφοι legitur Plat. Legg. X. 907 D.
[13]) Hesychius συναγηγερμένων.
[14]) Hesychius.
[15]) Hesychius συνᾴδει.
[16]) Hesychius. Lex. Bachm.: συναίμονος· ἀδελφοῦ.
[17]) Perperam Hesychius συνερόμενος.

συναιχμος· ὁ σύμμαχος [1]).
συναλίσας· συνάξας, ἀθροίσας [2]).
συναλισθείσης· συναχθείσης [3]).
συνανέσχον· συνανέτεινον.
συναπηρτισμένος· πεπληρωμένος [4]).
συναραμένου· συνεργήσαντος [5]).
συναρτήσαντες· συνάψαντες [6]).
συναυλία· συμφωνία [7]).
συνάφεια· σύζευξις [8]).
σύνδειπνα· τὰ συμπόσια· καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι [9]).
σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι· ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ πρᾶξαί τι πειρωμένων [10]).
συνδούμενος· συνδεδεμένος [11]).
σύνδρομος· σύμφωνος.
συνεδεῖσθαι· συγκαθῆσθαι [12]).
συνέθει· συνέτρεχεν.
συνέδριον· καὶ τὸ χωρίον καὶ τοὺς θώκους ἐν οἷς συνεδρεύουσιν Ἀττικοὶ καλοῦσιν.
συνέλκειν τὰς ὀφρῦς· ἀντὶ τοῦ συνάγειν· οὕτως Ἀντιφάνης [13]).
συνέφηβος· ὁ μετά τινος τῶν ἡλικιωτῶν ἐφηβεύσας· τοὺς δὲ ἐφήβους Ἠλεῖοι μὲν σκύθας καλοῦσιν, Σπαρτιᾶται δὲ σιδεύνας· διέκρινον δὲ αὐτοὺς ἄρα τῇ ἥβῃ, τουτέστιν περὶ πεντεκαίδεκα καὶ ἑκκαίδεκα ἔτη γεγονότας τῶν νεωτέρων παίδων καὶ καθ' ἑαυτοὺς ἤσκουν ἀνδροῦσθαι [14]).

---

1) Hesychius σύναιχμα.
2) Utitur Herodt. VII. 13.
3) Hesychius συναλισθείς.
4) Codex συναπηρτημένος. Recte Hesychius.
5) Hesychius συναράμενος.
6) Hesychius συναρτῶν.
7) Hesychius. In Lex. Bachm. συναυλίαν, ex Arist. Eq. 9 ut videtur.
8) Hesychius.
9) Plura Athen. VIII. 365 B.
10) Arist. Pac. 357. Cf. Intt. ad Macar. 689.
11) Hesychius. Cf. Plat. Tim. 31 C. 73 B.
12) Hesychius.
13) Antiphanes dixit συναγαγόντα τὰς ὀφρῦς loco ab Athenaeo laudato VI. 225 F.
14) Codex ἑξῆσδεκα. Nauck. Arist. Byz. p. 97 pro σκύθας,

συνεχῶς· οὐ πυκνῶς, ἀλλ' ἀδιαλείπτως· οὕτως Εὔπολις [1]).
συνειλεγμένα· συνηγμένα [2]).
συνειλόχασιν· συνήθροισαν [3]).
συνειρμένον· συνεστραμμένον [4]).
συνείρει· συνάπτει [5]).
συνεῖρκτο· συνεφυλάττετο, συνεδέδετο [6]).
συνεισέφρησεν· συνεισήνεγκεν [7]).
συνεκδοχικῶς· συλληπτικῶς [8]).
συνεκόμισαν· συνήγαγον [9]).
συνεκτικώτατα· κεφαλαιωδέστατα, συνέχοντα, διακρατοῦντα [10]).
συνεκύρησεν· συνέτυχεν [11]).
συνελόντι φράσαι· συντόμως εἰπεῖν [12]).
συνελόχισεν· συνήθροισεν [13]).
συνενηνεγμένοι· συνελθόντες [14]).
συνέπεσε γενέσθαι· ἀντὶ τοῦ συνέβη· οὕτως Ἰσοκράτης [15]).
συνερανίζεται· συνεισφέρεται.
συνερέσθαι· συνερωτᾶν [16]).
συνέριθος· συνεργός, συνυφαίνουσα [17]).

---

suspicatur σκύρθας· equidem dixerim latere κυρσανίας. Cf. praeterea HSt. VII. 454 A. 464 B. Memorabile est Scholion in Anecd. Bachm. II. p. 355.

[1]) Cf. Hesychium.
[2]) Hesychius. Schol. Plat. Axioch. 365 A.
[3]) Hesychius συνείλοχας.
[4]) Codex συνειρημένον. Corr. Cobet. Cf. supra v. συμπεπηγός.
[5]) Hesychius.
[6]) Hesychius exponit ἐδέδετο.
[7]) Hesychius.
[8]) Hesychius.
[9]) Affertur Arist. Av. 1733.
[10]) Hesychius tantum κεφαλαιωδέστερα.
[11]) Usurpat Herodt. VIII. 87.
[12]) Cf. Hesych. qui φάναι habet et sic quoque Lex. Bachm.
[13]) Codex συνελόχησεν. Cf. Hesychium.
[14]) Hesychius συνενηνεγμένος.
[15]) Antiatt. Bekk. p. 113. 28 laudat ex Antidosi. Cf. Phryn. Ecl. p. 104. Legi in Isocr. Philipp. § 89.
[16]) Hesychius.
[17]) Hesychius. Glossa Platonica est, cf. Tim. et Schol. Legg. X. 889 D.

συνεϛιᾶται· συναριϛᾷ [1]).
συνευνέτης· σύγκοιτος.
σύνευνον· σύγκοιτον [2]).
συνήγορος· προϛάτης, ὑπὲρ τινῶν λέγων [3]).
συνήγοροι· οὐ μόνον οἱ τοῖς ἰδιώταις συναγορεύοντες, ἀλλὰ καὶ ἄρχοντες Ἀθήνησιν [4]).
συνήεσαν· συνῆλθον.
συνήκμαζεν· συνηύξανεν.
συνήλασεν· συνεχώρησεν, συνεδίωξεν [5]).
συνήμονας· συνήθεις· ἤτοι παρὰ τὸ ἦσθαι ἴν' ᾖ συνέδρους· ἢ παρὰ τὴν ἔσιν ἴν' ᾖ συναγωνιϛάς, ὃ καὶ βέλτιον [6]).
συνήθεις· καὶ ἑταίρους καὶ ὁμοήθεις [7]).
συνήρτυες· συνήρμοττες [8]).
συνησθέντες· συγχαρέντες [9]).
συνησθῶσιν· συγχαρῶσιν.
σύνθακος· σύνθρονος [10]).
σύνθημα· συνθήκη, σύσσημον, λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος [11]).
συνθυμεῖν· συμπείθεσθαι· οὕτως Ἐπίχαρμος [12]).
συνίημι· συνιῶ, νοῶ [13]).
συνιϛορεῖ· σύνοιδεν [14]).
συνιϛᾷ· ἀντὶ τοῦ συγκροτεῖ.

---

1) Hesychius συνεϛιᾶτο.
2) Codex συνεύνιον. Idem vitium in Hesych. Emendate Lex. Bachmanni.
3) Hesychius.
4) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 301. 3 et Harpocr.
5) Hesychius.
6) Codex συνθήκας· scripsi συνήθεις. Cf. Apoll. Rhod. IV. 1210 ibiq. Schol.
7) Coniungendum videtur cum gl. sup.
8) Hesychius.
9) Hesychius, sed Lex. Bachm. συνησθέντος.
10) Hesychius συνθάκων.
11) Breviter Hesychius. Codex σύσημον.
12) Codex σύνθυμοι. Hesych. συνθυμεῖν ibiq. cf. M. Schmidt.
13) Hesychius.
14) Hesychius.

συγκεκορδυλημένα· κορδύλη γὰρ ἡ συςροφή [1]).
συγκόψαι· ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι· οὕτως Μεταγένης [2]).
συνοίσει· συνενέγκῃ [3]).
συνοῖσον· συμφέρον [4]).
συνοιχήσεται· συναναιρεθήσεται [5]).
συνουσία· τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων.
συνουσιασμός· συμμιξία.
σύνταξις· β' πραγμάτων ἕνωσις· καὶ τὸ λαμβάνειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα [6]).
συντελής· χρήσιμος.
συντελεῖς· ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο [7]).
συντέρμων· πλησιόχωρος.
συντετάσθαι· διατετάσθαι.
σύντευξις· συντυχία [8]).
συντεύξομαι· συντύχω [9]).
συντιμηθῆναι· τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὤνια συντιμηθῆναι καλεῖται· οὕτω Δημοσθένης [10]).
σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα [11]).
συντυχεῖν· οὐ τὸ ἐντυχεῖν, ἀλλὰ τὸ ἐξ αὐτομάτου περιπεσεῖν.
συντύχημα· συντυχία· οὕτως Ἀπολλόδωρος [12]).
συνῳδά· σύμφωνα [13]).

---

1) Lex. Bachm. add. συγκεκυφότα. Vide supra. De glossa emendanda cf. Cobet. Mnem. VIII. 69.
2) Antiatt. Bekk. p. 114. 1 add.: Θουριοπέρσαις.
3) Hesychius συνοίσειν.
4) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 300. 16 ubi add. Ταραντῖνοι. Vide quoque Lobeck. Phryn. p. 724 et Dind. in Thes. VII. 1138 D.
5) Hesychius.
6) Pertinet ad Dem. Olynth. I. § 20. Cf. Harpocr. qui plura habet; alia in Lex. rhet. Bekk. p. 300. 18. Codex δευτέρων π.
7) Cf. Harpocrationem.
8) Malim συντυχία· σύντευξις, cf. Hesychium.
9) Cf. Hesychium συντευξόμενοι. Lobeck. Phryn. p. 723.
10) Demosth. Dionysodor. § 8.
11) Apostol. 1468 add.: ἐπὶ τῶν πάντα ἀπολωλεκότων.
12) Codex Ἀπόλλων. Correxit Porsonus.
13) Hesychius. Cf. Arist. Av. 634.

συνωθούμενος· συνερχόμενος [1]).

συνωμοσία· ἡ μεθ' ὅρκου φιλία [2]).

συνωρίς· συζυγία, δυάς [3]).

Συοβοιωτοί· σύες γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ πάλαι Βοιωτοί [4]).

συοβαύβαλοι· ἐν οἷς οἱ σύες εὐνάζονται [5]).

συοφορβία· ἀγέλη χοίρων [6]).

Συρακοσία τράπεζα· ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων [7]).

συρβηνεύς· ὁ ταραχώδης, ἐπὶ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου· ἢ πένης, διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς (ἔχειν)· καὶ συρβηνέων χορός· ὁ τεταραγμένος καὶ συώδης, ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνουμένου συρβάβυττα· καὶ τὸν τάραχον σύρβην ὡς Ἀριστοφάνης [8]).

σύργαστρος· ὑφορβός, ἐργάτης [9]).

---

[1]) Cf. Plat. Tim. 59 A.

[2]) Hesychius.

[3]) Hesychius.

[4]) Hesychius. Affertur e Cratino, cf. Pors. Praef. Hec. p. 57.

[5]) Hesychius. Cf. Cratini locum laudatum ab Aristophane Byz. apud Eustath. p. 1761. 28 et de eo Meinek. Fragmt. Com. II. p. 187.

[6]) Cf. Hesychium. Rectius videtur scribi συοφόρβια.

[7]) Breviter Hesychius. Cf. Zenobium. 494. Usurpavit Plato Rep. III. 404 D. Codex συρακοσσία.

[8]) Codex Συρβαβυττα· κ. τ. τ. τύρβη ὡς Ἀρ.:-Συρβηνεύς· ὁ τ. ἀπὸ τ. αὐλ. — ἐπιφ. Correxit Dobraeus. Porsonus addidit ἔχειν. Nauck. Arist. Byz. p. 242 scripsit ἐπὶ τῶν αὐλ. Cf. supra συβήνη. Intelligitur Aristophanes Grammaticus, ut constat ex Etymol. M. p. 736. 19. Vide quoque Zenob. 501. Συρβηνεὺς Cratinus dixit ἐν Θρᾴτταις ut ex Hesychio novimus. Quid sit Συρβηνέων χορός, discere poteris ex exemplo apud Polyb. XXX. 13. Adde Athen. XV. 697 F. 669 B. 671 C et plura in Thes. VII. 1504 D. Photius sua habet e rhetorico lexico quod efficio ex Eustath. p. 1626. 30. Simile argumentum Aelius Dionysius attigit apud Eustath. p. 1752. 30 de voce χύρρε et Pausanias p. 1631. 6 de verbo ψιττάζειν. Vide Nauck. Arist. Byz. p. 161. Componenda sunt σίττα, φίττα, χύρρα, ψύττα.

[9]) Hesychius habet συργάστωρ, cf. M. Schmidt, et Thes. VII. 1502 A.

συρμαία· τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμετῶν [καὶ] κοιλίας· καὶ συρμαΐζειν τὸ κενοῦσθαι· οὕτως Ἡρόδοτος [1]).
συρμαίαν βλέπων· ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν.
σύρφαξ· ὁ εἰκαῖος· οὕτως Ἀριστοφάνης [2]).
σύρμα· συρφετός, ὄχλος [3]).
συρφετός· ἀγυρτώδης ὄχλος ἢ λόγος· ἢ ἡ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης [4]).
Σύροι πρὸς Φοίνικας· ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἑκάστοτε δι' ἔχθρας ἀλλήλοις ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται [5]).
συσκευάζει· λόγῳ ἐπιβουλεύει.
συσπειραθέντες· συστραφέντες [6]).
συσσιτίαι· τὰ δεῖπνα ἃ κοινὰ ποιοῦνται Λακεδαιμόνιοι· καλεῖται δὲ καὶ φιλίτια, ἐπεὶ καὶ φιλίας ἐστὶ συναγωγά [7]).
συσσίτιον· εὐωχία, ἄριστον [8]).
συστομώτερον σκάφης· τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγεννὲς σιωπώντων· Θεόφραστος γὰρ ἐν τῷ περὶ Νόμων εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν· καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι ἢ σκάφην ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον, διὰ δὲ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι συστομώτερον ποιήσειν ἀπειλεῖν σκάφης [9]).
σῦς· ὗς τοὺς Ἱπποκράτους υἱοὺς ἔλεγον καὶ τοὺς Παναιτίου καὶ Μέμνονος, εἰς ὑηνίαν κωμῳδοῦντες [10]).

---

[1]) Eiice καί. Vide Herodt. II. 77. 88. Codex καθαρκτικόν.
[2]) Arist. Vesp. 673.
[3]) Codex σύρφα· σ. ὄλεφος.
[4]) Convenit Schol. Plat. Gorg. 489 C. Cf. Hesychium.
[5]) Diogenianus 719.
[6]) Vide apud Xen. Hell. III. 2. 27 et IV. 3. 11.
[7]) Similiter in Lex. rhet. Bekk. p. 305. 21, sed ibi rectius συσσίτια. Codex φιδίτια.
[8]) Συσσιτία Porsonus.
[9]) Eadem Hesych. sed brevius. Zenob. 495 affert e Menandri Eunucho. In Photio verba quaedam excidisse videntur. Codex ἀγενὲς σιωπόντων — συντομότερον π. ἀπειλην.
[10]) Respicitur Arist. Nub. 1001. Panaetium πίθηκον vocavit Aristoph. ἐν Νήσοις, cf. Schol. Av. 439. Plura Ruhnk. Tim. p. 262. Codex συσυς· τοὺς — μέμνωνος.

συχναῖς· συνεχέσιν [1]).

συχνόν· πολύ, πυκνόν [2]).

συώδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς συσὶν ἐπιφωνουμένου [3]).

σφαγεῖον· τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων δέχονται· περισπᾶται ἡ δευτέρα συλλαβή [4]).

σφαγάς· τὰς κατακλεῖδας· Θουκυδίδης· καὶ τοὺς οἰςοὺς (καθίεσαν ἐς τὰς σφαγάς) [5]).

σφαδάζειν· θράσσειν, δυσθανατεῖν, ματαίως σπᾶσθαι, χαλεπαίνειν, μετ' ὀργῆς ςενάζειν [6]).

σφαδάζοντες· σπώμενοι ἢ δυσφοροῦντες.

σφαδάζουσα· πανουργεύουσα.

σφακελισμός· παραπληξία [7]).

σφακελισμός· ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμὸς καλεῖται· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός· λέγεται δὲ καὶ σφάκελος ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος· λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός· σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀςέων [8]).

σφαλείς· ἀποτυχών.

σφᾶς· ἑαυτοὺς ἢ τὰς ἑαυτῶν [9]).

σφενδαμνίνους· τοὺς σκληρούς· Ἀριςοφάνης [10]).

σφενδόνη· ὁ δακτύλιος ἄνευ τῆς σφραγῖδος [11]).

σφενδονᾶσθαι· ἀπορρίπτεσθαι.

σφετερίζεται· λαμβάνει, ἰδιοποιεῖται [12]).

σφῆκες· οἱ τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχοντες [13]).

---

1) Hesychius συχνοῖς.

2) Cf. Hesychium et Erotianum.

3) Dele, vide supra v. συρβηνεύς.

4) Cf. Hesychium.

5) Thucydides IV. 48. Porsonus locum supplevit.

6) Hesychius plura habet. Cf. Piers. Moer. p. 356. Ruhnk. Tim. p. 242. Prolegom. p. 170. Codex Φράσσειν.

7) Hesychius.

8) Convenit Schol. Plat. Tim. 84 B.

9) Puerilis adnotatio, cf. Hom. Odyss. δ. 77 et θ. 315, alios locos.

10) Ex Arist. Acharn. 181. Cf. Phryn. Bekk. p. 8. 22 et Erotian.

11) Cf. Tim. qui respicit Plat. Rep. II. 359 E.

12) Fortasse verum est σφετερίζῃ τις· λαμβάνῃ, ἰδιοποιῆται· e Plat. Legg. VIII. 843 D.

13) Supple ex Hesych. v. σφηκίσκος et Schol. Arist. Plut. 301.

σφηκώδεις· οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασιν [1]).
σφῆκες καὶ σφηκιαί· τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα ξύλα· οὕτως Φερεκράτης [2]).
σφηκῶσαι· τὸ δῆσαι· οὕτως Φρύνιχος [3]).
σφηνούμενος· στρεβλούμενος, βασανιζόμενος [4]).
Σφήττιοι· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς· κωμῳδοῦνται δὲ ὡς ὀξεῖς, ὥσπερ Ἀχαρνεῖς ἄγριοι, Ποτάμιοι δὲ ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς ἐγγράφους νόμους [5]).
Σφίγκτας· Κρατῖνος τοὺς κιναιδώδεις καὶ μαλθακούς [6]).
σφίσιν· αὐτοῖς ἢ τοῖς ἑαυτῶν [7]).
σφραγιδονυχαργοκομῆται· ἐν τοῖς δακτυλίοις σφραγῖδα ἔχοντες λίθου ὄνυχος [8]).
σφριγῶν· νεάζων, αὔξων, σφύζων, βράζων, εὐσωματῶν, ἀκμάζων, ἀνθῶν [9]).
σφυγμός· φλεγμονή, παλμός, ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας [10]).
σφύζει· ἐπείγει ἢ αἱ φλέβες ἅλλονται [11]).
σφυρήλατος· σφύραις ἐληλαμένος [12]).
σφῶν· αὐτῶν ἢ ὑμᾶς, ἰδίους, ἰδίας [13]).
σχάδονας· τὰ τῶν κηφήνων κηρία· καὶ ζῷον ἄπτερον ἄπουν [14]).

---

[1]) Ex Arist. Plut. 561 ubi vide Schol.
[2]) Hesych. et Schol. Arist. Plut. 301 μακρὰ habent pro μικρά in interpretando vocabulo σφηκίσκος.
[3]) Antiatt. Bekk. p. 114. 6 add. Φοινίσσαις. Cf. Photium v. ἐσφηκωμένον.
[4]) Hesychius.
[5]) Convenit Lex. rhet. p. Phot. ubi ἀγράφους, Harpocr. v. Ποταμός qui habet τοὺς παρεγγράπτους. Fortasse verum est: τοὺς παρεγγράπτους νόθους. Vide praeterea Meinek. H. C. G. 234.
[6]) Cf. Hesych. in v. et supra Μεγαρικαὶ Σφίγγες.
[7]) Cf. supra σφᾶς et corrige ταῖς ἑαυτῶν, nam confundit σφίσιν et σφῆσιν.
[8]) Arist. Nub. 332. Cf. Hesych.
[9]) Cf. Hesychium et Timaeum. Plura Etym. M. p. 739. 4.
[10]) Hesychius.
[11]) Cf. Hesychium.
[12]) Hesychius. Plato usurpavit Phaedr. 236 B.
[13]) Scripsit opinor ὑμῶν, sed observatio nihili est.
[14]) Cf. Hesychium, Schol. Theocr. I. 147 et Lexic. Bachm. ubi haec: σχαδόνα· ἀλκυὼν σχαδόνα παραλαβοῦσα, ζῷον ἄπουν καὶ ἄπτερον. λέγεται καὶ οὕτως τὰ τῶν μελισσῶν κηρία.

σχαλίσαι· θηλάσαι· καὶ ἀνίσχαλον τὴν ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον [1]).
σχαστηρία· ἡ ἄφεσις [2])·
σχάσον· κατάπαυσον, μετάβαλε [3]).
σχεδιάζει· ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει [4]).
σχεδιάζειν· ἐγγίζειν, πλησιάζειν, τὸ εἰκῆ ἀποφαίνεσθαι [5]).
σχεδιασθείς· παραχρῆμα ῥηθείς [6]).
σχέδιοι· εὐτελεῖς [7]).
σχέδιον· ἐκ τοῦ ἑτοίμου.
σχελίδες· τὰ πλευριαῖα κρέα [8]).
σχέσις· ὁρμή, συνάφεια [9]).
σχετικῶς· οἰκειωτικῶς [10]).
σχετλιάζει· δυσχεραίνει ἢ βλασφημεῖ [11]).
σχοίητε· νομίσαιτε ἢ ὑπολάβοιτε [12]).
σχιστὸς ὁδός· ἡ μιξοδία [13]).
σχίζα· ἡ λαμπάς [14]).
σχιζίας· ὁ τετανὸς καὶ ἰσχνός· οὕτως Κρατῖνος [15]).
σχιστὸς χιτών· κατὰ τὸ μέσον πόρπῃ συνεχόμενος [16]).

---

[1]) Codex ἀνίσχαδον. Adnotatio e Diogeniano fluxit, cf. Etym. M. p. 110. 32 et de eo loco Rankium ad Hesych. p. 41. Vide quoque M. Schmidt. ad Hesych.

[2]) Aliter Hesych. Cf. Thes. VII. 1644 C.

[3]) Hesychius. Usurpavit Eur. Phoen. 454.

[4]) Plenius Hesychius.

[5]) Cf. Hesychium.

[6]) Hesychius exponit ἐγγισθείς.

[7]) Hesychius.

[8]) Cf. Hesych. et Phryn. Bekk. p. 65. 4. Usurpavit vocabulum Arist. Eq. 362. Vide alios locos in Thes. VII. 340 A.

[9]) Codex πλευρίδια.

[10]) Hesychius.

[11]) Cf. Hesychium.

[12]) Codex νομίσοιτε. Hesychius.

[13]) Lege σχιστή, cf. Soph. Oed. Tyr. 733.

[14]) Hesychius. Vide Arist. Pac. 1032.

[15]) E Diogeniano est, cf. Schol. Clem. apud Bast. ad Greg. Cor. 241.

[16]) Vide Apollodori locum apud Ammon. 133. Adde Hesych. et Poll. VII. 54.

σχῖνον· τὴν σκίλλαν ἐν ᾗ διαμασῶνται οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας, ἀφ' οὗ καὶ σχινίζεσθαι [1]).

σχοινίον μεμιλτωμένον· εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, οἱ τοξόται σχοινίον μιλτοῦντες συνήλαυνον καὶ τὰ πρατήρια διέκλειον [2]).

σχοῖνος· μέτρον γεωμετρικόν, ὥς Φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ β' τῶν ἱσοριῶν [3]).

σχολάζειν καὶ σχολὴν ἄγειν, οὐκ εὐκαιρεῖν λέγουσιν Ἀττικοί [4]).

σχολαῖον· ἀργὸν, διατριβὴν ποιούμενον· καὶ σχολαίτερον ἢ σχολαιότερον· τὸ ἠρεμαιότερον· ὁμοίως καὶ σχολαιότης [5]).

σχολή· οὐχὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν, οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις (εὐμουσία) καὶ διατριβή, ἀλλ' ἣν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν· τὸ δὲ εὐκαιρεῖν βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τούτου σχολὴν ἄγειν λέγουσιν· ἡ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον μὲν οὐκ ἐςὶν ὄνομα, τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐΦυΐας καὶ ἀρετῆς· καὶ (σχολῇ) ἀντὶ (τοῦ) οὐδαμῶς [6]).

σχόλια· σεμνολογήματα ἢ ὑπομνήματα καὶ ἑρμηνεῖαι [7]).

σῷ· μονοσυλλάβως οἱ σῷοι· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· οἱ δὲ συνηθέςερον γράφουσι σῷοι [8]).

σωκεῖν· ἀντὶ τοῦ ἰσχύειν [9]).

σωματεῖα· τὰ ἀναπλάσματα οἷς οἱ ὑποκριταὶ διασάττουσιν αὐτούς· οὕτως Πλάτων [10]).

σωρηδόν· ὁμοῦ [11]).

---

[1]) Cf. Hesych. v. σχῖνον διατρώγων. Zenob. 496. Diogen. 713.

[2]) Refero ad Aristoph. Acharn. 22. Cf. Hesych. Codex καὶ κατὰ πρ.; verum fortasse est κᾆτα τὰ π.

[3]) Herodt. II. 6. Lex. Bachm. ἐν τῇ πρώτῃ, quod refer ad I. 66.

[4]) Cf. Phryn. Ecl. p. 50.

[5]) Codex διατρίβειν. Cf. Hesychium. Lex. Bachm. omittit ἢ σχολαιότερον· recte.

[6]) Codex omittit εὐμουσία et σχολῇ. Restituit Porsonus. Cf. Cobet. Var. Lect. p. 64.

[7]) Hesychius tantum σεμνολογήματα.

[8]) Vide supra v. σᾶ.

[9]) Hesychius.

[10]) Codex σωμάτια. Cf. Polluc. IV. 115. II. 235. Plura in Thes. VII. 1714 A. Intelligitur Plato Comicus.

[11]) Cf. Hesychium.

σωρεία· πλῆθος [1]).
σωρός· συναγωγή [2]).
σῶςρα· σωτήρια, μήνυτρα, λύτρα [3]).
Σωτάδεια· τὰ τοῦ Σωτάδου ποιήματα.
σωτὴρ Ζεύς· ὁ ἐλευθέριος [4]).
σωτέος· σωθῆναι ἄξιος [5]).
σωφρονιςαί· ἄρχοντές τινες χειροτονητοὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν ἑκάςης φυλῆς (εἷς)· ἐχειροτόνει μὲν ὁ δῆμος, ἐπεμελοῦντο δὲ οἱ χειροτονηθέντες τῆς τῶν ἐφήβων σωφροσύνης, μισθὸν λαμβάνοντες ἕκαςος παρὰ τῆς πόλεως καθ' ἡμέραν δραχμήν [6]).

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Τ.

Ταβερνεῖα· καπηλεῖα, πανδοκεῖα [7]).
τάγηνον· τοῦτο Ἰώνων τινὲς τήγανον λέγουσιν [8]).
ταγηνίας· πέμματά ἐςι τῶν ἀπὸ τηγάνου ἐκ ςέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος καὶ ἀςαφίδος [9]).
τάγυρι· τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιςον ὃ νῦν ψίχα λέγουσιν· Εὔπολις Αἰξίν· καὶ ζῆν μαθόντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς [10]).

---

[1]) Hesychius.
[2]) Hesychius.
[3]) Hesychius. Usurpavit Herodt. IV. 9.
[4]) Cf. Hesychium v. σωτῆρος Διός. Harp. v. ἐλευθέριος Ζεύς. Hemst. ad Schol. Arist. Plut. 1176.
[5]) Hesychius.
[6]) Supplevi εἷς e Lex. rhet. Bekk. p. 301. 7.
[7]) Cf. Hesychium.
[8]) Nisi fallit vana species, scribendum est ἤγανον λέγουσιν, cf. Anacreontem apud Athen. VI. 229 B. Cf. Koen. ad Greg. p. 446 et Dind. in Thes. VII. 1766 C. Huc quoque pertinent observationes Hesych. Phryn. Bekk. p. 65. 11. Moer. p. 362. Eustath. p. 244. 46 et 701. 18.
[9]) Cf. Hesychium. Vide comicorum locos apud Athen. XIV. 646 E et Poll. VI. 78.
[10]) Codex οἷον ψιλά. Piers. Moer. p. 331 correxit ὃ νῦν ψίχα. Corrupte Hesychius ταγύρια.

τάδε ἐκ τοῦ τρίποδος· τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν· Ἀριςοκλείᾳ γὰρ τῇ Πυθίᾳ γενομένῃ μιχθῆναι Πυθαγόραν τὸν Δελφὸν καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι ὅσα ἔχρα ἔνθεος γενομένη καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος[1]).

τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει· κατὰ τὴν Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἕλληνας ἀπειρηκότας τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν ἐπιλέγοντας· τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει[2]).

τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισιν· λεγόμενόν τι ἦν· Τηλεκλείδης τισί· Τῶν δυνατῶν τι κέλευ'· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισιν[3]).

τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν· ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων· Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις ὕςερον ἐποίουν[4]).

τὰ ἐν ποσίν· τὰ παρόντα ἐν μέσῳ.

τὰ ἐπίχειρα· τὰ ἐπιχειρήματα.

ταινίαι· ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων τὰ πεζίδια, ςέμματα, ςεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων τὰ κυμάτια[5]).

ταινιοῦντος· ςεφανοῦντος[6]).

τακερόν· ἑφθόν, τετηκός[7]).

τακτικῶς· ςρατιωτικῶς[8]).

τἄλλα καὶ φιλώμεθα· λεγόμενόν τι, οἷον· τἄλλα καὶ φίλοι ὦμεν[9]).

τάλαντα· τὰ ζυγὰ καὶ τὰ ἱςάμενα[10]).

ταλανίζει· θρηνεῖ, ἄθλιον ἀποκαλεῖ[11]).

---

1) Cf. Intt. ad Zenob. 503.

2) Zenob. 516 proverbii explicationem e Dicaearcho affert.

3) Ingeniose Meinekius Hist. Com. Gr. p. 88: *Τηλεκλείδης Ἡσιόδοις.* Cum nostro loco compone Phot. v. *νοῦς οὐκ ἔνι* et *τῶν δυνατῶν.* Plura Intt. Götting. ad Diogen. 584 et Cobetus Var. Lect. p. 359.

4) Cf. Intt. ad App. Provv. 380.

5) Codex *πεζήτια.* Hinc satis inepte Suidas v. *πεζίτια.*

6) Hesychius *ταινιοῦντες.*

7) Cf. Hesychium.

8) Hesychius *τακτικοῖς.*

9) Compone Diogen. 750; obscura res.

10) Plura in Lex. rhet. Bekk. p. 306. 3.

11) Hesychius.

ταλαντεύει· ϛαθμίζει [1]).

τάλαντον· πολλὰ μὲν σημαίνει· ἢ γὰρ τὸ μέγιϛον χρυσίου καὶ ἀργυρίου μέρος, καθ' ὃ σημαινόμενον Δημοσθένης Φησὶ πεντήκοντα τάλαντα· ἢ ϛαθμοῦ τι ὄνομα, ὥσπερ Ἀριϛοφάνης· Ἀλλ' ἢ ταλάντῳ μουσικὴ κριθήσεται· καὶ τὸ Ὁμηρικόν· χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα· τρίτον σημαινόμενον ἡ ῥοπή· τέταρτον ἀριθμοῦ τι ὄνομα, ὡς καὶ πολυτάλαντος ὁ πλούσιος, καὶ τὸ Ὁμηρικόν· Κεῖτο γὰρ ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα· καὶ διτάλαντον δὲ καὶ τριτάλαντον καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται· ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τοῦ τρίτον ἡμιτάλαντον καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον καὶ ἕβδομον ἡμιτάλαντον· ἐϛὶ δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον δύο ἥμισυ τάλαντα· τὸ δὲ πέμπτον ἡμιτάλαντον τέσσαρα ἥμισυ· καὶ τὸ ἕβδομον ἡμιτάλαντον ἓξ ἥμισυ· καὶ ὅλως οὗτινος ἀριθμοῦ παρωνύμῳ μέρει ἐπονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ταλάντοις· οἷον ἂν μὲν ὄγδοον ἑπτά, ἂν δ' ἔνατον ὀκτώ· συναριθμουμένου δῆλον ὅτι καὶ τοῦ ἥμισυ· Φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν, ὡς καὶ τρία ἡμίμναια τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν [2]).

ταλαντουμένην· ἐν Τιμαίῳ· τὴν δὲ γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων, κινουμένην δ' αὖ πάλιν ἐκεῖνα σείειν· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν, ἐπεὶ τὸ ζυγὸν τάλαντον λέγεται· καὶ ὑπερταλαντᾶν· τὸ ὑπερβαρεῖν [3]).

ταλάντωσις· ϛῆσις, ϛάθμησις [4]).

τάλαρος· καλαθίσκος, κόφινος [5]).

τάλας· ἄθλιος [6]).

---

1) Hesychius.

2) Haec paulo plenius servata a Poll. IX. 52—55. Cf. Prolegom. p. 81. Codex *πεντηκοντοταλαντία* sed *ι* postea insertum a m. pr. Porsonus *πεντήκοντα τάλαντα*. Respicitur Dem. Symm. § 19, ubi *ἑξηκονταταλαντία*. Aristophanis locus est in Ran. 797. Homeri loci sunt in Iliad. *θ*. 69 et *σ*. 507. Haec quoque glossa translata in Etym. M. et Lex. Bachm. De locutione *τρίτον ἡμιτάλαντον* et similibus egit Didymus, cf. M. Schmidt. p. 348 sq.

3) Codex *κινουμένων — ἐπὶ τὸν ζυγόν*. E Plat. Tim. 52 E.

4) Hesychius *ταλαντώσει*.

5) Cf. Hesychium.

6) Hesychius.

ταλασίαν· ἐριουργίαν [1].
ταλάσιον· ἐριούργιον [2].
ταλαιπαθές· ταλαίπωρον.
τάλεσιν· ἀναλώμασιν [3].
ταλαπείριον· οἱ τραγικοὶ τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν [4].
τάλιδος· τῆς μελλογάμου· οὕτως Ἀριϛοφάνης [5].
ταμίαι· ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησιν κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίμνων, οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια Φυλάττουσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις, ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πάραλον, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος [6].
ταμιευόμενον· Φυλάττοντα.
τάμισος· πυτία [7].
ταναϋΦῆ· λεπτοϋΦῆ [8].
τᾶν· ἑταῖρε ἢ σύ [9].
τανύποδας· ταχείας [10].
τάξαι· τὸ τιμῆσαι· ἐν Νήσοις Πλάτων.
τάξασθαι· ταχθήσεται ὡς εἰς πόλεμον [11].
ταξίαρχος· ἡγεμών, ϛρατοπεδάρχης.
τάπητες· ἐπιβόλαια ἢ ϛρώματα· οὕτως Ἀριϛοφάνης [12].

---

[1]) Cf. Pausan. apud Eustath. p. 1423. 10.
[2]) Praestat ἐριουργικόν, cf. Pausan. l. l.
[3]) Pro τέλεσιν, cf. Dobr. et Cobet. Vide Dem. Philipp. II. § 30.
[4]) Scilicet ταλαπείριον Homericum vocabulum est, tragicum est τάλας.
[5]) Imo lege οὕτω ΣοΦοκλῆς, cuius vide Antig. 629. Codex μεσογάμου.
[6]) Confer Lex. rhet. Bekk. p. 306. 7 et Harpocr.
[7]) Hesychius.
[8]) Wunderus reddidit Soph. Trach. 602.
[9]) Cf. Hesychium.
[10]) E Soph. Ai. 837, cf. Hesych.
[11]) Fortasse verum est τετάξεσθαι· ταχθήσεσθαι, ut referatur ad Thucyd. V. 71 extr.
[12]) Arist. Plut. 527. 542. Cf. Ael. Dion. apud Eust. p. 1369. 43 et infra v. ψιλοδαπίδας.

ταυθαρύζειν· τρέμειν [1]).
τὰ πολλά· ἀντὶ τοῦ· ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.
τἀπὶ κοσκίνῳ· λεγόμενον ποιόν· τἀληθῆ πάντα [2]).
τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγινα τρέφει· παροιμία· ἐν ἀκμῇ γάρ φασι μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται, ἀπὸ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου, Αἴαντος, Νεοπτολέμου [3]).
Ταραντῖνον· λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, οὐ πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον· οὕτως Νικόστρατος [4]).
Ταραντῖναι βαφαί· παρ' Ἀχαιῷ οἶμαι τὰ ἀλουργὰ ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ὀστρέου [5]).
ταριχεύειν· ταριχεύσειν, ὥσπερ οἱ τὰ ὦα τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύσειν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν [6]).
ταριχεύει· τήκει, ξηραίνει [7]).
ταρροί· τάλαροι· καὶ ταρσοί· καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν καὶ αὐτὸ τὸ πτέρωμα· καὶ Θουκυδίδης οὕτως [8]).
ταρσοί· τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν· καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν· καὶ ταρσοῖς· πτεροῖς ἄκροις [9]).
τάρπη· κόφινος [10]).
ταρσός· ἐκ μέρους ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδὸς ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός [11]).
τάρρωμα· τὴν καπηλασίαν· οὕτως Ἀριστοφάνης [12]).

---

[1]) Codex ταουθαρύζειν. Correxit Cobet. Cf. Valck. Animm. Amm. p. 120.
[2]) Dobr. mavult λεγόμενόν τι οἷον. Et sic Suidas.
[3]) Cf. Diogen. 738 et Eustath. p. 1695. 50.
[4]) Cf. Hesychium. Plura in Thes. VII. 1832 C.
[5]) Cf. Hesychium ibiq. notulam M. Schmidtii.
[6]) Codex ὡά. Respicitur Plat. Symp. 190 D, de quo loco dixi in Prolegg. p. 59.
[7]) In Lex. Bachm. add. ἀλί τι ἀρτύει.
[8]) Rectius ταρροὶ καὶ ταρσοί· τάλαροι κ. Adnotatio est Aelii Dionysii, cf. Eust. p. 1625. 18. Respicitur Thuc. VII. 40.
[9]) Similia affert Eustathius p. 1625. 18 e Pausonia, ut videtur. Cf. Poll. X. 130. Hesych. v. ταρσίοις. Dorv. Charit. p. 104.
[10]) Cf. Hesych. Poll. X. 158. VII. 174.
[11]) Convenit Eust. p. 1625. 18, sed habet τὸ ἄνω τοῦ ποδός, cf. HSt. VII. 1852 C.
[12]) Cf. Poll. I. 95. Eustath. p. 1625. 18 e Pausania laudare videtur.

Τάρταρον· τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτως λέγουσι· περὶ ψυχῆς[1]).

ταρτημόριον· δίχαλκον· ὁ γὰρ χαλκοῦς ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ· καὶ ταρτημοριαῖόν τινα καλοῦσιν, οἷον διχάλκου ἄξιον[2]).

Ταρτησία μύραινα· ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων[3]).

τάσις· ἔκτασις καὶ δρόμος[4]).

Ταντάλου τάλαντα· πλούσιος ὁ Φρὺξ Τάνταλος διαβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος· κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν γ'. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται· (Τὰ) Ταντάλου τάλαντα ταντalίζεται[5]).

τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις· αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν προδοσίας· παρῆλθεν δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπ' Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν· ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ Σαμαίνῃ ἥ ἐστιν εἶδος πλοίου Σαμιακοῦ, ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἁλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίους ἔστιξαν[6]).

ταῦρον· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον[7]).

Ταυροπόλον· τὴν Ἄρτεμιν, ὅτι ὡς ταῦρος περίεισι πάντα, ὡς Ἀπολλόδωρος· Ἴστρος δὲ ἐν γ' Ἀτάκτων ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἱππολύτῳ ταῦρον ἐξώστρησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν· οἱ δὲ ὅτι ἔβαλεν, διὸ καὶ ταυροβόλον· καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ταυροπόλος ἐν Ἄνδρῳ· ὁ γὰρ Ἄνιος δοὺς ταῦρον τοῖς Ἀτρείδαις ἐκέλευσεν ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεὼς ἅλληται, ἱδρύσασθαι Ἀθηνᾶν· οὕτως γὰρ εὐπλοήσειν· ὁ δ' ἐν Ἄνδρῳ ἐξήλατο[8]).

Ταυροφάγον· τὸν Διόνυσον Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ· ἀντὶ τοῦ ὅτι τοῖς

---

[1]) Plat. Phaed. 112 A. Cf. Steph. Byz. qui paulo plura e veterum grammaticorum libris excerpta servavit.

[2]) Codex χαλκός — ταρτημοριέον. Cf. Poll. IX. 65. Hesych. Hultsch. Metrol. p. 150.

[3]) Arist. Rau. 475. Cf. Intt. Apostol. 1515.

[4]) Aliter Hesychius.

[5]) Cf. Intt. ad Zenob. 504.

[6]) Codex Σαμινῇ ἐστιν εἶδος πάθους Σ. Correxit Cobetus. Vide supra v. Σαμίων ὁ δῆμος. Adde App. Prov. 384. Apostol. 1514.

[7]) Cf. Hesychium et supra v. σάραβον.

[8]) Codex Ἀθηνᾶ δὲ Ταυροβόλος. Brevius Hesychius, paulo plura Schol. Arist. Lysistr. 447, qui Minervam Ταυροπόλον e Xenomede affert.

τὸν διθύραμβον νικήσασι βοῦς ἐδίδοτο· ἢ τὸν ὠμηστήν, ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεγκε τοὔνομα Ἀριστοφάνης [1].

ταυτάζειν· στραγγεύεσθαι, ἐπὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ· ὅτε δὲ, φροντίζειν [2].

(Τί) ταῦτα πράσσω "Φασκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν· Κρατῖνος "Ωραις· ἡ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων [3].

ταύτῃ· τούτου ἕνεκεν ἢ οὕτως [4].

ταυτοεπεῖν· ταυτολογεῖν [5].

ταυτότητος· ἀπαραλλάκτου φύσεως [6].

τάφος· καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον [7].

ταφρεῦσαι· διορύξαι, περισκάψαι [8].

τάχα· ἀντὶ τοῦ ἔπειτα· οὕτως Ἀναξανδρίδης.

τάχα· ἴσως ἢ ταχέως ἢ τυχόν.

τάχας· τοὺς καταστοχασμοὺς, παρὰ τὸ τάχα, οὕτως Ἀριστοφάνης.

τάχα· ἀντὶ τοῦ ταχέως· ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν [9].

ταχυβάμονας ὅρκους· Ἀρίσταρχος κατ' ἀντίφρασιν ἀκούει, ἀντὶ τοῦ βραδεῖς· βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἔρωτί τινι γινομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες, ὅθεν καὶ παροιμία· Ἀφροδίσιος (γὰρ) ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος [10].

ταχυναυτεῖ· ταχέως πλεῖ [11].

τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες· ἐπισείοντες τὴν κεφαλήν, ὃ ποιοῦσιν ἐκλελυμένοι [12].

τέγξω· βρέξω.

---

[1]) Arist. Ran. 357. Cf. Hesych.

[2]) Vide infra τευτάζειν. Adde Ael. Dion. apud Eust. p. 968. 3. Codex στρατεύεσθαι et emend. στραγεύεσθαι.

[3]) Addidit τί Toupius probantibus Dobraeo et Cobeto Mnem. VII. 476. Codex ποῶν.

[4]) Cf. Hesychium.

[5]) Hesychius exponit τὸ αὐτὸ λέγειν.

[6]) Hesychius exponit ἀπαραλλάκτου καὶ φυσικῆς κοινωνίας.

[7]) Hesychius simpliciter σημεῖον. Non intelligo.

[8]) Hesychius.

[9]) Codex ταχύ. Glossa plenius servata est in Lex. rhet. Bekk. p. 309. 20.

[10]) Codex ἑτέρῳ. Porsonus add. γάρ. Cf. Hesychium et App. Prov. 386. Desumtum videtur e tragoedia.

[11]) Hesychius. E Thuc. VI. 31. 34.

[12]) E Plat. Rep. X, 613 C. Cf. Tim.

τεγχθέντων· ἀντὶ τοῦ εἰξάντων· ἔνθεν καὶ ὁ ἄτεγκτος· Πολιτείας β'· τὸ μὴ τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας [1]).

τέγος· στέγη ἢ ὑπερῷον, δωμάτιον, οἰκία, πορνεῖον [2]).

τεθηγμένον· ἠκονημένον [3]).

τεθηλότα· θάλλοντα [4]).

τεθυμμένον· συγκεκαυμένον, τετυφωμένον [5]).

τέθμια· νόμος [6]).

τενθεία· γαστριμαργία πολλή [7]).

τεθολωμένος· καὶ ἐπὶ χαρᾶς· Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις· Γελῶντα καὶ χαίροντα καὶ τεθολωμένον· καὶ ἐπὶ λύπης· Ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀνεθολοῦθ' ἡ καρδία [8]).

τέθριππον· ἐκ δ' ἵππων ἅρμα [9]).

τεθυκώς· εὐχαριστήσας [10]).

τέθωται· τεθοίνηται [11]).

τεγκτούς· χρηστούς [12]).

τέκεα· τέκνα.

τεκμήριον· ἀληθινὸν σημεῖον [13]).

τεκταινόμενος· κατασκευάζων [14]).

Τελενικίσαι· ἐν Σεριφίοις, τὸ κενῶσαι· ἀπὸ Τελενίκου τινός, ὡς τὸ εἰκός, πένητος παντελῶς· καὶ λέγεταί τις Τελενίκειος ἠχώ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων [15]).

---

1) Plat. Rep. II. 361 C. Legg. IX. 880 E. Cf. Phryn. Bekk. p. 6. 13 et inde Lex. rhet. Bekk. p. 458. 18.

2) Cod. οἰκεια προσνοεῖν. Suidas οἰκία πρόσγειος quae infelix conjectura est. Veram lectionem pete e Lex. Bachm. Cf. Prolegom. p. 128.

3) Hesychius.

4) Hesychius.

5) Codex τεθημμένον· συγκεχυμένον, τετυφλωμένον. Cf. Hesych. et Tim. Respicitur Plat. Phaedr. 230 A.

6) Hesychius exponit νόμους.

7) Respici credo Arist. Av. 1691.

8) Cf. Phryn. Bekk. p. 12. 23. Codex ἀλεθόλου δ' ἡ κ.

9) Hesychius.

10) Hesychius.

11) An verum est τεθύωται· τεθυμίαται?

12) Codex τεικτούς. Corr. in Thes. VII. 1921 D. Cf. Hesych.

13) Hesychius.

14) Sunt qui referant ad Prov. Salom. XI. 27.

15) Codex Τελενίκιος ἠχώ, corr. Porson., cf. Thes. VII. 1965 C. Breviter Hesych. Laudatur Cratini fabula.

τέλεον· καὶ τὸ τέλειον· τελείους τοὺς γεγαμηκότας καλοῦσιν καὶ τελεωθῆναι· τὸ γῆμαι[1]).

τελμῖνα καλοῦσι τὸν ἐκ τῶν τελμάτων πηλόν[2]).

τελεσθῆναι· τὸ ἀναλωθῆναι[3]).

τελθεῖν· ἐν ᾠδῇ τέρπειν[4]).

τέλμα· τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων[5]).

τέλματα· τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος ἢ βάθρα· Ἰσαῖος δ' εἶπεν τὰ γεωργήσιμα χωρία[6]).

τέλος· ἀρχή, τάξις· τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι· τέλος καὶ τὸ δαπάνημα, ὅθεν καὶ πολυτελὲς τὸ πολυανάλωτον· τέλος καὶ τὸ πέρας· καὶ ὁ γάμος, ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια[7]).

Τελμισεῖς· οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ, ἀπέχοντες ξ' ϛάδια Ἁλικαρνασσοῦ· ὡς Πολέμων· Τελμισὸς δὲ πόλις ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατέρων, ᾗ ἐμίγη εἰς σκύλακα μεταβαλών· διὸ καὶ τερασκόπον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεσιν[8]).

τελοῦντα· τεταγμένον[9]).

τελχῖνες· πονηροὶ δαίμονες, Φθονεροί, βάσκανοι[10]).

τελχιταίνει· ἀντερίζει, σκληροτραχηλεῖ[11]).

---

1) Convenit Eustath. p. 881. 32 fortasse secutus Pausaniam.

2) Cf. Hesychium v. τελμίς.

3) Antiatt. Bekk. p. 114. 29 ex Antiphonte laudat.

4) Hesychius τέλθει. Latere videtur θέλγει, v. c. sic: Τελχίν· παρὰ τὸ θέλγειν ἤτοι ἐν ᾠ. τ.

5) Cf. Hesychium. Phryn. Bekk. p. 65. 19.

6) Similiter Hesychius et Lex. rhet. Bekk. p. 307. 5, sed brevius.

7) Codex πρᾶξις. Lex. Bachm. τάξις. Plura invenit Eustath. p. 881. 25 in lexicis quibus utebatur rhetoricis, fortasse Aelii Dionysii; ex eo certe sua habet Boethus in Schol. Plat. Symp. 205 A. Cf. Prolegg. p. 128.

8) Codex κατέχοντες. Corr. Cobet. Mnem. VII. 479. Tum malim τερατοσκόπον αὐτὴν ἐποίησεν. Praestare videntur formae Τερμησσεῖς et Τερμησσός, cf. HSt. VII. 1991 C. Polemonis locum tractavit Prellerus p. 66.

9) Hesychius.

10) Similia apud Hesych. et Lex. rhet. apud Eust. p. 1391. 11 coll. 772 5.

11) Hesychius habet τελχιτένοντες, cf. M. Schmidt.

τέμνειν· πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι [1]).

τέμνουσι φάρμακον· τιμῶσιν, ἡγοῦνται· οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς [2]).

Τέμπη· τὰ μεταξὺ τῶν Θετταλίας ὀρῶν περὶ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὄσσαν στενά, καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσι στενόταται διεκβολαί [3]).

τέμπλα· ἐπίσημα [4]).

τενάγη· διάβροχοι, κάθυγροι τόποι, πηλώδεις, πελάγη ἢ ἰλύς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι [5]).

τέναρος· κακοῦργος, συκοφάντης [6]).

Τενέδιος ἄνθρωπος· Κύκνον τὸν Ποσειδῶνος γενόμενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαι τούτοις καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς ὡς πειρῶντα αὐτήν, πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα βάλλειν τὸν νεανίαν, ἑλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους κατεπόντωσεν· ἡ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λευκόφρυν, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου, ὃς καὶ βασιλεύσας τῆς νήσου ἐνομοθέτησεν τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεστάναι τὸν δήμιον πέλεκυν ἐπηρμένον ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι· ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι Τενέδιος ἄνθρωπος· εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις [7]).

Τενέδιος ξυνήγορος· ἀπότομος. δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι· καὶ παροιμία· Τενέδιος πέλεκυς· Ἀριστοτέλης μέντοι ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνῄρει· ἢ ὅτι Ἀστερῖνα τόπος ἐν Τενέδῳ ἔνθα

---

[1]) Conveniunt Hesych. v. *τέμμειν* et Schol. Plat. Epist. VIII. 353 E.

[2]) Vide gl. sup. et Cobet. Mnemos. VII. 480. M. Schmidt. Qu. Hesych. p. XCV.

[3]) Cf. Timaeum et Hesychium.

[4]) Hesychius.

[5]) Convenit Schol. Plat. Tim. 25 D, sed ibi rectius editur *πηλώδη πελάγη*. Et sic quoque in Lex. Bachm.

[6]) Hesychius. Dobraeus mavult *ταίναρος*

[7]) Similia Zenob. 509 et addit: Μέμνηται ταύτης ἐν Ἐφεσίῳ Μένανδρος. Plura apud Steph. Byz.

ποταμίσκος, ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες καὶ πελέκει ἐμφερῆ· ἢ ὅτι βασιλεύς τις νόμον θεὶς πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω καρατομεῖν· καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησεν τοῦτο· καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος· οἱ δ' ὅτι Τέννης δι' ἃ ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας [1]).

Τενθεύς· ὁ Πενθεύς, παρ' Ἑκαταίῳ [2]).

τένθης· λίχνος· καὶ τενθεία· ἡ λιχνεία.

Τενέδιος πέλεκυς· ἐπὶ τῶν ἀποτόμων· Τέννης γὰρ διὰ τὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ψευδῆ κατηγορηθέντα ἐνομοθέτησεν ἐξόπισθεν τοῦ θανάτου κατηγοροῦντος ἵςασθαί τινα ἔχοντα πέλεκυν, τὸν δ' ἀδικεῖν γνωσθέντα τούτῳ παίειν [3]).

ταινίαι· ζῶναι [4]).

τέρας· παράπλασμα, παρὰ φύσιν τεχθὲν ἢ σημεῖον [5]).

τερᾴζεις· ἀντὶ τοῦ τερατεύῃ· οὕτως Πλάτων [6]).

τέραμον· ἁπαλόν, ἑψανόν· καὶ ἀτέραμον· τὸ δυσέψανον· οὕτως Πλάτων [7]).

τεράμων καὶ ἀτεράμων· καὶ τέραμον τὸ ἑψανόν· λέγουσι δὲ καὶ ὕδωρ οὕτως, ὡς τὸ τῆς Ἀρεθούσης ἐν Χαλκίδι.

Τερμέρια· τὰ μεγάλα· Τέρμερος γὰρ καὶ Λύκος θηριώδεις καὶ λῃςαὶ ἐγένοντο· καὶ ὁ Τέρμερος πόλιν ἐν ἄκρᾳ τινὶ τῆς Μυνδίας κτίσας ἑαυτοῦ ἐπώνυμον, ἐντεῦθεν ἐλῄςευεν ὁρμώμενος [8]).

---

[1]) Plura apud Steph. Byz. Cf. Intt. ad Diogen. 758 et Apost. 1526. Locus in insula Tenedo non Ἀστερῖνα sed Ἀςέριον vocatur a Plutarcho de Pyth. Orac. p. 399 F. Vide quoque Hesych. et Intt. Suidae. Codex ὅτι γεννησαι ἃ ἔπαθεν.

[2]) Dixeris merum librarii errorem esse, nisi Schol. Soph. Oed. Col. 1320 faceret ut aliud quid subesse videretur. Ceterum Codex ἑκατέρῳ. emendavit Toupius.

[3]) Cf. Diogenianum 758 et supra.

[4]) Hesychius.

[5]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 308. 25.

[6]) Hesychius τερᾴζει. Fortasse intelligitur Plato Comicus, certe apud philosophum non invenio. Nisi vocabula οὕτως Πλάτων huc perperam relata sunt e gl. seq.

[7]) Codex τέραμνον et ἀτέραμνον. Ἀτεράμων legitur Plat. Legg. IX. 853 D. 880 E.

[8]) Breviter Hesych. et Zenob. 506. Plura Schol. Vat. Eur.

τερατεία· ψευδολογία [1]).

τερατεῖαι· ψευδολογίαι [2]).

τερατώδη· παράδοξα.

τερετίζομεν· τὸ αὐτὸ μέλος ᾄδομεν [3]).

τερετίσματα· ᾠδαὶ ἀπατηλαὶ ἢ ᾄσματα ἔκλυτα, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος ἢ τῆς χελιδόνος [4]).

τερηδών· σκώληξ ξυλοτρώκτης, οἰκῶν ἐν ξύλῳ [5]).

τερθρεία· ἡ λεπτολογία· ἔςιν γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτόν, ὃ καλεῖται τέρθρον· φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τρήματα τοῦ ἐπὶ τῷ ἱςῷ ὀργάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἱςοῦ ἡ κεραία. ἄλλοι δὲ τερθρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν [6]).

τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλουμένην μάχην· οἱ δὲ ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας ςρατεύεσθαι μὲν εἰ συμβαίη πόλεμος, μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης, δι' ὃ τὴν ςρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν. — σημαίνει καὶ ἀπάτην καὶ περιεργίαν [7]).

τερματίζεται· τελειοῖ [8]).

τέρμινθος· ἐμφερὲς λίνῳ φυτόν, ἐξ οὗ πλέκεσθαί φασιν Ἀθήναις ὁρμιὰς χρειώδεις ἐς τὰ πάντα καὶ πρὸς ἀλεξιφάρμακον [9]).

Rhes. 496. Praeter Intt. Gött. adi Ruhnk. Tim. p. 178 et infra suo loco Τερμέρια κακά.

[1]) Codex τερατία. Cf. Hesych. et Schol. Arist. Nub. 318.

[2]) Codex τερατίαι. Quod huic glossae in Codice adhaeret, de more omisi nam e Timaeo descriptum est.

[3]) Lege τοιοῦτο μέλος et pone glossam post seq. sicuti Suidas fecit.

[4]) Cf. Hesychium.

[5]) Hesychius.

[6]) Cf. Hesych. Suid. Etym. M. p. 752. 47 et Schol. Arist. Eq. 440. In Codice adhaeret sequens glossa, vide Proll. p. 171. Praeterea Cod. τεθρία et mox τεθρίαν sed τέρθρον — τριμμάτια — ιςρῷ et mox ιςρου sed ibi ἱςοῦ factum.

[7]) Adnotatio corrupta est, quae paulo emendatius legitur in Lex. rhet. Bekk. p. 308. 28. Respici videtur Aesch. de F. L. § 168. Quod in fine adhaeret, pertinet ad praec. gl.: in Cod. est ἀπάτηι καὶ περἱεργειαι.

[8]) Hesychius τερματίζει.

[9]) Similiter Hesychius, apud quem M. Schmidt. restituit παρ' Ἀθηναίοις.

τερποτράμις· ἡ τῶν Ἀφροδισίων τέρψις· οὕτως Τηλεκλείδης.

τεταρτημόριον· τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τουτέςι χαλκοῖ δύο· καὶ γὰρ ὁ μὲν ὀβολὸς ὀκτὼ χαλκοῦς ἔχει· τὸ δὲ τέταρτον αὐτοῦ δῆλον ὅτι δύο χαλκοῖ εἰσίν [1]).

τετάφατε· ἐθάψατε.

τετραβάμων· τετράπους [2]).

τετράδι γέγονας· ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων· καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρῆσαι· Φιλόχορος δ' αὐτὴν καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι λέγεσθαι, διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν, ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταςάντι [3]).

Τερμέρια κακά· περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖται, ᾧ ἐχρῶντο οἱ Τυρρηνοί δεσμωτηρίῳ· τὸ δὲ χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κεῖται μεταξὺ Μύνδου καὶ Ἁλικαρνασσοῦ, τῶν δὲ ἀπ' αὐτοῦ λῃζομένων δυσαλώτων τυγχανόντων λεχθῆναι τοῦτο [4]).

τεταμένον φῶς εὐθὺ οἷον κίονα· τὸ οὐράνιον λέγει· τὸ γὰρ συνέχον τὴν περιφορὰν τὸ ὑπόζωμα τοῦ κόσμου· κατ' ἄκρα δὲ αὖ διήκων ἐπινοεῖται ὁ ἄξων· εὐθὺ δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρθόν· τινὲς τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου· οἱ δὲ κύλινδρόν τινα πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα [5]).

τετρακτύς· οἱ τέσσαρες ἤγουν ἡ τετράς [6]).

τετραχίζειν· οἷον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι. οὕτως Ἀριςοφάνης [7]).

τετρυπημένη ψῆφος· τῶν ψήφων οὐσῶν χαλκῶν καὶ αὐλίσκον ἐχουσῶν, αἱ μὲν ἦσαν τετρυπημέναι ὅσαι καὶ κατεψηφίσαντο· αἱ δὲ πλήρεις ἀτρύπητοι ὅσαι ἠφίεσαν τοὺς κρινομένους [8]).

---

[1]) Haec paulo pleniora quam apud Harpocr. Cf. Dindorfium ad v. σιτοφύλακες. Prolegom. p. 106.

[2]) Hesychius τετραβάμονος.

[3]) Cf. Zenob. 507. Schol. Plat. Apolog. 19 C. Schneidewinum ad Zenobium. Cobet. Plat. Com. Rell. p. 108.

[4]) Codex τύραννοι et Μύλου, alterum correxit Muellerus Etrusc. I. 79, alterum Hemst. laudati in Thes. VII. 2036 D. Praeterea vide quos laudavi supra v. Τερμέρια post τεράμων.

[5]) Codex τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφορὰν τὸ ὑπόζωσμα, quod emendavi coll. Plat. Rep. X. 616 B, qui locus respicitur. Cf. Intt. Suid.

[6]) Cf. Hesychium.

[7]) Cf. Hesychium et Poll. VII. 152. Codex τετραρχίζειν.

[8]) Codex καυλίσκον. Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 307. 18, cf. Harpocr. Interpretatio fluxit ex Aristotele.

τετρῦσθαι· καταπεπονῆσθαι [1]).

τετρυχωμένος· κεκακωμένος [2]).

τετρωβολίζων· τὸ δικαστικὸν τετρώβολον λαμβάνων· ἐγένετο γὰρ καὶ τοσοῦτόν ποτε [3]).

τέτρωρον· τέθριππον ἤγουν τετράιππον [4]).

τετταράκοντα· κληρωτή τις ἦν Ἀθήνησιν ἀρχὴ τετταράκοντα τὸν ἀριθμόν, οἳ τὰς ἰδιωτικὰς δίκας ἐδίκαζον· ἀλλὰ τὰς μὲν ἄχρι δέκα δραχμῶν αὐτοτελεῖς ἦσαν δικάζειν· τὰς δὲ ὑπὲρ ταύτας τοῖς διαιτηταῖς παρεδίδουν [5]).

τεττιγοφόροι· οἱ Ἀθηναῖοι· τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι· Θουκυδίδης α'· καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν [6]).

τετυφῶσθαι· μεμηνέναι [7]).

τετύχηκεν· οἷον συμβέβηκεν· τέτευχεν δὲ ἐπιτέτευχεν· τὸ μέντοι γεγράφηκεν παρὰ Θεοπόμπῳ καὶ ἑτέροις βάρβαρον [8]).

τευθίδες· σηπίαι [9]).

τευκτῆρι· ποιητῇ, κατασκευαστῇ [10]).

Τευμησία· περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγρα-

---

[1]) Hesychius. Legitur Herodt. I. 22.

[2]) Rectius fortasse *τετρυμένος*, cf. Hesychium. Vid. Cobet. in Mnemosyne V. 100.

[3]) Error est ipsius Pausaniae, ut colligo ex Eustath. p. 1405. 29. Respicitur locus Theopompi Comici quem servavit Pollux IX. 64.

[4]) Cf. Hesychium et Eustathium p. 1734. 8.

[5]) Codex *ἀρχὴ μετὰ τὸν ἀριθμόν*, quod correxi ope Lex. rhet. Bekk. p. 306. 15.

[6]) Convenit Eustathius p. 395. 36. Similiter quoque Hesych. Aristophanes *τεττιγοφόρας* dixit Equit. 1331. Thucydidis locus legitur I. 6.

[7]) Cf. Harpocr. et Lex. rhet. Bekk. p. 308. 10. Respicitur credo Demosth. de Cor. § 11.

[8]) Errat. Photius sua habet indidem atque Phrynichus Ecl. p. 174. Sed unde *γεγράφηκεν* apud Theopompum? Ridiculum est videre Photium mox et ipsum dicentem *γεγραφηκότες* v. *Τευμησία*.

[9]) Hesychius.

[10]) Cf. Hesychium. Glossa corrupta est, sed emendatio non satis certa est.

φηκότες ἱκανῶς ἱϛορήκασι καθάπερ Ἀριϛόδημος· ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις, διὸ τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας. Κέφαλον δέ φασι τὸν Δηϊόνος Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφευγεν τῶν θηρίων, ὡς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων, διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησὸν λίθους γενέσθαι τόν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα· εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικοῦ κύκλου [1]).

τευτάζειν· πραγματεύεσθαι ἢ σκευωρεῖσθαι ἢ ϛραγγεύεσθαι καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων οὕτως καὶ Δίδυμος, προσθεὶς ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος Λυκόφρονά φησιν εἶναι τὸ ἐπιϛρεφῶς τι πράττειν ἢ ἐνεργεῖν· καὶ Ἀρτεμίδωρος τὸ φροντίζειν. Φρύνιχος Μύϛαις· Μάϛιγα δ' ἐν χεροῖν ἔχων τευτάζεται· Πλάτων Ξαντρίαις· Ἦν δὴ θόρυβος τευταζόντων· ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων ἢ διατριβόντων. Καὶ ἐν Τιμαίῳ· τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας τετευτακότι· οἷον διατετριφότι. Γράφεται καὶ τεταυτακότι· Τηλεκλείδης· Πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι· ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται, σκευωροῦνται. Φερεκράτης· Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ καὶ τευτάζει τούτῳ δεῖπνον παραθεῖναι. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπουδάζειν· Πολιτείας ζ'· καὶ τὸ ἡσυχάζειν· καὶ τευτάζων· τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων, φλυαρῶν [2]).

τευταται· μηχανᾶται [3])·

---

[1]) Haec supple e Nicandro Colophonio apud Polluc. V. 39. Adde Pausan. IX. 19. 1 et Antonin. Liberal. Capite ult. Hesychius rem transigit tribus verbis. Vide quos laudat Muellerus Fragmt. Histor. III. 308.

[2]) Codex ϛρατεύεσθαι — χερσὶν ἔχων τευτασθαι. Correxit Ruhnk. Tim. 254. Porro Ξάνταις — τευξάντων — τετουτακότι — τευτάξουσιν. Platonis loci sunt Tim. 90 B et Rep. VII. 521 E. Observationem contraxit Schol. Plat. Phileb. 56 E. Vide quoque Poll. IX. 137. Glossae origo manifesta est: Photius accepit a Boetho, Boethus a Pamphilo. Pamphilum laudasse novimus Didymum, Artemidorum et Heracleonem; Didymus usurpabat Lycophronem. Supra habuimus ταυτάζειν. Plura M. Schmidt. Didym. p. 46. Cobet. Mnem. IX. 427. Prolegom. p. 66.

[3]) Fortasse rectius scribes τεχνᾶται.

τεύχοντες· κατασκευάζοντες [1]).
τευτάζων· τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων, φλυαρῶν [2]).
τεῦχος· οὐ μόνον τὸ βιβλίον, ἀλλὰ πᾶν ἀγγεῖον [3]).
τέφραν καὶ σποδὸν λέγουσιν Ἀττικοί· καὶ Πλάτων εἴρηκεν τέφραν ἐν Λύσιδι [4]).
τέως· ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ, πρίν, ἕως τινός, ἐπὶ τοσοῦτον ἕως [5]).
τῇδ' ἔνι· ἐν ταύτῃ δ' ἐστίν.
τήβεννα· ἱμάτιον ἢ χλαμὺς ὃ φοροῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι [6]).
τηθαλλαδοῦς· γυναικοτρόφος, ὑπὸ τήθῃ τεθραμμένος [7]).
τηθαλλαδοῦς· ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσιν [8]).
τῇ ἀληθείᾳ σφραγίζεται· ἀντὶ τοῦ βεβαιοῦται.
τήθη· μάμμη, ἡ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ [9]).
τηθίς· θεία, πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφή [10]).
τηλαυγές· λίαν λαμπρόν [11]).
τηλία· πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἤτοι τὰ ἄλφιτα πιπράσκεται ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται [12]).
τηλικοῦτος· ἐπὶ ἡλικίας τίθεται· οὕτως Μένανδρος [13]).
τημελές· ἐπιμελές [14]).

---

[1]) Hesychius.
[2]) Idem iam supra.
[3]) Cf. Piers. Moer. p. 371.
[4]) Platonis locus est in Lysid. 210 A. Codex λυσίᾳ.
[5]) Haec supersunt ex adnotatione docta et copiosa Boethi, quam servavit Schol. Plat. Hipparch. 229 D. Vide quoque Lex. rhet. Bekk. p. 309. 23.
[6]) Codex φοροῦσιν τύραννοι. Correxit Cobetus.
[7]) Codex τίτθῃ. Correxit Cobet. Mnem. VII. 480. Coniunge c. seq. gl.
[8]) Similia Hesychius. Ex Eustathio p. 971. 20 suspiceris observationem esse Aelii Dionysii, quem adhibuit Phrynichus quoque Praep. Soph. 65. 30 et Ecl. 132.
[9]) Coniunge c. seq. gl.
[10]) Haec Photius habere videtur e lexicis suis rhetoricis, coll. Eustath. p. 971. 20. Cf. supra v. μάμμην. Tim. in v. et Lex. rhet. Bekk. p. 309. 29. 30.
[11]) Cf. Hesychium et supra v. μάμμη.
[12]) Cf. Hesych. Schol. Arist. Plut. 1037. Lex. rhet. Bekk. p. 307. 31. Usurparunt et alii et Aesch. Tim. § 53. Cf. Prolegom. p. 184.
[13]) Menandri locus legitur in Anecd. Bekk. 1175.
[14]) Hesychius.

τημελής· ἐπιμελής, σπουδαῖος.
τημελῆσαι· ἐπιμελῆσαι, φροντίσαι [1]).
τημελήσαντες· θλίψαντες [2]).
τημελούμενον· ἐπιμελούμενον, φιλοκαλούμενον.
τῇ μέν· ὅπου μὲν ἢ ἐν μέρει.
τὴν Ἀκεσαίου σελήνην· παροιμία· λέγεται δὲ ἐπὶ διαμενόντων καὶ βραδυνόντων· ἦν δὲ Νείλεω κυβερνήτης ὁ Ἀκεσαῖος [3]).
τηνάλλως· μάτην· καὶ οὐ τηνάλλως μετὰ τῆς ἀποφάσεως λέγεται· ὁ δὲ Φιλήμων Νυκτί· Τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς περίεισι τηνάλλως ἔχων· ἔςι καὶ παρὰ τοῖς περὶ Δημοσθένην καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος [4]).
τὴν γλαῦκα τωθάζουσι· παροιμία [5]).
τήνελλα· τοῦ ἐπαυλήματος μίμησις καὶ τοῦ κρούματος [6]).
τὴν ἐμὴν κάμνεις νόσον· παροιμία, ὡς ἡ τοιαύτη· ταὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν [7]).
Τήνια· ὅτι οἱ ὄφεις ἐν Τήνῳ πικροὶ γίνονται [8]).
τηνικαῦτα· τότε [9]).
τὴν κατὰ σαυτὸν ἕλα· τοῦτο οἱ μὲν Πυθικὸν εἶναί φασιν ἀπόφθεγμα, οἱ δὲ Σόλωνος· ἔνιοι δὲ αὐτὸ Χείλωνα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τινί, εἰ πλούσιον ἕλοιτο γάμον [10]).
τὴν λεοντῆν ἐνδύου· ἴσον τῷ γενναΐζου [11]).

---

[1]) Rectius scribes ἐπιμεληθῆναι. Cf. Phryn. Bekk. p. 66. 14.
[2]) Hesychius τημελῆσαι· θλίψαι. Dobraeus suspicatur θρέψαντες. Possis quoque θεραπεύσαντες. M. Schmidt. narrat Meinekium conjecisse ἀλείψαντες, quod absonum videtur.
[3]) Codex ἡ παροιμία — νειλέῳ. Cf. Apostol. 1544.
[4]) Malim τῆς οὐ ἀποφάσεως. Vocabulum legitur apud Demosth. Olynth. III. § 21, Philipp. II. § 32, alibi et apud Plat. Theaet. 172 E.
[5]) Deest apud Paroemiographos.
[6]) Aristoph. Av. 1764. Acharn. 1227.
[7]) Codex κάμνειν. Corr. Cobet. Mnem. VII. 480. Alibi proverbium non invenitur quantum scio.
[8]) Refero ad Arist. Plut. 718 ubi vide Schol.
[9]) Hesychius.
[10]) Si nescis quid sit ἕλα, mecum scribe τὴν κατὰ σαυτὸν ἐλοῦ. Veterem esse corruptelam ostendent Diogen. 746, Macar. 724 et Apostol. 1555.
[11]) Vide Intt. ad Apostol. 1552.

τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν· βοηλάτης ἐκ κώμης ἅμαξαν ἄγων καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς κοιλώδη φάραγγα, δέον βοηθεῖν ἀργὸς ἵστατο τῷ Ἡρακλεῖ προσευχόμενος· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα· ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς εἶπεν· τῶν τροχῶν ἅπτου καὶ τοὺς βόας νύττε καὶ τότε τὸν θεὸν εὔχου ὅταν καὐτός τι ποιῇς· μὴ μέντοι γε μάτην εὔχου· ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰσήχθη [1]).

τηροῦ· φυλάττου [2])·

τῆς μητρὸς ὡς αἶξ καλεῖται· οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται, ἀπὸ πατέρων γὰρ ἀδύνατον [3]).

τητᾶσθαι· στερίσκεσθαι [4]).

τήτει· σπάνει [5]).

τητινοί· πυροὶ οἱ τετράμηνοι οὓς Ἴωνες σητανίους καλοῦσιν [6]).

τήθη· μάμμη [7]).

τητώμενον· στερισκόμενον [8]).

τιάρα· κόσμος ἐπικεφάλαιος, ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένην· καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπὶ τινὸς εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι, ὡς Φύλαρχος ἐν ι΄· τὸ δ' αὐτό φασιν εἶναι καὶ κίταριν· Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων τὴν κίταριν ὡς διάφορον [9]).

---

[1]) Haec compone cum Babrii fabula 20. Paroemiographi non habent.

[2]) Malim τήρει.

[3]) Cf. Intt. Apostol. 1534. Codex αἰπόλοις.

[4]) Saepe Tragici.

[5]) Cobetus χήτει, sed vide aliam suspicionem L. Dindorfii in Thes. VII. 2154 D qui τήτει reddit Euripidi in fragmento quod servavit Athen. XIV. 613 D.

[6]) Cf. supra v. σητάνιοι. Codex τητηνοί — οἴωνες σιτανίους m. pr. ο del. et ι in ει mut. corrector.

[7]) Codex τήτθη. Idem supra iam habuimus.

[8]) Schol. Plat. Legg. VII. 810 B. Hesychius.

[9]) Glossa est Platonica, cf. Schol. Rep. VIII. 553 C. Unde Boethus hauserit apparet ex Hesychio qui similia tradit. Fons communis omnium est Pamphilus. Confer quoque Schol. Arist.

Τίβιοι· ἔθνος· Λεύκων ἐν Φράτερσιν· τάχα δὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς Τιβαρηνοῖς [1]).
τιγγάβαρι· τὸ κιννάβαρι· Διοκλῆς [2]).
τιτιγόνιον· ἐπὶ νηπίου τίθεται [3]).
τί δαί· τί δή, καὶ οὕτως λέγουσι τὸ τί δή [4]).
τί δῆτά σοι; τί σοι [5]).
τιτίζειν· τὶ λέγειν· οὕτως Ἀριστοφάνης [6]).
τιθασεύει· ἡμεροῖ, πραΰνει.
τιθασόν· ἥμερον.
Τιθράσιος· δῆμος Αἰγηΐδος.
τιθηνούμενος· τρέφων· τιθηνὸς γὰρ ἡ τροφός [7]).
τιθύμαλλον· πόα πικρά [8]).
Τιθωνόν· τὸν γέροντα· Ἀριστοφάνης· Ἄνδρα Τιθωνὸν ταράττων καὶ σπαράττων καὶ κυκῶν [9]).
Τιθωνοῦ γῆρας· ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται· ἱστορεῖται δὲ ὅτι Τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι εἰς τέττιγα μετέβαλεν [10]).

Av. 487. Ad rem: Xen. Anab. II. 5. 23, nobilissimnm pavimentum Neapoli in musco, quo Darius repraesentatur in pugna apud Issnm, et plura in Thes. VII. 2155 C. Codex κεκλημένην — ὡς φίλαρχον ι — θεόφραςως — κυταριν.

[1]) De hoc loco vide Meinek. Fragmt. Comm. II. 750 et HSt. VII. 2157 A. App. Provv. 171. Codex λευκὸν ἐν Φράτερσεσιν.

[2]) Codex τιαγγάβαρι. Diocles usurpavit ἐν Μελίτταις, cf. Hesych. et infra post τιτθοί. Photius habet e rhetorico lexico, cf. Eustath. p. 510. 30 qui laudat praeterea duo Dioclis fragmenta. Adde HSt. VII. 2158 C.

[3]) Codex τιγόνιον, certatim correctnm. Adnotatio videtnr Aelii Dionysii esse, nam ea quae sequitur infra post τιγγάβαρι de eodem argumento Pausaniae tribuenda est.

[4]) Codex τί δέ. Cf. Hesychium.

[5]) Hesychius.

[6]) Codex τίζειν. Recte τιτίζειν supra v. πιπίζειν. Addo Aelium Dionysium apnd Eustath. p. 229. 25.

[7]) Cf. Intt. ad Hesych.

[8]) Usurpat Aristophanes Eccl. 405.

[9]) Arist. Acharn. 688. Cf. Eustath. p. 826. 1.

[10]) Addit Zenobius 518: ὡς φησὶ Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ βίων. Cf. Eustath. p. 396. 36.

τικτικόν· τὸ ταῖς τικτούσαις διδόμενον φάρμακον· Ἀριστοφάνης [1]).
τίλλειν· διαβάλλειν [2]).
Τιμαγόρας· οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα ὑπ' Ἀθηναίων οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβεν παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ καὶ στρώτας θεράποντας καὶ βοῦς π'· καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν φορείῳ κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ'· τοῦτον οὖν ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι [3]).
τοὔψον· ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκεται, ὥσπερ τό· Παρῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα Καὶ τὸν λιβανωτόν [4]).
τί μαθών· τί βουλόμενος [5]).
τιμαῖος· ὁ πολλῆς τιμῆς· οὕτως Διοκλῆς [6]).
τιμαλφούμενος· τιμὴν εὑρηκώς [7]).
τιμαλφέστερον· τιμιώτερον, λαμπρότερον· ἄλφειν γάρ ἐστι τὸ εὑρίσκειν, ὥστε γίνεσθαι τὸ τιμαλφέστατον τιμὴν εὑρίσκον πλείστην, ὃ δὴ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ [8]).
τιμητικὸν πινάκιον· τὸ τοῖς δικάζουσι διδόμενον, ἐν οἷς γράφουσι τί χρή . . . . · Ἀριστοφάνης [9]).
τιμήσεως· ζημίας [10]).
τίμιον· ἀντὶ τοῦ ἔντιμον· οὕτως Ἀντιφῶν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο ἐπὶ τοῦ πιπρασκομένου πολλῆς τιμῆς [11]).

---

[1]) Cf. Polluc. IV. 208.
[2]) Cf. Hesychium. Utitur Aristophanes Av. 286.
[3]) Brevius in Lex. rhet. Bekk. p. 307. 27. Ad rem cf. Xen. Hell. VII. 1. 38. Demosth. de F. L. § 31. 137. 191 et Athen. I. 48 D.
[4]) Eupolidis fragmentum est quod paulo plenius laudatur a Polluce IX. 47, sed ibi est περιῆλθον. Cf. Meinekium. Breviter Lex. rhet. Bekk. p. 307. 30.
[5]) Sic quoque μαθών apud Hesych. non παθών. Cf. Cobet. Mnem. VIII. 70. 120. Observ. meas Crit. in Platonem, 1864 p. 51.
[6]) Codex οὗτος.
[7]) Habet Aesch. Eum. 626 et 807.
[8]) Glossa Platonica quae pertinet ad Tim. 59 B. Cf. Timaei Lex. Codex γενέσθαι — εὑρίσκειν.
[9]) Post χρή quatuor fere litterarum spatium. Glossam refero ad Arist. Vesp. 167. Cf. Poll. VIII. 16.
[10]) Hesychius.
[11]) Demosth. Dionysodor. § 8.

τί μήν· τί γάρ, τί οὖν[1]).

τιμωρεῖν· ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν[2]).

τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ· κέχρηται αὐτῇ Πλάτων *ἐν* Μενελάῳ· *παρὰ δὲ τὴν ἱςορίαν· οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειριστάμενοι οὐδ' ἡςινοσοῦν τιμῆς ἠξιοῦντο*[3]).

τις ἐν Κύδωνος· *ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους, ἀπὸ* Κύδωνος Κορινθίου *φιλοξένως διατεθέντος*[4]).

τίς πατέρ' αἰνήσει εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα· ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα προφερόντων[5]).

τίς τρόπος ἵππων· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων· Μεταγένης Θουριοπέρσαις· Τίς *τρόπος ἵππων· ὡς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.*

Τιτακίδαι *καὶ* Θυργωνίδαι· *Φρατρίαι τινὲς καὶ γένη ἄδοξα καὶ οὐδενὸς ἄξια· εἰς γὰρ εὐτέλειαν ἐκωμῳδεῖτο· οὐχὶ δὲ δῆμοι, ὡς οἴονταί τινες*[6]).

Τιτανίδα *γῆν· οἱ μὲν τὴν πᾶσαν, οἱ δὲ τὴν* Ἀττικήν, *ἀπὸ* Τιτινίου *ἑνὸς τῶν* Τιτάνων *ἀρχχιοτέρου οἰκήσαντος περὶ* Μαραθῶνα, *ὃς μόνος οὐκ ἐςράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς, ὡς* Φιλόχορος *ἐν* Τετραπόλει, Ἴςρος *δὲ ἐν α'* Ἀττικῶν[7]).

---

[1]) Cf. Timaeum.

[2]) Cf. Ammon. p. 136. Thom. M. p. 854 et Erotianum qui Euripidem laudat in Oeneo.

[3]) Cf. Zenob. 517 qui eadem habet sed utitur aliis verbis. De versu restituendo adi Meinekium. Explicationem lexicographi nemo opinor probabit. Codex *διαχειρωστάμενοι.*

[4]) Proverbium olim fuit *Ἀεί τις ἐν* Κύδωνος. Recte Zenob. 142. Eustath. p. 1468. 26 et 1861. 10 et Suid. Idem vitium in Diogen. 742.

[5]) Cf. Diogen. 746, sed imprimis Schneidewinum in Praef. Paroemiogr. p. VI.

[6]) Codex Τιταγίδαι et *Θυργονδοι.* Corrupta glossa est in Lex. rhet. Bekk. p. 308. 16. Impugnatur Nicandri doctrina quod ex Harpocratione conficio, quem vide in v. et v. *Θυργωνίδαι.* Vide quoque Steph. Byz.

[7]) Cf. Hesych. et Apostol. 1569. Rectius fortasse in Etym. M. *ἀπὸ* Τιτάνου. Tum Dobraeus suspicatur *τῶν* Τιτάνων *τὸ ἀρχαῖον οἰκ.* vel Τιτάνων *ἀρχαιότερον* ut sit adverbium. Mox mavult *τῶν* Τιτάνων [Τιτάνων *ἀρχχιότεροι*] *οἰκ.* ut huic irrepserit articulus explicatione carens ex Arist. Av. 469.

Τιτᾶνες βοᾶν· ἐβοήθουν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν α' Αἰτωλικῶν· ἐνομίζοντο δὲ τῶν Πριαπωδῶν θεῶν εἶναι [1]).
τίτανον· λευκὸν ἢ γύψον, κονίαν.
τιτθή· τροφός.
τιτθοί· μαστοί, ἤτοι τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα [2]).
τιγγάβαρι καὶ κιννάβαρι· τὸ μὲν αὐτοφυὲς περὶ Ἰβηρίαν καὶ Κόλχους, τὸ δὲ ἐξ ἄμμου λαμπυριζούσης καθάπερ ὁ κόκκος, ὡς Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ λίθων [3]).
τιτιγόνιον· ὅμοιον τέττιγι· Ἐπίλυκος Κοραλίσκῳ [4]).
τιτίς· βραχὺ ὀρνίθιον· σημαίνει καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· τιτὶς γὰρ ἡ κέρκος [5]).
τιτυρίδες καὶ τίτυροι· τράγου εἶδος [6]).
τῖφυς· ὁ καλούμενος ἐπιάλτης [7]).
τί φῶ· τί εἴπω [8]).
τλῆθι· ὑπόμεινον [9]).
τληπαθής· ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν [10]).
τλητικῶς· ὑπομονητικῶς [11]).
τὸ ἀπὸ τῆς Παλληνίδος· τὸ φοβερόν, ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλληνίδι μάχης, ἐν ᾗ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι [12]).

---

[1]) Articulus in Codice cum superiore conjunctus. Cf. Diogen. 747. Titanes esse θεοὺς Πριαπώδεις vide Eust. p. 849. 55; 985. 52; 1597. 30 et Hesych. ibiq. Intt.

[2]) Haec conjunge c. super. gl. τήθη.

[3]) Haec explicatius quam quae supra post Τίβιοι. Theophrasti locus est de lapid. 59. Codex τιγγάβαρι scalpello factum ex τιττάβαρι vel τιννάβαρι.

[4]) Codex τιττιγόνιον. Cf. supra p. 214. Adnotatio ni omnia fallunt Pausaniae est, cf. Eustath. p. 396. 1 et 229. 25, cf. Athen. IV. 133 B. Omnium fons Aristoteles est in H. A. IV. 7. Cf. Prolegom. p. 72. Supra habuimus κερκώπη. De scriptura nominis docte egit Dindorfius in Thes VII. 2091.

[5]) Ex Aelio Dionysio, cf. Eustath. p. 229. 26.

[6]) Cf. Schol. Theocr. 3. 2. Codex καὶ πτυροι.

[7]) Codex τιφύς. Cf. supra ad v. ἠπιάλης.

[8]) Hesychius.

[9]) Hesychius τλᾶθι.

[10]) Cf. Hesychium.

[11]) Hesychius.

[12]) Codex Παλλαινίδος et Παλλαινίδι. Scholion videtur ad Arist. Acharn. 233, cf. Kuster. ad Suid. et HSt. II. 82.

τό γε ἧκον· ὅσον ἐπ' αὐτῷ, ὅσον δύναται [1]).
τὸ ἐπίπαν· τὸ σύνολον.
τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ· ἐπὶ τῶν αἱρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων· ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων· μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς [2]).
τοιᾶσδε· τοιαύτης.
τοιγαροῦν· ἀμέλει, ὅθεν δή, οὐκοῦν, διὰ τοῦτο δὴ οὖν [3]).
τοιγάρτοι· τούτου γὰρ ἕνεκεν [4]).
τοίνυν· διὰ γὰρ τοῦτο ἢ οὖν [5]).
τοιχωρύχος· κλέπτης [6]).
τοιχορύκτης· λῃστής [7]).
τοιχωρύχημα τοίχου· γαλῆς ὀπή [8]).
τοκάδα· Εὔβουλος.
τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχχιραν· λεγόμενόν τι [9]).
τὸ κατακύλλωμα· τὸ πέρας καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν [10]).
τοκοφορεῖν· [11]).
τοκούμενον· γεννώμενον, τικτόμενον [12]).
τολμῆσαι· ὑπομεῖναι· Νόμων θ'· εἰ πατέρα ἀπέκτεινέ τις, αὐτὸν τοῦτο ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι βίᾳ πάσχοντα· καὶ ἐν β'· τολμῷ ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομένοι [13]).

---

1) Cf. Hesychium.
2) Codex ἀναιρουμένων. Convenit Zenob. 519.
3) Cf. Hesychium.
4) Hesychius.
5) Cf. Hesychium.
6) Codex τοιχορύχος.
7) Coniungenda videtur cum gl. super. ut apud Hesychium. De scriptura nominis vide Dind. apud HSt. VII. 2266 D. Malim tamen τοιχωρύκτης.
8) Fortasse paulo rectius Suidas: τοιχωρύχημα γαλῆς· τοίχου ὀπή.
9) In Codice adhaeret superiori glossae. Separavit Dobraeus. Cf. Zenob. 226 ibiq. Intt. Photins hausit e rhetorico lexico, quod exscripsit Eustath. p. 408. 4 apud quem vide interpretationem duplicem. Cf. Prolegom. p. 171.
10) An κατακύρτωμα vel κατακυμάτωμα?
11) Explicatio omittitur; adhaeret in Codice sequens glossa. Habet Demosth. c. Neaer. § 52.
12) Forma inaudita.
13) Codex τοῦτον et τολμῶ. Platonis loci sunt Legg. IX. 872 E et II. 661 A.

τολμητίας· τολμηρός [1]).

τοξόται· οἱ δημόσιοι ὑπηρέται· τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Σκύθας ἔλεγον καὶ Σπευσινίους ἀπὸ τοῦ πρώτου συντάξαντος αὐτούς [2]).

τὸ Μηλιακὸν πλοῖον· τοῦτο ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥεόντων πλοίων ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἴρηται· φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης Ἱππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι· ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς ἀρρωστεῖν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ῥεῖν κατέμενον, κατηράσατο μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεί [3]).

τόμιον· τὸ τεμνόμενον ἱερεῖον [4]).

τομόν· τὸ τμητικόν, ὀξυτόνως· οὕτως Πλάτων [5]).

τομίας· εὐνοῦχος.

τὸν ἀφ' ἱερᾶς· γραμμὴ ἐν τῇ τῶν πεττῶν παιδιᾷ· Μένανδρος Καταψευδομένῳ [6]).

τοναίαν· Ἄλεξις Παλλακῇ· — οὐκ ἔχω γὰρ ἀλλ' ὅ τι Εἴπω τοναίας τηλικαύτης ἄξιον· ἡ γὰρ ἐπιπολὺ τῆς φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία [7]).

τονθορύζει· ὑπόπτως λαλεῖ, ψιθυρίζει, ἠρέμα γογγύζει [8]).

τόνον· εὔτονον δύναμιν [9]).

τὸ νῦν εἶναι· παρέλκει τὸ εἶναι· Θεόπομπος.

τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς· ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν [10]).

---

[1]) Cf. Hesychium et Thom. M. p. 856 qui usum vocabuli improbat.

[2]) Codex τολοται et σπευσιμους ἀπὸ τοῦ συντάξαντος. Correxi coll. Poll. VIII. 132 et Photii glossa quam vide infra suo loco.

[3]) Aliter Diogen. 731. Ipsam historiam illustrat Muellerus ad Aristotelis fragmentum 143.

[4]) Plura Hesychius.

[5]) Plat. Tim. 61 E.

[6]) De hoc proverbio omnia congesserunt Interpretes ad Diogenianum 441. Porsonus minus recte scripsit γραμμῆς. Codex: γραμμη: cf. Hesychium.

[7]) Breviter Hesychius.

[8]) Cf. Phrynich. Bekk. p. 67. 2. Ecl. 158. Hesych. Valck. Animm. ad Ammon. p. 120. Plura in Thes. VII. 2285.

[9]) Cf. Hesychium.

[10]) Ex Arist. Lysistr. 8. Cf. Hesychium.

τοξόται καὶ Σκύθαι καὶ Σπευσίνιοι· οἱ δοῦλοι οἱ δημόσιοι Ἀθήνησιν, ἀπὸ Σπευσίνου τοῦ πρώτου καταστήσαντος αὐτοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν [1]).

τοπάζειν· οἷον στοχάζεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, ὑπονοεῖν· καὶ ἐτόπαζον ὁμοίως· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠριγόνῃ· ἃ δὲ Δόξῃ τοπάζω ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω· διὸ καὶ ὑποτοπεῖν τὸ ὑπονοεῖν λέγουσιν [2]).

τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν· παροιμία· Πλάτων Γοργίᾳ· καὶ ὡς ἔοικεν ἀνάγκη μοι κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν. Κρατῖνος Πυλαίᾳ· Ἄνδρας σοφοὺς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι [3]).

τοπεῖα· σχοινία [4]).

τὸ πέρα· ἔτι ἐπὶ πλέον ἢ ἕως τέλους ἢ ὅλως [5]).

τορεύει· γλύφει, τιτρᾷ [6]).

τόργος· ὁ γύψ [7]).

τόρμος· ἡ πλήμνη εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐνήρμοσται [8]).

τόρμος· ὁ δρόμος ὁ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ ἢ ἡ καμπὴ ἢ ἡ ὕσπληξ [9]).

τόρνος· ξύλον στρογγύλον [10]).

τόρος· ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν [11]).

---

[1]) Codex Σπουσίνιοι — Σπουσίνου — πρῶτον. Vide quae laudavimus supra post τολμητίας.

[2]) Glossa Platonica est, ut patet e Scholio ad Legg. XII. 962 C, ubi τοπάζειν legitur; ἐτόπαζον est Legg. VIII. 837 E.

[3]) In Photii Codice desunt verba Πυλαίᾳ ἄνδρας quae apud Suidam exstant, quod nota. Platonis locus legitur in Gorgia 499 C. Cf. Hesychium. Cobetus Mnemos. IX. 144 suspicatur verum esse Ἄνδρα σοφόν.

[4]) Codex τόπια. Plura de hoc vocabulo Harpocr. et Poll. VII. 150 et X. 150.

[5]) In Codice ἐπὶ ex emendatione.

[6]) Hesychius τορνεύει, sed recte Photius. Sed τιτρᾷ non ad τορεύει pertinet sed ad τορεῖ. Cf. notissimam Bentleii adnotationem ad Hor. Art. Poet. vs. 441.

[7]) Hesychius repetit e dialecto Siculorum.

[8]) Codex πλήμη. Convenit Eustathius p. 598. 22 sed scribit τόρμη.

[9]) Convenit Eustathius p. 598. 22. Vide quoque Hesychium. Codex καμπτή.

[10]) Cf. Hesychium.

[11]) Idem tradit Eustathius p. 1533. 10 et adscribit Philyllii

τορῶς· ἰσχυρῶς, τραχέως, μεγαλοφώνως [1]).

τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθόν· αὕτη δημώδης ἐςὶ καὶ φανερά· τάττεται δὲ καὶ κατὰ τῶν διάςροφα ξύλα ἢ πράγματα πειρωμένων κατευθύνειν καὶ μηδὲν ὠφελούντων [2]).

τοῦ· τίνος ἢ ἕνεκα [3]).

τοῦ· καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται, ὥσπερ τὸ τίνος· Ἀριςοφάνης Ἀμφιαράῳ· Ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω. Ἐπὶ δ' οὐδετέρου Δαναΐσιν· Ἀλλ' εἴσιθ' ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι Τουτί· προσόζειν γὰρ κακοῦ του μοι δοκεῖ. Ἐπὶ δ' ἀρρενικοῦ Κοριαννοῖ Φερεκράτης· Πάντως γάρ εἰσι τῶν φίλων ἑνός γέ του [4]).

τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον· ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δή τι· Εὔπολις Χρυσῷ γένει [5]).

τοὔμπαλιν· εἰς τοὐπίσω [6]).

τοῦ πάνυ· τοῦ πανυμνήτου [7]).

τοὐπίπεμπτον· οἱ γὰρ μὴ μεταλαβόντες τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ἄτιμοι ἦσαν· οὕτως Ἀριςοφάνης [8]).

τραγήματα· ὡς ἡμεῖς, τὰ ἐπιφορήματα· Ἀριςοφάνης [9]).

τραγικῆς· τραγῳδεῖν εἰδυίας.

τραγικὸν πάθος· συμφορᾶς μεςόν [10]).

τραγικὸς πίθηκος· παροιμία· ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων [11]).

τραγῳδία· δεινοπάθεια.

τραγῳδεῖν· χορεύειν, Ἀριςοφάνης [12]).

---

locum. Noli dubitare eum hoc habere e lexicis suis rhetoricis. Cf. Hesychium.

1) Codex τορος primo.

2) Addidi καὶ μηδέν. Cf. Provv. Plut. 18 ibiq. Intt.

3) Malim ἢ τίνος.

4) Codex κρέα. Meinekius ἐλέγξαι pro λέξαι. Dubito.

5) Supplevit locum Apostolius 1611. Codex χρυσογένει.

6) Cf. Hesychium.

7) Habet Xen. Memor. III. 5. 1.

8) Vide Aristophanis locum apud Harpocr. v. ἐπίπεμπτον.

9) Haud raro Aristophanes. Vide quoque Schol. Plat. Rep. II. 372 C.

10) Hesychius.

11) Pertinet ad Demosth. Cor. § 242; vide Harp. qui plura. Convenit Hesychius.

12) Nempe Arist. Nub. 1091. Hesych. omittit Aristoph. nomen.

τράμις· ὁ ὄρρος ἢ ἡ διαγραφὴ ἢ τὸ τρῆμα τοῦ ἀρχοῦ [1]).
τρανές· τὸ σαφὲς οἱ τραγικοὶ λέγουσι [2]).
τραπέμπαλιν· ἐπ' ἀριστερά, ὑπεναντίως· οὕτως Φερεκράτης [3]).
τρασιά· οὗ τὰ σῦκα ψύχεται· οὕτως Εὔπολις [4]).
τραπεζοποιός· ὁ τῶν περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος, τραπεζῶν, σκευῶν, σπονδῶν, ἀκουσμάτων· οὕτως Μένανδρος [5]).
τραυματισθῆναι· ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι. Θουκυδίδης δ' [6]).
τραυματίας· τετρωμένος.
τραύξανα· τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων ἢ τῶν βοῶν ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα· οὕτως Φερεκράτης [7]).
τράχηλοι· τῶν θαλασσίων πορφυρῶν· οὕτως Ποσείδιππος [8]).
τρέσας· φοβηθείς, δειλιάσας [9]).
τρέφεσθαι· πήγνυσθαι, συνίστασθαι· περὶ ψυχῆς· τότε δὴ τὰ ζῷα συντρέφεται, ἀντὶ τοῦ συνίσταται, πήγνυται· — Ἥμισυ μὲν θρέψας· — Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα· τεθραμμένον, συνιστάμενον [10]).
τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς· οἷον δρόμον [11]).
τριάκοντα· πρῶτοι μὲν οἱ κατὰ πόλιν δικασταί, δεύτεροι οἱ κατὰ δήμους τριάκοντα, τῆς ἐκκλησίας ἐπιμελούμενοι μετὰ τῶν ληξιάρχων· οὕτως Φρύνιχος [12]).

---

[1]) Cf. Hesych. et Poll. II. 173. Ceteris plura Erotianus. Usurpavit Aristophanes Thesm. 246.
[2]) Cf. Hesychium.
[3]) Cf. Hesychium. Dindorfius vocabulum probabiliter reddit Dioni Cassio XLVII. 40.
[4]) Cf. Hesychium. Usurpavit Arist. Nub. 50.
[5]) Locum Menandri quem grammaticus intelligit vide apud Athen. IV. 172 A. Adi quoque Hesych. et Poll. III. 41 et VI. 13.
[6]) Codex Θουκυδίδης α', sed intelligitur IV. 12. 35. 129. Cf. Poll. I. 125. IV. 189. Antiatt. Bekk. p. 114. 19.
[7]) Hinc emenda Hesychium.
[8]) Cf. Hesychium. Posidippi locum habet Athen. III. 87 F.
[9]) Respicitur credo Plat. Phaed. 117 B.
[10]) Laudantur Plat. Phaed. 96 B et Hom. Odyss. ι. 246 et Iliad. λ. 307. Codex πολλῶν δὲ τροφῆ.
[11]) Cf. Intt. ad Zenob. 385 et Apostol. 1599[c] qui laudant Eustath. p. 1264. 15.
[12]) Cf. Hesychium. Res obscura est, de qua vide Meier. Att.

τρία Στησιχόρου· ϛροφήν, ἀντίϛροφον, ἐπῳδόν· ἐπῳδικὴ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Στησιχόρου ποίησις· καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες ἔφασκον ἂν οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου εἰδέναι [1].

τρία καὶ δύο· ἐπὶ τῆς κράσεως τοῦ οἴνου· Ἀριϛοφάνης Ἱππεῦσιν· ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο. Ἡσίοδος· Τρὶς ὕδατος προχέειν τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἶνον. Εὔπολις Αἰξίν· Διόνυσε χαῖρε· μήτι πέντε καὶ δύο· τοιοῦτο καὶ τὸ παροιμιακόν· Ἢ πέντε πίνειν ἢ τρί' ἢ μὴ τέτταρα· τὸ μὲν γὰρ πέντε ἐϛὶ τρία καὶ δύο, τὸ δὲ τρία ἥμισυ καὶ διπλάσιον, τὸ δὲ τέτταρα ἴσον ἴσῳ [2].

τριαχθῆναι· λέγουσιν οἱ παλαιϛρικοὶ ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν· ἢ τὸ τρὶς ϛοχάσαντα νικηθῆναι ϛάδιον δίαυλον δόλιχον· οὕτως Θουγενίδης ἐν Δικαϛαῖς [3].

τριακοντούτης· προοξυτονεῖται· κοινὸν δὲ ἐϛὶν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν· καὶ τὰ πλήθη τριακοντούτεις· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ αἱ τριακοντούτεις σπονδαὶ εἴρηται· καὶ Ἀριϛοφάνης [4].

Τριβαλλοί· οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγώγως διατριβόμενοι· Δημο-

---

Proc. p. 80. Hoc notandum est non intelligi Phrynichum grammaticum, qui a Photio nusquam laudatur vel exscribitur. Sed ipsum nomen mihi suspectum est: talia Photius plerumque docet fide Philochori. Adi praeterea Polluc. VIII. 100. Ceterum melius scribes: πρῶτον μὲν — δεύτερον δέ.

[1]) Cf. Diogen. 614 et Hesychium.

[2]) Codex omittit ἔχε (καὶ) et (ἢ) πέντε. Eadem vitia apud Eustathium p. 1624. 44 qui similia laudat e lexico rhetorico. Aristophanis locus legitur Eq. 1187. Proverbium est apud Plaut. Stich. V. 4. 25. Cf. Hesych. in v. et v. ἄρ' οἴσει τρία, Pollucem VI. 18 et plura apud Athen. I. 29 D et X. 426 E. Adde Plutarch. Symp. 657 B. C. Ceterum articulus legitur in margine a m. ant.

[3]) Codex παλαιϛρητικοὶ — τρεῖς παισίν. corrector πεσεῖν. Paulo brevius apud Antiatt. Bekk. p. 114. 23 et omisso Thugenidis nomine, sed ibi rectius τροχάσαντα quam ϛοχάσαντα. Vide quoque Suidam. Ad rem conf. Cobetum Philostr. p. 77. Rutgers. Olympion. p. 36.

[4]) Toupius in fine excidisse suspicatur τριακοντούτιδας ut intelligatur Arist. Acharn. 252. Thucydidis loci sunt I. 23. 115. II. 2.

σθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος οἰκίας καὶ Τριβαλλοὺς ἐπωνυμίαν ἔχειν· οἱ δὲ τοὺς εἰκαίως τοὺς βίους κατατρίβοντας [1]).

τρίβωνα· στολισμόν [2]).

τριβήν· ὑπέρθεσιν.

τριβώνιον· ἱμάτιον παλαιόν [3]).

τρίβωνος· ἔμπειρου [4]).

τριβωνοφόρος· ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γαμμάτια [5]).

Τρίγωνον· δικαστήριον Ἀθήνησιν, ὡς Παράβυστον καὶ Μέσον [6]).

τρίγωνος· ἀρρενικῶς μουσικὸν ὄργανον ψαλτηρίῳ τὴν ἐξάρτυσιν ὁμοίαν ἔχον [7]).

τριγχός· τειχίον, στεφάνη, περίφραγμα [8]).

τρικαλίνδητος· τρικυλίνδητος.

τρίμμα· δι' ἀρωμάτων πόμα [9]).

τρίμνων· τριῶν μνῶν ἄξιον.

τριήρεις· πλοῖα πολεμικά, ἃ καλοῦνται λέβερνοι [10]).

τρικέφαλος· ὁ Ἑρμῆς, ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδούς, καὶ ἔχων ὑπογραφὴν ποῦ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδός, ποῦ δ' ἐκείνη· ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν· ἔστιν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς Φιλόχορός φησι, Προκλείδης Ἱππάρχου ἐραστής [11]).

---

[1]) Codex τοὺς εἰκαίους καὶ τούς, corr. ex Etym. M. p. 765. 55. Demosthenis locus est c. Conon. § 39.

[2]) Hesych. Intelligitur forsasse Menandri locus apud Diog. Laert. VI. 93.

[3]) Hesych. interpr. πάλλιον, sed vide Schol. Plat. Symp. 219 B, ubi τριβώνιον dicitur ἱμάτιον παλαιὸν καὶ τετριμμένον.

[4]) Hesychius.

[5]) Hinc supple Hesych. Conf. Schol. Plat. Symp. 219 B ubi perperam γραμμάτια.

[6]) Cf. Harpocr. Lex. rhet. Bekk. p. 307. 12. Poll. VIII. 121. Schol. Arist. Vesp. 120.

[7]) Codex ἐξάρτησιν. Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 309. 25 et Hes. Plura Athen. IV. 183 E.

[8]) Melius in Lexic. Bachm. στεφάνη περιπεφραγμένον. Cf. Hesychium.

[9]) Cf. Hesychium, Polluc. VI. 18, Athen. I. 31 E.

[10]) Ultima verba Hesychius omittit.

[11]) Haec olim ex Suida in Harpocrationem illata, vid. Dind. Cf. Sluiter. Lect. Andocid. p. 41, Muellerum ad Philochori fragmt. 69.

τριωβολιαῖος· τριῶν ὀβολῶν ἄξιος, εὔωνος [1]).
τριοττίς· ὄρνεόν τι [2]).
τρίορχος· ὄρνεον [3]).
τροπαία· ἡ ἐναντία πνοή· οὕτως Σοφοκλῆς [4]).
τρίποδα λέβητα· ἐν Δελφοῖς ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικοῦ Ἀπόλλωνος [5]).
τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι· οἱ μὲν τρὶς ἓξ νίκην, οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί· καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον· Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα· τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἀναρριπτουμένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτόν φησι βάλλειν, ἕνα δὲ τὸν τέταρτον· διττῶς οὖν ὁ κύβος ὅ, τε ἀναρριπτούμενος εἴτε κενὸς εἴτε πλήρης εἴη καὶ ἰδίως ὁ κενός· ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἓξ βαλὼν κατώρθου καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι· Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι, Τρὶς ἓξ βαλούσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας [6]).
τριτημόριον· τοὺς ἓξ χαλκοῦς εἴρηκε Φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον· θαυμάζω οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριόν εἰσι δύο χαλκοῖ, τριτημόριον δὲ ἕξ· εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τὸ δὲ τριτημόριον ὡς ἀπὸ τεσσάρων μερῶν ὄντων ἀνὰ δύο χαλκοῦς τρία ἔχον μέρη, ἓξ χαλκοῦς συνάγει [7]).

---

1) Codex τριοβολιμαῖος. Corr. Cobet. qui add. quoque ἄξιος, Mnem. VII. 477. Cf. Eustath. p. 1405. 28.

2) Codex τριοπίς. Vide infra. Cf. Hesych. et Eust. p. 976. 36. Plura HSt. VII. 2449 D.

3) Cf. Hesychium. Habet Arist. Av. 1206.

4) Codex τρίπαια, sed vide HSt. VII. 2497 C et Lobeck. Par. p. 314. Cf. Prolegom. p. 171.

5) Cf. Apollon. et Athen. II. 37 F. Item Wieselerum in Annal. Jahnii LXXXIX. p. 245. Codex μ. τοῦ ἀ.

6) Supra v. ἢ τρὶς ἕξ, ubi vide quae adnotavimus. Similia apud Hesych., Schol. Plat. Legg. XII. 968 E, Eust. p. 1083. 63 qui docet Euripidis versiculum e Telepho esse, sed poetam μαθόντα ἐπ' αὐτῷ χλευασθῆναι ὡς εὐτελεῖ, αἰδεσθέντα περιελεῖν ὅλον τὸ ἐπεισόδιον. Cf. p. 1414. 2 et Arist. Ran. 1400. Zenob. 185. Cum Schol. Plat. convenit Zenob. 323. Aeschyli versus sunt in Agam. 32.

7) Philemonis versus vide apud Pollue. IX. 65. 66. Adde Harpocr. Hesych. Lex. rhet. Bekk. p. 306. 26. De nominis forma cf. HSt. VII. 2472 B.

Τριτογενής· ἡ Ἀθηνᾶ· ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθεν, ἢ ὅτι παρὰ τῷ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη, ἢ τρίτῃ φθίνοντος ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν, ἢ ὅτι τρίτη μετ' Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη, ἢ ἐπεὶ τριτὼ τὴν κεφαλὴν Ἀθαμᾶνες λέγουσιν, ἢ ἐπεὶ παρὰ Τρίτωνι ἐγένετο, ἢ τοῦ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι αἰτία, ἢ γεννητική, ὅτι ἀπελούσατο ἐν τῷ Τρίτωνι τῷ Λιβύης ποταμῷ [1]).

τριτεύς· τὸ τρίτον τοῦ μεδίμνου [2]).

τρίτον ἡμίδραχμον· δύο δραχμαὶ καὶ τῆς τρίτης ἥμισυ, ὡς εἶναι δύο δραχμὰς καὶ τριώβολον [3]).

Τριτοπάτορες· Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς τριτοπάτορας, Φιλόχορος δὲ τοὺς Τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους· τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιόν, φησιν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἐπίσαντο οἱ τότε ἄνθρωποι, τοὺς δ' ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν ϛ' φησιν ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν, ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς Τριτοπάτορας Ἀμαλκείδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκρέοντα, θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. Ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησιν αὐτοὺς εἶναι, ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόττον Βριάρεων καὶ Γύγην [4]).

---

[1]) Codex *ἐγενήθη φθίνοντος* — *ἐπεὶ τρίτων* — *ἀπελούσατο τῶ.* Cf. Nicandrum Colophonium apud Hesych. v. *τριτώ*. Eustath. p. 504. 27. Schol. Apoll. Rhod. IV. 1311. Schol. Aristoph. Nub. 989.

[2]) Cf. Poll. IV. 168.

[3]) Cf. Harp. et Lex. rhet. Bekk. p. 306. 19. M. Schmidt. Didym. p. 348.

[4]) Similia sed brevius apud Hesychium, in Lex. rhet. Bekk. p. 307. 16. Qui composuit *τὸ ἐξηγητικὸν* mihi videtur esse Timosthenes, qui de eo argumento disputare potuit ad Apoll. Rhod. IV. 1311. Laudatur eius *Ἐξηγηνικὸν* in Apollonium a Scholiasta ad III. 847. Ad illum locum Timosthenes disputavit de nomine *Δαῖρα*, de quo egit Aelius Dionysius, cf. Eustath. p. 456. 13 et 648. 41. Cf. quoque Schol. Apoll. Rhod. IV. 1695 et Pausaniam apud Photium v. *κατουλάδα*. Quod ad *τριτοπάτορας* attinet, de obscura re omnia congessit HSt. VII. 2474 D. Ceterum ne ignorasse videar, Casaubonus in Animm.

τριτημόριον· σαθμόν τινα καλοῦσιν [1]).

τρίτος ἀρισεροῦ· ἐν τοῖς τραγικοῖς χοροῖς τριῶν ὄντων σοίχων καὶ ζυγῶν, ὁ μὲν ἀρισερὸς σοῖχος ὁ πρὸς τῷ θεάτρῳ ἦν, ὁ δὲ δεξιὸς πρὸς τῷ προσκηνίῳ· συνέβαινεν οὖν τὸν μέσον τοῦ ἀρισεροῦ σοίχου τὴν ἐντιμοτάτην καὶ τὴν οἷον τοῦ πρωτοσάτου χώραν ἐπέχειν καὶ σάσιν [2]).

τρίτου κρατῆρος· τοῦ σωτῆρος, ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον· τὸν μὲν πρῶτον Ὀλυμπίων φασί, τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτῆρι τε καὶ Ὀλυμπίῳ [3]).

τρίτος κρατήρ· Διὸς τελείου σωτῆρος· πρῶτος γὰρ τέλειος ἀριθμὸς ὁ τρία, ὅτι ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μέσα, ὡς Φιλόχορος ἐν τῷ περὶ Ἡμερῶν [4]).

τριοττίς· περιτραχήλιος κόσμος ἔχων τρεῖς οἱονεὶ ὀφθαλμούς· καὶ μήποτε παρὰ τοὺς ὄσσους ὡς ἀμβλυώττειν ἐν τῷ τ [5]).

Τριτοπάτωρ· Τριτοπάτρεις οἱ μὲν ἀνέμους, Φιλόχορος δὲ τοὺς πρώτους ἐκ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, ἄρξαντας δὲ γενέσεως· ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς ἀνέμων παῖδας [6]).

τριττύς· τριάς [7]).

τριττύαν· θυσίαν· Καλλίμαχος μὲν τὴν ἐκ κριοῦ ταύρου καὶ

---

in Athen. IX. 18 coniicit τὸν τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσαντα Clidemum esse. Locus desumtus est ex Epitome Harpocrationis itaque delevissem nisi Dindorfius primus et solus in Harpocratione edidisset. Nolui loco carere qui Editione Dindorfiana Harpocrationis careant.

[1]) Codex τρίτην ἱερῶν quod miror non emendasse Porsonum.

[2]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 444. 15 ubi ἀρισεροσάτης laudatur e Cratino. Adde Polluc. II. 161. IV. 109.

[3]) Verba τρίτου κρατῆρος Sophoclis sunt, qui in Nauplio haec dixit sec. Schol. Pindar. Isthm. V. 10: Ζεῦ παυσίλυπε καὶ Διὸς σωτηρίου Σπονδὴ τρίτου κρατῆρος. Quod legitur in fine glossae τὸν δὲ τρίτον descriptum est e Plat. Rep. VIII. 583 B. Boethi observatio est, quam plenius servavit Schol. Plat. Phileb. 66 D. Cf. gl. seq. et Hesych.

[4]) Plenius legitur apud Schol. Plat. Charmid. 167 A. Duplex glossa Platonica, h. e. excerpta ex utroque Boethi libro.

[5]) Codex τριόττης. Vide supra ante τρίορχος, ubi laudavi Dindorf. in Thes. VII. 2449 C.

[6]) Cf. supra.

[7]) Hesychius.

κάπρου, Ἴϛρος δὲ ἐν μὲν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείαις ἐκ βοῶν αἰγῶν ὑῶν ἀρρένων, πάντων τριετῶν [1]).

τριττύς· Φυλῆς μέρος τρίτον· καὶ τριττύαρχος ὁ ἄρχων [2]).

τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει· ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν· οὕτως Ἀντιφῶν [3]).

τρίτῳ Φάει· τρίτῃ ἡμέρᾳ.

τριχακτόν· κτένιον.

τριχαπτόν· τὸ βαμβύκινον ὕφασμα, ἱμάτιον πολυτίμητον [4]).

τριχίδες· θρῖσσαι, διὰ τὸ λεπτὰ ἔχειν ὀϛᾶ [5]).

τριχόβρως· θηρίον ὃ τοὺς τῶν περικεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκει [6]).

τρόπα· δι' ἀϛραγάλων παιδιά [7]).

τριχολογεῖν· τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν.

τροπαῖα· νικητήρια [8]).

τροπή· δίωξις [9]).

τροπηλίς· ἡ τῶν σκορόδων δέσμη, ἀπὸ τοῦ εἰλῆσθαι· ἐν δὲ τοῖς Σκίροις τῇ ἑορτῇ ἤσθιον σκόροδα ἕνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι Ἀφροδισίων, ὡς ἂν μὴ μύρων ἀποπνέοιεν· ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἄλυπον ἐπιϛολῇ [10]).

τροπίας οἶνος· ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεϛηκώς· Ἀριϛοφάνης Δαιταλεῦσιν· Ταχύ νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε [11]).

---

[1]) Cf. Thes. VII. 2477 B.

[2]) Cf. Schol. Plat. Rep. V. 475 A et Lexic. rhetor. Bekk. p. 306. 24.

[3]) Cf. Antiatt. Bekk. p. 114. 26. Suidas pro Antiphonte laudat Antiphanem. Photii Codex ἀντιφα. Porsonus Ἀντιφῶν.

[4]) Cf. Hesychium. Poll. II. 24. X. 32.

[5]) Vide vocabulum apud Arist. Eq. 662. Acharn. 551 ibiq. Schol. Plura habet Athen. VII. 328 E. Hesychii glossa corrupta est.

[6]) Refer ad Arist. Acharn. 1111. Cf. Hesych. et Poll. II. 24.

[7]) Codex τροπάδια. Dixit Cratinus Πυλαίᾳ. Cf. Schol. Plat. Lysid. 206 E et de eo loco Meinckium p. 113. Adde Polluc. IX. 103.

[8]) Hesychius.

[9]) Hesychius τροπαί.

[10]) Cf. Hesychium v. τριτοπηλίς. Vox legitur apud Arist. Acharn. 813. Nondum persanata est haec glossa. Codex κήροις m. pr. σκήροις id est σκίροις corrector.

[11]) Cf. Hesychium. Poll. I. 248. Moer.

τροπίδια· τὰ εἰς τρόπιν νεὼς εὐθετοῦντα ξύλα· μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ καταβολῆς τινος καὶ ἀρχῆς πράγματος· καὶ ὁ τόπος ἐφ' οὗ τίθεται ἡ τρόπις· οὕτως Πλάτων [1]).

τροπωτῆρες· οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται [2]).

τρόπον· ἦθος [3]).

τρόπον τινά· ἀντὶ τοῦ καλῶς ἂν [4]).

τροποφορεῖν.

τροφαλίς· τυρός· οὕτως Εὔπολις [5]).

τροφή· ἀντὶ τοῦ ἀγωγὴ καὶ παιδεία· καὶ τραφέν· ἀντὶ τοῦ ἀχθέν, παιδευθέν· ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν· Πολιτείας· ἐπιθυμοῦμεν δ' αὖ τρίτῳ τινὶ τῶν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν· τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πῶμα λέγει, γέννησιν δὲ τὰ Ἀφροδίσια· ἐν δὲ τρίτῳ Πολιτείας· καὶ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι τεθραμμένος· ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος· ἵνα μὴ ἐναντιῶται Ὁμήρῳ πεπαιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι οὐχὶ τεθράφθαι [6]).

τρόφιμος· ὁ νεώτερος οἰκοδεσπότης [7]).

τροχάζειν· διατρέχειν [8]).

τροχηλατεῖν· ἐλαύνειν [9]).

τρόχμαλον· σωρὸς λίθου· οὕτως Ἀριστοφάνης [10]).

---

[1]) Plat. Legg. VII. 803 A, ubi nunc bis τροπιδεῖα.

[2]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 309. 6. Cf. Poll. I. 87. X. 134. Photius habere videtur e lexico rhetorico, cf. Eustath. p. 1517. 59. Cf. Hesych.

[3]) Hesychius.

[4]) Cf. Hesychium.

[5]) Eupolidis locum vide apud Schol. Arist. Vesp. 925, sed nondum persanatus est ne a Meinekio quidem. Phryn. Bekk. p. 65. 23 cogitabat Arist. Vesp. 838. Plura vide in Thes. VII. 2512 B.

[6]) Codex ἐπιθυμοῦμαι δ' αὖ τρίτων — Χείρονι — ἐναντιῶνται. Platonis loci sunt Rep. IV. 436 A. III. 391 C. Cf. Observ. meas Crit. in Platonem, 1864 p. 55.

[7]) H. e. filius herilis. Videantur Menander in fragmt. 312 Meinekii et Donatus ad Ter. II. 2. 58. Poll. III. 73. Hesych. Plura in Thes. VII. 2517.

[8]) Cf. Antiatt. Bekk. p. 114. 18.

[9]) Hesychius.

[10]) Codex τροχίμαλλον. Corr. Albertus. Cf. Hesychium.

τροχισθεῖσα· βασανισθεῖσα· ἀπὸ τοῦ τροχοῦ ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικὸν διατεῖνον τὰ σώματα[1]).

τρόχμαλος· ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἱμασιά, ἡ περιῳκοδομημένη τοῖς χωρίοις[2]).

τρόχις· ἄγγελος[3]).

τρόχον· δρόμον· Εὐριπίδης Μηδείᾳ· Ἀλλ' οἵδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι[4]).

τρύβλιον· ὀξυβάφιον, ἐμβάφιον, πινάκιον, ποτήριον[5]).

τρύγη· παντὸς καρποῦ συγκομιδή[6]).

τρυγόνα ψάλλειν· παροιμία· ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων· ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν· Ὡς μή μοι τρύζητε[7]).

τρύγοιπος· ὑλιστήρ· οὕτως Ἀριστοφάνης[8]).

τρυγών· τὸ ζῷον· παίζεται δὲ εἰς τὴν τῶν γυναικῶν συνουσίαν[9]).

τρύζει· ψιθυρίζει, γογγύζει, ἀσήμως λαλεῖ· παρὸ καὶ ἡ τρυγών, ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς[10]).

τρύμη· πανοῦργος· Ἀριστοφάνης[11]).

τρύξ· καὶ τὸ γλεῦκος καὶ ἡ ὑποστάθμη· Ἀριστοφάνης[12]).

---

[1]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 306. 28. Respicitur Antiphon Κατ. Φαρμ. § 20. Cf. Phryn. Bekk. p. 66. 20.

[2]) Vide supra. Plura HSt. VII. 2522.

[3]) Hesychius. Fortasse ex Aesch. Prom. 941.

[4]) Codex τροχόν — τροχῶν et ἄλλοι δέ. Cf. Ammon. 137 e Tryphone et Hesychium. Euripidis locus est in Med. vs. 46.

[5]) Cf. Hesych. Poll. VI. 85. X. 86. 106. Haud raro Aristophanes. Codex τρυβλεῖον· ὀξυβαφεῖον, ἐμβαφεῖον.

[6]) Cf. Poll. I. 226.

[7]) Cf. Hesychium. Sic ni fallor rectius quam quod ceteri habent proverbium πονηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις, ubi interpretatio mihi coaluisse videtur cum genuinis verbis τρυγόνα ψάλλεις. Neque probo Hesychii τρυγονοψάλλειν, vid. M. Schmidt. Homeri locus est in Iliad. ι. 311.

[8]) Nempe Arist. Plut. 1087. Hesych. Cod. perperam τρυγητός. Cf. Phryn. Ecl. p. 132.

[9]) Similia Hesychius.

[10]) Cf. Hesychium et Erotianum.

[11]) Intelligitur Arist. Nub. 448. Indidem atque Photius hausit Eustath. p. 1517. 7.

[2]) Cf. Hesych. et Phrynich. Ecl. p. 24. Aristophanes habet Plut. 1086. Poll. VI. 18.

τρυσίππιον· ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότος ἐπὶ τῆς γνάθου τροχῷ ὅμοιον· οὕτως Εὔπολις [1]).

τρυσμός· γογγυσμός [2]).

τρυτάνη· ὁ ζυγός [3]).

τρύφος ἄρτου· κλάσμα ἄρτου [4]).

τρύχεται· κακοπαθεῖται, πονεῖται, ταλαιπωρεῖ, ἐκνενευρίσαι [5]).

τρυχηρά· ῥακώδη [6]).

τρύχνον· τὴν πόαν θηλυκῶς λέγουσιν τὴν τρύχνον οὐ τὸν τρύχνον· σὺν τῷ σ δὲ στρύχνον οὐδαμοῦ εὗρον· καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τήν· ἁπαλώτερος τρύχνου, παρῳδῶν ὁ κωμικός φησι· Ἤδη γάρ εἰμι μουσικώτερος τρύχνου [7]).

τρυχωθεὶς· πιασθεὶς ἢ φθαρεὶς [8]).

τρώγειν· οὐχὶ τὸ ἐσθίειν ἁπλῶς, ἀλλὰ τὰ τραγήματα καὶ τρωκτὰ καλούμενα· οὕτως Ἀριστοφάνης [9]).

τρῶγες· θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις· οὕτως Στράττις [10]).

τρώκτης· ἀποστερητὴς καὶ ἀπατεών, οἷον ἀποτρώγων· Τρώκτης σφόδρ' ἐστὶν ἅμα σεσηρὼς καὶ γελῶν [11]).

---

[1]) Adnotatio est Aelii Dionysii, qui ipsum Eupolidis locum adscripserat, quem hodie novimus ex Eustath. p. 1517. 8. Vide supra v. ἵππου τροχός. Hesych. Poll. VII. 186. Cobet. Mnemos. X. 60.

[2]) Hesychius.

[3]) Hesychius. Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 308. 15. Observationem cum superioribus coniungendam esse fidem faciet Eustath. p. 1517. 7.

[4]) Cf. Hesychium.

[5]) Codex ταλαιπωρεῖται.

[6]) Hesychius. Refero ad Eur. Troad. 496.

[7]) Observatio est Aelii Dionysii, vide Eustath. p. 1390. 50. Laudat Dionysius Theophrastum, quod supra vidimus v. τιγγάβαρι· huic igitur reddendam censeo formam ἡ τρύχνος. Recentiores malebant στρύχνος dicere; ipse Eustathius hanc formam habet in Dionysii fragmento quod laudavi. De proverbio vide Paroemiogr. II. p. 649.

[8]) Codex φανερωθεὶς. Correxit Toupius. Cf. Suidam v. ἐκτρυχωθείς. Cf. Cobet. Mnem. VIII. 71.

[9]) Cf. Antiatt. Bekk. p. 114. 15.

[10]) Cf. Schol. Hesiod. Oper. 420. Codex στράτις.

[11]) Codex ἐπιτρώγων. Correxit Meinekius. Senarius aliunde ignotus.

τύλη· τὸ ἐπὶ τῶν τενόντων φῦμα· Ἀριςοφάνης[1]).
τύλοι· σκαλμοὶ πλοίων.
τύλος· ὁ ἐξέχων ἧλος περὶ ὃν δεσμεύεται ὁ τροπωτήρ[2]).
τύλος· νενεκρωμένη σάρξ, ἀποσκίρρωμα τῶν γονάτων[3]).
τυλοῦται· τραυματίζεται, παχύνεται.
τυμβογέροντες· πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς καὶ Θεόφραςος· παραπλῆγες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι[4]).
τύμβος· τάφος[5]).
τυμβοχοεῖ· θάπτει.
τυμπανίζεται· ξύλῳ πλήσσεται, ἐκδέρεται καὶ κρέμαται[6]).
τύμπανον· τὸ τοῦ δημίου ξύλον, ᾧ τοὺς παραδιδομένους διεχειρίζετο· καὶ τὸ ἀποτυμπανίζειν ἐντεῦθεν[7]).
τύμπανον· ἐκ δερμάτων ἐςὶ γινόμενον καὶ κρουόμενον ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι[8]).
τυννοῦτο· δεικτικῶς τὸ μικρόν[9]).
τυντλάζειν· εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν· Ἀριςοφάνης[10]).
τυντλάζειν· ἐπιρραίνειν πηλῷ· τύντλος γὰρ ὁ πηλώδης τόπος[11]).
τυντλάζειν· αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν[12]).
τύντλος· πηλὸς καὶ τάραχος· Μένανδρος[13]).

---

1) Ex Aelio Dionysio, cf. Eustath. p. 1390. 50. Usurpat vocem Aristophanes Acharn. 860. Cf. Hesychium et Pollucem VII. 133.

2) Pertinet fortasse ad Arist. Acharn. 553.

3) Convenit Schol. Arist. ll. Cf. Hesych.

4) De hoc loco cf. Dobr. in Advers. Vide Eustath. p. 1330. 7 et 1289. 15. Phryn. Bekk. p. 66. 6. Sed imprimis Nanck. Arist. Byz. p. 98 n.

5) Plura in Lex. rhet. Bekk. p. 309. 3, quae nescio an referenda sint ad Plat. Legg. IX. 872 B.

6) Cf. Hesych. Lex. rhet. Bekk. p. 438. 12.

7) Cf. Hesych. et Poll. VIII. 71.

8) Codex κροῦον. Cf. Hesychium.

9) Codex τυννου. Corr. Porsonus memor opinor Arist. Thesm. 745. Cf. Hesychium.

10) Arist. Pac. 1148. Cf. Hesychium. Codex εἰσπηλαιον.

11) Cf. Phryn. Bekk. p. 65. 15.

12) Dobraeus: Legendum fere τευτάζειν· αὖθις καὶ αὖθις λ. Cum Photio conv. Hesych.

13) Cf. Hesychium.

τυντλώδους· ἰλυώδους [1]).
τυπτήσεις· οὕτως λέγουσι τὸ μέλλον. Ἀριστοφάνης [2]).
τύρβη· ἀπόλαυσις ἢ θόρυβος ἢ τάραξις [3]).
τυρευθέντα· κινηθέντα, ταραχθέντα [4]).
τυρεύων· κατασκευάζων [5]).
τυραννεύσασαν· οὐ μόνον τυραννήσασαν· καὶ Πλάτων καὶ ἕτεροι τῶν παλαιῶν [6]).
τυρεύεται καὶ τυρεῖται· συνίσταται καὶ συμπήγνυται [7]).
Τυρρηνικὰ σανδάλια· πολυτελῆ [8]).
τυρόκνηστις· μαχαίριον καὶ σχῆμα ἀκόλαστον [9]).
τυροκομεῖον· τάλαρος [10]).
τυροφορεῖον· τὸ ἀναφορεῖον προπερισπῶντες λέγουσιν [11]).
τύρσις· ὁ περίβολος τοῦ τείχους [12]).
τύρσος· τὸ ἐν ὕψει ᾠκοδομημένον [13]).
τυφεδανός· τετυφωμένος καὶ ἀσθενής, οἷον καπνός [14]).
τυφλῶν ὀνείρων· ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν· καὶ ἴσως περιέπεσε τοῦτο· Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ψευστάων εἰσὶν ὀνείρων· ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται [15]).
τύφεται· καίεται [16]).

---

1) Codex υλώδους. Corr. Pors. Hesych. τυνφλώδους.
2) Arist. Plut. 21. Cf. Cobet. Var. Lect. p. 335. Mnem. VII. 480.
3) Cf. Hesych. Lex. rhet. Bekk. p. 308. 27 et Erotian. Sed quid latet sub ἀπόλαυσις?
4) Cf. Hesychium.
5) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 308. 13.
6) Plat. Phaedr. 238 B. Coniunge c. gl. seq.
7) Vide supra.
8) Hesych. Poll. VII. 86 e Cratino laudat. Codex τυρηνικά.
9) Cf. supra λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος ex Arist. Lysistr. 231. Convenit Hesych. qui rectius σχῆμα τῶν ἀκολάστων.
10) Cf. Hesych. Poll. I. 251. VII. 175.
11) Codex περισπῶντες. Cf. Poll. ll.
12) Convenit Hesychius.
13) Hesychius.
14) Hesychius. Ex Arist. Vesp. 1364.
15) Hinc corrige Hesych. Apud Hom. Odyss. τ. 562 legitur ἀμενηνῶν. Sed quid est περιέπεσε? Unde ductum sit τυφλῶν ὀνείρων nescio.
16) Hesychius τύφεσθαι. An ex Eur. Troad. 146?

τυφλοπλαςεῖται· τυφλὸς ἀνχπλάττεται.

τυφλότερος λεβηρίδος· καὶ· κενότερος λεβηρίδος· ἀμφότερα λέγεται· λεβηρὶς δὲ οἷον λεπηρὶς καὶ λέπος τάττεται καὶ ἐπὶ τεττίγων καὶ πάντων τῶν τὸ γῆρας ἀπολεπομένων [1]).

τυφλότερος σπάλακος· τοῦτο τὸ γένος οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· φησὶ δ' αὐτοὺς Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς Γῆς τυφλωθῆναι διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς· ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαρωτάτους καὶ ῥύγχος ὡς μυγαλῆς καὶ πόδας ὡς ἄρκτου [2]).

τυφομένης· καπνιζομένης.

τῦφος· ἀλαζονεία, μανία [3]).

τυφῶνος· πυρώδους δαίμονος [4]).

τυφών· οὐχ ἡ φλὸξ ἡ ἐκ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συςροφὴ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι, ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ [5]).

τυφώς· ὁ κατὰ θάλατταν ὑφ' οὗ τὰ πλοῖα φθείρεται [6]).

τυχηρότερον· εὐτυχέςερον.

τυχηρῶς· ἐπιτυχῶς [7]).

τύχην ἁπλῶς τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσιν.

τῶ· χωρὶς τοῦ ι ἀντὶ τοῦ διό· καὶ δυϊκῶς ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδετέρου [8]).

τῶ· περισπωμένως διό· καὶ οὕτως ἄνευ τοῦ ι.

τωθάζει· σκώπτει, χλευάζει, λοιδορεῖ, καυχᾶται [9]).

τῶν γὰρ ὑςάτων χάρις [10]).

---

1) Codex καὶ λεποςάται — ἀπολειπομένων. Correxit Cobet. Mnem. VII. 480. Alterum proverbium Aristophanem usurpasse suspicor, alterum Strattidem, cf. Erotian. v. Λεβηρίδος. Confirmat Zenobius 195 qui plura habet.

2) Codex μαργάλης. Correxit Schneiderus. Cf. Hesychium. Diogen. 725 ibiq. Intt. Manus recentissima in margine σπάλαξ λέγεται ὁ τυφλοπονικός. Pro φησὶ δ' αὐτούς m. pr. σφίσι δ' αὐτός.

3) Cf. Hesychium. Codex ἀλαζωνεῖα.

4) E Plat. Phaedr. 230 A. Hesychius.

5) Cf. Hesych. Schol. Arist. Eq. 511. Eur. Phoen. 1160.

6) Cf. Hesychium.

7) V. c. Arist. Acharn. 250.

8) Cf. Thes. V. 1704 B.

9) Cf. Tim. Lex. et Schol. Plat. Hipp. Mai. 290 D.

10) Alibi non invenio. Glossa coniuncta in Cod. cum superiore.

τῶν ὄνων οὔ μοι μέλει[1]).
τῶν δυνατῶν τι κέλευ᾽· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι[2]).
τῶν ἐκτικῶν· τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων.
τῶν ἐπὶ σκηνῆς· τῶν θεατρικῶν[3]).
τῶν τριῶν κακῶν ἕν· λεγόμενόν τι ἐςι· καὶ Μένανδρος δύο προθεὶς ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παίζων τό· Ἓν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν· ταῦτα δὲ εἶναι λέγουσιν ἃ Θηραμένης ὥρισεν προστιμήματα· Πολύζηλος Δημοτανδάρεῳ· Τριῶν κακῶν γοῦν ἦν ἑλέσθαι αὐτῷ τι πᾶσ᾽ ἀνάγκη, Ἢ ξύλον ἐφέλκειν ἢ πιεῖν κώνειον ἢ προδόντα Τὴν ναῦν ὅπως τάχιςα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι Ταῦτ᾽ ἐςὶ τρία Θηραμένους ἅ σοι Φυλακτέ᾽ ἐςίν. Ἀριςοφάνης Τριφάλητι· Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί[4]).

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Υ.

Ὕάλη· ὕαλος[5]).
ὑάλινα· ἀντὶ τοῦ ὑαλᾶ.
ὕαλος· διὰ τοῦ α, οὐχὶ ὕελος· καὶ θηλυκῶς ἡ ὕαλος· καὶ ὑάλινον· Ἀριςοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐξ ὑαλίνων ποτηρίων καὶ χρυσίδων· πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ τοῦ α λέγεται[6]).

---

[1]) Vide interpretationem apud Suidam v. *ἀπονέμου*.

[2]) Versiculus est Teleclidis. Supra *τάδ᾽ οὐ παρὰ* K. Cf. Meinek. Fragmt. Comm. II. 375.

[3]) Dem. Coron. § 180 *τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς*. Codex *θεατρικῶς*.

[4]) In versu Menandri malim *τοῦτο*. De Polyzeli versibus vide Meinek. Fragmt. Comm. II. p. 867. Cf. Hesych. v. *τῶν τριῶν ἕν*. Schol. Aristoph. Ran. 546. Alia apud Zenob. 511. Polyzeli fragmentum nondum persanatum est, cf. Bernhardium ad Suidam. Cobet. Mnem. V. 97 scribit: *τριῶν κακῶν ἓν γοῦν ἑλέσθ᾽ αὐτῷ᾽ ςὶ π. ἀ.* Herwerdenus Addend. ad Meinek. p. 13: *τριῶν γὰρ ἓν κακῶν ἑλέσθ᾽ αὐτοῦ᾽ ςὶ π. ἀ.*

[5]) Hesychius.

[6]) Observatio est Aelii Dionysii, cf. Eustath. p. 1390. 50. E Dionysio repetivit Phrynichus p. 136 Ecl. et Bekk. p. 68. 22. E Phrynicho Moeris et Thom. M. p. 862. Aristophanis versus

ὑβός· κυρτός [1]).

ὑβριςοδίκαι· οἱ ἐπὶ τῶν μὴ ἐθελόντων εἰσάγειν τὰς δίκας [2]).

ὕβρις· ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας καὶ αἰκίας· αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον. Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐςὶ μόνον τιμῆσαι, τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεςιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν [3]).

ὑγίειαν καλοῦσιν Ἀττικοὶ τὰ πεφυραμένα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα καὶ πᾶν ὅτι ἐξ ἱεροῦ φέρει, οἷον θαλλόν τινα ἢ ἄλφιτα [4]).

ὑγιέςερος ὄμφακος· παροιμία ὥσπερ καὶ ὑγιέςερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κροτωνιᾶται ἀσκηταί· καὶ ὑγιέςερος κολοκύντης [5]).

ὑγρός· ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς, ῥευματιζόμενος [6]).

ὑγρότης· ἀραιότης καὶ ἀφέλεια [7]).

ὑδατίδες· ςαγόνες [8]).

ὑδερῶν· ὑδρωπιῶν [9]).

ὕδραν τέμνειν· ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται· ἱςορεῖται γάρ, Ὕδρᾳ τῇ ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακεφάλῳ τυγχανούσῃ μαχόμενον Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι Ἰολάῳ ἐπικαίειν τὰς τεμνομένας [10]).

ὑδρεύειν· ποτίζειν [11]).

---

legitur Acharn. 74 sed ibi est ἐκπωμάτων non ποτηρίων, cf. supra v. ποτηρίων.

[1]) Cf. Hesychium.

[2]) Est titulus comoediae Eupolidis. Cf. Hesych. et Polluc. VIII. 126. Pro οἱ lege Ἀττικοί vel simile quid.

[3]) Cf. Ammon. p. 9. In Cod. (καὶ) αἰκίας add. corr.

[4]) Cf. Hesych. Lex. rhet. Bekk. p. 313. 13. Athen. III. 115 A. In verbo φέρει vitium remanet. An (ὁ ἱερεὺς) φέρει?

[5]) Cf. Intt. ad Zenob. 627. Adde Phot. v. κρότωνος ubi verior est explicatio proverbii ὑγιέςερος κρότωνος.

[6]) Hesychius.

[7]) Codex ἀφέλεια. Emendata lectio in Lex. Bachm.

[8]) Hesychius.

[9]) Cf. Dind. in Thes. VIII. 44.

[10]) Cf. Zenob. 626 et Schol. Plat. Rep. IV. 426 E. Codex primo ἕκαςον τὰ κεφάλῳ.

[11]) Hesychius.

ὑδριαφόροι· ὥσπερ σκαφηφόροι, αἱ μέτοικοι [1]).

ὑδροφόρια· ἑορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις, ὡς Ἀπολλώνιος [2]).

ὕδωρ αὐτοπαγές· τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

ὕδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις· τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν [3]).

ὕδωρ παραρρεῖ· ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν, ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων [4]).

ὑεικόν· ὑὸς ἴδιον, χοίρου ἔργον· λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ Εὐθυδήμου εἰπεῖν ὅτι ὑεικὸν αὐτῷ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι, ὥσπερ τὰ ὕδια τοῖς λίθοις· Ξενοφῶν φησίν [5]).

ὑηνῶν θρεμμάτων· καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον ἀλλὰ ὑηνῶν τινῶν μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων· Πλάτων Νόμων ζ΄ [6]).

ὑηνεῖς· ὗς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων οὐ μόνον αὐτὸς ὑηνεῖς ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις οὐ καλῶς ποιῶν. Πλάτων Θεαιτήτῳ [7]).

ὕειον· χοίρειον [8]).

Ὕης· ἐπίθετον Διονύσου ὡς Κλείδημος· ἐπειδή, φησιν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον· ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην Ὕην λέγεσθαι καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφοὺς Ὑάδας· Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ὕην [9]).

---

[1]) Hesychius. Poll. III. 55. Habet Arist. Eccl. 738.

[2]) Hesychius. Miror hic laudari Apollonium; fortasse aliud quid latet. Codex πένθημος.

[3]) Vix opus est ut moneam hunc versum Cratini esse. Epigramma in Cratinum servatum est ab Athen. II. 39 C. Cf. Meinek. Fragmt. Com. II. p. 119.

[4]) Codex παραρέη. Hic quoque versus Cratini est, cf. Zenob. 524.

[5]) Locus emendatius exstat apud Xen. Mem. I. 2. 30. Cf. Cobet. Mnem. VII. 277.

[6]) Plat. Legg. VII. 819 D. Sequens glossa adhaeret in Codice, sed vide Lex. Bachm.

[7]) Plat. Theaet. 166 C, ubi minus recte εἰς τὰ συγγράμματα. Cf. Cobet. Mnem. V. 103.

[8]) Fortasse glossa sacra est. Gloss. Psalm. p. Cyr. Voss. ὑείων· χοιρείων.

[9]) Crediderim adnotationem pertinere ad Demosth. de Cor.

ὑηνῶν· σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν· καὶ ὑηνία· σκαιότης καὶ ἀμαθία· οὕτως Καλλίας [1]).

Ὕης· τοῦ Σαβαζίου ἡ ἐπίκλησις [2]).

ὕθλος· φλυαρία ἢ μωρία [3]).

υἱῶσαι τὸν παῖδα· υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν· καὶ υἱώσει· τῇ υἱοθεσίᾳ· καὶ υἱώσατο· ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν ἐποιήσατο· καὶ τὰς υἱώσεις καὶ τὰς υἱοθεσίας· ἡ χρῆσις παρ' Αἰλιανῷ πολλή [4]).

Ὕλαν κραυγάζειν· ἱστοροῦσιν Ὕλαν τὸν Θειοδάμαντος καλὸν τὴν ὥραν ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις, γενόμενον δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι· τούτου δὲ ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκραγέναι καὶ ὀνομαστὶ ἀνακαλεῖν τὸν Ὕλαν, μηδὲν περαίνοντα· διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι· καὶ νῦν δὲ Κιανοὺς ἔτι ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους ἑορτάζειν τῷ ἥρωϊ [5]).

Ὕλας· ὄνομα οἰκέτου βαρβάρου [6]).

ὑλάστριαι· καὶ ὑλαζόμενοι, οἱ ξύλα συλλέγοντες· καὶ ὑληφόροι· οἱ ξυλοφόροι [7]).

ὕλην· τὸ καθίζον τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ὕδατος· οὕτως Ἀριστοφάνης [8]).

ὑμεῖς ὦ Μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι· χρησμοῦ κομμάτιόν ἐστιν παροιμιαζόμενον οὕτως· Ἵππον Θετταλικὴν Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα, Ἄνδρας δ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης· Ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες οἵτε μεσηγὺ Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου, Ἀργεῖοι λινοθώρηκες κέντρα πτο-

---

§ 260, cf. Lex. rhet. Bekk. p. 207. 25. Similia Eustathius p. 1155. 64 invenisse videtur in lexico rhetorico. Quod Meinekius coniicit Ἀπολλοφάνης pro Ἀριστοφάνης Hist. Crit. p. 267, nimis incertum est. Codex κλείδιμος — ὕει χρόνου — ὕειν et mox τὸ ὕειν

1) Altera glossa Platonica.

2) Vide supra et Phot. v. Σαβούς.

3) Hesychius.

4) At non invenio apud Aelianum.

5) Cf. Zenob. 521. Apollodor. I. 9. 19.

6) Arist. Eq. 67.

7) Suspicor ὑλάστριαι fuisse titulum comoediae, ut ποάστριαι Magnetis et Phrynichi et ὑλοφόροι Aristomenis.

8) Recte ut opinor Lobeckius ἰλύν scribit.

λέμοιο· Ὑμεῖς δ' Αἰγιέες οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι Οὔτε δυωδέκατοι οὔτ' ἐν λόγῳ οὔτ' ἐν ἀριθμῷ. Ἱστορεῖ δὲ Μνασέας ὅτι Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐᾳ καταναυμαχήσαντες Αἰτωλοὺς καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες ἠρώτων τίνες κρείττονες εἶεν τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα. Καὶ Ἴων δὲ Αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ. Τινὲς δὲ οἴονται Μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτὸν καὶ προφέρονται· Ὑμεῖς δ' ὦ Μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι, ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγραμματίοις· — τῆς δὲ ταλαίνης Νύμφης ὡς Μεγαρέων οὐ λόγος οὐδ' ἀριθμός [1]).

ὑμεναιοῦν· τὸ ᾄδειν τὸν ὑμέναιον καὶ συνάπτειν τὸν γάμον.

ὑμεδαπῶν· τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους, συγγενῶν ἢ τῆς αὐτῆς χώρας [2]).

ὑμενῶδες· λεπτότατον καὶ οἷον εἰπεῖν ἀερῶδες [3]).

Ὑμήττιον μέλι· τὸ εὔχρηστον πρὸς ἰατρείαν· Ὑμηττὸς δ' ἐστὶ τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

ὑμνηπολείτω· ὑμνείτω [4]).

ὑμνεῖν· ὀδύρεσθαι, μέμφεσθαι, λοιδορεῖν· κατ' εὐφημισμὸν ὡς ἐν α' Πολιτείας [5]).

ὑμνούντων· ὅτι ψιλῶς ἀντὶ τοῦ λεγόντων· Νόμων ϛ' Πλάτων· ψευδῆ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνούντων [6]).

ὕνιν· ῥόπαλον [7]).

ὑοσκυαμᾶν· μεμηνέναι, παραπαίειν· Φερεκράτης Κοριαννοῖ· Ὑοσκυαμᾷς ἀνὴρ γέρων ὤν [8]).

ὑοσκύαμος· ὃν πίνοντες μαίνονται.

ὑπάγει· ἐξαπατᾷ.

ὑπαγωγαί· ἀπάται [9]).

---

[1]) Vide oraculum integrum apud Schol. Theocr. XIV. 48. Cf. Zenob. 48. De Mnaseae fragmento egit Mehlerus p. 109.

[2]) Supra habuimus ἡμεδαπῶν. Cf. Hesychium.

[3]) Cf. Hesychium.

[4]) Hesychius.

[5]) Schol. Plat. Rep. I. 329 B. Legg. IX. 871 A. Cf. Tim.

[6]) Plat. Legg. VII. 822 C.

[7]) Cf. Hesychium. Lex. Bachm. add. ἢ τὸ τοῦ ἀρότρου.

[8]) Cf. Hesychium.

[9]) Cf. Poll. IV. 50.

ὑπαγωγάς· τὰς ἀναχωρήσεις διώξεις τε καὶ ὑπαγωγάς Φησι Θουκυδίδης [1]).

ὑπάγειν εἰς δίκην· τὸ ἄγειν· καὶ Θουκυδίδης καὶ ἄλλοι [2]).

ὑπαγωγεύς· ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν [3]).

ὑπαγωγή· ἡ ταῖς ναυσὶ σκέπη καὶ προσόρμησις, οἷον ὕΦορμός τις.

ὑπαγωγή· ὑποχώρησις [4]).

ὑπαίθριον· ὑπὸ τὸν ἀέρα· καὶ ὕπαιθρον ὁμοίως [5]).

ὑπακτέον· πορευτέον.

ὑπανέντος· ἐνδόντος.

ὑπανίσχει· ὑπανατέλλει.

ὑπαντιάζων· ὑπαντῶν [6]).

ὕπαρ· ἐγρηγορώς, ὀπτασία ἀληθής [7]).

ὑπαρκτά· μόνιμα, ὑπάρχοντα.

ὑπαρξάμενος· κατάρξας [8]).

ὑπάρχων· προκατάρχων· Ὡς οὐχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρούμενος. Καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι καὶ προϋπεῖναι, Φθάνειν. Μένανδρος· Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ἡμῖν εὐνοεῖν, Ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν [9]).

ὑπασπισαί· δορυΦόροι [10]).

ὕπαΦρον· ὕπουλον, μὴ Φανερόν [11]).

---

[1]) Thucydides III. 97.

[2]) Thucydides III. 70.

[3]) Plura Suidas qui Aristophanem et Hermippum laudat. Cf. Hesych. et Poll. VII. 125.

[4]) Hesychius.

[5]) Cf. Lobeck. Phryn. p. 251. Vid. Hesych.

[6]) Hic excidit Aelii Dionysii observatio de voce ὑπαντάξ, cf. Eustath. p. 1442. 2. Hesych. ibiq. M. Schmidt.

[7]) Codex ἐγρήγορος. Corr. e Lex. Bachm. Cf. Schol. Plat. Legg. XII. 969 B.

[8]) Plat. Tim. 41 C.

[9]) Versiculus ὡς οὐχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρούμενος dicitur esse Aristarchi tragici ab Athenaeo ad calcem libri decimi tertii, Chaeremonis a Suida v. ὡς οὐχ, Menandri a Zenobio 551. Habet quoque Demosthenes in exordio orationis c. Neaer., ad quem locum est docta Taylori adnotatio. Codex ὑμῖν εὐνοεῖν.

[10]) Cf. Hesychium.

[11]) Addidi μή, quo Codex caret, cf. Hesychium. Vox est tragica quo Euripides utitur Rhes. 711 et Sophocles apud Erotianum.

ὑπαχθέντες· ἀπατηθέντες [1]).
ὑπειδόμενος· ὑφορώμενος.
ὑπεζωσμένος· περιβεβλημένος, ὑποσυρόμενος [2]).
ὑπειλημμένον· ὑπονενοημένον [3]).
ὑπείπομεν· ἀντὶ τοῦ προείπομεν· καὶ ὑπειπεῖν· ὑπαγορεύειν [4]).
ὑπελθεῖν· ὑποδραμεῖν [5]).
ὑπενήνεκται· ὑπεσύρη.
ὑπενοϛήσαμεν· ὑπεχωρήσαμεν, ἐπανήλθομεν [6]).
ὑπέπισα· ὑπεπότισα [7]).
ὑπέρα· τὸ τοῦ κέρως τοῦ ἱϛοῦ σχοινίον, ᾧ ἀνίεταί τε καὶ διατείνεται τὸ σχοινίον· γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν ἃ δεῖ ἔχειν ἀφιέντων, ἃ δὲ μὴ δεῖ κρατούντων [8]).
ὑπεράγασθαι· ὑπερθαυμάζειν.
ὑπεραλεῖται· ὑπερπηδήσει [9]).
ὑπερανάϛης· μετανάϛης, μεταβάτης [10]).
ὑπερβολήν· τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν· καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ ϛεφάνου Δημοσθένης [11]).
ὑπεργαμία· ἡ ὀψιγαμία.
ὑπερδέξιον χωρίον· εἶχον δ' ὑπερδέξιον χωρίον οἷον χαλεπώτατον, Ξενοφῶν φησίν [12]).
ὑπέρδικον· τὸν ἀκροδίκαιον καὶ σφόδρα δίκαιον.
ὑπερείδουσα· ὑποϛηρίζουσα [13]).

---

[1]) Dem. de Pac. § 10.
[2]) Rectius Suidas ἐπισυρόμενος.
[3]) Dem. Aristocr. § 6. Hesych.
[4]) Fortasse e Thucyd. I. 35.
[5]) Hesychius.
[6]) Cf. Hesychium.
[7]) Hesychius.
[8]) Convenit Lex. rhet. Bekk. p. 312. 13. Quae desunt in fine supple ex Eustath. p. 1534. 8 qui eundem sequitur. Scilicet proverbium est ἀφεὶς τὴν ὑπέραν τὸν πόδα διώκει ex Hyperide ductum, quod notavit Harpocration.
[9]) Hesychius.
[10]) Hesychius.
[11]) Dem. Cor. § 190.
[12]) Xen. Anab. IV. 8. 2.
[13]) Hesychius ὑπερειδούσης.

ὑπερηγάσθην· ὑπερεθχύμχσα [1]).
ὑπερημερίας· ὑπερβχλούσης ἐκπροθεσμίας [2]).
ὑπερήμερος· ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρόθεσμος [3]).
ὑπερήμεροι· οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι.
ὑπερθέοντες· ὑπερτρέχοντες.
ὑπερθήσει· οἰκοδομήσει.
ὑπέρινος· ὑπερκεκαθαρμένος· οὕτως Δημήτριος [4]).
ὑπὲρ κάρα Φοιτῶντα· ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον [5]).
ὑπερμαζᾷ· ὑπερτρυφᾷ, πλουτεῖ, ϛρηνιᾷ [6]).
ὑπερνήχεται· ὑπερβαίνει [7]).
ὑπεροιαζομένου· ὑπερηφανευομένου [8]).
ὑπερορᾶν· ὑπερβλέπειν [9]).
ὑπερόριος· ἐκτὸς τῶν ὁρίων, ἐξόριϛος [10]).
ὑπέροπτον· μεγάλην [11]).
ὑπέρου περιτροπή· ἐπὶ τῶν ταὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων· καὶ αὗται δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· ὁ Διὸς Κόρινθος· καί· αὖθις αὖ Πυθῶδ' ὁδός· καὶ· ὁ τὴν δοκὸν Φέρων· καὶ· οὐ τυφλὸς ἀλλ' ἐξώρυκται. Πλάτων Ἀδώνιδι· Εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γενήσεται [12]).

---

[1]) Hinc corr. Hesych.
[2]) Fortasse e Dem. Euerg. § 49.
[3]) Cf. Harpocr. et Poll. III. 85.
[4]) Cf. supra ἰνᾶσθαι. Observatio est Aelii Dionysii, cf. Eust. p. 877. 12. Phryn. Bekk. p. 69. 15. Poll. IV. 179. Erotian. Galen. Lex. Cobet. Mnem. VIII. 74.
[5]) Eur. Hipp. 1059. Habet quoque Hesych.
[6]) Codex ὑπερμαζεῖ. Emend. lectio in Lex. Bachm. Cf. Hes. Poll. VII. 23. Athen. XV. 663 B.
[7]) Hesychius.
[8]) Hinc corr. Hesych. vide M. Schmidt.
[9]) Cf. Hesychium.
[10]) Hesychius.
[11]) Corrigam ὑπέρογκον ut referam ad Dem. Philipp. I. § 23.
[12]) Schol. Plat. Theaet. 209 D add. ποιούντων πολλάκις et affert proverbium e Philemone et Platone ll. Cf. Phryn. Bekk. p. 11. 12. Zenob. 525. App. Prov. 405. Zenob. 221 ibiq. Intt. Proverbium: ὁ τὴν δοκὸν φέρων legitur apud Aristotel. Rhet. III. 12 qui locus laudatur a Dindorfio. Proverbium οὐ τυφλὸς κτὲ nusquam invenio.

ὑπέροφρυς· ὑπερήφανος [1]).
ὑπεροψίαν· καταφρόνησιν [2]).
ὑπερπαίειν· ὑπερβαίνειν, πλεονάζειν [3]).
ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους· Φησὶ Κλέαρχος ὅτι Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύσῳ πλουσιώτατος· εἴποτε οὖν ἐθαύμαζόν τινα οἱ Καρύσιοι ἐπὶ πλούτῳ, ὑπερβολικῶς ἔλεγον ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι, ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι [4]).
ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα· ὑπὲρ τὰ μέτρα· ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἡ μεταφορά· λέγεται δὲ ἀπὸ Φαΰλλου τοῦ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι, ὃς πεντήκοντα ποδῶν πρότερον ὄντων τῶν σκαμμάτων, πρῶτος αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνος αὐτοῦ· Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος, Δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων. Καὶ Πλάτων ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφὴ Κρατύλος περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος [5]).
ὕπαιθρον· ὁ οὐρανός· ὑπὸ γὰρ τὸν αἰθέρα ὑπάρχει [6]).
ὑπερτέλλον· ὑπερανατέλλον [7]).
ὑπερτενές· ὑψηλόν, ὑπερέχον [8]).
ὑπερτεροῦν· δεσπόζον [9]).
ὑπερτίθεται· ἀναβάλλεται.
ὑπὲρ τὸν κατάλογον· ἐπὶ τῶν γεγηρακότων [10]).
ὑπερφερές· μέγα, ὑπερέχον [11]).

[1]) Cf. Hesychium.
[2]) Cf. Hesychium.
[3]) Lex. Bachm. add. ἐξ οὗ καὶ τὸ ὑπερπεπαικότα.
[4]) Zenob. 529. Cf. Boeckh. Oec. Civ. Ath. I. 332. Codex μύθους pro μισθούς.
[5]) Cf. Schol. Plat. Cratyl. 413 A. Zenob. 523. Eustath. p. 1591. 52. Schol. Arist. Acharn. 214. Rutgers. Olympion. pag. penult. Codex πρότερος αὐτὸς pro πρῶτος.
[6]) Codex ὕπερθρον. Correxit Cobet. Cf. supra suo loco. Articulus legitur in marg. a corr.
[7]) Cf. Hesychium.
[8]) Cf. Hesychium.
[9]) Hesychius.
[10]) Demosth. π. συντ. § 4.
[11]) Hesychius.

ὑπερφυής· μεγαλοφυής, μείζων.
ὑπέρχρεως· κατάχρεως [1]).
ὑπέρχολος γενόμενος· ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας· οὕτως Ἀντιφάνης [2]).
ὑπεστειλάμην· παρῃτησάμην, ἀπεκρυψάμην [3]).
ὑπέστημεν· ὑπεσχόμεθα.
ὑπετέθυπτο· ὑπεκαίετο καὶ ἐκέκνιστο· Ἀπολλοφάνης [4]).
ὑπέχει· ὑφίσταται [5]).
ὑπεψηνισμένοι· ἀκμαῖοι πρὸς τόκον, ἀπὸ τῶν σύκων τῶν διὰ τοὺς ψῆνας πεπείρων.
ὑπήγετο· ὑπέπειθεν.
ὑπηνέμια λέγουσιν ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· Ἐνίοτε πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ Ὑπηνέμια τίκτουσιν ὠὰ πολλάκις· Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ ἀνεμιαῖα· καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳ· — ἀνεμιαῖον ἐγένετο [6]).
ὑπήνεμοι· ὑπὸ τὸν ἄνεμον [7]).
ὑπέρπεδον· ὅρος, βουνός, ἔπαρμα γῆς· πέδον γὰρ ἡ γῆ [8]).
ὑπηνέμια τίκτουσι· τὰ οὔρια ἀπὸ τοῦ οὐρίου ἀνέμου λέγουσιν [9]).
ὑπήνη· μύσταξ, τὸ γένειον, πώγων, ἢ ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις [10]).

---

[1]) Vocabulum invenit Eustath. p. 958. 24 in lexico rhetorico. Cf. Hesych. et Poll. III. 85. Cum Eusthatii loco compone Lex. rhet. Bekk. p. 412. 30. Vocabulum est apud Demosth. Aphob. I. § 25. At vide Cobet. Hyper. p. 30.

[2]) Cf. Phryn. Bekk. p. 69. 21 et Antiatt. Bekk. p. 115. 2.

[3]) Hesychius.

[4]) Codex κέκνιστο. Tum rectius scribes ὑπεκέκαυτο. Cf. Cobet. Hyper. p. 28.

[5]) Hesychius.

[6]) Cf. Athen. IX. 374 B. Schol. Arist. Nub. 659. Antiatt. Bekk. p. 81. 32. Aristophanis fragmentum sic legitur in Codice; de eo emendando praeclare meritus est Cobetus Plat. Com. p. 67 sqq. Platonis locus est in Theaeteto 161 A.

[7]) Codex ὑπηνέμιοι. Corr. Kuster. Cf. Schol. Soph. Antig. 418.

[8]) In marg. a. corr.

[9]) Refero ad Aristophanis fragmentum quod supra habuimus. Codex οὐράνια ut videtur primo, nunc οὐρίνια· ι et acc. a correctore.

[10]) Cf. Hesych. Poll. II. 80.

ὑπηρέσιον· ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν ἤγουν κωπηλατῶν, ἐφ' οὗ καθίζουσιν [1]).

ὑπηρέσιον· ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι, τοῖς ςρατευομένοις καὶ ἐρέσσουσι καὶ δουλεύουσιν, τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τοῦ ὑπηρετεῖν κληθέντος [2]).

ὑπό τι· ὀλίγον [3]).

ὑποβαθμός· ὑπόβαθρον [4]).

ὑποβάθραν· ὑπόβασιν, θεμέλιον [5]).

ὑποβασμόν· ὑποβάθραν [6]).

ὑποβιβάζοντες· ἐλαττοῦντες [7]).

ὑποβιβάζουσιν· ὑποκαταβαίνουσιν [8]).

ὑποβολιμαῖοι· ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποίητοι, ὡς ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες [9]).

ὑπώβολον· ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον· Φερεκράτης Ἰπνῷ·— οὐχ ὁρᾷς τὴν οἰκίαν Τὴν Πουλυτίωνος κειμένην ὑπώβολον [10]).

ὑποβρύχιοι· ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες [11]).

ὑπογεγραμμένη· ἐςιβισμένη· Ἀριςοφάνης [12]).

ὑπόγειον· ὑπὸ τὴν γῆν [13]).

ὑπόγειος· ὁ ὑποτεταγμένος.

ὑπογενειάζων· λιτανεύων, ὑπὸ τοῦ γενείου ἁπτόμενος [14]).

ὑπογράφεται· δείκνυται [15]).

---

[1]) Cf. Hesych. Poll. I. 88, alibi. Refero ad Thuc. II. 93.

[2]) Lex. rhet. Bekk. p. 312. 27.

[3]) Addidi τι quod in Codice deest.

[4]) Codex ὑπόβαθρος. Correxit Porsonus.

[5]) Cf. Hesychium.

[6]) Cf. Hesychium.

[7]) Hesychius.

[8]) Cf. Hesychium.

[9]) Hesychius: ὡς ἀπὸ τῶν — ἑαυταῖς ὑποβάλλουσιν.

[10]) Codex ὑπόβολλον — Πολυτίωνος. Cf. Eustath. p. 1405. 22.

[11]) Hinc corr. Hesych., vide Schol. Plat. Phaedr. 248 A.

[12]) Codex ἐςειβισμένη. Cf. Hesych. Poll. V. 102. Etym. M.

[13]) Hesychius.

[14]) Aesch. Tim. § 61. Cf. Hesych. et Lex. rhet. Bekk. p. 312. 5. Codex ἀπὸ τοῦ γ. quod corr. Porsonus, sed vide Piersonum ad Herodian. p. 443.

[15]) Fortasse ductum e Plat. Legg. VII. 803 A.

ὑπογλωττίς· στεφάνου εἶδος [1]).
ὑπόγραμμα· ᾧ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσιν [2]).
ὑπόγυον· ἐγγύτερον, πρόσφατον, νεωστὶ γενόμενον, τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον [3]).
ὑποδεής· ὑπόφοβος [4]).
ὑποδενδρυάσαι· ὑποδῦναί που καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπην [5]).
ὑποδέξιος· ὑποδοχεύς.
ὑποδέραια· περιτραχήλια [6]).
ὑποδερίδα· ὁρμίσκον, πλόκιον [7]).
ὑποδερίς· κόσμος γυναικεῖος, οἷον δέραιον.
ὑποδιδάσκαλος· ὁ τῷ χορῷ καταλέγων· διδάσκαλος γὰρ αὐτὸς ὁ ποιητής, ὡς Ἀριστοφάνης [8]).
ὑποδρόμους· στόμια [9]).
ὑποδύς· ὑπεισελθών [10]).
ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος· ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως, ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια· εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα· Ἀριστοφάνης [11]).
ὑπόθεσις· περιοχή, αἰτία [12]).
ὑποικουροῦν· λεληθός τι μῖσος ὑποικουροῦν· ἀντὶ τοῦ ὑποτρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν [13]).

---

1) Cf. Hesych. et Poll. II. 108. Athen. XV. 677 A laudat e Platone Comico.
2) Cf. Hesych. Etym. M. p. 782. 10. Poll. V. 101. VII. 95. Phryn. Bekk. p. 68. 17.
3) Codex γινόμενον. Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 313. 25. Hesych.
4) Perperam Hesych. ἐπίφοβος, sed adjectivum ὑποδεής illa significatione mihi a grammaticis fictum videtur.
5) Alia Hesych., sed deteriora. Eustathius p. 396. 22 invenit verbum δενδρυάζω in lexicis suis rhetoricis.
6) Cf. Hesych. Poll. V. 98. Eustath. p. 1847. 26 κατὰ τοὺς παλαιούς.
7) Vide quos modo laudavi et Aristophanis fragmentum apud Poll. VII. 95.
8) Fortasse e Plat. Ion. 536 A. Cf. Hesych. Poll. V. 106 et Lex. rhet. Bekk. p. 235. 9.
9) Hesychius.
10) Hesychius.
11) Cf. Phryn. Bekk. p. 67. 12.
12) Cf. Hesychium.
13) Quis hoc dixerit λεληθός τι μῖσος ὑποικουροῦν, nam frag-

ὑποιϛόν· φορητόν [1]).

ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς· οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πρᾳότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατεῖναι τὰς ὀφρῦς ὀργῆς ἐϛὶ σημεῖον [2]).

ὑποκατάβασιν· παραχώρησιν.

ὑποκείσεται· ὑποβληθήσεται [3]).

ὑποκορίζεται· κολακεύει, ὑποκρίνεται [4]).

ὑποκηρυξάμενοι· τὸ ὑπὸ τῷ κήρυκι τῷ δημοσίῳ ϛῆναι καὶ ποιῆσαί τι διὰ τοῦ κήρυκος φανερῶς [5]).

ὑποκοριζόμενοι· διασύροντες· Ξενοφῶν φησίν· οἱ δὲ μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσι κακίαν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες· λέγει γὰρ ἐν τῷ παραπρεσβείας· αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν καὶ ἑταιρίαν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι [6]).

ὑποκοριϛικόν· ἔλαττον.

ὑποκρίνεσθαι· τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί· καὶ ὁ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. Θουκυδίδης ζ'· οἳ δ' οὐδὲν ὑπεκρίνοντο διεφθείροντο· καὶ οἱ Ἴωνες οὕτως· Ἡρόδοτος· οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι Ἀθηναίων ἀπηλλάττοντο [7]).

ὑπολαβών· ὑπονοήσας ἢ ἀποκριθεὶς ἢ ἀντειπών, ἀντικρούσας [8]).

---

mentum veteris scriptoris mihi videtur, ignoro. Vide supra v. *οἰκουρουμένης*.

[1]) Hesychius.

[2]) Cf. Phryn. Bekk. p. 69. 8. Agnosce senarium poetae comici.

[3]) Hesychius. Codex *ὑποκληθήσεται*.

[4]) Cf. Hesychium. Codex *ὑποκρινται* m. pr.

[5]) Aesch. Ctes. § 41. Cf. Poll. IV. 94 et Lex. rhet. Bekk. p. 312. 25. Apud Meinekium non invenio Menandri fragmentum quod Bachmannus habet in Anecd. II. p. 378: *ὑπεκήρυξεν αὐτὴν ἀγαγών*. Ceterum malim *φανερόν* quam *φανερῶς*.

[6]) Brevius Schol. Plat. Rep. III. 400 B. Cf. Phryn. Bekk. p. 47. 31. Moer. Tim. ibiq. Ruhnk. Intelliguntur Xen. Mem. II. 1. 26 et Dem. F. L. § 259. Adnotatio est perquam memorabilis, de qua dixi in Prolegomenis p. 36. In Xenophonte Thieboutus admodum acute reponit *ὑπὸ κορύζης*.

[7]) Thucyd. VII. 44. Herodt. VIII. extr. Observatio est Aelii Dionysii quam sine auctoris nomine repetit Eustathius p. 1437. 33. Thucydidis Codicem quo Dionysius utebatur, hic corruptum fuisse, non est dubium.

[8]) Cf. Hesychium.

ὑπολαπάξας· ὑποκενώσας.

ὑπὸ μάλης· τὸ ὄνομα μὲν κεῖται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ὅταν μὲν οὖν ἑνικῶς λέγωσιν, οὕτως αὐτὸ πάντες τάττουσιν μετὰ τῆς προθέσεως, ὅταν δὲ πληθυντικῶς οὐ μάλας λέγουσιν ἀλλὰ μασχάλας. Λυσίας· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μασχάλας δασείας [1]).

ὑπὸ μάλης· μάλην δ' οὐ λέγουσιν ἀλλὰ μασχάλην [2]).

ὑπομηλαφῆσαι· ὑποψηλαφῆσαι [3]).

ὑπόνομος· ὀχετός, διῶρυξ.

ὑπονοςῆσαι· ἐπανελθεῖν, ὑποκαταβῆναι [4]).

ὑπόξυλος· κίβδηλος, ὡς ὑπόχαλκος· οὕτως Μένανδρος [5]).

ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος· ἐλλείπει ὕπεςι· λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων καὶ ἐπὶ ἐριςικῶν [6]).

ὑποπίνειν· ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι· οὕτως Νικοφῶν [7]).

ὑπόπλεως· μεςός [8]).

ὑποποιεῖσθαι· ὑποτάσσειν.

ὑπόπτερος· ταχεῖα [9]).

ὑποπτεύω· ὑπονοῶ [10]).

ὑπόροφον· ὑπὸ ςέγην [11]).

---

[1]) Brevius Lex. rhet. Bekk. p. 313. 3. Phrynich. Ecl. p. 84 et Hellad. apud Phot. Plura servavit Schol. Plat. Gorg. 469 D, qui ostendit Lysiac locum desumtum esse ex epistola ad Metaniram. Plura habet quoque Suidas.

[2]) Manus reccns in marg. ἀλλὰ τοῦτο τὸ ✕ῆμα χρῶνται ναυ✕λιοι καθόλου μάλην ✕γοντες ἀλλ' οὐ μασχάλην ἢ μασχάλας. Stellula indicat partes a bibliopego abscissas. Cf. Prolegom. p. 7.

[3]) Hcsychius. Supra habuimus μηλαφῆσαι.

[4]) Refertur ad Herodt. I. 190. Cf. Hesychium.

[5]) Dixi de hoc loco in Prolegomenis p. 26. Adnotatio est Aelii Dionysii, quam plenius servavit Phrynichus in Anecd. Bekk. p. 1073. coll. p. 67. 5. Vide Cobctum in Mnem. X. 54. XI. 235 et HSt. VIII. 395 B. Adde Preller. Polemon. p. 36.

[6]) Cf. Zenob. 520. Diogen. 759.

[7]) Antiatt. Bekk. p. 115. 10 add. Νικοφῶν Πανδώρᾳ.

[8]) Hesychius.

[9]) Hesychius ὑποπτέρου quod refcrunt ad Pind. Olymp. IX. 36.

[10]) Cf. Hesychium.

[11]) Porsonus ὑπ' ὄροφον. An ex Eur. Or. 147? Cf. Eur. Electr. 1166 ubi forma ὑπώροφον quam vide infra.

ὑποσκάλλειν· ὑπεργάζεσθαι [1]).

ὑποσακίζειν· ὑπεξαιρεῖν, ἀναλογοῦν· καὶ ὑποσακίζειν τῆς ὁδοῦ φασὶ τὸ προκόπτειν καὶ ἀναλογοῦν [2]).

ὑπὸ σκότῳ δὲ γεγονώς· σκότιος, ὅπερ ἐϛὶ λαθραῖος, παρθένιος, ὁ ὑπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς [3]).

ὕποσμος· ὁ ὑπονοῶν τι καὶ ὑποπτεύων [4]).

ὑποσμύχουσα· ἔνδον ἐρεθίζουσα, ὑποκαίουσα, θλίβουσα, καταπονοῦσα [5]).

ὑπόσπονδος· ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος [6]).

ὑποϛάθμη· τρυγίας [7]).

ὑποϛειλάμενος· ἀποκρυψάμενος, φοβηθείς [8]).

ὑποϛρωμνίους· τοὺς ἐν τῇ ϛρωμνῇ κειμένους.

ὑποϛέλλεται· ἀναδύεται, ὑποκρίνεται, φεύγει, δολιεύεται [9]).

ὑποσυγχύτως· συγκεχυμένως.

ὑποσχεῖν· ὑποβαλεῖν, ἀπαιτηθῆναι, ὑποθεῖναι [10]).

ὑποσχέσθαι· ἐκτεῖναι [11]).

ὑποτείνουσιν· ὑποβάλλουσιν ἢ προτείνονται [12]).

ὑποτείνων· ὑπισχνούμενος [13]).

---

1) Arist. Acharn. 1014 habet ὑποσκαλεύειν.

2) Observatio Aelii Dionysii, cf. Eustath. p. 940. 16. Quod Etymologus addit ῥητορική demonstrat glossam e Photio descriptam esse. Cf. Prolegom. p. 171. Ex Aelio Dionysio habet quoque Phrynichus Bekk. p. 68. 30. Pro ἀναλογοῦν Dobraeus suspicatur ἀναλοῦν· malim ἀνὰ λόγον.

3) Plat. Rep. V. 461 A, sed ibi legitur σκότου.

4) Cf. Hesychium.

5) Codex ἐνδιερεθίζουσα, sed vide Hesych. Plura in Thes. VIII. 423 B.

6) Cf. Hesychium.

7) Codex ὑποϛαθμίς. Cf. Hesych. et Phryn. Ecl. p. 24.

8) Refero ad Plat. Apolog. 24 A: καὶ ὑμᾶς οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν ἀποκρυψάμενος ἐγὼ λέγω οὐδ' ὑποϛειλάμενος. Adhibita nostra glossa, locum sic scripserim: καὶ ὑμᾶς οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν ὑποϛειλάμενος ἐγὼ λέγω.

9) Fortasse glossa sacra. Cf. M. Schmidt. Mus. Rhen. XII. 146.

10) Codex ὑπολαβεῖν quod correxi. Recte Hesychius.

11) Non intelligo.

12) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 312. 24.

13) Codex ἐπισχνούμενος.

ὑποτεμέσθαι· ἀφελέσθαι.

ὑποτεμνόμενος· ἐκκόπτων.

ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν· ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. οὕτως Ξενοφῶν φησίν [1]).

ὑποτίτθια· ὑπομάζια παιδία· καὶ ὑπότιτθον ὁμοίως τὸ ὑπομάζιον [2]).

ὑποτοπεῖσθαι· ὑπονοεῖσθαι· καὶ καθυποτοπεῖσθαι· τὸ ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑπονοεῖν [3]).

ὑποτοπήσας· ὑπονοήσας.

ὑπὸ τὸν τόνον· ὑφειμένῳ τῷ τῆς φωνῆς τόνῳ.

ὑπότριμμα· ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων [4]).

ὑποτροπιάζει· ὑποςρέφει [5]).

ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους· καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους· καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις· καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὁμοίως· καὶ ἔτει καὶ ἔτος· καὶ χρόνῳ καὶ χρόνους καὶ χρόνον καὶ χρόνοις· [ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους·] πάντα ταῦτα χρήσιμα [6]).

ὕπουλα ἕλκη· τὰ κρυπτά [7]).

ὕπουλοι· οἱ ἐγγὺς τοῦ κατουλωθῆναι μώλωπες.

ὕπουλα γόνατα· καὶ ὕπουλον πόδα· καὶ ὕπουλον χεῖρα· καὶ σῶμα· τὸ φλεγμαῖνον διὰ τινὰς πληγάς, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίςασθαι ὄν· Κρατῖνος [8]).

ὕπουλος· δόλιος φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός, ὡς ἐπὶ τῶν ἑλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις·

---

[1]) Xenoph. Hell. I. 6. 15, de quo loco vide Cobet. Mnemos. VI. p. 45.

[2]) Lex. Bachm. τὸν ὑπομ. Cf. Hesych.

[3]) Lege ὑπονοεῖν, cf. Phrynich. Bekk. p. 67. 30. Cogitavit Arist. Ran. 958 ubi invenit κάχ' ὑποτοπεῖσθαι ut ex ipsa interpretatione apparet. Codex ὑπὸ τὸ χ.

[4]) Cf. Hesych., Poll. VI. 71, alios.

[5]) Codex ὑποτροπάζει. Lex. rhet. Bekk. p. 312. 19 habet ὑποτροπιαζούσης. Cf. Phryn. Ecl. p. 28. Bekk. p. 69. 19.

[6]) Emendatius in Lex. Bachm.: κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὁμοίως. Porsonus iam expunxit verba perperam iterata ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους.

[7]) Cf. Hesychium.

[8]) Indidem hausit Phryn. Bekk. p. 68. 5.

ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος [1]).
ὑπ' οὔρει· ὑπὸ τῷ ὄρει [2]).
ὑποφέρονται· ὑποβάλλονται· καὶ ὑποφέρων· ὑποβάλλων [3]).
ὑπόφορος· ὑπεύθυνος, ὑπὸ κίνσον, ὑπὸ τέλος [4]).
ὑποφύσεις· παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι.
ὕπτια· ὑψηλά.
ὑπτιάζει· ὑποστρέφει.
ὑπωμοσία· τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην τινὰ ἤ τι ἄλλο προφάσει τινὶ χρώμενον μεθ' ὅρκου [5]).
ὑπωμοσία· σκῆψις καὶ παραίτησις.
ὑπώπια· τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα [6]).
ὑπώρεια· ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς [7]).
ὑπώροφον· ὑπόστεγον [8]).
ὗς· χοῖρος ἢ σύαγρος [9]).
ὕσας· βρέξας [10]).
ὗς διὰ ῥόδων· ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγώγων· Κράτης Γείτοσιν.
ὕσπληξ· φραγέλιον, ἀφετηρία [11]).
ὕσθην· ὠμβρίσθην, ἐρραντίσθην [12]).
ὗρχαι· τὰ βικώδη κεράμια [13]).

---

1) Cf. Hesychium. Codex ἐπιπόλεως.
2) Cf. Hesychium.
3) Cf. Hesychium.
4) Hesychius.
5) Cf. Harpocr. Lex. rhet. Bekk. p. 313. 8. Poll. VIII. 56. Schöm. Comit. 165. Meier. de Lite Att. p. 285. Codex καθόρκου.
6) Ridicule Eustath. p. 914. 38. Cf. Hesych.
7) Codex ὑπορια primo ut videtur, ω em. m. pr. ει corrector.
8) Cf. supra ὑπόροφον. Codex Ὑπωροφον· ὑποστέγην primo vel ὑπόρροφον. Nunc ὑπ' ὄροφον a corr.
9) Cf. Hesychium.
10) Hesychius.
11) Cf. Hesych. Lex. Bachm. Schol. Plat. Phaedr. 254. E.
12) Codex ὀμβρίσθην ἐραντίσθην.
13) Utitur Arist. Vesp. 676. Cf. Hesych. Poll. VI. 14. X. 73. Plura vide apud HSt. VIII. 502 C. Bentl. ad Hor. Sat. II. 4. 66.

ὑρισοί· ἐρυσοί, σπυρίδες [1]).
ὑσσάκους· τοὺς πασσάλους· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ καὶ οἱ Δωριεῖς [2]).
ὑστέρα δεκάτη· ἡ ἐξ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκάδα καλοῦμεν.
ὑστέρας· πληθυντικῶς λέγουσιν οὐχ ὑστέραν [3]).
ὑστριχὶς· καὶ ὕστριξ· ἡ ἐκ τῶν ὑείων τριχῶν μάστιξ [4]).
ὗς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται· παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων [5]).
ὑφαιρεῖται· παρεκβάλλει.
ὕφαλοι· ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμέναι πέτραι [6]).
ὑφειμένοι· ὑποχείριοι.
ὑφειμένως· ἐνδιδομένως [7]).
ὕφαλος φάτις· ἡ κρυφία [8]).
ὕφεσις· ἐλάττωσις [9]).
ὑφεστὼς· ἐνυπόστατος [10]).
ὑφηγήσονται· ὑποδείξουσιν.
ὑφιέμενον· ἐνδιδόμενον [11]).
ὑφιέναι· ἐνδοῦναι [12]).

---

1) Cf. Hesych. Habet Aristophanes apud Athen. IX. 372 B.

2) Aristoph. Lysistr. 1001: ἀπήλααν τὼς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων. Est igitur aliquid inter ὑσσάκους et πασσάλους. Similia quidem habent Hesychius alii, quos vide in Thes. VIII. 510 B, sed vetus corruptela videtur, cui medebor scribendo τοὺς πυσσάχους. Vide Hesych.: Πύσσαχος· ξύλον καμπύλον τοῖς μοσχοῖς περὶ τοὺς μυκτῆρας τιθέμενον ὃ κωλύει θηλάζειν. Editores Thesauri iam agnoverunt ὕσσακος idem esse quod πύσσαχος.

3) Mira observatio.

4) Cf. Hesych. Habet ὑστριχίς Arist. Pac. 746. Plura vide in Thes. VIII. 524 B. Codex ὑστριχὶς καὶ ὕστηρξ — υίων m. pr.

5) Cf. Hesychium et Paroemiographos.

6) Cf. Hesychium.

7) Hesychius rectius ἐνδεδομένως.

8) Hesychius.

9) Plura Hesychius.

10) Hesychius.

11) Plura Hesychius.

12) Codex ὑπενδοῦναι.

ὑφιζάνει· ὑποκαθέζεται, ἐλαττοῦται [1]).
ὑφιστάς· ὑποστάς, ὑποτιθείς [2]).
ὑφόλμιον· ἐπὶ τῶν αὐλῶν Φερεκράτης [3]).
ὑφόρμια· κόσμου εἶδος [4]).
ὑφορμοῦν· ἀπαντοῦν, ἐναντιούμενον [5]).
ὕφος· ὑφεύς, Φερεκράτης [6]).
ὑφωμαδόν· ὁμοθυμαδόν [7]).
ὑψαυχεῖν· ὑψηλοφρονεῖν [8]).
ὑψικρατεῖν· τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.
ὑψιμέδοντες· ἐν ὕψει βασιλεύοντες [9]).
ὑψιφοίτης· ὑψηλοπόρος ἢ ὑψηλόφρων [10]).
ὑψοῦ διάττει· ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει [11]).
ὕων· βρέχων [12]).

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Φ.

Φαγανθρώπων· ἀκαθάρτων [13]).
φαγύλιον· μαρσίππιον [14]).
φαεσφόρους· φωτοφόρους, φωτὸς παρεκτικάς, γνώσει φωτιζούσας [15]).
φάθι· εἰπέ [16]).

[1]) Cf. Hesychium.
[2]) Recte Hesychius omittit ὑποστάς.
[3]) Codex ἀπό. Cf. supra v. ὅλμοι. Hesych. Poll. IV. 70.
[4]) Codex ὑφορμία. E rhetorico lexico apud Eust. p. 1788. 46.
[5]) Codex ἀπατοῦν. Corr. Porsonus. Rectius scribes ἀπαντῶν. Cf. Hesychium.
[6]) Pro ὑφεύς Meinekius ὑφή.
[7]) Mirum vocabulum.
[8]) Hesychius. Phryn. Bekk. p. 68. 4 e Sophocle laudat.
[9]) Hesychius ὑψιμέδων.
[10]) Cf. Hesychium. Codex ὑψόφρων.
[11]) Similiter Hesychius.
[12]) Hesychius.
[13]) Hesychius. E poeta ut videtur.
[14]) Hesychius φάγυλοι.
[15]) Hesychius φαεσφόρος.
[16]) Cf. Moer. Plura in Thes. VIII. 741 B.

Φαιδρός· καθαρός [1]).

Φαιδρωπόν· τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον [2]).

Φαῖεν· εἴποιεν [3]).

Φαίημεν· εἴποιμεν [4]).

Φαινόλης· χιτών· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα [5]).

Φαιδρυντής· ὁ φαιδρύνων τὰ ἀγάλματα [6]).

Φαικῷ· ἀκμάζοντι καὶ λαμπρῷ· οὕτως Σοφοκλῆς [7]).

Φαιόν· χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ, ἤγουν μύϊνον [8]).

Φάκελον· φορτίον ἢ εὐάλωτον [9]).

Φαινόμενα· Πλάτων Πολιτείας δεκάτῃ· φαινόμενα οὐ μέντοι ὄντα γέ που τῇ ἀληθείᾳ· ἀντὶ τοῦ φαντασίαν ἀποτελοῦντα οὐ μέντοι γε ὄντα [10]).

Φάκελος· τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα.

Φακῆ· τὸ ἕψημα τοῦ φακοῦ [11]).

Φακός· τὸ ὄσπριον ὠμόν [12]).

Φάλαγγες· στίχες, τάξεις· οἱ δὲ τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὁπλιτικὸν πλῆθος· λέγεται καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα· καὶ νεὼς ὑπερείσματα· ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον φαλάγγιον· λέγεται καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν φάλαγξ· καὶ ἐπὶ τῆς νεὼς ἡ διαβάθρα· καὶ ὁ ἀράχνης δὲ ὃν ἔνιοι φαλάγγιον· καὶ οἱ κόρακες δὲ παρ' Ἀττικοῖς φαλάγγια [13]).

---

1) Hesychius.
2) Cf. Hesychium.
3) Hesychius.
4) Hesychius φαῖμεν.
5) Cf. Hesychium et Poll. VII. 61.
6) Lexic. rhetor. Bekk. p. 314. 10. Cf. Hesych. Plura apud Paus. V. 14. 5.
7) Plura vide apud Hesychium.
8) Cf. Plat. Tim. 68 D. Rep. IX. 585 A. Codex μύηνον.
9) Intelligerem φορτίον εὐάγκαλον. Hesychius omittit ἤ.
10) Plat. Rep. X. 596 extr.
11) Codex ἔψεμα.
12) Cf. Herodian. Piers. 457. Moer. Ammon. p. 141. Thom. M. p. 882. HSt. VIII. 598.
13) Reddiderim observationem Aelio Dionysio ob Eust. p. 924. 6. Cf. Eustath. p. 140. 9; 469. 15 et Antiatt. Bekk. p. 115. 20. Platonis Comici fragmentum vide infra.

φαλάγγιον· γένος ὄφεως ὥς φησι Νίκανδρος [1]).
φαλλικόν· ποίημα αὐτοσχέδιον ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενον [2]).
φαλακρόν· ἀντὶ τοῦ κεφαλὴν φαλακράν [3]).
φάλανθοι· φαλακροί· ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ [4]).
φάλαγξ· θηλυκῶς ὁ ἀράχνης· Πλάτων Ἑλλάδι· Εἴξασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τούτοισι τοῖσι λεπτοῖς Ἀραχνίοις ἂν τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνει [5]).
Φαληρεύς· πολίτης [6]).
φαλλοί· μόρια δερμάτινα.
φαλακρότερος εὐδίας [7]).
φαμέν· λέγομεν [8]).
φάναι· εἰπεῖν [9]).
φάνας· τὰς ἐκλάμψεις [10]).
Φανίον· τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον.
φανόν· λευκόν, λαμπρόν· οὕτως Φρύνιχος [11]).
φανότερον· λαμπρότερον [12]).
φανός· λαμπὰς ἡ ἐκ κλημάτων· οὕτως Μένανδρος [13]).

---

[1]) Cf. Hesychium et Lex. rhet. Bekk. p. 314. 18. Indicatur Nicand. Ther. 8.

[2]) Arist. Acharn. 261. Codex φάλαικον.

[3]) Malim ἀντὶ τοῦ κεφαλὴν φαλόν, quae est inepta veterum etymologia, cf. Etym. p. 787. 3 et Schol. Hom. Iliad. ν. 799.

[4]) Vera forma est φάλαντος· φάλανθος excogitarunt etymologi quidam inepti. Cf. Hesych. Phryn. Bekk. p. 16. 31 et 71. 17.

[5]) Codex ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ ν. τουτοισὶ τοῖσι λεπτοῖσιν ἀ. ἂ τ. τοίχοισιν ἡ φάλαξ ὑ. Locum debemus Aelio Dionysio, cf. Eust. p. 924. 6. De Platonis fragmento emendando vide Meinekium et Cobetum in Platonis Com. Rell. p. 195. Potuitne Plato scribere ἀραχνιδίοις?

[6]) Cf. Harpocrationem.

[7]) Excidit interpretatio. Cf. Demetr. de Elocut. 162.

[8]) Hesychius.

[9]) Hesychius.

[10]) Hesych. Fortasse respicitur Eur. Rhes. 943 vel Ion. 550.

[11]) Non laudatur Phrynichus grammaticus, cuius partes nullae sunt in Photii lexico, sed alteruter poeta; moneo hoc propter Phryn. Bekk. p. 50. 15.

[12]) E Plat. Rep. VII. 518 A. Sic superior glossa ducta erit e Plat. Phaedr. 256 D.

[13]) Cf. Hesych. Phryn. Bekk. p. 50. 23. Ecl. p. 18. Athen.

Φανοτεύς· ἡ πόλις οὐχὶ Πανοπεύς [1]).

Φαντασία· ἐνύπνιον ἢ ἴνδαλμα ἢ ἀποκάλυψις θεία.

Φαντασιοκοπεῖς [2]).

Φαντάζομαι· συκοφαντοῦμαι· οὕτως Ἀριςοφάνης [3]).

Φαντασμάτων· ἀντὶ τοῦ ψευδῶν φαντασιῶν [4]).

Φάρκτεσθαι· τὸ φράττεσθαι· καὶ ναύφαρκτον καὶ ναυτικὴν δύναμιν [5]).

Φαρμακᾶς· μυρεψεῖς.

Φάρμακον· παραμυθία, ὁμιλία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ φέρειν τὴν ἄκεσιν· εἴρηται δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθέων [6]).

Φαρμακός· τὸ κάθαρμα βραχέως· οἱ δὲ Ἴωνες ἐκτείνοντες λέγουσι φαρμακόν· οὗτοι γὰρ διὰ τὴν τῶν βαρβάρων παροίκησιν ἐλυμήναντο τῆς διαλέκτου τὸ πάτριον, τὰ μέτρα, τοὺς χρόνους· δηλοῖ καὶ Ἱππῶναξ [7]).

Φάρμακα· τὰ τῶν ζωγράφων χρώματα· τὰ δὲ τῶν ἰατρῶν φαρμάκια [8]).

Φαρμακεία· νύμφη οὕτως προσαγορευομένη [9]).

Φαρμακοτρίβαι· οἱ βαφεῖς οἱ τὰ φάρμακα τρίβοντες· ἢ οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες [10]).

Φαρκῖδα· τὴν ἐκ τοῦ γήρως ῥυτίδα· οὕτω Σοφοκλῆς [11]).

XV. 700 B habet Menandri versum quo Photius respicit. Plura HSt. VIII. 628 D.

1) Cf. Steph. Byz. et Strabon. IX. p. 423.

2) Interpretatio excidit.

3) Arist. Acharn. 823. Convenit Hesychius.

4) Aesch. Sept. 710. Eur. Orest. 401 ibiq. Porsonus.

5) Codex ναύφρακτων sed statim mut. in — τον. Vide supra in v. ναύφαρκτον. Quae huc faciunt congesta sunt in Thes. VIII. 1035 B.

6) Cf. Dobraeum in Advers.

7) Cf. Harpocr. eiusq. Intt. Item HSt. VIII. 654. Hipponax mediam syllabam quinquies producit in fragmentis apud Bergkium 4. 28. 51. 52. 53.

8) Cf. Schol. Plat. Cratyl. 424 D. Rep. IV. 420 C.

9) Codex φαρμακτά· λίμνη. E Plat. Phaedr. 229 C.

10) Demosth. Olympiodor. § 12. Unde corrige Lex. rhet. Bekk. p. 314. 16. Quod Etymologus addit ῥητορική, hac de re dixi in Prolegomenis p. 171, quod moneo propter novissimos Thesauri Editores. Adde Poll. VII. 139. IX. 39.

11) Codex φαρμακίδα — γένους. Corr. Brunckius coll. Hesych.

Φαρμάξας· ἀπατήσας, γοητεύσας, ἰατρεύσας [1]).
Φαρυγίνδην· ὡς ἀριςίνδην, σκώπτοντες τὴν γαςριμαργίαν τῶν χορευτῶν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν [2]).
Φάρσος· τρύφος, ῥάκος, πτερύγιον, ἀκρωτήριον, κλάσμα [3]).
Φάσις· Φάσις ἐςὶν ἣν ποιεῖταί τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον ἢ χωρίον ἢ οἰκίαν ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων· ἔτι δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν ὀρφανὸν οἶκον προφαίνειν λέγονται [4]).
Φασί· λέγουσι [5]).
Φάς· εἰπών [6]).
Φασηλιτῶν θῦμα· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τίθεται· Φασηλῖται γὰρ τάριχον τῷ Κολάβρῳ θύειν Φησὶ Καλλίμαχος ἐν βαρβαρικοῖς Νομίμοις [7]).
Φασιανοί· ἀλεκτρυόνες καὶ ὄρνεις τινές [8]).
Φασκώλιον· ἱματιοφορεῖον· Φάσκωλον δέ ἐςι μαρσίππιον [9]).
Φάσκων· λέγων [10]).

---

[1]) Codex ἀποςήσας corr. ex Hesych. quem vide.
[2]) Hinc supplendus Hesychius. Recte Meinekius Fragmt. Com. II. p. 290 confert Plutarchum de Glor. Athen. p. 349 A. Arist. Acharn. 1150. An Φαρυγγίνδην scribendum?
[3]) Illud ἀκρωτήριον pertinet ad Φάρος monente Bernhardyo. Cf. Hesychium.
[4]) Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 315. 16 et Harpocrationem cuius locus non legitur nisi in Epitome, vide Bekk. p. 182. 7, et apud Photium post Φασί. Vide porro Poll. VIII. 47 et Meier. de Lite Att. p. 248. In fine malim τὸν ὀρφανικὸν οἶκον ut apud Harpocrationem.
[5]) Hesychius.
[6]) Hesychius.
[7]) Toupius scribit Κυλάβρᾳ ex Athen. VII. 297. Cf. Zenobium 536.
[8]) Cf. Athen. IX. 387 F. Hesychius. Herodian. Piers. 466. Plura in Thes. VIII. 670 D.
[9]) Quae glossa in Codice sequitur ex Epitome Harpocr. est quam cf. Itidem Lex. rhet. Bekk. p. 314. 4. Observatio fortasse est Aelii Dionysii, cf. Eustath. p. 1446. 4 coll. cum Ammon. p. 141 et Schol. Plat. Hipp. Min. 368 C.
[10]) Hesychius Φάσκω.

Φασιανός· συκοφάντης, παρὰ τὴν Φᾶσιν ἢ τὸ φαίνειν [1]).
Φασίμη κύλιξ· παρὰ τὴν Φάσιν, τὴν ἔνδειξιν [2]).
Φατέ· λέγετε [3]).
Φατνώματα· σανιδώματα, ςέγη διάγλυφα [4]).
Φατνωτόν· σανιδωτόν [5]).
Φατρία· σύνταγμα [6]).
Φαύζειν· τὸ Φρύγειν· Ἀττικοί [7]).
Φαύλια μῆλα· εἶδός τι μήλων [8]).
Φαυλία· ἡ κότινος· καὶ ἁπλῶς εἶδος ἐλαίας [9]).
Φαῦλον· ἡμεῖς μὲν ἐπὶ τοῦ κακοῦ καὶ μοχθηροῦ τάσσομεν· παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς σημαίνει τὸ ἁπλοῦν καὶ ῥᾴδιον, καὶ τοῖς λοιποῖς [10]).
Φαῦλον· τὸ ἁπλοῦν· καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λικυμνίῳ· Φαῦλον ἄκομψον τὰ μέγις' ἀγαθόν· ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων· ἔςι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος· Πλάτων ἐν τῷ περὶ ψυχῆς· Φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης ζητεῖς· τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος οἷον Φαῦλον πρᾶγμα ἔςαι τὸ τυχὸν πρᾶγμα· καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς τεθείη ἂν πρὸς [τῷ] οὐ τὸ τυχόν· Πλάτων· πρᾶγμα δ' ἔςαι ὡς ἔοικεν οὐ Φαῦλον οὐδὲ μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς· τάττοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ ὅταν ἀντιδιαςέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον, ὡς Πλάτων· δοῦλοι γὰρ

---

[1]) Aristoph. Acharn. 726.
[2]) Tacent Thesauri Editores. Equidem scripserim Φασηλίς· κύλιξ κτὲ collato Stephano Byz. qui interpretatur ἀγγεῖον.
[3]) Hesych. Convenit Gl. Ep. ad Hebr. post Cyr. Voss. Fortasse igitur glossa sacra est.
[4]) Cf. Hesychium. Convenit quoque Eustath. p. 547. 5.
[5]) Cf. Hesychium et itidem Eustath. ll.
[6]) Hesychius. Pro Φρατρία. Cf. Ael. Dion. apud Eustath. p. 239. 32. Cobet. Mnem. XI. 138.
[7]) Cf. Hesych. et Eustath. p. 962. 49 κατὰ τοὺς παλαιούς. Plura in Thesauro VIII. 1182. Coniungenda est adnotatio de verbo Φωγνύναι quam e Photio habent Etymol. M. et Lexic. Bachmanni.
[8]) Cf. Hesych. Plura in Athen. III. 81 A. 82 D.
[9]) Cf. Hesych. Eustath. p. 1356. 64. Moer. Poll. VI. 45. Schol. Plat. Alcib. 147 D.
[10]) Cf. Schol. Plat. Rep. IV. 423 et mox.

καὶ δεσπόται οὐδέποτ' ἂν γένοιντο φίλοι οὐδ' ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι· τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου· Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν· Εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω· καὶ ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου· Πολιτείας α'· καὶ φαῦλόν γε, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προςάξομεν· καὶ τούτου δ' ἐγὼ ἔτι φαυλότερον· τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου ὡς Δημοσθένης· καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀποφάσεων· καὶ ἐπὶ πένητος· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδόξου· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου [1]).

φαῦλος· εὐτελής, χαλεπός [2]).

φαυλίζει· εὐτελίζει, χλευάζει [3]).

φαύσιγγες· οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπίλοι· οὕτως Ἀριςοφάνης [4]).

Φάων· ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων· τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναί φασι πολλοὶ Σαπφὼ οὐ τὴν ποιήτριαν ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ ἀποτυγχάνουσαν ῥῖψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας [5]).

φειδωλός· φειδόμενος, κνιπός [6]).

---

[1]) Rectissime haec composuit Dindorfius in Thes. VIII. 681 cum Etym. M., Lex. rhet. Bekk. p. 315. 1 et Schol. Plat. Alcib. 147 D. Vide quoque Eustath. p. 1556. 64. Vix dubitabis ex horum omnium collatione conficere nostram glossam Boethi esse, cf. Diog. Laert. III. 63, hunc autem profecisse e Pamphili et Dionysii penu, unde fluxerunt superior glossa et adnotata ab Eustathio. Retulisse suspicor Boethum de hac voce in utroque libello; hinc quaedam aliter tractantur a Scholiasta ad Alcibiadem quippe ducta ex altero libello. Nota porro hoc quoque recte vidisse Dindorfium ab recentiore grammatico profecta esse vocabula: ἔςι δ' ὅτε τίθεται — ζητεῖς. Laudati loci leguntur in Platone Phaed. 95 E. Legg. XI. 918 C. VI. 756 fin. Rep. IV. 423 C. Cf. Cobet. Mnem. IX. 432 et XI. 129, qui e Boetho apud Platonem reponit διαγενόμενοι pro διαγορευόμενοι.

[2]) Plura Hesychius. In Codice bis legitur eadem glossa, interposita Harpocrationis glossa Φάϋλλος.

[3]) Supra ἐφαύλιζον.

[4]) Codex φαύςιγγες. Cf. Hesych. Galen. Lex. Poll. VII. 110.

[5]) Compone Plutarchi Proverbium 29 v.: μιχθοφορῶν, de quo emendando despero.

[6]) Hesychius.

Φελλεύς· σκληρὸς πόσως καὶ πετρώδης τόπος [1]).
Φενακίζει· χλευάζει.
Φέναξ· χλευαςής, ἀπατεών [2]).
Φαινίνδα· παιδιὰ διὰ σφαίρας, ὅταν ἑτέρῳ ἀφίωσι τὴν σφαῖραν ὥσπερ φενακίζοντες [3]).
Φενάγματα· φενακίσματα [4]).
Φεραυγής· κατάλαμπρος [5]).
Φέρβει· βόσκει, τρέφει [6]).
Φέρε· οἷον ὑπέθου.
Φερέγγυος· ἀσφαλής, ἀξιόπιςος, ἐγγυητής [7]).
Φερέοικος· ὁ κοχλίας· ἔνιοι ζῷον λευκὸν ὅμοιον γαλῇ ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις γιγνόμενον· οἱ δὲ ζῷον σφηκὸς εὐμεγέθους μέγιςον [8]).
Φέρειν· λαμβάνειν· Ἀριςοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν Μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας· Μένανδρος Ὀλυνθίᾳ· Μετ' Ἀριςοτέλους γὰρ τέτταρας τῆς ἡμέρας Ὀβολοὺς φέρων· καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου [9]).

---

[1]) E Plat. Criti. 111 D, cf. Schol. Vide Hesychium.

[2]) Hesychius.

[3]) Codex φεννις, quod correxit Dobraeus. Vetus corruptela est, quam habet quoque Eustathius p. 1554. 35, ubi eandem interpretationem ponit. Quod Etymologus habet p. 790. 24 ex Orione est, Orion autem in Lexico p. 161. 12 dicit se sequi Helladium. Quae disputavi in Prolegomenis faciunt ut credam Helladium sequi Phrynichum, Phrynichum autem Aelium Dionysium, quem praeterea ipsum scripsisse φεννίς non φαινίνδα, apparet e collato verbo φενακίζειν. Pro φαινίνδα invenerat credo scriptum φενίδα, quod dictum videbatur quarto casu a φενίς vel φεννίς. Plura, e Pamphilo credo, exscripsit Boethus, quem sequitur Schol. Plat. Theaet. 146 A. Cf. Poll. IX. 105 et Athen. I. 14 F et Hesych qui itidem scribit φεννίς.

[4]) Vocabulum aliunde ignotum.

[5]) Hesychius.

[6]) Hesychius φέρβειν.

[7]) Cf. Hesychium.

[8]) Hesychius rectius μεῖζον pro μέγιςον. sed vide Dobraeum in Adv. Glossa comica est, quod patebit infra v. φέροικος. Codex μικρὸν m. pr. λευκὸν supr. corrector.

[9]) Hesychius τὰς χρήσεις omisit. Arist. Acharn. 65. Aristotelis expeditionem memorat Diod. Sicul. XIX. 68. Codex οὐ δραχμάς.

Φερεσβίους· ζωοποιούς [1]).
Φέρνη· ἀμοιβή.
Φέρνην· τὴν προῖκα· καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ καὶ Μένανδρος [2]).
Φέρνη· προίξ [3]).
Φέροικος· ἐν Κλεοβουλίναις· ζῷον ὅμοιον γαλῇ λευκὸν Φωλεῦον ἐν ταῖς ῥίζαις τῶν δρυῶν, βαλανηΦάγον οὕτω καλούμενον [4]).
Φέψαλος· σπινθὴρ ὁ ἀναΦερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων [5]).
Φερώνυμος· ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα [6]).
Φεσκάσιον· μάγγανον πλοϊκόν [7]).
Φεῦ· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα ἢ ὀδυνηρὸν οἴμωγμα [8]).
Φεύγοιεν· κατηγοροῖντο.
Φηλοῦν· ἀπατᾶν· Μένανδρος Ἁλιεῖ· δύ᾽ οἰκίας Φήλων γερόντων ὡς λέγεις ἀβελτέρων [9]).
Φημί· λέγω, ὑπολαμβάνω [10]).
Φήσεις· λέξεις.
Φθάνοντος ἔργον γίνεται· [11]).
Φθέγμα· ῥῆμα.
Φθείρ· ὁ τῆς πιτύος καρπός [12]).
Φθῆναι· προλαβεῖν [13]).
Φθήσεται· καταλήψεται [14]).

---

[1]) Hesychius Φερέσβιος.
[2]) Aesch. F. L. § 51. De vocis accentu dubitatur.
[3]) Codex Φερνιξ.
[4]) Vide supra. Cleobulinae Cratini sunt.
[5]) Convenit Eustath. p. 1802. 62. Cf. M. Schmidt. Didym. p. 81.
[6]) Cf. Hesychium.
[7]) Meurs. in Gloss. p. 400 scribit πολεμικόν.
[8]) Cf. Hesychium.
[9]) Cf. Hesychium Φῆλος. Codex δ᾽ οἰκίας Φίλων. Porsonus Φηλῶν, sed malo intelligere adiectivum Φῆλος. Vide Harpocr. v. Φηλώματα et Lex. rhet. Bekk. p. 315. 11.
[10]) Hesychius.
[11]) Videtur proverbium.
[12]) Cf. Hesych. Eust. p. 368. 10. Spanhem. de Usu Nom. I. p. 311.
[13]) Codex Φθεῖναι. Correxit Cobet. Cf. Hesychium.
[14]) Codex Φθείσεται. Correxit Cobet. Cf. Hesychium.

Φθιάδος· Θετταλικῆς [1]).
Φθίνει· Φθείρεται, λήγει.
Φθινύθων· Φθειρόμενος [2]).
Φθογγαῖς· βουλαῖς [3]).
Φθόη· Φθίσις ἢ ὄνομα πάθους, ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς [4]).
Φθοῖς· ὄνομα πλακοῦντος [5]).
Φθόνος· πάθος λυπῆς ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ [6]).
Φιαρόν· λαμπρόν [7]).
Φιβάλεως· γένος συκῆς· λέγουσι δ' οὕτως καὶ τὰς μυρρίνας· Ἀπολλοφάνης καὶ τὰ σῦκα Φιβάλεα· καὶ Φιβάλεαι ἰσχάδες [8]).
Φιδάκνας· πιθάκνας· Δημοσθένης [9]).
Φίλαθλος· Φιλόπονος.
Φιλαιτίων· τῶν ἐπιλαμβανομένων [10]).
Φιλακκίζεται· χαριεντίζεται [11]).
Φιλαπεχθήμων· Φιλομίσητος, Φίλεχθρος, Φιλομίσης [12]).
Φιλαυτίας· ὑπερηφανίας.
Φιλαργίδης· ποιητὴς κακός [13]).

---

1) Eur. Hecub. 451.
2) Cf. Hesychium.
3) Non intelligo.
4) Similiter Tim. Cf. Harp. et Lex. rhet. Bekk. p. 315. 26. Hesychius.
5) Usurpat Arist. Plut. 677. Grammaticorum locos congessit Dindorfius in Thes. VIII. 775 D.
6) Hesychius.
7) Cf. Hesychium et Galen. Lex.
8) Arist. Acharn. 803 Φιβάλεως ἰσχάδας. Alios poetarum locos recenset Athen. III. 75 B. Cf. Hesychium, Galen. Lex. Schol. Arist. et Polluc. VI. 81. Ceterum Photii Codex habet Φιβαλέως — Φιβαλέα — Φιβαλέαι. Docte de more Dind. in Thes. VIII. 789 A.
9) Demosth. Onetor. I. § 28 ubi nunc πιθακνῶν, unde refertur Lex. rhet. Bekk. p. 290. 23. Utram formam eligam apud Oratorem dubius haereo, cf. HSt. VI. 1068 B.
10) Malim Φιλαιτίῳ scribere ut referam ad Plat. Leg. X. 903 A.
11) Codex Φιλακίζεται. Cf. Ruhnk. Tim. p. 19.
12) Cf. Poll. VI. 168. VIII. 153.
13) Hinc Dindorfius corrigit Aristotelem π. τ. καθ' ὕπνον μαντικῆς c. 2 extr. p. 464. 2. Pro Φιλομίσης malim Φιλόμισος.

φιλεῖ γάρ πως· τέρπεται γάρ πως ἢ ἔθος γάρ πως [1]).

φιλεργός· φιλόπονος [2]).

φιλεριςαί· φιλόνεικοι [3]).

φιλεριςῆσαι· φιλονεικῆσαι.

Φιλέψιος· Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους· Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί· ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν· κεκωμῴδηται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν [4]).

φιλήκοος· φιλομαθής [5]).

φίλιοι· προσφιλέςατοι.

φίλιος Ζεύς· ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν· Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ· Μαρτύρομαι τὸν φίλιον ὦ Κράτων Δία· Φερεκράτης Κραπατάλοις· τοῖς δὲ κριταῖς Τοῖς νυνὶ κρίνουσι λέγω Μὴ 'πιορκεῖν μηδ' ἀδίκως Κρίνειν ἢ νὴ τὸν φίλιον Μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον Φερεκράτης λέξει πολὺ τού — Του κακηγοριςότερον [6]).

φιλοδεσποτεύομαι· οὕτως ὁ Ἀναξίλας.

φιλόπαις· οὐχ ὁ παιδεραςὴς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καλεῖται, ἀλλ' ὁ φιλόπαις [7]).

Φιλλεῖδαι· γένος ἐςὶν Ἀθήνησιν· ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱερεία τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης ἡ μύουσα τοὺς μύςας ἐν Ἐλευσῖνι [8]).

Φιλιππίδης· τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίοις εἷς ἦν· ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα, διὸ καὶ Ἄλεξις πεφιλιππιδῶσθαι ἔφη ἀντὶ τοῦ λελεπτύνθαι [9]).

---

[1]) Arist. Nub. 812.

[2]) Pollux VI. 166.

[3]) Pollux VI. 168.

[4]) Dem. Timocr. § 134. Schol. Aristoph. Plut. 177. Vides Photium duos homines confundere. Dindorfius invenit in Epitome Harpocr. Cur retinuerim vide v. Τριτοπάτορες.

[5]) Plat. Rep. V. 475 D. Cf. infra φιλοθεάμονες.

[6]) Codex Φιλοκράτης λέξει, quod primus omnium correxit Grotius. Pro κακηγοριςότερον Meinekius κακηγορίςερον e Poll. I. 127.

[7]) At Plat. Rep. V. 474 D? Cf. Prolegom. p. 38.

[8]) Scriptura nominis mihi suspecta est.

[9]) Codex πεφιππφαι et emendatum πεφιλιππῶσθαι. Idem vitium apud Athen. XII. 552 E qui Alexidis locum exscribit et plura de isto Philippide notavit. Codex praeterea ἐλεπτύνθαι.

φιλοθεάμονες· φιλοθεωρηταί[1]).
φιλοθηρεῖ· φιλεῖ ἀγρεύειν.
φιλοκάλως· καθαρῶς[2]).
φιλοκομπῶν· μεγαλορρημονῶν, ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν[3]).
φιλοπευϛεῖ· φιλοπραγμονεῖ.
φιλόπευϛος· ἡδέως μανθάνων, περίεργος[4]).
φιλόπονος· φιλεργός, περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος[5]).
φιλοσοφεῖν· σπουδάζειν[6]).
φιλοτέχνημα· κατασκευή, καύχησις.
φιλοτησίαν προπίνειν· ἐϛὶν ἡνίκα τις ἐν ἀρίϛῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν μέρος· τὸ λοιπὸν παράσχῃ φίλῳ καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος[7]).
φιλοτησία· φιλία, δεξίωσις[8]).
φιλοτιμεῖται· ἐπιδαψιλεύεται, μεγαλοφρονεῖ, σπουδάζει, ἀγαπᾷ[9]).
φιλοτιμίας· δωρεὰς ἢ πλεονεξίας ἢ κενοδοξίας[10]).
φιλοτησίας· τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιάλης[11]).
φιλοτίμως· μεγαλοδώρως, ὑπερμέτρως, ἐπιμελῶς[12]).
φιλοφρονέϛατα· φιλικώτατα[13]).
φιλοφρονούμενα· παραμυθούμενα.
φιλοφρόνως· προθύμως, σπουδαίως.
φιλοφροσύνη· δεξίωσις ἢ προσήνεια[14]).

---

1) Plat. Rep. V. 475 D. Cf. Hesychium.
2) An *καθαρείως*?
3) Codex φιλοκόμπων· μεγαλορήμων. Cf. Lex. Bachm.
4) Cf. Hesychium.
5) Cf. supra et Hesychium. Codex φίλεργος.
6) Cf. Harpocrationem.
7) Cf. Harpocr. Epit. et Lex. rhet. Bekk. p. 314. 28 ubi laudatur Demosth. F. L. § 128. Phrynichi locus apud Bekk. p. 70. 8 manifesto interpolatus est, quod non fugit Dindorfium in Thes. VIII. 894.
8) Vide an φιάλη verum sit pro φιλία, coll. Schol. Aristoph. Acharn. 985.
9) Cf. Hesychium.
10) Cf. Hesychium.
11) Vide supra.
12) Cf. Hesychium et Lex. Bachmanni.
13) Codex φιλικώτερα.
14) Codex προσηνία.

Φιλοῦργος· οὗτος ἐφωράθη τὰ ἱερὰ συλήσας καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος ὡς Ἰσοκράτης λέγει [1]).

Φίλυδρα· φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.

Φιλύρα· φυτὸν ἔχον φλοιὸν βύβλῳ ἢ παπύρῳ ὅμοιον ἐξ οὗ τοὺς ςεφάνους πλέκουσιν [2]).

Φιλυδρίας· φιλῶν τὸ ὕδωρ.

Φιμοῖ· ἄγχει, ἐπιςομίζει [3]).

Φίσκος· δημόσιον ταμιεῖον.

Φῖτυ· φυτόν, φύτευμα. Φερεκράτης.

Φιτῦσαι· ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθησιν, ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκέτι ἀλλὰ γεννῆσαι· καὶ φιτύοντος ὁμοίως τοῦ γεννῶντος· λέγεται δὲ καὶ τὸ γέννημα φῖτυ· Εὔπολις Αὐτολύκῳ· Ἀτὰρ ἤγαγες καινὸν τὸ φῖτυ τῶν βοῶν [4]).

Φλάβιος· ὄνομα χρηματισμοῦ [5]).

Φλᾶν· θλᾶν, τύπτειν [6]).

Φλᾶν· μαλάττειν καὶ ἀναφλᾶν τὸ ἀναμαλάττειν· Ἀριςοφάνης [7]).

Φλαῦρον· ἢ κοῦφον κακόν· διαφέρει γὰρ φλαῦρον καὶ φαῦλον· φλαῦρον μὲν γάρ ἐςι τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα [8]).

Φλεβάζοντες· βρύοντες.

Φλεγμαίνουσαν πόλιν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἑλκῶν τῶν διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσσειν [9]).

Φλεήσιον· τὸ Φλιάσιον πεδίον· Ἀριςοφάνης [10]).

---

1) Codex Φιλουργός et Γοργόνιον. Breviter in Lex. rhet. Bekk. p. 315. 20. Intelligitur Isocratis locus adv. Callimachum 57, cf. Arist. Lysistr. 261. Plura Vaterus in Andocideis p. 23.

2) Kusterus add. ἤ. Observatio est Aelii Dionysii, quem vide apud Eust. ad Dion. vs. 912.

3) Hesychius.

4) Porsonus add. (τὸ) φῖτυ. Idem vitium in Schol. Plat. Criti. 116 C. Recte τίθησιν, non τιθέασιν, quod moneo propter Editores Thesauri: intelligitur Plato. Ceterum cf. Cobetum Mnemos. IX. 82.

5) An χρηματιςοῦ?

6) Cf. Hesychium.

7) Ἀναφλᾶν add. Porsonus, cf. Poll. II. 176.

8) Cf. Schol. Plat. Min. 321 D, Herennium Philonem post Ammonium, alios.

9) Plat. Rep. II. 372 E.

10) Glossam corruptam esse suspicor.

φληνάφα· φλυάρει [1]).

φλήναφος· μωρολόγος [2]).

φνεί· μιμητικὸς ἦχος τῶν γαμψωνύχων· Ἀριστοφάνης [3]).

Φλιοῦντα· ἀρρενικῶς οἱ Ἀττικοί· Ξενοφῶν φησίν· αὖθις δὲ ἐστράτευσαν εἰς τὸν Φλιοῦντα [4]).

φλογμός· καῦμα ἐκ πυρακτώσεως.

φλόμος· λοχμῶδες φυτὸν ᾧ ἀντ' ἐλλυχνίου ἐχρῶντο [5]).

φλοΐνην· τὴν ἐκ φλοῦ· Ἡρόδοτος [6]).

φλυκτίδες· τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ.

φοβερός· ὁ φοβούμενος παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Φερεκράτει [7]).

φοιβάσασα· λαμπρύνασα [8]).

φοιβᾶσθαι· καθαίρεσθαι [9]).

φοῖβος· καθαρὸς ἁγνὸς ἢ μάντις καὶ ἀμίαντος καὶ ὁ Ἀπόλλων [10]).

Φοινικήϊα γράμματα· Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ εὑρόντος· τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρῆτες ὡς εὑρέθη ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις· Σκάμων δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν εὑρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίωνος ὀνομασθῆναι· μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαιδα γενέσθαι [αὐτῷ θυγατέρας Ἄγλαυρον Ἕρσην Πάνδροσον]· τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι παρθένον οὖσαν τελευτῆσαι· διὸ καὶ Φοινικήϊα γράμματα τὸν Ἀκταίωνα βουλόμενον τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρί [11]).

---

1) Codex φληναφᾷ· φλυαρεῖ. Ex Arist. Nub. 1475. Dobraeus Aristophanis nomen e praecedenti glossa huc trahit.

2) Cf. Moer. et Thom. M. p. 897. Affertur vocabulum e Menandro.

3) Codex φλιει, quod vv. dd. certatim correxerunt.

4) Xen. Hell. VII. 2. 11. Cf. Cobet. Mnem. VIII. 126.

5) Cf. Hesych. Poll. VI. 103. X. 115. Vocabulo usi sunt Eupolis et Cratinus.

6) Codex φλύην· τὴν ἐκ φλοοῦ. Cf. Herodt. III. 98. Poll. X. 178.

7) Thuc. II. 3. Cf. supra v. πιθανούς.

8) Codex φοίβατα m. pr. Idem vitium in Etym. M. Legitur φοιβάσασα apud Theocr. XVII. 134.

9) Cf. Hesychium.

10) Cf. Hesychium. Schol. Apoll. Rhod. β. 302.

11) Codex φοινικηια m. pr. sed correctum φοινίκια· deinde

Φοινικικὸν τὸ ψεῦδος· ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς Σπαρτοὺς καὶ Κάδμον ψευδῶς λεγομένων [1]).

Φοινικολόφου· ξανθολόφου [2]).

Φοινικοῦν· ἐρυθρόν, πυρρόν.

Φοινίκων συνθῆκαι· οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν· διὸ λέγεσθαι τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων· τὰ δ' ὅμοια Δήμων ἐπὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ [3]).

Φοῖνιξ· τὸ μουσικὸν ὄργανον διὰ τὸ ὑπὸ Φοίνικος εὑρεθῆναι [4]).

Φοινίξω· αἱμάξω, βάψω, πυρρώσω· ἀπὸ τοῦ φόνου ἢ τοῦ Φοίνικος ὅτι πυρρός [5]).

Φοινίττων· βάπτων αἵματι [6]).

Φοιτητάς· μαθητάς, παραγενομένους [7]).

Φολίδες· αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως· καταχρηστικῶς δὲ τὰ μικρὰ πτερά· τούτοις γὰρ ἐοίκεσαν [8]).

Φολιδωτόν· λεπιδωτόν.

Φονᾷ· ἀποκτεῖναι ἐπιθυμεῖ.

Φόνου πτερόν· διὰ τῶν οἰσῶν, πτερόεντα ἢ ταχύν· βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον [9]).

εὑρετῇ — καμῶν — ἀκταίονος — Φοινικηιὰ m. pr. Φοινίκηια vel potius Φοινίκεια corr. — ἀκταίονα. Quae uncinis circumdedi, alio pertinent nempe ad Cecropem. Infelici conjectura locum aggressus est Suidas. Plura de hoc argumento Hullemannus Duridis Sam. Rell. p. 87.

[1]) Plat. Rep. III. 414 C ubi vide Scholion. Convenit Pausanias apud Eust. p. 1757. 60. Codex ψεῦδος.

[2]) Hesychius. Ex Eur. Phoen. 827.

[3]) Malim συνθέμενοι. Codex κτήσαντες.

[4]) Et alii de hoc instrumento egerunt et Scamon, quem modo habuimus v. Φοινικήϊα γράμματα, cf. Athen. XIV. 637 B.

[5]) Codex πυράσω. Hesychius Φοινίξαι.

[6]) Hesychius Φοινίσσων.

[7]) Cf. Hesych. Phryn. Ecl. p. 178. Bekk. p. 71. 23. Antiatt p. 116. 1. Moer. Thom. p. 899. Poll. IV. 44.

[8]) Malim ἐοίκασι.

[9]) E tragoedia ut videtur.

Φονᾶν· ἑτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν ἔχειν [1]).
Φοξῖνος· ἰχθὺς εὐθέως γενόμενος ἔχων κύημα· τίκτει δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς Ἀριστοτέλης [2]).
Φορά· ἡ καθόλου τόπου ἐναλλαγή· καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στῆναι ὅταν ἐθέλῃ.
Φοράδην· ὁρμητικῶς φερόμενος [3]).
Φοράς· ὁρμὰς ἢ τύχας [4]).
Φορβάδας· τοὺς ἐν τῇ γῇ βοσκομένους [5]).
Φορβάδων· νομάδων, βοσκομένων [6]).
Φορεῖον· ὁ νῦν ὄκνος λεγόμενος [7]).
Φορεῖται· περιφέρεται.
Φορητή· βαστακτή [8]).
Φορητῶς· μεγάλως [9]).

Desunt folia ut conjicio circiter octo. *Porsonus.*

. . . .

Ψιλεύς· ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος· ὅθεν καὶ Φιλόψιλος παρ' Ἀλκμᾶνι· ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἵστασθαι [10]).
ψιλοδάπιδας· τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσιν [11]).

---

1) Porsonus addidit ἔχειν.
2) Codex φόξινος. Aristotelis locus legitur Hist. Anim. VI. 12. 13, sed ibi est προλιμνάσι.
3) Cf. Pausaniam apud Eustath. p. 1452. 15.
4) Cf. Demosthenem de Cor. § 271.
5) Respicitur Plat. Legg. II. 666 E, de quo loco dixi in Prolegomenis p. 71. Cf. Pindar. apud Athen. XIII. 573 E.
6) Hesychius.
7) Ὄκνος hoc sensu apud Bithynos in usu fuisse docet Suidas, opinor παρὰ τὸ ὀχεῖν ut ὄχανον. Cf. Pausan. apud Eust. p. 1452. 15.
8) Cf. Hesychium.
9) Vix recte. Cf. Poll. III. 131.
10) In Codice nihil superest praeter χοροῦ ἵστασθαι. Caetera e Suida supplevit Porsonus. Hesych. ψιλεῖς· οἱ ὕστατοι χορεύοντες.
11) E Pausania apud Eustath. p. 1645. 24. Cf. Aelium Dio-

ψιλοκόρρης· φαλακρός [1]).

ψιλὴ γῆ· ἡ μὴ πεφυτευμένη· Πεφυτευμένη δ' αὕτη' ςὶν ἡ ψιλὴ μόνον; Πόλεσιν [2]).

χίμαρον· εὔδιαιον [3]).

ψινάδες· παρὰ Θεοφράςῳ αἱ ῥυάδες ἄμπελοι· ἔνιοι τὰς δρυπετεῖς ἐλαίας [4]).

ψινάζει· ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ, φυλλορροεῖ [5]).

ψινύθιον· φαῦλον [6]).

ψῖσαι· ψωμίσαι [7]).

ψιττάκια· ὑποδήματος γυναικείου γένος [8]).

ψίχες· ἀρρενικῶς οἱ ψίχες καὶ τοὺς ψίχας.

ψό· ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος· ἐςὶ δὲ ἀποκομματικὸν λεξείδιον· ψόθον γὰρ καλοῦσι· Ἀριςοφάνης· πλέω γράσου τε καὶ ψόθου· οἷον, καὶ ῥύπου· Αἰσχύλος Θεωροῖς [9]).

ψόθος· ἀκαθαρσία· οὕτως Φρύνιχος [10]).

ψόας ἢ ψοίας ἢ ὅπη χρὴ καλεῖν παρ' οὐδενὶ Ἀττικῶν εὗρον· οἱ δὲ παλαιοὶ γυμνας αὶ ἀλώπεκα προσαγορεύουσιν [11]).

---

nysium apud Eustath. p. 746. 39. Lex. rhet. Bekk. p. 389. 15. Antiatt. Bekk. p. 83. 15. Perperam Codex ψιλοδαπίδας — μημαλωτάς.

[1]) Codex ψιλοκορης.

[2]) De Eupolidis fragmento vide Meinek. p. 509.

[3]) Codex ψιμαρον. Corr. Toupius. Cf. Photium v. εὐδίαιος. Vocabulum habet Hesiod. Oper. 624.

[4]) Codex αἱ ἄμπελοι, sed cf. Hesych. Theophr. H. Plant. IV. 14. 6.

[5]) Hesychius. Codex ψινάξει et φυλλοροεῖ.

[6]) Hesychius. Sed vide ψαινύθιος in Thes. VIII. 1825 D et apud M. Schmidtium.

[7]) Codex ψισαι om. acc. Eust. p. 1631. 44 affert e lexico rhetorico.

[8]) Codex ψιττακίαν et sic quoque Hesych. Sed vide Thes. VIII. 1919 B.

[9]) Codex ἀποκομματικοῦ λεξιδίου — γράσου καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου γε καὶ ψόθου. Correxit Dobraeus. Minus placet Bergkii ratio apud Meinek. Fragmt. Com. II. p. 1224. Cf. Thes. VIII. 1920 C. 1921 D. Ψό dixit Sophocles quoque ἐν Ποιμέσιν, cf. Etym. M. p. 405. 33.

[10]) Nempe Comicus, nam Photius in lexico condendo grammaticum non adhibuit.

[11]) Indidem Phryn. Ecl. p. 132. Cf. Poll. II. 185.

ψοίθης· ἀλαζών [1]).

ψοῖθος· σποδός.

ψολόεν· φλογόεν πῦρ.

ψολοκομπία· ἀλαζονεία· Ἀριςοφάνης Ἱππεῦσιν· ἥσθην ἀπειλαῖς ἐγέλασα ψολοκομπίαις [2]).

ψούδια· ψευδῆ· Κρῆτες [3]).

ψοφοδεής· δειλός, τοὺς φόβους φοβούμενος [4]).

ψυκτήρ· σκεῦος ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια [5]).

ψύλλα καὶ ψύλλαι· θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότῳ Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης· καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα· ὅτι δὲ τὸ ζῷον τὸ μικρὸν ἀρρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπεν καὶ ἕτεροι [6]).

Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες· ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνῳ· τὰ δὲ Ψύρα νησίδιον ἔρημον πλησίον Χίου· λέλεκται δὲ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων [7]).

ψυχαγωγεῖ· παραμυθεῖται, τέρπει [8]).

ψύττα· ἐπὶ τοῦ ἀποδραμεῖν [9]).

Ψύρα· νησίδιον μικρόν [10]).

ψυχάζειν· ἀναψύχειν.

ψυχάζουσιν· πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν ἵνα ἀναψυχήν τινα λάβωσιν· ἐςὶ δὲ ὅμοιον τὸ χειμάζειν [11]).

---

1) Hesychius.

2) Arist. Eq. 696. Cf. Hesychium.

3) Hesychius ψοδία· ψευδῆ· Λάκωνες δὲ τὸν ςόμαχον.

4) Hesychius.

5) Glossa quae plenius servata est a Schol. Plat. Symp. 215 E, ubi laudatur quoque Euripides.

6) Observatio videtur Aelii Dionysii, cf. Eustath. p. 1390. 50. Cf. Phryn. Ecl. p. 146. Moer. Schol. Arist. Plut. 538. Hesych. Locus Herodoti legitur IV. 173. Vide quoque Cobet. Prosopogr. Xenoph. p. 16. Mnem. VII. 174.

7) Codex Ψύψαρα. Cf. Steph. Byz. in voce. Eustath. p. 1462. 46. App. Provv. 439. Thes. VIII. 1938 D. Meinek. Fragmt. Com. II. 207. Bergk. ad Alcmanis fragmt. 30.

8) Hesychius.

9) Habet Eurip. Cycl. 49. Cf. Hesych. Saepe imitati sunt Atticistae. Codex τὸ ἀποδραμην m. pr.

10) Codex Ψυρανις· ἴδιον μ. Corr. Dobr.

11) Brevius Lex. rhet. Bekk. p. 317. 19.

ψυχικός· σαρκικός· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρόθυμον· οὕτως Ἄλεξις [1]).

ψυχορροφεῖν· τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν [2]).

ψῦχος· τὸ ῥῖγος· Ἡρόδοτος· ἀλλὰ καὶ Ἕρμιππος [3]).

ψυχρὸς ἄνθρωπος· ἀντὶ τοῦ δυσκίνητος [4]).

ψυχρολογία· ψευδολογία, ἀκαιρολογία [5]).

ψυχρὸν πρᾶγμα·

ψυχρός· ἀσθενής.

ψῶζα· νόσος τις· Εὔπολις Μαρικᾷ· Ὃς θυμήνας τοῖς ϛρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν· οἱ δέ φασι καὶ τὰ τῆς νόσου εἶδος ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας [6]).

ψώθια· τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου [7]).

ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου· ἡ παροιμία παρ' Ἀριϛοφάνει ἐν Ἱππεῦσιν· ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διελκυσμένων· παρὰ δὲ Διφίλῳ ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι παραπεποίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος [8]).

ψωλός· ὁ λιπόδερμος, ὀξυτόνως· καὶ ἀκρόψωλος· ὁ ἐπὶ βραχὺ τοιοῦτός.

ψωμοκόλακες· Φιλιππίδης [9]).

ψώμισμα· διάσυρμα [10]).

---

[1]) Illud σαρκικός pertinet ad explicationem loci in SS. nempe I. Cor. 2. 14. Quae adduntur alio pertinent.

[2]) Glossa plenius servata est a Phryn. Bekk. p. 73. 25. Cf. Meinek. Com. II. p. 694. Hesychius ψυχορόφους.

[3]) Herodt. IV. 28.

[4]) Convenit Antiatt. Bekk. p. 116. 20.

[5]) Hesychius.

[6]) Hoc solo loco quantum video nititur forma ψῶζα, nam Suidas et Etymologus sua e Photio habent. Equidem scribere malim ψῶα mutatione exigua ac prope nulla.

[7]) Cf. Hesych. et plura apud Athen. XIV. 646 C. Photius e Pausania habet, cf. Eustath. p. 1817. 44.

[8]) Arist. Eq. 973. Pro διελκυσμένων vel διειλκυσμένων Scholiasta διεσκυλμένων. Malim cum Kustero ἀπεσκολυμμένων. Codex praeterea Ἐγανίσμασι.

[9]) Antiatt. Bekk. p. 116. 25 add. Φιλιππίδης Ἀνανεούσῃ, ubi Meinekius Ἀνανεώσει. Cf. Athen. VI. 262 A ubi alia poetarum testimonia.

[10]) Non intelligo.

ψωμός· ὡς ἡμεῖς, Ἐπίλυκος.
ψωρᾶν καὶ βραγχᾶν δισυλλάβως λέγουσιν [1]).
ψῶχος· γῆ ψαμμώδης [2]).

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Ω.

Ὦια· μηλωτή, διφθέρα· καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πέζαν ἢ τὸ περισόμιον [3]).

ὠατωθήσω· ἀκούσομαι· Δωριεῖς [4]).

ὢ· τὸ μὲν ἄρθρον περισπωμένως, τὸ δὲ σχελιασικὸν ὀξυτόνως.

Ὠγύγια κακά· ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν Ὠγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπετεῖν· ἄμεινον δὲ λέγειν Ὠγύγια κακὰ τὰ παλαιά· τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ [5]).

Ὠγύγιον· ἀρχαῖον, παλαιὸν ἢ ὑπερμέγεθες· ἢ διὰ τὸ Ὤγυγον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν [6]).

ὤγμευον· Ξενοφῶν ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο, παρὰ τὸν ὄγμον τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων [7]).

ὧδε· οὐ μόνον τὸ οὕτως ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε ὡς ἡμεῖς· Κρατῖνος Δραπέτισι· Τοὺς ὧδε μόνον ϛασιάζοντας καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι. Ἀριϛοφάνης Κωκάλῳ· ἐκδότω δέ τις Καὶ ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δίφρω δύο· καὶ Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δεῦρο καὶ ἐνθάδε· τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείϛοις δηλοῖ· Εὔπολις Ταξιάρχοις· Οὐκ ἦν Φυλάττῃ γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα [8]).

---

1) Cf. supra v. λιθῶντας. Moer. Lobeck. ad Phryn. p. 80.

2) Hesychius.

3) Codex ὦα. Prior glossae pars ex Aelio Dionysio est, cf. Eustath. p. 1828. 48. Altera ni omnia fallunt sacra est, cf. Exod. 28. 28. Psalm. 132. 2.

4) Sic Codex. Porsonus ὠατωθήσομαι. Hesychius: ὠάτω· θήσω, ἀκούσομαι. Musurus: ὠάσω. Valckenaerius subesse iudicat ἐς ὦατα θήσομαι. Cogitavi aliquando: ὠαξῶ· νοήσω, ἀκούσομαι. Facilius certe non poteris.

5) Cf. Eustath. p. 1393. 31. App. Prov. 442 ibiq. Intt.

6) Codex Ὠγύγιον πρῶτον — τῶν θηλυκῶν. Em. lect. in Lex. Bachm. Cf. Hesychium.

7) Xenoph. Cyrop. II. 4. 20.

8) Codex Δραπέτησι — ψηφολογίον — δίφρῳ — οὐκ ἦν Φ. δ'.

ᾠδεῖον· Ἀθήνησιν ὥσπερ θέατρον, ὃ πεποίηκεν ὥς φασι Περικλῆς εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικοὺς ἀγῶνας· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ᾠδεῖον ἐκλήθη ἀπὸ τῆς ᾠδῆς· ἐστὶ δὲ ἐν αὐτῷ τὸ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος· διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἄλφιτα ἐκεῖ [1]).

ὧδέ πως· οὕτω πως [2]).

ᾠδηκώς· οἰδήσας, φυσήσας.

ὠδίς· ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη [3]).

ᾤετο· ὑπελάμβανεν [4]).

ὤζειν· θαυμάζειν [5]).

ὤζηκεν λέγουσιν [6]).

ᾠζυροί· κρᾶσις Ἀττική.

ᾠήθησαν· ἐνόμισαν.

ὦ Ἡράκλεις· ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν.

ὦ Ἥρακλες· ἡ κλητικὴ πτῶσις οὕτως διαφέρει· καὶ τὸ ὦ Δάματερ τὸ Δήμητερ· φασὶ δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ὦ τοῦ θαυμαστικοῦ Ἡράκλεις· καὶ μᾶλλον ἐν τῇ χρήσει [7]).

Desunt cetera usque ad finem, quinque fere paginas implentia. *Porsonus.*

---

quae correxit Porsonus. Antiatt. Bekk. p. 116. 29 laudat Platonem Γοργίᾳ. Quem locum voluerit ignoro: forte Protagor. 328 D.

[1]) Supplevi ἀγῶνας, cf. Lex. rhet. Bekk. p. 317. 31. Dem. Phorm. § 37. Manus recentissima in margine: ᾠδεῖον· μουσεῖον ἢ σχολεῖον.

[2]) Cf. Hesychium.

[3]) Cf. Eustath. p. 843. 46.

[4]) Hesychius.

[5]) Ex Aelio Dionysio, cf. Eustath. p. 1279. 33. Vide quoque Hesych. Vocabulo usi sunt Aesch. Eum. 121 et Arist. Vesp. 1527.

[6]) Dindorfius scribit ὤζησεν ut referat ad Arist. fragmt. 538.

[7]) Rectius supra v. Ἡράκλεις, unde restitue ὥσπερ τὸ ὦ Δάματερ τοῦ ὦ Δήμητερ.

GLOSSAE HOMERICAE

EXCERPTAE

E

PHOTII LEXICO.

A.

Ἀαγές· ἄθραυστον, ἰσχυρόν [1]).

ἀαδεῖν· ὀχλεῖν, ἀπορεῖν, ἀδικεῖν, ἀσιτεῖν [2]).

ἀάλιον· ἄτακτον, ἀκρατές [3]).

ἄαπτον· ἰσχυρόν, βαρύ, χαλεπόν· οἱ δὲ ἄπληστον· καὶ χεῖρας ἀάπτους· μεγάλας, ἀπροσπελάστους, ὧν οὐκ ἂν ἅψαιτό τις· εἰ δὲ ψιλωθείη, τὰς ἀπτοήτους· οἱ δὲ ἄαπτον· ἄπειρον, ἀπέραντον [4]).

ἀάπτους· οἱ μὲν δασύνοντες τὸ δεύτερον α, ἀκούουσιν ἀπροσπελάστους, ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο· οἱ δὲ ψιλοῦντες, ἀπτοήτους·

---

1) Apollon. Hesych. Odyss. λ. 575.

2) Apollon. Hesych. De hac glossa cf. M. Schmidtium in Museo Rhenano, XII. p. 140.

3) Apollon. Hesych. Cyrill. Voss. ἀάλιον· ἀπληκτον.

4) Codex ὧν οὐχ ἅψαιτό τις, quod correxi. Disputabant grammatici utrum pronunciandum esset ἀάπτος an ἄαπτος, cf. glossam sequentem. Quaestionem de interaspiratione attigit quoque Aelius Dionysius, cf. Lehrs. de Aristarcho p. 331. Hinc fieri sane potest ut haec glossa ex eius opere fluxerit, nam nunc quidem neque Hesychius neque Apollonius convenit et praeterea rarae sunt admodum in Photio glossae homericae duplices. Nolui tamen avellere a sequenti glossa, de cuius origine constat.

οἱ δὲ τὰς ἀνεκφεύκτους καὶ χαλεπάς. Ἀπίων δὲ δασύνει· βούλεται γὰρ ἀποδιδόναι, ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο, ἢ τὰς πολλοῖς προσπελαζούσας [1]).

ἀᾶσαι· τέσσαρα σημαίνει· κορέσαι, καθυπνῶσαι, βλάψαι, λυπῆσαι [2]).

ἄγχιςα· ἔγγιςα [3]).

ἀγχοῦ· ἐγγύς [4]).

ἀδαήμονες· ἄπειροι [5]).

E.

Ἐπῴχετο· ἐπεπορεύετο [6]).

ἐρέσθαι· ἐρωτῆσαι, πυθέσθαι [7]).

ἐρπύζων· ἐκ μεταφορᾶς βαδίζων [8]).

ἐρρέτω· οἰμωζέτω, φευγέτω [9]).

ἔρρων· μετὰ φθορᾶς παραγινόμενος ἢ πορευόμενος [10]).

ἐρρώσαντο· ἐπερρώσθησαν [11]).

ἐρσήεις· πρόσφατος, ἔνυγρός τε καὶ ἀμόλυντος [12]).

ἐρσήεντα· δροσώδη καὶ ἁπαλόν, νεκρόν [13]).

---

[1]) Similia Apollon. Contraxit Hesych. Iliad. α. 567. Apud Apollonium emenda τὸ μὲν πρῶτον α. Cf. Nauck. Arist. Byz. p. 212. Ceterum Photii Codex habet ἀπράκτους pro ἀπτοήτους, quod ex Apollonio emendavi. Cf. glossam superiorem.

[2]) Cf. Apollon. v. ἄασαν. Hesych. v. ἀᾶσαι. Prima significatio pertinet ad Iliad. ε. 289: αἵματος ἆσαι Ἄρηα· secunda ad Odyss. φ. 297: ἐπεὶ φρένας ἄασε οἴνῳ· tertia ad Iliad. θ. 236: τῇ δ' ἄτῃ ἄασας· quarta ad Iliad. λ. 340: ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. Cf. adnotationem paulo pleniorem in Lex. rhet. Bekk. p. 321 v. ἀάκσαι.

[3]) Iliad. β. 58. Cf. Lex. rhet. Bekk. p. 333.

[4]) Passim apud Hom. Apollon. Hesychius.

[5]) Apollon. Hesych. Lex. rhet. Bekk. p. 340. Odyss. μ. 208.

[6]) Iliad. α. 50. Hinc corrige Hesychium.

[7]) Odyss. α. 405, alibi. Hesychius.

[8]) Iliad. ψ. 225. Cf. Apollon.

[9]) Iliad. ι. 377. Hesychius.

[10]) Iliad. ι. 364. Apollonius. Hesychius.

[11]) Odyss. ψ. 3. Correxi e lexico Bachm. Phot.: ἐπωράθησαν.

[12]) Iliad. ω. 757.

[13]) Iliad. ξ. 348. Cf. Hesychium.

ἐρυμνήν· ἠσφαλισμένην [1]).
ἐρχθέντα· ὕδατι ἀποπνιγέντα [2]).
ἐρωδιός· ὀρνέου εἶδος [3]).
ἐρώμεθα· ἐρωτήσωμεν [4]).
ἔσβη· ἐσβέσθη, ἐπαύσατο [5]).
ἐσθλά· ἀγαθά [6]).
ἔσθοντες· ἐσθίοντες [7]).
ἔσθος· ἱμάτιον [8]).
ἐσκοπίαζε· περιέβλεπεν [9]).
ἔσπετε· εἰπεῖν ποιήσατε [10]).
ἐς τί ἔτι; μέχρι τίνος [11]).
ἐσχάραι πυρός· ἐπ' ἐδάφους ἀνθρακιαί [12]).
ἔσχε· κατέπαυσε [13]).
ἔσχεν· ἐπέσχε· [Μένανδρος] [14]).
ἔσχετο· ἐπεσχέθη [15]).
ἔτειρε· κατεπόνησε [16]).
ἔται· ἑταῖροι [17]).

---

[1]) Apollonius hoc legerit Odyss. ω. 106 ubi nunc recte ἐρεμνήν. Hesiod. apud Strab. 9. p. 424: Γλήχωνά τ' ἐρυμνήν.
[2]) Iliad. Φ. 282. Apollon. Hesychius v. ἐρεθέντα, certatim correctus a vv. dd.
[3]) Iliad. κ. 274. Apollonius. Hesychius.
[4]) Odyss. θ. 133.
[5]) Iliad. ι. 471. Hesychius.
[6]) Passim apud Hom. Hesychius.
[7]) Iliad. θ. 231.
[8]) Apollonius. Hesychius. Iliad. ω. 94.
[9]) Odyss. κ. 260 ubi tamen ἐσκοπίαζον.
[10]) Iliad. β. 484. Codex: ἐσπέται· ε. ποιήσαντες. Correxi e Bachmanni Lexico.
[11]) Iliad. ε. 465.
[12]) Iliad. κ. 418.
[13]) Iliad. β. 275.
[14]) Apoll. Hesych. qui male ὑπέσχεν. Iliad. Φ. 303. Menandri nomen perperam repetitum e gl. super. ἐσχάτως.
[15]) Cf. Hesychium. Iliad. ρ. 696.
[16]) Iliad. ε. 796. Hesychius.
[17]) Iliad. ι. 464. Codex nil praeter ετια (sic) et interpretatio excidit. Correxi ex Apollon. et Hesych.

ἑτεραλκέα· ἑτεροκλινῆ [1]).
ἔτλης· ὑπέμεινας [2]).
ἐτύγχανεν· ἐπέτυχεν [3]).
εὔδμητον· καλῶς ᾠκοδομημένον [4]).
εὗδον· ἐκάθευδον [5]).
εὖ εἰδότες· καλῶς γινώσκοντες [6]).
εὔζωνος· εὔστολος, καλή [7]).
εὐήνορα· τὸν ἀνδρείαν περιποιοῦντα, ἐπὶ τοῦ οἴνου· ἐπὶ δὲ χαλκοῦ, τὸν εὖ τὸν ἄνδρα διατιθέντα [8]).
εὐῆρες· εὐάγωγον, ἀπὸ τῆς εἰρεσίας [9]).
ἐϋκλεές· περίδοξον [10]).
εὐνάς· κοίτας ἢ ἀγκύρας [11]).
εὐνηθέντες· κατακοιτασθέντες [12]).
ἐΰξοον· καλῶς ἐξεσμένον [13]).
ἐϋπλοκαμῖδες· καλλιπλόκαμοι [14]).
εὔπρηστον· εὐφύσητον [15]).
ἔφες· ἐπίπεμψον [16]).

---

1) Iliad. η. 26. Cf. Apollon. et Hesych.

2) Passim. Hesychius.

3) Apoll. e quo correxi Codicis lectionem ἔτυχεν. Odyss. ξ. 231.

4) Iliad. α. 448. Hesych. In Etym. Gudian. 223, 31 corrige εὔτυκτον pro εὔτηκτον.

5) Iliad. β. 2. Hesychius.

6) Iliad. β. 720.

7) Iliad. α. 429. Codex εὔτοκος: correxit Albertus ad Hesych. v. εὔζωνος: cf. quoque gl. ἐϋζώνοιο et εὐζώνως.

8) Odyss. δ. 622. ν. 19. Similia apud Apollon. et Hesych. Correxi Codicis vitium ποιοῦντα pro περιποιοῦντα. Ultima verba in Codice desunt, repetita a Porsono e Suida, qui tamen perperam τιθέντα, pro quo rescripsi διατιθέντα.

9) Odyss. λ. 120. Cf. Hesychium.

10) Iliad. ρ. 415. Codex Photii: εὐκλευές et interpretatio excidit. Correxi ope lexici Bachmanni.

11) Odyss. ξ. 14. Iliad. α. 436. Apollon. Hesych.

12) Odyss. θ. 292. Hesychius.

13) Iliad. β. 390. Hesychius.

14) Odyss. β. 119. Hesychius.

15) Iliad. σ. 471. Apollon. Hesych.

16) Iliad. ε. 174. Hesych. Codex ἔπεμπον: emendavi ope lexici Bachmanni.

ἐφέστιοι· αὐτόχθονες, ἔνοικοι [1]).
ἐφῆκα· ἔπεμψα [2]).
ἔφηνεν· ἔδειξεν [3]).
ἐφῆπτο· ἐπεκρέματο, ἐπέκειτο [4]).
ἐφιείς· ἐπιπέμπων, ἐπιβάλλων [5]).
ἐφίκοντο· ἐφήψαντο [6]).
ἐφορμή· ὅθεν ἄν τις τοῖς πολεμίοις ἐφορμήσειεν [7]).
ἔφυ· ἐγένετο [8]).
ἔφυδρος· ὕδωρ ἐπάγων [9]).
ἔφυν· ἐνέφυσαν σφόδρα, ἐνεβάλλοντο, ὥστε δοκεῖν συμπεφυκέναι [10]).
ἐφύπερθεν· ὑπεράνω [11]).
ἔφυρον· ἔβρεχον ἢ ἔπλυνον [12]).
ἔχεεν· ἔχωσεν [13]).
ἐχέφρων· συνετός [14]).
ἔχθιστος· ἐχθρότατος [15]).
ἐχθόμενος· ἐχθρὸς ἢ μισούμενος [16]).

---

[1]) Iliad. β. 125. Hesychius, a quo sumsi ἔνοικοι: Photii Codex σύνοικοι.
[2]) Iliad. π. 812.
[3]) Iliad. β. 318. Hesychius.
[4]) Iliad. ζ. 241.
[5]) Iliad. α. 51. Hesychius.
[6]) Iliad. ν. 613.
[7]) Odyss. χ. 130. Hesych. Corrupte in Phot. Codice: ἐφ' ὁρμήν· ὁ ἐναντίος τ. π. ἐ. vitio memorabili.
[8]) Odyss. ψ. 190. Hesychius.
[9]) Odyss. ξ. 458. Apollon. Hesych.
[10]) Codex ἔφυντο. Quod reposui pertinet ad Odyss. ε. 481: πυκνοὶ — ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς, ubi rectissime Scholiasta: τὸ ἔφυν συσταλτέον, cf. Mnem. X. 318 ubi Cobetus formam ἔγνον reponit in hymno in Cererem. Eandem vide apud Pind. Pyth. I. 42. IV. 120. Addo Observat. meas in Platonem, 1864, p. 76.
[11]) Iliad. ω. 645. Hesych. perperam ὑπεράνωθεν: idem vitium in lexico Bachm. Cf. infra καθύπερθεν.
[12]) Iliad. ω. 162. Pro ἔπλυνον malo cum Hesych. ἐμόλυνον.
[13]) Iliad. ζ. 419. Hesychius.
[14]) Passim apud Homer. Hesychius.
[15]) Passim apud Homer.
[16]) Odyss. δ. 502.

ἔχθος· ἔχθρα, μῖσος [1]).
ἔχοντες· οἰκοῦντες [2]).
ἕψεται· ἀκολουθήσει ἢ ἀκολουθεῖ [3]).
ἐψιᾶσθαι· παίζειν [4]).
ἐῴκει· ὁμοία ἦν [5]).
ἑωσφόρος· ἀνατολικὸς ἀστὴρ πρωϊνος, καλούμενος Φωσφόρος [6]).

Z.

ζαῆν ἄνεμον· τὸν σφοδρῶς πνέοντα [7]).
ζάκοτον· ἄγαν ὀργίλον, κότος γὰρ ἡ ὀργή [8]).
ζείδωρον· τὴν τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην [9]).
ζεύγλη· τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ, καθ' ὃ ἐντίθησι τοὺς τραχήλους τὰ ζῷα [10]).
ζεύγλη· ζυγός [11]).
ζόφον· δύσιν [12]).
ζυγόδεσμος· ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ [13]).
ζωάγρια· δι' ὧν λύτρων τὸ ζῆν περιγίνεται [14]).
ζώγρει· ζῶντα λάμβανε [15]).
ζωήν· τὴν κτῆσιν, τὴν οὐσίαν [16]).

---

[1]) Odyss. ι. 277.
[2]) Passim apud Hom., v. c. Iliad. σ. 548.
[3]) Iliad. δ. 415.
[4]) Apoll. Hesych. ἐψιάασθων, quod legitur Odyss. ρ. 530.
[5]) Passim apud Homer.
[6]) Iliad. ψ. 226. Hesychius.
[7]) Odyss. μ. 313. Hesych. Cf. Apollon.
[8]) Iliad. γ. 220. Hesych. Cf. Apollon.
[9]) Odyss. ε. 463. Apollon. Hesych. Cf. Cyrillum Voss. e quo adieci τὰ quod deest in Photii Codice.
[10]) Iliad. τ. 405 ibiq. Schol. et Hesych. Etym. Gud. p. 229. 45.
[11]) Hesychius coniungit c. gl. super.
[12]) Iliad. μ. 240. Apollon. Hesych.
[13]) Iliad. ω. 270. Apollon. Hesych.
[14]) Iliad. σ. 407, alibi. Cf. Apollon. Hesych.
[15]) Iliad. ζ. 46. Apollon. Hesych. Codex Photii: ζωγρεῖ· ζῶντας λαμβάνει.
[16]) Odyss. ξ. 208.

ζῶμα· ὁ θώραξ καὶ τὸ περίζωμα [1]).
ζῶμα φαεινόν· τὸν χιτῶνα ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι· ἄλλοι δὲ τὸν θώρακα· οἱ δὲ κυρίως τὸ ζῶμα [2]).
ζώννυσθαι· καθοπλίζεσθαι [3]).
ζωρότερον· ἀκρατότερον [4]).
ζωστήρ· ᾧ ἐπάνω τοῦ θώρακος χρῶνται [5]).
ζῶστρα· ἐνδύματά τινα ἀνδρῶν, οἷον χιτῶνας βαθεῖς [6]).
ζώννυται· ἡ ζώνη [7]).

H.

Ἠι· ἀντὶ τοῦ ὥς, καθώς [8]).
ἦ· βαρέως ἀντὶ τοῦ ἄρα [9]).
ἠβαιόν· μικρόν, ὀλίγον [10]).
ἥβη· νεότης, ἀκμή [11]).
ἡβήσαντες· ἀκμάσαντες [12]).
ἠγάσσατο· ἐθαύμασεν [13]).
ἤγειρα· παρώξυνα [14]).
ἡγήσαιτο· προηγήσαιτο [15]).
ἡγήτορες· ἡγεμόνες [16]).

---

[1]) Iliad. δ. 135. ψ. 683. Apollonius ex Aristarcho.
[2]) Odyss. ξ. 482. Hesychius.
[3]) Iliad. λ. 15. Apollon. Hesych.
[4]) Iliad. ι. 203. Apollon. Hesych.
[5]) Iliad. δ. 215. Apollon. Hesych. e quo sumsi ᾧ pro ἧ, quod habet Photii Codex.
[6]) Odyss. ζ. 38. Apollon. Hesych. Est explicatio Apionis.
[7]) Lacera glossa homerica, cf. Apollonium et corrige: ζώνη· ᾗ ζώννυνται vel simile quid. Iliad. ξ. 181.
[8]) Iliad. β. 73, alibi. Cf. Eustath. p. 1678. 35 et Apollon.
[9]) Passim apud Homerum, v. c. Iliad. ο. 504. Malim ἄρα.
[10]) Iliad. β. 380. Hesychius.
[11]) Odyss. κ. 279. Cf. Apollon. Hesych.
[12]) Iliad. ε. 550 ubi ἡβήσαντε. Cf. v. εὐνηθέντες, itidem apud Phot. positum pro εὐνηθέντε.
[13]) Iliad. γ. 181. Codex: ἠγάσαντο· ἐθαύμασαν. Correxi e Cyrillo qui ἠγάσατο· ἐθαύμασεν habet.
[14]) Iliad. ε. 208.
[15]) Odyss. ζ. 300. Codex ἡγήσοιτο habet.
[16]) Passim apud Homerum. Hesychius.

ἡ δέ· ἀντὶ τοῦ ἡ αὐτὴ δέ [1]).

ἦδος· ἡδονή, ὄφελος [2]).

ἡδυεπής· ἡδυλόγος [3]).

ἠέ· βαρυτόνως, διαζευκτικὸς σύνδεσμος· Ἠὲ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ· περισπωμένως δέ, ἀπορηματικός· ἦε περὶ πτόλιος μαχεούμενοι· — ἦε καὶ οὐκί [4]).

ἤει· ἐπορεύετο [5]).

ἤισαν· ἐπορεύοντο [6]).

ἠεροφοῖτις· ἡ ἀοράτως ἐρχομένη, κατὰ τὸν ἀέρα [7]).

ἧ θέμις· ὡς νόμος, ὡς προσῆκον [8]).

ἠθεῖος· παρ' Ἴωσι νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον προσαγόρευσις [9]).

ἤθη· συνηθείας· μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων· γράφεται καὶ ἔθη [10]).

ἤια· βρώματα καὶ τὸ ἐπορευόμην [11]).

ἠιόεντι· καλὸν αἰγιαλὸν ἔχοντι [12]).

ἠιόνα· αἰγιαλόν, ὄχθην [13]).

ἧκεν· ἐφῆκεν [14]).

ἠκέσατο· ἰάσατο, ἐθεράπευσεν [15]).

---

[1]) Malim quod apud Bachm. legitur ἀντὶ τοῦ αὕτη δέ.

[2]) Iliad. α. 576. Hesychius.

[3]) Iliad. α. 248. Hesychins.

[4]) Odyss. θ. 507. ω. 113. Iliad. β. 299. Apollon. Hesych. Suidas. Corrnpte apud Photium: περιπταίη μαχεούμενον. Mira doctrina est, nam quis umquam vidit portentum ἦε?

[5]) Odyss. θ. 290. Veram lectionem servarunt Hesychius et Cyrillus, Photius πορεύεται.

[6]) Iliad. κ. 197. Hesychius.

[7]) Iliad. ι. 571. Apollon. Hesych.

[8]) Iliad. β. 73, alibi.

[9]) Iliad. ζ. 518. Apollon. Hesych. Hanc glossam non retulissem inter Homericas, nisi Apollonius iuberet.

[10]) Iliad. ζ. 511. Cf. Apollon. et Hesych. p. 1611. 4 ibiq. Alb.

[11]) Iliad. ν. 103. Odyss. δ. 427. Apoll. Hesych.

[12]) Iliad. ε. 36. Hesych.

[13]) Iliad. μ. 31. Perperam Photii Codex ὄχθον: rectius Hesychius, Cyrillus, Lex. Bachm.: ὄχθην.

[14]) Iliad. α. 382 ibiq. Schol. Hesych.

[15]) Iliad. ε. 402. Hesychius.

ἧς· ὑπάρχεις [1]).
ἠλακάτη· ἐργαλεῖον γυναικός [2]).
ἤλασεν· ἔσκαψεν, ἔπληξεν [3]).
ἠλέκτωρ· ὁ ἥλιος [4]).
ἠλίβατος· ὑψηλή· ἐφ' ἣν πρῶτον διὰ τὸ ὕψος ὁ ἥλιος βαίνει [5]).
ἠλιτόμηνον· τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν [6]).
ἠλύσιον· ἱερὸν πεδίον περὶ Ῥόδον· οἱ δὲ περὶ Αἴγυπτον· οἱ δὲ περὶ Λέσβον· οἱ δὲ τὸ κεκεραυνωμένον χωρίον ἢ πεδίον· τὰ δὲ τοιαῦτά ἐστιν ἄβατα· καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλύσια· Πολέμων δὲ Ἀθηναίους φησὶ τὸ κατασκηφθὲν χωρίον καλεῖν [7]).
ἦλω· ἐλήφθη, ἐφανερώθη, ἐπορθήθη [8]).
ἠμαθόεντος· ἀμμώδους [9]).
ἦμαρ· ἡμέρα [10]).
ἤματα· ἡμέρας ἢ ἱμάτια [11]).
ἠμείβετο· ἀνταπεκρίνετο [12]).

---

[1]) Odyss. δ. 611. Cf. Herodian. περὶ μον. λ. p. 144. 21. HSt. III. 260 C.

[2]) Odyss. δ. 135. Cf. Apollon. et Hesych.

[3]) Iliad. ι. 349. Cf. Apollon. et Hesych.

[4]) Iliad. ζ. 513. Apollon. Hesych. Convenit Lex. Ezech. post Cyr. Voss. Ex Apione Eustath. p. 659. 28.

[5]) Iliad. ο. 273 c. Schol. Apollon. Hesych.

[6]) Iliad. τ. 118. Apollon. Hesych.

[7]) Odyss. δ. 563. Codex Photii: ἱερὸν περίοδον· οἱ δέ; emendavi ope Etymol. Magni. Tum scripsi κατασκηφθέν pro κατασκαφέν, cf. Kust. ad Hesych. in v. Confer Scholion Odyss. δ. 563 et Eustath. p. 1509. 22, quibus locis probatur Apionem collocasse Elysium in Aegypto. Vide quam longe illae inanes explicationes distent ab ubertate Apionis. Polemo bis laudatur in Scholiis ad Iliadem, cf. Prellerum p. 146. Miror fuisse qui Elysium in insula Lesbo collocassent: solent relegare occidentem versus: hinc suspicio mihi nata est legendum esse περὶ Λέσβους, quae urbs Mauretaniae fuit. Cf. Mus. Rhenanum XVII. 587.

[8]) Odyss. χ. 230. Hesychius.

[9]) Iliad. β. 77. Apollon. cf.

[10]) Passim. Apollonius. Hesychius.

[11]) Scilicet grammaticus confundit ἤματα et εἵματα.

[12]) Passim. Hesychius. Malim: ἀντὶ τοῦ ἀπεκρίνετο.

ἡμιδαής· ἡμίκαυστος [1]).
ἡμιπέλεκκα· αἱ μονόστομοι ἀξίναι [2]).
ἤμων· ἐθέριζον [3]).
ἥνδανεν· ἤρεσκεν [4]).
ἠνεμόεσσαν· ὑψηλήν [5]).
ἠοῦς· ὄρθρου, ἡμέρας ἀνατολῆς [6]).
ἠπιόδωρος· ἠπία καὶ προσηνῆ δωρουμένη, χρηστή [7]).
ἤπιος· πρᾶος ἢ λιπαρός [8]).
ἤποθεν· ἀμόθεν· οὕτως Ἀριστοφάνης [9]).
ἤραρεν· ἥρμοσεν [10]).
ἠρασάμην· ἠράσθην [11]).
ἠρᾶτο· εὔξατο [12]).
ἠρήρειστο· ἥρμοστο [13]).
ἦρι· ὄρθρου, ἕωθεν ἢ ἔαρι [14]).
ἠριγένειαν· τὸν ὄρθρον [15]).
ἤριπεν· εἰς τὴν ἔραν κατέπεσεν [16]).
ἤρκεσεν· ἐβοήθησεν [17]).
ἠρτύνετο· παρεσκευάζετο [18]).
ἥρως· ἡμίθεος, δυνατός, γενναῖος [19]).

---

[1]) Iliad. π. 294. Hesychius.
[2]) Iliad. ψ. 851. Apollonius. Hesychius.
[3]) Iliad. σ. 551. Hesychius.
[4]) Iliad. α. 24. Hesychius.
[5]) Passim. Hesychius.
[6]) Iliad. θ. 470. Cf. Hesychium.
[7]) Iliad. ζ. 251. Apollonius. Hesychius.
[8]) Iliad. ω. 770. Cf. Hesychium v. ἤπιον.
[9]) Odyss. α. 10. Scribe cum Ruhnkenio: Ἀμόθεν ποθέν. Cf. Nauck. Arist. Byz. p. 231.
[10]) Odyss. δ. 777, alibi. Apollon. Hesych.
[11]) Iliad. ξ. 317. Hesychius.
[12]) Iliad. α. 35. Hesychius.
[13]) Iliad. γ. 358. Hesychius.
[14]) Odyss. υ. 156, alibi. Apollonius. Hesychius.
[15]) Odyss. ψ. 347. Cf. Apollon. Hesych.
[16]) Iliad. ε. 47, alibi. Codex ἤρειπεν.
[17]) Iliad. ο. 529, alibi. Hesychius.
[18]) Iliad. β. 55. Hesychius. Cf. Apollonium.
[19]) Passim. Cf. Apollonium v. ἡρώων.

ἤσεις· ἀφήσεις [1]).
ἥσθην· ἐκαθίζοντο, δυϊκῶς [2]).
ἠτίμησεν· ἠτίμασεν, ὕβρισεν [3]).
ἦτορ· ψυχή [4]).
ηὔδα· ἔλεγεν, εἶπεν [5]).
ἥφαιςος· ὁ θεὸς καὶ τὸ πῦρ [6]).
ἤχλυσε· συνεσκότασεν [7]).
ἠώς· ἡμέρα ἀπ' ὄρθρου [8]).
ἠώς· πρωΐ, ἡμέρα, ὄρθρος· ἐπὶ μὲν τῆς θεᾶς· Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων· ἐπὶ δὲ ὅλης ἡμέρας· ἥδε δέ μοι νῦν Ἠὼς ἐνδεκάτη· ἐπὶ δὲ τῆς πρωΐας ἕως ἕκτης ὥρας· ἔσσεται ἢ ἠὼς ἢ δείλη ἢ μέσον ἦμαρ [9]).

Θ.

Θαιρούς· τοὺς ςροφεῖς τῆς θύρας [10]).
θαλαμηπόλος· ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναςρεφομένη καὶ φυλάττουσα [11]).
θάλαμος· οἶκος ἢ κοιτών [12]).
θάλεια· εὐωχία, ἀπὸ τοῦ θάλλειν [13]).
θαλεροί· δίυγροι, νέοι, ἀκμαῖοι ἢ ταχεῖς [14]).
θαρραλέον· θάρσος [15]).

---

1) Malim ἤσειν· ἀφήσειν, Odyss. θ. 203. Cf. Hesychium.
2) Iliad. δ. 21. Apollon. Hesych. Perperam Codex ἥςην.
3) Iliad. α. 11. Hesychius.
4) Passim apud Homer. Hesych.
5) Passim apud Homer. Hesych.
6) Iliad. υ. 12. β. 426. Apollon. Hesych.
7) Odyss. μ. 406. Apollon. Hesych.
8) Passim apud Homer.
9) Odyss. ε. 1. Iliad. φ. 156. 111. Apollon. Cf. Hesych.
10) Iliad. μ. 459. Cf. Apollonium et Hesychium.
11) Odyss. η. 8. Cf. Apollon. et Hesych. qui Apionem laudat.
12) Passim apud Homer. Cf. Hesych.
13) Iliad. η. 475 ubi δαῖτα θάλειαν, sicuti etiam alibi.
14) Homer. passim θαλερὸν δάκρυ et θαλεροὶ αἰζηοί. Apollon.
15) Confer Hesychium: θαρσαλέον· ῥᾴδιον: — θαρσαλέως· ῥᾳδίως. Miror Albertum non sustulisse vitium: legendum est θαρσαλέον· θαρραλέον: — θαρσαλέως· θαρραλέως: — Vides quid acciderit: in θαρραλέον et θαρραλέως omissae erant tres literae a capite: quod erat reliquum, mutatum est in vocabulum bene Graecum, sed non huius loci. Sunt duae glossae homericae, quarum ope

θάρσυνος· τεθαρρηκώς [1]).
θείειν καὶ θεῖν· τρέχειν [2]).
θεῖα· εὐθεῖα καὶ ὀρθὰ καὶ θαυμαστά [3]).
θεῖεν· ποιήσειαν [4]).
θεῖναι· ποιῆσαι [5]).
θέλγει· [ἀγαπᾷ ἢ] κακοῖ ἢ ἀπατᾷ ἢ θάλπει [6]).
θέλειν· ἀντὶ τοῦ δύνασθαι [7]).
θέμεθλα· τὰ ἐσώτερα μέρη, τὰ ἐν βάθει [8]).
θέμις· τὸ δίκαιον [9]).
θέμιστα· νόμον ἢ δίκην [10]).
θεόδμητος· ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατεσκευασμένος [11]).
θεοειδής· θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος [12]).
θεοείκελος· θεῷ ὅμοιος [13]).
θεοπροπία· μαντεία· καὶ θεοπρόπιον· τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα ἢ προφήτευμα [14]).

---

apud Photium emendabimus: θαρραλέον· θαρσαλέον. Notum est apud Homerum ἦτορ θαρσαλέον et θαρσαλέως ἀγόρευεν.

1) Iliad. ν. 823.

2) Iliad. κ. 437. Odyss. γ. 112. Codex: θέειν: reposui θείειν. Cf. Hesychium.

3) Iam Dobraeus agnovit Photii errorem: latet ἰθεῖα, quod exponitur εὐθεῖα καὶ ὀρθή: retulerim ad Iliad. ψ. 580. Θαυμαστά pertinet ad glossam quae excidit, θέσκελα aliamve, cf. Hesych. v. θεοείκελα, ubi eadem interpretatio.

4) Iliad. δ. 383.

5) Iliad. δ. 26. Hesychius.

6) Iliad. μ. 255. ο. 594. Odyss. ω. 3, alibi. Dobraeus eiecit ἀγαπᾷ ἤ. Cf. Apollon. et Hesychium qui ex Apione profecerunt. Lex. Bachm.: κακοῖ, ἀμαυροῖ, σκοτοῖ ἢ ἀπατᾷ, sed Etymol. Magnum idem vitium repraesentat quod Photius. Ad verbum θάλπειν cf. Aeschyl. Prom. 685: μηδέ μ' οἰκτίσας ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν.

7) Iliad. Φ. 366. Apollon. Hesychius.

8) Iliad. ξ. 493.

9) Iliad. ι. 33, alibi. Apollon. Hesychius.

10) Iliad. υ. 4. Apollon. Hesychius.

11) Iliad. θ. 519. Hesych. Cf. etiam Schol. Pind. Isthm. 6. 15.

12) Iliad. γ. 16, alibi. Hesychius.

13) Passim apud Homer., v. c. Odyss. δ. 276.

14) Iliad. α. 85. 87. Apollon. Hesych. Vitiose Photii Codex ἁμαρτία pro μαντεία. Idem vitium in lexico Bachm.

θεοπρόπος· μάντις ἢ θεοῦ προφήτης[1].
θεράποντες· δοῦλοι, ὑπηρέται[2].
θέρεται· καίεται[3].
θεσπέσιος· θεῖος, θαυμαϛός, πρᾶος[4].
θηραϛεύεσθαι· ἀναβάλλεσθαι[5].
θηρήτορας· κυνηγούς[6].
θῖνα· αἰγιαλόν, σωρόν[7].
θοάς· ταχείας, ὁρμάς[8].
θορών· πηδήσας[9].
θοῦρον· πηδητικόν, ταχύν, πολεμικώτατον[10].
θρέπτρα· τροφεῖα[11].
θρέψας· πήξας[12].

---

1) Iliad. *μ*. 228, alibi.
2) Iliad. *τ*. 78. Apollon. Hesych. qui plura.
3) Iliad. *ζ*. 331. Cf. Apollon. et Hesych. v. *θέρεσθαι.*
4) Passim apud Homer. Alia apud Apollon. et Hesych.
5) Vide notabili exemplo ut glossae homericae apud Apollonium, Photium et Hesychium communem habeant originem. Est versus in Iliade *ο*. 512:

ἢ δηθὰ ϛρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

Grammatici vocabulum sibi ignotum utcumque interpretabantur. Apollonius scribit *ϛρεύεσθαι.* Significat inquit *καταπονεῖσθαι· ὁ δὲ Ἡλιόδωρος εἰς τὸ ϛρατεύεσθαι μετείληφε τὴν λέξιν.* Sed hoc quidem minime est credibile et suspicor Heliodorum scripsisse *ϛραγγεύεσθαι.* In Odyssea certe *μ*. 351 prorsus ineptum est intelligere *ϛρατεύεσθαι.* Iam confer Hesychium, qui interpretatur *ἠδηθαϛρεύεσθαι* (sic Codex sec. Schow.)· *ἐπὶ πολὺ ἀναβάλλεσθαι*, sed alibi habet *θαϛρεύεσθαι· ἀναβάλλεσθαι*, quod a pluribus correctum est. Eodem pertinet apud Hesych.: *Δηματρεύεσθαι· ἐπὶ πολὺ ὑπερτίθεσθαι*, quod primus explicavit Heringa in Observ. p. 213. Iam vides opinor quid statuendum sit de Photii glossa: neque hoc latuit viros doctos ad Suidam.
6) Iliad. *ι*. 544. Codex *θηράτορας*, emendate Lex. Bachm.
7) Passim apud Homer.
8) Apparet glossam homericam esse, sed quid sub *ὁρμὰς* lateat, nondum potui expiscari. Itidem corruptus Hesych. in v.
9) Iliad. *κ*. 528. Hesychius.
10) Passim. Fortasse praestat c. Hesych. legere *πολεμικόν.*
11) Iliad. *δ*. 478, alibi. Hesychius.
12) Odyss. *ι*. 246. Apollon. Hesych.

θρασμός· βουνοειδὴς τόπος, ἀφ' οὗ ἐςὶ καταβαίνοντα θεωρεῖν, ὅ ἐςι θεᾶσθαι [1]).

θύειν· τὸ ὁρμᾶν καὶ τὸ θυμιᾶν [2]).

θύελλα· συςροφὴ ἀνέμου [3]).

θυμαλγέα· λυπηρά [4]).

θυμῆρες· καταθύμιον [5]).

θυμοβόρος· ἡ τὴν ψυχὴν διαφθείρουσα [6]).

θυμολέων· θυμώδης τὴν ψυχήν [7]).

θυμός· ἡ ψυχή [8]).

θυμοφθόρα· τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα [9]).

θύνων· ὁρμῶν [10]).

θυοσκόοι· καὶ ἱερουργοὶ καὶ ἱεροσκόποι καὶ οἱ διὰ τῶν ἐμπύρων σημαίνοντες τὸ μέλλον [11]).

θυοσκόος· ὁ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευόμενος [12]).

θύρετρα· θυρώματα ἢ ἀραιόθυρα [13]).

θυσάνοις· κροσσοῖς [14]).

θύσθλα· ῥάβδοι, νάρθηκες [15]).

---

[1]) Passim in Iliade. Apollon. Hesych. Photii Codex ἀφ' οὗ ἐπικαταβαίνοντα θορεῖν. Emendavit Dobraeus, cf. Villoisonum ad laudatum Apollonii locum et Albertum ad Hesychium.

[2]) Passim apud Homer.

[3]) Passim. Cf. Hesychium.

[4]) Iliad. δ. 513. Hesychius.

[5]) Odyss. κ. 362. Hesychius.

[6]) Passim. Cf. Apollon. Hesych. Codex Photii: γῆν. Dobr. reposuit ψυχήν.

[7]) Iliad. ε. 639. Cf. Hesychium.

[8]) Passim. Cf. Hesychium.

[9]) Iliad. ζ. 169. Hesychius.

[10]) Iliad. Φ. 235.

[11]) Iliad. ω. 221. Codex θυοσκόποι quod correxi, collatis Apollonio et Hesychio.

[12]) Odyss. Φ. 144. Cf. Hesychium. Rescripsi θυοσκόος pro θυοσκόπος, e Lexico Bachmanni.

[13]) Iliad. β. 415. Cf. Hesychium.

[14]) Iliad. β. 448. Apollon. Hesych. Sed nominativus videtur restituendus.

[15]) Iliad. ζ. 134. Apollon. Hesych.

θωή· κόλασις [1]).
θωρήσσετο· καθωπλίζετο [2]).
θορόντες· ὁρμήσαντες [3]).
θώων· θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γεννώμενα [4]).

I.

Ἰάνθη· ἥσθη, ἐχάρη, διεχύθη [5]).
ἰατήρ· ἰατρός [6]).
ἰαχή· βοή, ἦχος ἢ θρῆνος [7]).
ἰγνύη· ὁ ὑπὸ τὸ γόνυ τόπος, ὀπίσω τοῦ γόνατος [8]).
ἰδάλιμος· εὐειδής [9]).
ἰδνωθείς· καμφθείς [10]).
ἴδρις· ἔμπειρος [11]).
ἵει· πέμπει, ἀφίει, βάλλει [12]).
ἱέμενοι· ἐπιθυμοῦντες [13]).
ἰέναι· πορεύεσθαι ἢ πορευθῆναι [14]).
ἵενται· ὁρμῶσιν [15]).
ἱέντες· ἀφιέντες [16]).
ἱέρευσεν· ἔθυσεν [17]).

---

1) Odyss. β. 192. Cf. Apollonium et Hesychium.
2) Passim. Cf. Apollonium et Hesychium.
3) Codex θωρόντες. Iliad. λ. 70, alibi.
4) Iliad. ν. 103.
5) Iliad. ο. 104. Hesychius.
6) Malo cum Hesychio legere ἰητήρ.
7) Passim apud Homerum.
8) Iliad. ν. 212. Cf. Hesychium.
9) Odyss. ω. 279 unde rescribo: εἰδάλιμος.
10) Pro ἰδνώθη. Iliad. β. 266. Apollon. Hesych.
11) Odyss. ζ. 233. Hesychius.
12) Codex ἀμφιβάλλει: correxit Dobraeus. Retulerim ad Iliad. α. 479, alio.
13) Iliad. λ. 168, alibi. Grammatici spiritu leni.
14) Passim. Hesychius.
15) Odyss. χ. 304.
16) Passim apud Homerum.
17) Iliad. β. 402, alibi. Hesychius.

ἱερή· θαυμαςή[1]).
ἱεροφώνων· μεγαλοφώνων[2]).
ἱερῷ· θείῳ ἤτοι μεγάλῳ[3]).
ἰέσθην· προεθυμοῦντο, ἐπορεύοντο[4]).
ἵεται· προθυμεῖται, πορεύεται[5]).
ἵζει· καθίζει ἢ κάθηται[6]).
ἵησιν· ἀφίησιν[7]).
ἴθι· ἔρχου ἢ πορεύου[8]).
ἴθματα· ἴχνη, βήματα, δικαιώματα, ὁρμάς[9]).
ἰθὺ καὶ ἰθύς· ἐπ' εὐθείας[10]).
ἰθύνει· διοικεῖ, κατευθύνει, ὀρθοῖ[11]).
ἴθυσεν· ἐπ' εὐθείας ὥρμησεν[12]).
ἵκανεν· παρεγένετο[13]).
ἴκελος· ὅμοιος[14]).
ἱκέσθην· παρεγένοντο[15]).
ἵκοντο· παρεγένοντο[16]).
ἴκρια· ὀρθὰ ξύλα ἢ σανιδώματα τῆς νεώς[17]).
ἰλαδόν· ἐν ἀθροίσει, κατ' ἴλας· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δασύ[18]).

---

1) Odyss. β. 409. Hesychius.
2) Scribe ἠεροφώνων. Iliad. σ. 505.
3) Passim apud Homer., ut Iliad. ρ. 464.
4) Iliad. σ. 501. Hesychium cf.
5) Odyss. β. 327. Cf. Cobetum Mnem. VIII. 21. Hesychius.
6) Iliad. ν. 281. ω. 553. Hesychius.
7) Odyss. η. 130, alibi.
8) Saepe apud Hom. Hesych. Lex. Provv. post Cyr. Voss.: ἴθι· πορεύου.
9) Iliad. ε. 778. Hesychius.
10) Lex. Bachm. in fine add. ἀμφότερα. Utraque forma apud Homerum occurrit. Cf. Hesychium.
11) Iliad. ρ. 632. Hesychius.
12) Iliad. ο. 693. Apud Hesychium repone ἴθυσεν pro ἴθυνεν.
13) Passim apud Homer. Correxi ope lexici Bachm. Codex Photii ἱκάνειν.
14) Iliad. χ. 154.
15) Iliad. α. 328.
16) Iliad. σ. 532. Hesychius.
17) Passim apud Homer. Cf. Hesychium.
18) Iliad. β. 93. Apollon. Hesych.

ἱλαπινάζω· εὐωχοῦμαι[1]).
ἱλαπίνας· θυσίας, ἑορτάς, εὐωχίας[2]).
ἵλεως· ἱλαρὸς καὶ εὔθυμος[3]).
ἵμασεν· ἐμάστιξεν[4]).
ἱμάσσω· πλήξω, πατάξω[5]).
ἱμείρων· ἐπιθυμῶν[6]).
ἱμερόεντα· λάμποντα[7]).
ἵμερος· ἐπιθυμία[8]).
ἱμερτός· καλός, ἐπέραστος, ποθεινός[9]).
ἰνδάλλεται· καταφαίνεται, ὁμοιοῦται[10]).
ἶνες· νεῦρα[11]).
ἰξύν· τὴν ὀσφύν[12]).
ἰόν· τὸ βέλος[13]).
ἰόντες· πορευόμενοι[14]).
ἵεντο· προεθυμοῦντο, προηροῦντο[15]).
ἰοῦσαν· πορευομένην[16]).
ἶπες· θηρίδια λυμαντικὰ τῶν ξύλων καὶ τῶν κεράτων[17]).
ἱππήλατον· εὐρύχωρον, πλατύ, λεῖον, ἐψιλωμένον[18]).
ἱππόβοτος· μεγάλην γῆν ἔχων, δυνάμενος ἵππους τρέφειν[19]).

---

1) Pro εἰλαπινάζω. Odyss. β. 57.
2) Pro εἰλαπίνας. Iliad. ψ. 201. Hesychius.
3) Iliad. τ. 178. Hesychius.
4) Odyss. ε. 380.
5) Iliad. ο. 17. Hesychius. Scripsi ἱμάσσω pro ἱμάσω.
6) Odyss. κ. 555. Codex: ἱμείρω· ἐπιθυμῶ.
7) Iliad. ε. 429, sed interpretatio minus convenit.
8) Passim apud Homer.
9) Iliad. β. 751.
10) Iliad. ψ. 460. Hesychius.
11) Odyss. λ. 218. Apollon. Hesych.
12) Malim ἰξυῖ· τῇ ὀσφυῖ. Odyss. κ. 544. Hesychius.
13) Iliad. α. 48.
14) Passim apud Homerum.
15) Codex: ἴοντο: correxit Cobetus. Saepe apud Homerum.
16) Iliad. γ. 154.
17) Odyss. φ. 395. Scripsi κεράτων pro καρπῶν, conf. Apoll. et Hesych. Vide quoque Bachm. in Epimetr. post Anecd. Gr. II. p. 378.
18) Odyss. δ. 607. Hesychius.
19) Iliad. β. 287. Apollon. Hesych.

ἱπποδάμοι· ἐφ' ἵππους ἀναςρεφόμενοι [1]).
ἱπποδασείης· ἐξ ἱππείων τριχῶν λόφον ἐχούσης· ὃ δὴ δασύ ἐςιν [2]).
ἱππότης· ἱππεύς, ἔφιππος [3]).
ἵππουριν· τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν κατεσκευασμένον λόφον ἔχουσαν [4]).
ἶρις· νέφος, ὑγρότης κατ' ἔμπτωσιν ἡλίου πεποικιλμένη οἷον τόξον [5]).
ἶρος· ὁ πτωχός [6]).
ἴς· δύναμις, νεῦρα [7]).
ἴσαν· ἐπορεύθησαν [8]).
ἴσθι· γίνωσκε [9]).
ἴσθμια· περιςόμια, περιτραχήλια [10]).
ἰσοφαρίζειν· ἐξισοῦσθαι [11]).
ἴςε· γινώσκετε [12]).
ἱςίον· ἄρμενον [13]).
ἱςοπέδη· ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τρόπιδος ᾧ προσδέδεται ὁ ἱςός [14]).
ἵςορι· μάρτυρι ἢ κριτῇ [15]).
ἵςωρ· ὁ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ῥυμῷ ἐμπεπηγμένος πάτταλος [16]).
ἰσχάνει· κωλύει [17]).
ἴσχε· κατέσχε [18]).
ἴσχεσθαι· παύσασθαι [19]).

---

[1]) Passim apud Homer.
[2]) Iliad. γ. 369. Hesychius.
[3]) Passim apud Homer. forma ἱππότα.
[4]) Iliad. γ. 336. Cf. Hesychium.
[5]) Iliad. λ. 27. Codex πεποικιλμένον.
[6]) Odyss. σ. init. Cf. Hesychium.
[7]) Malim Ἴς· δύναμις. Odyss. β. 409. Hesych. Ἶνες· νεῦρα. Odyss. λ. 219. Hesych. Cf. Apollon.
[8]) Iliad. γ. 8. Apollon. Hesych.
[9]) Odyss. λ. 224. Hesychius.
[10]) Odyss. σ. 300. Apollon. Hesych.
[11]) Iliad. ζ. 101. Apollon. Hesych.
[12]) Iliad. β. 485, alibi.
[13]) Iliad. α. 481. Hesychius.
[14]) Odyss. μ. 50. Apollon. Hesych.
[15]) Iliad. σ. 501. Sic quoque correxerim Hesychii ἱςορία.
[16]) Iliad. ω. 272 ubi ἵςορι. Hinc reposuerim ἕςωρ.
[17]) Iliad. ξ. 387.
[18]) Iliad. ο. 657. Hesychius.
[19]) Malim Ἴσχεσθε· παύσασθε. Iliad. γ. 82. Cf. Hesychium.

ἰσχίον· τὸ κοῖλον τοῦ γλουτοῦ ἐν ᾧ ἡ κοτύλη ϛρέφεται [1]).
ἴτην· ἐπορεύθησαν [2]).
ἴτυς· περιφέρεια ὅπλου [3]).
ἴτω· ἰέτω, ἐρχέσθω [4]).
ἴφθιμος· ἰσχυρός [5]).
ἶφι· ἰσχυρῶς [6]).
ἰωκάς· ὁρμάς, διώξεις [7]).
ἰῶν· βελῶν ἢ πορευθείς [8]).

K.

Κάγκανον· ξηρόν [9]).
καθάπαξ· παντελῶς [10]).
καθέξει· κρατήσει [11]).
καθῆσο· ἐκαθέζετο [12]).
καθίκετο· καθήψατο [13]).
καθύπερθεν· ὑπεράνωθεν [14]).
καίριον· φθοροποιόν, θανατῶδες [15]).
κακορραφίαι· κακοσυνθέσεις [16]).
καλαύροψ· βουκολικὴ ῥάβδος [17]),

---

[1]) Iliad. ε. 305. Hesych. Cf. Moer. Piers. p. 193.
[2]) Odyss. φ. 244. Apollon. Hesych.
[3]) Iliad. δ. 486. Apollon. Hesych.
[4]) Iliad. η. 75, alibi.
[5]) Passim apud Homer.
[6]) Passim apud Homer.
[7]) Iliad. ε. 521. Idem redde Hesych. coll. Schowio.
[8]) Confundit ἰῶν et ἰών. Utrumque passim apud Homer.
[9]) Iliad. φ. 364.
[10]) Odyss. φ. 349. Hesychius.
[11]) Iliad. σ. 330. Hesychius.
[12]) Iliad. α. 569. Hesychius.
[13]) Odyss. α. 342.
[14]) Iliad. γ. 337. Hesychius.
[15]) Iliad. λ. 439, alibi.
[16]) Iliad. ο. 16. Hesychius. Vocabulum κακοσυνθέσεις ipsum est κακοσύνθετον: malim κακαὶ συνθέσεις.
[17]) Iliad. ψ. 845. Male Photius δίκη pro ῥάβδος: correxi e lexico Bachmanni.

καλλίρροον· καλῶς ῥέοντα [1]).
κάλπις· ὑδρία [2]).
κάλυκας· σύριγγας [3]).
κάρηνα· ἀκροπόλεις [4]).
καρτερώνυχας· ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας [5]).
καρφαλέον· ξηρόν· καὶ καρχαλέον· κατάξηρον [6]).
καρχαρόδους· τραχεῖς ὀδόντας ἔχων· καὶ κάρχαρον· τὸ τραχύ [7]).
κασίγνητος· γνήσιος ἀδελφός [8]).
κατὰ δὲ φρένιν ἤγαγεν· ἐμίσησεν, κατεφρόνησεν [9]).
καταθύμιον· κατὰ ψυχήν, εὐάρεστον [10]).
κατ' αἶσαν· κατὰ τὸ πρέπον, κατὰ τὸ προσῆκον [11]).
καταῖτυξ· εἶδος περικεφαλαίας μὴ ἐχούσης λόφον, κατωφερής [12]).
καταλοφάδια· κατὰ τοῦ τραχήλου [13]).
καταντικρύ· κατεναντίον [14]).
κατὰ πίονα· λιπαρά [15]).
κατὰ σφέας· καθ' ἑαυτούς [16]).
κατέδραθεν· κατεκοιμήθη [17]).
κατέδων· κατεσθίων [18]).

---

1) Passim apud Homer. v. c. Iliad. β. 752.
2) Odyss. η. 20. Scripsi κάλπις pro κάλπη. Cf. Hesychium.
3) Iliad. σ. 401.
4) Iliad. β. 117. Scripsi ἀκροπόλεις: Codex: ἀκρόπολις.
5) Iliad. ε. 329, sed scribe κρατερώνυχας.
6) Iliad. ν. 409 ubi nunc καρφαλέον, altera forma est καρχαλέον, cf. HSt. IV. 998 B et Apollon.
7) Iliad. ν. 198, alibi. Cf. Apollon. Hesych.
8) Passim. Cf. Apollon. Hesych.
9) Odyss. δ. 258, ubi cf. Schol. et Hesych.
10) Iliad. κ. 383. Apollon. Hesych.
11) Iliad. γ. 59. Photii Codex: κατὰ τρόπον: correxi e lexico Bachmanni. Cf. infra gl. οὐ κατὰ κόσμον.
12) Iliad. κ. 258. Apollon. Hesych.
13) Odyss. κ. 169. Hesychius eundem locum interpretatur, quo magis miror hic titubasse Dobraeum.
14) Odyss. κ. 559.
15) Iliad. α. 40.
16) Iliad. β. 366. Hesychius.
17) Hesychius idem plurali numero, quem redde Photio.
18) Iliad. ζ. 202. Hesychius.

κατέθορεν· κατεπήδησεν [1]).
κατέλεκτο· κατεκοιμήθη [2]).
κατηΦόνες· ςυγνοὶ ἢ ἀναίσχυντοι [3]).
κατ' ὀρΦναίαν· κατὰ τὴν σκοτεινήν [4]).
κατωμαδόν· κατὰ τῶν ὤμων [5]).
καυλός· τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος [6]).
κεδνός· συνετός, σώΦρων ἢ Φρόνιμος [7]).
κειμήλια· κτήματα ἢ ἀποκείμενα χρήματα [8]).
κείρει· ἐσθίει, κατεσθίει [9]).
κεκασμένον· κεκοσμημένον [10]).
κεκλιμένος· περιεχόμενος [11]).
κεκρύΦαλον· κροκύΦαντον, σαββακάθιον, σουδάριον [12]).
κελάδησαν· ἐβόησαν [13]).
κελαδεινή· κυνηγός, θόρυβον κατὰ τῆς ἄγρας ποιοῦσα [14]).
κελαρύζειν· μετ' ἤχους ῥεῖν [15]).
κεμάς· ἔλαΦος, ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ, κοιμάς τις ὤν [16]).
κενεόν· μάταιον [17]).
κενεών· ὁ περὶ τὸν λαγόνα τόπος [18]).
κεραόν· τέλειον [19]).

---

[1]) Iliad. δ. 79. Hesychius.
[2]) Iliad. ι. 662. Hesychius.
[3]) Iliad. ω. 255. Apollon. Hesych.
[4]) Iliad. κ. 386.
[5]) Iliad. ψ. 500. Apollon. Hesych.
[6]) Passim apud Homer. Apollon. Hesych.
[7]) Passim apud Homer. sed forma diversa.
[8]) Odyss. β. 75. Cf. Apollon. Hesych.
[9]) Iliad. λ. 559. Hesychius.
[10]) Odyss. δ. 725. Cf. Hesychium.
[11]) Iliad. ο. 740. Hesychius melius *κεκλιμένοι.*
[12]) Iliad. χ. 468. Hesychius. Scripsi *κροκύΦαντον* pro *κεκρύΦαντον.*
[13]) Iliad. ψ. 869. Cf. Hesychium.
[14]) Iliad. υ. 70. Apollon. Hesych.
[15]) Iliad. φ. 261. Lex. Bachm. interpr.: *κελαρύζει.*
[16]) Iliad. κ. 361. Cf. Apollon. Hesych.
[17]) Iliad. β. 298. Hesychius.
[18]) Iliad. ε. 284. Hesychius.
[19]) Iliad. ζ. 24. Hesychius.

κεραΐζει· πορθεῖ, ἀναιρεῖ, διαρπάζει 1).
κερδαλέος· ποικίλος, πανοῦργος· κερδαλῆ γὰρ ἡ ἀλώπηξ 2).
κερδαλεόφρων· δολιόφρων, σκολιὰ βουλευόμενος 3).
κέρδιον· κρεῖττον, ὠφελιμώτερον 4).
κέρδιστος· πανουργότατος 5).
κερδοσύνη· πανουργία 6).
κερτόμιος· ἐρεθιστικός 7).
κερτομέων· χλευάζων, ἐρεθίζων, σκώπτων 8).
κεστὸν ἱμάντα· ποικίλον ἱμάντα 9).
κεστόν· ποικίλον 10).
κεύθειν· κρύπτειν 11).
κευθμῶν· φωλεῶν, ἀποκρύφων τόπων 12).
κεχαρισμένε· πεφιλημένε 13).
κήδειν· κακοῦν, λυπεῖν 14).
κηδείους· οἰκείους, προσφιλεῖς 15).
κήδεται· φροντίζει, βοηθεῖ, ἐπιμελεῖται 16).
κηδήσοντες· θεραπεύσοντες ἢ λυπήσοντες 17).
κῆδος· ἡ συναλλαγὴ τοῦ γάμου ἢ τοῦ πένθους 18).
κῆρ· ψυχή, θανατηφόρος μοῖρα· καὶ κῆρες· θανατηφόροι μοῖραι 19).

---

1) Passim apud Homer., sed forma diversa. Hesychius.
2) Odyss. ν. 291. Cf. Apollon. Hesych.
3) Iliad. α. 149. Cf. Apollon. Hesych.
4) Iliad. γ. 41. Cf. Hesychium.
5) Iliad. ζ. 152. Hesychius.
6) Iliad. χ. 247. Hesychius.
7) Iliad. υ. 202. Conf. Hesychium.
8) Iliad. β. 256. Codex: κερτομῶν. Cf. Hesychium.
9) Iliad. ξ. 214. Hesychius.
10) Eadem glossa. Cf. Apollonium.
11) Passim apud Homer., sed forma diversa. Hesychius.
12) Codex κευθήμων, quod correxi. Iliad. ν. 28. Cf. Apollon.
13) Passim apud Homerum.
14) Iliad. ι. 611. Hesychius.
15) Iliad. τ. 293. Cf. Apollonium et Hesychium.
16) Iliad. λ. 663. Hesychius.
17) Codex ter aoristum repraesentat; correxi, coll. Iliad. ω. 230.
18) Iliad. ν. 463. Cf. Hesychium.
19) Passim apud Homer. Accuratius de discrimine Apollonius et Hesychius.

κίδναται· σκορπίζεται [1]).
κικλήσκουσι· καλοῦσι [2]).
κινυρή· οἰκτρά, θρηνητική [3]).
κισσύβιον· ἐκ κισσίνου ξύλου ποτήριον κυρίως [4]).
κίςη· κοιτίς, ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται, ἢ ἱμάτιά τινα, ἤγουν κιβώτια [5]).
κλαγγή· ποία τις φωνὴ ὀρνέου [6]).
κλαγγηδόν· μετὰ κραυγῆς [7]).
κλόνος· θόρυβος, τάραχος ἢ ςρόφος [8]).
κλῦθι· ἐπάκουσον [9]).
κλύτος· δόξα [10]).
κνέφας· σκότος, νύξ [11]).
κνίσης· λίπους ἢ ἀναθυμιάσεως [12]).
κοῖλον· βαθύ [13]).
κοίρανος· βασιλεύς, ἄρχων [14]).
κοῖτος· κοίμημα [15]).
κρείων· βασιλεὺς ἢ ἄρχων, κρατῶν μεγάλως [16]).
κρήγυον· ἀληθές, ἀγαθόν [17]).
κρήδεμνον· κεφαλοδέσμιον ἢ μαφόριον [18]).

---

[1]) Iliad. ψ. 227.
[2]) Iliad. ξ. 291.
[3]) Iliad. ρ. 5. Apollon. Hesych.
[4]) Odyss. ι. 346. Codex: κισυβίνου, Lex. Bachm.: κισσυκίνου, Apollon. κισίνου, Hesych. κισσίνου.
[5]) Odyss. ζ. 76. Apollon. Hesych. Perperam Codex: κίςη καὶ κοίτης, quod correxi.
[6]) Iliad. λ. 523. Hesychius.
[7]) Iliad. β. 463. Hesychius.
[8]) Passim in Iliade. Cf. Apollonium et Hesychium.
[9]) Passim v. c. Iliad. α. 37. Hesychius.
[10]) Glossa mutila: latet κλυτοτόξῳ, vel simile quid.
[11]) Passim. Cf. Hesychium.
[12]) Iliad. α. 66. Apollon. Hesych.
[13]) Odyss. μ. 84.
[14]) Iliad. β. 204. Cf. Hesychium.
[15]) Odyss. ξ. 525 et passim. Apollon. Hesych.
[16]) Passim legitur. Hesychius.
[17]) Iliad. α. 106. Hesych. Quomodo LXX viri idem dixerint, vide II Chron. 18. 7: προφητεύων εἰς ἀγαθά· cf. Jerem. 45. 4.
[18]) Passim in Odyssea. Cf. Eustathium p. 1280. 51.

κρημνοί· ἐξέχοντες τόποι [1]).
κρίζει· τρίζει ἐπαχθὲς καὶ μιαρόν [2]).
κρινάμενος· ἐπιλεξάμενος [3]).
κριτός· ἐπίλεκτος [4]).
κροαίνων· τοῖς ποσὶ κρούων ἢ ἐπιθυμῶν [5]).
κρατίκλη [6]).
κρόσσας· κλιμακίδας [7]).
κρύβδην· λαθραίως [8]).
κτίλος· ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός [9]).
κυάνεοι· μέλανες [10]).
κυανοχαίτης· μελάνθριξ, πορφυρόθριξ, Ποσειδῶν [11]).
κυδάλιμον· ἔνδοξον, τίμιον, εὐπρεπές [12]).
κυδοιμός· θόρυβος, τάραχος [13]).
κύδιστος· ἔνδοξος [14]).
κῦδος· γαῦρος, δύναμις, δόξα, φήμη [15]).
κυυζηθμός· ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή [16]).
Κυθέρεια· οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις, ὡς Ἡσίοδός φησιν, ἀλλ'

---

1) Iliad. μ. 54.
2) Scripsi ἐπαχθὲς pro Codicis lectione ἀπαχθές. Glossa pertinet ad explicandum verbum κρίκε, Iliad. π. 470. Conf. HSt. IV. 1960 D.
3) Iliad. ι. 521. Hesychius.
4) Iliad. η. 434. Hesychius.
5) Iliad. ζ. 507. Apollon. Hesych. Ex Apollonio fortasse scribendum κροτῶν.
6) Si quid video, latet κρατί· κεφαλῇ, quod Hesychius etiam habet. Passim legitur apud Homerum.
7) Iliad. μ. 258. Hesychius.
8) Odyss. λ. 455. π. 153. Cf. Hesychium.
9) Iliad. γ. 196. Apollonius.
10) Iliad. λ. 26.
11) Passim. Praestat Hesychii μελανόθριξ.
12) Passim. Cf. Hesychium.
13) Iliad. σ. 535, alibi. Apollon. Hesych.
14) Frequens apud Homer. sed forma diversa. Hesychius.
15) Passim legitur. Hesych. Cf. Apollon.: κύδεϊ γαίων.
16) Codex: κυυζηθμός: idem vitium in Hesych. Refero locum ad Odyss. π. 162.

ἡ ἐν αὐτῇ κευθόμενον ἔχουσα τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσιν ἐφίησιν· διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ἔχει τὴν δύναμιν [1]).
κυκᾷ· ταράττει [2]).
κυκᾶν· ταράττειν τὰ ἄλφιτα [3]).
κυκεών· πῶμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κιρνάμενον [4]).
κύκλα· τροχούς [5]).
κυκλήσομεν· ἀναζεύξομεν [6]).
κύκλωπες· ἄγριοι ἄνθρωποι [7]).
κυκώμενος· ταραττόμενος [8]).
κυλίνδει· κυλίει, ἐπιφέρει [9]).
κυμαίνει· ταράσσει [10]).
κύμβαχος· ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν καὶ ἄνω τοὺς πόδας [11]).
κυνέη· περικεφαλαία [12]).
κυνοραισταί· κρότωνες, οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπιπίζοντες [13]).
κυνῶπις· ἀναιδής [14]).

---

[1]) Odyss. σ. 193. Cf. Hesychium. Photius dederat, debuerat certe dare, ἐνίησιν.
[2]) Confer glossam sequentem.
[3]) Odyss. κ. 234. Cf. Hesychium.
[4]) Codex habet πόμα et κιρνώμενον, illud ex Erotiano. hoc e Bachmanno correxi. Cf. Schol. Plat. Rep. III. 408 D. Vocabulum apud Homer. haud rarum est.
[5]) Iliad. ε. 722. Hesychius.
[6]) Iliad. η. 332. Apollon. Hesych. Ille interpr. ἐφ' ἁμαξῶν ἄξομεν. Dobraeus in Photio coniicit ἁμαξεύσομεν, fortasse minus recte.
[7]) Odyss. ι. 106.
[8]) Iliad. Φ. 235.
[9]) Iliad. ρ. 688. Hesychius.
[10]) Apud Homerum haud raro πόντος dicitur κυμαίνειν· hinc malim ταράσσεται. Hesychius: κυμαίνεται· ταράσσεται, vitio ex eodem erroris genere orto. Scilicet librarii ponere solent eandem verbi formam in glossa ipsa et in interpretatione: hinc nascuntur apud lexicographos tot verba neutra significatione activa, vel forma passiva numqnam usurpata.
[11]) Iliad. ε. 585. Hesychius, cf. Apollonium.
[12]) Iliad. κ. 335. Apollon. Hesych.
[13]) Odyss. ρ. 300. Apollon. Hesych.
[14]) Codex: κυνοπίς. Odyss. λ. 424. Hesychius.

κυνώπιδος· ἀναιδοῦς [1]).
κύπελλον· κισσύβιον, ποτήριον [2]).
κύρμα· ἐπίτευγμα, συγκύρημα, ἕρμαιον [3]).
κῦσαι· φιλῆσαι [4]).
κύςιν· οὐρήθραν, ἐφήβαιον, ὑπογάςριον [5]).
κωκυτός· ὄνομα ποταμοῦ· ἢ θρῆνος, κοπετός, ὀδυρμός [6]).
κώληπα· τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος, ἡ κόξα [7]).
κῶμα· κοίμημα [8]).
κώπην· μαχαίρας λαβήν [9]).
κώρυκος· θυλάκιον [10]).

Λ.

Λαβραγόρην· σφοδρῶς δημηγοροῦντα [11]).
λαῖφος· ἱμάτιον [12]).
λὰξ ποδὶ κινήσας· τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας [13]).
λαοσσόος· ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα [14]).
λαρόν· χλιαρόν, προσηνές, ἡδύ [15]).
λάρναξ· σορὸς ἢ κιβωτός [16]).
λαυκανία· τὸ ἀπηρτημένον τοῦ γαργαρεῶνος [17]).
λάχνη· τρίχωσις· λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς θαλάσσης ἀφρός [18]).

---

1) Codex: κυνόπιδος. Iliad. γ. 180. Hesychius.
2) Iliad. α. 596. Cf. Apollonium et Hesychium.
3) Codex κύρημα. Correxit Cobetus. Passim apud Homerum. Hesych. Apollon. qui ἔντευγμα habet.
4) Codex κυρίσαι. Cobetus correxit. Odyss. ω. 235. Hesych.
5) Iliad. ε. 66. Codex: ἐφήβιον.
6) Odyss. κ. 514. Iliad. χ. 447. Apollon. Hesych.
7) Iliad. ψ. 726. Apollonius.
8) Iliad. ξ. 359. Apollon. Hesych.
9) Odyss. λ. 530. Cf. Hesychium.
10) Odyss. ε. 267. Cf. Apollon. Hesych.
11) Iliad. ψ. 478. Hesych. Codex sec. Schow.: λαβαγορεῖν.
12) Odyss. ν. 399. Cf. Apollon. Hesych.
13) Iliad. κ. 157. Apollon. Hesych.
14) Codex: λαοσσός. Iliad. ν. 128. Cf. Apollon. Hesych.
15) Iliad. ρ. 572. coll. λ. 477. Apollon. Hesych.
16) Iliad. σ. 413. ω. 795. Cf. Apollon. Hesych.
17) Iliad. χ. 325. Hesychius. Cf. Apollonium.
18) Codex pro θαλάσσης miro vitio habet κεφαλῆς. Iliad. β.

λαχνήεντα· δασέα, τετριχωμένα [1]).
λάων· δεδορκώς· διὸ καὶ κατ' ἀπόφασιν ἀλαὸς ὁ τυφλός· ἔνιοι δὲ ἀπέδωκαν φθεγγόμενος, μαχόμενος ἄμφω [2]).
λειμών· ἀνθηρὸς τόπος [3]).
λειριόεντα· ἁπαλὰ παρὰ τὴν λειότητα· λείριον γὰρ τὸ ἄνθος· προσηνῆ, τερπνά, ἡδέα [4]).
λέκτροις· κοίταις [5]).
λέκτρον· κοίτη [6]).
λέπαδνα· οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων [7]).
λευκώλενος· λευκοβραχίων [8]).
λῆγε· παύου [9]).
λαθικηδέα· λήθην ἐμποιοῦντα τῶν κακῶν [10]).
λήϊον· ὁ χλωρὸς σῖτος [11]).
ληΐσσατο· ἐμερίσατο ἢ ἐλαφυραγώγησεν [12]).
λήσομαι· ἐπιλάθωμαι [13]).
λιγαίνων· κηρύσσων [14]).
λίγδην· οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας [15]).
λιγύς· ἡδύς, ὀξύς [16]).

219, alibi. Confunduntur λάχνη et ἄχνη, ut observavit Albertus ad Hesychium in voce.

[1]) Iliad. σ. 415. Hesychius.

[2]) Odyss. τ. 229. c. Schol. Apollon. Hesych. Quid sub illo μαχόμενος ἄμφω lateat, non exputo.

[3]) Odyss. δ. 605. Hesychius.

[4]) Iliad. ν. 830. Hesych. Apollon. qui Apionem laudat.

[5]) Odyss. υ. 58, alibi. Hesychius.

[6]) Passim in Odyssea. Apollonius.

[7]) Iliad. ε. 730. Cf. Apollonium et Hesychium.

[8]) Frequens apud Homerum.

[9]) Iliad. α. 210. Homerus.

[10]) Photius: λήθην κυνῶν· λήθην ἐμποιούντων φάρμακον. Pertinet ad Iliad. χ. 83. Cf. Apollonium, sed propius convenit Etym. Magnum. Etiam Hesych. hic valde corruptus est, v. ληθηκες.

[11]) Iliad. λ. 560. Plura Apollon. et Hesych.

[12]) Iliad. σ. 28. Hesychius.

[13]) Odyss. α. 308. Hesychius.

[14]) Repone λίγαινον, petitum ex Iliad λ. 685. Emendationem confirmat Hesychius.

[15]) Odyss. χ. 278. Apollon. Hesych.

[16]) Passim obvium apud Homer. Hesych.

λιγύφωνος· ἡδύφωνος [1]).
λίμνην· τὴν θάλασσαν κυρίως [2]).
λίσσομαι· ἱκετεύω [3]).
λιτανεύει· εὔχεται [4]).
λοβός· τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου [5]).
λοιβή· σπονδή, θυσία [6]).
λοιγόν· φθοράν, ὄλεθρον [7]).
λοπός· ἡ περικειμένη ἔξωθεν τοῦ κρομμύου λεπίς, καὶ πᾶν λέπος, φλοιός, δέρμα λεπτόν, ξηρόν [8]).
λοφάδια· κατὰ τοῦ αὐχένος [9]).
λόφος· γῆς ἀνάστημα ἡ περικεφαλαία [10]).
λόφος· τράχηλος καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον [11]).
λόχμη· πλαγία σύμφυτος καὶ λοχμώδης [12]).
λόχος· ἐνέδρα, τάξις [13]).
λοχόωντες· ἐνεδρεύοντες [14]).
λυγαίως· σκοτεινῶς [15]).
λύγος· φυτὸν ἱμαντῶδες [16]).

---

[1]) Iliad. τ. 350.
[2]) Odyss. γ. 1. Apollon. Hesych.
[3]) Iliad. α. 174.
[4]) Iliad. ψ. 196 ubi λιτάνευεν.
[5]) Iliad. ξ. 182. Homerum respici confirmabunt Apollon. et Hesych. sec. Schow.
[6]) Iliad. ι. 500, alibi. Hesychius.
[7]) Saepe in Iliade.
[8]) Odyss. τ. 233.
[9]) Odyss. κ. 169. Apollonius. Cf. v. καταλοφάδια.
[10]) Odyss. π. 471. Hesychius.
[11]) Iliad. κ. 573. Apollon. Hesych.
[12]) Sic Codex, sed post σύμφυτος excidit τόπος, cf. Apollon. et Hesych. Πλαγία huc non pertinet; scribendum est πλάγια et est interpretatio vocabuli δόχμια, Iliad. ψ. 116, cf. Apollon. Nostra glossa referenda ad Odyss. τ. 439.
[13]) Iliad. θ. 522. Apollon. Hesych.
[14]) Codex λοχῶντες. Odyss. π. 369.
[15]) Haec supersunt e glossa quadam, qua tradebatur etymologia vocabuli λυκάβας. Cf. Apollon. v. λυκάβας, Schol. Odyss. ξ. 161. τ. 306 et Phot. et Hesych. v. λυγαίως.
[16]) Odyss. ι. 427. Cf. Hesychium v. λύγοισι. Fragmentum est adnotationis Apionis et Heliodori, cf. Eustath. p. 834. 32.

λυγρόν· χαλεπόν, ὀλέθριον, κακόν, ἰσχυρόν, πενθικόν, ἐλεεινόν [1]).
λύθρος· φόνος ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμὸς συνιστάμενος δι' ἱδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος μετὰ ἰχῶρος [2]).
λυκάβας· ἐνιαυτός, ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν ἢ λυγαίως βαίνειν ὅ ἐστι σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως [3]).
λυκόφως· τὸ περὶ τὴν λύγην φῶς [4]).
λυμαίνεσθαι· καθαίρεσθαι ἢ ἁγνεύειν [5]).
λύματα· καθάρματα, αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνας ἐκκρίσεις [6]).
λυσάμενος· λυτρωσάμενος [7]).
λωβητῆρα· ὑβριστήν [8]).
λώϊον· βέλτιον [9]).
λώπην· ἱμάτιον, περίβλημα [10]).
λωτός· βοτάνη εὐώδης, ἣν ἔνιοι μυρόλωτον καλοῦσιν [11]).

M.

Μά· ἀντὶ τοῦ οὐ μά· τοῦτο Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθησι, [ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ μὰ τῷ ναί χρῆται], ὡς· Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, ὅτε ὄμνυσιν· ὅτε δὲ ἀπόμνυσί τι, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως οἷον· Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα· καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ· Οὐ μὰ Ζῆν' Ἀγέλαε. Ἡμεῖς δὲ τὸ μὰ ὡς μέρος λόγου

---

1) Passim apud Homer. Hesych. Cf. v. μαλερόν, μαψίδιον, μέθος, alias glossas eiusdem generis permultas.

2) Passim legitur. Ubi Photius ἐκ τοῦ αἵματος, Hesych. habet ἐκ μάχης, quod melius, cf. Schol. Iliad. υ. 503.

3) Cf. supra v. λυγαίως.

4) Codex αὐγήν, quod emendavi. Fragmentum est observationis de Homerico ἀμφιλύκη νύξ, Iliad. η. 433. Cf. Eustath. p. 689. 18. Etym. Magnum p. 571. 35. Schol. Apollon. Rhod. II. 671. Galli: *entre chien et loup*.

5) Voluit opinor interpretari ἀπολυμαίνεσθαι, Iliad. α. 313. In Hesychio idem error.

6) Iliad. α. 314.

7) Iliad. α. 13. Hesychius.

8) Iliad. β. 275. Hesychius.

9) Odyss. β. 169, alibi.

10) Odyss. ν. 224. Apollon. Hesych.

11) Iliad. Φ. 351.

ἀπομνύοντες παραλαμβάνομεν, μὰ τὸν Δία λέγοντες· ἔςὶ δὲ καὶ ἐπίρρημα ἐπιευκτικόν [1]).
μαίμακον· τὸ χαλεπὸν καὶ δύσμαχον. τραγικὴ ἡ λέξις [2]).
μαιμώωσα· ἐνθουσιῶσα [3]).
μαινομένοιο· μανιοποιοῦ [4]).
μαινόμενος οἶνος· μανιοποιός [5]).
μαιμῶ· ἐνθουσιώδως κινοῦμαι [6]).
μάκελλα· δίκελλα [7]).
μαλερόν· μαραντικόν [8]).
μαλερόν· λαμπρόν, σπουδαῖον, ἰσχυρόν, ὀξύ, ἀσθενές, ξηρόν, δριμύ· τὸ δὲ μαλερὸν πῦρ· τὸ ὀξὺ ἢ μαραντικὸν καὶ σφοδρόν· καὶ μαλερὰς φρένας· τὰς ἀσθενεῖς καὶ ξηράς [9]).
μαντοσύνην· μαντείαν [10]).
μαργαίρει· μαίνεται [11]).

---

[1]) Scripsi ἀπόμνυσί τι pro τις cum Suida. Quae uncinis inclusi, delenda censet Dobraeus, qui conferendus est. Laudantur ex Homero Iliad. α. 234, 86 et Odyss. υ. 339. Apollonius et Hesychius plura habere solent quam Photius, nunc contra est. Vidimus alibi de iis quae Aelius Dionysius de hoc argumento disputavit.

[2]) Vocabulum fictum ad explicandum Homericum ἀμαιμάκετος. Simile quid habuimus in glossis λυγαίως et λυκόφως.

[3]) Codex μαιμόωσα, quod correxi. Iliad. ε. 661. Apoll. Hesych.

[4]) Codex μαινόμενον· μανιοποιόν. Iliad. ζ. 132. Emendata lectio apud Hesychium.

[5]) Coniunge c. gl. praec.

[6]) Codex μαίνω: correxit Dobraeus. Conf. Iliad. ν. 78 ubi μαιμῶσιν de manibus dicitur. Simile vitium in Hesychio ubi μαιμώων ex Iliad. ο. 742, primum factum est μαιμόνων, tum μαινοῶν.

[7]) Iliad. φ. 259. Apollon. Hesych.

[8]) Ignis epitheton apud Homer. Hesych. Cf. gl. sequ.

[9]) Cumulatio explicationum, omissis scilicet auctorum nominibus, aliquoties indicium est nos tenere glossam homericam. Miror σπουδαῖον: Suidas habet quod etiam peius est σποδόεν. Quo μαλερὰς φρένας pertineat, diu quaerens non invenio. Idem habet Hesychius. Cf. Photium v. λευκαὶ φρένες.

[10]) Codex: μαντινοσύνων. Cobetus mavult μαντοσυνάων. Retulerim ad Iliad. α. 72.

[11]) Iliad. ε. 882. Apollonius.

μαρμαρέην· λαμπράν [1]).
μάσακα· μάσημα, τροφήν [2]).
μάψ· ματαίως [3]).
μαψίδιον· μάταιον, δαψιλές, χαλεπόν, πολύ, δεινόν, ἑκούσιον [4]).
μεγάθυμος· μεγαλόψυχος [5]).
μεγαίρων· φθονῶν [6]).
μεγαλήτωρ· μεγαλόψυχος [7]).
μέγαρον· ὑπερῷον, οἴκημα [8]).
μέδεσθαι· φροντίζειν [9]).
μέδων· βασιλεύων [10]).
μεθείω· ἀφῶ, ἐάσω [11]).
μεθημοσύνη· ἀμέλεια, ῥᾳθυμία [12]).
μεθήμων· ἀμελής [13]).
μεθήσειν· ἀμελήσειν [14]).
μεθίει· ἀμελεῖ, ἀφεῖ [15]).
μέθυ· οἶνος [16]).
μειλίχιος· πρᾶος, χρηστός [17]).
μέλαθρα· οἴκου [18]).

---

1) Iliad. ξ. 273.
2) Iliad. ι. 324. Cf. Apollonium et Hesychium.
3) Saepius apud Homer. Hesychius.
4) Credibile est vocabulum fuisse fictum ad interpretandum Homericum μαψιδίως, conf. quae diximus ad v. μαλερόν et vide supra v. λυγρόν. Hesychius.
5) Saepe apud Homer. Hesychius.
6) Rectius Hesychius μεγαίρω, Iliad. δ. 54, alibi.
7) Frequens apud Homer. legitur. Hesychius.
8) Passim legitur. Hesychius.
9) Iliad. σ. 245. Hesychius.
10) Passim. Hesychius.
11) Iliad. γ. 414. Hesychius.
12) Iliad. ν. 120. Hesychius.
13) Iliad. β. 241. Apollonius. Hesychius.
14) Praestat c. Hesych. legere μεθήσει ex Odyss. α. 77.
15) Iliad. κ. 121. Hesychius.
16) Saepe legitur. Apollonius. Hesychius.
17) Passim. Hesychius. Apollonius.
18) Praestat cum lexico Bachmanni μέλαθρον legere, quod passim invenitur. Hesych. et Schol. Homer. Iliad. β. 414.

μελαίνῃ· βαθεῖα [1]).
μελάνυδρος· βαθεῖα· κυρίως δὲ καθαρὰ ὕδατος [2]).
μελανχαίων· τοῦ πλοίου τὸ πεπιττωμένον· τὸ ἔναλον. Ἀριστοφάνης [3]).
μελεδήματα· μεριμνήματα [4]).
μέλεος· ἄθλιος, μάταιος, ταλαίπωρος, δυστυχής [5]).
μελίφρων· ἡδύς, γλυκαίνων τὰς φρένας [6]).
μέλω· ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί [7]).
μελόντων· ἐπιμελείσθωσαν [8]).
μέλπηθρα· παίγνια, σπαράγματα [9]).
μέλποντες· ᾄδοντες, ἀνυμνοῦντες [10]).
μέμηλεν· μέλει [11]).
μεμηλώς· ἐπιμελούμενος [12]).
μέμονα· προθυμοῦμαι [13]).
μένος· δύναμις, ὀργή [14]).
μέρμερα· μερίμνης ἄξια, χαλεπά [15]).
μερμηρίζω· μεριμνῶ [16]).
μέροπες· οἱ ἄνθρωποι, παρὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα ἤτοι τὴν φωνήν [17]).
μεσσηγύς· μεταξύ [18]).

---

1) Restitue dativum ex Hesych. Refertur ad Iliad. α. 300.
2) Iliad. π. 3. Cf. Apollonium. Hesychius.
3) Amplector Dobraei suspicionem, esse adnotationem Aristophanis grammatici sic restituendam: μελαινάων· τῶν πλοίων τῶν πεπιττωμένων, τῶν ἐναλίων.
4) Iliad. ψ. 62. Apollonius. Hesychius.
5) Iliad. ψ. 795, alibi. Hesychius.
6) Iliad. β. 34. Apollonius. Hesychius.
7) Odyss. ι. 20. Hesychius.
8) Odyss. σ. 463. Hesychius. Codex perperam μελλόντων.
9) Iliad. ν. 233. Apollonius. Hesychius.
10) Iliad. α. 474.
11) Odyss. ζ. 65, alibi.
12) Iliad. ε. 708.
13) Iliad. μ. 304. Cf. Hesychium.
14) Passim legitur. Cf. Apollon. Hesych.
15) Iliad. θ. 453, alibi. Hesychius.
16) Odyss. υ. 41. Apollon. Hesych.
17) Iliad. σ. 288 et passim. Apollon. Hesych.
18) Codex: μεσεγγύς. Cobetus correxit. Passim legitur. Hesych.

μετά· ὁ τοῦ Ἀρχιβίου πέντε δηλοῦν· ἐν· Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν· ἐπί· ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν· ἐξ· αὖ μετόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο· ὑπό· χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῇσ' ἀνέμοιο· εἰς· μετὰ ἔθνος ἑταίρων· σύν· σὺν δ' αὖ ἐγὼ μετὰ τοῖσιν· πρός· σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφιπόλους βασίλεια [1]).

μεταλλήξαντι· παυσαμένῳ [2]).

μετανάστης· μέτοικος, φυγάς [3]).

μετασπόμενος· ἐπακολουθήσας, μεταδιώξας [4]).

μετάφρενον· μεταξὺ τῶν δύο ὤμων [5]).

μέτειμι· μετέρχομαι [6]).

μετελεύσομαι· ἐπελεύσομαι [7]).

μετελθών· ἐπελθών [8]).

μετ' ἐμέ· πρὸς ἐμέ [9]).

μετ' ἴχνια· κατὰ ἴχνη πορεύεσθαι [10]).

μετοκλάζειν· μετακαθίζειν [11]).

μετόπισθεν· ἐν ὑστέρῳ, μετὰ ταῦτα [12]).

μετρήσαντες· διελθόντες [13]).

---

[1]) In Codice locus varie corruptus est sed Porsonus nullo negotio emendare potuit ex Apollonio: quod restabat perfecit Dobraeus. Respicit Apollonius ad hos locos: Iliad. ο. 96. Odyss. α. 184. λ. 6. Iliad. ψ. 367. η. 115. De sexto loco non constat: fortasse conferendus est Odyss. χ. 318. Denique: Odyss. ζ. 115. Utrum ἑπτὰ legendum sit pro πέντε, an duo extrema exempla alia manus postea addiderit — caret certe Apollonius — non affirmaverim.

[2]) Codex μεταλήξαντι. Iliad. ι. 157. Hesychius.

[3]) Iliad. π. 59. Apollon. Hesych.

[4]) Iliad. ν. 567. Apollonius.

[5]) Codex μεταφρένων. Quod rescripsi legitur in Lexico Bachmanni. Frequens usus apud Homerum.

[6]) Iliad. ζ. 341. Hesychius.

[7]) Iliad. ζ. 280. Hesychius.

[8]) Iliad. π. 487, alibi.

[9]) Iliad. ν. 252. Hesychius.

[10]) Odyss. η. 38.

[11]) Iliad. ν. 281. Hesychius melius μετοκλάζει.

[12]) Iliad. κ. 490. Hesychius.

[13]) Odyss. γ. 179.

μετῴχετο· ἐπορεύετο [1]).
μήδεα· βουλεύματα [2]).
μηκάδες· ἐπιθετικῶς αἱ αἶγες, ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς [3]).
μηλοβοτήρ· ὁ τῶν προβάτων ποιμήν, καὶ μηλονόμος [4]).
μήνη· σελήνη [5]).
μῆνις· ὀργὴ ἔμμονος [6]).
Μῃονία· ἡ Λυδία ὑπὸ Ἰώνων [7]).
μήρινθος· σπάρτος ἤτοι σχοινίον, δεσμός, βρόχος [8]).
μήςωρ· βουλευτικός, ἔμπειρος [9]).
μήτι· μηδαμῶς [10]).
μῆτις· βουλή, γνώμη, σύνεσις [11]).
μητίσομαι· βουλεύσομαι, ἐρήσομαι [12]).
μητροπάτωρ· κατὰ μητέρα πάππος [13]).
μιαιφόνος· φονεύς [14]).
μειλισσέμεν· παρακαλεῖν, πραΰνειν [15]).
μείλιχον· πρᾷον, χρηςόν [16]).
μινύθει· ἐλαττοῦται [17]).
μινυνθάδιον· ὀλιγοχρόνιον [18]).

---

[1]) Iliad. ε. 148.
[2]) Iliad. β. 340. Apollon. Hesych.
[3]) Odyss. ι. 124. Apollonius.
[4]) Iliad. σ. 529. Cf. Hesychium.
[5]) Iliad. ψ. 455. Apollonius. Hesychius.
[6]) Passim legitur. Cf. Apollonium.
[7]) Iliad. σ. 291. Cf. Hesychium v. μῃονίς.
[8]) Iliad. ψ. 854 sqq. Hesych. Photii Codex μήρυνθος.
[9]) Passim apud Homerum. Apollonius. Hesychius.
[10]) Iliad. ε. 252.
[11]) Frequens usus.
[12]) Illud ἐρήσομαι non est huius loci; malim ἐργάσομαι, coll. Iliad. γ. 416 et ο. 349.
[13]) Iliad. λ. 224. Hesychius.
[14]) Iliad. Φ. 402. Hesychius.
[15]) Codex μιλησόμενος· παρακαλῶν, πραΰνων. Respiciuntur duo Homeri loci Iliad. η. 410 et Odyss. γ. 96. Cf. Hesychium v. μελισσέμεν et πυρὸς μελισσέμεν. Plura apud HSt. V. 692.
[16]) Iliad. τ. 300.
[17]) Iliad. ο. 493. Hesychius v. μινύθειν.
[18]) Iliad. Φ. 84. Hesychius.

μισγάγκειαν· τόπος κοῖλος, εἰς ὃν τὰ καταφερόμενα μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα [1]).
μίτρα· διάδημα ἢ ζώνη [2]).
μιχθῆναι ἢ μιγῆναι· ἀπαντῆσαι, συμμῖξαι, ὁμιλῆσαι [3]).
μνᾶται· μνηστεύεται [4]).
μνημοσύνη· μνήμη [5]).
μνηστή· ἡ κατὰ μνηστείαν γαμηθεῖσα, ἢ ἡ ἐκ παρθενίας μείνασα νῆστις, ὅ ἐστιν ἀπείρανδρος [6]).
μογήσας· καμών, κακοπαθήσας [7]).
μογοστόκος· περὶ τοὺς τόκους κακοπαθοῦσα· ἔνιοι δὲ μόγους ταῖς τικτούσαις ἐπιφέρουσα [8]).
μόγῳ· κακοπαθείᾳ [9]).
μόθος· μάχη, πόλεμος, τάραχος, φόνος, στάσις, θόρυβος [10]).
μοῖρα· μερίς, καὶ τὸ καθῆκον, καὶ ἡ εἱμαρμένη [11]).
μοιρηγενές· ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε [12]).
μοιχάγρια· τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτινόμενα [13]).
μολεῖν· ἐλθεῖν [14]).
μολοῦσα· παραγενομένη, πορευθεῖσα [15]).

---

[1]) Iliad. δ. 453. Apoll. Hesych. Lex. Bachm. bene: κοῖλος: Photii Codex absurde ποικίλος.
[2]) Iliad. δ. 187. Cf. Apollonium. Hesychius.
[3]) Innumeri paene sunt loci apud Homerum qui huc apte possunt referri. Cf. Hesychium.
[4]) Odyss. π. 77. Hesychius.
[5]) Iliad. θ. 181. Apollonius. Hesychius.
[6]) Codex μείνουσα μνηστης (sine acc.). Correxi ope Hesychii. Saepe legitur apud Homerum.
[7]) Odyss. β. 343. Hesychius.
[8]) Iliad. τ. 103. Apollonius. Hesychius.
[9]) Iliad. δ. 27.
[10]) Scripsi cum Hesychio στάσις pro σπάσις. Iliad. Φ. 310.
[11]) Odyss. θ. 470. Iliad. α. 286. ζ. 488. Vid. Apollonium.
[12]) Iliad. γ. 182. Hesychius.
[13]) Odyss. θ. 332. Apollonius. Hesychius.
[14]) Infinitivus huius verbi non legitur apud Homer. Videtur tamen glossa homerica esse, cf. infra μολοῦσα et μολών. Hesych.
[15]) Iliad. ζ. 286. Hesychius.

μολπή· ᾠδή [1]).
μολύβδαιναν· μολυβδίδα [2]).
μολών· ἐλθών, ἐληλυθώς [3]).
μορμύρων· ποταμὸς ῥεύματα ἔχων [4]).
μόρος· ὀδύνη, πόνος, θάνατος [5]).
μόρσιμον· εἱμαρμένον, μεμοιραμένον [6]).
μορφνόν· εἶδος ἀετοῦ [7]).
μόσχον· ἁπαλόν [8])·
μυδαλέας· διαβρόχους [9]).
μυελόεντα· τροφὴν ἔχοντα [10]).
μυκηθμός· ἡ τῶν βοῶν φωνή [11]).
μύλακες· μυλώδεις λίθοι [12]).
μυρία· πολλά, ἀναρίθμητα [13]).
μυρομένη· ὀδυρομένη, θρηνοῦσα [14]).
μῶλυ· ἀντιπάθιον ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἤτοι πήγανον ἄγριον [15]).

N.

Νάει· σάζει, ῥέει [16]).

---

[1]) Odyss. *α*. 152. Hesychius.
[2]) Iliad. *ω*. 80. Apollonius. Hesychius. Corrigendus est Apollonius et nota quam parum tribuendum sit vocabulorum terminationibus, nam Homerus vocabulum in dativo casu usurpavit. Accusativum interpretatur etiam Eudemus in Lexico MSt. Cf. mox v. *μόσχον* quod referendum ad *μόσχοισι* Homeri.
[3]) Iliad. *λ*. 173. Hesychius.
[4]) Codex *μορμυρίων*. Iliad. *φ*. 325. Plenius Hesychius.
[5]) Passim apud Homerum. Hesychius.
[6]) Passim apud Homerum.
[7]) Iliad. *ω*. 316. Apollonius. Hesychius.
[8]) Iliad. *λ*. 105. Apollonius.. Hesychius.
[9]) Iliad. *λ*. 54.
[10]) Odyss. *ι*. 293.
[11]) Odyss. *μ*. 265. Hesychius.
[12]) Iliad. *μ*. 161. Hesychius.
[13]) Iliad. *α*. 2. Apollon. Hesych.
[14]) Iliad. *ζ*. 373.
[15]) Odyss. *κ*. 305. Apollon. Hesych.
[16]) Odyss. *ζ*. 292. Hesychius.

ναίουσιν· οἰκοῦσιν[1]).

νάκην· προβάτου δοράν[2]).

ναύλοχον· εὔδιον, ἐν ᾧ αἱ ναῦς λοχῶσιν ἢ ἀναπαύονται[3]).

ναύμαχα· μακρὰ δόρατα, ὥςε ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι[4]).

ναῦς ἰοῦσα· οὕτως λέγει καὶ πλέουσα[5]).

νεαροί· νέοι, νήπιοι[6]).

νεάτη· ἐσχάτη[7]).

νεβρός· ἐλάφου γέννημα, οἱονεὶ ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξιὸν καὶ νεμόμενον[8]).

νέεσθαι· πορεύεσθαι[9]).

νεηκές· νεωςὶ ἠκονημένον[10]).

νεήλυδες· νεωςὶ ἐληλυθότες[11]).

νεικεῖ· ψέγει, φιλονεικεῖ[12]).

νεῖκος· διαφορὰ μετ' ἐπιπλήξεως· οἱ δὲ μάχην, φιλονεικίαν, λοιδορίαν· Ὅς *με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει· λέγων κατάμεμψιν· καὶ·* Νεῖκος Ὀδυσσῆος· *καὶ μάχην·* Ἐπεὶ *ὣς ἄγε νεῖκος* Ἀθήνη· Ἠλείοισι *καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη*[13]).

νεκάδες· νεκροί[14]).

νεκτάρεον· ἡδύ, καλόν, εὐῶδες· ἐπὶ τοῦ· Νεκταρέου *ἑανοῦ· καὶ νέκταρ θεῶν πόμα, καὶ οἶνος οὕτως ὡς* Ἀναξανδρίδης· *καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν ὁ αὐτός*[15]).

---

1) Iliad. *β*. 130. Hesychius.

2) Odyss. *ξ*. 530. Apollonius.

3) Odyss. *κ*. 141. Apollonius. Codex Hesychii sec. Schow. male *εὔδινον*, peius Musurus *εὐδινόν*.

4) Iliad. *ο*. 389. Hesychius.

5) Codex *ναυσίουσα· ναυσιῶσα οὕτως*. Correxit Cobetus. Iliad. *α*. 482. Hesychius v. *νηὸς ἰούσης*.

6) Iliad. *β*. 289. Hesychius.

7) Iliad. *λ*. 712. Hesychius.

8) Passim apud Homer. Apollon. Hesych.

9) Saepe invenitur. Apollonius. Hesychius.

10) Iliad. *ν*. 391. Hesychius.

11) Iliad. *κ*. 434. Hesychius.

12) Iliad. *α*. 521. Recentiores igitur usurparunt verbum *φιλονεικεῖν*, quod Atticis ignotum fuit.

13) Nunc quidem Photius plura servavit quam Apollonius vel Hesychius. Respiciuntur: Iliad. *β*. 376. Odyss. *θ*. 75. Iliad. *λ*. 721. 671.

14) Iliad. *ε*. 886. Hesychius.

15) Iliad. *γ*. 385. Brevius Apollonius et Hesychius. Anaxan-

νεκταρέου· θείου [1]).
νέκταρ· θεῖον πόμα [2]).
νέκυς· νεκρός [3]).
νεμεσσᾶ· μέμφεται [4]).
νεμεσσᾶν· φθονεῖν ἢ μηνίειν [5]).
νεμεσσητόν· μεμπτόν [6]).
νεμεσίζει· μέμφει· καὶ νεμεσίζομαι, φθονῶ [7]).
νέμεσις· μέμψις, δίκη, ὕβρις, φθόνος, τύχη [8]).
νέμοιτο· καρποῖτο [9])·
νεοαρδέα· νεωςὶ πεποτισμένην [10]).
νεοθηλής· νεωςὶ βλαςήσασα [11]).
νέφος· πλῆθος [12]).
νῆα· ναῦν, πλοῖον [13]).
νηγάτεον· λεπτόν, καινόν, ἁπαλόν, λευκόν, εὐυφές [14]).
νηδύς· γαςήρ, μήτρα [15]).
νῆες· τὰ πλοῖα [16]).
νήεον ὕλην· ἐσώρευον ὕλην· καὶ νηήσας, σωρεύσας [17]).

---

dridis locum vide apud Athen. II. 38 F. Laudatur quoque in Schol. Homer. Iliad. ψ. 1, quo minus dubites hanc esse Homericam glossam.

[1]) Iliad. γ. 385. Cf. glossam praecedentem.
[2]) Passim legitur. Apollonius. Hesychius.
[3]) Passim apud Homer. Apollonius. Hesychius.
[4]) Forte νεμέσσα· μέμφου. Odyss. ψ. 213. Hesychius.
[5]) Passim legitur.
[6]) Codex νεμεσητόν. Saepe invenitur apud Homer. Hesych.
[7]) Perperam Codex μέμφεται sed proclivi vitio. Iliad. ε. 872. θ. 407. Hesychius.
[8]) Haud raro apud Homer. Hesychius.
[9]) Iliad. ζ. 195. Hesychius.
[10]) Iliad. φ. 346. Hesychius.
[11]) Iliad. ξ. 347. Hesychius.
[12]) Iliad. δ. 274. Nisi glossa sacra est, cf. Albertum in Gloss. ad Hebr. 12. 1.
[13]) Innumeris locis legitur. Hesychius.
[14]) Iliad. β. 43. Apollonius. Hesychius.
[15]) Iliad. ω. 496. Hesychius.
[16]) Vocabulum ex Homero notissimum.
[17]) Iliad. ψ. 139. ι. 358. Hesychius v. νηήσας.

νήϊδα· ἄπειρον, ἀμαθῆ, ἀσθενῆ [1]).

νῆϊς· οὐκ εἰδώς, ἄπειρος· τὴν δὲ Νηΐδα νύμφην παρὰ τὰ νάματα ἔνιοι· καὶ τὸν Νεῖλον· καὶ ἐν Σάμῳ δέ (supple φασι) θηρία γενέσθαι, ὧν φθεγγομένων ῥήγνυσθαι τὴν γῆν· ἐκαλοῦντο δὲ νηΐδες, ὡς Εὐγαίων [2]).

νηκερδής· ἀνωφελής, ἀσύνετος [3]).

νηκούστησεν· παρήκουσε [4]).

νημερτές· ἀληθές [5]).

νηνεμία· ἀνέμων ἀπουσία [6]).

νήνεμος· ἄνεμον οὐκ ἔχων [7]).

νηπενθές· ἀπενθές [8]).

νηπύτιος· ἀνόητος, ἄφρων [9]).

νίζει· ῥύπτει, πλύνει, νίπτει, κλύζει, ἀποσμήχει [10]).

νιφάδες· σταγόνες [11]).

νιφετός· ἡ κατὰ λεπτὸν καταφερομένη χιών· τέσσαρές εἰσι πήξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους ὑγρότητος· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ' ἔλαττον μὲν χιών, ἐπὶ πλέον δὲ χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπ' ἔλαττον μὲν πάχνη, ἐπὶ πλέον δὲ κρύσταλλος· ὁ δὲ νιφετὸς πῆξις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χρείαν ἡ ποιότης αὐτή [12]).

---

[1]) Iliad. η. 198. Hesychius.

[2]) Glossam Homericam esse patet, collato Apollonio, apud quem tamen excidit mentio belluarum, quarum ossa Sami invenirentur. Codicis lectionem in fine glossae: νηία ωσεῦται αν correxit Dobraeus. Ex Eugaeone profecerunt Heraclides Ponticus, cf. p. 215 Muelleri, et Euphorion vid. p. 72 Muelleri. Euphorionem describit Aelianus H. A. XVII. 28, Aelianum Apostolius IX. 51.

[3]) Iliad. ρ. 469. Hesychius.

[4]) Iliad. υ. 14. Hesychius.

[5]) Iliad. α. 514. Hesychius.

[6]) Odyss. μ. 169. Hesychius.

[7]) Iliad. θ. 552. Cf. Hesychium.

[8]) Odyss. δ. 221. Apollonius. Hesychius.

[9]) Haud raro apud Homerum. Hesychius. Cf. Apollonium.

[10]) Odyss. τ. 374, alibi. Hesychius.

[11]) Iliad. μ. 156. Hesychius. Cf. Apollonium.

[12]) Malim in fine χροιάν. Glossam esse homericam, patet ex Hesychio, cuius verba cum nostrae glossae initio conveniunt, laudato insuper. Iliad. κ. 7.

νομεύς· βοσκός, ποιμήν [1]).
νομόν· νομήν, βοσκήν [2]).
νοστήσας· ἐπανελθών [3]).
νοσφιζοίμεθα· χωριζοίμεθα [4]).
νότιος· ὑγρός [5]).
νύξ· εὐφρόνη καὶ ἡ σκοτία [6]).
νύσσα· καμπτήρ, τέρμα, βαθμίς [7]).
νωθής· βραδύς, δυσκίνητος, ἄλογος [8]).
νῶτα θαλάσσης· ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης [9]).
νώνυμος· ἀνώνυμος, ἄδοξος [10]).

Ξ.

Ξανθήν· πυρροειδῆ [11]).
ξεῖνοι· οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι [12]).
ξείνιος· ὁ τῆς ξενίας ἔφορος [13]).
ξεστόν· ὡμαλισμένον [14]).
ξύλοχος· σύνδενδρος καὶ ξυλώδης τόπος, δρυμός, ὕλη, χέρσος, ἀγρός, τόπος· οἱ δὲ κοίτην θηρίου [15]).
ξύλοχον· ὑλώδη τόπον [16]).
ξυνήϊα· κοινὰ χρήματα [17]).

---

1) Odyss. δ. 413.
2) Odyss. ι. 217. Hesychius.
3) Vocabulum frequens apud Homer.
4) Codex bis — όμεθα. Iliad. β. 81. Hesychius.
5) Iliad. λ. 811.
6) Glossam ad Homerum referri, patebit coll. Apollon.
7) Iliad. ψ. 332. Hesychius. Apollonius.
8) Iliad. λ. 559. Hesychius.
9) Iliad. β. 159. Hesychius.
10) Odyss. ν. 239. Apollonius. Hesychius.
11) Iliad. ψ. 141.
12) Passim.
13) Codex ξένιος. Odyss. ι. 271.
14) Codex ὡμαλισμένων. Odyss. ξ. 350.
15) Codex ξυλοῦχος. Iliad. ε. 162. Hesychius bene ξύλοχος.
16) Cf. glossam praecedentem.
17) Iliad. α. 124. Hesychius.

ξεινοδόκος· ξενοδόχος 1).
ξυροῦ ἀκμῆς· τοῦ ὀξυτάτου, κατὰ λεπτότητα τῶν σιδηρίων 2).
ξυστόν· κόντον, ἀκόντιον 3).

Ο.

Ὀβελός· ὀβελίσκος 4).
ὄβριμος· ἰσχυρός 5).
ὅγε· ὁ δή 6).
ὄγκοι· αἱ ἀκίδες 7).
ὄγμος· ἡ κατὰ στίχον ἔφοδος τῶν θεριστῶν· καὶ ὄγμοι σταχύων 8).
ὄγχναι· ἀχράδες ἢ ἄπιοι 9).
ὀδάξ· τοῖς ὀδοῦσιν, ἐνδεδηχότως 10).
ὃ δ' αὐτὸς ἐγώ· αὐτὸς ἐγώ 11).
ὀδοιπόριον· τὴν ἐπὶ τῷ συμπλεῦσαι εὐωχίαν 12).
ὀδμή· ἀποφορά, ὀσμή 13).
ὀδυνήφατος· ἡ τὰς ὀδύνας ἀφανίζουσα 14).
ὄδωδεν· ὄζει 15).
ὄζος· κλάδος 16).
ὅθι· ὅπου 17).

---

1) Codex ξυνοθόκος Odyss. θ. 542. σ. 63. Apollonius. Idem vitium apud Hesychium.
2) Iliad. κ. 173.
3) Iliad. ο. 677. Hesychius.
4) Passim apud Homerum. Cf. Athen. IX. 383 B.
5) Passim. Hesychius.
6) Passim.
7) Iliad. δ. 214. Hesychius.
8) Codex στοῖχον: emendata lectio in Lexico Bachm. Apollon. Iliad. σ. 546. 557. Hesychius.
9) Odyss. η. 115. Apollonius. Hesychius.
10) Passim. Hesych. Codicis lectionem ἐνδεδηχότος em. Dobr.
11) Codex: ὅδ' ἐγώ. Odyss. φ. 207. Idem vitium in Hesych.
12) Odyss. ο. 506.
13) Odyss. ε. 59. Hesychius.
14) Iliad. ε. 401. Cf. Apollonium. Hesychius.
15) Odyss. ι. 210. Apollonins. Hesychius.
16) Passim. Apollonius. Hesychius.
17) Passim apud Homerum. Hesychius.

ὀθόναις· λεπτοῖς ὑφάσμασι, καὶ πᾶν τὸ ἰσχνὸν κἂν μὴ λινοῦν ᾖ [1]).
οἰδάνει· οἰδεῖν ποιεῖ [2]).
οἶδμα· κῦμα ἢ πέλαγος [3]).
οἴεσθαι· ὑπονοεῖν [4]).
ὀΐεσσι· προβάτοις [5]).
ὀϊζύς· πόνος, ταλαιπωρία [6]).
ὀϊσθείς· ὑπολαβών [7]).
οἴκαδε· εἰς τὰ οἰκεῖα [8]).
οἰκεύς· οἰκέτης [9]).
οἴκοθι· ἐπὶ τῆς οἰκίας [10]).
οἴκοι· ἐν τῷ οἴκῳ [11]).
οἴκτιστον· ἐλεεινόν [12]).
οἴμησεν· ὥρμησεν καὶ οἴματα· ὁρμήματα [13]).
οἶμος· ὁδὸς ἢ στίχος ἢ ῥάβδος κύκλου, ἔνθεν καὶ παροιμία κέκληται τὸ παροδικὸν διήγημα [14]).
οἰμωγή· στεναγμός [15]).
οἰμώζει· στενάζει [16]).
οἰνοβαρές· μέθυστε [17]).

---

[1]) Praestat forma ὀθόνῃσι, ex Iliad. γ. 141. Cf. Hesychium vv. ὀθόνη et ὀθόνῃσι.
[2]) Codex οἰδαίνει. Iliad. ι. 554. Apollonius. Hesychius.
[3]) Iliad. Φ. 234. Hesychius.
[4]) Hac significatione haud raro apud Homerum. Hesychius.
[5]) Iliad. κ. 486, alibi.
[6]) Frequens legitur.
[7]) Codex οἰηθείς. Correxi ex Iliad. ι. 453.
[8]) Saepe invenitur. Apollonius. Hesychius.
[9]) Odyss. ρ. 533, alibi. Cf. Apollonium. Hesychius.
[10]) Iliad. θ. 513. Cf. Hesychium.
[11]) Iliad. ω. 240. Apollonius. Hesychius.
[12]) Odyss. μ. 258. Cf. Hesychium.
[13]) Iliad. χ. 140. Φ. 252. Apollonius. Hesychius.
[14]) Collato Apollonio, Hesychio et Schol. ad Iliad. λ. 24 apparet glossam Homericam esse. Malim fere κύκλος, ut apud illos.
[15]) Iliad. δ. 450. Cf. Apollonium. Hesychius.
[16]) Coniungenda cum glossa superiore ut in Hesychio.
[17]) Iliad. α. 225. Hesychius.

οἰνοποτάζων· οἰνοποτῶν, εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ [1]).
οἰνοχοεῖ· κιρνᾷ [2]).
οἰνοχόος· πιγκέρνης [3]).
οἴξασα· ἀνοίξασα [4]).
οἰόθεν οἶος· ἐκ μόνου μόνος· θέλει δὲ εἰπεῖν μόνος πρὸς μόνον [5]).
οἰόμενος· νομίζων [6]).
οἶον· τὸ θαυμαστικόν [7]).
οἶος· μόνος ἢ ὁποῖος [8]).
οἰός· προβάτου [9]).
ὄϊς· αἶξ ἢ πρόβατον [10]).
οἴσει· κομίσει [11]).
οἴσεται· λήψεται [12]).
ὀϊσθείς· εἰκάσας, ὑπολαβών [13]).
οἰσόμενος· κομίσων [14]).
ὀϊστεύσας· τοξεύσας, σαγιτεύσας [15]).
ὀϊστός· βέλος, σαγίτα [16]).
οἴσω· κομίσω, ἐνέγκω [17]).
οἰωνοί· σαρκοφάγα ὄρνεα ἢ σύμβολα [18]).
ὀλβιοδαίμων· εὐδαίμων, εὐτυχέστατος [19]).

---

1) Iliad. υ. 84. Hesychius.
2) Imo lege c. Hesychio: οἰνοχοεύει. Odyss. Φ. 142.
3) Odyss. σ. 418. Hesych. Nota Romanum vocab. *pincerna*.
4) Codex οἴξας· ἀνοίξας. Refero ad Iliad. ζ. 89. Hesychius.
5) Iliad. η. 39. Hesychius.
6) Iliad. δ. 12. Apollonius.
7) Iliad. ρ. 471, alibi.
8) Confundit οἶος et οἶος: utrumque saepe legitur apud Hom.
9) Odyss. Φ. 408, alibi.
10) Iliad. ω. 125, alibi.
11) Iliad. β. 229. Hesychius.
12) Iliad. ψ. 858. Hesychius.
13) Codex εἰκασθείς: correxit Cobet. Iliad. ι. 453. Cf. supra.
14) Iliad. ν. 168. Hesychius.
15) Odyss. μ. 84, alibi. Hesychius.
16) Passim. Cf. Apollonium.
17) Iliad. η. 82.
18) Iliad. λ. 395. μ. 243. Apollonius. Hesychius.
19) Iliad. γ. 182.

ὄλβιος· πλούσιος, εὐδαίμων, μακάριος [1]).
ὀλέκει· φονεύει [2]).
ὀλεέσκει· ὀλοθρεύει [3]).
ὀλετῆρα· φονέα [4]).
ὄλιζον· ἔλασσον [5]).
ὀλοοίτροχος· ϛρογγύλος λίθος, ἢ ὁ ἐπ' ὀλέθρῳ τρέχων [6]).
ὀλοφύρεται· ἀποδύρεται, κλαίει [7]).
ὄλυμπος· οὐρανός, θεοῦ οἰκητήριον, καὶ ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ [8]).
ὅμαδος· θόρυβος, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδᾶν [9]).
ὁμαρτέων· ἀκολουθῶν [10]).
ὁμήγυριν· ἄθροισμα, πλῆθος [11]).
ὁμιλαδόν· κατ' ἀθροίσματα καὶ τάγματα [12]).
ὁμιλεῖ· συναναϛρέφεται ἢ ἀπαντᾷ ἢ ἐντυγχάνει [13]).
ὅμιλος· ἄθροισμα, ὄχλος, πλῆθος [14]).
ὁμίχλη· ἀορασία ἢ παχὺς ἀήρ [15]).
ὁμόθεν· ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου [16]).
ὀμόργνυσι· ἀπομάσσει, ἀποψύχει [17]).
ὀμόρξας· ἐκμάξας, ἀποψήσας [18]).

---

[1]) Passim occurrit. Apollonius. Hesychius.

[2]) Verbum ὀλέκειν apud Homerum haud rarum est, cf. Hesychii glossam ὀλέκοντο, quae certo ad Homerum referenda est.

[3]) Codex ὀλέσκει. Refero ad Iliad. τ. 135 ubi ὀλέεσκεν.

[4]) Iliad. σ. 114. Hesychius.

[5]) Interpretatur ὑπολίζονες ex Iliad. σ. 519. Cf. Hesychium.

[6]) Iliad. ν. 137, unde rescripsi ὀλοοίτροχος pro ὀλοίτροχος. Cf. Apollonium et Hesychium.

[7]) Iliad. χ. 169. Hesychius.

[8]) Quis dubitet de origine? Convenit Hesychius.

[9]) Saepe legitur. Hesychius.

[10]) Correxi ὁμαρτέων pro ὁμαρτῶν ex Iliad. ω. 438.

[11]) Iliad. υ. 142. Hesychius.

[12]) Iliad. μ. 3. Hesychius.

[13]) Iliad. ε. 834, alibi. Hesychius.

[14]) Passim. Hesychius.

[15]) Iliad. α. 359. Hesychius.

[16]) Odyss. ε. 477. Hesychius. Cf. supra v. ὁμοερκής.

[17]) Iliad. ε. 416, quem locum respici manifestum fit ex collatione Hesychii. Ceterum emendandum est ἀποψήχει.

[18]) Eodem refero, etiamsi aoristus apud Homerum non legatur nisi forma media.

ὁμόσε· ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἢ ἐξ ἐναντίας, σφοδρῶς, θρασέως [1]).
ὀμφαλόν· τὸ μεσαίτατον [2]).
ὀμφή· θεία κληδὼν ἢ φήμη [3]).
ὀμφήν· φωνήν, κληδόνα, φήμην θείαν, ἢ ὀνείρου φάσματα [4]).
ὀνειροπόλος· ὀνειροκρίτης [5]).
ὄνθος· βόλβιτον, τουτέστιν ἡ τῶν βοῶν κόπρος [6]).
ὀνομήνω· ὀνομάσω [7]).
ὀξυβελής· ὀξέως βάλλων ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων [8]).
ὄπα· φωνήν [9]).
ὅπῃ· ὅπου [10]).
ὀπιπτεύειν· παρατηρεῖν [11]).
ὀπίστατον· τελευταιότατον [12]).
ὁππότερος· ὁποῖος [13]).
ὁπποτέρωθεν· ἀπὸ ποίου μέρους [14]).
ὀπτῆρας· κατασκόπους [15]).
ὄπωπα· ἐθεασάμην [16]).
ὀρεγνύς· ἐκτείνας [17]).

---

[1]) Aperte haec glossa referenda est ad Iliad. μ. 24. Hesychius. Ex nostra glossa apud Moerid. in voce bis scribe ὁμοῦ pro ἅμα.
[2]) Iliad. ν. 192, alibi. Hesychius.
[3]) Iliad. β. 41. Cf. Lehrs. de Arist. p. 97.
[4]) Codicis lectionem ὄνειρα correxi ex Hesychio. Ceterum cf. glossam praecedentem. Emendata lectio etiam in Lex. Bachm.
[5]) Iliad α. 63. Hesychius. Cf. Apollonium.
[6]) Iliad. ψ. 775. Apollonius. Hesychius.
[7]) Iliad. β. 488. Hesychius.
[8]) Iliad. δ. 126. Hesychius.
[9]) Saepe legitur. Hesychius.
[10]) Passim.
[11]) Iliad. δ. 371. Hesychius. Perperam Codex ὀπιπεύειν.
[12]) Iliad. θ. 342. Sed suspicor verum esse τελευταῖον. Quod supra iam aliquoties vidimus, solent librarii glossam et interpretationem ὁμοιοτελεύτους facere.
[13]) Codex ὁπότερος. Iliad. γ. 71, alibi.
[14]) Codex ὁποτέρωθεν. Iliad. ξ. 59.
[15]) Odyss. ξ. 261. Hesychius.
[16]) Odyss. φ. 94, alibi. Hesychius.
[17]) Iliad. α. 351. Hesychius.

ὅρκιον· σκῆπτρον, καθ' ὃ ὤμνυον οἱ βασιλεῖς, ἢ ῥάβδος[1]).

ὅρμον· λιμένα[2]).

ὄρνυται· ὁρμᾷ[3]).

ὅρπηξ· κλάδος[4]).

ὀρσοθύρη· θύρα ἐν ὕψει τοῦ τοίχου[5]).

ὀρυμαγδός· θόρυβος, τάραχος, κτύπος[6]).

ὀρφναίην· σκοτεινήν[7]).

ὄρφνη· σκοτία, νὺξ μέλαινα[8]).

ὄρχαμος· ἡγεμών[9]).

ὀρῷτο· βλέποι[10]).

ὁπότε· ἀντὶ τοῦ ποτέ[11]).

ὀτρηρός· ταχύς, ὀξύτατος, δραστήριος[12]).

ὀτρύνοντες· κελεύοντες[13]).

οὔδεϊ· ἐδάφει[14]).

οὐδός· φλιά, βατήρ, τὸ κάτω τῆς θύρας, ἢ ἔδαφος ἢ βαθμός[15]).

οὐδ' ὥς· οὐδαμῶς[16]).

οὖθαρ· τὸ γονιμώτατον μέρος[17]).

οὔθατα· οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων[18]).

οὐκ ἀθεεί· οὐ χωρὶς θείας προνοίας[19]).

---

[1]) Iliad. δ. 158.

[2]) Iliad. α. 435. Hesychius. In Lexico Bachm. add. *ἢ κόσμον γυναικεῖον*, quod refer ad Odyss. σ. 295.

[3]) Odyss. α. 347, alibi.

[4]) Iliad. φ. 38. Apollonius. Hesychius.

[5]) Odyss. χ. 126. Apollonius. Hesychius.

[6]) Iliad. β. 810. Hesychius.

[7]) Iliad. κ. 83. Hesychius.

[8]) Coniungenda cum glossa superiore.

[9]) Passim. Apollonius. Hesychius.

[10]) Codex *βλέποιτο*. Iliad. τ. 132. Hesychius.

[11]) Codex *ὀτίποτε*. Refero ad Iliad. θ. 230.

[12]) Odyss. δ. 23. Hesychius.

[13]) Passim.

[14]) Iliad. ψ. 283.

[15]) Odyss. θ. 80, alibi. Cf. Apollonium. Hesychius.

[16]) Saepe legitur apud Homerum.

[17]) Codex *μέλος*. Iliad. α. 141. Hesychius.

[18]) Odyss. ι. 440. Apollonius ex Apione, Hesychius.

[19]) Odyss. σ. 352. Hesychius.

οὐ κατὰ κόσμον· οὐ κατὰ τὸ πρέπον [1]).
οὐλαμός· ἀπὸ τοῦ ἴλλω, καὶ ἴουλος καὶ οὐλὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ [2]).
οὐλή· ἐπιπόλαιον ἕλκος, εἰς ὑγίειαν ἧκον [3]).
οὖλον· ἁπαλόν, μαλακόν [4]).
οὐ μὲν δή· ἀντὶ τοῦ ὅμως δή, ἥκιστα δή, ἀλλ' οὐ δή [5]).
οὔπω· ταὐτὸν τῷ οὐδέποτε [6]).
οὖρος· ὁ τῆς γῆς ὅρος καὶ φύλαξ [7]).
οὐρούς· ἐξυτόνως, τὰ νεώρια καὶ περιορίσματα τῶν νεῶν [8]).
οὐτιδανός· οὐδενὸς ἄξιος [9]).
οὔτι· οὐδέν, οὐδαμῶς [10]).
ὄφελον· εἴθε, μακάριον [11]).
ὄφρα· ὅπως ἢ μέχρι ἢ ἕως ἢ ἵνα [12]).
ὀφρυόεσσα· ὑψηλή [13]).
ὄχα· ἐξόχως [14]).
ὄχεα· ἅρματα [15]).
ὀχετηγός· ὑδρηγός [16]).
ὀχεύς· ὁ ἱμὰς τῆς περικεφαλαίας, ᾧ συνέχεται περὶ τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος· καὶ ὁ συνέχων τὴν θωρακοζώνην ἱμάς [17]).
ὀχῆες· δεσμοί, μοχλοί [18]).

---

[1]) Iliad. β. 214. Hinc corrige Hesychium qui interpretatur: κατὰ τρόπον. Cf. supra glossam κατ' αἶσαν.
[2]) Confer Apollonium.
[3]) Odyss. τ. 393.
[4]) Iliad. π. 224. Apollonius. Hesychius.
[5]) Scribe ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς δή. Iliad. θ. 238.
[6]) Coll. Hesychio lege οὔπω ποτέ, Iliad. α. 106.
[7]) Iliad. θ. 80. μ. 421. Apollonius.
[8]) Codex νηῶν. Iliad. β. 153. Hesychius.
[9]) Iliad. α. 293. Hesychius.
[10]) Codex οὔτοι. Emendata lectio apud Hesychium et in Lex. Bachmanni. Passim legitur.
[11]) Passim.
[12]) Iliad. δ. 195. θ. 66, alibi. Apollonius. Hesychius.
[13]) Iliad. χ. 411. Hesychius.
[14]) Passim legitur. Apollonius. Hesychius.
[15]) Iliad. λ. 160, alibi. Hesychius.
[16]) Iliad. φ. 257. Hesychius.
[17]) Lege θώρακος ζώνην ex Apollonio. Hesychius. Iliad. γ. 372, alibi. Idem vitium in Hesychio.
[18]) Iliad. μ. 460. Hesychius.

ὄχθας· τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ[1].
ὀχθεῖ· ϛενάζει[2].
ὀχθήσας· ϛενάξας[3].
ὀχλίζειν· μοχλεύειν, κινεῖν[4].
ὀψέ· βραδέως[5].
ὀψείοντες· ὀπτικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν βουλόμενοι[6].
ὀψιγόνων· τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσομένων[7].
ὄψις· ὅρασις[8].
ὀψιτέλεϛον· βραδέως τελειούμενον[9].
ὄψον· πᾶν προσόψημα ἢ προσφάγιον[10].

Π.

Πάγοι· αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν[11].
παλαιγενές· πρεσβύτατον[12].
παλαιφάτου· παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας, περὶ ἧς ἔφασαν ἔκπαλαι μῦθοι[13].
παλαμάων· χειρῶν[14].
παλίλλογα· παλισύλλεκτα[15].
παλιμπετής· ὀπισθόρμητος[16].
παλινάγρετον· πάλιν καὶ αὖθις, ὑϛερόληπτον[17].

---

1) Passim occurrit. Apollonius. Hesychius.
2) Coniunge cum glossa sequente.
3) Passim. Apollonius. Hesychius.
4) Iliad. *μ*. 448. Cf. Hesychium.
5) Iliad. *δ*. 161, alibi. Apollonius. Hesychius.
6) Iliad. *ξ*. 37. Apollonius. Hesychius.
7) Iliad. *η*. 87, alibi. Hesychius.
8) Iliad. *υ*. 205, alibi.
9) Iliad. *β*. 325. Apollonius. Hesychius.
10) Iliad. *λ*. 629. Apollonius. Hesychius.
11) Odyss. *ε*. 405. Apollonius. Hesychius.
12) Iliad. *ρ*. 561.
13) Odyss. *τ*. 163. Apollonius. Hesychius. Apion satis inepte legebat *παλαιφάγου*.
14) Codex *παλαμῶν*. Iliad. *γ*. 128. Cf. Apollonium. Hesychius.
15) Iliad. *α*. 126. Hesychius melius *παλινσύλλεκτα*, quod *πάλιν σύλλεκτα* scripserim.
16) Iliad. *π*. 395. Apollonius. Hesychius.
17) Iliad. *κ*. 526. Cf. Apollonium. Hesychius.

παλίνορσος· ὀπισθόρμητος [1]).
παλιρρόθιον· ἐκ τοὐπίσω ἐφορμηκός [2]).
παλίωξις· ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς δίωξις, ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν [3]).
Παλλάς· παρθένος μεγάλη· ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνῃρηκέναι Πάλλαντα ἕνα τῶν Τιτάνων [4]).
παλλακίς· κόρη [5]).
πάλλει· κινεῖ, σείεται, ἅλλεται [6]).
παλλομένων· ἀλλομένων, κληρουμένων [7]).
πάλος· κλῆρος [8]).
πάμπαν· παντελῶς· Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς συναλιφὴν εἶναί φησιν ἐκ τοῦ παντάπασι [9]).
πανδαμάτωρ· πάντας ὑποτάσσων [10]).
παννύχιον· ὅλην τὴν νύκτα [11]).
πανομφαίῳ· ᾧ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται [12]).
πάντοσε· πανταχοῦ [13]).
πανύστατον· πάντων ἔσχατον [14]).
παπταίνειν· ἐρευνᾶν [15]).
παραβλήδην· ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς [16]).

---

1) Iliad. γ. 33. Hesychius.
2) Odyss. ε. 430. Apollonius. Hesychius.
3) Iliad. μ. 71. Apollonius. Hesychius.
4) Ad Homerum haec referenda esse, patet ex Apollonio.
5) Odyss. ξ. 202.
6) Confundit πάλλει et πάλλεται. Iliad. χ. 452. Hesychius.
7) Codex interpretatur παλλόμενον. Correxi ob Iliad. ο. 191. Hesychius. Eiiciendum videtur ἀλλομένων.
8) Apollonius. Hesychius.
9) Ultimum vocabulum quod in Codice deest, supplevit Porsonus. De Dracone egit Lehrsius post Herodianum p. 402.
10) Iliad. ω. 5. Hesychius.
11) Iliad. β. 24.
12) Iliad. θ. 250. Ex Apollonio emendandum est ἀναφέρεται pro ἀναφαίνεται, cf. interpretes ad Hesychium in voce.
13) Vocabulum saepe obvium. Cf. Apollonium. Hesychius.
14) Iliad. ψ. 532. Hesychius.
15) Frequens apud Homerum, licet ipse infinitivus non occurrat.
16) Iliad. δ. 6. Apollonius. Hesychius.

παραβλῶπες· παρορῶντες, ϛραβοί[1]).
παραίσια· ἀπαίσια[2]).
παρακοίτης· ἀνήρ[3]).
παραπλῆγας· πέτρας παραλίας, πλησσομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης[4]).
παραρρητοῖς· παρηγορικοῖς λόγοις, παραμυθήμασιν, ὑποθήκαις, οἱ δὲ συμβόλοις[5]).
παραϛαδόν· παραϛατικῶς, κατὰ τρόπον, κατὰ τὸ δέον[6]).
παρὰ σφίσιν· παρ᾽ αὐτοῖς[7]).
παραυδήσας· παραμυθησάμενος[8]).
παρειά· γνάθος, καὶ μέρος τῆς νεώς[9]).
παρείπῃ· παραπείσῃ[10]).
παρειπών· παραινέσας[11]).
παρέσφηλεν· παρεσφάλη, ἀπερρύη[12]).
παρήλασεν· ὑπερήλασεν ἤτοι ἐνίκησεν[13]).
παρθένιος· ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γεννώμενος[14]).
παρθενοπίπας· ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν[15]).
πάροιθεν· ἔμπροσθεν[16]).
πάρος· χρονικῶς καὶ τοπικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν[17]).

---

1) Iliad. ι. 499. Cf. Apollonium. Hesychius.
2) Iliad. δ. 381. Cf. Hesychium.
3) Iliad. ζ. 430. Hesychius.
4) Odyss. ε. 418. Apollonius, apud quem corrige ὑπὸ τῆς ἁλός.
5) Iliad. ν. 726. Cf. Apollonium. Hesychius.
6) Iliad. ο. 22. Hesychius.
7) Iliad. θ. 504. Hesychius.
8) Odyss. ο. 53.
9) Cogitat de epitheto μιλτοπάρῃοι.
10) Codex παραπείσει. Iliad. α. 555.
11) Iliad. λ. 793.
12) Glossa pertinet ad Iliad. θ. 311; παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων: Apollinis opera Teucri sagitta παρεσφάλη καὶ ἀπερρύη. Cf. Hesychium, Suidam et Lexicon Bachmanni.
13) Odyss. μ. 197.
14) Iliad. π. 180. Apollonius.
15) Iliad. λ. 385. Apollonius. Hesychius.
16) Saepius apud Homerum. Apollonius. Hesychius.
17) Cf. Iliad. θ. 254. Apollonius. Hesychius. Hodie scimus grammaticum perperam intellexisse Homeri locum quem laudavi.

παρῴχετο· παρήρχετο [1]).
πάσασθαι· γεύσασθαι [2]).
πανσυδίη· μετὰ πάσης ὁρμῆς, πανστρατιᾷ, ὁμοθυμαδόν [3]).
πάταγος· ψόφος [4]).
πατάσσει· πλήττει [5]).
πάτος· ὁδός [6]).
πάτρης· ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γέννησις [7]).
παφλάζοντα· ἠχοῦντα, ἀναζέοντα [8]).
παχνοῦται· πήσσεται, πήγνυται, λυπεῖται [9]).
πέδαι· δεσμά [10]).
πέδιλα· ὑποδήματα [11]).
πέδον· γῆ, ἔδαφος [12]).
πείρινθα· τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον [13]).
πείσματα· τὰ ἀγκύρεια σχοινία παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν [14]).
πέλεθρα· πλέθρα, ἐστὶ δὲ μέτρα γῆς· τὸ δὲ πλέθρον σταδίου ἕκτον [15]).
πέλει· γίνεται, ἔστιν [16]).
πελειάδες· περιστεραί, καὶ πέλειαν· περιστεράν [17]).
πέλλας· ἔνθα πυὸν ἀμέλγουσι, σκάφη τινά [18]).

---

1) Iliad. δ. 272. Hesychius.
2) Iliad. ι. 487. Hesychius.
3) Iliad. β. 12. Apollonius. Hesychius.
4) Iliad. π. 769. Hesychius.
5) Iliad. ν. 282. Hesychius.
6) Odyss. ι. 119. Cf. Apollonium. Hesychius.
7) Iliad. μ. 243. Glossa mutila, quam supple ex Hesychio. Cf. Iliad. ν. 354.
8) Iliad. ν. 798. Cf. Apollonium. Hesychius.
9) Iliad. ρ. 112. Apollonius. Hesychius.
10) Iliad. ν. 36. Hesychius.
11) Passim legitur. Apollonius. Hesychius.
12) Iliad. ν. 796. Hesychius.
13) Iliad. ω. 190. Est interpretatio Apionis, cf. Etym. M.
14) Odyss. κ. 127. Hesychius.
15) Codex πέλαθρα. Iliad. Φ. 407. Apollonius. Hesychius. Ex Apione, cf. Eustathium p. 545. 19.
16) Passim invenitur. Hesychius.
17) Iliad. λ. 634. χ. 140. Hesychius.
18) Codex πέλλης, quod correxi quia manifesto respicitur

πέλωρ· μέγα τεράστιον [1]).
πελώριος· μέγας [2]).
πέλωρον· μέγα [3]).
πελώρου· τέρατος μεγάλου [4]).
πενταέτηρον· πέντε ἐτῶν [5]).
πένταχα· εἰς πέντε μέρη [6]).
πεξάμενος· κτενίσας, ξάνας [7]).
πεπαλαγμένος· μεμολυσμένος· ἔνθεν καὶ πάλη διὰ τὸ μολύνεσθαι τῇ κόνει [8]).
πεπαρμένον· πεπερονημένον, καθηλωμένον, τετρυπημένον [9]).
πέπλον· περιβόλαιον, ἱμάτιον γυναικεῖον [10]).
πεπνυμένος· συνετός [11]).
πέπον· προσηνέςατε, προσφιλέςατε [12]).
πέπονες· ἔκλυτοι, ἀσθενεῖς [13]).
πεπρωμένον· εἱμαρμένον, ὡρισμένον, πεπερασμένον ὑπὸ μοίρας εἰς ·πέρας [14]).
πέπταται· ἥπλωται [15]).

Iliad. π. 642; tum τυρὸν ἀμέλγουσι, quod fieri non potest ut opinor, sed alibi etiam confusa sunt vocabula τυρὸς et πυός, quorum hoc primum fit πυρός, tum τυρός. Collato Hesychio videbis πυὸν necessarium esse, nam pertinet ad absurdam quandam Homerici vocabuli etymologiam. Denique Codex habet σκάφην, quod recte σκάφη scriptum est in lexico Bachm.

1) Iliad. σ. 410. Hesychius.
2) Passim legitur. Apollonius. Hesychius.
3) Odyss. ο. 161, alibi.
4) Odyss. κ. 168. Hesychius.
5) Iliad. β. 403. Hesychius.
6) Iliad. μ. 87. Hesychius.
7) Iliad. ξ. 176 ubi πεξαμένη. Ex Apione, cf. Apollonium. Melius Hesychius qui interpretatur πεξαμένη.
8) Codex παληλία. Correxit Cobetus. Iliad. ζ. 268. Hesych.
9) Iliad. α. 246. Hesychius.
10) Iliad. ζ. 90, alibi. Apollonius. Hesychius.
11) Passim. Hesychius.
12) Passim. Hesychius. Cf. Apollonium.
13) Iliad. β. 235. Cf. Apollonium et Hesychium v. πέπον.
14) Codex ἀπὸ μοίρας. Iliad. π. 441, alibi.
15) Odyss. ζ. 45. Hesychius.

πεπυκασμένον· ἐσκεπασμένον, περιβεβλημένον, καὶ ἀπύκαςον ἀσκέπαςον [1]).
πέπυςο· ἠκηκόει [2]).
πέρι· περισσῶς [3]).
περιάγνυται· περικατακλᾶται, οἱονεὶ περιίσχεται [4]).
περί τε ἀμφί τε· κύκλῳ [5]).
περιβαλλομένους· προσλαμβανομένους [6]).
περιδέξιος· ὁ καὶ τῇ ἀριςερᾷ ἐργαζόμενος· παρὰ δὲ τῷ Θεολόγῳ λέγοντι· καὶ ὅπως ἀποφεύξῃ τὸ σὸν περιδέξιον, περιδέξιόν ἐςι πᾶν διλήμματον· ἑκατέρωθεν γὰρ ὃ βούλεται συνάγει [7]).
περιδινοῦνται· περιςρέφονται [8]).
περίδρομος· πάντῃ περιέρχεσθαι δυνάμενος [9]).
περιδώμεθα· συνθώμεθα [10]).
περιέσσατο· περιεβάλετο [11]).
περικαλλές· λίαν καλόν [12]).
περίσκεπτον· ἀφ' οὗ ἐςὶ περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν [13]).
περιςένεται· τὸ περισσὸν θυμοῦσθαι καὶ ὀργίζεσθαι [14]).

---

[1]) Odyss. χ. 488, alibi. Hesychius. Ἀπύκαςον non novi quis dixerit.

[2]) Iliad. χ. 437. Hesychius.

[3]) Odyss. ξ. 146, alibi. Hesychius. Apollonius.

[4]) Iliad. π. 78. Hesychius. Apollonius, apud quem perperam περιέρχεται pro περιέχεται.

[5]) Codex περιαμφί· κ. Sed respicitur Iliad. ρ. 760. Emendate Hesychius.

[6]) Odyss. χ. 148. Lex. Bachmanni: περιβαλλόμενος· προσβαλλόμενος. Sed utrum probaris, glossa nihili est.

[7]) Iliad. Φ. 163. Cf. Apollonium. Hesychius. Praeterea laudatur Gregor. Naz. 35 p. 566 A.

[8]) Refero ad Homericum περιδινηθήτην, Iliad. χ. 165. Cf. Hesychium.

[9]) Codex παντὶ περιέχεσθαι· correxi ex Apollonio. Iliad. β. 812.

[10]) Iliad. ψ. 485, ubi περιδώμεθον. Hesychius.

[11]) Iliad. η. 207.

[12]) Passim. Hesychius.

[13]) Interpretationem quae excidit, supplevit Porsonus e Suida. Odyss. α. 426. Glossam esse Homericam patet coll. Etym. M. p. 664. 46.

[14]) Codex περισσαίνεται, sed legendum esse περιςένεται, effici-

περιϛαδόν· περιεϛῶτες [1]).
περιϛεῖλαι· περικαλύψαι [2]).
περιϛένεται· περιτείνεται, ϛενοχωρεῖται [3]).
περιτελλομένων· περιερχομένων [4]).
περίφρων· περισσόφρων [5]).
περιφύς· περιπλακείς [6]).
περιωπή· ἀκρώρεια, ὑψηλὸς τόπος [7]).
περκάζει· πεπαίνει, μελανίζει [8]).
περκνός· μέλας [9]).
πετάλοις· φύλλοις [10]).
πετρήεσσα· πετρώδης, βαθεῖα [11]).
πεύσομαι· ἐρωτήσω [12]).
πέφρικα· ἀπὸ τοῦ φρίκη [13]).

---

tur e Lex. rhet. Bekk. p. 297. 1: Περιϛένεται· ϛενούμενος (sic Bekkerus. Codex θυμούμενος) περιττῶς καὶ πέραν τοῦ δέοντος θυμοῦται καὶ ὀργίζεται. Refer glossam ad Iliad. π. 163. Librarii qui scripsit περισσαίνεται, errorem, confirmatum ordine literarum, inde repeto quod crederet vocabulum derivari a voce περισσόν. Omnia haec non fugerunt Thesauri Editores.

[1]) Iliad. ν. 551. Hesychius.

[2]) Odyss. ω. 292.

[3]) Iliad. π. 163. Omnino cf. Schol. ad h. l. et Eustathium p. 1052. 8. Adi quoque Lehrs. Arist. p. 155.

[4]) Iliad. β. 551. Hesychius.

[5]) Passim. Hesychius.

[6]) Odyss. π. 21.

[7]) Iliad. ξ. 8. Apollonius. Hesychius.

[8]) Conf. glossam sequentem. Odyss. η. 126: ὑποπερκάζουσιν.

[9]) Iliad. ω. 316. Cf. Hesychium, sed ad Homerum utramque glossam retulerim ob Apollonium qui haec habet: περκνόν· μέλαν· καὶ περκάζειν ἔτι λέγομεν τὴν ϛαφυλὴν τὴν ἤδη μελαινομένην. Addam tamen hanc adnotationem ex Lex. XII proph. post Cyr. Voss.: Περκάζει· τῇ παρατάσει ἀκμάζει· ἢ ἐκ τοῦ ὄμφακος μεταβάλλει εἰς τὸ μέλαν τῆς ϛαφυλῆς χρῶμα πεπαινόμενον: – Περκνόν· μέλαν, ἔνθεν περκάζειν λέγεται ἡ μελαινομένη ϛαφυλή. Apud Amos. 9. 13 legitur περκάσει.

[10]) Iliad. β. 312.

[11]) Odyss. δ. 844.

[12]) Odyss. ψ. 262. Hesychius.

[13]) Iliad. ω. 775.

πέψῃ· πραΰνῃ[1]).

πῆ· ποῖ, εἰς τίνα τόπον· Πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις· ἔστι δὲ Ἰακόν· τὸ δὲ ποῖ Ἀττικόν[2]).

πήληκα· περικεφαλαίαν[3]).

πῆμα· κακόν, βλάβη, δυστυχία[4]).

πημαίνει· κακοῖ, βλάπτει[5]).

πῆ μέν· ὅπου μέν[6]).

πημήνειαν· βλάψειαν, διαφθείρειαν[7]).

πηνίον· ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἱλεῖται ἡ κρόκη[8]).

πηρός· ὁ παντάπασι μὴ ὁρῶν[9]).

πίδακες· σταγόνες, πηγαί[10]).

πῖδαξ· πηγὴ ἡ σταγών[11]).

πίναξ· σανὶς ἐζωγραφημένη[12]).

πίονα· εὐδαίμονα, λιπαρὰ καὶ εὐτραφῆ[13]).

πίσυνος· πεπιστευκώς, τεθαρρηκώς[14]).

πλατά· προσπελαστά[15]).

πλέας· πλείους[16]).

πλῆμναι· χοινικίδες[17]).

πλοχμοί· πλόκαμοι[18])

---

[1]) Codex πέψει. Iliad. α. 81.

[2]) Scripsi ποῖ pro ποῦ. Laudatur Odyss. ρ. 219. Pleniora haec vide apud Apollonium.

[3]) Odyss. α. 256. Cf. Apollonium.

[4]) Passim. Hesychius.

[5]) Iliad. ο. 42. Hesychius.

[6]) Habet formam glossae Homericae, sed quantum scio apud Homerum non invenitur. Crediderim Grammaticum Iliad. θ. 413: πῆ μέματον; legisse πῆ μὲν ἴτον.

[7]) Iliad. γ. 299.

[8]) Iliad. ψ. 762. Hesychius.

[9]) Iliad. β. 599. Hesychius, qui plura.

[10]) Interpretatur πολυπίδακος. Hesychius.

[11]) Iliad. π. 825. Hesychius.

[12]) Iliad. ζ. 169.

[13]) Iliad. α. 40. μ. 283. Apollonius. Hesychius.

[14]) Saepe legitur. Cf. Apollonium. Hesychius.

[15]) Interpretatio mutila vocabuli τειχεσιπλῆτα· nihil aliud.

[16]) Iliad. β. 129.

[17]) Iliad. ε. 726. Cf. Apollonium et Hesychium.

[18]) Codex πλέϊμοι. Iliad. ρ. 52. Hesychius.

πλυνοί· πύελοι ἐν οἷς πλύνουσιν [1]).
πόθεν· ἐκ τόπου [2]).
πόθι· ποῦ [3]).
ποιήεσσαν· σιτοφόρον [4]).
ποίαν· πᾶσαν βοτάνην [5]).
ποικιλομήτης· ποικιλόβουλος [6]).
ποινήν· τιμωρίαν, ἀνέκτισιν, πρόστιμον [7]).
πολύαινος· πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος [8]).
πουλυβότειρα· πολλοὺς τρέφουσα [9]).
πολυγηθής· πολυχαρής [10]).
πολυδαιδάλου· πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος [11]).
πολύευκτον· τίμιον, πολυπόθητον [12]).
πολυζύγῳ· πολυκαθέδρῳ [13]).
πολυκηδέος· πολυφροντίστου [14]).
πολύκλητοι· ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων [15]).
πολύκμητος· πολυκάματος [16]).
πολύκνημον· δύσβατον, ὀρεινόν [17]).

---

[1]) Odyss. ζ. 40. Hesychius.
[2]) Passim.
[3]) Odyss. α. 170, alibi. Hesychius.
[4]) Iliad. ι. 292. Hesychius.
[5]) Lege ποίην. Iliad. ξ. 347. Codex habet πᾶν, unde Porsonus πᾶσαν. Malim tamen cum Hesychio, πόαν.
[6]) Passim. Hesychius.
[7]) Iliad. π. 398, alibi. Apollonius. Hesychius.
[8]) Odyss. μ. 184, alibi. Ex Aristarcho sec. Apoll. Hesych.
[9]) Codex πολυβότειρα. Passim occurrit. Hesychius.
[10]) Iliad. Φ. 450: πολυγηθέες. Hesychius.
[11]) Iliad. γ. 358. Cf. Hesychium.
[12]) Haec quidem corrupta sunt; in Hesychio qui et ipse corruptus est, parum est praesidii. Equidem locum sic refinxerim: Πολυάρητον· πολύευκτον, Odyss. ζ. 280: — Πολυήρατον· τίμιον, ·πολυπόθητον, Odyss. λ. 275. ο. 126: —
[13]) Iliad. β. 293. Hesychius.
[14]) Odyss. ψ. 351.
[15]) Iliad. δ. 438. Hesychius.
[16]) Iliad. ζ. 48. Apollonius. Hesychius.
[17]) Iliad. β. 497, unde correxi Codicis lectionem πολύκρημνον.

πολύμητις· πολύβουλος [1]).
πολυπάμων· πολλὰ κεκτημένος [2]).
πολυπαίπαλος· πεποικιλμένος, οὐχ ὁμαλός· μετενήνεκται ἀπὸ τῶν μὴ ἐπ' εὐθείας ὁδῶν [3]).
πολυπίδακα· πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν [4]).
πολυπτύχου· πολλὰς ἀποκλίσεις ἔχοντος· οἷον πτύχας [5]).
πολύρρηνες· πολλὰ θρέμματα ἔχοντες [6]).
πολύτλας· πολλὰ ὑπομένων [7]).
πολυφλοίσβου· πολυταράχου [8]).
πομπόν· συνοδοιπόρον καὶ προπέμποντα [9]).
πόρκης· ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος, ὁ περιειργνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον [10]).
πόρπη· φίβλα [11]).
πορφύρει· ταράσσεται [12]).
πόσις· ἀνήρ [13]).
πότνα· δέσποινα [14]).
πότμον· μόρον, θάνατον [15]).
πρεσβυτάτην· ἐντιμοτάτην [16]).
πρεσβύτερος· μείζων [17]).
πρηνές· ἐπὶ πρόσωπον [18]).

---

1) Passim. Apollonius.
2) Iliad. δ. 433: πολυπάμονος. Apollonius. Hesychius.
3) Odyss. ο. 418. Hesychius.
4) Iliad. θ. 47, alibi. Hesychius.
5) Iliad. υ. 5, alibi. Hesychius.
6) Iliad. ι. 154.
7) Saepissime apud Homerum. Hesychius.
8) Haud raro legitur. Hesychius. Melius Lexicon Bachmanni: πολυφλοίσβοιο.
9) Iliad. ω. 153, alibi.
10) Iliad. ζ. 495. Apollonius. Hesychius.
11) Iliad. σ. 401.
12) Iliad. φ. 551: πόρφυρε. ξ. 16: πορφύρῃ. Apollon. Hesych.
13) Passim. Hesychius.
14) Odyss. υ. 61. Cf. Apollonium et Hesychium.
15) Passim. Hesychius.
16) Iliad. δ. 59. Apollonius. Hesychius.
17) Iliad. λ. 787. Hesychius.
18) Iliad. β. 414. Cf. Apollonium. Hesychius.

πρῆσαι· καῦσαι [1]).
προβέβουλα· προέκρινα [2]).
προβλῆτας· ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας· οἱ δὲ τὰς πρώτας προβεβλημένας, ὃ καὶ μᾶλλον [3]).
προβόλῳ· προβεβλημένῃ εἰς θάλασσαν πέτρᾳ [4]).
προδόμῳ· τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παςάδι [5]).
προέηκεν· προέπεμψεν [6]).
προέτω· προπεμψάτω [7]).
προθέλυμνα· συνεχῆ, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις [8]).
προθελύμνους· ἄλλας ἐπ' ἄλλαις [9]).
πρωθήβας· πρώτους ἀκμάζοντας νέους [10]).
προΐκτας· τοὺς προϊκνουμένους καὶ ἐπαιτοῦντας τὴν τροφήν [11]).
προικός· δόσεως, ἀντὶ τοῦ δωρεᾶς· πᾶν γὰρ δῶρον οὕτως καλεῖ ὁ ποιητής [12]).
προπάροιθεν· ἔμπροσθεν [13]).
πρόπιον· μάντευμα [14]).
πρὸς ζόφον· πρὸς δυσμάς [15]).
πρὸς ἠῶ· πρὸς ἀνατολήν [16]).
προσπτύξομαι· προσκυνήσω [17]).

---

1) Iliad. β. 415. Cf. Apollonium. Hesychius.
2) Iliad. α. 113. Hesychius.
3) Iliad. μ. 259. Hesychius. Apollonius, cuius ope corrigo πρώτας βεβλημένας pro Codicis lectione πρώτας προβεβλημένας.
4) Odyss. μ. 251. Apollonius. Hesychius.
5) Iliad. ι. 469. Hesychius. Apollonius, qui παραςάδι.
6) Saepe legitur. Hesychius.
7) Iliad. λ. 795.
8) Iliad. ι. 541. Apollonius.
9) Iliad. κ. 15. Apollonius. Hesychius.
10) Iliad. θ. 518. Cf. Apollonium. Hesychius.
11) Odyss. ρ. 449. Cf. Apollonium. Hesychius.
12) Odyss. ν. 15. Hesychius. Apollonius, e quo emendandum est ἀντὶ τοῦ δωρεάν pro δωρεᾶς.
13) Odyss. ρ. 277, alibi. Hesychius.
14) Voluit opinor θεοπρόπιον. Et sic iam Cobetus.
15) Locutio frequens, Odyss. μ. 81, alibi. Hesychius.
16) Iliad. μ. 239. Hesychius.
17) Codex προσπήξομαι, quod correxerunt Dindorfius et Cobetus. Odyss. ρ. 509. Cf. Hesychium.

προςήσχς· προαγχγών [1]).
προφερέςερον· βέλτιον [2]).
προσφύς· προσπλακείς [3]).
πρόσω· ἔμπροσθεν [4]).
πρότμησις· ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος [5]).
πρότμησιν· ὀμφαλόν [6]).
προτροπάδην· προθύμως, ἀμεταςρεπτὶ ἢ εἰς τοὔμπροσθεν [7]).
προὔτυψαν· προήρξαντο [8]).
πρόφρων· πρόθυμος, φρόνιμος [9]).
πρόχνυ· ἐπὶ γόνυ [10]).
προχοαί· αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἡ παντὸς ὕδατος ἐκροή [11]).
προχόῳ· τῇ ἐπιχύσει· καὶ ἀγγείῳ τινὶ εἰς τοῦτο ἐπιτηδείῳ κωθωνοειδεῖ [12]).
πρυμνήν· κάτωθεν, ἐκ ῥιζῶν [13]).
πρυμνώρειαν· τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους [14]).
πρωθήβης· ἄρτι ἀκμάζων [15]).
πρώονες· ὀρῶν ἐξοχαί, βουνοί [16]).
πρωτόγονος· πρῶτος, νέος [17]).
πτάμενος· διελθών [18]).

---

1) Iliad. δ. 156. Hesychius.
2) Codex προσφερέςερον quod Cobetus correxit. Odyss. θ. 221.
3) Odyss. μ. 433. Hesychius.
4) Passim. Hesychius.
5) Iliad. λ. 424. Apollonius. Hesychius.
6) Confer glossam superiorem.
7) Iliad. π. 303. Hesych. Convenit Schol. Plat. Symp. 221 C.
8) Iliad. ν. 136. Apollonius. Hesychius.
9) Frequens occurrit. Hesychius.
10) Iliad. ι. 566. Apollonius. Hesychius.
11) Odyss. ε. 453. Hesychius.
12) Haud raro in Odyss. Apollonius. Hesychius.
13) Iliad. μ. 149. Cf. Schol. Minus recte Cobetus πρυμνόθεν.
14) Iliad. ξ. 307. Apollonius. Hesychius.
15) Odyss. θ. 263. α. 431, alibi. Apollonius. Hesychius.
16) Codex πρῶνες. Iliad. θ. 553. Apollonius. Hesychius.
17) Iliad. δ. 102, alibi. Hesychius.
18) Iliad. ε. 282, alibi: πταμένη. Hesychius.

πτερόεντα· ταχέα, κοῦφα [1]).
πτῆται· πέτεται [2]).
πτολίπορθος· ἀνδρεῖος, πόλεις πορθῶν [3]).
πτύγμα· δίπλωμα [4]).
πτυκτῷ· πτυσσομένῳ [5]).
πτῶκα· δειλόν· καὶ πτῶκας· δορκάδας ἢ ἐλάφων νεβροὺς ἢ λαγωούς [6]).
πτώξ· λαγωός [7]).
πτώσσοντες· δειλιῶντες [8]).
πτωχός· ἐπαίτης, προσαίτης, παρὰ τὸ πτώσσειν ὅ ἐςι ταπεινοῦσθαι [9]).
πύθοντο· ἠρώτων, ἤκουον [10]).
πύκα· συνεχῶς, ἐπιμελῶς [11]).
πυλάρταο· τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος [12]).
πύξ· γρόνθον [13]).
πυρά· καύματα [14]).
πυράγρα· [15]).
πυράγρην· καρκίνον, πάγουρον [16]).
πυραί· πυρκαϊαί [17]).

---

[1]) Codex ταχύκουφα. Passim apud Homer. Apollon. Hesych.
[2]) Iliad. ο. 170. Hesychius. Cobetus Mnem. VIII. 65 scribit ποτῆται, improbat M. Schmidtius.
[3]) Passim. Hesychius.
[4]) Iliad. ε. 315. Hesychius.
[5]) Iliad. ζ. 169. Hesychius.
[6]) Iliad. χ. 310. ρ. 676. Hesychius.
[7]) Iliad. ρ. 676. Hesychius.
[8]) Iliad. η. 129. Hesychius, hinc corrigendus.
[9]) Odyss. φ. 326, alibi. Apollonius. Hesychius.
[10]) Iliad. ε. 702. Hesychius.
[11]) Codex πυκνά. Iliad. ε. 70, alibi. Apollonius. Hesychius.
[12]) Codex πυλάρτου. Iliad. θ. 367. Apollonius. Hesychius.
[13]) Iliad. γ. 237. Hesychius.
[14]) Iliad. κ. 12. Lexicon Bachm. add. ἢ πυρκαϊαί, perperam.
[15]) Interpretatio excidit. Lege πυράγρην et refer ad Odyss. γ. 434.
[16]) Codex πυράγρη· καρκίνων, παγούρων. Iliad. σ. 477. Cf. Hesychium. Emendata lectio in Lexico Bachmanni.
[17]) Iliad. α. 52. Hesychius.

πυργηδόν· ςοιχηδόν, κατὰ τάξιν [1]).
πύργοι· τάξεις [2]).
πυρὸς μένος· πῦρ περιφραςικῶς [3]).
πυρσοί· λαμπάδες, πυρκαϊαί, λαμπτῆρες, φρυκτωρίαι [4]).
πυροφόρος· σιτοφόρος [5]).

P.

Ῥαθάμιγγες· ῥανίδες· ἡ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός· οἱ δὲ ςαγόνας [6]).
ῥαπίς· ῥάβδος [7]).
ῥάχιν· ὀσφύν, ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος· ἄκανθα τοῦ νώτου [8]).
ῥέζει· θυσιάζει, ποιεῖ, ἱερεύει, παρασκευάζει [9]).
ῥεῖα ζώοντες· ἀπόνως καὶ ἀμόχθως [10]).
ῥεῖα· ῥᾳδίως, εὐμαρῶς, ἰσχυρῶς [11]).
ῥηγμῖνι· αἰγιαλῷ [12]).
ῥῆνες· πρόβατα [13]).
ῥηξήνορες· ἀνδρεῖοι [14]).
ῥινόν· βύρσαν, δέρμα [15]).
ῥιπῆς· ὁρμῆς, φορᾶς, βολῆς [16]).
ῥοάς· ῥεύματα [17]).

---

1) Iliad. μ. 43, alibi. Hesychius.
2) Iliad. δ. 347, alibi. Apollonius. Hesychius.
3) Iliad. ζ. 182. Hesychius.
4) Iliad. σ. 211. Hesychius.
5) Iliad. ξ. 123. Hesychius.
6) Iliad. λ. 536. Apollonius. Hesychius.
7) Cf. Hesychium. Videtur fragmentum adnotationis de etymologia vocabuli χρυσόρραπις. Sic mox ῥῆνες.
8) Codex ὁ κανθὸς τ. ν. quod correxi ex Hesych. Iliad. ι. 208.
9) Passim legitur. Hesychius.
10) Odyss. δ. 805, alibi. Apollonius. Hesychius.
11) Saepe legitur apud Homerum. Hesychius.
12) Passim. Apollonius. Hesychius.
13) Interpretatur vocabulum πολύρρηνες, vide supra. Cf. Hesych.
14) Odyss. δ. 5, alibi. Cf. Apollonium. Hesychius.
15) Iliad. ε. 308, alibi. Hesychius. Apollonius.
16) Iliad. μ. 462. Hesychius.
17) Iliad. ε. 774.

ῥοιβδεῖ· ἀναῤῥοφεῖ, ἀναῤῥιπτεῖ[1]).
ῥοῖζος· ῥύμη, ἦχος[2]).
ῥοδοδάκτυλος· ῥοδόχρους[3]).
ῥυσαί· ῥυτίδας ἔχουσαι[4]),
ῥυτῆρα· ἑλκτικόν, παρὰ τὸ ἐρύειν· καὶ φύλακα[5]).
ῥωγαλέον· διεσχισμένον[6]).
ῥῶπες· δασεῖα ὕλη· ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος[7]).
ῥωχμός· ῥῆγμα γῆς[8]).

Σ.

Σαγγάριος· ποταμὸς Φρυγίας καὶ Λυδίας[9]).
σάκος· ὅπλον, ἀσπίδα[10]).
σαυρωτῆρσιν· τοῖς σύραξιν, τοῖς ὄπισθε τῶν δοράτων[11]).

---

[1]) Vult interpretari ἀναῤῥοιβδεῖ ex Odyss. μ. 104.
[2]) Iliad. π. 361. Hesychius.
[3]) Passim. Apollonius. Hesychius.
[4]) Iliad. ι. 499. Hesychius.
[5]) Odyss. ρ. 187. Φ. 173.
[6]) Iliad. β. 417. Apollonius. Hesychius.
[7]) Odyss. κ. 166. Cf. Apollonium. Hesychius.
[8]) Iliad. ψ. 420. Cf. Apollonium. Hesychius.
[9]) Iliad. γ. 187. Apollonins. Hesychius.
[10]) Passim. Apollonius. Hesychius.
[11]) Norunt viri docti Ruhnkenium magnifice sensisse de glossis Homericis in Hesychio, quibus perite tractatis lectiones varias admodum bonas extundi posse contendebat. De Hesychio nescio, sed in Photio, nisi imperite rem meam egerim, glossae Homericae ferme omnes sunt inutiles et fortasse Ruhnkenius aliter de Hesychio fuisset iudicaturus, cum illa verba scriberet, si inspicere potuisset Veneta Scholia. Nunc autem tenemus Scholion quo variam lectionem ipsius Aristophanis Byzantii contineri viri docti nondum animadvertisse videntur. Σαυρωτὴρ semel legitur in Homeri carminibus, Iliad. κ. 153: ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο. At unde illa forma σαυρωτῆρσιν, quae non solum apud Photium est sed pellucet etiam in Hesychio? Scilicet haec est Scholiastae adnotatio ad l. l.: ἐν τῇ Ἀριστοφάνους σαυρωτῆρας πληθυντικῶς. Difficile est credere, Aristophanem hic praetulisse accusativum casum, sed reponendum est σαυρωτῆρος πληθυντικῶς: scripsit Aristophanes σαυρωτῆρσιν, quod vulgatae

σάφα· σαφῶς, φανερῶς [1]).
σβέσαι· παῦσαι [2]).
σέβας· τιμή, ἔκπληξις [3]).
σηκοί· αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις· παρὰ τὸ σώζειν [4]).
σημαίνει· ἐπιτάττει [5]).
σημάντορες· ἐπιτάκτορες, ἡγεμόνες [6]).
σήματα· τέρατα, σημεῖα· Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα [7]).
σθεναρός· ἰσχυρός [8]).
σθενής· ἰσχυρός, καρτερός [9]).
σίντης· βλαπτικός [10]).
σίτου· τροφῆς [11]).
σιφλώσειεν· μέμψειεν, ἐκφαυλίσειεν [12]).

---

certe non postposuerim. Haec non agnovit Nauckius in dissertatione de Aristoph. Byzant. p. 56. Melius hac de re iudicare possemus, si aetatem tulissent ea, quae grammaticos Alexandrinos disputasse suspicor ad Odyss. τ. 539.

1) Passim. Hesychins.
2) Iliad. ι. 678. Hesychius.
3) Odyss. ζ. 161. Hesychius. Cf. Apollonium.
4) Odyss. ι. 219. Cf. Apollonium. Hesychius.
5) Iliad. κ. 58, alibi. Hesychius.
6) Odyss. τ. 314. Apollonins. Hesychius.
7) Iliad. δ. 381. ζ. 168. Hesychius.
8) Iliad. ι. 505: σθεναρή.
9) Hanc glossam in Hesychio Musurus delevit; recte: nam librarius debebat εὐρυσθενής ponere.
10) Iliad. υ. 165. Hesychius. Apud Apollonium haec habes: Σίντιες· Φημί· tum sequitnr Ὅμηρος φαίνεται λέγων ἄνδρας τινὰς ἐθνικοὺς τὴν λίμνην οἰκοῦντας, caetera non incuriose perscripta, quae vide apud ipsum. Sed ioculare est inspicere Villoisoni versionem nil mali suspicantis: Σίντιες· *Sic sentio:* Homerus videtur intelligere, cet. Nisi Villoisonus cum haec scriberet fuisset admodum iuvenis, vidisset opinor emendandum esse Φηλοί pro Φημί.
11) Iliad. ω. 613, alibi. Apollonius. Hesychins.
12) Iliad. ξ. 142. Apollonius. Hesychius. Cyrillus Vossianus: ἡ λέξις νεωτέρων, καὶ οἱ μὲν κακώσειεν, οἱ δὲ μωμητὸν ποιήσειεν, οἱ δὲ γέλωτα ποιήσειε· φλῶ γάρ ἐςι τὸ ὁρμὴν ἔχω, ὅθεν καὶ οἰνόφλυξ. Haec plenius descripta quam qnae leguntur in Mnemosync III. 220.

σκαιῇ· τῇ ἀριςερᾷ [1]).
σκαίροντες· χορεύοντες, σκαρίζοντες [2]).
σκηπάνιον· σκῆπτρον [3]).
σκηπτόμενος· ἐπερειδόμενος, ςηριζόμενος [4]).
σκῆπτρον· βασιλικὴ ῥάβδος [5]).
σκηπτοῦχος· βασιλεύς [6]).
σκιόεντα· σύσκια [7]).
σκοπέλῳ· ὑψηλῷ τόπῳ [8]).
σκοπιάζων· σκοπῶν, ἀποβλέπων [9]).
σκοπός· κατάσκοπός τις καὶ ἔφορος· καὶ ἀποσκοπῶν τὰ πόρρω [10]).
σκύμνος· σκύλαξ λέοντος [11]).
σκύφος· ποτήριον [12]).
σκῶλος· εἶδος ἀκάνθης ἢ σκάνδαλον [13]).
σμύξαι· καῦσαι [14]).
σμώδιγγες· μώλωπες [15]).
σμῶδιξ· μώλωψ, τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα [16]).
σόλον· δίσκον [17]).
σορός· μνῆμα, θήκη [18]).

---

[1]) Codex *σκαιᾷ*. Iliad. *π*. 734. Apollonius. Hesychius.
[2]) Iliad. *σ*. 572.
[3]) Iliad. *ν*. 59. Hesychius.
[4]) Odyss. *ρ*. 338.
[5]) Passim. Apollonius. Hesychius.
[6]) Iliad. *α*. 279. In fine excidit *σκηπτροφόρος*, conf. Hesych.
[7]) Iliad. *α*. 157. Apollonius. Hesychius.
[8]) Odyss. *μ*. 80. Cf. Apollonium. Hesychius.
[9]) Iliad. *ξ*. 58. Hesychius.
[10]) Odyss. *χ*. 396, alibi. Apollonius.
[11]) Iliad. *σ*. 319. Hesychius.
[12]) Odyss. *ξ*. 112. Hesychius.
[13]) Sic Aristarchus interpretabatur Iliad. *ν*. 564 sec. Apollon. Altera pars glossae mihi videtur sacra esse et referenda ad Exod. 10. 7. Cf. Hesychium.
[14]) Iliad. *ι*. 653. Hesychius.
[15]) Iliad. *ψ*. 716. Apollonius. Hesychius.
[16]) Iliad. *β*. 267. Apollonius. Hesychius. Ex Apione.
[17]) Iliad. *ψ*. 826. Apollonius sec. Apionem. Hesychius.
[18]) Iliad. *ψ*. 91. Apollonius. Hesychius.

σπάρτα· σχοινία [1]).
σπεύδειν· οὐ τὸ ἐπιταχύνειν, ἀλλ' ὅπερ ἡμεῖς σπουδάζειν καὶ συλλαμβάνειν [2]).
σπερχόμενος· ἐπειγόμενος [3]).
σπιλάδες· αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὡς Ἀπίων· Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας καὶ ἐπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων [4]).
ϛάθμη· τὸ σπαρτίον [5]).
ϛαυροί· τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα [6]).
ϛείβοντες· πατοῦντες [7]).
ϛείχειν· πορεύεσθαι [8]).
ϛείχοντες· πορευόμενοι [9]).
ϛειλειόν· τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον [10]).
ϛέμμα· ϛεφάνη, πλήρωμα [11]).
ϛένει· ϛενάζει [12]).
ϛεινωπῷ· ϛενορρύμῃ, διόδῳ [13]).
ϛέρνοις· ϛήθεσιν [14]).
ϛεροπή· ἀϛραπὴ ἢ λαμπηδών [15]).
ϛεφάνη· ὄρους ἐξοχή [16]).
ϛεφάνη· προκόσμημα γυναικεῖον [17]).

---

1) Iliad. β. 135. Hesychius.
2) Iliad. θ. 293, alibi. Hesychius. Conf. Lehrsium de Aristarcho p. 122.
3) Iliad. ψ. 870. Apollonius. Hesychius.
4) Odyss. ε. 405. Apollonius. Hesychius.
5) Iliad. ο. 410. Cf. Hesychium.
6) Iliad. ω. 452. Odyss. ξ. 11. Apollonius. Hesychius.
7) Iliad. λ. 534. Hesychius, qui male περιπατοῦντες.
8) Iliad. β. 833. Apollonius. Hesychius.
9) Iliad. β. 287.
10) Codex perperam ϛελεόν. Odyss. ε. 234. Apollon. Hesych.
11) Iliad. α. 14. Vocabulum πλήρωμα pertinet ad interpretationem verbi ἐπεϛέψαντο
12) Iliad. υ. 169. Hesychius.
13) Iliad. η. 143. Codex ϛενωπός· ϛενορύμη διόδων. Correxi collato Hesychio.
14) Iliad. γ. 194.
15) Iliad. λ. 66. Hesychius.
16) Iliad. ν. 138. Apollonius. Hesychius.
17) Iliad. σ. 597. η. 12 ubi cf. Schol. Apollonius. Hesychius.

στήλας· θεμελίους [1]).
στιβαρόν· ἰσχυρόν [2]).
στόμαχος· λαιμός [3]).
στοναχάς· στεναγμούς [4]).
στονόεσσα· στεναγμὸν ἔχουσα [5]).
στόνος· στεναγμός [6]).
στορέσαι· στρῶσαι [7]).
στρόμβος· ῥόμβος, ἀπὸ τοῦ περιφέρεσθαι [8]).
στροφάλιγγι· τῇ συστροφῇ [9]).
στυγεῖ· μισεῖ ἢ φοβεῖται [10]).
στυγερῷ· μισητῷ ἢ φοβουμένῳ [11]).
στύξ· κρήνη ἐν Ἅιδου, ὅρκος θεῶν [12]).
στυφελίξαι· σεῖσαι, κακῶσαι, διῶξαι [13]).
συβώτης· χοιροβοσκός [14]).
συμφράδμονες· σύμβουλοι [15]).
συναγείρων· συνάπτων, συνάγων [16]).
συνήορος· συνηρμοσμένη, συνήθης [17]).
σύριγγος· αὐλοῦ ἢ δορατοθήκης [18]).
συφεός· τόπος ὅπου αἱ σύες τρέφονται [19]).

---

1) Iliad. μ. 259. Hesychius.
2) Passim. Apollonius. Hesychius.
3) Iliad. γ. 292. Cf. Apollonium. Hesychius.
4) Iliad. β. 39. Hesychius.
5) Odyss. ρ. 102. Hesychius.
6) Passim apud Homerum.
7) Iliad. ω. 644, alibi. Cf. Apollonium.
8) Iliad. ξ. 413. Apollonius. Hesychius.
9) Iliad. φ. 503. Apollonius. Hesychius.
10) Iliad. α. 186. Apollonius. Hesychius.
11) Iliad. σ. 209, alibi. Malim c. Hesychio *φοβερῷ*.
12) Passim. Cf. Apollonium. Hesychius.
13) Iliad. α. 581. Apollonius. Hesychius.
14) Passim apud Homerum. Hesychius.
15) Iliad. β. 372. Hesychius.
16) Iliad. δ. 90. Hesychius.
17) Odyss. θ. 99. Hesychius.
18) Iliad. τ. 387. Apollonius. Hesychius.
19) Odyss. ξ. 13, alibi. Hesychius.

σφάραγον· ὁ Ἀπίων φάρυγγα, ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γενομένου ψόφου [1]).
σφέτερα· τὰ ἑαυτῶν [2]).
σφέτερον· τὸ ἑαυτῶν ἢ τὸ ἴδιον [3]).
σφετέρῳ· τῷ ἑαυτῶν [4]).
σφῆλαι· πλανῆσαι, βλάψαι, ἀπατῆσαι [5]).
σφιν· αὐτοῖς [6]).
σφυρά· τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους [7]).
σχεδόν· πλησίον, πέλας ἢ ἐκ χειρός [8]).
σχέτλιος· ὀδυνηρός, χαλεπός, ἀγνώμων, ἀτυχής, δεινοπαθής, ἄδικος, ἄπορος, θλιβόμενος, τλήμων, ἀπεχθής [9]).
σχήσειν· ἀνθέξειν [10]).
σχήσεσθαι· ἐπισχεθήσεσθαι [11]).
σχήσουσιν· σχῶσιν, κρατήσουσιν, ἐφέξουσιν [12]).
σχόμενος· κατασχὼν ἢ κατασχεθείς [13]).
σχών· κατασχών [14]).
σῶμα· πᾶν τὸ τεθνηκός· τὸ δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέγεται, διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὅμηρος [15]).

Τ.

Τά· ταῦτα [16]).
ταλάσσης· ὑπομείνης [17]).

---

[1]) Iliad. χ. 328. Hesychius. Apollonius v. σφαραγεῦντο.
[2]) Odyss. α. 274. Hesychius.
[3]) Iliad. ρ. 287. Hesychius.
[4]) Iliad. ρ. 322.
[5]) Iliad. ψ. 719. Hesychius.
[6]) Passim. Hesychius.
[7]) Iliad. ζ. 117. Hesychius.
[8]) Passim. Hesychius.
[9]) Passim. Apollonius Apionem laudat. Cf. Hesychium.
[10]) Iliad. μ. 4. Hesychius.
[11]) Iliad. μ. 107. Cf. Hesychium.
[12]) Iliad. λ. 820. Apollonius. Hesychius.
[13]) Iliad. μ. 298. Apollonius. Hesychius.
[14]) Odyss. α. 157.
[15]) Apollonius. Cf. Lehrsium de Aristarcho p. 95.
[16]) Locis innumeris. Apollonius. Hesychius.
[17]) Iliad. ν. 829. Cf. Apollon. Hesych. Codex Phot.: ταλάσῃς.

ταλασίφρονα· ὑπομονητικόν [1]).
ταμίαι· ἔφοροι, φύλακες, ταμιοῦχοι, διοικηταί [2]).
ταμίης· δεσποίνης [3]).
τανύπεπλος· ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα, ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ [4]).
τανύηκες· τεταμένην ἔχον τὴν ἀκμὴν ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην [5]).
τανύπτερος· παρατεταμένα πτερὰ ἔχουσα [6]).
ταρβεῖ· φοβεῖται [7]).
ταρβεῖ καὶ τάρβος· εὐλάβεια, φόβος [8]).
τάρταρος· ὁ κατώτερος τοῦ Ἄιδου τόπος [9]).
τάφρος· τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα [10]).
τέθηπα· καταπέπληγμαι [11]).
τεθηπότες· ἐπτοημένοι, δειλιάσαντες [12]).
τέθναθι· προστακτικόν [13]).
τεθυωμένον· τεθυμιαμένον, εὐῶδες [14]).
τείρει· καταπονεῖ [15]).
τέκμωρ· τέλος, μόρον, θάνατον [16]).
τέκος· τέκνον [17]).

---

[1]) Iliad. δ. 421. Hesychius.
[2]) Iliad. τ. 44. Hesychius.
[3]) Malim cum Hesychio ταμίην· δέσποιναν. Iliad. ω. 302.
[4]) Passim. Apollonius. Hesychius.
[5]) Perperam Codex τανύμηκες, cf. Dobraeum: tum ἔχων. Iliad. π. 473, alibi. Apollonius. Hesychius.
[6]) Sic quoque Apollonius et Hesychius cum simili interpretatione, sed Homerus tantum habet formas τανυσίπτεροι, τανυπτερύγεσσι et τανυπτέρυγι.
[7]) Iliad. ν. 285. Hesychius.
[8]) Iliad. ω. 152. Hesychius.
[9]) Iliad. θ. 481. Hesychius.
[10]) Passim. Hesychius.
[11]) Odyss. ζ. 168. Apollonius.
[12]) Iliad. δ. 243. Apollonius.
[13]) Codex τέθνασο. Correxit Cobetus. Iliad. χ. 365.
[14]) Codex τεθυωμένοι· τεθυμιαμένοι, εὐώδεις. Iliad. ξ. 172. Prorsus idem vitium in Apollonio.
[15]) Iliad. δ. 315, alibi. Hesychius.
[16]) Passim apud Homerum. Apollonius. Hesychius.
[17]) Passim apud Homerum.

τεκτήνατο· κατεσκεύασεν [1]).
τέκτων· κοινὸς τεχνίτης, ὁ λιθοξόος, καὶ ὁ τῶν ξύλων [2]).
τελαμών· ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους καὶ τῆς ἀσπίδος [3]).
τελέθει· γίνεται [4]).
τελέθουσι· γίνονται, θάλλουσιν [5]).
τελέει· ἐπιτελὲς ποιεῖ [6]).
τελευτῆσαι· τελέσαι [7]).
τεμένη· ναοί, ἱερά, ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία [8]).
τένοντας· τραχήλου τὰ διατεταμένα νεῦρα [9]).
τέρεν· ἁπαλόν [10]).
τέρετρον· τρυπάνιον [11]).
τέρμα· τέλος, ὅρος ἢ καμπτήρ [12]).
τέρπεσθον· τέρπονται, δυϊκῶς [13]).
τερπικέραυνος· ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος [14]).
τερπωλήν· τέρψιν [15]).
τέτυκται· κατεσκεύασται [16]).
τέτηκα· ἔτηξα ἢ ἐτάκην [17]).
τέτλαθι· ὑπόμεινον [18]).

---

[1]) Iliad. ε. 62. Hesychius.
[2]) Passim. Cf. Apollonium. Hesychius.
[3]) Passim apud Homerum. Apollonius. Hesychius.
[4]) Iliad. η. 282. Hesychius.
[5]) Iliad. Φ. 465.
[6]) Codex τέλλει· ἐπιτέλλει, ποιεῖ, quod correxi. Odyss. β. 256, alibi.
[7]) Odyss. γ. 56. Hesychius.
[8]) Odyss. λ. 184. Hesychius.
[9]) Codex τραχήλους. Odyss. γ. 450. Apollonius. Hesychius. Cf. quoque Lexicon Bachmanni.
[10]) Passim. Apollonius. Hesychius.
[11]) Odyss. ε. 246. Apollonius. Hesychius.
[12]) Iliad. ψ. 462. Cf. Hesychium.
[13]) Iliad. δ. 10.
[14]) Passim apud Homerum. Apollonius. Hesychius.
[15]) Odyss. σ. 37. Hesychius.
[16]) Codex τέτευκται. Correxit Cobetus. Hesychius.
[17]) Iliad. γ. 176.
[18]) Odyss. υ. 18, alibi.

τέτληκας· ὑπέμεινας [1]).
τετρίγει· ἔτριζεν ἢ ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν [2]).
τετριγυῖα· τρίζουσα [3]).
τετρηχυῖα· τεταραγμένη [4]).
τετύκοντο· παρεσκευάζοντο [5]).
τέτυκται· κατεσκεύασται [6]).
τυκτόν· χειροποίητον [7]).
τεῦξαι· κατασκευάσαι [8]).
τεύχεα· ὅπλα, σκεύη [9]).
τεχνήεντες· δημιουργηθέντες [10]).
τῇ· ταύτῃ ἢ δέξαι [11]).
τῇδε· ταύτῃ ἢ ἐνταῦθα ἢ ὧδε ἢ ἐνθάδε [12]).
τήθεα· ὄστρεα [13]).
τηκεδόνι· τῇ φθίσει [14]).
τηλεδαπός· μακρὰν ἀφεστηκώς [15]).
τηλεκλειτοί· ἄγαν ἔνδοξοι [16]).
τηλεφανής· μακρόθεν φαινομένη [17]).
τηλόθι καὶ τηλόσε· πόρρω, μακράν [18]).

---

[1]) Codex τετληκώς· ὑπομείνας, quod correxi. Iliad. α. 228.
[2]) Iliad. ψ. 714. Hesychius.
[3]) Iliad. ψ. 101. Hesychius.
[4]) Iliad. η. 346.
[5]) Passim apud Homerum. Cf. Apollonium. Hesychius.
[6]) Vide supra.
[7]) Codex τευκτόν. Iliad. ε. 831. Apollonius. Hesychius.
[8]) Iliad. ε. 449, alibi, sed forma verbi diversa. Hesychius.
[9]) Passim. Apollonius. Hesychius.
[10]) Codex τεχνηθέντος· δημιουργηθέντος. Cobetus: τεχνήεντος: perficies emendationem scribendo τεχνήεντες, nam glossa referenda est ad Odyss. θ. 297.
[11]) Ad alteram significationem refer Odyss. ι. 347, alios locos; prior significatio trita est. Apollonius. Hesychius.
[12]) Odyss. ζ. 173. Iliad. μ. 345. Cf. Dobraeum. Hesychius.
[13]) Codex τήθεαι· ὄστρεια. Iliad. π. 746. Hesychius.
[14]) Odyss. λ. 200. Hesychius.
[15]) Odyss. ο. 224. Cf. Apollonium. Hesychius.
[16]) Iliad. ζ. 111, alibi. Hesychius.
[17]) Odyss. ω. 83. Apollonius. Hesychius.
[18]) Utrumque saepe legitur apud Homerum.

τηλύγετος· μονογενής· καὶ τηλύγετον· μονογενῆ [1]).
τιθαιβώσσουσι· τιθέασι [2]).
τιθέντες· ποιοῦντες [3]).
τιθήνας· τροφούς [4]).
τίθησι· ποιεῖ [5]).
τίνειν· διδόναι [6]).
τινύμενος· ἀπαιτούμενος, ἀποδιδόμενος [7]).
τίνυνται· τιμωροῦνται [8]).
τίοντες· τιμῶντες [9]).
τῖσαι· ἀποδοῦναι [10]).
τίσειαν· ἀποδοῖεν [11]).
τίσις· τιμωρία, ἀπόδοσις, ἀνέκτισις [12]).
τίσω· ἀποδώσω [13]).
τίσωσιν· τιμήσωσιν, τιμωρήσωνται [14]).

---

[1]) Iliad. ι. 143. 478. Cf. Apollonium. Hesychius.
[2]) Codex τιθαιβώσσειν· τιθασεύειν. Homerus vocabulum semel usurpavit, nempe Odyss. ν. 106. Illud τιθέασι pertinet ad etymologiam verbi. Cf. Apollonium et Hesychium. Adde Eustathium p. 1735. 44 et 1243. 22.
[3]) Iliad. ε. 384. Hesychius.
[4]) Iliad. ζ. 132. Hesychius.
[5]) Iliad. λ. 392, alibi. Hesychius.
[6]) Iliad. γ. 289. Hesychius.
[7]) Codex τιννύμενος. Odyss. ω. 326. Hesychius.
[8]) Codex τίννυνται. Iliad. τ. 260. Apollonius. Hesychius.
[9]) Verbum τίειν apud Homerum satis frequens est, sed forma τίοντες non legitur apud eum; habemus τίουσαι Odyss. χ. 425, τίουσι Odyss. ν. 129, alia. Fieri potest ut apud Photium terminatio in corruptela sit et reponi debeat τῖον vel simile quid, sed non premo suspicionem Iliad. α. 474 μέλποντες Ἑκάεργον olim lectum fuisse τίοντες.
[10]) Odyss. μ. 378.
[11]) Iliad. α. 42.
[12]) Odyss. α. 40. Cf. Apollonium. Hesychius.
[13]) Odyss. θ. 356. Hesychius.
[14]) Codex τιμωρήσονται. Soleut quidem grammatici pro futuris in interpretatione ponere coniunctivos aoristorum, sed, quantum memini, contrarium non invenitur: cf. Lobeck. Phrynich. p. 723. Iliad. χ. 510.

τίω· τιμῶ [1]).
τλήμονος· ἐλεεινοῦ [2]).
τλῆναι· ὑπομεῖναι [3]).
τλήσομαι· ὑπομενῶ [4]).
τμήδην· τμητικῶς [5]).
τοκήων· γονέων ἢ τέκνων [6]).
τολμήεντι· ὑπομονητικῷ [7]).
τολυπεύειν· ἐξεργάζεσθαι· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία [8]).
τολύπευμα· τὸ κατασκευασθὲν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον [9]).
τόνδε· τοῦτον [10]).
τό ῥα· ὥσπερ δὴ οὖν, ὅπερ οὖν [11]).
τορνώσασθαι· κατασκευάσασθαι [12]).
τοὔνεκα· οὗ χάριν ἢ τούτου χάριν [13]).
τόφρα· τέως [14]).
τραφερή· ἡ ξηρὰ γῆ [15]).
τρήρωνα· δειλήν [16]).
τρήρωσι· δειλαῖς [17]).
τρίγληνα· ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τρίκορα· γλήνη γὰρ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη· ὁ δὲ Ἀπίων πολύγληνα, τὰ θεᾶς ἄξια [18]).

---

[1]) Iliad. δ. 257.
[2]) Iliad. φ. 430: τλήμονες.
[3]) Conf. Apolloninm. Hesychius.
[4]) Codex ὑπομείνω. Iliad. γ. 306.
[5]) Iliad. η. 262. Cf. Apollonium. Hesychius.
[6]) Confundit τοκήων et τεκέων.
[7]) Iliad. κ. 205.
[8]) Odyss. δ. 490, alibi. Apollonius.
[9]) Haec glossa coniungenda est cum superiore, ut patet e Schol. ad Odyss. δ. 490.
[10]) Passim.
[11]) Iliad. ξ. 172. Hesychius.
[12]) Iliad. ψ. 255. Odyss. ε. 259. Cf. tamen Apollon. Hesych.
[13]) Passim apud Homerum. Hesychius.
[14]) Passim. Cf. Apollonium. Hesychius.
[15]) Odyss. υ. 98. Apollonius. Hesychius.
[16]) Iliad. ψ. 855. Apollonius. Hesychius.
[17]) Iliad. ε. 778. Apollonius. Hesychius.
[18]) Iliad. ξ. 183. Hesychius sed pluribus Apollonius.

Τριτογένεια· Φοβερά, καταπληκτική [1]).
τρίχα· τριχῶς [2]).
τριχθά· τριχῇ [3]).
τρόφι κῦμα· τεθραμμένον κῦμα [4]).
τρυφάλεια· περικεφαλαία [5]).
τρύχουσιν· ἐλαττοῦσιν [6]).
τρώκτης· ἐκ παντὸς κερδαίνων· οἷον ἀποτρώγων [7]).
τυκτόν· χειροποίητον [8]).
τυπαῖς· πληγαῖς [9]).
τυπείς· πληγείς, τρωθείς [10]).
τυπεῖσιν· τρωθεῖσιν [11]).
τυπῇτιν· τρώσεσιν [12]).
τυτθόν· ὀλίγην ἢ μικράν [13]).
τύψας· ἐκ χειρὸς πατάξας [14]).
τύψον· τρῶσον [15]).
τῷ ῥα· διὸ δή [16]).

Υ.

Ὑάδες· οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀςέρες [17]).
ὑακίνθινον· ὑπομελανίζον, πορφυρίζον [18]).

---

[1]) Passim. Cf. Apollonium. Hesychius.
[2]) Odyss. θ. 506, alibi. Hesychius.
[3]) Iliad. β. 668, alibi. Apollonius.
[4]) Iliad. λ. 307. Hesychius. Cf. Apollonium.
[5]) Passim.
[6]) Odyss. α. 248.
[7]) Odyss. ξ. 289. Apollonius. Hesychius.
[8]) Odyss. δ. 627. Iliad. ε. 831. Apollonius. Hesychius.
[9]) Lege τυπῇσι. Iliad. ε. 887. Hesychius.
[10]) Passim. Apollonius. Hesychius.
[11]) Lege τυπείης· τρωθείης. Iliad. ν. 288.
[12]) Iliad. ε. 887. Vide supra.
[13]) Perperam Codex τυτθήν, nam glossa referenda est ad Iliad. χ. 480. Hesychius.
[14]) Iliad. υ. 462. Apollonius. Hesychius.
[15]) Iliad. ε. 850. Hesychius.
[16]) Iliad. ε. 209. 676.
[17]) Iliad. σ. 486.
[18]) Odyss. ζ. 231. ψ. 153. Hesychius.

ὑάλιος· πολέμιος [1]).
ὑγρὰ κέλευθα· τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν [2]).
ὑδρηλοί· κάθυγροι [3]).
ὕδρου· ὄφεως [4]).
ὗε· ἔβρεχεν [5]).
υἱωνός· ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός [6]).
ὑλακόμωροι· ὑλακτικοί, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονούμενοι [7]).
ὑλήεσσα· σύνδενδρος [8]).
ὑόμενος· βρεχόμενος [9]).
ὑπαλύξας· ἐκφυγών [10]).
ὑπάλυξις· ἔκκλισις [11]).
ὕπαρ· ἀλήθεια, οὐκ ἐν ὀνείρῳ [12]).
ὕπατε κρειόντων· βασιλεῦ βασιλευόντων, ἐξοχώτατε, μέγιστε [13]).
ὕπατον· ὑψηλόν [14]).
ὑπέδυ· ὑπεισῆλθεν [15]).
ὑπείξομεν· παραχωρήσομεν [16]).
ὑπέμβρυον· τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν [17]).
ὑπένερθεν· ὑποκάτωθεν [18]).
ὑπέρβιον· ὑπερβίως, οἷον ἄγαν βιαίως, ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ, ὑπερήφανον [19]).

---

1) Imo emenda Ἐνυάλιος, Iliad. ρ. 211, alibi.
2) Iliad. α. 312, alibi. Apollonius. Hesychius.
3) Odyss. ι. 133. Apollonius. Hesychius.
4) Iliad. β. 722. Hesychius.
5) Iliad. μ. 25. Hesychius.
6) Odyss. ω. 514. Hesychius.
7) Odyss. π. 4. Hesychius. Apollonius, apud quem male πεποιημένοι pro πεπονημένοι.
8) Odyss. ι. 24. Apollonius. Hesychius.
9) Odyss. ζ. 131.
10) Iliad. λ. 451. Hesychius.
11) Iliad. χ. 270.
12) Respicit fortasse ad Odyss. τ. 547.
13) Iliad. θ. 31, alibi. Hesychius. Apollonius.
14) Iliad. ε. 756.
15) Odyss. κ. 398. Hesychius.
16) Iliad. δ. 62: ὑποείξομεν.
17) Odyss. ι. 245. Hesychius.
18) Passim. Malim ὑποκάτω.
19) Iliad. ρ. 19, alibi. Hesychius.

ὑπερδέα· ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, οἷον πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν[1]).
ὕπερθεν· ἐπάνω[2]).
ὑπὲρ θεόν· ὑπὲρ θεῶν βούλησιν[3]).
ὑπέρθορον· ὑπερεπήδων[4]).
ὑπερίονα· ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα[5]).
ὑπερμενέα· ἰσχυρότερον λίαν[6]).
ὑπέροπλον· ὑπερήφανον[7]).
ὑπέρτερον· κρεῖττον[8]).
ὑπερώησαν· ὑπεχώρησαν[9]).
ὑπηνήτῃ· ἀκμαίῳ, ἄρτι γενειῶντι[10]).
ὑπηοίη· ὑπὸ τὸν ὄρθρον[11]).
ὑπίσχεται· ὑπισχνεῖται[12]).
ὑποβλήδην· ὑποβάλλων λόγον, ὑποκρουστικῶς ἐπιλέγων[13]).
ὑποδεξίη· ὑποδοχή, τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια[14]).
ὑποδμώς· δοῦλος[15]).
ὑποθήκαις· παραινέσεσι[16]).
ὑποθημοσύνη· διδασκαλία[17]).
ὑποθήσομαι· διδάξω[18]).

---

1) Iliad. ρ. 330. Hesychius.
2) Passim. Hesychius, qui solemni vitio ὑπεράνωθεν. Cf. voc. ἐφύπερθεν.
3) Iliad. ρ. 327. Hesychius.
4) Codex ὑπερθορών· ὑπερπηδῶν. Iliad. ι. 476. Hesychius.
5) Passim. Hesychius.
6) Codex ἰσχυροτέρα. Iliad. β. 350. Cf. Apollon. Hesychius.
7) Iliad. ο. 185. Hesychius.
8) Iliad. λ. 290.
9) Iliad. θ. 122. Apollonius. Hesychius.
10) Iliad. ω. 348. Apollonius.
11) Codex ὑπ' ἠοῖ. Refer ad Odyss. ρ. 25. Hesychius.
12) Iliad. ψ. 209. Apollonius. Hesychius.
13) Codex ἔτι λέγων. Corr. Dobraeus. Iliad. α. 292. Hesych.
14) Codex ὑποδέξῃ· ὑποδέχῃ. Correxit Cobetus. Iliad. ι. 73. Apollonius.
15) Odyss. δ. 386. Apollonius. Hesychius.
16) Conf. glossam sequentem.
17) Ex Apollonio et Hesychio quos confer, apparet hanc glossam coniungendam esse cum superiore et referri ad Iliad. ο. 412: ὑποθημοσύνῃσιν.
18) Odyss. α. 279. Cf. Hesychium qui praeterea in animo

ὑπὸ κρασίν· ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς [1]).
ὑπεκρίνονται· ἀποκρίνονται [2]).
ὑποκυσαμένη· ἐγκυμονήσασα [3]).
ὑπώπια· ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν [4]).
ὑπόσχωμαι· ὑποβάλωμαι [5]).
ὑπότροπος· ἐξ ὑποστροφῆς [6]).
ὑποφῆται· ἱερεῖς, προφῆται, χρησμολόγοι [7]).
ὑποφθάς· φθάσας, προλαβών [8]).
ὕπτιος· ἐπὶ νῶτον κείμενος [9]).
ὑπωρόφιοι· ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι, συγγενεῖς [10]).
ὑσμίνης· μάχης [11]).
ὕστατος· τελευταῖος, ἔσχατος [12]).
ὑφηνίοχος· ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος [13]).
ὑψαγόρης· ὑψιλόγος [14]).
ὑψαγόρη· μεγαλήγορε [15]).
ὑψιβρεμέτης· ἐν ὕψει βροντῶν [16]).
ὑψίζυγος· ἐν ὕψει θρόνον ἔχων [17]).

---

habuit Odyss. υ. 310, quod viros doctos latuisse videtur: et omnino multae glossae homericae sunt in Hesychio, quas Albertus non agnovit.

[1]) Iliad. κ. 152. Hesychius.
[2]) Codex ὑποκρίνοντι· ἀποκρίνοντι. Iliad. η. 407.
[3]) Iliad. ζ. 26. Apollonius. Hesychius.
[4]) Iliad. μ. 463. Cf. Hesychium.
[5]) Codex ὑπόσχωμεν· ὑποβάλλωμεν. Correxi ex Hesychio. Refer ad Iliad. χ. 114.
[6]) Male Codex ἀποστροφῆς. Emendata lectio apud Hesychium. Iliad. ζ. 367.
[7]) Iliad. π. 235. Hesychius.
[8]) Iliad. η. 144. Apollonius. Hesychius.
[9]) Passim.
[10]) Iliad. ι. 640.
[11]) Passim.
[12]) Iliad. ψ. 356, alibi. Hesychius.
[13]) Iliad. ζ. 19. Hesychius.
[14]) Codex ὑψαγόρας. Odyss. α. 385.
[15]) Codex ὑψηγόρε. Odyss. ρ. 406. Apollonius. Hesychius.
[16]) Passim.
[17]) Iliad. δ. 166, alibi. Cf. Apollonium. Hesychius.

ὑψικάρηνοι· ὑψηλοί [1]).
ὑψόθι· ἐν ὕψει [2]).

Φ.

Φαέθοντα· ἵππον ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν [3]).
Φαέθων· λάμπων, ἥλιος [4]).
Φαεινόν· λαμπρόν [5]).
Φαεσίμβροτος· ἡ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις [6]).
Φαιδιμόεντες· λαμπροί [7]).
Φαίδιμος· λαμπρός, ἰσχυρός [8]).
Φαιδίμων· λαμπρός [9]).
Φαίνων· δεικνύων [10]).
Φάλα· κόσμος τῆς περικεφαλαίας [11]).
Φάλαρα· τὰς προμετωπίδας, τοὺς ἀσπιδίσκους, τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων· ἢ τὰ τῶν γνάθων σκεπάσματα [12]).
Φάλον· τὸ προμετωπίδιον [13]).
Φάλος· βῶλος ἢ λόφος ἢ ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ [14]).
Φαρέτρα· βελοθήκη [15]).

---

[1]) Codex ὑψικάρηνε· ὑψηλέ. Iliad. μ. 132.
[2]) Iliad. κ. 16, alibi. Hesychius.
[3]) Codex pro ἵππον habet τόκον: idem vitium in Hesychio. Refer glossam ad Odyss. ψ. 246.
[4]) Iliad. λ. 735. In Apollonio et in Hesychio excidit vocabulum ἥλιος, quia scriptum erat siglo. Adde hunc locum copiis Cobeti in Praefatione ad Var. Lect.
[5]) Passim. Cf. Apollonium et Hesychium.
[6]) Codex Φαεσίμβροτον. Emendata lectio in Apollonio, Hesychio et Lexico Bachmanni.
[7]) Iliad. ν. 686.
[8]) Passim. Apollonius. Hesychius.
[9]) Scribe vel Φαίδιμος vel Φαιδίμῳ· λαμπρῷ, sed noli dubitare esse glossam Homericam.
[10]) Iliad. β. 353. Hesychius.
[11]) Lege Φάλος. Cf. Apollonium et Hesychium qui plura.
[12]) Iliad. π. 106. Cf. Scholiastam et Hesychium.
[13]) Saepe legitur.
[14]) Eodem refer: cogitavit homo non acutissimus de adiectivo ἔφαλος.
[15]) Frequens invenitur. Hesychius.

Φᾶρος· ἱμάτιον, περιβόλαιον, ἀπὸ τοῦ Φέρεσθαι ἢ τῇ ὑφῇ ἀρηρέναι· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ γυναικός [1]).
Φάσγανον· ξίφος [2]).
Φάτις· Φήμη, λόγος [3]).
Φειδήσεται· Φείσεται [4]).
Φειδώ· πρόνοια, Φεισμονή, εὐσπλαγχνία [5]).
Φερέτρῳ· τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ [6]).
Φέριστον· κράτιστον, ἐξοχώτατον ἢ ἀγαθόν [7]).
Φέρτερον· κρεῖττον ἢ ταχύτερον [8]).
Φήγινος· δρύινος [9]).
Φηγός· δρῦς ἢ πεύκη [10]).
Φθάνει· προλαμβάνει [11]).
Φθίσθαι· διαφθείρεσθαι [12]).
Φθισίμβροτος· διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα [13]).
Φθίσονται· διαφθαρήσονται [14]).
Φίλα· ἴσα, ὅμοια, προσφιλῆ [15]).
Φιλότητα· Φιλίαν [16]).
Φίλη κεφαλή· προσφιλέστατε [17]).
Φιλοκτέανος· Φιλοχρήματος, Φιλοκτήμων [18]).

---

[1]) Passim. Apollonius, Hesychius quibuscum malim γυναικῶν, quod etiam Etymol. M. habet.
[2]) Passim. Apollonius. Hesychius.
[3]) Odyss. ψ. 362. Apollonius. Hesychius.
[4]) Recte Bernhardius: πεφιδήσεται, Iliad. ω. 158.
[5]) Odyss. ξ. 92.
[6]) Iliad. σ. 236 ubi nunc Φέρτρῳ. Apollonius. Hesychius.
[7]) Iliad. ι. 110. Hesychius.
[8]) Iliad. α. 169, alibi. Apollonius. Hesychius. Adde Odyss. ε. 170.
[9]) Iliad. ε. 838. Hesychius. Apollonius.
[10]) Passim. Apollonius. Hesychius.
[11]) Iliad. ι. 506. Apollonius.
[12]) Iliad. ι. 246, alibi. Codex Φθεῖσθαι.
[13]) Iliad. ν. 339. Apollonius. Hesychius.
[14]) Codex Φθείσονται. Iliad. λ. 821.
[15]) Odyss. γ. 277, alibi.
[16]) Passim. Apollonius. Hesychius. Perperam Codex: Φιλιότητα.
[17]) Iliad. θ. 281.
[18]) Iliad. α. 122. Apollonius. Hesychius.

φιλομειδής· φιλόγελως [1]).
φιλότητα· φιλίαν [2]).
φιτρῶν· κορμῶν, ξύλων [3]).
φλόγεα· λαμπρά [4]).
φλοίσβου· ταράχου [5]).
φόβος· φυγή [6]).
φοινός· πυρρός, φόνιος [7]).
φοιτᾷ· παραγίνεται [8]).
φολκός· ϛραβός [9]).
φόνος ἔρευσεν· αἷμα ἔρευσεν [10]).
φοξός· ὀξυκέφαλος [11]).
φορβή· τροφή [12]).
φορέουσιν· φέρουσιν [13]).
φορῆες· οἱ φέροντες [14]).

Ψ.

Ψιλόν· γυμνόν [15]).
ψολόεντα· αἰθαλώδη [16]).

---

[1]) Passim. Apollonius. Hesychius. Explicatio est Apionis.
[2]) Conf. supra.
[3]) Iliad. μ. 29. Apollonius. Hesychius.
[4]) Iliad. ε. 745. Hesychius.
[5]) Iliad. ε. 322. Hesychius.
[6]) Passim. Apollonius. Nota res.
[7]) Iliad. π. 159. Apollonius. Hesychius.
[8]) Iliad. ω. 533. Cf. Hesychium, cuius glossa clarissime Homerica est.
[9]) Iliad. β. 217. Apollonius. Hesychius.
[10]) Si quid video in hisce nihil aliud latet quam mutila quaedam observatio de Iliad. π. 162: ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος.
[11]) Iliad. β. 217. Hesychius. Apollonius.
[12]) Iliad. ε. 202. Hesychius.
[13]) Iliad. α. 238, alibi.
[14]) Iliad. σ. 566. Hesychius.
[15]) Odyss. ν. 437. Cf. Hesychium cuius glossa certo certius Homerica est.
[16]) Codex ψιλώεντα. Apollonius. Odyss. ω. 539.

ψολόεντα κεραυνόν τὸν ὀξέως φθείροντα [1]).
ψύξασα· φυσήσασα ἢ ἀμβλύνασα [2]).

Ω.

Ὠΐγνυντο· ἠνοίγοντο [3]).

---

[1]) Conf. glossam praecedentem.
[2]) Cod. mascul. gen. Sed respicitur Iliad. υ. 440. Apollonius. In Hesychio idem vitium quod in Photio.
[3]) Iliad. β. 809. Hesychius.

GLOSSAE SACRAE

EXCERPTAE

E

PHOTII LEXICO.

E.

Ἐρρώγασιν· ἐσχίσθησαν [1]).
ἔσκαλλεν· ἐσκάλευεν, ἠρεύνα [2]).
ἐσμυρνισμένον· σμύρνῃ ἐπεστυμμένον· μύρον γὰρ παρὰ τὸ μύρρᾳ συνέψεσθαι [3]).
ἐστιατορία· ἐστίασις [4]).
ἐσχαρίτην· ψωμίον ἀπὸ κλιβάνου [5]).
ἐτελέσθησαν· ἐμιάνθησαν, μετέσχον τῆς μικρᾶς συνουσίας [6]).
εὐιλατεύειν· εὐμενῆ εἶναι [7]).
εὐλόγησεν· ἐβλασφήμησεν [8]).

---

[1]) Ios. 9. 15.
[2]) Codex Ἔσκαλεν· ἐσκάλευεν, ἐσάλευεν, ἠρεύνα. Cf. Hesych. et Suidam. Psalm. 76. 7. Similia Lex. Psalm. post Cyr. Voss.
[3]) Marc. 15. 23. Codex μοίρᾳ pro μύρρᾳ, cf. HSt. VII. 499 D.
[4]) 4 Reg. extr.
[5]) 2 Reg. 6. 19. Perperam Hesychius ἐπὶ κλιβάνου.
[6]) Psalm. 105. 28. Cyrillus Voss. θυσίας pro συνουσίας, bene. Gloss. Psalm. post Cyrillum Voss. interpretatur: ἐκοινώνησαν, μετέσχον τῆς μιαρότητος
[7]) Psalm. 102. 3.
[8]) 3 Reg. 20. 10. Codex εὐλόγηκεν.

εὐπάρεδρον· καλῶς παραμένον καὶ διηνεκῶς [1]).
εὐπερίςατον· μωρόν, ταχέως περιτρεπόμενον [2]).
εὐρίζων· πλατύνων, ἢ καλὰς ῥίζας χαροποιοὺς ἔχων [3]).
ἔφηλος· ἐφηλίδας ἔχων εἰς τὴν ὄψιν [4]).
ἐφημερία· ἡ πατριά· λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία [5]).
ἐφοδευσάτωσαν· κατασκοπησάτωσαν [6]).
ἐφώδευσεν· ἐπέτρεχεν [7]).

Z.

Ζήλου· μιμοῦ [8]).
ζιβύνη· ὁλοσίδηρον ἀκόντιον, λόγχη, σπάθη [9]).

H.

Ἥγημα· βουλή, γνώμη [10]).
ἥγημαι· λελόγισμαι, ἔσχον [11]).
ἥδρασεν· ἐςήριξεν [12]).
ἠκαιρεῖσθε· ἐκωλύεσθε, καιρὸν οὐκ εἴχετε [13]).

---

1) 1 Corinth. 7. 35. Similia Gloss. Paul. post Cyrillum Voss.
2) Hebr. 12. 1. Cf. Athanas. apud Ern. Gloss. Sacr. Hesych. p. 140. Apostolus τὴν ἁμαρτίαν vocat εὐπερίςατον. Si putas in explicatione omnino requiri femininum genus, confer Gloss. Epist. Hebr. post Cyrillum Voss., ubi εὔκολον, ταχέως πραττόμενον, non πραττομένην. Etiam Cyrillus Voss. interpretatur τὸν ταχέως μετατρεπόμενον.
3) Sic Cyrillus et Lexicon Bachmanni. Photii Codex: εὔριζον· πλατὺν ὂν ἢ κ. ρ. χ. ἔχον. Respicitur Psalm. 47. 2. Cf. Ern. Gloss. Sacr. Hesych. p. 141.
4) Levit. 21. 20. Cf. v. πτίλλος.
5) Luc. 1. 5. 8. Cf. Ioseph. Antiq. Iud. 15. 7.
6) Deuteron. 1. 22.
7) Iudith. 7. 7. Codex ἐφώδευσαν· ἐπέτρεχον.
8) Psalm. 36. 1, alibi.
9) Ierem. 6. 23, alibi.
10) Ezech. 17. 3.
11) Act. Apost. 26. 2. Gloss. Act. Apost. post Cyrillum Voss. interpretatur: ἡγοῦμαι, νομίζω.
12) Symmach. Psalm. 95. 10.
13) Philipp. 4. 10.

ἠλισγημένος· μεμιασμένος, μεμολυσμένος, ἠρτυμένος [1]).
ἠσυνθέτηκας· ἃ συνέθου καὶ ὡμολόγησας παρέβης [2]).
ἠσχάτισεν· ὑςέρησεν [3]).

Θ.

Θελητή· εὔκαρπος καὶ γονιμωτάτη [4]).
θεοςυγής· θεομίσητος [5]).
θέριςρον· θερινὸν ἱμάτιον [6]).
θίβη· κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτὸν ὡς κοφινῶδες [7]).
θλαδίας· εὐνοῦχος [8]).
θραῦσις· φθορά, ἧττα ἐν πολέμῳ, θάνατος, ἀρρωςία, συντριβή, πληγή [9]).
θρῆσκος· ἑτερόδοξος [10]).
θριαμβεύσας· δημοσιεύσας [11]).
θυμηρέςερον· ἡδύτερον [12]).

---

1) Malach. 1. 7. Hesychius, Cyrillus Voss. et Lex. XII proph. post Cyrillum similia in accusativo plurali, bene.

2) Sic Suidas. Photii Codex: *ἢ συνέθου καὶ ὡμολόγησας*. Esdr. 10. 10. Psalm. 72. 15. Gloss. in Psalm. p. 298 Ern.

3) Iudic. 5. 28 edit. Ald. et C.

4) Malach. 3. 12.

5) Rom. 1. 30. Lexicon Bachmanni melius plurali numero.

6) Genes. 24. 65. Codex *θέριςον καὶ θέριςρον*. Cf. Hesychium, Cyrillum Voss. et Lexicon Bachmanni.

7) Exod. 2. 3 ubi *θίβη* perperam pro *θήκη*. Peius etiam est quod Suidas habet *θίβις*. Cf. HSt. IV. 384 D. Melius Gloss. Octat. post Cyrillum Voss.: *θήβην· σκεῦος ξύλινον, κιβωτόν, γλωσσόκομον.*

8) Deuteron. 23. 1. Levit. 22. 24.

9) Passim apud LXX. Cf. Ernest. Gloss. Sacr. Hesychii et Suidae. Gloss. Octat. post Cyrillum Voss.: *θραῦσις· ὀργή, πληγή· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κατακόπτοντος ἢ λεπτύνοντος θραῦσις.*

10) Iacob. 1. 26. Cf. Ern. Gloss. Sacr. Hesychii p. 157.

11) Coloss. 2. 15. Cyrillus Voss. interpretatur: *ςηλιτεύσας, δημοσιεύσας, πομπεύσας.*

12) Lexicon *τῆς παναρέτου* post Cyrillum Voss.: *θυμηρέςερος· ἡδύτερος, εὐνοςότερος.*

I.

Ἱλασμός· εὐμένεια, πρᾳότης, συγχώρησις [1]).
ἱλαστήριον· θυσιαστήριον [2]).
ἱμάντωσις· δέσις ξύλων ἐμβαλλομένων ἐν τοῖς οἰκοδομήμασιν [3]).
ἰνδάλματα· φαντάσματα, ὄνειρατα ἅπερ μὴ παρόντα ὑπονοεῖ τις, ὁμοιώματα, ἀπεικονίσματα [4]).
ἰσακίῳ· ἀνδρείῳ [5]).
Ἰταβύριον· ὄρος οὕτω καλούμενον [6]).

K.

Καθεδοῦνται· καθεσθήσονται [7]).
καθίδρος· κεκμηκώς [8]).
καθίξεσθε· κατατήξετε [9]).
καθόδοις· ἀγωγαῖς, περιόδοις [10]).
καθόρμια· περιθέματα [11]).
κενοτάφια· τινά εἰσιν ἑλισσόμενα ὡς τύπος νεκροῦ [12]).
καλαμώμενος· σταχυολογῶν [13]).

---

[1]) Sic Hesychius et Suidas, qui praeterea addit διαλλαγή, καταλλαγή. Gloss. Psalm. post Cyrillum Voss. interpretatur: διαλλαγή. Pertinet ad Psalm. 129. 4.
[2]) Levitic. 14. 20. Cf. Ernest. Gloss. Sacr. Hesych. p. 161.
[3]) Sirac. 22. 16. Cf. Ernest. Gloss. Sacr. Suidae p. 63.
[4]) Ierem. 27. 39. Lexicon Bachmanni interpretatur: ἀπεικάσματα. Cf. Gloss. Sap. Salom. post Cyrillum Voss.: ἰνδάλμασι· φαντάσμασι (nempe 17. 3).
[5]) Maccab. 4. 7. 14.
[6]) Ierem. 26. 18. Hos. 5. 1. Lex. XII proph. post Cyrillum Voss. add.: καὶ μίαν ἔχων πηγὴν ἐν ᾗ τὰ θηρία συνήρχετο πιεῖν ὕδωρ.
[7]) Ezech. 26. 16.
[8]) Ierem. 8. 6.
[9]) Exod. 12. 22. Codex καθίζεσθε· καταπήξετε. Hesychius: καθίξεσθε· καθάψασθε, cf. Ernestum p. 165. Addo ex Lexic. Octat. post Cyrillum Voss.: καθίξεσθε· καθάψατε, κρατήσατε, καὶ προσρανιεῖτε.
[10]) Nehem. 6. 4.
[11]) Hos. 2. 13. Convenit Lex. XII proph. post Cyrillum Voss.
[12]) 1 Reg. 19. 13. Codex καινοτάφια.
[13]) Sirach. 30. 16.

κάρπωμα· θυσία, προσφορά [1]).
καταβραβευέτω· καταλογιζέσθω, κατακρινέτω, καταγωνιζέσθω [2]).
κατὰ πρόσκλισιν· καθ' ἑτερομέρειαν [3]).
κατασοφισώμεθα· τεχνασώμεθα, μηχανῇ τινὶ κακώσωμεν [4]).
καταστολή· ἡ στολή [5]).
κατεντευκτήν· κατεντυγχάνοντα· καὶ κατεντευκτής· κατήγορος [6]).
κατερρύηκεν· ἐσάπη, ἠφάνισται [7]).
κατεσκιρρωμένη· πεπαλαιωμένη [8]).
κατεστρατοπέδευσεν· κατέδραμεν πολεμικῶς [9]).
κατευθικτήσας· ἐπιτυχών [10]).
κατοιόμενος· νομίζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσῶν, ὑπερήφανος [11]).
κατωρχήσαντο· κατεχάρησαν, ἔπαιξαν [12]).
καψάκης· κίστη ἢ θήκη [13]).
κεκαυτηριασμένος· μὴ ἔχων ὑγιῆ τὴν συνείδησιν [14]).

---

1) Saepe apud LXX.
2) Coloss. 2. 18. Gloss. Sacr. Suidae p. 68. Ernestus mavult παραλογιζέσθω.
3) 1 Timoth. 5. 21. Codex καθ' ἑτεροβάρειαν ἢ ἑτερομέρειαν. Cf. Hesychium in voce cum lectione Schow. et Photium v. πρόσκλισις. Quod eieci διττογραφία videtur. Pervetus mendum est.
4) Exod. 1. 10. Codex bis — όμεθα et — ομεν.
5) Ies. 61. 3. Cf. Ernestum Gloss. Sacr. Suid. p. 71.
6) Iob. 7 fin. Codex κατεντυγχάνουσαν. Masculinum habent etiam Hesychius et Gloss. Iob. post Cyrillum Vossianum.
7) Ierem. 8. 13.
8) Maccab. 3. 4. 1 ubi προκατεσκιρρωμένης. Cf. Hesychium κατεσκιρρωμένης· πεπαλαιωμένης.
9) 2 Maccab. 4. 22.
10) 2 Maccab. 14. 43.
11) Habac. 2. 5. Lex. XII proph. post Cyrillum Vossianum interpretatur: ὑπερορῶν, ἀπατῶν, ὑπερηφανευόμενος. Ceterum Cod.: ὀνομάζων· Cobetus νομίζων.
12) Zachar. 12. 10.
13) 3 Reg. 17. 16; 19. 6. Codex κάψα· sequens vocabulum fecit ut tres literae perirent. Alia forma est καμψάκης, quam invenio Iudith. 10. 5. Cf. Gloss. Reg. III. post Cyrillum Vossianum: καψάκης ὕδατος· (sumtum e 3 Reg. 19. 6)· σταμνίον ἐστὶ δώδεκα ξεστῶν· τὸ δὲ τῷ Ἠλίᾳ ἑτοιμασθὲν τεσσάρων ξεστῶν.
14) 1 Timoth. 4. 2. Cf. Hesychium.

κεκραιπαληκώς· εὐφραμμένος [1]).
κενοφωνίας· ματαιοφωνίας, ἀσεβείας ἤγουν αἱρετικάς [2]).
κεπφωθείς· ἐπαρθείς, ἐρεθισθείς, ὀξέως ἐλαυνόμενος [3]).
κεφαλαίωσον· συντόμισον, συνάγαγε [4]).
κηδείαν· ταφήν, ἐκφοράν [5]).
κινύρα· ὄργανον μουσικὸν ἢ κιθάρα [6]).
κλῖτος· μέρος [7]).
κνίζων· λυπῶν ἢ τέμνων [8]).
κοδράντης· τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο [9]).
κροτήσατε· ἐπαινέσατε ταῖς χερσὶν [10]).
κυβείᾳ· πανουργίᾳ [11]).
κυμάτια· αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς [12]).
κυπρίζουσαι· ἀνθοῦσαι [13]).
κύτος· ὄγκος, χώρημα, βάθος [14]).
κωλέα· μέρος κρέατος [15]).

---

1) Psalm. 77. 71.
2) 1 Timoth. 6. 20. 2 Timoth. 2. 16.
3) Provv. 7. 22.
4) Sirach. 32. 9.
5) 2 Maccab. 4. 49. Codex hic nominativum habet. Restitui accusativum ex Hesychio.
6) Passim apud LXX. Cf. var. lect. 1 Reg. 10. 5 apud Ernestum Gloss. Sacr. Hesychii p. 179.
7) Exod. 25. 12. Psalm. 90. 7. Cf. Etymol. M. p. 519. 38.
8) Amos. 7. 14. Glossam sacram esse patebit coll. Hesych.
9) Matth. 5. 26. Marc. 12. 42.
10) Psalm. 46. 1.
11) Ephes. 4. 14. Reposui dativum. Quod Paulus nunc dixisse fertur ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ, vide an emendari debeat eiecto ἐν πανουργίᾳ.
12) Exod. 25. 11. Ernestus Gloss. Sacr. Hesychii p. 185.
13) Cantic. 2. 13.
14) Psalm. 64. 7. Daniel. 4. 8. Gloss. Psalm. post Cyrillum Vossianum interpretatur: κύλωμα (lege κοίλωμα), πλάτος ἢ βάθος. Convenit Origenes quem laudat Ernestus Gloss. Sacr. Hesychii p. 186. Cf. HSt. IV. 2162 D.
15) 1 Reg. 9. 24. Athenienses utuntur forma contracta κωλῆ.

Λ.

Λαπιστής· ψεύστης, προπετής [1]).
λειτουργίας· ὑπηρεσίας [2]).
λειτουργική· κυρίως μὲν ἡ ἱερατική, καταχρηστικῶς δὲ ἡ δουλική [3]).
λεωπετρία· λεῖος λίθος [4]).
λήμματα· προφητεῖαι· λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐξ οἰκείας καρδίας ἀποφθέγματα [5]).
λογίαι· ἐκλογαί, καρποφορίαι [6]).
λοιμεύηται· φθοροποιῇ, βλάπτῃ [7]).

M.

Μαζουρώθ· τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζώδια καλοῦνται. Ἑβραϊστὶ δέ τινές (φασι) λέγεσθαι τὴν λέξιν, σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῷον κύνα [8]).
μαιμάσσει· σφύζει, προθυμεῖται, κυματοῦται, πηδᾷ, καχλάζει, κλονεῖται [9]).
μαιωθήσονται· λοχευθήσονται, γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται [10]).
μαμωνᾶς· χρυσός, γήινος πλοῦτος [11]).

---

[1]) Sirach. 20. 6.
[2]) Luc. 1. 23.
[3]) Exod. 31. 10. Praeterea cf. Ernestum Gloss. Sacr. Hesychii p. 190.
[4]) Ezech. 24. 7, 8. Codex λεοπετρία. Emendata scriptura commendatur etiam ordine literarum. Recte Lex. Bachm. per ω.
[5]) Nahum. 1. 1 et alibi apud LXX. Cf. Ernestum Gloss. Sacr. Hesychii p. 191. HSt. V. 254 B.
[6]) 1 Cor. 16. 2. Gloss. Paul. post Cyrillum Vossianum omittit ἐκλογαί.
[7]) Proverb. 19. 19. Restitui coniunctivum ex Hesychio.
[8]) Iob. 28. 32. 4 Reg. 23. 5. Cf. Ierem. 8. 2. Act. Apost. 7. 42. Sumsi φασι quod apud Photium deest, e Suida. Cf. Ernestum Gloss. Sacr. Hesychii p. 196 et Gloss. Sacr. Suidae p. 85. Gloss. Reg. IV post Cyrillum Vossianum interpretatur: ἀστὴρ οὕτω καλούμενος.
[9]) Ierem. 4. 19. Codex προθυμεῖ. Emendationem sumsi ex Hesychio.
[10]) Iob. 26. 5.
[11]) Luc. 16. 9.

μαναά· θυσία, σπονδή [1]).
μεθοδείας· τέχνας ἢ δόλους [2]).
μεμωκημένος· καταπεφρονημένος [3]).
μεριδαρχίας· μεριτείας, κατὰ δεκαρχίας [4]).
μεσοπορῶν· μέσην ὁδεύων [5]).
μεταναστεύου· φεῦγε, μετοίκει [6]).
μετριοπαθεῖν· ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι [7]).
μηνίσκους· ὑμένας, πέταλα, περιτραχήλια κόσμια [8]).
μηνιῶ· ὀργίζομαι [9]).
μηρυομένη· ἕλκουσα, ἐκτεινομένη [10]).
μήτι γε· πόσῳ γε μᾶλλον [11]).
μονιός· ἄγριος ὗς [12]).
μονόζωνοι· ἔφοδοι, βάρβαροι ἢ ἀπελάται, μάχιμοι [13]).
μόρφωσιν· σχηματισμόν, εἰκόνα [14]).
μοτώσει· ἰάσεται δι' ὀθονίων [15]).
μυκτηρίζει· ἐξουθενεῖ [16]).

---

[1]) 2 Chron. 7. 7. Ezech. 45. 25 et 46 passim. Ierem. 17. 26 videtur διττογραφία esse, sed hac de re Theologi viderint. Cf. Epistol. Hebr. 5. 1.

[2]) Ephes. 6. 11.

[3]) Ierem. 28. 18.

[4]) 3 Esdr. 8. 31.

[5]) Sirach. 31. 25.

[6]) Psalm. 10. 2.

[7]) Hebr. 5. 2.

[8]) Ies. 3. 18. Codex μηνίς. Emendavi e Suida et Lexico Bachmanni. In Hesychio duae glossae conflatae in unam; altera sacra est, altera comica. Cf. praeterea Gloss. Sacr. Hesychii Ernesti p. 200.

[9]) Ierem. 3. 12. Hesychius.

[10]) Proverb. 31. 13.

[11]) 1 Corinth. 6. 3. Cf. Albertum ad Hesychium in v.

[12]) Psalm. 79. 13. Gloss. Psalm. post Cyrillum Vossianum interpretatur: σύαγρος, ὁ μὴ τοῖς ἄλλοις συναγελαζόμενος. Cf. Ernestum Gloss. Sacr. Hesychii p. 202.

[13]) 4 Reg. 5. 2 et 13. 20.

[14]) Rom. 2. 20. Convenit Gloss. Paul. post Cyrillum Vossianum.

[15]) Hos. 6. 2. E Photio emenda Hesychium, cf. Ernestum p. 203. Similia quoque Lex. XII proph. post Cyrillum Vossianum.

[16]) Proverb. 15. 20. Cf. Hesychium.

μυωπιζόμενος· μυωπάζων, παρακαμμύων, ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων [1]).
μωμητά· ψεκτά [2]).

N.

Νεώσατε· ἀροτριάσατε [3]).

O.

Οἰφί· χοίνιξ [4]).
οἰωνόβρωτος· ὀρνεόβρωτος [5]).
ὀμείρονται· ἐπιθυμοῦσιν [6]).
ὅπλα φωτός· αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι [7]).
οὐραγίαν· ϛρατιὰν τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν [8]).
ὀφιομάχης· εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά [9]).
ὀψώνια· κέρδη, χαρίσματα [10]).

Π.

Παλάθαι· μᾶζαι σύκων [11]).
παραβαλεῖς· παραθήσεις, ὁμοιώσεις, ἐπιφοιτήσεις [12]).

---

[1]) Refero ad 2 Petr. 1. 9 ubi *μυωπάζων*. Vocabulum *μυωπιζόμενος* aut delendum est aut locum cedere debet vocabulo Petrino.
[2]) Deuteron. 32. 5.
[3]) Ierem. 4. 3.
[4]) Numer. 28. 5. Cf. Ernestum Gloss. Sacr. Hesych. p. 210.
[5]) 2 Maccab. 9. 14. 3 Maccab. 6. 34 ubi ridicula est lectio in quodam Codice *οἰνοβρώτους*.
[6]) 1 Thess. 2. 8. Cf. Hesych. v. *ὁμειρόμενοι* et Ernestum p. 211. Convenit Gloss. Paul. post Cyrillum Vossianum. — Theophyl.: *Ἱμειρόμενοι· ἐπιθυμοῦντες. Τινὲς δὲ ὁμειρόμενοι ἀνέγνωσαν, τουτέϛι προσδεδεμένοι ὑμῖν καὶ ἐχόμενοι ὑμῶν· παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ εἴρω, τὸ συμπλέκω.*
[7]) Rom. 13. 12. Gloss. Paul. post Cyrillum Vossianum: *τὰ ὅ. τ. φ.· τὴν φυλακὴν τῆς τῶν ἐντολῶν ἐργασίας.*
[8]) Deuteron. 25. 18.
[9]) Levitic. 11. 22.
[10]) Rom. 6. 23. Gloss. Paul. post Cyrillum Vossianum omittit *χαρίσματα*.
[11]) 1 Reg. 25. 18. 4 Reg. 20. 7.
[12]) Proverb. 2. 2. Convenit Lex. Proverb. post Cyrill. Voss.

παραβολή· πραγμάτων ὁμοίωσις [1]).

παράδεισος· τὸ ἐνεστὼς· σημαίνει δὲ οἷον τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι τεθειμένως διὰ τὴν ἀναισθησίαν· ὁ γὰρ παράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα ἔχοντος· καὶ χρῶνται συνεχῶς οἱ κωμικοί, τιθέντες τὸν παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων· ἔστι τε τοὔνομα Περσικὸν καὶ λέγεται Φαρδαιθί [2]).

παραζηλῶν· παροξύνων, ζηλοτυπῶν [3]).

παράλλαξον· πάρελθε [4]).

παραπέτασμα· παρακάλυμμα, παράπλωμα [5]).

παραπληξία· μανία [6]).

παραρρύματα· δέρεις, σκεπάσματα [7]).

παραρρυῶμεν· παραπέσωμεν [8]).

---

[1]) Psalm. 43. 14. Hebr. 9. 9. Conveniunt Lex. Psalm. et Lex. Epist. ad Hebr. post Cyrillum Vossiannm.

[2]) Non sum his monstris procurandis. Cf. HSt. VI. 242 D. Lege Φαρδαισί. Glossam sacram esse constat et imprimis ridicula est mentio comicorum in tali argumento; malim fere οἱ κανονικοί, sed alii videant. Vide Photium v. σοβαρός. Cf. Iohannem Damascenum de Fide Orthodoxa 2. 11, qui Paradisum interpretatur αἰσθητὸν ἅμα καὶ νοητόν. Ille ipse Damasceni locus translatus fuit in Lexicon Bibliothecae Bernensis, cf. Kulenkamp. Specimen Emend. in Etym. Magnum p. XXIII. Hesych. v. βορρᾶς.

[3]) Deuteron. 32. 2 ubi παρεζήλωσαν, sed Photium eo respicere verisimile est, quia locus ipse monstrat παραζηλοῦν et παροξύνειν esse ἰσοδύναμα. Verissimum est quod Ernestus disputat p. XXIV Gloss. Sacr. Hesychii, multas glossas sacras prodi Sacrae Scripturae parallelismo, e quo interpretatio hausta sit. Supra habuimus exemplum in voce θραῦσις. Ζηλυτυπῶν est forma recentioribus melius intellecta pro ζηλῶν, cf. Moerid. p. 168. Praeterea Photius dedit ut coniicio παραζηλῶ cet. indicativo modo; in codice Galeano litera ν in fine fere pro librariorum arbitrio vel additur vel omittitur.

[4]) Proverb. 4. 15.

[5]) Amos. 11. 8. Quid παραπέτασμα sit, vidimus supra in Photio. An Propheta simile quid in mente habuerit ignoro, habuerunt certe LXX Interpretes. Hesychius pluralem numerum habet, nt in Sacra Scriptura est.

[6]) Denteron. 28. 28.

[7]) Exod. 35. 10. Codex παραρύμματα.

[8]) Hebr. 2. 1. Codex παραρυῶμεν.

παρείσακτον· ἀλλότριον [1]).
παρέλκυσις· ὑπέρθεσις [2]).
παρελογίσασθε· ἠπατήσατε [3]).
παρεμβολή· σκηνή, κάϛρον, ϛρατόπεδον [4]).
παροιϛρῶσα· ἐξεϛηκυῖα, ἐρεθίζουσα [5]).
παρώτρυναν· παρώξυναν [6]).
παϛοφορεῖον· τὸ φέρον τὸν παϛόν [7]).
πειρατῶν· καταποντιϛῶν, κατὰ θάλασσαν ληϛῶν [8]).
περιίϛασο· ἀντὶ τοῦ εὐλαβοῦ, περισκόπησον [9]).
περικαθαίρων· ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον ἢ τὸν γεγοητευμένον [10]).
περιουσιασμός· πλῆθος, ὕπαρξις φυσική [11]).
περίπτερα· ἀποσπινθηρισμοὶ καὶ περίπτερον, πανταχόθεν ἐξέχον [12]).
περισκελῆ· βρακία, φημινάλια [13]).
περισκυθίσαντες· σπαράξαντες [14]).
πέτευρον· παγίς, βάθος [15]).
πέττουσιν· ἀρτοποιοῦσιν καὶ πέττουσα· ἀρτοποιοῦσα [16]).
πεφρυγμένα· τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα, σίτου καὶ κριθῆς [17]).

---

1) Galat. 2. 4 ubi pluralis numerus.
2) Iob. 25. 3. Codex *παρέλκεσις*.
3) Ios. 9. 22.
4) Similiter intr. Gloss. Psalm. post Cyrillum Vossianum: *ϛρατόπεδον, παράταξις*.
5) Hos. 4. 16.
6) Act. Apost. 13. 50. Cf. Lex. Act. Apost. post Cyr. Voss.
7) 1 Chron. 23. 28, alibi.
8) Iob. 16. 10. Convenit Gloss. Iob. post Cyrillum Vossianum.
9) Tit. 3. 9; 2 Timoth. 2. 16. Codex *ἀντιλαβοῦ*. Correxit Cobetus.
10) Deuteron. 18. 10. Convenit Lex. Octat. post Cyrill. Voss.
11) Psalm. 134. 4.
12) Cantic. 8. 6. Amos. 3. 15. Lex. XII proph. post Cyrillum Vossianum: *περίπτερον· ἑκατέρωθεν ἐξέχοντα· σημαίνει δὲ καὶ ταχύν*.
13) Exod. 28. 38.
14) 2 Maccab. 7. 4 ubi accusativus.
15) Proverb. 9. 18.
16) Ierem. 44. 21 et 1 Reg. 8. 13.
17) Levitic. 2. 14 et 23. 14. Glossam sacram esse, patet e

ποικιλτικήν· πολυμιταρικήν [1]).
πολυάνδριον· μνῆμα, τάφος [2]).
πολυωρήσεις· πολλὴν φροντίδα ποιήσεις, φυλάξεις [3]).
ποντόβροχος· θαλασσόβροχος [4]).
ποσαπλῶς· ποσαχῶς, ἀναριθμήτως [5]).
πραϋπάθειαν· πραΰτητα, ἡσυχίαν [6]).
πρίου· ἐλευθέρωσον [7]).
πρόλοβος· τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον [8]).
πρόσκλισις· ἑτερομέρεια [9]).
πρόσκομμα· ζημία, βλάβη, σκάνδαλον [10]).
προσώχθικε· προσκέκρουκε, προσκέκοφεν, ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι [11]).
προσώχθισα· βδελύσσομαι, σικαίνομαι [12]).
προφυλακὴ τῷ κυρίῳ· εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ, ἑκάστην τρεῖς ὥρας ἔχουσαν [13]).
πτερύγιον· ἀκρωτήριον [14]).

Lex. Octat. post Cyrillum Vossianum in quo vocabulum *χίδρα*, quod locis laudatis cum *πεφρυγμένα* coniungitur, sic explicatur: *ἐρεικτὰ κριθῆς ἡμίφρυκτα· γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ σίτου.* Hinc vide an priore loco in Levitico *ἐρεικτὰ* eiici debeat tanquam interpretamentum. In Lexico Bachmanni v. *χίδρα*, corrupte legitur *κριτά* pro *ἐρεικτά*. Cyrillus Vossianus haec habet: *Πεφρυγμένα· τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα νέου σίτου ἢ κριθῆς.* V. *χίδρα* eadem habet atque Lexicon Bachmanni praeterquam quod illud *κριτὰ* omittit.

1) Iob. 38. 36.
2) 2 Maccab. 9. 4. Ezech. 39. 16. Codex *πολυάνδρειον*.
3) Psalm. 137. 3. Gloss. in Psalm. p. 303 Ernesti.
4) 3 Maccab. 6. 4 ubi acc. plur. quem Hesychius servavit.
5) Psalm. 62. 1. Gloss. in Psalm. p. 303 Ernesti.
6) 1 Timoth. 6. 11.
7) Proverb. 24. 11 ubi *ἐκπρίου*. Cf. Hesychium in v. *ἐκπρίου*.
8) Levitic. 1. 16. Codex *πρόβολος*.
9) 1 Timoth. 5. 21. Cf. v. *κατὰ πρόσκλισιν*.
10) 1 Corinth. 8. 9, cf. Rom. 14. 13. Convenit Gloss. Paul. post Cyrillum Vossianum.
11) Genes. 27. 46.
12) Levitic 18. 25; 26. 44. Psalm. 94. 10. Hebr. 3. 10, alibi.
13) Exod. 12. 42.
14) Matth. 4. 5. Cf. Hesychium v. *φάρσος*.

πτίλλος· ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις[1]).
πυθόμενος· ἐρωτήσας[2]).
πυθῶνος· δαιμονίου μαντικοῦ[3]).
πυκάζουσι· σκιάζουσι, ϛεφανοῦσιν[4]).
πυκάζει· καλύπτει, σκεπάζει[5]).
πυργοβάρεις· προμαχῶνες, οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων[6]).
πυρεῖον· θυμιατήριον[7]).
πυρσεύσαισαν· φλέξαισαν[8]).

P.

Ῥάδαμνος· βλαϛὸς τρυφερὸς ἢ κλάδος[9]).
ῥαντόν· ποικίλον[10]).
ῥεδίων· ἁρμάτων[11]).
ῥοιζηδόν· σφοδρῶς, μετ' ἤχου, ἀπειλητικῶς[12]).
ῥομφαία· τὸ μακρὸν ἀκόντιον ἢ μάχαιρα[13]).

Σ.

Σαβέκ· ἄφεσις, ἀπὸ τῆς Σύρας διαλέκτου[14]).

---

1) Levitic. 21. 20.
2) Act. Apost. 23. 24. Cf. Gloss. Sacr. Alberti e Cyrillo. Mus. Rhenanum. XII p. 146.
3) Act. Apost. 16. 16. Convenit Lex. Act. Apost. post Cyrillum Vossianum. De re cf. Schol. Plat. Soph. 252 C.
4) Psalm. 117. 27 cf. Hos. 14. 9. Cf. Gloss. in Psalm. p. 303 Ernesti.
5) Iob. 14. 32. Cf. Gloss. Iob. post Cyrillum Vossianum Πυκάσει· σκεπάσει, καλύψει.
6) Psalm. 121. 7. Cf. Gloss. in Psalm. p. 304 Ernesti.
7) Exod. 27. 22. Convenit Lex. Octat. post Cyrillum Voss.
8) Iob. 20. 10. Codex πυρσεύσασαν· φλέξασαν. Lex. Iob. post Cyrillum Vossianum πυρσεύσασα· ἐξάψασα. Cf. Iob. 5. 14: ψηλαφήσαισαν.
9) Iob. 14. 7.
10) Genes. 30. 32.
11) Apocal. 18. 14.
12) 2 Petr. 3. 10. Codex ἀπειλητικόν. Correxit Dobraeus.
13) Exod. 32. 27. Luc. 2. 35, alibi.
14) Genes. 22. 13. Cf. Daniel. 11. 16. διαλέκτου accessit e Lexico Bachmanni.

σαγήνη· πλέγμα τι ἀπὸ σχοινίων εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων[1].
σαίνεσθαι· κολακεύειν[2].
σάραφιν· ἐμπρηϛάς, ἔμπυρα ϛόματα ἢ θερμαίνοντας[3].
σελμῶν· σανίδων[4].
σεσωρευμένον· βεβαρημένον[5].
σημασία· φανέρωσις διὰ σάλπιγγος[6].
σικέρα· σκευαϛὸν πόμα[7].
σιμικίνθιον· φακιόλιον ἢ σουδάριον[8].
σινιάσαι· σεῖσαι, κοσκινῆσαι, θορυβῆσαι, ταράξαι, πειρᾶσαι[9].
σιρομάϛης· σκεῦός τι σιδηροῦν λαβὴν ξυλίνην ἔχον, παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν[10].
σκιαδείων· καρουχιῶν[11].
σκοπιά· ὑψηλὸς τόπος[12].

---

[1]) Matth. 13. 47.

[2]) Activa forma *σαίνειν* rectissime explicatur *κολακεύειν*, sed nulla est forma media *σαίνεσθαι*. Vin scire quid lateat? 1 Thess. 3. 3 olim legebatur *σαίνεσθαι*, quod Reiskius perite correxit, cf. novissimos editores Batavos in Praef. ad Nov. Test. p. xc. Ille locus respicitur: interpretatio corrupta est et *σαλεύειν* est reponendum. Cf. Hesychium v. *σαίνεται*, quod eodem pertinet et Gloss. Paul. post Cyrillum Vossianum: *Σαίνεσθαι· κινεῖσθαι, ταράττεσθαι, σαλεύεσθαι.* Recentiores aliquando utuntur passiva forma *σαλεύεσθαι*, Marc. 13. 25. 2 Thess. 2. 2.

[3]) Lege *σαραφὶμ* vel *σεραφίμ*. Cf. Cyrillum ad Ies. 6. 2. Cyrillus Vossianus interpretatur *ἔμπυρα ϛόματα.*

[4]) Psalm. 67. 14.

[5]) 2 Timoth. 3. 6. Gloss. Paul. post Cyrillum Vossianum *σεσωρευμένα· βεβαρημένα.*

[6]) Numer. 10. 5.

[7]) Passim apud LXX. Vinum palmeum. Cf. Spanhemium de Usu Num. I. p. 311. Lexicon Bachmanni add. *παρ' Αἰγυπτίοις εὑρεθέν.*

[8]) Act. Apost. 19. 12. HSt. mavult *σημικίνθιον*, i. e. *Semicinctium.*

[9]) Luc. 22. 31.

[10]) Numer. 25. 7. 3 Reg. 18. 28. Ioel. 3. 10. Similia Gloss. Proverb. post Cyrillum Vossianum.

[11]) Ies. 66. 20.

[12]) Convenit Lex. XII proph. post Cyrillum Vossianum.

σκοπόν· τύπον ᾧ ϛοιχοῦσιν καὶ ἀκολουθοῦσιν [1]).
σκορακισμός· ὕβρις, προπηλακισμός [2]).
σκοτομήνη· νὺξ ἀσέληνος [3]).
σκυτάλαι· ϛρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα [4]).
σκυτάλη· βακτηρία ἀκροπαχὴς ἢ Φραγέλλιον [5]).
σπένδομαι· θύομαι ἢ θεῷ ἀνατίθεμαι [6]).
σπονδεῖα· ἀγγεῖα ἐν οἷς σπένδουσιν [7]).
ϛαθμῶν· τῶν παραϛάδων τῆς θύρας [8]).
ϛεγναί· ϛερεαί [9]).
ϛηλιτεύσας· δημοσιεύσας [10]).
ϛίγματα· πληγαί, ϛρέμματα, ποικίλματα [11]).
ϛοιχείωσιν· διατύπωσιν [12]).
ϛραγγαλιῶδες· διεϛραμμένον [13]).
ϛρουθίζων· τρίζων [14]).
ϛροφάς· ἀντιλογίας [15]).
σύγκεισθε· ὁμονοεῖτε [16]).
συγκυροῦντα· διαφέροντα, συνεγγίζοντα [17]).

---

1) Levitic. 26. 1.
2) Sap. Sirach. 41. 19.
3) Psalm. 10. 3.
4) Exod. 30. 4.
5) 2 Reg. 3. 29. Codex ἀκροπάχη. Cf. Gloss. Reg. 3 post Cyrillum Vossianum.
6) Philipp. 2. 17. Cf. Gloss. post Cyrillum Vossianum.
7) Exod. 26. 29.
8) Ies. 57. 8. Similia Lex. Proverb. post Cyrillum Vossianum.
9) Proverb. 31. 27.
10) Glossa sacra capite truncata, quod fuit θριαμβεύσας. Vide supra.
11) Galat. 6. 17. Cantic. 1. 10. Codex ϛρώματα, Suidas τραύματα. Quid ϛρέμμα sit docet ipse Photius: ἡ τοῦ ϛρογγύλου ἕλκους οὐλή. Vide supra.
12) 2 Maccab. 7. 23. Codex ϛοιχειοῦσιν· διατυποῦσιν. Cf. Hesychium. Glossa apud Photium bis legitur.
13) Proverb. 8. 8.
14) Ies. 10. 14.
15) Proverb. 1. 3. Convenit Lex. Proverb. post Cyrillum Voss.
16) 1 Reg. 22. 8.
17) Numer. 35. 4. Cf. Ernestum Gloss. Sacr. Hesych. p. 254.

συμβιβάζων· συλλαλῶν, διδάσκων [1]).
συμβιβῶ· διδάξω, ἐπιςήσω, νοῆσαι ποιήσω [2]).
σύμβολα· σημεῖα, μέτρα· οἶον σημεῖον τοῦ Φθαρτὸν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου οἱ δερμάτινοι χιτῶνες [3]).
σύμβολοκοπῶν· . . . . [4]).
σύμφημι· συναινῶ [5]).
συμφυλετῶν· ὁμοεθνῶν, συγγενῶν [6]).
συμψησθείς· βλαβείς, τρωθείς [7]).
συνδυάσω· συζευχθῶ, κοινωνήσω, συμπράξω [8]).
συνείπετο· συνηκολούθει [9]).
συνεχόμενος· ἀρρωςῶν ἢ κρατούμενος [10]).
συνεψήσθη· συνελεπτύνθη [11]).
συνήδομαι· συγχαίρω [12]).
συνίςωρ· συνόμιλος, γνωςός, μάρτυς, συνειδὼς ἐπὶ πράγματι [13]).
συντροχάσῃ· καταντήσῃ, πληρωθῇ, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν [14]).

---

1) Act. Apost. 9. 22.

2) Exod. 4. 12. Psalm. 31. 10. Lex. Octat. post Cyrillum Vossianum: συμβιβῶ· ἐφιςῶ: – συμβιβάσω· νοῆσαι ποιῶ: – Gloss. Paul. post Cyrillum: συμβιβάσει· ἐπιςήσει, διδάξει. Pertinet haec Paulina glossa ad 1 Corinth. 2. 16. Ceterum Photii Codex: νοήσω, ποιήσω.

3) Sapient. Salom. 2. 9. Interpretatio allegorica pertinet ad Genes. 3. 21. An vocabulum μέτρα sanum sit, multum dubito: certe non legitur in Etymol. Magno p. 734. 17, ubi: σημεῖα, τέρατα, μαντεύματα, οἰωνίσματα, cetera corrupta. Non dubitat de lectionis sinceritate Hultschius Metrol. p. 79. q. v. Confert Dobraeus Origenem ad Genes. ll.

4) Deuteron. 21. 20. Interpretatio excidit.

5) Rom. 7. 16. Cf. Gloss. Paul. post Cyrillum Vossianum.

6) 1 Thess. 2. 14.

7) Ierem. 22. 19.

8) Psalm. 140. 4.

9) Actor. Apost. 20. 4. Convenit Lex. Actor. post Cyrillum Vossianum.

10) 1 Reg. 21. 7. Gloss. post Cyrillum Vossianum: συνεχόμενος νεσαδᾶ· συνεχόμενος ῥιγοπυρέτῳ.

11) Ierem. 31. 33.

12) Rom. 7. 22.

13) Iob. 16. 20.

14) Eccl. 12. 6. Codex συντροχάσαι· — ῆσαι, — θῆναι.

συσσεισμός· λαῖλαψ, συςροφὴ ἀνέμου[1]).
συςρέμματα· ςασιαςῶν πλῆθος[2]).
σφαιρωτήρ· σανδαλίου ζινίχιον· οἷον τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος[3]).
σφακελίζοντες· διασπῶντες, πηδῶντες, ὑποτρέμοντες[4]).
σχοίνισμα· μέτρου μέρος, κληρουχία[5])·

Τ.

Ταμιεῖον· κοιτῶνα[6]).
ταμιεύεται· διοικεῖται, ἀποκρύπτει, φυλάττει[7]).
τειχήρεις· τετειχισμένους[8]).
τελεσφόρος· τέλειος μάντις, ἐγγαςρίμυθος[9]).
τελισκόμενος· τελειούμενος, πληρούμενος, ἐνθουσιῶν[10]).
τεράςια· σημεῖα, θαύματα[11]).
τερατοσκόπος· μάντις, τερατουργός, θαυματοποιός[12]).
τετελεσμένον· μεμιασμένον[13]).
τετυρωμένον· συγκείμενον, πεπηγός[14]).

---

[1]) 3 Reg. 19. 11; 4 Reg. 2. 1, alibi.
[2]) 4 Reg. 14. 19, alibi.
[3]) Genes. 14. 23.
[4]) Deuteron. 28. 32. Lex. Octat. post Cyrillum interpretatur: ὑποτρέμοντες ἢ ἐκλείποντες. Διασπῶντες corruptum videtur: malim certe διασαπέντες.
[5]) Ios. 17. 14; 2 Reg. 8. 2. Sophon. 2. 5. Deuteron. 32. 9. Lex. τῶν ᾠδῶν post Cyrillum interpretatur: ὁ κλῆρος καὶ μέτρον ὁδοῦ παλαιὸν ἀπὸ τοῦ σχοινίῳ μετρεῖσθαι τὴν γῆν.
[6]) Iudic. 15. 1. Eccl. 10. 20. Cantic. 1. 4. Tob. 7. 16, alibi.
[7]) Proverb. 29. 11.
[8]) Ierem. 4. 5.
[9]) Deuteron. 23. 17. Cf. HSt. VII. 1973 A.
[10]) Deuteron. 23. 17.
[11]) Symm. Psalm. 39. 6; 76. 11. Cf. Ernestum Gloss. Sacr. Hesychii p. 266.
[12]) Deuteron. 18. 11. Cf. Lex. Octat. post Cyrill. Voss.
[13]) Hos. 4. 14. Cf. Ernestum Gloss. Sacr. Hesychii p. 266. Eadem Lex. XII proph. post Cyrillum, sed in genitivo plur. ut apud Prophetam. Hinc noli corrigere cum Cobeto: μεμυημένον. Cf. supra v. ἐτελέσθησαν.
[14]) Psalm. 67. 15. Codex τετυρευμένον. Cf. Ernestum Gloss. Sacr. Hesychii p. 266.

τεφρώσας· ἐμπρήσας, σποδώσας [1]).
τηλαύγημα· ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐπιφανείᾳ [2]).
τί ἱκανόν; τί ὄφελος [3]).
τιμιουλκῶν· ἕλκων τὴν τιμήν· τουτέςι βαρυτιμῶν [4]).
τίσομαι· τιμωρήσομαι, ἀπαιτήσομαι [5]).
τολύπη· ἀγριοκολοκύντη [6]).
τριςάται· οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, οἱ ἔχοντες λόγχας ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα [7]).
τροπῆς ἀποσκίασμα· ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἴχνος, καὶ ὁμοίωμα φαντασίας [8]).
τροπώσομαι· νικήσω, ὑποτάξω [9]).
τροχίας· πορείας, τρίβους, ἐργασίας [10]).

Υ.

Ὑμεναίων· γαμικῶν ὕμνων [11]).
ὑπενόθευσεν· ὑπέφθειρεν [12]).

---

[1]) 2 Petr. 2. 6.
[2]) Levitic. 13. 23. Cf. Lex. Octat. post Cyrillum Vossianum.
[3]) Iob. 21. 15.
[4]) Proverb. 11. 26.
[5]) Proverb. 20. 22. Gloss. Proverb. post Cyrillum Vossianum omittit ἀπαιτήσομαι.
[6]) 4 Reg. 4. 39. Lex. Reg. post Cyrillum Vossianum interpretatur: ἄμπελος ἀγρία, ἡ ἀγραγγουρέα, βοτάνη ἀναιρετική, ὁ μανδραγόρας.
[7]) Exod. 14. 7, alibi. Cf. Ernestum Gloss. Sacr. Hesychii p. 269. Similia Lex. Octat. post Cyrillum Vossianum. Praeterea Codex: οἷον ἔχοντες. Emendavit Dobraeus.
[8]) Iacob. 1. 17.
[9]) Psalm. 88. 24. Convenit Gloss. Psalm. post Cyrill. Voss.
[10]) Hebr. 12. 13. Gloss. Hebr. post Cyrillum Vossianum tantum habet πορείας.
[11]) 3 Maccab. 4. 6. Codex ὑμένων. Emendate Hesychius.
[12]) 2 Maccab. 4. 7. Noli igitur cum Cobeto Mnem. VIII. 73 corrigere: ὑπενόμευσεν. Memorabilis est varia lectio in eodem Maccabaeorum capite vs. 26 ubi habes ὑπονοθεύσας et ὑπονοθευθείς, sed Codex Alex.: ὑπονομευθείς.

ὑπέραχμος· ὑπερδραμὼν τὴν ὥραν [1]).
ὑποβλεπόμενος· ὑπονοῶν, ἐχθραίνων, ἐπιτηρῶν [2]).
ὑποδύτην· τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον [3]).
ὑποίσω· ὑπομενῶ, ὑπενέγκω [4]).
ὑπόςημα· πλῆθος [5]).
ὑποςολῆς· Φυγῆς [6]).
ὑποτυπώσεων· χαρακτήρων λόγοι [7]).
ὑποχόνδρια· τὰ ἀκροσπάθια, τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα [8]).
ὑποχυτῆρες· τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν [9]).

Φ.

Φαγέδαινα· νόσος λοιμική [10]).
Φαιλόνης· εἰλητὸν τομάριον μεμβράϊνον, ἢ γλωσσόκομον, ἢ χιτώνιον [11]).
Φορβειάν· περιςόμιον, καπίςριον [12]).

---

[1]) 1 Corinth. 7. 36.
[2]) 1 Reg. 18. 9.
[3]) Exod. 28. 27.
[4]) Iob. 31. 23, cf. Hesychium v. οὐχ ὑποίσω et ὑποίσω. Codex ὑποίσων· ὑπομένων: – ὑποίσω· ὑπενέγκω: – quae coniunxi. Glossarium Proverbiorum post Cyrillum Vossianum: ὑποίσει· ὑπομένει, ὑποφέρει.
[5]) 2 Reg. 23. 14. Cf. Ernestum Gloss. Sacr. Hesychii p. 275.
[6]) Hebr. 10. 39.
[7]) Sic Codex, sed emendo: ὑποτύπωσιν λόγων· χαρακτῆρα λόγων, quod refero ad 2 Timoth. 1. 13.
[8]) 1 Reg. 31. 3. Manus recens in margine addit ὑποχόνδρια· τὰ ὑποκάτωθεν τοῦ ςέρνου ἤτοι τοῦ ςήθους ἀφ' οὗ ἄρχονται τὰ λαπαρώδη μέλη μετὰ τὰς πλευράς.
[9]) Ierem. 52. 19.
[10]) Aqu. Deuteron. 7. 23. Cf. HSt. VIII. 569 B.
[11]) Sic Codex. Respicitur 2 Timoth. 4. 13, sed sincera forma mihi videtur Φαινόλης, cf. HSt. VIII. 581.
[12]) Iob. 40. 20. Cf. Lex. Iob. post Cyrillum Vossianum.

Ψ.

Ψυχικός· σαρκικός [1]).
ψυχουλκούμενος· τὴν ψυχὴν ἑλκόμενος [2]).
ψώχοντες· θρύπτοντες, λεπτύνοντες [3]).

---

[1]) 1 Corinth. 2. 14. Confer supra eandem glossam.
[2]) 3 Maccab. 5. 25.
[3]) Luc. 6. 1.

INDEX AUCTORUM.

Post ALBERTUM, PORSONUM, DOBRAEUM,
correctus et auctus.

vs. 626. τιμαλφούμενος.
Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς·
ἄδασμος.
Αἰσχύλος Θεωροῖς·
σκώπευμα.
ψό.
Αἰσχύλος Ἱκέτισιν·
vs. 1040. θελκτῷ.
Αἰσχύλος Ἰξίονι·
ἡμίοποι.
Αἰσχύλος Ἰφιγενείᾳ·
κυδάζεσθαι.
Αἰσχύλος Καλλιςοῖ·
Πανιὰς αἶσα.
Αἰσχύλος Κερκυόνι·
εὐλημάτεῖ.
Αἰσχύλος Κήρυξιν·
λογγάσω.
πυρσοκόρσου.
Αἰσχύλος Κίρκῃ·
ζυγώσω.
Αἰσχύλος Κρήσσαις·
κωνῆσαι.
μόρον.
πισσοκωνήτῳ.
Αἰσχύλος Νεανίσκοις·
Ὀκτώπαν.
Αἰσχύλος Νιόβῃ·
κάκαλον.
νοβακκίζειν.
Αἰσχύλος Ξαντρίαις·
ὀκτώπουν.
πέμφιξ.
Αἰσχύλος Ὀσολόγοις·
ὀςολόγος.
Αἰσχύλος Πέρσαις·
vs. 10. ὀρσολοπεῖται.
56. Μέμφιδος.

vs. 63. ἡμερόλεγδον.
229. θυμόμαντις.
241. ποιμάνωρ.
390. ἠχῶ πετραία.
536. μυδαλέον.
610. μειλικτηρίοις.
668. νεολαία.
693. νεοχμόν.
767. οἰακοςροφῶν.
937. Μαριανδυνόν.
Αἰσχύλος Προμηθεῖ δεσμώτῃ·
vs. 115. ἀδήριτος.
157. κίνυγμα.
350. εὐάγκαλον.
366. μύδρος.
515. οἰακοςρόφος.
941. τρόχις.
Αἰσχύλος Προμηθεῖ λυομένῳ·
ἱππάκη.
Αἰσχύλος Σισύφῳ πετροκυλιςῇ·
θῶψαι.
Αἰσχύλος Τοξότισιν·
πεζοφοροῦσιν.
Αἰσχύλος Τροφοῖς·
ἑψιοῦσα.
Αἰσχύλος Φιλοκτήτῃ·
ὀκορνούς.
Αἰσχύλος Φρυξίν·
μόρον.
πέλλυτρα.
Αἰσχύλος Χοηφόροις.
vs. 13. προσκυρεῖ.
15. μειλίγμασιν.
81. παχνουμένης.
251. νηλεῶς.

ἀδηφάγοι τριήρεις.
Ἀλκαῖος Πασιφάῃ·
οἰκητήρια.
Ἀλκαῖος. Fragmenta inccrta:
n. 8 Mk. μετρῆσαι.
Ἀλκαῖος ὁ λυρικός. Fragmenta incerta:
n. 110. Bgk. Πιτάνη εἰμί.
117. ἄγωνος.
Ἀλκμάν·
fragmt. 13 Bgk. ὄρνις.
89 καταῦσαι.
144 ψιλεύς.
Ἀμειψίας Μοιχοῖς·
μιλτωρυχία.
Ἀμειψίας. Fragmt. incert.:
n. 11 Mk. σκότος.
Ἄμφις Ἐρίθοις·
νεανισκεύεται.
Ἀνακρέων ἐν γ' (fr. 128 Bgk.)·
Ταντάλου τάλαντα.
Ἀναξανδρίδης. Fragmt. inc.:
n. 7. Mk. νεκτάρεον (II. p. 310).
28. τάχα.
Ἀναξίλας Ὥραις·
μᾶλλον μᾶλλον.
Ἀναξίλας. Fragmt. incerta:
n. 9 Mk. φιλοδεσποτεύομαι.
Ἀνάξιππος Κιθαρωδῷ·
κύβηλις.
Ἀνδοκίδης Συμβουλευτικῷ·
ναυκρατίαν.
Ἀνδροτίων·
fr. 34. Müll. Εὐμολπίδαι.
Ἄνδρων Τρίποδι·
Σαμίων ὁ δῆμος.
Ἀνταγόρας. Mk.: Ἀρισταγόρας.

λακκόπεδον.
Ἀντίμαχος Θηβαΐδι·
ὄστριμα.
Ἀντίμαχος Λύδῃ·
ὀργεῶνες.
Ἀντίμαχος. Fragmt. incert.:
πυρσολόφους.
σαθερόν.
Ἀντισθένης·
οὐροδόκην.
Ἀντιφάνης Ἀγροίκοις·
ῥαγδαίου.
Ἀντιφάνης Ἁλιευομένῃ·
ὁρμιάν.
Ἀντιφάνης Βουσίριδι·
νωγαλεύματα.
Ἀντιφάνης Δηλίᾳ·
κνηστὰ λάχανα.
Ἀντιφάνης Κυβευταῖς·
ῥίσκος.
Ἀντιφάνης Μηδείᾳ·
περιήγητος.
Ἀντιφάνης Παροιμιαζομένῳ·
στῖμιν.
Ἀντιφάνης Σκύθαις·
σαράβαρα.
Ἀντιφάνης. Fragmt. Incert.:
n. 89. Mk. κύδαροι.
90. συνέλκειν.
91. τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει.
92. ὑπέρχολος.
Ἀντιφῶν Κατηγορίᾳ Φαρμακείας·
§ 20. τροχισθεῖσα.
Ἀντιφῶν περὶ τῆς ὁμονοίας·
θεαιδέστατον.
ἵνα.

Ἀντιφῶν προοιμίοις καὶ ἐπιλόγοις·
μοχθηρός.
Ἀντιφῶν. Fragmt. Incerta:
μεθέορτοι ἡμέραι.
πατρῴων.
προδικασία.
τελεσθῆναι.
τίμιον.
Ἀπελλᾶς ὁ Ποντικός·
Κυψελιδῶν ἀνάθημα.
Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.
Ἀπίων· (Gl. Hom.).
ἀάπτους.
σπιλάδες.
σφάραγον.
τρίγληνα.
Ἀπολλόδωρος Συνεφήβοις·
σχιϛὸς χιτών.
Ἀπολλόδωρος Καρύϛιος Ἀποκαρτεροῦσι·
σπουδάζω.
Ἀπολλόδωρος ἐν ϛ' περὶ Ἐπιχάρμου·
καρδιώττειν.
Ἀπολλόδωρος. Fragmt. Inc.:
Καλλιγένειαν.
κύρβεις.
λαρινοὶ βόες.
μέλασμα.
πελίκαν.
ῥάξαι.
συντύχημα.
Ταυροπόλον.
Ἀπολλόδωρος *Pictor:*
σκιαγράφος.
Ἀπολλοφάνης Κρησί·
Μυσικάρφης.
Ἀπολλοφάνης Fgmt. Inc.:
ὑπετέθυπτο.
φιβάλεως.
Ἀπολλώνιος·
ὑδροφόρια.
Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρχιβίου·
μετά (II. p. 306).
Ἀραρὼς Καμπυλίωνι·
νωγαλεύματα.
Ἀραρὼς Πανὸς γοναῖς·
λαμπρόψυχος.
Ἀραρώς. Fragmenta Incerta:
ἑωθώς.
Ἀργεῖοι·
ἀδηφάγοι.
μαμμᾶν.
Ἡ ἀριθμητική·
περισσά.
Ἀριϛαγόρας·
ἱμάντας.
λακκόπεδον.
σπεῖρα.
Ἀρίϛαρχος *Tragicus:*
ὑπάρχων.
Ἀρίϛαρχος *Grammaticus:*
ἦ δ' ὅς.
κυσολάκων. Ex em. Ruhnk.
λαβέ.
Μυσικάρφης.
ὄνου πόκαι.
Πράμνειος οἶνος.
σησαμῆν.
ταχυβάμονας.
Ἀριϛείδης *Paroemiograph.:*
ἐς κόρακας.
Ἀριϛείδης ὁ ῥήτωρ·
λίνον λίνῳ συνάπτεις, vol. II. p. 143.

ὅσα μὴ ἀπῆν, vol. III. p. 404.
Ἀριστόδημος. Vide Ἀριστοφάνης Βυζ.
Τευμησία.
Ἀριστοκλῆς ἐν τῷ περὶ γιγάντων·
μίνθα.
Ἀριστόξενος ἐν α' περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως·
σίκιννις post σηκίδες.
σίκιννις.
Ἀριστόξενος. Fragmt. Incert.:
σκολιόν.
Ἀριστοτέλης ἐν Διδασκαλίαις·
ὄνου σκιά.
Ἀριστοτέλης περὶ ζῴων·
IV. 1. μύτις.
V. 11. κεστρεῖς.
V. 24. νᾶνος.
VI. 12. φοξῖνος.
VI. 24. ἴννος.
VIII. 21. κραῦρον.
IX. 40. κύτταρος.
Ἀριστοτέλης ἐν Ἠθικοῖς·
I. 7. 16. μία χελιδών.
Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ·
πεζάς.
Ἀριστοτέλης ἐκ τῆς Πολιτείας·
ναυκραρία.
Ἀριστοτέλης ἐν τῷ η' περὶ τῆς Πολιτείας·
ἐσχατιάν.
Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ·
ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.
Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ·
σκυτάλη.
Ἀριστοτέλης (ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ)·
λόχοι.
Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ·
Σαμίων ὁ δ.
Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Συρακοσίων πολιτείᾳ·
Καλλικύριοι.
Ἀριστοτέλης τέχνη ῥητορικῇ·
ὑπέρου περιτροπή.
Ἀριστοτέλης. Fragmt. Incert.:
ἐς κόρακας.
ἔσμα.
ὄνος.
πελάται.
Τενέδιος ξυνήγορος.
τὸ Μηλιακὸν πλοῖον.
Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·
vs. 2. ἥσθην.
10. κεχήνη.
17. ῥύπτομαι.
22. σχοινίον.
25. πρῶτον ξύλον.
30. σκορδινᾶσθαι.
34. πρίω.
43. πάριτε.
65. φέρειν.
74. ὕαλος.
92. ὀφθαλμὸν βασιλέως.
95. ναύσαθμον.
95. ναύφαρκτον, φάρκτεσθαι.

vs. 160. καταπελτάσονται.
181. σφενδαμνίνους.
220. Λακρατίδας.
233. τὸ ἀπὸ τῆς Παλληνίδος.
245. ἐτνήρυσιν.
252. τριακοντούτης.
261. φαλλικόν.
275. καταγιγαρτίσαι.
319. ἐς Φοινικίδα.
353. θυμβροφάγον.
380. καταγλωττίζειν.
380. κατεγλώττιζε.
443. σκιμαλίσαι.
507. περιεπτισμένον.
524. Σιμαίθα.
526. πεφυσιγγωμένοι.
553. τύλος.
574. σάγμα.
595. μισθαρχίδης.
671. Θασίαν.
681. παρεξηυλημένον.
687. σκανδάληθρα.
688. Τιθωνόν.
689. μαςαρύζει.
703. κυφόν.
726. φασιανός.
763. πάσσακι.
803. Φιβάλεως.
813. τροπηλίς.
823. φαντάζομαι.
835. παίειν.
849. μίαν μάχαιραν.
860. τύλη.
863. ὄςινον.
933. πυρισραγής.
936. λυχνοῦχον.
997. ἡμερίδα.

vs. 1033. ςαλαγμόν.
1040. ςαθεῦσαι.
1056. νυμφεύτρια.
1067. οἰνήρυσις.
1111. τριχόβρως.
1112. μίμαρκυς.
1176. λαμπάδιον.
1188. κατασπέρχων.
1227. τήνελλα.

Ἀριςοφάνης Ἱππεῦσιν·

vs. 4. ἤρρησεν.
9. ξυναυλία. συναυλία.
41. κυαμοτρώξ.
67. Ὕλας.
103. λεῖξαι.
120. ποτήριον.
132. προβατοκάπηλος.
137. Κυκλόβορος.
154. προσκέψομαι.
166. κλαςάσαι.
254. κυρήβια.
273. κυρηβάζεσθαι.
279. ζωμεύματα.
301. ἀδεκατεύτους.
330. πάρεισι.
362. σχελίδες.
396. μακκοᾶν.
400. κῴδιον.
416. σιτούμενος, κυνοκέφαλλος.
417. κόβαλα.
494. ἐσκοροδισμένος.
497. κάλλαια.
522. πτερυγίζων.
523. λυδίζων.
527. ςάσις.
532. ἠλέκτραι.
606. Μηδικὴ πόα.

vs. 625. ὄπισθεν.
627. ἤρειδε.
693. μορμώ.
696. ψολοκομπία.
697. περιεκόκκασα.
697. μόθων.
765. Κύννα.
765. Σαλαβακχώ.
771. μυττωτόν.
791. περιδόσθαι.
796. ῥαθαπυγίζειν.
807. παρεκόπτου.
821. σκέρβολλε.
830. θαλαττοκοπεῖς.
855. ὀςρακίνδα.
859. κρουσιδημῶν.
864. θηρῶντες.
868. σκύτη.
909. περιψῆν.
924. ἰπούμενος.
964. μύρρινος.
964. ψωλὸν γενέσθαι.
1049. πεντεσύριγγον ξύλον.
1067. κυναλώπεκα.
1150. καταμηλῶν.
1154. πάλαι.
1187. τρία καὶ δύο.
1285. κασαυρεῖον.
1286. ἐσχάρας.
1343. κερουτιᾶν.
1384. ὀκλαδίας δίφρος.

Ἀριςοφάνης Νεφέλαις·
— Πάρνης.
— πηνίον.
vs. 16. ὀνειροπολεῖ.
50. τρασιά.
51. καταγλωττισμάτων.
52. λαφύττειν.
53. ἐσπάθα.
74. ἱππέρων.
97. πνιγεύς.
122. σαμφόρας.
125. περιόψεται.
151. Περσικαί.
212. παρατεῖναι.
225. περιφρονεῖν.
262. παιπάλη.
315. ἠρῷναι.
318. κρεῦσις.
318. κροῦσις.
327. λημᾶν χύτραις.
332. θουριομάντεις.
332. σφραγιδονυχαργοκομήτας.
338. κεςρᾶν.
426. οὐκ ἀποτευκτήσεις.
445. ἴτης.
447. εὑρησιεπής.
448. τρύμη.
449. κεντρότυπος.
450. ςροφιοπανοῦργος.
451. ματιολοιχός.
504. ἡμιθνῆτα.
569. μεγαλώνυμον.
585. θρυαλλίς.
604. σελαγεῖν.
606. κωμαςής.
616. κυδοιδοπᾶν.
630. σκαλαθυρμάτια.
700. ςροβεῖ.
709. σκίμπους.
763. μηλολόνθη.
812. φιλεῖ γάρ πως.
877. θυμόσοφος.

vs. 881. σιδίων.
981. Κηκείδης.
997. μηλῳ βαλεῖν.
1001. σῦς.
1051. Ἡράκλεια λουτρά.
1091. τραγῳδεῖν.
1162. λυσανίας.
1164. πρόβολον.
1567. ςόμφακα.
1579. ἴφλα, φλᾶν.
1599. ἐρέβινθος.
1475. φληνάφα.

Ἀριςοφάνης Σφηξίν·
vs. 5. μέρμηρα.
63. μυττωτεύσομεν.
91. πασπάλη.
106. μακρὰ γραμμή.
124. κνεφαῖος.
147. ἐρρήσεις.
151. καπνίας.
167. τιμητικὸν πινάκιον.
213. ςίλην.
249. προβῦσαι.
264. πρῷα.
303. σῦκον αἰτεῖν.
352. σέρφοι
361. σκοπιωροῦνται.
394. κάνναι.
466. πόνῳ πονηρός.
478. οὐδ' ἐν σελίνοις.
540. θαλλοφόροι.
575. καταχήνη.
600. περικωνῆσαι.
604. πρωκτός.
673. σύρφαξ.
674. λαγαριζόμενοι.
676. ὗρχαι.
768. σηκίδες.

vs. 848. σανίδα.
854. ποῖ θεῖς.
878. σίραιον.
897. κλῳός.
976. κνυζώμενον.
1072. ἐσφηκωμένον.
1087. θυννάζοντες.
1111. κύτταροι.
1121. μὴ φέρειν.
1132. καυνάκης.
1169. σαικονῆσαι.
1172. Λαμία.
1178. καρδοπίων.
1294. νουβυςικῶς.
1364. τυφεδανός.
1490. πτήσσει.
1510. πιννοτήρης.
1527. ᾄζειν.

Ἀριςοφάνης Εἰρήνῃ·
vs. 1. μᾶζαν.
31. ἐρείδειν.
155. κάτω κάρα.
158. μυκτῆρας.
198. κύτταρος.
357. σὺν δορί.
363. Κιλλικῶν.
388. κατεδηδοκώς.
394. Ἑρμοῦ κλῆρος.
465. ὀγκύλλεσθαι.
528. πλέκος.
561. λιταργιοῦμεν.
567. θρίναξ.
605. λιπερνῆτες.
746. ὑςριχίς.
775. Ἰωνιά.
815. ποτώμεναι.
1005. κωπᾶδες.
1012. μενῳδεῖν.

vs. 1052. σχίζα.
1124. θυηπόλος.
1148. τυντλάζειν.
1211. λοφᾶν.
1220. ἰσωνία.
1306. σμώχειν.

Ἀριςοφάνης Ὄρνισιν·

vs. 2. κρώζει.
3. πλανύττειν.
4. προφορούμενοι.
14. πινακοπώλην.
31. Σάκας.
82. σέρφοι.
122. σισύρα.
142. ὀρχιπεδεῖν.
186. λιμῷ Μηλίῳ.
203. καλοῦμεν.
286. τίλλειν.
300. κείρυλοι.
307. πιπίζειν.
469. Τιτανίδα γῆν.
486. κυρβασίαν.
568. ὄρχιλος.
590. κνίψ.
634. συνῳδά.
714. ἠρινοῦ τόκου.
714. πεκτεῖν.
759. πλῆκτρα.
832. πελαργικόν.
841. κωδωνοφορῶν.
871. ὀρτυγομήτρα.
971. πανδωρία.
1114. μηνίσκους.
1115. μῆν'.
1130. δρογυίας.
1149. ὑπαγωγεύς.
1206. τρίορχος.
1298. ἥκειν.

vs. 1353. πελαργικοὶ νόμοι.
1403. κύκλιον χορόν.
1467. λιβάξεις.
1559. λαίγματα.
1559. λαῖμα.
1691. τενθεία.
1733. συνεκόμισαν.
1764. τήνελλα.

Ἀριςοφάνης Λυσιςράτῃ·

vs. 5. κώμην.
8. τὸ νῦν εἶναι.
37. οὐκ ἐπιγλωττήσομαι.
52. κιμμερικόν.
126. μοιμυᾶν.
126. μυᾶτε.
170. ῥυάχετον.
196. ςαμνία.
231. λέαινα.
231. τυρόκνηςις.
238. καθαγίσω.
267. πρέμνα.
288. σιμόν.
299. Λήμνιον πῦρ.
308. πανός.
350. πόνῳ πονηρός.
412. πάσῃ τέχνῃ.
453. λόχοι.
486. κεκωδωνισμένος.
562. πῖλον χαλκοῦν.
575. οἰσπώτη.
629. λύκος ἔχανεν.
664. λυκόποδας.
684. πεκτούμενος.
729. σέες.
743. ὅσιον χωρίον.
759. οἰκουρὸν ὄφιν.
760. κικκαβίζειν.

vs. 930. ϛρόφιον.
944. Ῥόδια.
973. θωμοί.
1001. ὑσσάκους.
1094. ἑρμοκοπίδαι.
1171. λισσάνιε.
1199. ῥύπον.
1240. ἐρρήσετε.
1248. κυρσάνιοι.
1316. παραμπυκίζεται.
Ἀριϛοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις α'·
vs. 100. μύρμηκος ἀτραπός.
142. Λακωνικαί.
246. τράμις.
254. πόσθιον.
258. περίθετος.
299. Καλλιγένειαν.
429. κυρκανᾶν.
486. κεδρίδες.
493. ληκούμεσθα.
503. κηρίῳ βῦσαι.
516. κύτταρος.
567. ποκάδες.
633. σκάφιον.
641. ϛερίφη.
745. τυννοῦτο.
838. σκάφιον.
852. κοικύλλειν.
910. ἴφυον.
931. σανίδα.
968. εὔκυκλος.
1197. συβήνη.
Ἀριϛοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'·
fr. 3. Bgk. ἠτριαῖον.
3. νῆσιν.
6. ὀχθοίβους.
fr. 6. Bgk. καλάσιρις.
6. λίτρον.
6. μαλάχιον.
6. ὄλεθρον.
6. περιδέραια.
6. ὑποδερίς.
16. κιναβευμάτων.
20. λύκος ἔχανεν.
26. λακωνίζειν.
Ἀριϛοφάνης Βατράχοις·
vs. 38. κενταυρικῶς.
78. κωδωνίσαι.
103. μάλλά.
121. θρανίου.
139. πλοιάρια.
139. πλοιάριον.
159. ὄνος ἄγων.
180. παραβαλοῦ.
187. Κερβέριοι.
188. ὄνου πόκαι.
190. κρέας.
194. περιθρέξει.
230. κεροβάτας.
357. ταυροφάγον.
475. Ταρτησία μύραινα.
494. λημάτιας.
505. ἐρεικτῶν.
505. κατερεικτά.
508. καλῶς.
522. σπουδὴν ποιεῖσθαι.
564. κατῆλιψ.
633. μαϛιγώσιμος.
638. προτιμᾶν.
722. κεκωδωνισμένος.
758. λοιδορησμός.
772. λοπάσιν.
797. τάλαντον.
819. σμιλεύματα.

fr. 1. νεολαίαν.
2. Σαμίων ὁ δῆμος.
4. σιγών.
6. ἰτέας.
7. σοῖχος.
9. ῥόθιον.
12. ἐς τὸν λιμένα.
14. ναυλόχιον.
20. ἤρεφεν.
20. καλυμμάτια.
34. ὀρκωμοτεῖν.
Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς·
fr. 4. κωδύαι.
23. Στρεψαίους.
24. καλὰ δὴ παταγεῖς.
25. Μελιτέων οἶκος.
Ἀριστοφάνης Γήρᾳ·
fr. 19. σλεγγίς.
24. Μελιτέα κάπρον.
Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ·
fr. 5. ὑπηνέμια.
10. ὄνου σκιά.
Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν·
fr. 5. σπαθίδα.
6. τροπίας οἶνος.
16. σορέλλη.
23. σεῖσαι.
25. τοὐπίπεμπτον.
29. σλεγγίς.
33. ὀαί.
40. νεβλάρετοι.
41. ὄρτυγας.
42. ῥαγδαίους.
Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν·
fr. 1. κυλλήσεις.
5. τοῦ.
9. ὀσμύλια.
Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβῳ·
fr. 7. καττύν.
Ἀριστοφάνης Δράμασιν·
fr. 2. σαθμούς.
3. πεταχνοῦνται.
5. κιχόρια.
Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν·
fr. 3. λούτριον.
8. καρδοπεῖον.
16. ἠλίσκον.
17. πυελίς.
Ἀριστοφάνης Κενταύρῳ·
fr. 1. πρόδικον.
Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ·
fr. 4. ὧδε.
Ἀριστοφάνης Λημνίαις·
fr. 8. μεγάλην θεόν.
10. νεαλής.
Ἀριστοφάνης Νήσοις·
fr. 3. ξυννένοφε, νένοφε.
6. σῦς.
Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν·
fr. 1. ἐρανιστάς.
6. ἦα.
10. σπατάγγαι.
11. ἀδαξῆσαι.
16. σκαφίδας.
16. μάκτρα.
16. μαζονομεῖα.
17. σπυρίς.
20. Λακεδαῖμον.
Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς·
fr. 9. ὀβελίας ἄρτος.
10. οἰκίσκος.
Ἀριστοφάνης Πολυΐδῳ·
fr. 5. ἔρημον ἐμβλέπειν.
Ἀριστοφάνης Προαγῶνι·
fr. 1. σαθερόν.

Ἀρισοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις·

fr. 5. ὀξυρεγμεῖν.
11. οὐ γὰρ ἄκκυθαι.
16. πεζίδα.

Ἀρισοφάνης Ταγηνισαῖς·

fr. 6. ἐρείδειν.
9. ἠτριαῖον.
30. ἐσχάριον.
35. κωνῆσαι.
38. παραιξόρουσον.
40. σπίνος.

Ἀρισοφάνης Τριφάλητι·

fr. 8. τῶν τριῶν ἕν.
11. Ἑρμῆς τρικέφαλος.

Ἀρισοφάνης Ὥραις·

fr. 1. ὑρισοί.

Ἀρισοφάνης. Fragmt. Incert.:

fr. 15. λέλαφας.
20. πυθοῦ χελιδόνος.
33. παλημάτιον.
33. πολφοί.
34. κύος.
48. μηλῶσαι.
49. προσίσχε.
73. ποῖ κῆχος.
85. ὤζηκεν.
76. σᾶ.
77. σᾶ.
89. ςρεψίμαλλος.
118. ἄδδιξ.
119. ἀδηφάγοι.
167. εὔειλος.
168. εὐθετῆσαι.
175. θυλακοφόροι.
180. ἱπποκλείδην.
183. κάνδυλος.
188. κλέος.

fr. 190. κνημία.
198. κωπαῖοι.
199. λεγωνῆσαι.
203. λίςριον.
205. λογγάσω.
206. λουτρίδες.
207. λοφοπωλεῖν.
208. μαγίδες.
209. μάθος.
210. μαλθακόν.
211. μάμμην.
213. μεσαύχενες.
215. μύξαν.
224. Νωνακρεύς.
227. ξειρίς.
229. Ὀλύμπια.
230. ὀνυχίζεται.
232. οὐδαμά.
234. πάγκυφος ἐλαία.
234. κυφός.
236. πέτευρον.
239. προσχίσματα.
244. πυτίνη.
245. ῥήτορα.
247. σεῖν.
248. Σέριφον.
249. σκελετεύεσθαι.
250. σκιμβάζειν.
251. σκοπεῖν.
253. σπυρθίζειν.
260. τάρρωμα.
261. τάχας.
264. τετραχίζειν.
265. τιτίζειν.
266. τικτικόν.
270. τρόχμαλον.
272. ὑπογεγραμμένη.
275. ὑποζυγιώδης.

p. 673. 1 *πεπεμμένην.*
678. 17 *καιροφυλακῆσαι.*
717. 2 *εὔηθες.*
731. 11 *προκαταβολή.*
742. 16 *Φιλέψιος.*
744. 2 *εὐνομουμένη.*
781. 19 *σκυλόδεψος.*
784. 9 *κάπηλος.*
785. 4 *μοσχεύητε.*
785. 24 *ὁμοῦ.*
815. 6 *κεφάλαιον.*
821. 15 *ὑπέρχρεως.*
845. 17 *λάκκος.*
871. 22 *φιδάκνας.*
871. 22 *πιθάκνη.*
909. 14 *παραχειμάζοντι.*
914. 10 *ἐφεκτοὺς τόκους.*
927. 4 *σύλαι.*
931. 23 *σύλαι.*
966. 11 *σκῆψις.*
974. 16 *Κεγχρεών.*
1013. 21 *κατεδιήτησεν.*
1031. 12 *Νεμέσεια.*
1086. 15 *λουτρά.*
1089. 33 *λουτρά.*
1154. 9 *ὑπερημερίας.*
1170. 27 *σακυφάνται.*
1170. 28 *φαρμοτρίβαι.*
1190. 7 *λιπομαρτυρίου δίκη.*
1193. 12 *Λυκιουργεῖς.*
1251. 24 *στοῖχος.*
1259. 12 *ῥάξαι.*
1260. 22 *ἦτρον.*
1269. 9 *Τριβαλλοί.*
1272. 7 *σκευωρία.*
1285. 12 *τίμιον.*
1285. 15 *συντιμηθῆναι.*

p. 1290. 11 *ἀγωγίμων.*
1291. 25 *ἑτερόπλουν.*
1309. 13 *ἐτιθήνευσεν.*
1345. 6 *ὑπάρχων.*
1362. 27 *τοκοφορεῖν.*
1377. 11 *κυνᾶς.*
1377. 11 *κυνῆ Βοιωτία.*
? *κατηγορίας ἔ.*
? *πόα.*
? *σπουδάζω.*

Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι·
Τριτοπάτορες.

Δήμων ἐν τοῖς περὶ Παροιμιῶν·
εὐγενέστερος Κόδρου.
ἢ δεῖ χελώνης.
ἡ Φανοῦ θύρα.
ὄνος ἄγων μυστήρια.
οὐδ' Ἡρακλῆς.
Σαρδόνιος γέλως.
Φοινίκων συνθῆκαι.

Οἱ Διαλεκτικοί·
πυνθάνεσθαι.

Δίδυμος·
ἡμεροκαλλές.
Κυψελιδῶν ἀνάθημα.
οἰνόπται.
ῥάχετρον.
σέρφοι.
τευτάζειν.

Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ Μουσικῶν ἀγώνων·
σκολιόν.

Οἱ δικανικοί·
πομπεία.
προκαλεῖσθαι.
ῥάξας.
Vide in *Ῥήτορες.*

πέποσχα.
ποταίνιος.
προκότταν.
συκάμινα.
ὑσσάκους.
ὠαξῶ.
Οἱ Ἑβδομήκοντα·
Gen. 27. 38 κατανυγείς.
Exod. 28. 28 ᾧα.
Lev. 23. 40 κάλλυντρα.
2 Reg. 33. 14 περιοχή.
Iob. 7 fin. κατεντευχθέντα.
Psalm. 4. 2 Praef.
» 93. 16 ἐχόμενος.
» 132. 2 ᾧα.
Provv. Salom. 11. 27 τεκταινόμενος.
» » 13. 11 κιχρᾷ.
Vat. Ies. 3. 21 κατάκλιτα.
» » 65. 8 ῥώξ.
» Ezech. 23. 12 εὐπάρυφα.
» » 45. 24 πέμματα.
4 Macc. 8. 12 καταπέλτης.
Sap. Salom. 19. 18 νηκτά.
» Sir. 22. 1 ἠρδαλωμένος.
» » 35. 11 οὐραγεῖ.
Matth. 12. 30 σκεδάζει.
» 17. 20 ἴθορος.
Act. Apost. 8. 32 περιοχή.
Rom. 3. 9 προεχόμεθα.
1 Cor. 2. 14 ψυχικός.
Ephes. 5. 27 σπίλος.
Philipp. 4. 12 μεμύηται.
Tit. 2. 10 νοσφιζόμενον.
Reliquas glossas sacras vide infra.
Ἐγώ. Vide Φώτιος.
Ἑκαταῖος·
Τευθεύς.
Ἐκφαντίδης·
Καπνίας.
Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς νομίμοις·
Ζάλμοξις.
Ἑλλάνικος·
Πιτάνη εἰμί.
Vide in Καλλισθένης.
Ἕλληνες (I. p. 38).
εὐθὺς καὶ εὐθέως.
ἐχθές.
ἠπητήν.
καμάριον.
μέντοι.
ὄρρος.
οὐχί.
πατριῶται.
πλείω καὶ πλέω.
πόρδαλιν.
πρέσβεων.
Πύθια.
Σειρῆνας.
φιλόπαις.
Ὁ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας·
Τριτοπάτορες.
Ἐπιγένης ὁ Σικυώνιος τραγῳδίᾳ·
οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.
Ἐπιγράμματα·
Θάσιος παῖς.
Κυψελιδῶν ἀνάθημα.
Σαρδαναπάλους.
σαυτὴν ἐπαινεῖς.
ὕδωρ δὲ πίνων.
ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.
Ὁ ἐπικὸς κύκλος·
Τευμησία.

Ἐπίκουρος ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα Ἐπιϛολῶν·
Πύθια καὶ Δήλια.
Ἐπικράτης Χορῷ·
μυωξία.
Ἐπίλυκος Κωραλίσκῳ·
κωραλίσκον.
ῥοιάς.
τιττιγόνιον.
Ἐπίλυκος. Fragmenta Incerta:
ἠθημένος.
ὀϛολόγος.
ψωμός.
Ἐπίχαρμος·
κύβηττον.
κύβοι. ?
λίτρα.
ὀγκίαν.
πέποσχα.
πλῶτες.
ῥάφανον.
ῥέξαι.
Ῥησίαρχος.
Σικελὸς ὀμφακίζεται.
Σικελίζεις.
συκάμινα.
σύνθυμοι.
ψύλλα.
Ἐπίχαρμος Κωμαϛαῖς ἢ Ἡφαίϛῳ·
Ἥρας δεσμούς.
Ἐρατοσθένης·
εὐθὺ Λυκείου.
ἦα.
ἦ δ᾽ ὅς.
ποῖ κῆχος.
σάμακα.

Ἐρατοσθένης ἐν ιβ΄ περὶ κωμῳδίας·
εὐκλεία.
Ἕρμιππος Ἀθηνᾶς γοναῖς·
ἦ δ᾽ ὅς.
Ἕρμιππος Δημόταις·
λεπτολογία.
οὐ Φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.
κακκάβῃ.
πάρισθι.
Ἕρμιππος Εὐρώπῃ·
ῥάζειν.
ῥύζων.
Ἕρμιππος Θεοῖς·
κρεμβαλιάζειν.
ϛίλβην.
Ἕρμιππος Μοίραις·
κατεβρόχθισε.
Θετταλικὴ ἔνθεσις.
Ἕρμιππος Στρατιώταις·
ἠριϛάναι.
Ἕρμιππος Τριμέτροις·
ὑπαγωγεύς.
Ἕρμιππος. Fragmt. Incert.:
Mk. fr. 16. ἀδηφάγοι.
17. λολλοῦν.
18. ναισικήρεις.
19. ὀξίνην.
20. σέων.
21. ψῦχος.
Εὐβοεῖς·
λωλῶ post λυκοφιλίως.
Εὔβουλος Διονυσίῳ·
εὐόργητος.
κωφότερος κίχλης.
Εὔβουλος Δόλωνι·
πρὸς Φθεῖρα κείρασθαι.
Εὔβουλος Κυβευταῖς·

κάρυννος.
Λάκωνες.
λάμπων.
μίδας.

Εὔβουλος Παρμενίσκῳ·
κυντερώτατα.

Εὔβουλος. Fragmt. Incerta:
Mk. fr. 13. Καρύστια.
23. *εὐκερματεῖν.*
24. *σικύαν.*
25. *στήνια.*
26. *τοκάδα.*

Εὐγαίων·
νῆϊς (II. p. 312).

Εὐνόμιος ὁ δυσσεβής·
ἤγαλλεν.

Εὔπολις Αἰξίν·
fr. 1. *φλόμος.*
2. *σελάχια.*
4. *τρία καὶ δύο.*
6. *ἐψητοί.*
9. *νεᾶν.*
10. *τάγυρι.*
20. *ἔφιππον.*
21. *νεανισκεύεται.*

Εὔπολις Αὐτολύκῳ·
fr. 5. *καλίδιον.*
8. *φιτῦσαι.*

Εὔπολις Δήμοις·
fr. 17. *μὴ παιδὶ μάχαιραν.*
20. *ὀξυθύμια.*
26. *νεανισκεύεται.*
27. *νιγλαρεύων.*
28. *οἰνιστήρια.*

Εὔπολις Βάπταις·
fr. 15. *βόμβος.*

Εὔπολις Κόλαξι·
fr. 5. *θυμηδία.*
fr. 6. *πεζάς.*
17. *καλλαβίδες.*
28. *ἐφάπαξ.*
29. *λευκὴ ἡμέρα.*

Εὔπολις Λάκωσι·
fr. 1. *μυττωτόν.*

Εὔπολις Μαρικᾷ·
fr. 6. *στρεβλόν.*
6. *ὀνοκίνδιος.*
18. *ταμίαι.*
20. *μικρὸν τοὐβολοῦ.*
21. *ψῶζα.*

Εὔπολις Πόλεσιν·
fr. 3. *ψιλὴ γῆ.*
7. *οἰνόπται.*
24. *οὐσίαν.*

Εὔπολις Ταξιάρχοις·
fr. 5. *ὧδε.*
10. *ὄνος ἀκροᾶται.*

Εὔπολις Ὑβριστοδίκαις·
ὑβριστοδίκαι.

Εὔπολις Φίλοις·
fr. 6. *ὄλμοι.*

Εὔπολις Χρυσῷ γένει·
fr. 5. *τροφαλίς.*
6. *μαχαιρίδες.*
13. *κατάχυτλον.*
20. *τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον.*

Εὔπολις. Fragmenta Incerta:
5. *τοὔψον* post *Τιμαγόρας.*
17. *τρυσίππιον.*
36. *Κρητικόν.*
37. *λάμβδα.*
38. *παιδικά.*
40. *ἤθεος.*
46. *ζητρεῖον.*

57. κύβοι.
62. σοβάδες.
65. πρόσειλος.
85. ὄνου γνάθος.
93. Πράϛιλλος.
101. θηλάϛριαν.
107. σακτός.
117. εὖ ἔχειν.
118. κρέξ.
119. λάρυγγα.
120. λέπτει.
121. λείβηθρα.
123. μισθάριον.
124. μνώμενος.
125. προσίσχε.
126. σάξας.
127. σαπρόν.
128. Σειληνοί.
129. σιωκόμος.
130. σκιάς.
131. Πανὸς σκοπός.
131. σκοπός.
132. ϛοιβήν.
133. συνεχῶς.
134. τρασιά.
Εὐριπίδης Αἰόλῳ·
Df. fr. 28. κλῆρος Ἑρμοῦ.
Εὐριπίδης Ἀλκήϛιδι·
vs. 2. θῆσσαν.
6. θητεύειν.
108. κναιόμενον.
582. λύγκες.
Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι·
fr. 3. πενθερά.
Εὐριπίδης Ἀλόπῃ·
fr. 8. ὀδῆσαι.
Εὐριπίδης Ἀνδρομάχῃ·
vs. 689. ὀξυθυμεῖσθαι.
vs. 729. πρόκωπος.
795. ναυϛολίαν.
819. ἠθάδων.
822. ἔρρ' αἰθέριον.
827. μύγματα.
832. λεπτόμιτον φᾶρος.
1010. πάγον εὐτειχῆ.
1116. μηχανορράφος.
Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ·
fr. 46. εὐκράς.
47. εὐθύδημον.
48. νόσον ἔχειν.
Εὐριπίδης Ἀρχελάῳ·
fr. 34. ὀδυρούς.
Εὐριπίδης Βάκχαις·
vs. 406. καρπίζουσιν.
611. ὀρκάνας.
663. ποτνιάδας.
Εὐριπίδης Ἑκάβῃ·
vs. 39. εὐθύνοντας.
451. Φθιάδος.
837. καὶ χερσί.
1128. μαργῶσαν χέρα.
Εὐριπίδης Ἑλένῃ·
vs. 1586. κλιμακτῆρας.
Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ·
fr. 20 vs. 10. προσείρων.
Εὐριπίδης Ἠλέκτρᾳ·
vs. 1166. ὑπόροφον.
Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις·
vs. 394. ὀφρύην.
Εὐριπίδης Ἱκέτισιν·
vs. 604. ϛερνοτυπής.
Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ·
vs. 5. πρεσβεύειν.
94. σεμνόν.
233. νυνδή.
374. προνώπιον.

vs. 1059. ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα.
1170. κάτευγμα.
1172. ῥόπτρον.
1197. εὐθὺ Λυκείου.
1270. ποικιλόπτερος.
1364. θεοσέπτωρ.
Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ ἐν Αὐλίδι·
vs. 325. σήμαντρα.
Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ ἐν Ταύροις·
vs. 699. ζῆ.
Εὐριπίδης Ἴωνι·
vs. 550. φάνας.
Εὐριπίδης Κύκλωπι·
vs. 49. ψύττα.
98. δδῆσαι.
136. ὀπίαν τυρόν.
385. ἀγώγιον.
605. καρκίνος.
Εὐριπίδης Λικυμνίῳ·
fr. 1. φαῦλον.
Εὐριπίδης Μελανίππῃ·
fr. 29. τήτει.
Εὐριπίδης Μελεάγρῳ·
fr. 17. νυνδή.
Εὐριπίδης Μηδείᾳ·
vs. 46. τροχόν.
216. σεμνόν.
376. θανατήριον.
758. ἅ.
849. παιδολέτειραν.
953. ὁμευνέτου.
1038. κάκη.
Εὐριπίδης Οἰνεῖ·
fr. 4. τιμωρεῖν.
5. Ἡρακλείαν λίθον.
Εὐριπίδης Ὀρέστῃ·
vs. 147. ὑπόροφον.
213. πέλανοι.
401. φαντασμάτων.
408. προσφερεῖς.
654. ξυνάορον.
762. πυργηρούμεθα.
998. ἕσπερον κέλευθον.
1370. εὐμαρίδες.
1433. κρόκην νήθειν.
Εὐριπίδης Πρωτεσιλάῳ·
fr. 8. πενθερά.
Εὐριπίδης Ῥήσῳ·
vs. 245. σπανίαν.
426. ἀγχιτέρμων.
711. ὕπαφρον.
817. μάρναγνα.
943. φάνας.
Εὐριπίδης Σθενεβοίᾳ·
fr. 7. ξεναπάτας.
Εὐριπίδης Τηλέφῳ·
fr. 3. τρὶς ἕξ.
Εὐριπίδης Τρῳάσιν·
vs. 146. τύφεται.
496. τροχηρά.
497. λάκισμα.
1151. Σκαμανδρίαιους.
Εὐριπίδης Φοινίσσαις·
vs. 32. πυρραῖς γένυσι.
139. σακεσφόροι.
264. οὐκ ἐκφρῶσιν.
454. σχάσον.
827. φοινικολόφου.
1389. θήγοντες.
1416. Θεσσαλὸν σόφισμα.
Εὐριπίδης Φρίξῳ·
fr. 15. ζῆ.
18. πώγωνα πυρός.
Εὐριπίδης. Fragmt. Incerta:

148. ἤπειρος.
154. λιθων χοαί.
210. βακχίζειν.

Εὐριπίδης. Latet error:
ζύγαστρον (I. p. 22).
περισοβεῖν (I. p. 52).

Εὐφρόνιος·
Κιλλεία.
παραιξόρουσον

Ἔφορος ἐν γ΄·
Κωρυκαῖος.

Ζηνόδοτος·
μίνθα.

Οἱ Ζωγράφοι·
Φάρμακα.

Ἠλεῖοι·
συνέφηβος.

Ἡλιόδωρος· (Gloss. Homeric.).
σπιλάδες.
τρίγληνα.

Ἡμεῖς·
Vide in Φώτιος et Photii aequales.

Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός·
Λίνον.
λύσιοι τελεταί.

Ἡρακλέων·
ὀξάλειοι.
τευτάζειν.

Ἡρόδοτος·
I. 22. τετρῦσθαι.
71. περιέχεσθαι.
190. ὑπονοστῆσαι.
II. 6. σχοῖνος.
14. σκάλλοντες.
65. μελεδωνοί.
II. 67. ἰχνευταί.
77. συρμαία.
86. θυωμάτων.
133. λύχνα.
134. Ῥοδώπιδος ἀνάθημα.
168. περιτροπῇ.
III. 4. περιῆλθεν.
8. περιτρόχαλα.
20. λήκυθον.
53. παρηβηκώς.
55. περιεχόμενον.
65. καταλελάβηκεν.
78. προσθεῖναι τὰς θύρας.
98. Φλοΐνην.
156. καταπροΐξεται.
160. Ζωπύρου τάλαντα.
IV. 9. σῶστρα.
23. σακεύουσι.
28. ψῦχος.
35. Ἱστιατόρια.
60. στροφιοπανοῦργος.
61. πρόβατα.
64. σαρκάσας.
74. κάνναβις.
79. λελάβηκε.
94. Ζάλμοξις.
173. ψύλλοι.
202. περιέστιξαν.
202. περιστίξαι.
VI. 83. ἐχηρώθησαν.
VII. 13. συναλίσας.
23. ἤναυε πῦρ.
VIII. 6. οὐδὲ πυρφόρος.
41. οἰκουρὸν ὄφιν.
87. συνεκύρησεν.
122. λελάβηκε.

VIII. extr. ὑποκρίνεσθαι.
IX. 45. λιπαρέετε μένοντες.
Ἡρωδιανός·
ἀδήν.
θωρακείοις.
Ἡσίοδος Θεογονίᾳ·
vs. 198. Κυθέρεια(II.p.297).
Ἡσίοδος Ἔργοις καὶ Ἡμέραις·
118. θέλημος.
299. καλιά.
465. ἐχέτλη.
566. ὀρθρογόη.
624. χίμαρον (ψίμαρον).
—. τρία καὶ δύο.
Θεαίτητος·
ὕδωρ δὲ πίνων.
Θεαίτητος ἐν τῷ περὶ Παροιμίας·
οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.
Θέογνις·
Κύρνος.
Θεόδωρος ὁ παναγὴς ἐν τῷ α' περὶ τοῦ Κηρύκων γένους·
ἡμερόκαλλές.
Θεόκριτος·
IV. 18. κώμυθα.
Ὁ Θεολόγος·
Vide in Γρηγόριος.
Θεόπομπος ὁ κωμικὸς Εἰρήνῃ·
fr. 6. μητρυιόν.
Θεόπομπος Νεμέᾳ·
fr. 1. Θηρικλέους τέκνον.
Θεόπομπος Ὀδυσσεῖ·
fr. 4. λάσιον.
Θεόπομπος Παμφίλῃ·
fr. 4. ῥαχίζειν.
Θεόπομπος Στρατιώτισι·
fr. 2. τετρωβολίζων.
Θεόπομπος Τισαμενῷ·
fr. 3. ὀλόλυκς.
Θεόπομπος. Fragmt. Inc.:
fr. 14. κένταυρον.
15. λοπάδα.
16. λάμβδα.
18. τὸ νῦν εἶναι.
38. ναυτίδας.
—. τετύχηκε.
Θεόπομπος ὁ ἱςορικός·
Κιλικισμόν.
Σαμίων ὁ δῆμος.
Θεόπομπος Φιλιππικῶν α'·
λόγον ἔχειν.
Θεόπομπος Φιλιππικῶν η'·
Ζωπύρου τάλαντα.
Θεόπομπος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου·
σπουδάζω.
Θεόφραςος ἐν τῷ περὶ καιρῶν β'·
Κυψελιδῶν ἀνάθημα.
Θεόφραςος ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων·
τιάρα.
Θεόφραςος ἐν τῷ περὶ λίθων·
59. τιγγάβαρι post τιτθοί.
Θεόφραςος ἐν τῷ περὶ ὀσμῶν·
Μεγάλλειον μύρον.
Θεόφραςος ἐν τῷ περὶ Φυτῶν·
IV. 14. 6. ψινάδες.

II. 28. μηνοειδής.
34. πρότριτα.
41. μνῆμα.
49. πελιτνόν.
49. θέρμα.
51. μεταποιεῖσθαι.
66. μετρίως.
84. προσκείμενοι.
84. κλυδώνιον.
86. ῥία
89. πρόσοψιν.
93. ὑπηρέσιον.
III. 5. ξυμβῇ ἡ· πεῖρα.
13. ἐφθάρχται.
13. καθαιρήσετε.
15. ὁλκούς.
15. συγκομιδή.
22. προσίσχε.
23. ἑώρων.
26. νεολώφητος.
34. σῶ.
34. σῷ.
39. εὐπραξίαν.
40. ὠνητήν (ὀνητήν).
45. εὐθέος.
53. λέξεται.
70. ὑπάγειν εἰς δίκην.
83. εὔηθες.
92. μάλιϛα.
95. νεοκαταϛάτοις.
97. ὑπαγωγάς.
111. προκεχωρηκότες.
IV. 1. σίτου ἐκβολή.
8. κλῆσαι.
10. ῥαχίαν.
12. παρεξειρεσίαν.
12. τραυματισθῆναι.
12. ὀκεῖλαι.

IV. 18. προκαλεῖσθαι.
19. ξυναλλαγῆναι.
26. σῖτος.
30. ξυμβαθῇ.
44. σκῦλα.
48. παραιρημάτων.
48. σφαγάς.
68. λίπα ἀλείψασθαι.
69. λιθουργός.
69. ὅσον οὐκ ἀποτετέλεϛο.
73. περιορᾶσθαι.
78. ἐτέλεσε.
85. μεμφθῇ.
86. περιωπή.
92. ἧσσον ἑτοίμως.
97. ὁμωχέτας.
108. ἐφολκά.
108. μεταχειρίζειν.
108. πομπήν.
110. πρόσοδος.
118. κωπῆρες.
124. περιορᾶσθαι.
130. περιοργής.
134. ἀγχωμάλου.
V. 1. ἱερῶσθαι.
14. περιωπή.
15. οὕπως.
16. εὐλάχα.
50. ἀγῶνα.
65. ὁμαλές.
68. λόχοι.
71. τάξασθαι.
76. συμβατήριοι.
99. πρόοπτον.
116. λιμῷ Μηλίῳ.
VI. 4. Ὀπικίαν.
11. κατεργάσασθαι.

Μηονία (II. p. 307).
ναῦς.
νεῶνας.
ξυμβαθῇ.
ὀκορνούς.
ὄρνις.
ὄρρος.
ὀσμή.
ὀςακός.
οὖς.
πέμπε.
πέργαμον.
πῇ.
πλαγγών.
πλαιστός.
ποιήσειας.
ῥαχίαν.
ῥοιάς.
ῥυφεῖν.
ςάς.
τάγηνον.
τητινοί.
ὑποκρίνεσθαι.
φαρμακός.
Φοινικήϊα γράμματα.
Καλλίας Κύκλωψι·
λινεύς.
Καλλίας Πεδήταις·
πεδῆται.
Καλλίας. Fragmenta Incerta:
fr. 11. μαμμᾶν.
12. ὑηνῶν.
13. Μεγαρικαὶ σφίγγες.
Καλλίμαχος Ἑκάλῃ·
ὀμέςιον.
Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις·
ὑμεῖς ὦ Μεγ.

Καλλίμαχος ἐν τοῖς Βαρβαρικοῖς Νομίμοις·
Φασηλιτῶν θῦμα.
Καλλίμαχος. Fragmt. Inc.:
ἆ.
κατακᾶ.
παιδοῦσσα.
τριττύαν.
Καλλισθένης ἐν β' Περσικῶν·
Σαρδαναπάλους.
Καλλίςρατος·
Ἰδαρναῖοι.
Κιλλεία.
σελάχιον.
Καμειρεῖς·
προτήνιον.
Κάνθαρος Συμμαχίᾳ·
πεζὰς μόσχους.
Καρκίνος·
Καρκίνου ποιήματα.
Καρύςιοι·
ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.
Κάσσιος Λογγῖνος·
σέρφοι.
Καύκασος·
Λήμνιον κακόν.
Κηκείδης·
Κηκείδης.
Κηφισόδωρος Ἀμαζόσι·
ὄνος ὕεται.
Κηφισόδωρος Τροφωνίῳ·
περιβαρίδες.
Κίλικες·
ζιγγοῦν.
Κυραννή.
Κλέαρχος·
Τιθωνοῦ γῆρας.

ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους.
Κλέαρχος περὶ οἴνων (?)
νεοττός.
Κλείδημος·
Ὕης.
Κλείδημος ἐν τῇ τρίτῃ·
ναυκραρία.
Κλείταρχος·
σαρδόνιος γέλως.
Κλήμης·
ζάλη.
Ἥρας δεσμούς.
παλίμβολος.
Κλήμης Ἀλεξανδρῖνος·
Protr. p. 5: θιάσῳ μαινόλῃ.
Κορίνθιοι·
ἡ δ' αἶξ τὴν μάχαιραν.
Κράτης Γείτοσιν·
ὗς διὰ ῥόδων.
Κράτης Ἥρωσιν·
οὐκ ἀσκίῳ.
ὁ κάνης.
Κράτης Πεδήταις·
πεδῆται.
Κράτης Τόλμαις·
ποδεῖα.
ὄνος ἐν μελίτταις.
Κράτης. Fragmenta Incerta:
Σαρπηδὼν ἀκτή.
ῥῆσις.
Κράτης·
προκώνια.
Κράτης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν·
Κύννειος.
Κρατῖνος. De eo:
Ταυροφάγον.
Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις·
fr. 10. εὕδοντι δ' αἱρεῖ κύρτος.
11. Σχιμακὸν τρόπον.
Κρατῖνος Δηλιάσιν·
fr. 1. καλάσιρις.
4. ῥάζειν.
4. ἐσπάριζεν.
4. ἠσκάριζεν.
6. ἐτήσιοι.
Κρατῖνος Διονυσαλεξάνδρῳ·
fr. 7. σαργανίσιν.
Κρατῖνος Δραπέτισιν·
fr. 3. πόλεις παίζειν.
5. ὧδε.
7. ὄνος ὕεται.
14. ὕδωρ παραρρεῖ.
Κρατῖνος Θρᾴτταις·
fr. 4. καλιός.
5. πελίκαν.
9. κύβηβον.
10. ὀκτώπουν.
13. συρβηνεύς.
Κρατῖνος Κλεοβουλίναις·
fr. 5. Μύλλος ἀκούει.
6. σκάλωψ.
7. Φέροικος.
Κρατῖνος Μαλθακοῖς·
fr. 1. οἰνάνθη.
1. ἡμεροκαλλές.
1. μίλον.
7. κάβαισος.
8. Κύλλου πήραν.
Κρατῖνος Νεμέσει·
fr. 5. ῥοδωνιά·
8. κύφων.
— λάρος.
Κρατῖνος Νόμοις·

fr. 4. μίνθα.
9. παλαιςή.
10. Τυρρηνικὰ σανδάλια.
11. ὀςαφίδα.
12. Λυκαμβὶς ἀρχή.
14. νεάτην.

Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι·
fr. 1. οὐράνιον νέφος.
8. σπερματίαν.

Κρατῖνος Πανόπταις·
fr. 4. Κιμώνεια.
5. παιδικά.

Κρατῖνος Πυλαίᾳ·
fr. 3. τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν.
4. τρόπα.
12. Ζωπύρου τάλαντα.

Κρατῖνος Πυτίνῃ·
fr. 6. ὕδωρ δὲ πίνων.
11. λιπερνῆτες.
20. καυνός.

Κρατῖνος Σεριφίοις·
fr. 4. ςαθερόν.
10. τελενικίσαι.

Κρατῖνος Τροφωνίῳ·
fr. 4. ξιφίζειν.

Κρατῖνος Χείρωσιν·
fr. 11. Ῥαδαμάνθυος ὅρκος.
15. ὀρτυγομήτρα.
19. Λέσβιον ᾠδόν.
21. οὐρανία αἶξ.
29. μετὰ Λέσβιον ᾠδόν.

Κρατῖνος Ὥραις·
fr. 1. ὁλόφωνος.
2. παρατίλτρια.
6. κήτειον.
7. παιδικά.
8. ταῦτα πράσσω.
10. πυρορραγής.

fr. 12. Μυσικάρφης.
16. ῥυτά.
18. προσκεφάλαιον.

Κρατῖνος. Fragmt. Incerta:
fr. 6. Μυκόνιον.
25. ἐφετίνδα.
33. a. σάνναν.
33. b. συοβαύβαλοι.
38. θέαν παρ' αἴγειρον.
62. κύβηλις.
63. μασχάλην αἴρεις.
67. θηλάςριαν.
68. ἰωνόκυσος.
69. κυρηβάσασθαι.
70. Λακεδαίμονα.
71. λαυροςάται.
72. λεπαςαί.
73. Λέρνη θεατῶν.
75. μελάγχρως.
76. μετεκβολή.
77. μηνυτήν.
78. μισήτη.
79. μναρόν.
80. ὄνου πόκαι.
81. πριών.
82. προσίσχε.
83. ῥύγχος.
84. ῥύδην.
85. Σάγρα.
86. σκανδάληθρα.
87. σπιθαμή.
88. ςρωματίτης.
89. σφίγκτας.
90. σχιζίας.
91. ὕπουλα γόνατα.
92. Ψύρα.
97. μίξοφρυν.
102. ἠνδρωμένη.

ξυήλην.
ῥήτρα.
σκυρθάνια.
σκυτάλη.
συσσιτίαι.
Λαμύνθιος·
Λαμύνθιος.
Λεύκων Φράτερσιν·
Τίβιοι.
Λιβάνιος·
ἥκιςα.
Οἱ Λιθοποιοί·
κυμάτια.
Λογγῖνος. Vide Κάσσιος.
Λυδοί·
κύβηβος.
νύμφαι.
πηκτίς.
Φοινικήϊα γράμματα.
Λύκος ὁ τὰ περὶ Θηβῶν συντάξας·
Καδμεία νίκη.
Λύκος ὁ Νεαπολίτης·
πύθω.
Λύκος ὁ Ῥηγῖνος·
λαρινοὶ βόες.
Λυκοῦργος·
κτηματίτην.
παράκλητος.
Λυκόφρων·
σακίζειν.
σεσέλλισαι.
τευτάζειν.
Λυκόφρων Ἀλεξάνδρα·
vs. 450. ἠλαςρημένον.
1386. κηκάζειν.
Λύλλος·
Λύλλος.
Λυσίας·
ἀδηφάγοι.
κεκοινωνημένοι.
λιπομαρτύριον.
Λυσίας πρὸς Αἰσχίνην·
ῥᾷον ἄν τις.
Λυσίας πρὸς Ἀλκιβιάδην·
παλαιόν.
Λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς ἀμβλώσεως·
θεμιςεύσαντος.
Λυσίας πρὸς Ἀνδοκίδην·
πλειςηριάσας.
Λυσίας κατ' Ἐρατοσθένους·
§ 12. ἐψιμυθιῶσθαι.
Λυσίας πρὸς Ἰσοκράτην·
ὕβρις.
Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν ἐπιςολῇ·
ὁμοῦ.
ὑπὸ μάλης.
Λυσίας κατὰ Λυσιθέου·
οἷος.
Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Πολυκράτην ἐπιςολῇ·
πεφοριῶσθαι.
Λυσίας πρὸς Ξενοκράτην·
συγκομιδή.
Λυσίας πρὸς Φίλωνα·
οἰκάριον.
Λυσίμαχος ἐν β' Νόςων·
Σχμίων ὁ δῆμος.
Λύσιππος·
σάμακα.
Λύσιππος Βάκχαις·
Θετταλίς.
Μάγνης Λυδοῖς·
Λυδοί.

ὑπαγωγεύς.

Ὅμηρος·

Ιλ. α. 39. ἐρεφθείς.
528. ἤ δ' ὅς.
538. πεζίδα.
β. 701. ἡμιδαπής.
γ. 17. πόρδαλιν.
130. νυμφεύτρια.
δ. 6. προβάλλεσθαι.
ε. 194. νεοτευχές.
337. θέναρ.
352. ἀδημονεῖν.
ζ. 152. ἔςι.
168. ξύει.
η. 298. ἀγών.
402. ὀλέθρου.
θ. 441. λειτά.
ι. 311. τρυγόνα.
443. ῥήτορες.
λ. 105. λυγιζόμενος.
155. ἄ.
307. τρέφεσθαι.
503. λάπαθον.
569. ὁδός.
638. ξυήλην.
816. ἄ.
ν. 103. ἤϊα.
361. μεσαιπόλιος.
572. κατουλάδα.
ξ. 37. πολεμησείειν.
ο. 8. περιωπή.
14. ἄ.
103. σαρδόνιος γέλως.
ρ. 52. ἐσφηκωμένον.
493. ςέρτοι.
σ. 570. Λίνον.
576. ἀγῶνα.
υ. 33. ἀγών.

Ιλ. υ. 33. ἀγῶνα.
486. πλεύμων.
φ. 313. ἴςη.
ψ. 83. ὁμοῦ.
220. εὖεν.
485. περιδεδόσθαι.
ω. 30. μαχλοσύνη.
734. πρό.
755. ἐρύςαζεν·
798. κατεςόρεσε.
Οδ. α. 337. οἶσθα.
β. 258. ἄ.
γ. 8. προὔχοντο.
226. οὕπως.
δ. 134. κρόκην νήθειν.
457. πόρδαλιν.
743. νυμφεύτρια.
ε. 234. σκέπαρνον.
368. θημῶνες.
θ. 69. τάλαντον.
232. εὐκόμιςος.
260. ἀγών.
ι. 243. ἠλίβατον.
246. τρέφεσθαι.
315. ῥοῖζος.
444. λάχνος.
κ. 97. παιπάλημα.
λ. 14. Κερβέριοι.
832. τροφή.
ν. 435. μωρότερος Μορύχου.
σ. 100. μασχάλην.
507. τάλαντον.
τ. 562. τυφλῶν ὀνείρων.
υ. 302. σαρδόνιος γέλως.
χ. 8. ἤ δ' ὅς.
passim: ὅσσος.
περιαγειρόμενοι.

passim: ῥήσεις.
Reliquas glossas Homericas vide infra.
Οἱ μεθ' Ὅμηρον·
ἦ δ' ὅς.
Οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἀπαγγέλλοντες·
ῥαψῳδοί.
Ὀρφεὺς Φυσικῷ·
Τριτοπάτορες.
Τὰ Ὀρφικά·
Τριτοπάτωρ.
Οἱ Παλαιοί· Vide Ἀρχαῖοι.
ἦν.
ἦν.
ἴσκειν.
λαμπρῶς.
λεκάνη.
μεθῆκεν.
μουσικήν.
ξύν.
ὀκνεῖν.
ὄρμενα.
ὀσχοφορεῖν.
οὐδείς.
οὐδένες.
πατρῴων.
πιθάκνη.
ῥήτωρ.
σέσωται.
σκέπαρνον.
σοφιστής.
ταχύ.
τυραννεύσασαν.
ὑποκρίνεσθαι.
Φαινόλης.
Οἱ παλαιστριτικοί· Vide in Ἀθληταί.

τριαχθῆναι.
Παροιμίαι. Vide Ἄδηλοι.
ἐρεβίνθινος Διόνυσος.
ἐς τὸν λιμένα.
ἔσχατος Μυσῶν.
εὕδοντι δ' αἱρεῖ.
ἢ δεῖ χελώνης.
ἢ δ' αἴξ.
ἢ κύων.
ἢ Λύκου δεκάς.
ἡμένη πελειάς.
ἢ μὲν κλέος.
ἦσάν ποτ' ἦσαν.
Θεσσαλὸν νόμισμα.
Θρᾷκες ὅρκια.
θύραζε Κᾶρες.
Ἰλιὰς κακῶν.
Καδμεία νίκη.
κακὴ μὲν ὄψις.
κανθάρου μελάντερος.
καταμηλῶν.
κατὰ ναῦν.
κεστρεῖς.
κίγκλος.
κοινὰ τὰ φίλων.
κριὸς τροφεῖα.
κριοῦ διακονία.
κῦδος.
Κύλλου πήραν.
κύων ἐπὶ φάτνης.
κύων παρ' ἐντέροις.
Κωρυκαῖος.
λαγὼς καθεύδων.
λαγὼς περὶ τῶν κρεῶν.
λάρος ἐν Νεμέσει.
λιμῷ Μηλίῳ.
λέοντα ξυρ.
Λεσβίων ἀξία.

λευκὴν μᾶζαν.
Λήμνιον κακὸν βλέπων.
λίθον ἕψεις.
Λοκρῶν ξυνθήματα.
λύκος ἀετόν.
λύκος ἔχανεν.
Λύκου δεκάς.
μᾶλλον Φρύξ.
Μεγαρέων δάκρυα.
μετὰ Λέσβιον ᾠδόν.
μέτρῳ ὕδωρ.
μία λόχμη.
μία χελιδών.
μισήτη.
μῦς λευκός.
Μυσῶν λείαν.
μωρότερος Μορύχου.
νοῦς οὐκ ἔνι.
ὁ Διὸς Κόρινθος.
οἶνος ἄνευ π.
ὀκτώπουν.
ὄνος ἄγων μυστήρια.
ὄνος εἰς ἄχυρα.
ὄνος ἐν μελίτταις.
ὄνος λύρας.
ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος.
ὄνος ἰσόσπριος.
ὄνος ὕεται.
ὄνου γνάθος.
ὄνου πόκοι.
ὄνου θάνατος.
ὄνου παρακύψεως.
ὄνου πόκαι.
ὄνου σκιά.
ὀστράκου περιστροφή.
οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.
οὐδ᾽ ἐν σελίνοις.
οὐκ ἐπαινεθείης.
οὐ μάλα κυκκᾶ.
οὐ Φροντίς.
ὄψ᾽ ἦλθες.
πάντα θεῖ.
πάντα λίθον.
παραιξόρουσον.
παρὰ κωφόν.
παραλοῦμαι.
περὶ ὄνου.
Πηλέως μάχαιρα.
πρεσβύτερος Κόδρου.
πρὶν ἢ πτίσαι.
πρωκτὸς λουτροῦ.
πυθοῦ χελιδόνος.
Πυθώδε ὁδός.
πῦρ ἐπὶ πυρί.
Ῥοδίων χρησμός.
Σάγρα.
σαρδόνιος γέλως.
σαυτὴν ἐπαινεῖς.
σκνὶψ ἐκ χώρας.
σκορακίζονται.
τὰ πρῶτ᾽ ἀρίστους.
Ταντάλου τάλαντα.
ταῦτα πράσσων.
ταχυβάμονας.
Τενέδιος ἄνθρωπος.
Τενέδιος ξυνήγορος.
τὴν Ἀκεσταίου.
τὴν γλαῦκα τωθάζουσι.
τὴν ἐμὴν κάμνεις νόσον.
τὴν κατὰ σαυτὸν ἐλοῦ.
τὴν λεοντῆν ἐνδύου.
τὴν χεῖρα προσφέροντα.
τῆς μητρὸς ὡς αἶξ.
τίς τρόπος.
τὸ θερμόν.
τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν.

p. 4 C. πελάται.

Πλάτων Θεάγει·

p. 128 B. παρ' ὄντιν' οὐν.

Πλάτων Θεαιτήτῳ·

p. 142 B. θαυμαςότερον.
149 B. λοχεία.
149 D. ὀμφαλητομία.
151 B. προμνῶμαι.
161 A. ὑπηνέμια.
161 E. μαιευτικῆς.
164 D. μῦθος ἐσώθη.
166 C. συηνία.
166 C. ὑηνῶν θρεμμάτων.
172 E. τηνάλλως.
183 D. ἱππέας εἰς πεδίον.
194 B. καταντικρύ.
195 C. νωθείας.
209 D. ὑπέρου περιτροπή.

Πλάτων Ἴωνι·

p. 530 A. ῥαψῳδοί.
533 D. Ἡρακλείαν λίθον.
533 E. ἤρτηται.
533 E. κατέχεσθαι.
536 A. ὑποδιδάσκαλος.
538 C. Πράμνειος.
539 E. ὀρμαθός.

Πλάτων Ἱππάρχῳ·

p. 229 A. Στειριακῇ ὁδῷ.
229 D. τέως.

Πλάτων Ἱππίᾳ β'·

p. 368 C. λήκυθον.
372 E. κατηβολή.

Πλάτων Κρατύλῳ·

p. 399 C. ὀπωπέναι.
413 A. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα.
417 C. λυσιτελές.
421 A. μάσμα.

p. 428 D. θαμά.

Πλάτων Κριτίᾳ·

p. 111 A. εὔβοτον.
111 D. φελλεύς.
111 C. σᾶ.
112 A. πνύξ.
112 D. εὐκράς.
113 A. Λυκάβηττος.
115 B. μεταδόρπια.
115 D. ςάδιον.
115 D. πλέθρα.
116 C. φιτῦσαι.

Πλάτων Κρίτωνι·

p. 46 E. μορμολύττεται.
47 E. λωβᾶται.

Πλάτων Λύσιδι·

init. πάνοψ.
p. 205 C. κρονικώτερα.
206 E. ἠρτίαζον.
207 B. ἠλύγη.
207 D. παιδοτρίβας.
222 B. πλημμελεῖν.
extr. προχιρούμενοι.

Πλάτων Νόμοις·

I. 627 A. κώμην.
629 D. νυνδή.
630 E. κλῆρος.
634 A. θωπευτικός.
636 C. λογοποιήσαντες.
637 E. κατασκεδάζειν.
649 B. μεςοῦται.
II. 661 A. τολμῆσαι.
666 A. ὀχετεύει.
666 A. πῦρ ἐπὶ πυρί.
666 E. φορβάδας.
III. 677 B. ζώπυρα.
680 E. πατρονομούμενοι.
683 E. νυνδή.

III. 701 A. *θεατροκρατία.*
IV. 705 A. *παλίμβολος.*
718 E. *ἰδίειν.*
721 D. *μοναυλίαν.*
723 E. *περαίνοντας.*
V. 732 C. *περιχάρειαν.*
732 C. *περιωδυνίαν.*
737 D. *πρόσχωροι.*
VI. 752 C. *παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν.*
756 E. *μεσεύειν.*
756fin. *Φαῦλον.*
758 B. *εὐθημονεῖσθαι.*
763 C. *λεωΦόρος.*
768 B. *ἀδιάΦθορον.*
772 A. *μέχρι αἰδοῦς.*
773 A. *ἰσάζῃ.*
775 D. *παράΦορος.*
776 A. *κατακορὴς ξυνουσία.*
777 D. *περίδινον.*
778 C. *εὐερκείας.*
782 B. *παμπληθεῖς.*
782 C. *πέλανοι.*
VII. 795 B. *παγκράτιον.*
796 A. *παρετέον.*
800 C. *ὅττα.*
800 D. *Καρικῇ μούσῃ.*
803 A. *τροπίδια.*
803 A. *ὑπογράΦεται.*
804 B. *ἵλεω.*
810 B. *τητώμενον.*
812 D. *πρόσχορδα.*
819 D. *ὑηνῶν θρεμμάτων.*
820 A. *λύσιμα ἐνέχυρα.*
820 C. *πεττεύει.*
822 C. *ὑμνούντων.*
extr. *ὀρνίθεια δίκτυα.*

VIII. 822 C. *οὐ μήν.*
830 A. *παγκρατιασταῖς.*
833 B. *ἐΦίππιον.*
834 B. *μονίπποις.*
837 C. *παρακελεύεται.*
837 E. *τοπάζειν.*
842 E. *ὁμοτέρμονας.*
843 D. *σΦετερίζεται.*
844 A. *παροχετεύει.*
845 A. *ῥᾶγα.*
845 B. *ἀσταΦίδα.*
849 C. *καπηλείας.*
849 E. *στεργέτω.*
849 E. *προέμενος.*
IX. 853 D. *κερασβόλα.*
853 D. *τέραμον.*
855 D. *κατὰ στόμα.*
855 D. *κατὰ πρέσβιν.*
859 E. *πλημμελεῖν.*
866 B. *προστρέπεσθαι.*
872 B. *τύμβος.*
872 E. *τολμῆσαι.*
874 C. *νηποινί.*
880 E. *τέραμον.*
880 E. *τεγχθέντων.*
extr. *λύσῃ.*
X. 889 D. *συνέριθος.*
899 D. *ἥκιστα.*
900 E. *μετόν.*
901 A. *κηΦήν.*
901 A. *κόθουρον.*
903 A. *Φιλαιτίων.*
906 B. *λῆμμα.*
907 D. *σύμψηΦα.*
909 D. *θεοπολεῖν.*
910 B. *ὀργεῶνες.*
XI. 915 E. *πριάμενος.*
916 A. *λιθῶντας.*

XI. 917 D. κίβδηλον.
918 C. Φαῦλον.
920 C. λῆμμα.
932 A. κωφόν.
935 B. μεγαλόνοια.
936 D. κακοτεχνιῶν.
XII. 944 C. κάκη.
945 A. E. εὐθῦναι.
947 D. λίθων ποτίμων.
953 C. πρυτανεῖα.
955 B. κλεμμάδιον.
962 C. τοπάζειν.
968 E. τρὶς ἕξ.

Πλάτων Μενεξένῳ·
p. 235 A. κηλούμενος.
239 A. προμνώμενον.
244 E. θεραπίς.

Πλάτων Μένωνι·
p. 82 B. οἰκογενές.

Πλάτων Μίνωϊ·
p. 319 C. παγκαλής.
319 E. συμπαίςορα.

Πλάτων Παρμενίδῃ·
p. 127 A. Παναθήναια.
127 B. παιδικά.
127 C. Κεραμεικός.
151 E. μέθεξις.

Πλάτων Πολιτείᾳ·
I. 327 C. πομπὴν ἔπεμπον.
327 C. ἦ δ' ὅς.
328 C. θαμίζεις.
328 C. ἑωράκη.
329 B. ὑμνεῖν.
337 A. σαρδόνιος γέλως.
340 D. συκοφαντεῖν.
344 A. ὅσιον χωρίον.
II. 358 D. κατατείνας ἐρῶ.
359 E. σφενδόνη.
II. 361 A. ἐσχάτη ἀδικία.
361 C. τεγχθέντων.
362 A. σκινδαλεύειν.
364 D. μαρτύρωνται.
364 E. θυηπολοῦσι.
365 C. σκιαγράφος.
366 A. λύσιοι θεοί.
370 D. σμινύην.
372 C. σποδιοῦσιν.
372 E. Φλεγμαίνουσαν.
373 A. πέμματα.
373 B. ἐργολάβοι.
378 D. Ἥρας δεσμούς.
383 B. μακραιώνων.
III. 390 A. νεανιεύματα.
391 A. ἀγχίσποροι.
391 C. τροφή.
393 A. κατεύχεσθαι.
395 B. κατακεκερματίσθ.
396 B. μυκωμένους.
398 A. ἐρίῳ ςέψαντες.
399 C. πηκτίς.
399 E. καθαίρωμεν.
400 B. ὑποκορίζόμενοι.
404 D. Συρακοσία τράπεζα.
404 D. παναρμόνιον.
404 D. εὐπάθεια.
405 A. σπουδάζω.
405 B. καλλωπίζεσθαι.
405 C. λυγιζόμενος.
411 A. μινυρίζω.
411 B. ὀξύρροπον.
413 C. μάλ' εἰκότως.
414 C. Φοινικικόν.
IV. 422 E. πόλεις παίζειν.
423 C. Φαῦλον.
425 A. εὔηθες.

IV. 432 C. ἰοὐ.
436 A. τροφή.
436 E. εὐθυωρίαν.
V. 449 A. ἦα.
460 C. σπαργῶσι.
461 A. ὑπὸ σκότῳ.
461 B. ἐχέγγυον.
463 D. κηδεμονία.
474 C. ἡγεμονεύω.
475 D. φιλήκοος.
475 D. φιλοθεάμονες.
479 C. νυκτερίδος αἶνος.
VI. 488 C. μανδραγόρας.
489 C. μετεωρολέσχαι.
492 C. κατὰ ῥοῦν.
496 D. ζάλη.
VII. 518 A. φανότερον.
521 C. ὀςράκου περιςροφή.
521 E. τευτάζειν.
526 D. ἡδύς.
527 B. ὀλκός.
534 E. θριγκός.
VIII. 547 B. ἰδιώσασθαι.
552 B. ὀλιγαρχούμενοι.
553 C. τιάρα.
555 B. παρασησόμεθα.
556 D. ἡλιωμένος.
566 B. πολυθρύλητον.
566 E. μέλλει.
568 A. οὐκ ἐτός.
569 A. συγκλύδων.
IX. 573 E. ἡγουμένου.
574 D. νεωκορήσει.
574 D. ἱερόν τι νεωκορήσας.
575 D. μητρίδα.
583 B. τρίτου κρατῆρος.
IX. 586 B. κυρίττοντες.
591 C. ζήσει.
X. 596 extr. φαινόμενα.
600 B. Κρεώφυλος.
603 B. ἑταίρα.
607 B. λακέρυζα.
609 A. ἐρυσίβη.
610 E. θανατήριον.
612 A. πολυειδής.
613 C. τὰ ὦτα.
616 A. κνάπτοντες.
616 B. τεταμένον φῶς.
617 B. σείριος.
617 E. οἷ.
619 B. λαιμαργία.
621 B. μῦθος ἐσώθη.
extr. περιαγειρόμενοι.

Πλάτων Πολιτικῷ·
p. 261 D. ἱπποφορβός.
264 C. προστυχής.
275 C. κερασφόρος.
280 C. ςεκτικόν.
282 A. νητικήν.
285 D. ἦπου, ἦπουγε.
289 E. μεταποιεῖσθαι.
298 D. κύρβεις.
310 E. ἦτριον.
310 E. εὐήτριον.

Πλάτων Πρωταγόρᾳ·
p. 328 D. ὧδε.
334 B. πτορθούς.
344 B. μεμελημένως.

Πλάτων Σισύφῳ·
p. 389 C. πάντα κάλων.

Πλάτων Σοφιςῇ·
p. 222 C. λῃςικήν.
242 E. συμφέρεται.
243 D. κατὰ πόδα.

p. 254 C. παρεικάθη.
256 A. μέθεξις.
Πλάτων Συμποσίῳ·
p. 174 D. οἶ.
177 A. παιᾶνας.
190 D. ταριχεύειν.
191 E. ἑταιρισρίαι.
193 A. λίσπας.
193 A. λίσπαι.
194 B. ὀκρίβας.
194 B. ὀκρίβας.
198 C. καὶ τὸ ἤδη.
198 C. ἑωράκη.
206 D. προσπελάζει.
215 E. ψυκτήρ.
217 A. ἕρμαιον.
218 D. συλλήπτορα.
219 B. τριβώνιον.
219 B. τριβωνοφόρος.
221 E. χανθήλιος.
Πλάτων Τιμαίῳ·
init. ἑσιῶν.
p. 19 A. μεταλλεύει.
22 D. λυόμενος.
25 D. τενάγη.
31 C. συνδούμενος.
41 C. ὑπαρξάμενος.
42 D. ὄργανα χρόνου.
43 C. ζάλη.
44 E. πορεῖα.
45 B. εὐθυωρίαν.
52 E. πλόχανον.
52 E. ταλαντουμένην.
59 A. συνωθούμενος.
59 B. τιμαλφέσερον.
61 B. λίθων χοαί.
61 E. τομόν.
73 C. πανσπερμία.
p. 76 A. λέμμα.
77 D. κάταντες.
82 E. παλιναίρετα.
84 A. καταψήχεται.
84 B. σφακελισμός.
88 B. μαθηματικόν.
90 B. τευτάζειν.
? · ἦγεν.
(Πλάτων) Τιμαίῳ Λοκρῷ·
p. 95 A. μεμοίραται.
Πλάτων Φαίδρῳ·
p. 229 C. Φαρμακεία.
230 A. τυφῶνος.
230 A. τυφών.
230 A. τεθυμμένον.
233 D. ἰδίαις δαπάναις.
236 B. Κυψελιδῶν ἀνάθημα.
236 B. σφυρήλατος.
236 B. παιδικά.
236 B. ὁμοίας λαβάς.
238 B. τυραννεύσασαν.
240 E. καχυπότοπος.
242 A. ςαθερόν.
242 A. ςαθερόν.
246 C. μετεωροπολῶν.
253 E. λασιόκωφος.
254 B. σέφθησαν.
272 C. καὶ τὸ τοῦ λύκου.
273 E. κεχαρισμένως.
275 C. εὐηθείας.
279 C. κοινὰ τὰ φίλων.
Πλάτων Φαίδωνι·
p. 61 B. ἤ.
63 fin. καὶ τὸ ἤδη.
63 fin. ἤδη.
65 B. ἢ δ' ὅς.
77 E. μορμολυκεῖα.

fr. 87. μνείαν.
Σοφοκλῆς Ἀλωάδαις·
fr. 110. μύξαν.
Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ·
fr. 129. κύμβη.
136. ζευξίλεως.
138. οἰήτας.
139. σάρητον.
Σοφοκλῆς Ἀντιγόνῃ·
vs. 418. οὐράνιον ἄχος.
536. ὁμορροθεῖ.
639. τάλιδος.
Σοφοκλῆς Ἀχιλλέως ἐρασταῖς·
fr. 165. παιδικά.
Σοφοκλῆς Δαιδάλῳ·
fr. 175. ἐσέφθην, σέφθησαν.
Σοφοκλῆς Διονυσιακῷ·
fr. 183. θωχθείς.
Σοφοκλῆς Δόλοψιν·
fr. 184. εὐναῖος.
Σοφοκλῆς Ἑλένης γάμῳ·
fr. 192. πανόν.
193. δροσάγγαι.
Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ·
vs. 5. οἰστροπλῆγα.
93. μογερῶν.
445. μασχαλίσματα.
530. ὁμόπτεροι.
637. προστατήριος.
982. εὖ βεβηκότα.
Σοφοκλῆς Ἡρακλεῖ ἐπὶ Ταινάρῳ·
fr. 223. κωφεῖν, οὐ κωφεῖ.
Σοφοκλῆς Ἠριγόνῃ·
fr. 225. τοπάζειν.
226. ὕπαφρον.
Σοφοκλῆς Θαμύρι·
fr. 228. μάγαδις.
231. κάνναβις.
Σοφοκλῆς Θησεῖ·
fr. 233. ὄμπνιον νέφος.
233. ὀμπνίου νέφους.
Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ·
fr. 272. παλινσκίῳ.
Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ·
fr. 293. πενθερά.
Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς·
fr. 297. ῥικνοῦσθαι.
—. ἐρρικνωμένον.
Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι·
fr. 307. λευκὴ στάθμη.
308. ὄνου σκιά.
Σοφοκλῆς Καμικίοις·
fr. 301. πέρδικος ἱερόν.
Σοφοκλῆς Κωφοῖς·
fr. 334. ὄνος ἰσόσπριος.
Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ·
fr. 375. τρίτου κρατῆρος.
378. πάγας.
383. κατουλάδα.
Σοφοκλῆς Νίπτροις ἢ Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι·
fr. 405. νηδὺς ἐλαιάεσσα.
406. παρουσία.
Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ·
fr. 413. ἠμάλαπτεν.
414. θρεκτός.
Σοφοκλῆς Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῷ·
vs. 671. μινύρεται.
1106. ἆ.
Σοφοκλῆς Οἰδίποδι τυράννῳ·
vs. 246. κατεύχεσθαι.

vs. 387. μάγνον.
387. μηχανορράφος.
391. ῥαψῳδὸς κύων.
Σοφοκλῆς Πηλεῖ·
fr. 442. μὴ νόμισον.
Σοφοκλῆς Ποιμέσιν·
fr. 450. ξανῶ.
461. ψό.
Σοφοκλῆς Πολυΐδῳ·
fr. 464. παγκαρπία.
Σοφοκλῆς Πολυξένῃ·
fr. 475. παράῤῥυμα ποδός.
Σοφοκλῆς Ῥιζοτόμοις·
tit. ῥιζοτόμοι.
Σοφοκλῆς Σκύθαις·
fr. 495. οὐκ ἀψάλακτος.
Σοφοκλῆς Σκυρίαις·
fr. 505. εὐωριάζειν.
Σοφοκλῆς Τραχινίαις·
vs. 173. ναμέρτεια.
268. ῥαίοιτο.
602. ταναϋφῆ·
677. εὔειρον.
692. ζύγαστρον.
772. ἀδαγμός.
955. καυρός.
1164. συμβαίνοντα.
Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ·
fr. 549. σκαλμή.
562. σακοδερμίτης.
—. μασχάλην αἴρεις.
Σοφοκλῆς Τυροῖ·
fr. 589. ἐρρηνοβοσκός.
590. ἔχθημα.
594. ταυροφάγον.
Σοφοκλῆς Ὑδροφόροις·
fr. 599. ὄχος Ἀκεσσαῖος.
Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ·
vs. 44. νώδυνον.
313. ἀδηφάγον.
781. πορσύνεται.
1001. ἐργασείειν.
1216. λιβάδα.
Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ ἐν Τροίᾳ·
fr. 630. ζηλῶ.
Σοφοκλῆς Φινεῖ·
fr. 642. μάσακας.
Σοφοκλῆς. Fragmt. Incerta:
fr. 686. κυβευτήν.
801. ἀγωγεύς.
881. εὐορνιθίαν.
884. ζημίαν λαβεῖν.
886. Λυδία λίθος.
898. Κερβέριοι.
903. λαπίττειν.
904. λευγαλέα.
905. ληκυθιστής.
907. λίτρα.
908. μαρίλη.
913. μιαίνεσθαι.
916. ξυνῶνα.
918. ὀκριάζων.
919. ὀλοσπάδες.
922. ὀρθοκέρως.
923. ὀρθόφρων.
924. οὐκ ἐκφρῶσιν.
925. οὐράν.
926. ὄφελμα.
930. πτέρυγας.
933. Ῥαικούς.
935. ῥάχοισιν.
936. ῥειτά.
937. ῥήτωρ.
938. ῥυτῆρι.
940. σκλάβην, σκλάμβ.

Φύλαρχος·
οἰκουρὸν ὄφιν.
Φύλαρχος ἐν ί·
τιάρα.
Φύλλις ὁ μουσικός·
σκολιόν.
Φώτιος· Ἐγώ·
ἑωλοκρασία.
Ζάλμοξις.
τριτημόριον.
τρύχνον.
Φώτιος· εἴρηται ἐν ἑτέροις·
ἰαμβύκη.
Φώτιος· Ἡμεῖς·
ἐρανιςάς.
ἐρυγγάνειν.
ἔφηλον.
ἤδη.
Ἡρακλεώτης λίθος.
κάβαισος.
κακκάβη.
καρδιώττειν.
κλαήσει.
κνηκίδας.
κυλοιδιᾶν.
κωπῆρες πλοῖον.
λεκάνη.
λιγαίνειν.
λίςριον.
λογγάσω.
μά.
μαγγανεία.
μαῖαν.
μορμώ.
Μουνυχιών.
ξυνήλην.
ὁδός.
οἰκείαν.
ὀκλάξ.
ὅρμενα.
ὀρός.
ὀσφραίνεσθαι.
οὐρητιᾶν.
οὐσίαν.
ὀψώνιον.
παράκλητος.
πέζα.
πλειςοβολίνδα.
πρωπέρυςιν.
ῥαθυμεῖν.
ῥάφανος.
σέρφοι.
σκάλοψ.
σκῦλα.
σπαρτοπόλιον.
σπεύδειν.
ςαλαγμόν.
ςιγμήν.
ςοιβήν.
ςολήν.
τραγήματα.
τροφή.
ὑπηνέμια.
ὑςέρα δεκάτη.
Φαῦλον.
ψωμός.
ὧδε.
Φώτιος· κοινῶς·
πομπή.
Φώτιος· νῦν·
ἱςιατόρια.
κέραμον.
κύβηβον.
λαμπτήρ.
λουτρά.
ναύκραροι.

INDEX GLOSSARUM HOMERICARUM.

ILIADIS.

A. 2 μυρία.
11 ἠτίμησεν.
13 λυσόμενος.
14 ϛέμμα.
24 ἥνδανε.
35 ἠρᾶτο.
37 κλῦθι.
40 πίονα.
40 κατὰ πίονα.
42 τίσειαν.
48 ἰόν.
50 ἐπῴχετο.
51 ἐφιείς.
52 πυραί.
63 ὀνειρρπόλος.
66 κνίσης.
72 μαντοσύνην.
81 πέψῃ.
85 θεοπρόπιον.
86 μά.
87 θεοπροπία.
106 κρήγυον.
106 οὐπώποτε.
113 προβέβουλα.

A. 122 φιλοκτέανος.
124 ξυνήϊα.
126 παλίλλογα.
141 οὖθαρ.
149 κερδαλεόφρων.
157 σκιόεντα.
169 φέρτερον.
174 λίσσομαι.
186 ϛυγεῖ.
210 λῆγε.
225 οἰνοβαρές.
228 τέτληκας.
234 μά.
238 φορέουσι.
246 πεπαρμένον.
248 ἡδυεπής.
279 σκηπτοῦχος.
286 μοῖρα.
292 ὑποβλήδην.
293 οὐτιδανός.
301 μελαίνῃ.
312 ὑγρὰ κέλευθα.
313 λυμαίνεσθαι.
314 λύματα.

A. 328 ἱκέσθην.
351 ὀρεγνύς.
359 ὀμίχλη.
382 ἧκε.
429 εὔζωνος.
435 ὅρμον.
436 εὐνάς.
448 ἐΰδμητον.
474 τίοντες.
474 μέλποντες.
479 ἵει.
481 ἱςίον.
482 ναῦς ἰοῦσα.
510 τίσωσιν.
514 νημερτές.
521 νεικεῖ.
526 παλινάγρετον.
555 παρείπῃ.
567 ἀάπτους.
567 ἅπτον.
569 καθῆσο.
576 ἦδος.
581 ςυφελίξαι.
596 κόπελλον.
B. 2 εὗδον.
12 πανσυδίῃ.
24 παννύχιον.
34 μελίφρων.
39 ςοναχάς.
41 ὀμφή.
43 νηγάτεον.
55 ἠρτύνετο.
58 ἄγχιςα.
73 ἦ.
73 ἢ θέμις.
77 ἠμαθόεντος.
81 νοσφιζοίμεθα.
93 ἰλαδόν.

B. 117 κάρηνα.
125 ἐφέσιοι.
129 πλέας.
130 ναίουσι.
135 σπάρτα.
153 οὐρούς.
159 νῶτα θαλάσσης.
204 κοίρανος.
214 οὐ κατὰ κόσμον.
217 φολκός.
219 φοξός.
219 λάχνη.
229 οἴσει.
235 πέπονες.
241 μεθήμων.
256 κερτομέων.
266 ἰδνωθείς.
267 σμῶδιξ.
275 λωβητῆρα.
275 ἔσχε.
287 ςείχοντες.
287 ἱππόβοτος.
289 νεαροί.
293 πολυζύγῳ.
298 κενεόν.
299 ἠέ.
312 πετάλοις.
318 ἔφηνεν.
325 ὀψιτέλεςον.
340 μήδεα.
350 ὑπερμενέα.
353 φαίνων
366 κατὰ σφέας.
372 συμφράδμονες.
376 νεῖκος.
380 ἡβαιόν.
390 ἔΰξοον.
402 ἱέρευσεν.

B. 403 πενταέτηρον.
414 πρηνές.
415 πρῆσαι.
415 θύρετρα.
417 ῥωγαλέον.
426 ἥΦαιστος.
448 θυσάνοις.
463 κλαγγηδόν.
484 ἔσπετε.
485 ἐστέ.
488 ὀνομήνω.
497 πολύκνημον.
551 περιτελλομένων.
599 πηρός.
668 τριχθά.
720 εὖ εἰδότες.
723 ὕδρου.
751 ἱμερτός.
752 καλλίρροον.
809 ὤϊγνυντο.
810 ὀρυμαγδός.
812 περίδρομος.
833 στείχειν.
Γ. 1 ἴσαν.
16 θεοειδής.
24 κερκόν.
33 παλίνορσος.
41 κέρδιον.
59 κατ' αἶσαν.
71 ὁππότερος.
82 ἴσχεσθαι.
128 παλαμάων.
141 ὀθόναις.
154 ἰοῦσαν.
176 τέτηκα.
180 κυνώπιδος.
181 ἠγάσσατο.
182 μοιρηγενές.

Γ. 182 ὀλβιοδαίμων.
187 Σαγγάριος.
194 στέρνοις.
196 κτίλος.
220 ζάκοτον.
237 πύξ.
289 τίνειν.
292 στόμαχος.
299 πημήνειαν.
306 τλήσομαι.
336 ἵππουριν.
337 καθύπερθεν.
358 πολυδαιδάλου.
358 ἠρήρειστο.
369 ἱπποδασείης.
372 ὀχεύς.
385 νεκτάρεον.
385 νεκταρέου.
414 μεθείω.
416 μητίσομαι.
Δ. 6 παραβλήδην.
10 τέρπεσθον.
12 ὀϊόμενος.
21 ἥσθην.
26 θεῖναι.
27 μόγῳ.
54 μεγαίρω.
59 πρεσβυτάτην.
62 ὑπείξομεν.
79 κατέθορεν.
90 συναγείρων.
102 πρωτόγονος.
126 ὀξυβελής.
135 ζῶμα.
156 προστήσας.
158 ὅρκιον.
161 ὀψέ.
166 ὑψίζυγος.

Δ. 187 *μίτρα.*
195 *ὄφρα.*
214 *ὄγκοι.*
215 *ζωστήρ.*
243 *τεθηπότες.*
257 *τίω.*
272 *παρῴχετο.*
274 *νέφος.*
315 *τείρει.*
347 *πύργοι.*
370 *ὀπιπτεύειν.*
381 *παρχίσια.*
381 *σήματα.*
385 *θεῖεν.*
415 *ἕψεται.*
421 *ταλασίφρονα.*
433 *πολυπάμων.*
438 *πολύκλητοι.*
450 *οἰμωγή.*
453 *μιστγάγκειαν.*
478 *θρέπτρα.*
486 *ἴτυς.*
513 *θυμαλγέα.*
Ε. 31 *πλατά.*
36 *ἠϊόεντι.*
47 *ἤριπεν.*
62 *τεκτήνατο.*
66 *κύστιν.*
70 *πύκα.*
148 *μετῴχετο.*
162 *ξύλοχος.*
174 *ἔφες.*
202 *φορβή.*
208 *ἤγειρα.*
208 *τῷ ῥα.*
252 *μῆτι.*
282 *πτάμενος.*
284 *κενεών.*

Ε. 289 *ἆσαι.*
305 *ἰσχίον.*
308 *ῥινόν.*
315 *πτύγμα.*
322 *Φλοίσβου.*
329 *καρτερώνυχας.*
384 *τιθέντες.*
401 *ὀδυνήφατος.*
402 *ἠκέσατο.*
416 *ὀμόργνυσι.*
429 *ἱμερόεντα.*
449 *τεῦξαι.*
465 *ἐς τί ἔτι.*
521 *ἰωκάς.*
550 *ἡβήσαντες.*
585 *κύμβαχος.*
639 *θυμολέων.*
661 *μαιμώωσα.*
702 *πύθοντο.*
708 *μεμηλώς.*
722 *κύκλα.*
726 *πλῆμναι.*
730 *λέπαδνα.*
745 *φλόγεα.*
756 *ὕπατον.*
774 *ῥοάς.*
778 *τρήρωσι.*
778 *ἴθματα.*
796 *ἔτειρε.*
830 *τύψον.*
831 *τυκτόν.*
834 *ὁμιλεῖ.*
838 *φήγινος.*
872 *νεμεσίζει.*
882 *μαργαίρει.*
886 *νεκάδες.*
887 *τυπῆσι.*
Ζ. 19 *ὑφηνίοχος.*

Z. 26 ὑποκυσαμένη.
46 ζώγρει.
48 πολύκμητος.
89 οἴξασα.
90 πέπλον.
101 ἰσοφαρίζειν.
111 τηλεκλειτοί.
117 σφυρά.
132 μαινομένοιο.
132 τιθήνας.
134 θύσθλα.
152 κέρδιςος.
168 σήματα.
169 πίναξ.
169 πτυκτῷ.
169 θυμοφθόρα.
182 πυρὸς μένος.
195 νέμοιτο.
202 κατέδων.
241 ἐφῆπτο.
251 ἠπιόδωρος.
268 πεπαλαγμένος.
280 μετελεύσομαι.
286 μολοῦσα.
331 θέρεται.
341 μέτειμι.
367 ὑπότροπος.
373 μυρομένη.
419 ἔχεεν.
430 παρακοίτης.
488 μοῖρα.
507 κροαίνων.
511 ἤθη.
513 ἠλέκτωρ.
518 ἠθεῖος.

H. 12 ςεφάνη.
26 ἑτεραλκέα.
39 οἰόθεν οἶος.
75 ἴτω.
82 οἴσω.
87 ὀψιγόνων.
115 μετά.
129 πτώσσοντες.
143 ςεινωπῷ.
144 ὑποφθάς.
198 νήϊδα.
207 περιέσσατο.
262 τμήδην.
282 τελέθει.
332 κυκλήσομεν.
346 τετρηχυῖα.
407 ὑποκρίνονται.
410 μειλισσέμεν.
433 λυκόφως.
434 κριτός.
475 θάλεια.

Θ. 31 ὕπατε κρειόντων.
47 πολυπίδακα.
66 ὄφρα.
80 οὖρος.
122 ὑπερώησαν.
181 μνημοσύνη.
230 ὁπότε.
231 ἔσθοντες.
236 ἀᾶσαι.
238 οὐ μὲν δή.
250 πανομφαίῳ.
254 πάρος.
281 φίλη κεφαλή.
293 σπεύδειν.
311 παρέσφηλεν.
342 ὀπίςατον.
367 πυλάρταο.
407 νεμεσίζει.
413 πῇ μέν.
453 μέρμερα.

Θ. 470 ἠοῦς·
481 τάρταρος.
495 πόρκης.
504 παρά σφισιν.
513 οἴκοθι.
518 πρωθήβας.
519 θεόδμητος.
522 λόχος.
556 νήνεμος.
557 πρώονες.
I. 38 θέμις.
73 ὑποδεξίη.
110 φέριστον.
153 τηλύγετος.
154 πολύρρηνες.
157 μεταλλήξαντι.
203 ζωρότερον.
208 ῥάχιν.
246 φθίσθαι.
292 ποιήεσσαν.
324 μάσακα.
349 ἤλασεν.
358 νήεον ὕλην.
364 ἔρρων.
377 ἐρρέτω.
453 ζίσθείς.
464 ἔται.
469 προδόμῳ.
471 ἔσβη.
476 ὑπέρθυρον.
478 τηλύγετος.
487 πάσασθαι.
499 ῥυσαί.
499 παραβλῶπες.
500 λοιβή.
505 σθεναρός.
506 φθάνει.
521 κρινάμενος.

I. 541 προθέλυμνα.
544 θηρήτορας.
554 οἰδάνει.
566 πρόχνυ.
571 ἠεροφοῖτις.
611 κήδειν.
640 ὑπωρόφιοι.
653 σμύξαι.
662 κατέλεκτο.
678 σβέσαι.
K. 7 νιφετός.
12 πυρά.
15 προθελύμνους.
16 ὑψόθι.
58 σημαίνει.
83 ὀρφναίην.
121 μεθίει.
152 ὑπὸ κρασίν.
153 σαυρωτῆρσιν.
157 λὰξ ποδὶ.
173 ξυροῦ ἀκμῆς.
197 ἤϊσαν.
205 τολμήεντι.
258 καταῖτυξ.
274 ἐρωδιός.
335 κυνέη.
361 κεμάς.
383 καταθύμιον.
386 κατ' ὀρφναίην.
418 ἐσχάραι πυρός.
434 νεήλυδες.
457 θείειν.
486 ὀΐεσσι.
490 μετόπισθεν.
528 θορών.
573 λόφος.
Λ. 15 ζώννυσθαι.
24 οἶμοι.

Λ. 26 κυάνεοι.
27 ἶρις.
54 μυδαλέας.
66 ςεροπή.
70 θορόντες.
105 μόσχον.
160 ὄχεα.
168 ἱέμενοι.
173 μολών.
224 μητροπάτωρ.
236 ἀᾶσαι.
290 ὑπέρτερον.
307 τρόφι.
385 παρθενοπίπας.
392 τίθησι.
395 οἰωνοί.
424 πρότμησις.
439 καίριον.
451 ὑπαλύξας.
477 λαρόν.
525 κλαγγή.
534 ςείβοντες.
536 ῥαθάμιγγες.
559 νωθής.
569 κείρει.
560 λήϊον.
630 ὄψον.
634 πελειάδες.
664 κήδεται.
671 νεῖκος.
685 λιγαίνων.
712 νεάτη.
721 νεῖκος.
735 Φαέθων.
787 πρεσβύτερος.
793 παρειπών.
796 προέτω.
811 νότιος.

Λ. 820 σχήσουσι.
821 Φθίσονται.
Μ. 3 ὁμιλαδόν.
4 σχήσειν.
24 ὀμόσε.
25 ὗε.
29 Φιτρῶν.
31 ἠϊόνα.
43 πυργηδόν.
54 κρημνοί.
71 παλίωξις.
87 πένταχα.
107 σχήσεσθαι.
132 ὑψικάρηνοι.
149 πρυμνήν.
156 νιφάδες.
161 μύλακες.
228 θεοπρόπος.
239 πρὸς Ἠῶ.
240 ζόφον.
243 οἰωνός.
243 πάτρης.
255 θέλγει.
258 κρόσσας.
259 ςήλας.
259 προβλῆτας.
283 πίονα.
298 σχόμενος.
304 μέμονα.
345 τῇδε.
421 οὖρος.
448 ὀχλίζειν.
459 θαιρούς.
460 ὀχῆες.
462 ῥιπῆς.
463 ὑπώπια.
Ν. 28 κευθμῶν.
36 πέδαι.

N. 59 σκηπάνιον.
78 μαιμῶ.
103 θώων.
103 ἤϊα.
121 μεθημοσύνη.
128 λαοσσόος.
136 προὔτυψαν.
137 ὀλοοίτροχος.
138 ϛεφάνη.
168 οἰσόμενος.
192 ὀμφαλόν.
198 καρχαρόδους.
212 ἰγνύη.
233 μέλπηθρα.
252 μετ' ἐμέ.
281 μετοκλάζει.
281 ἵζει.
282 πατάσσει.
285 ταρβεῖ.
288 τυπεῖσιν.
339 φθισίμβροτος.
391 νεηκές.
409 καρφαλέον.
464 κῆδος.
551 περιϛαδόν.
564 σκῶλος.
567 μετασπόμενος.
613 ἐφίκοντο.
686 φαιδιμόεντες.
726 παραρρητοῖς.
796 πέδον.
798 παφλάζοντα.
823 θάρσυνος.
829 ταλάσσης.
830 λειριόεντα.
Ξ. 8 περιωπή.
16 πορφύρει.
37 ὀψείοντες.
Ξ. 58 σκοπιάζων.
123 πυροφόρος.
142 σιφλώσειεν.
172 τό ῥα.
172 τεθυωμένον.
176 πεξάμενος.
181 ζώννυται.
182 λοβός.
183 τρίγληνα.
214 κεϛὸν ἱμάντα.
273 μαρμαρέην.
291 κικλήσκουσι.
307 πρυμνώρειαν.
317 ἠρασάμην.
347 νεοθηλής.
347 ποίην.
348 ἐρσήεντα.
359 κῶμα.
387 ἰσχάνει.
413 ϛρόμβος.
495 θέμεθλα.
O. 16 κακορραφίαι.
17 ἱμάσσω.
22 παραϛαδόν.
42 πημαίνει.
96 μετά.
103 ἰάνθη.
170 πτῆται.
185 ὑπέροπλον.
191 παλλομένων.
273 ἠλίβατος.
349 μητίσομαι.
389 ναύμαχα.
410 ϛάθμη.
412 ὑποθημοσύνη.
493 μινύθει.
504 ἤ.
512 θηραϛεύεσθαι.

Σ. 546 ὄγμος.
551 ἔχοντες.
551 ἤμων.
557 ὄγμος.
566 Φορῆες.
572 σκαίροντες.
597 ςεφάνη.
Τ. 44 ταμίαι.
78 θεράποντες.
103 μογοςόκος.
118 ἠλιτόμηνον.
132 ὀρῷτο.
135 ὀλεέσκει.
178 ἵλεως.
260 τίνυνται.
294 κηδείους.
300 μείλιχον.
350 λιγύφωνος.
387 σύριγγος.
406 ζεύγλη.
Υ. 4 Θέμιςα.
5 πολυπτύχου.
12 Ἥφαιςος.
14 νηκούςησεν.
70 κελαδεινή.
84 οἰνοποτάζων.
142 ὁμήγυριν.
165 σίντης.
169 ςένει.
202 κερτόμιος.
205 ὄψις.
440 ψύξασα.
462 τύψας.
Φ. 38 ὄρπηξ.
84 μινυνθάδιον.
111 ἠώς.
156 ἠώς.
163 περιδέξιος.

Φ. 234 οἶδμα.
234 θύων.
235 κυκώμενος.
252 οἴμησεν.
257 ὀχετηγός.
259 μάκελλα.
261 κελαρύζει.
282 ἐρχθέντα.
303 ἔσχεν.
310 μόθος.
325 μορμύρων.
346 νεοαρδέα.
351 λωτός.
364 κάγκανον.
366 θέλειν.
402 μιαιφόνος.
407 πέλεθρα.
430 τλήμονος.
450 πολυγηθής.
465 τελέθουσι.
503 ςροφάλιγγι.
551 πορφύρει.
Χ. 83 λαθικηδέα.
114 ὑπόσχωμαι.
134 ἴκελος.
140 οἴμησεν.
140 πελειάδες.
165 περιδινοῦνται.
169 ὀλοφύρεται.
247 κερδοσύνη.
270 ὑπάλυξις.
310 πτῶκα.
325 λαυκανία.
328 σφάραγον.
365 τέθναθι.
411 ὀφρυόεσσα.
452 πάλλει.
469 κεκρύφαλον.

Χ. 480 τυτθόν.
Ψ. 62 μελεδήματα.
91 σορός.
101 τετριγυῖα.
116 λόχμη.
139 νήεον ὕλην.
141 ξανθήν.
196 λιτανεύει.
201 ἰλαπίνας.
209 ὑπίσχεται.
225 ἑρπύζων.
226 ἑωσφόρος.
227 κίδναται.
255 τορνώσασθαι.
283 οὔδεϊ.
332 νύσσα.
356 ὕϛατος.
367 μετά.
420 ῥωχμός.
460 ἰνδάλλεται.
462 τέρμα.
479 λαβραγόρην.
485 περιδώμεθα.
500 κατωμαδόν.
532 πανύϛατον.
580 θεῖα.
683 ζῶμα.
714 τετρίγει.
716 σμώδιγγες.
719 σφῆλαι.
726 κώληπα.
762 πηνίον.
775 ὄνθος.
795 μέλεος.
826 σόλον.
845 καλαύροψ.
Ψ. 851 ἡμιπέλεκκα.
854 μήρινθος.
855 τρήρωνα.
858 οἴσεται.
869 κελάδησαν.
870 σπερχόμενος.
Ω. 5 πανδαμάτωρ.
80 μολύβδαινα.
94 ἔσθος.
125 ὄϊς.
152 ταρβεῖ.
153 πομπόν.
158 φειδήσεται.
162 ἔφυρον.
190 πείρινθα.
221 θυοσκόοι.
240 κηδήσοντες.
240 οἶκοι.
253 κατηφόνες.
270 ζυγόδεσμον.
272 ἵϛωρ.
302 ταμίης.
316 περκνός.
316 μορφνόν.
348 ὑπηνήτῃ.
438 ὁμαρτέων.
453 ϛαυροί.
496 νηδύς.
533 φοιτᾷ.
613 σίτου.
645 ϛορέσαι.
645 ἐφύπερθε.
757 ἑρσήεις.
770 ἤπιος.
775 πέφρικα.
795 λάρναξ.

A. 10 ἤποθεν.
40 τίσις.
77 μεθήσειν.
152 μολπή.
157 σχών.
170 πόθι.
184 μετά.
248 τρύχουσι.
256 πήληκα.
274 σφέτερα.
279 ὑποθήσομαι.
308 λήσομαι.
342 καθίκετο.
347 ὄρνυται.
385 ὑψαγόρης.
405 ἐρέσθαι.
426 περίσκεπτον.
431 πρωθήβης.
B. 57 ἰλαπινάζω.
75 κειμήλια.
119 ἐϋπλοκαμῖδες.
169 λώϊον.
192 θωή.
256 τελέει.
327 ἵεται.
343 μογήσας.
409 ἱερή.
409 ἴς.
Γ. 1 λίμνην.
56 τελευτῆσαι.
96 μειλισσέμεν.
112 θέλειν.
179 μετρήσαντες.
277 φίλα.
434 πυράγρην.
449 τένοντας.
Δ. 5 ῥηξήνορες.
23 ὀτρηρός.
135 ἠλακάτη.
221 νηπενθές.
258 κατὰ δὲ φρόνιν.
276 θεοείκελος.
386 ὑποδμώς.
413 νομεύς.
490 τολυπεύειν.
502 ἐχθόμενος.
563 Ἠλύσιον.
605 λειμών.
607 ἱππήλατον.
611 ἧς.
622 εὐήνορα.
627 τυκτόν.
725 κεκασμένον.
777 ἤραρε.
805 ῥεῖα ζώοντες.
844 πετρήεσσα.
E. 1 ἠώς.
59 ὀδμή.
234 σειλειόν.
246 τέρετρον.
259 τορνώσασθαι.
267 κώρυκος.
380 ἵμασεν.
405 σπιλάδες.
405 πάγοι.
418 παραπλῆγας.
430 παλιρρόθιον.
453 προχοαί.
463 ζείδωρον.
477 ὁμόθεν.
481 ἔφυν.
Z. 38 ζῶστρα.

Ζ. 40 πλυνοί.
45 πέπταται.
65 μέμηλεν.
76 κίςη.
115 μετά.
131 ὑόμενος.
161 σέβας.
168 τέθηπα.
173 τῇδε.
231 ὑακίνθινον.
233 ἴδρις.
280 πολύευκτος.
292 νάει.
300 ἡγήσαιτο.
Η. 8 θαλαμηπόλος.
20 κάλπις.
38 μετ' ἴχνια.
115 ὄγχναι.
126 περκάζει.
130 ἴησιν.
Θ. 75 νεῖκος.
80 οὐδός.
99 συνήορος.
133 ἐρώμεθα.
203 ἥσεις.
221 προφερέςερον.
263 πρωθήβης.
290 ἥει.
292 εὐνηθέντες.
297 τεχνήεντες.
332 μοιχάγρια.
356 τίσω.
470 μοῖρα.
506 τρίχα.
507 ἠέ.
543 ξεινοδόκος.
Ι. 20 μέλω.
24 ὑλήεσσα.
Ι. 106 Κύκλωπες.
119 πάτος.
124 μηκάδες.
133 ὑδρηλοί.
210 ὄδωδεν.
217 νομόν.
219 σηκοί.
245 ὑπέμβρυον.
246 θρέψας.
271 ξείνιος.
277 ἔχθος.
293 μυελόεντα.
346 κισσύβιον.
427 λύγος.
440 οὔθατα.
Κ. 127 πείσματα.
141 ναύλοχον.
166 ῥῶπες.
168 πελώρου.
169 καταλοφάδια.
169 λοφάδια.
235 κυκᾶν.
260 ἐσκοπίαζε.
279 ἥβη.
305 μῶλυ.
362 θυμῆρες.
398 ὑπέδυ.
514 κωκυτός.
544 ἰξύν.
555 ἱμείρων.
559 καταντικρύ.
Λ. 6 μετά.
121 εὐῆρες.
185 τεμένη.
201 τηκεδόνι.
219 ἶνες.
224 ἴσθι.
275 πολύευκτον.

Λ. 424 κυνῶπις.
455 κρύβδην.
531 κώπην.
575 ἀχγές.
Μ. 51 ἰσοπέδη.
80 σκοπέλῳ.
81 πρὸς ζόφον.
84 διςεύσας.
84 κοῖλον.
104 ῥοιβδεῖ.
169 νηνεμία.
184 πολύαινος.
197 παρήλασεν.
208 ἀδαήμονες.
251 προβόλῳ.
258 οἴκτιςον.
265 μυκηθμός.
313 ζαῆν ἄνεμον.
378 τῖσαι.
406 ἤχλυσε.
433 προσφύς.
Ν. 15 προικός.
19 εὐήνορα.
106 τιθαιβώσσουσι.
224 λώπην.
239 νώνυμος.
291 κερδαλέος.
399 λαῖφος.
437 ψιλόν.
Ξ. 11 ςαυροί.
13 συφεός.
14 εὐνάς.
92 φειδώ.
112 σκύφος.
146 πέρι.
203 παλλακίς.
208 ζωήν.
231 ἐτύγχανε.
Ξ. 261 ὀπτῆρας.
289 τρώκτης.
350 ξεςόν.
458 ἔφυδρος.
482 ζῶμα φαεινόν.
525 κοῖτος.
530 νάκην.
Ο. 53 παραυδήσας.
126 πολύευκτον.
161 πέλωρον.
224 τηλεδαπός.
449 πολυπαίπαλοι.
506 ὁδοιπόριον.
Π. 4 ὑλακόμωροι.
21 περιφύς.
77 μνᾶται.
153 κρύβδην.
163 κνυζηθμός.
369 λοχόωντες.
471 λόφος.
Ρ. 25 ὑπηοίη.
102 ςονόεσσα.
187 ῥυτῆρα.
279 πῆ.
277 προπάροιθεν.
300 κυνοραιςαί.
338 σκηπτόμενος.
406 ὑψαγόρη.
449 προΐκτας
509 προσπτύξομαι.
530 ἐψιᾶσθαι.
533 οἰκεύς.
Σ. 6 Ἶρος.
37 τερπωλήν.
64 ξεινοδόκος.
193 Κυθέρεια.
300 ἴσθμια.
353 οὐκ ἀθεεί.

Σ. 418 *οἰνοχόος.*
Τ. 163 *παλαιφάτου.*
229 *λάων.*
233 *λοπός.*
314 *σημάντορες.*
374 *νίζει.*
393 *οὐλή.*
439 *λόχμη.*
547 *ὕπαρ.*
Υ. 18 *τέτλαθι.*
41 *μερμηρίζω.*
58 *λέκτροις.*
61 *πότνα.*
98 *τραφερή.*
156 *ἦρι.*
339 *μά.*
Φ. 94 *ὄπωπα.*
142 *οἰνοχοεύει.*
145 *θυοσκόος.*
173 *ῥυτῆρα.*
207 *ὅδ' αὐτὸς ἐγώ.*
244 *ἴτην.*
297 *ἀᾶσαι.*
327 *πτωχός.*
349 *καθάπαξ.*
395 *ἶπες.*
408 *οἰός.*
Χ. 126 *ὀρσοθύρη.*

Χ. 130 *ἐφορμή.*
148 *περιβαλλομένους.*
230 *ἤλω.*
278 *λίγδην.*
304 *ἵενται.*
318 *μετά.*
396 *σκοπός.*
473 *πέπυστο.*
488 *πεπυκασμένον.*
Ψ. 3 *ἐρρώσαντο.*
158 *ὑακίνθινον.*
190 *ἔφυ.*
213 *νεμέσσα.*
246 *φαέθοντα.*
262 *πεύσομαι.*
347 *ἠριγένειαν.*
351 *πολυκηδέος.*
362 *φάτις.*
Ω. 3 *θέλγει.*
83 *τηλεφανής.*
106 *ἐρυμνήν.*
113 *ἠέ.*
236 *κῦσαι.*
279 *ἰδάλιμος.*
293 *περιστεῖλαι.*
326 *τινύμενος.*
515 *υἱωνός.*
539 *ψολόεντα.*

INDEX GLOSSARUM SACRARUM.

Genesis.

14. 23 σφαιρωτήρ.
22. 13 σαβέκ.
24. 65 θέριστρον.
27. 46 προσώχθικε.
30. 32 ῥαντόν.

Exodi.

1. 10 κατασοφισώμεθα.
2. 3 θίβη.
4. 12 συμβιβῶ.
12. 22 καθίξεσθε.
12. 42 προφυλακὴ τῷ Κ.
14. 7 τριστάται.
25. 11 κυμάτια.
25. 12 κλίτος.
26. 29 σπονδεῖα.
27. 22 πυρεῖον.
28. 27 ὑποδύτην.
28. 38 περισκελῆ.
30. 4 σκυτάλαι.
31. 10 λειτουργική.
32. 27 ῥομφαία.
35. 10 παραρρύματα.

Levitici.

1. 16 πρόλοβος.
2. 14 πεφρυγμένα.
11. 22 ὀφιομάχης.
13. 23 τηλαύγημα.
14. 20 ἱλαστήριον.
18. 25 προσώχθισα.
21. 20 ἔφηλος.
21. 20 ἔφηλος.
26. 1 σκοπόν.

Numerorum.

10. 5 σημασία.
25. 7 σιρομάστης.
28. 5 οἰφί.
35. 4 συγκυροῦντα.

Deuteronomii.

1. 22 ἐφοδευσάτωσαν.
7. 23 φαγέδαινα.
18. 10 περικαθαίρων.
18. 11 τερατοσκόπος.
21. 20 συμβολοκοπῶν.

23. 1 *θλαδίας.*
23. 17 *τελεσφόρος.*
23. 17 *τελισκόμενος.*
25. 18 *οὐραγίαν.*
28. 28 *παραπληξία.*
28. 32 *σφακελίζοντες.*
32. 5 *μωμητά.*
32. 9 *σχοίνισμα.*
32. 21 *παρεζήλωσαν.*

Iosue.

9. 13 *ἐρρώγασιν.*
9. 22 *παρελογίσασθε.*
17. 14 *σχοίνισμα.*

Iudicum.

5. 28 *ἠσχάτισεν.*
15. 1 *ταμιεῖον.*

Regum I.

8. 13 *πέττουσι.*
9. 24 *κωλέα.*
18. 9 *ὑποβλεπόμενος.*
19. 13 *κενοτάφια.*
21. 7 *συνεχόμενος.*
22. 8 *σύγκεισθε.*
25. 18 *παλάθαι.*
31. 3 *ὑποχόνδρια.*

Regum II.

3. 29 *σκυτάλη.*
6. 19 *ἐσχαρίτην.*
8. 2 *σχοίνισμα.*
23. 14 *ὑπόςημα.*

Regum III.

17. 16 *καψάκης.*
18. 28 *σιρομάςης.*
19. 11 *συσσεισμός.*
20. 10 *εὐλόγησε.*

Regum IV.

2. 1 *συσσεισμός.*
5. 2 *μονόζωνοι.*
4. 39 *τολύπη.*
14. 19 *συςρέμματα.*
20. 7 *παλάθαι.*
23. 5 *μαζουρώθ.*
25. 30 *ἑςιατορία.*

Chronicum I.

23. 28 *πασοφορεῖον.*

Chronicum II.

7. 7 *μανκά.*

Esdrae.

III. 8. 31 *μεριδαρχίας.*

Nehemiae.

6. 4 *καθόδοις.*

Iob.

7 fin. *κατεντευκτήν.*
14. 7 *ῥάδαμνος.*
15. 32 *πυκάζει.*

15. 20 συνίςωρ.
16. 10 πειρατῶν.
20. 10 πυρσεύσαισαν.
21. 15 τί ἱκανόν.
25. 3 παρέλκυσις.
26. 5 μαιωθήσονται.
28. 32 μαζουρώθ.
31. 23 ὑποίσω.
38. 36 ποικιλτικήν.
49. 20 Φορβειάν.

Psalmorum.

10. 2 μετανασεύου.
10. 3 σκοτομήνη.
31. 10 συμβιβῶ.
36. 1 ζήλου.
39. 6 τεράςια.
43. 14 παραβολή.
46. 1 κροτήσατε.
47. 2 εὐρίζων.
62. 1 ποσαπλῶς.
64. 7 κύτος.
67. 14 σελμῶν.
67. 15 τετυρωμένον.
72. 15 ἠσυνθέτηκας.
76. 7 ἔσκαλλεν.
76. 11 τεράςια.
77. 71 κεκραιπαληκώς.
79. 13 μονιός.
88. 24 τροπώσομαι.
94. 10 προσώχθισα.
95. 10 ἤδρασεν.
102. 5 εὐιλατεύειν.
105. 28 ἐτελέσθησαν.
117. 27 πυκάζουσι.
121. 7 πυργοβάρεις.
129. 4 ἱλασμός.

134. 4 περιουσιασμός.
137. 3 πολυωρήσεις.
140. 4 συνδυάσω.

Proverbiorum.

1. 3 ςροφάς.
2. 2 παραβαλεῖς.
4. 15 παράλλαξον.
7. 22 κεπφωθείς.
8. 8 ςραγγαλιῶδες.
9. 18 πέτευρον.
11. 26 τιμιουλκῶν.
15. 20 μυκτηρίζει.
19. 19 λοιμεύηται.
20. 22 τίσομαι.
24. 11 πρίου.
29. 11 ταμιεύεται.
31. 13 μηρυομένη.
31. 27 ςεγναί.

Ecclesiastae.

10. 20 ταμιεῖον.
12. 6 συντροχάσῃ.

Cantici.

1. 10 ςίγματα.
2. 13 κυπρίζουσαι.
8. 6 περίπτερα.

Iesaiae.

3. 18 μηνίσκους.
10. 14 ςρουθίζων.
57. 8 ςαθμῶν.
61. 3 καταςολή.

66. 20 σκιαδείων.

Ieremiae.

3. 12 μηνίω.
4. 3 νεώσατε.
4. 5 τειχήρεις.
4. 19 μαιμάσσει.
6. 23 ζιβύνη.
8. 6 κάθιδρος.
8. 13 κατερρύηκεν.
22. 19 συμψησθεὶς.
26. 18 ἰταβύριον.
27. 39 ἰνδάλματα.
28. 18 μεμωκημένος.
31. 33 συνεψήσθη.
44. 21 πέττουσιν.
52. 19 ὑποχυτῆρες.

Ezechielis.

17. 3 ἥγημα.
24. 7 λεωπετρία.
26. 16 καθεδοῦνται.
39. 16 πολυάνδριον.
46. — μανά.

Danielis.

4. 8 κύτος.

Hosee.

2. 13 καθόρμια.
4. 14 τετελεσμένον.
4. 16 παροιςρῶσα.
5. 1 ἰταβύριον.
6. 2 μοτώσει.

Amos.

2. 8 περιπέτασμα.
3. 15 περίπτερα.
7. 14 κνίζων.

Nahum.

1. 1 λήμματα.

Habacuc.

2. 5 κατοιόμενος.

Zachariae.

12. 10 κατωρχήσαντο.

Malachiae.

1. 7 ἠλισγημένος.
3. 12 θελητή.

Iudith.

7. 7 ἐφώδευσεν.

Sap. Salom.

2. 9 σύμβολα.

Sirach.

20. 6 λαπιςής.
22. 16 ἱμάντωσις.
30. 16 καλαμώμενος.
31. 23 μεσοπορῶν.
32. 9 κεφαλαίωσον.

41. 19 *σκορακισμός.*

Machab.

II. 4. 7 *ὑπενόθευσεν.*
4. 22 *κατεϛρατοπέδευσεν.*
4. 49 *κηδείαν.*
7. 4 *περισκυθίσαντες.*
7. 23 *ϛοιχείωσιν.*
9. 4 *πολυάνδριον.*
9. 14 *οἰωνόβρωτος.*
14. 43 *κατευθικτήσας.*
III. 4. 1 *κατεσκιρρωμένη.*
4. 6 *ὑμεναίων.*
5. 25 *ψυχουλκούμενος.*
6. 4 *ποντόβροχος.*
6. 34 *οἰωνόβρωτος.*
IV. 7. 14 *ἰσακίῳ.*

Ev. Matthaei.

4. 5 *πτερύγιον.*
5. 26 *κοδράντης.*
13. 47 *σαγήνη.*

Ev. Marci.

12. 42 *κοδράντης.*
15. 23 *ἐσμυρνισμένον.*

Ev. Lucae.

1. 5 *ἐφημερία.*
1. 23 *λειτουργίας.*
6. 1 *ψώχοντες.*
16. 9 *μαμωνᾶς.*
22. 31 *σινιάσαι.*

Act. Apost.

9. 22 *συμβιβάζων.*
13. 50 *παρώτρυναν.*
16. 16 *πυθῶνος.*
19. 12 *σιμικίνθιον.*
20. 4 *συνείπετο.*
23. 24 *πυθόμενος.*
26. 2 *ἥγημαι.*

Epist. ad Roman.

1. 30 *θεοϛυγής.*
2. 20 *μόρφωσιν.*
6. 23 *ὀψωνία.*
7. 16 *σύμφημι.*
7. 22 *συνήδομαι.*
13. 12 *ὅπλα φωτός.*

Epist. I. ad Corinth.

2. 14 *ψυχικός.*
6. 3 *μήτι γε.*
7. 35 *εὐπάρεδρον.*
7. 36 *ὑπέρακμος.*
8. 9 *πρόσκομμα.*
16. 2 *λογίαι.*

Epist. ad Galat.

2. 14 *παρείσακτον.*
6. 17 *ϛίγματα.*

Epist. ad Ephes.

4. 14 *κυβεία.*
6. 11 *μεθοδείας.*

Epist. ad Philipp.

2. 17 σπένδομαι.
4. 10 ἠκαιρεῖσθε.

Epist. ad Coloss.

2. 15 θριαμβεύσας.
2. 15 ςηλιτεύσας.
2. 18 καταβραβευέτω.

Epist. I. ad Thess.

2. 8 ὁμείρονται.
2. 14 συμφυλετῶν.
3. 3 σαίνεσθαι.

Epist. I. ad Timoth.

4. 2 κεκαυτηριασμένος.
5. 21 κατὰ πρόσκλισιν.
5. 21 πρόσκλισις.
6. 11 πραϋπάθειαν.
6. 20 κενοφωνίας.

Epist. II. ad Timoth.

1. 13 ὑποτύπωσιν.
2. 16 περιίςασο.
3. 16 σεσωρευμένον.
4. 13 φαιλόνης.

Epist. ad Tit.

3. 9 περιίςασο.

Epist. ad Hebr.

2. 1 παραρρυῶμεν.
5. 2 μετριοπαθεῖν.
9. 9 παραβολή.
10. 39 ὑποςολῆς.
12. 1 εὐπερίςατον.
12. 13 τροχίας.

Epist. Iacob.

1. 17 τροπῆς ἀποσκίασμα.
1. 26 θρῆσκος.

Epist. II. Petri.

1. 9 μυωπάζων.
2. 6 τεφρώσας.
3. 10 ῥοιζηδόν.

Apocalyp.

18. 14 ῥεδίων.

PROLEGOMENA.